உ
சிவமயம்.

X. F. 3(1)

பிரபுலிங்கலீலை.

ஸ்ரீமத்சித்தாந்தவீரசைவசமயாசாரியராகிய

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது,

உறையூர்

மதுரைநாயகமுதலியாரவர்கள்

குமாரர்

சொக்கலிங்கமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

திருப்பரங்குன்றம்

அருணாசலசரணர்

குமாரர்

நாராயணசரணரால்

தஞ்சை
"ஸ்ரீ கிருஷ்ணவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்,
பதிப்பிக்கப்பட்டது:
விகாரி-௵.

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U V SWAMINATHA IYER LIBRARY

உ

சிவமயம்.

துறைமங்கலம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வேலையசுவாமிகள்

கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளென்னும்

மூவர்சரித்திரச்சுருக்கம்,

தொண்டைமண்டலத்திலே, முத்திநகரம் ஏழனுள் ஒன்றாய் விளங்குகின்ற காஞ்சீபுரத்திலே, ஏறக்குறைய முன்னூறு வருடங்களுக்குமுன் தொண்டைமண்டல வேளாளர்க்குந் தீக்ஷாகுருவாகக் குமாரசுவாமிப் பட்டாரகர் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் திருக்கார்த்திகைத் தரிசனத்திற்காகத் திருவண்ணாமலை யாத்திரைக்குப்புறப்பட்டு ஒருநாள், வழியில் ஒரு நந்தனவனத்திற்றங்கிச் சிவபூசைமுடித்து, அன்று சாயங்காலமே தாங்குறித்ததலத்தையடைந்து, அங்குள்ள ஈசானிய தீர்த்தத்திலே அநுட்டானஞ் செய்துகொண்டு, தமது பூசைப்பேடகத்தைப் பரிசனர்களிடத்துவினவ? அவர்கள் பகலிற்றங்கியிருந்த விடத்தில் வைத்து மறந்துவந்ததாக அச்சத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அதுகேட்டு மிகமனக்கலக்கமுற்று, அப்பரிசனர்களோடு அவ்வூர் மனிதனொருவனையுஞ்சேர்த்து பகற்றங்கியிருந்த நந்தனவனம் வரையும் பரிசோதித்து வரும்படி அனுப்பிவிட்டுத் தாம் ஓரிடத்திற்போய், நம்முடைய ஆன்மார்த்தமாகிய உடையவரைவிட்டுப்பிரியும்படி நேரிட்டதே என்னும் வருத்தத்தால் அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரையின்றிச் சிவத்தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர் அத்தருணத்தில், அவரது சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியினாலே திருவண்ணாமலையிலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் ஓர் சங்கமத்திருவுருவங் கொண்டு அவரிடத்திற்கெழுந்தருளி, தம்மெதிர்வந்து தமக்கு நிகழ்ந்த ஆபத்தைத்தெரிவித்து வணங்கிநின்ற அவர்மீது கிருபாநோக்கஞ்செய்து, "நீர் அங்கம்வேறு இலிங்கம்வேறாக இருந்தமையால் இவ்வாறு பிரியும்படி நேரிட்டது, இலிங்காங்க சம்பந்தியாயிருந்தால் இவ்வண்ணம் நேரிடுதலியலாது, உமது பூசைப்பேடகம் நாளை உதயத்தில் வந்துசேரும். நீர் இதுமுதல் இலிங்கதாரணஞ்செய்துகொள்ளும்" என்று அநுக்கிரகிக்க; அவர் இச்செய்கை நமது சீடர் பந்துக்கள் முதலானவா

களுக்கு விரோதமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து நின்றனர். அதுகேட்ட சிவபெருமான் " அந்தச்சீடர்முதலியோராற் பெறப்படும் பயன் சிறிதுமில்லை. நமது கட்டளைப்படி நீர் சிவலிங்கதாரணஞ் செய்துகொண்டால் உமக்கு மூன்று புத்திரர்களும் ஒரு புத்திரியும் பிறப்பார்கள். அவர்களால் இம்மைமறுமையின்பங்களும் முத்தியுஞ்சித்திக்கும். ஆதலால் இவ்வாலயத்திற்குத் தெற்குவீதியிலுள்ள மடத்திலிருக்கும் குருதேவரிடத்திலே சிவலிங்கதாரணதீக்ஷை செய்துகொள்ளும்" என்றுவற்புறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, வீரசைவசமயாசார நெறிகளையும் போதித்து, அவ்வாறே குருதேவருக்கும் கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினார்.

மறுநாட்காலையில், சிவபெருமானது திருவாக்கின்படியே பூசைப்பேடகம் வரப்பெற்று, ஸ்ரீ குருதேவராலனுப்பப்பட்ட அடியார்களோடு மடாலயத்தையடைந்து குருதேவரைத் தரிசித்து, அவராலே சிவலிங்கதாரணதீக்ஷை செய்யப்பெற்று, திருக்கார்த்திகைத்திருவிழா நிறைவேறியபின் குருதேவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு காஞ்சீபுரத்திற்கு வந்து, தமது அநுட்டானப்படியே சீடர்களுக்குஞ் சிவலிங்கதாரணதீக்ஷை செய்துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்திலே, அவருக்கு அண்ணாமலையார் அநுக்கிரகித்தபடியே மூன்று புத்திரர்களும ஒரு புத்திரியும் அவதரித்தார்கள். அவர்கள் முறையே சிவப்பிரகாசம வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானாம்பிகை என்று நாமகரணமுடையராய் முதல்மூவரும் கல்வியிற்பயின்று வருங்காலத்தில், தந்தையாராகிய குமாரசுவாமிஐயர் சிவலிங்கைக்கியமாயினர்.

பின்பு மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தமது சகோதரர்களை அழைத்துக்கொண்டு திருவண்ணாமலைக்குப் போய், குருதேவரைத்தரிசித்து அங்கேவாசஞ்செய்துகொண்டு, தமது கல்விமுயற்சியிற்றளராது வாழும் நாள்களுள் ஓர்நாள், அந்தச் சோணசைலத்தை பிரதக்ஷணஞ்செய்து வரும்போதே சோணசைலமாலையெனப் பெயரிய நூறுசெய்யுள்களாற் ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார். பின்னும் பேரிலக்கணங்களைப் பெரிதுங் கற்கவிரும்பித் தமது சகோதரர்களுடனே தக்ஷிணதேசத்திற்குப் பிரயாணமுற்று, வாலிகண்டபுரத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள துறைமங்கலம் என்னும் நகரத்தைச்சார்ந்த ஒரு நந்தனவனத்தில் சிவபூசை செய்துகொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில் அக் கிராமாதிபதியாயும் சிவலிங்கதாரியாயும் குருலிங்கசங்கமபத்தி

யிற் சிறப்புற்றவராயும் விளங்கிய அண்ணாமலை ரெட்டியாரென்பவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வரவைக்கேள்வியுற்று, அங்கடைந்து தரிசித்தமாத்திரத்தில் அவரிடத்தே அநுக்கிரகம்பெற விரும்பி அடிமைபூண்டு, "சுவாமீ, தேவரீர் இவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்து, அவரையுடன்படுத்தித் தங்கள் குருவாகிய சென்னவசவையர் மடத்திற்கு மேற்றிசையில் ஒரு திருமடங்கட்டி, அதில் சுவாமிகளை எழுந்தருளுவித்து, அகோராத்திரம் பிரிவின்றி அணுக்கத்தொண்டராயமர்ந்திருக்க; சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டு, இரண்டு வருஷம் வரையில் அங்கே எழுந்தருளியிருந்தார்.

அதன்பின்பு தாங்கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றவிரும்பி தக்ஷிணதேசத்திற்குச்செல்லல்வேண்டுமென்பதை அவருக்கறிவுறுத்தித் திருநெல்வேலியையடைந்து, பொருனை நதிதீரத்திலிருக்கின்ற சிந்துபூந்துறையில் தருமபுரவாதீனத்து வெள்ளியம்பலவாண சுவாமிகள் இலக்கண விலக்கியங்களில் அதிவல்லவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்பதைக் கேள்வியுற்று அவ்விடத்திற் சென்று, சுவாமிகளைக்கண்டு, அவர்களாலுபசரிக்கப்பெற்று,தாம் இலக்கணங்கற்கவேண்டி வந்தமையைத் தெரிவித்துக்கொண்டனர். அச்சுவாமிகள் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய இலக்கியப்பயிற்சியை அறிதற்பொருட்டு கு, என்பதை முதற்கொண்டு ஊருடையான், என்பதை இடைப்பெய்து கு, என்பதையே ஈற்றினும் கொண்டுமுடியும்படி ஒருவெண்பாப் பாடுக என்றுகூற; சுவாமிகள்

> குடக்கோடுவானெயிறுகொண்டார்க்குக்கேழன்
> முடக்கோடுமுன்னமணிவார்க்கு—வடக்கோடு
> தேருடையான்றெவ்வுக்குத்தில்லைதோன்மேற்கொள்ள
> லூருடையானென்னுமுலகு.

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். மேலை வெண்பாவினுள் வடக்கோடு தேருடையான் என்று அமைத்தமையை சுவாமிகள்வியந்துபாராட்டி, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளைத் தழுவித் தம்மருகிருத்தி, அவர் சகோதரர்களாகிய வேலையசுவாமிகள், கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளென்னும் இருவருக்கும் ஒரு பக்ஷத்துள் பஞ்சலக்ஷணங்களையும் பாடஞ்சொல்லி முடித்தார், அது கண்ட சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அண்ணாமலை ரெட்டியாரென்பவர் தங்களுக்குவழிச்செலவிற்குபகரித்தமுந்நூறுபொன்னையும் குருதக்ஷிணையாகவைத்து உபசரிக்க; சுவாமிகள். இது,

நமக்கு வேண்டுவதில்லை. நம்மைத்தூஷித்தலையே இயல்பாகக் கொண்டு திருச்செந்தூரில் வசிக்கும் தமிழ்ப்புலவரொருவரைத் தங்கள் வாயிலாக வெற்றிகொண்டு அவர்வந்து நம்மை வணங்கும்படிசெய்து கோடலே குரு தக்ஷிணையாகும்'' என்றுமறுத்தருளினார்.

அவர்கருத்தறிந்த சுவாமிகள் அதற்குடன்பட்டு, அவர் மாணாக்கரோடும் திருச்செந்தூருக்குப்போய்ட் முருகக்கடவுளைத்தரிசனஞ் செய்து பிரதக்ஷணம் வரும்போது; அச்சுவாமிகளாற் சுட்டப்பட்ட தமிழ்ப்புலவர், எதிர்ப்பட்டுச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளை யாவரொன்று அவருடன் வந்த மாணாக்கரிடத்திற்றனே வினவி, மேற்படி சுவாமிகளிடத்திற் பாடங்கேட்டசுவாமிகள் என்பதை அறிந்துகொண்டு, அவர்களைத் தமதுவழக்கப்படியேதூஷிக்கத்தலைப்பட்டார். அப்பொழுது சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுக்கும் புலவருக்கும் கலகநேரிட; புலவர்சுவாமிகளை நூதனவகையாற்பாடி வெற்றிபெறுவோமெனத்துணிந்து "நாமிருவரும் நிரோட்டகயமகம் பாடுவோம். முன்னர்ப் பாடிமுடித்தவருக்கு அஃதியலாதார் அடிமையாவோம்'' என்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்தார். சுவாமிகள் தங்கருத்து நிறைவேறும் வாயில் இதுவே என்று கருதி அதற்கிசைந்தருளி, அவரோடு பாடத்தொடங்கி உடனே அத்தலத்து முருகக்கடவுண்மீது நிரோட்டகயமகவந்தாதித்தொடையாக முப்பது கட்டளைக்கலித்துறை பாடிமுடித்தருளினார். அதுகண்டு புலவர், தாம் ஒரு செய்யுளேனும் பாடிமுடியாமையையுணர்ந்து, சுவாமிகளுடைய திருவடிகளைவணங்கி, "அடிமையாயினேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார் சுவாமிகள் தமதடிமையாயமைந்த அப்புலவரை ஆதீனத்திற்கழைத்துவந்து தாம் போதகாசிரியராகக்கொண்ட அச்சுவாமிகளுக்கு, அடிமையாக்கிவிட்டார். சுவாமிகள் திருவுளமகிழ்ந்து சிவப்பிரகாச சுவாமிகளைப்பார்த்து, "தாங்கள் பாடியசெய்யுளிற் குறித்தபடியே சிதம்பரத்திற் சிலகாலம் வாசஞ்செய்தருளுக'' என்று விடைகொடுத்தனுப்பியருளினார்

சுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி சிவஸ்தலங்கடோறுஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, துறைமங்கலத்தைச்சார்ந்து முன்போலவே அண்ணாமலை ரெட்டியாரென்பவருக்குத் திருவருள்பாலித்து, அவரது வேண்டுகோளின்படி அவராளுகையுளமைந்த, வாலிகண்டபுரத்தின் வடமேற்பாகத்துள்ள திருவெங்கைமாநகரத்திலே, தம்பொருட்டு அவராற்கட்டப்பட்ட திருமடத்தில் வசிக்குநாளில், அவ்வூர்ப்பிடாரியாரது உற்சவ

இரதத்தால், அடியார்களுக்குபயோகமாகத திருமடத்தெதிரிலிருந்த முருங்கைமரம் அழிந்தமைகண்டு

திருந்துதமிழிலக்கணவைந்திணைக்கோவைவிருத்தகிரிச
செல்வர்க்கோதும், பெருந்தகைமையுடையம்யாம்விடுமோலை
வெங்கணூர்ப்பிடாரிகாண்க,விருமபுவியிலொருமுருங்கைக்கொ
மபொடியாமற்காத்திங்கிருக்குநீநம், முருங்கைதனைவேரோடுங்
களைந்தனையெனறாலுனக்குமுறைநன்றாமோ.

என்னும் திருவிருத்தத்தை அருளியமாத்திரத்தே,அவ்விர்தம அழிந்தொழிந்தது, அதன்பின் சிலகாலமங்கிருந்து, அத்தலத்திலுள்ள பழமலைநாதர்மீது திருவெங்கைக்கோவை, திருவெங்கைக கலமபகம, திருவெங்கையுலா, திருவெங்கையலங்காரம என்னும் நான்குபிரபந்தங்களை அருளிச்செய்து, பின்பு துறைமங்கலத்தை யடைந்தார். தமதடியாராகிய அண்ணாமலைரெட்டியாரென்பவர் சுவாமிகளை "தேவரீர விவாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும்" என்றுபிரார்த்திக்க ; அதற்குத்தரமாக

சேய்கொண்டாருங்கமலச்செம்மலுடனேயரவப்
பாய்கொண்டானுமபரவும்பட்டீச்சுரத்தானே
நோய்கொண்டாலுங்கொளலாநூறுவயதளவிருந்து
பேய்கொண்டாலுங்கொளலாம்பெண்கொள்ளலாகாதே

என்னும் தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவைப் பாடியருளிய சுவாமிகள் கருத்துணர்ந்து, பின்பு வேலையசுவாமிகளைப் பிரார்த்திக்க ; அவர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய கட்டளை எவவாறோ என்னுங்கருத்தால் உடன்படல் மறுத்தலென்னும் இரண்டுமின்றி மௌனராயினர். பின்னர் யாத்திரையினின்றும்வந்த கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளிடத்தில் தமது வேண்டுகோளை விண்ணப்பஞ் செய்தமாத்திரத்தில், அவர் அதற்குத்தரமாக

நாணியென்பதைநாரியென்றுணாத்திடுநசையால்
வேணுவானதுவளைந்துபோய்ப்புகுந்ததுவென்றாற்
காணலாவதோருருவமெய்ந்நாரியைக்கண்டாற்
பூணுவார்மயல்காளையரென்பதும்புதிதோ.

என்னும் செய்யுளால் தமது கருத்தை உள்ளபடி தெரிவித்தனர். சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தம்பின்னோரிருவர்கருத்தையும் உணர்ந்து, அவர்களுக்குத் தாம்துறவறம் பூண்டமையைத் தெரிவித்து "மணம் புரிவித்து," இல்லறத்தை ஒழுங்குபெற நடத்தி வாழ்க என்று ஆசிர்வதித்து அவர்களை நிறுத்திவிட்டு, தம்மிடத் தன்பு பூண்ட அண்ணாமலை ரெட்டியாரோடு சிதம்

பரத்திற்கு எழுந்தருளி, அங்கே ஒரு திருமடங்கட்டுவித்து அதில் வீற்றிருந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, சிவப்பிரகாசவிகாசம், தருக்கபரிபாஷை, சதமணிமாலை, நால்வர்நான்மணிமாலை என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளினர்.

பின்பு சிதம்பரத்தை அருமையாகநீங்கி, பிறதலங்களையும் வணங்கி, திருக்காட்டுப் பள்ளியையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருக்கும்போது, கல்வியறிவிற்சிறந்த ஒருபெண் வீதியினிடத்தே உப்புவிற்றலைதலைக்கண்டு, இறக்கமுற்றுத் திருநோக்கதீக்ஷை செய்து, அவளதுநல்லூழையும் பரிபக்குவத்தையு முணர்ந்து, அவளுடைய புலமையைப் பிறர்க்குப்புலப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்டு

நிறைய வுளதோவெளிதோ கொளுவேம்
பிறையைமுடிக்கணிந்தபெம்மா—னுறையுந்
திருக்காட்டுப்பள்ளி திரிபாவாய்நீயிங்
கிருக்காட்டிப்பள்ளியெமக்கு.

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய மாத்திரத்தே, அப்பெண்,

தென்னோங்குதில்லைசிவப்பிரகாசப்பெருமான்
பொன்னோங்குசேவடியைப்போற்றினே—மன்னேன்
றிருக்கூட்டமத்தனைக்குந்தெண்டனிட்டோந்தீராக்
கருக்கூட்டம்போக்கினோங்காண்.

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிக்கொண்டு, தரிசனவேதியினெதிர்ப்பட்ட இரும்புபோல மனமுருகி மிக்கவிரைவொடு விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து கூப்பியகரத்தினளாய் நிற்க; அப்பெண்ணிற்கு உண்மைஞானமுண்டாகும்படி கிருபாநோக்கஞ் செய்துசிலகாலமங்கிருந்தனர்.

அதன்பின் சுவாமிகள் காஞ்சீபுரத்தைத் தரிசிக்கவிரும்பி, அண்ணாமலையொட்டியாரோடும் பிரயாணப்பட்டு வரும்போது வழியிலே சாந்திலிங்க சுவாமிகளைக்கண்டு கலந்து, களிகூர்ந்தபின அவரை நோக்கித்தாங்கள் பேருடொன்னுந் திவ்வியதலத்தினின்றும் எதையுத்தேசித்து எழுந்தருளியதென்று வினவ; அவர் ,,திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமானருளியவாறே சமுத்திரத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து வீரசைவசமயத்தை உலகத்தில் நிலைபெறநாட்டி முருகக்கடவுளது வரப்பிரசாதியாய் மயிலமலையில் விளங்கியிருந்த சங்குகன்னமொன்னுங் கணத்தலைவரது மாணுக்கருட்சிறந்த சிவஞானபாலைய சுவாமிகளைத் தரி

சித்தல்வேண்டுமென்னும் காதலால் வந்தேன்,, என்றுரைத்த னர். பின்னர் இருவரும் களிகூர்ந்து பொம்மைய பாளையத் தைச் சமீபித்தவுடன் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் சுவாமிகளைநோக்கி ,,நாமிருவரும் சிவஞான பாலையசுவாமிகளைத் தரிசிக்கவேண்டி யிருப்பதால் அவர்கண்மீது சிலதோத்திரங்கள் பாடுக,, என்றுபிரார்த்திக்க; ,,நாம்நரஸ்துதி பண்ணுகிறதேயில்லை,, என்று மறுத்துவிட்டு சாந்தலிங்கசுவாமிகளோடு அவ்வூரிலுள்ள ஐயனுர்கோயிலில் அன்றிரவு துயில்கொண்டார். அப்பொழுது முருகக்கடவுள் மயில்வாகனரூடராய் எழுந்தருளி ஒருபாத்திரத்தில் விடுபுஷ்பங்களைவைத்து "இவற்றை மாலையாகத்தொடுத்து நமக்கு அணியக்கடவாய்" என்று திருவாய் மலர்ந்து மறைந்ததாகக் கனவுகண்டு, அதனைச் சாந்தலிங்க சுவாமிகளுக்குத் தெரிவிக்க;' அவர் " சிவஞானபாலையசுவாமிகள் முருகக்கடவுளிடத்து அதிபத்திமைபூண்ட உள்ளத்தோடு விளங்கியிருத்தலால், அதுபற்றியே அக்கடவுள் தங்களுக்குச் சொற்பனததில் சுவாமிகள் மகிமையை இவ்வாறுகப் புலப்படுத்தினுர்" என்று வலியுறுத்தினுர். உடனே அச்சுவாமிகள் மீது தாலாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது என்னும்பிரபந்தங்களை ... டி அவர்சந்நிதானத்திலே அரங்கேற்றி, ஞானேபதேசம்பெற்று அந்தஞானுசாரியரது கட்டளைப்படியே தமது தங்கையாகிய ஞானும்பிகையைச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்துவிட்டு, தம்மை நெடுநாளாகப்பிரியாது அத்தியந்த அன்புடையராய் உடன்ருெடர்ந்துவந்த அண்ணமலை ரெட்டியாரைத் துறைமங்கலத்துக்குப்போகும்படி ஆஞ்ஞாபிதது, ஞானுசாரியனைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அவ்விடததிற்றுனே இருந்தார்.

சிலகாலஞ்சென்றபின் ஞானுசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் காஞ்சீபுரத்தையடைந்து சுவாமிதரினஞ்செய்து அங்கிருக்கும்பொழுது, நிஜகுணயோகியென்பவரால் கீர்வாணகன்னடபாஷையிற் செய்யப்பட்டிருந்த விவேகசிந்தாமணியின் ஓர் பாகமாகிய வேதாந்தபரிச்சேதத்தை வேதாந்தசூடாமணியெனப் பெயர்தந்து அதனையும், இரேணுகரென்னுங்கணத்தலைவரால் அகத்தியமகாமுனிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட சித்தாந்தசிகாமணியையும், பிரபுதேவர்சரித்திரமாகிய பிரபுலிங்கலீலையையும் தமிழிற்பாடியருளி, சிவஞானபாலையசுவாமிகளைத் தரிசித்தல்வேண்டுமென்னும் பேராசையால், அவர்மீது பிள்ளைத்தமிழ், திருப்பள்ளியெழுச்சி என்னும் இரண்டு பிரபந்தங்களையுஞ் செய்து

கொண்டு, கூவமெனவழங்கும் திருவிற்கோலத்தின் வழியாக வரும்பொழுது, அந்நகரத்தார் சுவாமிகளின் அற்புதமகிமைகளைக்கேள்வியுற்று எதிர்கொண்டுபசரித்து அத்தலபுராணத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளுமபடி பிரார்த்திக்க; அவர்களது வேண்டுகோளுக்கிசைந்து, புராணம்பாடி முடித்து, ஞானாசாரியரையடைந்து தரிசனஞ்செய்து மேற்சொல்லியபிரபந்தங்களைச சந்நிதியிலரங்கேற்றி, உடன்வசித்திருந்தார்.

பின்னர் ஞானாசிரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு விருத்தகிரியையடைந்து, பழமலைநாதரையும் பெரியநாயகியம்மையாரையும் தரிசித்துவணங்கி, அவ்விடத்தில் ஞானாசாரியார் கட்டளைப்படி ஒரு திருமடமமைத்துத் தமவரவுநோக்கி எதிர்கொண்டு வணங்கிநிற்கும் சிதம்பரபூபதியைச்சிறப்பித்து,

வெங்கைப்பழமலையார்மீதுகோவைவியந்துரைக்கு
மெங்கட்கினியசிவஞானதேவனிசைவுகொடு
திங்கட்பவனியிருகான்முதுகுன்றர்சேர்மறுகின்
மங்கைச்சிதம்பரபூபதிநல்குமடமிதுவே.

என்னும் கட்டளைக்கலித்துறையைப் பாடியருளி அத்திருமடத்தடைந்து வீற்றிருந்து, பழமலையந்தாதி பிக்ஷாடனநவமணிமாலை, கொச்சகக்கலிப்பா, பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழி நெடிலாசிரியவிருத்தம, பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை என்னும் பிரபந்தங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஒருநாள் மணிமுத்தாநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து வருமபொழுது அதனருகிருந்த மாஞ்சோலையின்புறத்து வழியே வீழ்ந்துகிடந்த மாங்கனியைக்கண்டு, இது சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு நைவேத்தியத்திற்கு உபகரணமாகுமென்று கருதி எடுக்க, அதுகண்ட அச்சோலைக்காவலாளன் சுவாமிகளின் மகிமையறியாது மடிபிடித்திழுத்து மனவருத்தஞ் செய்தமையைக்கண்டு

அடுத்துவருந்தொண்டனுக்காவந்தகனைத்தாளா
லடர்த்ததுவுஞ்சத்தியமேயானா—லெடுத்தொரு
மாங்கனிக்காவென்னைமடிபிடித்தமாபாவி
சாங்கனிக்காதித்தன்வரத்தான்.

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்தனர். அவ் வெண்பாவிலமைத்தபடியே அவன் சூரியனுதயமாக உயிர்துறந்து, சுவாமிகளைத் தரிசித்துப் பரிசிக்கப்பெற்றுத் தண்டிக்கலுற்றமையால் நற்கதிபெற்றுய்ந்தான். பின்னும் சிலநாளங்கிருந்து

திருப்பதிகம்பெற்ற திருத்தலங்கடோறும் யாத்திரைசெய்து வரும்பொழுது, அகராதிசெய்த வீரமாமுனிவரென்பவர் எதிர்ப்பட்டு ஏசுமதமாகிய தங்கொள்கையை நாட்டுதற் பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய; உடனே அக்கொள்கையைமறுத்து, ஏசுமத நிராகரணமெனப் பெயரிய ஓர்நூலை அருளிச்செய்து, ஒவ்வோர் தலங்களையும் இரண்டு வெண்பாக்களாற் றோத்திரஞ்செய்து முடித்து, அதன்பின் கலம்பகமென்னும் ஓர் பிரபந்தத்தை இயற்றிக்கொண்டுவந்து, ஞானாசாரியரைத் தரிசித்து, அந்நூலை சந்நிதானத்திலரங்கேற்றி, உடன்வசித்தனர் ஒரு நாள் சாயங்கால அநுட்டான முடித்துக்கொண்டு, ஞானாசாரியரும் தாமும் ஏகாந்தமாயிருந்து, தமது சட்ஸ்தல இலிங்கவனுபவத்தையும் ஞானவிசேஷ சமரசபாவத்தையும் ஆராய்ந்து, இன்புறும்பொழுது, எதிரெழுந்த சந்திரோதயத்தைக் கண்டு

கடன்முரசமார்ப்பக்கதிர்க்கயிற்றூலேறி
யடைமதிவிண்கழைநின்றாடக்—கொடைமருவு
மெங்கள்சிவஞானவேந்தலிறைத்தமணி
தங்கியவேதாரகைகடாம்.

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்து, பின்னுமொருநாள் தனிமையாய்ச் சமுத்திரதீரத்தையடைந்து அங்குள்ள நறுமணற் பரப்பில் தாமெழுதிய நன்னெறிவெண்பா நாற்பதையும் தம்பின்னோராகிய கருணைப்பிரகாச சுவாமிகளுக்கு எழுதிவரும்படி கட்டளையிட்டு, ஞானாசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு நல்லாற்றூரையடைந்து, அவ்வாசிரியர் திருமடத்தில்வீற்றிருந்தார்.

இவரிடத்து விடைபெற்றுச்சென்ற கருணைப்பிரகாச சுவாமிகள் இஷ்டலிங்க அகவல் பாடிமுடித்து, சீகாளத்திபுராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி சீகாளத்திச் சருக்கம்வரையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளி, திருவெங்கைமாநகரத்தில் பதினெட்டாம் வயதில் சிவலிங்கைக்கியமாயினார். அதனையறிந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவ்விடத்தேசென்று,

முன்னமொருதமிழ்ப்புலவன்றனையுண்டகண்டசுவைமுதிர்ச்
சியாலே, தன்னியலைமுழுதுமுணர்த்தமையாமுன்னிளைக்கவா
ந்துதடங்காளத்தி, மன்னவனுண்டாவெனைதுமாதவத்தின்வலி
தீரமண்ணின்மீதே, யென்னுடன்வந்தவதரித்தவிளங்கருணைப்
பிரகாசனென்னுங்கோவே.

என்னும் செய்யுளைப் பாடிநிற்க, வேலையசுவாமிகள்,

ஆண்டதனுலெனையொவ்வாய்வித்தையினிற்றமையனினு மதிகமென்றே, பூண்டவுலகதனினுள்ளோர்புகல்வதுகேட்டி ருந்துமென்னபுதுமைதானே, காண்டருகண்மணியேநல்விள ஙகருணைப்பிரகாசக்காளாய்நீதான், மாண்டனையென்றறிந்திருந் துமுயிர்தரித்தேன்யானுமிகுவன்னெஞ்சேனே.

என்னும் செய்யுளைப்பாடித் துக்கித்துக்கொண்டு, சுவாமி களைப் பிரியலாற்றாது வருந்தி நின்றனர். அவரை ஒரு வாறுதேற்றி நிறுத்திவிட்டு, தாம் நல்லாற்றூரையடைந்து, திருமடத்திலிருந்துகொண்டு, சிவநாமமகிமையும், இஷ்டலி ஙகப்பெருமான்மீது அபிஷேகமாலையும் நெடுஙகழிநெடிலும், குறுங்கழிநெடிலும், நிரஞ்சனமாலையும், கைத்தலமாலையும், சீகாளத்திபுராணத்தில் கண்ணப்பச்சருக்கமும, நக்கீரச்சருக்க மும் செய்தருளி, சிவாநுபவச் செல்வராய்ச் சிலகாலம்வாழ்ந் திருந்து, முப்பத்திரண்டாம்வயதில், கன்னிமதியில், பௌர் ணிமைத்திதியில், சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய பரசிவலிங்கத்திற் கலந்தருளினார்.

அதனையறிந்த வேலையசுவாமிகள் அவ்விடத்தையடைந்து

அல்லிமலர்ப்பண்ணவனுமாராய்ந்தறிகவிதை
சொல்லுமிருவரிடைதோன்றியயான்—முல்லை
யரும்பிற்பொலியுமணிமுறுவனல்லாய்
கரும்பிற்கணுநிகர்த்தேன்காண்.

என்னும்வெண்பாவைப்பாடி அளவிடப்படாத அருந்துயர்க் கடலின்மூழ்கி, ஒருவாறுதெளிந்து சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது சமாதிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அவ்விடத்தி னின்றுநீங்கி, நல்லூர்ப் புராணம்,இஷ்டலிங்ககைததலமாலை,கும்பகோணச் சாரங்கதேவர் சரித்திரமாகிய வீரசிங்காதனபுராணம், குகைநம சிவாயசுவாமிகள் சரித்திரமாகிய நமசிவாயலீலை, உபமன்னி யமகாமுனிவரால் திருவடி தீக்ஷைசெய்யப்பெற்ற கிருஷ்ண சரித்திரமாகிய பாரிசாதலீலை, மயிலத்திரட்டைமணிமாலை, மயிலத்துலா என்னும் பிரபந்தங்களைச் செய்தருளி, சீகாளத்தி புராணததையுமுடித்து, பெருமத்தூர் மடத்தில, எழுபத்திரண் டாம்வயதில், சிவலிங்க வைக்கியமாயினர்.

இம்மூவர் சரித்திரச் சுருக்கம்,

முற்றுப் பெற்றது.

உ

சிவமயம்

இம்மூவரருளிச்செய்த நூல்களின் பெயர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அருளிச்செய்தன.

சோணசைலமாலை
திருச்செந்திலந்தாதி
திருவெங்கைக்கோவை
திருவெங்கைக்கலம்பகம்
திருவெங்கையுலா
திருவெங்கையலங்காரம்
சிவப்பிரகாசவிகாசம்
தருக்கபரிபாஷை
சதமணிமாலை
நால்வர்நான்மணிமாலை
தாலாட்டு
நெஞ்சுவிடுதூது
வேதாந்தசூடாமணி
சித்தாந்தசிகாமணி
பிரபுலிங்கலீலை
சிவஞானபாலையசுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ்
திருப்பள்ளியெழுச்சி
திருவிற்கோலபுராணம
பழமலையந்தாதி
பிக்ஷாடனநவமணிமாலை
கொச்சகக்கலிப்பா
பெரியநாயகியம்மை விருத்தம்
பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை
ஏசுமதநிராகரணம்
க்ஷேத்திரவெண்பா
கலம்பகம்
நன்னெறி
சிவநாமமகிமை
அபிஷேகமாலை
நெடுங்கழிநெடில்
குறுங்கழிநெடில்
நிரஞ்சனமாலை
கைத்தலமாலை

வேலையசுவாமிகள் அருளிச்செய்தன.

நல்லூர்ப்புராணம்
இஷ்டலிங்கக்கைத்தலமாலை
வீரசிங்காதனபுராணம்
குகைநமசிவாயலீலை
பாரிசாதலீலை
மயிலத்திரட்டைமணிமாலை
மயிலத்துலா

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிச்செய்தன

இஷ்டலிங்கவகவல்

இம்மூவராலும் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஸ்ரீ காளத்தி புராணம்.

ஆ நூல்கள் (௪௨)

இச்சரித்திரச் சுருக்கத்துள் இவர்கள் சமைய உசிதமாயச சொல்லப்பட்ட கவிகள் (௯௨).

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கதியின் அட்டவணை.

பக்கம்.	ஆவது.	கதியின் பெயர்.	பாட்டுத் தொகை
௧	௧	ஆதிகதி	௨௧
௭	௨	கைலாசகதி	௬௧
௰௫	௩	மாயையுற்பத்திகதி	௭௪
௨௭	௪	மாயைபூசனைகதி	௫௯
௩௬	௫	பிரபுதேவர்வந்தகதி	௯௧
௫௧	௬	விமலைகதி	௫௰
௫௮	௭	மாயைகோலாகலகதி	௮௰
௭௰	௮	வசவண்ணர்வந்தகதி	௪௫
௭௭	௯	அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி	௫௧
௮௫	௰	மாதேவியம்மைதுறவுகதி	௫௮
௯௪	௰௧	கொக்கிதேவர்கதி	௩௰
௯௮	௰௨	முத்தாயியம்மைகதி	௨௭
௱௨	௰௩	சித்தராமையர்கதி	௭௬
௱௰௨	௰௪	வசவண்ணர்கதி	௪௮
௱௰௯	௰௫	மருளசங்கரதேவர்கதி	௨௪
௱௨௨	௰௬	இட்டலிங்ககதி	௪௩
௱௨௮	௰௭	கதலிவனகதி	௨௰
௱௩௧	௰௮	சாதகாங்ககதி	௨௫
௱௩௪	௰௯	கோரக்கர்கதி	௬௯
௱௪௩	௨௰	முனிவரர்கதி	௨௩
௱௪௬	௨௧	சூனியசிங்காதனகதி	௰௫
௱௪௮	௨௨	சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி	௬௨
௱௫௮	௨௩	ஆரோகணகதி	௬௪
௱௬௬	௨௪	பூஞேலயகதி	௨௧
௱௬௯	௨௫	மான்மியகதி	௨௭

ஆக கதி ௨௫-க்கு திருவிருத்தம் ௧௧௫௮.

சிவமயம்.

பிரபுலிங்கலீலைமூலம்.

U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS

காப்பு-விருத்தம்.

சுரர்குலாதிபன்றூய்மலர்நந்தனம்
பெருகவார்கடற்பெய்தவயிற்றினேன்
கரகநீரைக்கவிழ்த்தமதகரி
சரணநாளுந்தலைக்கணியாக்குவாம்.

முதலாவது
து தி க தி

சிவபெருமான்.

பூவாய்நெடுங்கோட்டுறுபசுந்தேன்கைகான்முடங்குபொறியிலி
னாவாயொழுகிற்றெனவுலகமளந்தமாலுநான்முகனுந [தன்
காவாயெனநின்றேத்தெடுப்பத்தானேயுவந்தெங்கரதலத்தின்
மேவாவமர்ந்தமாமணியைத்தொழுதுவினைக்குவிடைகொடுப்
பாம். (௧)

உமாதேவியார்.

ஆதிபகவன்றனதூடறணிப்பான்பணியவவ்விறைவன்
பாதமிறைஞ்சுமதற்குநெற்றிப்பகையுமல்குற்பகையுமாஞ்
சீதமதியுமரவும்விழுஞ்செயற்குமுவகைசெயாமலலை
மாதுபணியுமதற்குமனமகிழுமுமையைவணங்குவாம். (௨)

விநாயகர்.

மாரனெடுத்துவளைக்குமொருகரும்பையொடித்துமலர்சிதறி
நாரியடுத்தவளிமாலைகுலையததுரந்துநயந்தோடி
வீரமனத்துவினைப்பாகர்குறிப்பினொழுகிவிளையாடு
மீரமதிச்செஞ்சடைக்களிநல்யானையிணைத்தாளேத்துவாம். (௩)

சுப்பிரமணியர்.

பாகமொருபெண்குடியிருக்கும்பரமனணியிற்பரித்தமணி
நாகநுழைவுற்றுடல்சுருணடுகிடந்துநகுவெண்டலைப்புழையிற
போகமெல்லத்தலைநீட்டிப்பார்த்துவாங்கப்போகுமொரு [வாம
தோகைமயில்வாகனப்பெருமாடுணைத்தாட்கமலந்தொழுதிடு

அல்லமாப்பிரபுதேவர்.

கலையைமதிக்கும்புலவர்தமைச்சித்தர்குழாத்தைக்கடவுளரை
நிலையைமதிக்கும்முனிவரரைத்திசைமாமுகனைநினைவளையாச
சிலையைமிதுக்குநொடியோனைவிழுங்கியுமிழாத்திறன்மாயை
நலையைமிதிக்குமல்லமன்செஙகமலமலர்ததாடலைக்கணிவாம்.()

,வசவேசர்.

வெள்ளவேணிப்பெருந்தகைக்குயான்செய்யடிமைமெய்யாக
கள்ளவேடம்புனைந்திருநதகள்வனெல்லாஙகளஙகமறு
முள்ளமோடுமெய்யடியாராகவுள்ளததுள்ளுமருள்
வள்ளலாகும்வசவேசன்மலர்ததாடலையால்வணஙகுவாம். (சு)

சென்னவசவேசர்

பஙகவளற்றுவழிமாற்றியொருநல்வழியைப்பகர்வார்போற்
றஙகண்மதியிற்பலபிதற்றுஞசமயருளாகடமைநீக்கி
யஙகநிலையிற்றிலிஙகநிலயிற்றென்றருளும்வீரசைவ
சிஙகநிலைத்தவருட்சென்னவசவன்றிருததாள்சிரத்தணிவாம.

மடிவாலமாச்சையர்.

வார்க்குங்குமமென்முலைபாகனடியாரறுவைமாசடித்துத் [யைத்
தீர்க்குஞ்செயல்போல்விச்சலமன்னவன்றன்சேனைசெய்பிழை
தாக்குங்கரவாள்கொடுசின்னபின்னமாகத்தடிந்திட்டுப்
போக்குங்கருணைமடிவாலமாசசன்பொன்னஙகழல்போற்றி.

சைவசமயாசாரியர்.

பெண்ணிற்கரசுதானுகவென்புபெருநீற்றறைபிரச
வண்ணக்கமலமலர்ப்பொய்கையாகச்செங்கன்மாழையா
நண்ணச்சிறியநரிகணீமுடஙகுளையபரியாய்நகர்புகுதப்
பண்ணற்குரியவமுதுறழ்முததமிழ்நால்வரையும்பணிகுவாம்.

சிவனடியார்.

பரமனடிகளவன்றிருத்தொண்டத் தொகையுளடியார் பத்திபெ
முருவமாகுநஞ்சோமநாதன்றுதியுளுறுசரண [லா
ரரவணியானடியார்கண்மற்றையவர்களனைவருந்தாம்
விரவிநாளுமிருப்பவிடங்கொடுக்குமுள்ளம்விரிந்தன்றே. (௰)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

தண்ணிலவுபுனைசடிலத்திறைபுகழல்லமதேவன்சரிதத்தீம்
பால், புண்ணியாருசெவிவாயிற்றமிழ்ச்சங்கத்தான்முகந்துபுக
ட்டினனு, வெண்ணரியபுகழ்மலயத்திருந்தவனோவடிவெடுத்
தானென்றகூறப், பண்ணியன்முத்தமிழ்க்கவிதைசசிவப்பிரகா
சப்பெரும்பேர்படைத்துளானே. (௰௧)

அவையடக்கம்.

வேறு.

அடலுறுமல்லமனரியசீரொடு
படுதலினயந்துபாராட்டும்பன்முறை
மடனிகுமுலகமென்மொழியைவந்துவாங்
கடலினுமூழ்குவாகாலமொன்றினே. (௰௨)

படலந்தொகை.

நாற்கதிசருமிடர்கடந்துநச்சுனர்
பாக்கதிமுதலிருபத்தைந்தாங்கதி
மேற்கதிபெறவருள்விளங்குமல்லமன்
சீர்க்கதியிருபதோடைந்துஞ்செப்புவாம். (௰௩)

சம்பந்தம்.

கன்றியவயிரிகள்காதுங்காதையும் *
வென்றுயர்மதனநோய்வளாக்குமாற்றமும்
புன்றொழிலினர்வறும்பொழுதுபோக்கலு
மன்றருளல்லமனமலலீலையே. (௰௪)

அதிகாரிகள்.

புறங்கறையொழுகுசெம்புண்ணிலீயென
வறுங்கதைபுல்லியர்கொளவர்மாமல
ருறுங்களிவண்டினல்லமனுண்காதையைப்
பிறந்துளபயன்பெறும்பெரியர்கொள்வரோ. (௰௫)

*. பாரதராமாயணங்களினின்றெடுத்தனர் போலும்

பிரயோசனம்.

மயலளற்றூன்றுகோன்மல்குமன்பெனு
மியலெழுத்தெழுதுகோலங்கலிங்கமாம்
வியனிலத்தளவுகோன்மதிவிளக்கினை
யயர்வறத்தூண்டுகோலமலலீலையே. (௰௬)

விடயம்.

நன்றிகொளடிகளுன்குறநடந்துபோ
யென்றனிநாவினினெறழுமிசசெய்யுளான்
வென்றிகொளல்லமன்சீர்த்திமென்பயன்
கன்றலிலன்பராங்கன்றையூட்டுமால். (௰௭)

வேறு.

பரசிவம்பிரமமென்னப்பட்டொருதிரிவுமின்றி
யுமைமனமிறந்துநின்றவொரு சிவலிங்கந்தன்னின்
வருமுயர்சதாசிவன்றான்மற்றவன்றனைப்பொருந்து
மருமைகொண்ஞானசத்தியவர்களாற்சிவனுதிப்பன். (௰௮)

ச,,ற்பமச்சிவனுக்கிச்சாசத்தியவ்விருவரானுந்
தோற்றுவனுருத்திரன்றான்சொல்லியவவற்குச்சத்தி
மாற்றருங்கிரியையென்பாமற்றவரிருவர்பாலும்
போற்றுறீமரியுதிப்பன்பொறியவன்சத்தியாமால் (௰௯

அத்திருமாலுமாவுமளிப்பவந்துதிப்பன்வண்டு
மொய்த்திசைமுரலுஞ்செங்கேழ்முளரிவானவனவற்குச்
சத்திவெண்கமலையனனோர்தரவருமுலகிற்றோற்ற
நித்தனங்குருகுகேசனினைவுமாத்திரையினுமால். (௨௰)

ஆக்குறுஞ்செயலதொன்றேயயன்றனக்காக்கலோடு
காக்குறுஞ்செயலிரண்டுங்கண்ணனுக்காக்கல்காத்தல்
போக்குதலென்றிம்மூன்றும்புராந்தகற்களித்தவர்க்கு
நீக்கருமிறைமைநல்கிநிறுவினன்குருகுகேசன். (௨௧)

முதலாவது துதிகதி முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௨௧.

இரண்டாவது.

கைலாசகதி.

—:*:—

வெள்ளிமால்வரையினுச்சிவீற்றிருந்தருளுமுக்கண்
வள்ளலாரொடுகூறுற்றமதாரிநெடுங்கட்செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவாண்மதிநுதற்பிராட்டியல்லமனைக்காண்பான்
கள்ளமாயையைஞாலத்துவிடுத்தவக்கதியுரைப்பாம். (௧)

இயங்குவநிற்பவானயாவையுங்கலைமாதோடு
முயங்குபுமுன்னமீன்றருளாரியானவன்வகுத்து
வியன்புவியண்டந்தன்னுளவிதித்தனன்றகுமிடங்கள்
வயங்கெழுமசுரர்நாகர்வானவர்முதலியோர்க்கும். (௨)

நான்முகவண்டந்தன்னுணனிசிறந்தொப்பிகந்த
தூன்முகவிழிகளாற்கண்டுமைபாகனுவகைபூப்பத்
தான்மிகுமருளான்மேனிசாற்றியபேரானந்தக்
கூன்முகமதியணிந்தகொற்றவன்கைலைக்குன்றம். (௩)

கொள்ளைவண்டிழிந்துதாதுகுடைந்தழைக்குழவுடைந்து
கள்ளிழிந்தொழுகுசெம்பொற்கடுக்கைவேய்ந்திலகுவேணி
வள்ளல்வண்புகழ்திரண்டவளங்கெழுகைலைக்குன்றில்
வெள்ளிவந்ததிபாசமாகவேவிளைந்ததம்மா. (௪)

கண்பிசைந்தொருசேயின்னுங்கலுழினுந்தனைக்கொடுப்பன்
மண்பிசைந்துண்டமாயன்மறுத்திடவலியனல்ல
னண்பிசைந்திறைவனுக்கேநாமிடமாவமென்று
பண்பிசைந்தலைதிரண்டபரிசினின்றிடுமக்குன்றம். (௫)

ஒழுகுறுமருவியீட்டமொலியினானகுவெண்டிங்கள
பழகுறுமுடற்களங்காற்பாகசாதனன்கூர்ங்கோட்டு
மழகளிறுமிழ்மதத்தான்மலர்மிசைக்கடவுளூர்தி
யழகுறுநடையாலன்றியறிதரப்படாவக்குன்றில். (௬)

விளங்கொளிதுளும்புமந்தவெள்ளியங்கிரியினுச்சி [று
துளங்கொளிவிரிக்குஞ்செம்பொற்சுடர்மணிச்செய்குன்றொன்
களங்கறுபராரைத்துய்யகருப்புரக்குவாலின்மீது
வளங்கெழுசுடரொன்றுற்றுவயங்குதல்போலுமன்றே. (௭)

இனையதிக்கைலைவெற்பிலிறையரசிருக்கையொன்றுண்
டனையதையணியமாட்டாதப்புறம்போயினுமென்ன
றனையிகழ்பவர்களில்லையிலங்குமம்மண்டபத்தின
றனிவளமனந்தனுலுஞ்சாற்றிடற்கரிதுமாதோ (௮)

வேறு.

அன்னமண்டபத்தங்கணனோர்பகன்
மின்னுசெம்மணிவேதிகையொன்றின்மேல்
மன்னுசெங்கதிர்மண்டலத்துற்றன
னென்னவந்தங்கிருந்தனனென்பவே (௯)

குழவியாயுடற்கூனிநரைத்ததோர்
விழவுவாண்மதிவேணியின்மேவுறக்
கிழவியாகிக்கிரிக்கோன்மகப்பெறு
மழகுநீர்மகளாயிடைவாழ்வுற. (௰)

அங்கியென்னறகடெப்பமேனாகிய
செங்கணென்றுதிருநுதல்சேர்தரத்
திங்களென்றுந்தினகரனென்றும்வா
ழங்கண்மல்குமருண்மடைபோன்றுற. (௰௧)

எண்ணுமன்பரிதயமென்புட்படு
கண்ணிபோன்றுவார்காதிடைத்தோடுற
நண்ணுமாதுமைநன்னுதற்பொட்டென
வண்ணநீலமணிமிடற்றென்றுற. (௰௨)

நகந்தருங்கொடிகண்களைநாணியே
முகந்திருமபுமுறையிற்றிரும்புமான்
மகிழ்ந்திடங்கதிர்வீரமழுவலந்
தகுந்தகுந்தகுமென்னத்தயங்குற. (௰௩)

ஒசிற்றெறிந்தசுடர்மணிக்கங்கண
முற்றிலங்கவொருகருங்கேழலின்
பற்றிருந்தமதாணியிற்பட்டெனப்
புற்றருங்கலையுற்றணைபொற்புற. (௰௪)

புரத்தைவென்றநகைக்குமென்போதிஞேன்
சிரத்தைவென்றசெங்கைக்குஞ்சிலைமத
னெரித்தகண்ணிற்குமின்றெனக்கூற்றுதைத்
தரித்தவீரக்கழலொடுதாளுற. (௰௫)

இருந்தவாதியிடத்திலிருந்தனள்
பரந்தவானும்படியுமுயிர்களு
மொருங்குதோன்றவுதவிக்கருவுறீஇ
வருந்திலாதமணிவயிற்றன்னையே. (௰௬)

இறைவனங்கணெனுமுச்சுடர்களு
முறவுகொண்டவிருளெனுமோதிமே
லறவனென்றநம்மண்ணல்புனைந்தரு
ணறவுமிழ்ந்தநறுமலர்தாழ்ந்திட. (௰௭)

எற்றுவார்கொடியெந்தைசடைப்பிறை
யாற்றுள்வீழ்வுற்றிறப்பதற்கெண்ணுறத்
தோற்றமேவுசுடர்த்திருநெற்றியின்
ஞாற்றுமோர்மணிச்சுட்டிநலந்தர. (௰௮)

ஈசனார்முகமென்னுமுளரியி
லாசைகூருமணிவிழிக்காரருள்
வாசமாமலர்வாய்கிளவெண்ணகை
தேசுலாமணியாகச்சிறந்துற. (௰௯)

மாணப்பூண்புனைமற்றையுறுப்பெனப்
பூணுட்பட்டிடாதோலையின்பூணென
யாணர்ச்செம்பொனிலங்கொளியோலைமேற்
காணக்காதெனும்வள்ளைகவின்செய. (௨௰)

ஒங்குவாவுடையும்பனையனரி
தாங்குமாவிதணந்தொழிந்நாளினும்
வாங்குருவெழின்மங்கலநாணொளி
தேங்குபூணரசென்னச்சிறந்திட. (௨௧)

அரவுலாஞ்சடையண்ணலைப்பிள்ளைதான்
பருவமூன்றினிற்பாடவின்பாறரும்
பொருவில்கொங்கைப்புகழெனப்பொங்கொளி
மருவுமாரமணிவடந்தாழ்ந்துற. (௨௨)

பறந்திடாமணிவண்டுபெடுமலர்
சிறந்தநீலமலரொடுசேர்பெற
மறந்திடாதுமறைமுடியின்பொரு
ளறைந்துபைங்கிளிமுன்கையமர்ந்திட. (உ௩)

தோலுடைப்பரன்றன்மனையாட்டிதன்
பாலடுத்ததெவ்வாறெனும்பட்டரை
மேலுடுத்துவிளங்கவொண்மேகலை
நூலிடைக்குறுநோய்புரியாதுற. (உ௪)

புத்தனிச்சம்படினும்பொருமையை
யெய்த்துமற்றையிருமணத்தம்மியி
லத்தன்வைத்தவடிககமலங்களின்
முத்தரிச்செஞ்சிலம்புமுழங்குற. (உ௫)

இருந்தவாரருளெம்பெருமாட்டிபாற்
குரும்பைநாணுமென்கொங்கைப்பொறையினல்
வருந்துநூற்பகவன்னமருங்குலா
ரரம்பைமாதரளப்பிலரெய்தினர் (உ௬)

வேறு.

முமலையங்தொடையருந்ததிமுதலெழுமுனிவ
ரில்லறம்புரிதுணைவியராமெழுவருமபோய்
வல்லரும்பெனகுவிமுலைப்பனிமலைமகளைச்
சொல்லருந்துதிசெய்துவாழ்த்தெடுத்தனர்தொழுது. (உ௭)

அன்னமொன்றறியாமுடிக்கங்கையையறிந்து
துன்னவந்தலமருமெகினங்களின்றொகுதி
யென்னவமபுயத்தொருசதகோடியிந்திரைகண்
முன்னடைந்துவெண்கவரிகளிரட்டினர்முறையால். (உ௮)

அரவுகௌவியகதிரொனப்பட்டசாந்தாற்றி
பரவையல்குல்வெண்முத்தவாணகைகொலைபயில்விற்
புருவமென்மலர்க்குழற்சசிகோடிகள்புகன்று
மருவியம்பிகைமருங்குநின்றசைத்தனர்மன்னோ. (உ௯)

எடுத்துவீணைகளுளர்நரம்பிதுமிடறிதுவென்
றடுத்தகேள்வராமபிரமருமறிவரிதாகப்
பட்த்தபாம்பணிபரன்புடைமாதுசீர்பாட்டிற்
றொடுத்துவாலியகலைமடந்தையர்பல்லர்துதித்தார். (௩0)

செப்பமைந்ததண்ணுமையிசைதாளமென்சிறுதாட்
டுப்பமைந்தவொண்சதிதழீஇச்சுவையபல்காய
முப்பமைந்தவின்கறியெனநடித்தனருழையோ
டொப்பமைந்தகணுருத்திரகணிகையருவந்து (௩௧)

எந்தைபாலுமைமுக்குணங்களுமுருவெடுத்து
வந்தமாதர்களருகுநின்றனாபணிமகிழ
வந்தமாதருட்டமகுணமாதுமையருளாற்
சந்தமாயையெனபெயர்கொடுதருக்கிநின்றனளால் (௩௨)

தெள்ளுவார்திரைக்கஙகையுஙகஙகையுஞ்சிறிய
பிள்ளையாகியமதியமுமதியமும்பெரிது
துள்ளுமோரிளநவவியுநவ்வியுந்தொடாபு
கொள்ளுமாறவணெருங்கினவுருத்திரகுழாஙகள் (௩௩)

சஙகமொன்றுடனொன்றுதாக்குறவொளிதழைக்குந்
துஙகநேமியுமன்னவாறுறவலைசுருட்டும்
பொங்குவேலைவந்தெனவரிக்கணஙகளற்புதத்த
வெங்கணயகன்பேரவையிடத்துவநதிறுதத. (௩௪)

முகங்கணன்கினு ான்மறைவிதிமுறைமுழங்க
வுகந்துகையிருநான்குநான்குச்சியிற்குவியச்
சகந்தருஞ்செயற்பிரமர்களளப்பிலர்தையல்
பகுந்தமேனியனவையிடைப்புகுந்தனர்பரவி. (௩௫)

அயனுமாயனுமெனிலுயர்ந்தவரொன்பநன்றிக
கயிலைநாயகனமர்திருவோலக்கஙகாண்பா
னயனமாயிரமிலாமையினதிகனுனென்று
வயிரவான்படையிந்திரரெண்ணிலர்வநதாா. (௩௬)

உரகர்சித்தர்கள்வித்தியாதரர்சுரருயர்கிம்
புருடர்மெய்க்கதிர்முதலியகோடிசைபுரப்போா
நிருதர்மற்றுளார்விழிபிதிர்ந்திடவுடனெருஙகி
வரதனத்திருவோலக்கங்காணியவந்தார். (௩௭)

அழிவுமாக்கமுமுறையினுற்செயும்வலியடைந்தா
மொழியும்யாக்கையுமனமுநல்லறங்களின்முயன்று
கழியுமாறுமுக்காலமுமுளர்தலைகழன்றூர்
பழியிலாவசிட்டாதிமாமுனிவரர்பரந்தார். (௩௮)

குழவிபால்குடிப்பதுகடல்குடிப்பதுகுழவி
பழகுமாறுணன்மண்ணெடுத்துண்பதுபடைப்பு
முழுதுமோர்தளர்நடைமகச்செயலெனுமுரண்கொள்
வழுவிலாவருட்கணங்களெண்ணிகந்தனவந்த. (௬௧)

செருக்கொடுஞ்சிவநிந்தைசெய்வார்க்கிலைதீர்வு
விரிக்கினென்றுமுன்சிறுவிதிதலையறவெட்டி
யெரிக்குநல்கிநிந்தனைசெயாமறிமுகமியைத்துத்
தருக்கிநின்றவவ்வீரன்வந்தொருபுடைசார்ந்தான். (௬௨)

காதியாயிரமால்களைப்பிழிந்துமாங்கனிபோற்
கோதுவீசினுங்கடல்கவிழ்த்தனையசெங்குருதி
பூதியாயினுநிரம்புறுக்கபாலபாணியனும்
மாதுபாதியனவையிடைப்புகுந்தனன்வடுகன். (௬௩)

வீரமாதருக்கில்லையென்றுரைப்பதென்விளங்க
வீரமாதெனவறிகிலிரோவெனவிளம்பி
வீரயோகினிவெள்ளமோடமர்பொரவிரும்பும்
வீரகாளியும்புகுந்தனளவையிடைவிரைந்து. (௬௪)

ஊன்றுஞானமோடுயர்வயிராகநல்லொழுக்க
மூன்றுகாலெனக்கொண்டரன்முகத்திளமுறுவ
றோன்றுமாறுநின்றாடினன் கதிரிருடொலைத்தல்
போன்றுமாயையைத்தொலைத்திடுபிருங்கியென்புனிதன்.

படிகொண்மாமுடிக் கங்கணத்திறைபதம்படுமொண்
முடிகள்யாவையும்படுகழனந்தியெம்முதல்வ
னடிகளேந்துகையுறவடிததொட்டுக்கியவ்வவையைக்
கடிகொண்மாலையம்பிரம்பொடுதிரிந்தனன்களித்து. (௬௬)

பெய்யுமாமழைமுகிலெனப்பெரியவாய்முழவந்
துய்யமாமதியனையவெண்சுரிமுகச்சங்க
மெய்வாணனும்பானுகம்பப் பெயரவனுங்
கையும்வாயுமொத்ததிர்த்தனர்செவிகரங்கவிழ்ப்ப. (௬௭)

துதிப்பரோர்சிலர்பாடுவோர்சிலர்துள்ளிக்
குதிப்பரோர்சிலர்கைகளாற்றேளிணைகொட்டி
யதிர்ப்பரோர்சிலர்நெக்குநெக்குருகிநெஞ்சகமெய்
விதிர்ப்பரோர்சிலராயினரவையிடையிடைந்தோர். (௬௮)

படைக்கலங்களினொளியிமையவரொளிபரித்த
தொடைக்கலங்களினொளியரம்பையர்பணைத்தோளி
னிடைக்கலங்களினொளியெலாமிருளிறைமிடற்றி
னடைக்கலம்புகநிறைந்தனபரந்தபேரவையில். (௪௭)

கடவுளுக்குந்தேவிக்கும்

(வாக்குவாதம்.)

வேறு.

இன்னணமவையிடையிருந்தவெம்பிரான்
றன்னொடுவினவுமோர்தகைமையுன்னுபு
கன்னலுமமுதமுங்கைப்பமொழியுடை
யன்னைதன்வாய்திறந்தறைதன்மேயினாள். (௪௮)

தலைவநின்னவையிடைச்சார்ந்தவிப்பெரு
நலனுடையவரெலாநண்ணியெம்பவத
தலைகிலராகியின்படைவோரலா
னிலையிலரோவிதுநிகழ்த்துவாயென்றாள். (௪௯)

விளங்கிழைநன்றுநின்வினாவென்றெந்தைமண்
ணளந்தவனயன்முதலாயினோருமின்
புளவகொளுநாமரூபதொடொன்றுறத்
தோர்ந்துளகிரியையாற்சாகிலாரென்றான். (௫௰)

வேறு.

அனையமேதனுமரூபக்கிரியைகளனைத்துமெல்ல
நினைவுறுசுட்டியொன்றநீயெனக்குரைத்தியென்னப்
பணிமலைதவஞ்செய்தீன்றபவளவாய்மடந்தைகூற
நனையவிழ்கொன்றைவேணிநம்பனமற்றிதனைச்சொல்வான். ()

போகபூமியினிற்போகதனுவினாற்பொருந்தலாகா
தேகமாமின்பசித்தியியம்புறிற்கருமபூமி
யாகமானதுகொண்டன்றியாதலான்ஞாலத்தெய்தி
யோகமாநெறியினின்றோருண்மைசாதித்துக்கொள்வர். (௫௨)

என்றிதுகொழுநன்கூறவிளங்கொடியனையதாயி
னொன்றொருமக்கண்ஞாலத்துவமையின்ஞானசித்தி
நன்றுறவுணர்த்தவல்லகுரவன்யார்நவிறியென்னக்
குன்றணிமதியமொப்பக்குனித்தவன்கூறலுற்றான். (௫௩)

தொல்லையி லுயர்சுஞ்ஞானி துய்நிராங்காரனென்போ
ரொல்லையி றவங்கள்செய்ய வெமதுமெய் வடிவந்தானே
யல்லமாநாமமைந்தனுயினமனையான் றன்னை
வில்லுறழ் நுதலாய்காண்டன் மிகவுனக்கரியதென்றான். (௫௪)

என்றலு மிமையவல்லி யெனக்கரி தென்பதென்கொ
லுன்றனியல்லமன்றனுண்மையை யறியவேண்டி
னின்றவர் தமக்கெலாமு மெளிதெனு நெகிழ்ந்துணைபப
வன்றினர் புரமெரித்தவ ணிநகையாளன்சொல்வான். (௫௫)

முனிவுறேல் வறியவுன்றன் மொழியளவல்லன்மாதே
வினைதபு மன்பரன்பால் வேண்டியவடிவணுகி
யனையவா விழியிற்றோன்றி யருளுவனலமதேவன்
றனதியல்பியாவரானுஞ் சாற்றிடற்கரியதென்றான். (௫௬)

மெய்ம்மையிம் மாற்றமாதும் வேறுளார்க்கியான்செய்மாயை
பொய்ம்மலி செயலிற்றப்பிப் போமெனிற் காண்பலென்றா
வம்மலைமகடருக்கியறைதலு நின்றனுற்றன்
மைம்மலிகுழலாய்காண்குமென்றிது வள்ளல்கூறும். (௫௭)

இன்னணஞ்சூளியம்பியினிவறிதிருத்தியாயிற்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்த புணர்முலைமடவாய்தோல்வி
நின்னிடைவருமென்றண்ண னிகழ்த்தலு மிமையவல்லி
யென்னுமைதவறாதென்று நெடுமொழியிசைத்துப்பின்னர். ( )

மாயையை-பூதலத்தில்விடுத்தல்

ஆயிடையருகுநின்ற தமோகுணவடிவமாகு
மாயையைவிளித்துநீபோ யமண்ணிடையல்லமப்பேர்
நாயகன்றனையறிந்து நணுகுதியென்றுகூறி
யேயினளவள்வணங்கி யினையதொன்றியம்பலுற்றாள். (௫௯)

(மாயைகூறுறவு)

அல்லமனியல்பறிந்துங் கணைகுவனழுவ்மாயின்
வல்லிதின்வலிந்துபற்றி யீர்த்திவண்வருவலென்று
சொல்லினளொருசூள்வேலை சுவறவுண்டவேலென்று
புல்லியவெறும்பொன்றாற்றல் புகல்வதுபோலவன்றே. (௬௰)

(மாயைபூதலத்தில்அடைந்தமை.)

தன்னளவறியாண்மாழ்கித் தண்மதிதவழும்வேணி
முன்னவனவையுணின்றுமொழிந்தவச்சூண்முடிப்பான்
பன்னகமுடிபரித்தபார்மிசைச்செலவைநெஞ்சத்
துன்னினளெய்தினளவ்வொளியிழைமாயைமாதோ (௩௧)

இக்கதியில் (உ-வது) பாட்டுமுதல் (௬) பாட்டுகள் திருக்கைலாயச்சிறப்பும் (அ-வது) பாட்டு அரசாட்சிமண்டபசிறப்பும் (௯-வது) பாட்டு சிவபெருமான் ஆதனத்துற்ற சிறப்பும் (௰-வது) பாட்டுமுதல் (௫) பாட்டுகள்சிவபெருமானதுசிறப்பும் (௧௬-வது) பாட்டு கடவுளிடத்து உமாதேவியாரிருந்தமையும் (௧௭-வது) பாட்டுமுதல் (௯) பாட்டுகள் உமாதேவியார் சிறப்பும் (உ௬-வது)பாட்டுமுதல் (உஉ) பாட்டுகள் மகாசபைகூடுதற்சிறப்பும் பொருள் கொள்க.

இரண்டாவது-கைலாசகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-அஉ.

மூன்றுவது,

மாயைஉற்பத்திகதி.

பூதலத்தைப்பொருந்துபுமாயையென்
றோதலுற்றவொருபிடிநுண்ணிடை
மாதவத்தர்மனங்கள்கலங்குறச்
சாதமுற்றுவளர்ந்தமைசாற்றுவாம். (௧)

(நாட்டுச்சிறப்பு.)

களங்கவெண்மதிநெஞ்சங்கவற்றுமோரர்
துளங்குசங்குடைத்தோன்றன்மணத்தணி
வளங்கொண்மண்மகள்மார்பின்மதாணிபோல்
விளங்குமென்பவினவலதேயமே. (௨)

வாவியாவுமதன்பெருந்துணைசெய்
யாவுமாரனெடுக்குஞ்சிலையிடங்
காவெலாமவன்காகளசாலைகள்
பூவைமார்மனைபோர்க்களமென்பவே. (௩)

பொறைக்கயிற்றிற்புகழையின்சொல்லெனும்
விறற்கயிற்றின்விருந்தைக்குரவர்சொன்
மறைக்கயிற்றின்மனத்தைததிருவைநல்
லறக்கயிற்றினசைப்பவொருங்குமே. (௪)

வறியனவன்வடதிசைமன்னவ
னறிவிலாளனனந்தனுமாவனோர்
சிறியனவன்சிலையைதன்பூம்பொழில்
வெறியுலாவும்விளவலதெய்தினே. (௫)

(நகரச்சிறப்பு.)

இணையிலாதவிளையவளமபல
நணுகிவாழுமவிளவலநாட்டிலவ்
வணியினபணமுத்தும்விலையிலா
மணியினமேவுமவணவசைமாநகர். (௬)

படிக்குளீரப்புலாப்பழுத்தொண்புவி
வெடித்தவாயினனந்தன்மணிவெயி
லடுத்துவானத்தமர்மதியைததொடாக்
கடுத்தவேள்குடைக்காம்பெனத்தோன்றுமால். (௭)

நறவவிழ்ந்தநறுமலர்தோறும்வண்
டுறவருந்தியிருலுற்றெழுங்குமா
லறவர்தங்களகந்தொறுமையமுண்
டுறவர்தங்குகைதுன்னுதல்போலவே (௮)

வாவிச்செங்கமலங்களில்வல்லிநண்
மேவித்துஞ்சிவிடிதருகாலையிற்
காவிற்சென்றுகனிவண்டினங்குயில்
கூவத்தண்மதுக்கொள்ளைகொண்டெண்ணுமால் (௯)

பெடையொடுற்றுப்பிரிவில்லைபைங்கிள்ளைகள்
குடியிருக்குங்குளிர்பொழில்வாய்மலர்ப்
பொடியுதிர்க்கிலவே லளிபோய்வயன்
மடையுடைக்குமதுப்பெருவெள்ளமே. (௧௦)

சேலுலாவித்திரியுநதிப்புனன்
மாலியானைமறையக்கதிர்த்தலைச்
சாலிநீடித்தழைததுவிளைவயல்
காலினோடிக்கடிதுவிழுமரோ. (௧௧)

வரிக்கயல்செங்கமலம்வரிவளை
யிருக்கையான்மலரம்பிணையேந்தலால்
விரிக்குமஞ்சிறைமென்னடைப்புள்வயல்
செருக்குவின்மதன்சேனைநிகர்க்குமால். (௧௨)

நளிர்கடற்றுயினாரணன்றன்னுருக்
கொளவளிப்பவர்கையிற்கொடுத்திடும்
வளைபிறக்குமிடமெனவண்புனற்
குளமனைத்துங்குடவளைமொய்க்குமால். (௧௩)

(அகழும் மதிலும்)

வேறு

தாழ்ந்தோருயர்வொன்றுமிகவுயர்ந்தோர்தாழ்வொன்றுமறஞ்
சூழ்ந்தோருறைக்குமுறைகண்டாமதில்சூழ்கிடந்ததொல்லகழி [ச்
தாழ்ந்தோரனந்தன்மணிமுடிமேனின்றன்றுயர்ந்துதடவரையை
சூழ்ந்தோர்வரையினுதிப்பவன்றாட்கீழ்நின்றதுபோய்ச்சூழெயி
லே. (௧௪)

(நான்குவருணத்தார்.)

சொற்போர்புரிவர்நான்மறையாறங்கமுணர்ந்ததொழுகுலத்
விற்போர்புரிவர்நெடியசிலையிராமனனையவிறல்வேந்தர் [தோர்
பொற்போர்புரிவர்பிறர்பொருளுந்தம்போற்பேணிப்புரிவணிக
நெற்போர்புரிவரக்கரில்வேளாண்குலத்துநெறியினரே. [ர்

(நகரின்குறைவு)

உடுப்போர்க்குடுக்குந்துகில்களாலுண்போர்க்குண்ணும்பொரு
ள்களாற்,றொடுப்போர்க்கெடுக்குமலர்களாலணிவோர்க்கணியு
ஞ்சுடரிழையா,லடுப்போர்க்கடுக்குமனைகளாற்குறைபாடுடைய
தன்றதுதான்,கொடுப்போர்க்கிரப்பாரில்லாதகுறையொன்றுள
துகூறுங்கால். (௧௬)

(யானைகளுங்குதிரைகளும்)

ஈசனளித்தவொருகோட்டியானைக்கியாங்களிணையாயின்
'வாசவனைத்தாங்கிருகோட்டியானையெம்மைமானுமெனும்
பாசவுற்காலயானையொடுபாண்டிவிழுக்கும்பகடுயரிற்
றேசினிரதப்பரிசிறந்தவென்னும்பரிகடெருவகலா. (௧௭)

(நூலாசிரியர்)

மறையுங்கலைகள்பற்பலவும்முழங்குமொலியுமங்கலஞ்செய்
பறையுங்குழலும்யாழுமியம்பொலியுங்கரியும்பரிமாவு
நிறையுந்தெருவிலேறுமணித்தேரினொலியுநிறைகடலி
னறையுந்திரையிற்சென்றுவிசும்பமரர்செவியினடைந்திடுமால்.

வேயைநகுமென்சுடர்த்தொடியதோண்மாதுமைமையைவிடை
பேயுமகன்றுவரற்கரியகைலைமலையைப்பிரிந்தெய்தித் [சொன்
தூயமனமுங்கலங்கவருந்தவர்வேள்குவவுத்தோள்வீங்க [டு
மாயைபிறந்தவனவசைமாநகரின்வளத்தையார்சொல்வார். ()

(அந்நகரின் அரசன்சிறப்பு).

வேறு.

இம்மாநகரிற்கரசாகியிருந்துவாழ்வோ
னம்மால்புணருஞ்செயன்மாதரையாகம்வைத்தல்
சும்மாபுகழன்றெனவிந்தையைத்தோளில்வைத்தோன்
கைம்மாறுவேண்டாமழைபோன்மகாரனென்பான். ()

திறைதானளக்குந்திறல்வேந்தர்க்கரியசீரான்
குறைதானிரக்குமவர்க்கோடிக்குறுகநிற்பா
னிறைதானவெற்புமணிநாகமுநின்றுதாங்கும்
பொறைதானெடுக்குமிகுமாற்றல்பொருந்துதோளான்.

இரப்பார்வரினோரடிஞாலமெளியதன்றிக்
கரப்பார்கரக்கும்பொருளன்றெனவீகைகற்றே
யுரைப்பாருரைக்குமுறையாவும்புகழில்வைத்தோன்
றரைப்பாலுவமையிலையாகத்தருக்கிவாழ்வோன்.. (உஉ)

அவன்மனைவிசிறப்பு)

அன்னான்மனைவிவணர்வார்குழலையவேற்கண
மின்னார்மருங்குறளர்ந்தொல்கிமெலியவிம்மிப்
பொன்னார்சுணங்குவிரிபூண்முலைப்பூங்கொம்பன்ன
ளின்னாரமுதமொழிமோகினியென்னும்பேராள். (உ௩)

ஒன்றானநம்பன்மருங்காயிழையுய்த்தமாயை
குன்றாதவாற்றன்முனிவோருளங்குன்றுமாறு
பொன்றாதபொற்பிங்கிவள்பூங்கருப்போந்துபெற்றா
ளென்றாலிவளுக்கிணையாவினியாரைச்சொல்வாம். (உ௪)

(அவ்விருவருமகவுக்காகநோற்றமை.)

வேறு.

இம்மமகாரனுமோகினியென்னு
மைம்மலிமென்குழல்வாள்விழிமாது
மம்மகவின்மையினாருமொய்தி
மெய்ம்மெலிநோன்புவிளைத்தனரன்றே. (உ௫)

(மாயைகருவுற்றமை).

முன்னியநோன்புசெய்மோகினிமாதின்
றன்னுதரத்துமைதண்ணருளாலே
மன்னியன்மாரன்வலப்புயமாடக்
கன்னிகைமாயைகருப்பமடைந்தாள். (உ௬)

(கருப்பக்குறி).

முத்தணிகொங்கைமுகங்கள்கறுத்தாண்
மெய்த்திருமேனிவிளர்த்துநரம்பு
மைத்தனமீதுபரப்பவிருந்தாள்
பொய்த்துயில்கொண்டுபுளிக்குமுவந்தாள். (உ௭

(கருவுயிர்த்தமை.)

இன்னணமையிருதிங்களிருந்து
பின்னருமோகினிபெண்மகவீன்று
டன்னிகர்கின்றசலஞ்சலமொன்றிங்
கின்னொளிமுததினையீனறதையொத்தே. (உஅ)

(பிறந்துழிவிழாவெடுத்தமை.)

சங்கொடுதண்ணுமைசச்சரிதாளம்
வங்கியம்வெந்துடிவார்முரசங்கண்
மங்கலமங்கைமகப்பெறுகாளி
லங்கசன்வெம்முரசென்னவதிர்ந்த. (உகூ)

*இதுவுமது

தூண்டொளிபோன்மகடோன்றவுவப்புற்
றூண்டகைமன்னவனந்தணர்கொள்ளப்
பூண்டுகின்மாமணிபொன்னிலமற்றும்
வேண்டினயாவும்வெறுப்பவளித்தான். (௩0)

(மன்மதன்செயல்.)

வேறு.

இங்கொருமாயையென்னுமெழின்முளைதோன்றலோடும்
பொங்குறுமுவகைநெஞ்சம்பொறுக்கலனாகியெய்யும்
வெங்கணைமழையுந்தூவுமென்மலர்மழையுமொன்ற
வெங்கணுமதனவேணின்றிடையறசசொரிந்தானம்மா. (௩௧)

(தவஞ்செய்வோருக்குநேரிட்ட இடையூறு.)

கண்ணகனிலத்தகங்கைக்கரையினுமுழையிடத்தும்
புண்ணியவனத்துமெய்திப்புற்றுமாய்மரமாயுற்றுந்
தண்ணியபுனலிற்றீயிற்சார்ந்துமூண்டியிறுறந்து
பண்ணியதவத்தோர்நெஞ்சம்பதைத்தனமயலின்மூழ்கி. (௩௨

(முனிவர்கள்காரணமாராய்தல்)

ஐம்பெரும்பூதமெல்லாமடுக்கழிந்தொழியும்போதுங்
கம்பமினமதுநெஞ்சங்கலங்கியதென்னைகொல்லோ
வம்புறுசெயலீதிங்குவந்தவாறெவ்வாறென்னாச்
செம்பொருளுணர்ந்தசீர்சால்செய்தவரிருந்தகாலை. (௩௩)

(துர்வாசர்வந்தமை.)

தளர்ந்துழியுதவுங்கல்விதானெனத்துருவாசபம்பா
கொளுந்தனிமுனிவர்கோமான்குறுகலுமுனிவரெல்லா
முளங்கனிவரநின்றேத்தியுயர்தவிசிடையிருத்தி
வளங்கெழுமலர்கடூவிவந்தனைசெய்துசொல்வார். (௧௪)

(முனிவர்கள்வினா.)

என்றுமெம்முள்ளமெல்லாமெழுதியவிளக்குப்போல
நின்றிடுமின்றென்கொல்லோநிலைதடுமாறுநின்ற
தென்றன்முனிருந்தசெய்யசிறுசுடர்போலவைய
நன்றிதையுணருமாறுநவின்றருள்செய்தியென்றார். (௧௫)

(அவருத்தரம்.)

சங்கரியொருகூறாற்றன்றமோகுணவடிவமாய
மங்கையைவிடுப்பவன்னுள்வனவசைநகரிற்பிள்ளைத்
திங்களினுதித்தாளின்றுசெய்தவக்கிழமைபூண்டு
ருங்கணெஞ்சதனாலாற்றலுடைந்ததென்றவனுரைத்தான். (௧௬)

(அதனைஅங்கீகரித்தமை.)

அருந்தவமுனிநீகூறிற்றுண்மையேயன்றியெங்கள்
பெருந்தவமுயலுநெஞ்சம்பிறழ்தரற்கேதுவில்லை
யிருந்துளம்வருந்தியாய்ந்தவெம்மிடையையமெல்லாம்
பரிந்தனவருளானீயெம்பால்வருகையினாலென்று. ௧௭)

(அதனைவிரித்துரையென்றல்.)

முனிவரர்துருவாசப்பேர்முனிவர்கோன்றனைவழுத்திப்
பனிமலைவல்லியேவப்பட்டெழிலிமாயையென்னும்
வனிதையிவ்வுலகில்வந்தவாறுநீவிரித்தியாங்க
ளினிதுணர்வுறுமாறோதுகென்றலுமவனுரைப்பான். (௧௮

(அவ்வாறுரைத்தமை.)

கயிலையோலக்கத்துற்றகண்ணுதலல்லமன்மு
னியல்பினையறிந்தேற்றுறவென்றுமையுடனுரைப்ப
மயிலியலறிவவெஃகுமாயையைவிளக்கைக்கொண்பான
பயிலிருளினைவிடுத்தபரிசெனவிடுத்தானன்றே. (௧௯)

(அவ்விடையூறுநீக்குமாறுகூறினமை.)

காரணமிதுவேயெங்கோன்கைலையைவிடுத்துமாயை
தாரணிதனில்வரற்குத்தக்கவம்மாயையென்னு
மாரணவிடங்கலந்தமயக்கமல்லமனென்றிட்ட
பேரணிகலுழன்றன்னைநினைந்திடிற்பெயருமன்றே (சo)

(இதுவுமது.)

பிணிதபவேண்டில்வாழ்நாள்பெரிதுறவேண்டிற்செல்வ
மணிதரவேண்டிற்கல்வியறிதரவேண்டில்வானம்
பணிதரவேண்டின்முத்திப்பயன்பெறவேண்டிலென்று
மிணையுறுமல்லமப்பேரொந்தையைநினைப்பமொன்று. (சக)

•(இதுவுமது.)

புகன்றவருளத்திற்றுன்பம்போக்குபுதுருவாசன்று
னகன்றுதன்னிடத்தடைந்தூனன்றுதொட்டருந்தவத்தோர்
மகிழ்ந்தருளல்லமன்றன்மலரடிமனசதிற்றூங்கி
யுகந்தவன்புகழ்வாய்வந்தவாறெலாமுரைக்கலுற்றார். (சஉ)

(அவ்விடையூறுநீங்கினமை.)

நெஞ்செனுமகலிலன்பாநெய்நிறைத்துள்ளமென்னும்
பஞ்சுறுதிரியினுச்சிபற்றிடவல்லமப்பே
ரஞ்சுடரிலகவேற்றியருந்தவர்மாயையென்னுந்
துஞ்சிருளகன்றிருந்தார்தொல்லைமாதவங்கள்செய்து. (சங

(நூலாசிரியர்கருத்து.)

மந்தரகிரிப்பேர்பெற்றமத்தெறிகடல்போலையர்
சிந்தனைகலங்கிமெல்லத்தெளிந்தமைதெரிந்துணர்த்தாம்
வந்துமண்பிறந்தவன்றேமாதவாமனங்கலக்கும்
வெந்திறன்மமகாரன்றன்மகிடறம்விளம்பலுற்றாம். (சச)

(தந்தைகாமகரணமுதலியசெய்தமை.)

(வேறு.)

சூர்ந்தம்வலியுமிரும்புபோற்கண்கடன்றோடுறப்பிணித்து
நேர்ந்தமனமோராணுவென்னனியாயமன்றென்றம்மனத்திற்
போர்ந்தவர்சைப்பெருங்கடலைப்புகட்டிமகனைக்கண்டுவெந்து
வேர்த்தன்மாயையெனுநாமம்விளம்பிச்சிறப்புப்பலசெய்தான். ()

மோகினிமகளைவளர்த்தமை.

மாயைப்பெயர்கொண்மகளைநறுமஞ்சடிமிர்ந்துகணைக்காலி
னேயக்கிடத்தினீராட்டியிணைக்கணுந்திநீருதி ·· [வி
நேயத்துகிலின்மெய்துடைத்துநெகிழ்மென்முலையோடுறத்தழு
வாயிற்றிவலைதொடுதேய்த்துமண்பொட்டணிந்துநீறிட்டு. ()

கண்ணிற்கமையணிமயெழுதிக்காற்குச்சதங்கைபொறறண்டை
நண்ணப்புனைந்துபொன்னாஞாணுவிற்பூட்டிப்புலியுகிர்சேர்
வண்ணப்பசும்பொனணிமார்பிலவனைந்துசிறுமென்றொடிசேர்த்
திப்,பெண்ணிற்கரசிதிருநுதற்பொற்பிறைமேற்சுட்டியொன்ற
ணிந்து. (௪௭)

பேர்க்கும்பொருளாற்கண்மிச்சில்போக்கியன்பான்முலையூட்டித்
தூக்கும்பவளககாற்பசும்பொற்றொட்டின்மலியக்கிடத்தியே
பார்க்குஞ்சுவைவானமுதமேபார்வேந்தணியேயென்றுயரந்
தீர்க்குங்கரும்பேகண்மணியேதிருவேயென்றுசீராட்டி. (௪௮)

மிடியனொருசெய்யாளனச்செய்விளையக்காக்குஞ்செயல்போலப்
படியில்நல்விவிரும்பினோன்பாடம்போற்றுமதுபோல .
வொடிவில்செங்கோன்மனுவேந்தனுலகம்புரக்குமுறைபோலக்
கொடியநோன்புசெய்தீன்றகொடியைவளர்த்தாள்மோகினியே

(மாயைவளர்தற்சிறப்பு.)

கள்ளமாயைதன்னெழில்போற்கண்டதில்லையென்னமிக
வுள்ளம்வியந்துதலையசைப்பதொப்புவசையுஞ்சுடர்பார்த்து
மெள்ளவிரலொன்றனைச்சுவைத்துமிளிர்பூஞ்சதங்கைத்தாளு
தைந்து,விள்ளுமலர்வாய்குவித்தழுதுமீளநகைத்துங்கிடக்கு
மால், (௫௰)

மாயைகவிழமுகங்கவிழ்ந்தமதனனிருந்தானவளிருப்பப்
போயசிலையொன்றெடுத்தெழுந்தான்பொன்னொலியன்றபாவை
யெழ, மேயவனங்கவேணடந்தான்வேந்தன்பயந்தமகணடப்பத்
தூயதவஞ்செய்தைந்தவித்ததுறவினோர்பாலோடினான். (௫௧)

குழலும்யாழுமினியவெனக்கூறு வண்ணமென்கனிவாய்
மழலைமொழிந்துமுடற்கின்பமருவவோடிமேல்விழுந்தும்
விழையுமமிழ்தின்மிகவினிமைவிளையநுகருஞ்சுவையடிசில்
செழியசிறுகையாலளைந்துஞ்செய்தாண்மோகமின்றோனை.

பரவுபெருஞ்சீரல்லமனைப்பறறவந்தமதியாற்றன்
னுருவநிழலைப்பற்றநினைந்தோடியோடிக்கலுழ்ந்திடுவாள்
பொருவின்மதியமென்முனிந்துபொங்குமழலைவீசாமன்
மருவியுறவுகொள்வாளம்போல்வாவாவெனவழைத்திடுவாள்.

(பெதும்பைப்பருவமடைந்தமை.)

மாதிப்பரிசுதந்தைதாய்மகிழவளர்வுற்றரசிருந்த
நீதிக்கிழவனிறப்பவவனெறிசேரிளஞ்சேயவன்றவிசின்
மீதுற்றதுபோன்முன்முளைத்தவெண்பல்விழவேயெயிறுதிப்பப்
பேதைப்பருவங்கடந்துமேற்பெதும்பைப்பருவநண்ணினாள்.

(அப்பருவத்தின்சிறப்பு)

செய்யவல்லகம்மியன்செய்சிங்கஞ்சுமந்தமணியணைமேற்
றையவந்துமணிமௌலிப்பாரோனிருக்கும்பரிசுபோல்
வெய்யகுதம்பைவளர்த்தகலவிழுநீர்வள்ளைக்காதினிடைத்
துய்யபசும்பொன்மணிகுயின்றதுணைத்தோடமையத்தோன்றி
னாள். (௫௫)

(அப்பருவத்தின்வளர்ச்சி.)

மட்டுக்கணைவேளரசுகவளர்த்தகுழற்காடலர்விரவிக்
கட்டுற்றதுநம்பரன்களத்திறகமும்விழிகள்சிறிதுற்ற
முட்டித்ததுறவாமபறவையமயமுடியிறபடுதன்மெல்லமறைந்
தெட்டிப்பார்ப்பவெனமுகங்கொண்டெழுந்தமார்பினிளமுலை
கள். (௫௬)

அன்னநடையுமன்னமிலாவையர்நடையுந்தளர்வெய்தக்
கன்னிநடைக்குநடைகற்றாள்கரும்புகசக்குமொழிபெற்றாண்
மன்னுமலர்வீழ்சுரும்பனையமைந்தர்பார்வைக்குறிப்புணர்ந்தா
டன்னையரியளெனவறிந்துதானேமனத்திற்றருக்குற்றாள். ()

இந்தக்கன்னிமதிமுழுநோக்கெய்திச்செவ்வாய்வலியடைந்து
சந்தச்சிங்கந்தனையடுத்ததக்கவரவின்வலிசார்ந்து
முல்லைக்கொடிமீனத்தலைவன்முனிவராகும்பகைவெல்லக்
கந்தப்பகழிபலவேழக்கருப்புச்சிலையிற்றொடுத்தனனால். (௫௮)

(மங்கைப்பருவமடைந்தமை)

பாகமாகப்பொங்கியெழும்பதமேபோலப்பொங்குமெழின்
மோகமாயைதன்பருவமுன்னிமுடிவேந்தயனுமா
வாகுமாடமொன்றுபுரிந்ததன்கட்கல்விபற்பலவும்
போகுமாதர்பலர்சூழப்போற்றியிருப்பச்செய்தனனால். (௫௯)

(பொழுதுபோக்கல்.)

வேறு.

வாய்த்துளவம்மணிமாடநண்ணுபு
பாததொடைபற்பலபயின்றுநதநதிரி
நாத்தனியாழைமாணுக்கனெனறுதான
பேர்ததுளவிரல்களாற்பேசுவித்ததுமே (௬0)

அங்கொருமடவரலதிர்ப்பத்தண்ணுமை
மங்கையர்சிலரிசைமரபிற்பாடுறக்
கொங்கவிழ்மலரளிகுமுறத்தென்றலாற்
பைங்கொடியசைதல்போற்பாடியாடியும். (௬௧)

வருமுலையிறைக்கிணையாகவந்துறக்
கரமெனுமேவலன்புடைக்குங்காட்சிபோல்
விரைமலரோதிமேன்மிஞ்றிரைந்தெழப்
பருமணிகுயின்றமென்பந்தடித்துமே. (௬௨)

பூந்தொடைவார்குழல்புனைந்துநல்விரைச்
சாந்தமுநானமுந்தயங்கப்பூசியு
மேந்திழைபலவுறப்பிசையத்தாங்கியு
மாந்துறுசுவைபலவகையமாந்தியும். (௬௩)

தீங்கனிபாலொடுசெம்பொற்பஞ்சரந்
தாங்குறுபைங்கிளியூட்டித்தன்மொழி
யாங்கதுபயில்வுறவளித்துங்கற்பகப்
பூங்கொடியனையவள்பொழுதுபோக்குநாள். (௬௪)

(அரசனும்ஆசிரியனுமணத்தலைவனைத்தேர்தல்)

தென்னவன்செம்பியன்சேரன்கொங்கண
மன்னவன்மாளுவன்மகதநாட்டிறை
யென்னுமிங்கிவர்தமுள்யாவர்கண்ணதோ
கன்னிதன்மணவினைக்கடனென்றுன்னியே. (௬௫)

ஆய்ந்திருந்தனன்மமகாரனையிடைப்
பொந்தனனவன்குருவாகப்போற்றுறுஞ்
சாந்தவாங்காரனுந்தகுதிப்பேரினோன்
வேந்தனங்கெதிர்கொளீஇவிதியிற்றாழ்ந்தனன. (௬௬)

மன்னவன்வந்தனைமரபிற்கொண்டவன்
கன்னிதன்னெழினலங்காணப்போயினா
னன்னவளெதிர்நடந்தாரியன்றனைச்
சென்னியின்வணங்குபுசிறப்புச்செய்தனள (௬௭)

மாந்தளிராலிலைவயங்குகோங்கரும்
பேந்தெழின்மாமலரொய்தியற்புதப்
பூந்துணர்வல்லிநேர்பொனனைககண்டவ
னோர்ந்தனன்காரணமாதென்றுன்னியே (௬௮)

மாதுருவுறுகுறிமதித்தறிந்தவ
னாதரவொடுமுடியரசைநோக்கிநின்
கோதையையார்கொலோதோளிற்கொள்பவ
ரோதுகவென்றலுமுரைத்தன்மேயினான். (௬௯)

உணர்ந்திலனடியனேனொருநாகோதைதன்
மணந்தனக்குரியவர்மனிதராவானவா
கணங்களுளொருவரைக்கருத்திற்றேர்ந்துநீ
யிணங்குறவெனக்கிவணியம்புகென்றனன் (௭0)

(தலைவனைத்தெளிதல்)

கொங்கவிழ்தொடையினாய்கூன்கொக்கன்றுவான்
கங்கையையடைவதுகடவுளன்னமே
மங்கையையணைபவர்மனிதரல்லர்நஞ்
சங்கரனேயிவடலைவனென்றனன். (௭௧)

(ஆசிரியன்அரசன்ஐயமகற்றல்)

மாலுநான்முகனுநாடரியவள்ளலிவ்
வேலவார்குழலினாட்கெளியனோவென
வாலமார்மிடற்றினன்பர்வேண்டிய
கோலமாய்நணுகுமீதுண்மைக்கூற்றென்றான். (௭௨)

(உபதேசஞ்செய்தமை.)

இன்னணமாசனேடியம்பிமாயையாங்
கன்னியைவிளித்தவள்கருத்திணங்குறச்
செந்நிலைதனையுபதேசித்தேகினன்
றன்னிகர்குருபான்றனதிடத்தரோ. (எங)

(நூலாசிரியர்)

குருவருண்மொழிநெறிகொண்டுமாயைதான்
வரவணவசைநகர்மதுகைநாதனைப்
பரவினளருச்சனைபயின்றுபூசனைக்
கருவிகண்முழுவதுங்கடைப்பிடித்தரோ. (எச)

மூன்றாவது மாயையுற்பத்திகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-கருசு.

நான்காவது

மாயைபூசைகதி.

பதியையமேவுறுங்காதனெஞ்சகத்தினுட்பதித்து
மதுகைநாதனைவரன்முறைறவரிவிழிமாயை
யுதயகாலையிற்பூசைசெய்நாள்களுளொருநாள்
விதியையோதுவன்குவிமனத்தவர்கொளவிரித்து. (க)

(சூரியனுதித்தல்.)

விதுவைச்சேய்மையிற்கண்டலர்குவளைகண்மெலிய
முதிர்விற்பூணிளமுலையெழின்மாயைதன்முகமா
மதியைச்சேர்தருவரிக்கருங்குவளைகண்மலரக்
குதிரைத்தேரவனெழுந்தனன்குணத்திசைக்குன்றில். (உ)

(நீராடல்)

அனையகாலையிலன்னமென்றாவிபெய்யணைமேற்
றனியண்மாமயில்போற்றுயின்றவடுயிறணந்து
வினையின்முன்மலிமஞ்சனச்சாலையுண்மேவி
யினியமாசநீராடினள்சேடியரோந்த. (ங)

(கலைதரித்தல்.)

விலைவரம்பறியாமணிக்கோவைசூழ்விளிம்பு
கலையணிந்தொருதலைமுலைமேலலங்கரித்தாண்
முலையொடுந்துகில்கண்டநாண்முதற்றொடர்ந்தன்றோ
விலகுறுங்கலைவல்லவாகடபடாமென்றல். (௪)

(அலங்காரமண்டபமடைந்தமை)

மணியமைந்தபொற்பாதுகையொருத்திமுன்வைப்பப்
பிணியவிழ்ந்தசெந்தாமரைப்பதங்கொடுபெயர்ந்தே
யணியணிந்திடுமண்டபத்தணைமிசையமர்ந்தாள்
பணியணிந்திடுமங்கையரடைந்தனர்பலரே. (௫)

(ஆபரணந்தரிக்குமுறைகள்)

மாரவேள்சிலைவளைந்திடப்பூட்டியவண்டு
நாரியோர்தலைநெகிழ்த்துவிட்டெனவொருநாரி
காரவாமலர்க்குழற்சடைகைபுனைந்தியற்றி
வீரவேனெடுங்கண்ணிதன்முதுகுறவிடுத்தாள். (௬)

பின்னும்வேணிவார்குழலெனுங்கரியபேரரவ
முன்னமார்தருசுடர்களையுமிழ்ந்திடுமுறைபோற்
கன்னிவாணுதன்மிசைக்கதிர்ப்பிறையொடுகவினப்
பொன்னவாஞ்சுணங்கவிர்முலையொருத்திகைபுனைந்தாள்

ஓதியாகியவறன்மிசைச்சுவடுறவூர்ந்து
தீதிலாதவொண்சந்தனத்திலதவெண்மதிக்குப்
போதுமோர்சிறுபாம்பெனமயிர்வகிர்ப்பொருந்தச்
சோதிமாமணிச்சுட்டியொன்றொருத்திதூக்கினளால் (௮)

வேனலம்பதிகொலைவிடமூட்டியவெவ்வேன்
மானவஞ்சனமெழுதியவிழிபொரவரலாற்
றூனதன்பகைதனைத்துணைகொண்டுறுந்தகைபோற்
பானலஞ்செவிமிசையணிந்தனளொருபாவை. (௯)

அடுத்துமாதவமழிமினென்றனங்கவேடமக்கு
விடுத்தவோலையைக்கண்கடம்மேற்பழிவிளம்பிற்
கொடுத்தவெண்மிசைநிந்தைகூறுதற்குவைத்திருத்தல்
கடுத்துவாழ்தரவொருத்திபொன்னோலைகாதணிந்தாள். (௰)

தன்னைநிந்தைசெய்வெண்ணகைமேற்பழிசா
மன்னியங்கதுங்காறவாழ்மனைவாய்தன்
முன்னிறந்திடுவேனெனஞான்றுகொண்முறைமை
யென்னவெண்மணிமூக்கணியொருத்திநின்றிட்டாள். ()

கற்றையங்குழனறுமலர்த்தொடையொடுகனமா
யுற்றணங்குமென்றிலகுபூணபிடித்ததையொப்ப
விற்றயங்குவானுதலெழின்மாயைதன்மிடற்றிற்
பொற்றடந்தகட்டணியொருமடவரல்புனைந்தாள். (கஉ)

கன்னியத்தம்வந்தினமணிக்கற்கடகத்தின்
மன்னியுற்றதற்புதமெனவளைபலகாக்க
வின்னுதற்கருங்கண்மடமாநகைவிளங்கப்
பொன்னினற்கடகம்புனைந்தனளொருபூவை. (கந)

ஆயுமின்சுவைதரச்செலுங்கையுடனடுத்து
வாயினெண்கவின்காணியமருவுறுமாபோன்
மாயைதன்கையிற்பொற்கடகத்தின்முன்வனைந்தா
ரியசெம்பவளங்களைக்கோத்தொருதோகை. (கச)

மங்கலத்தொழிலாடவர்மனநடங்கிற்காக
குங்குமப்பெருஞ்சேற்றினைக்குழித்திடுகற்போன்
மங்கையர்க்கொருதிலகமாகியவெழின்மாயை
கொங்கையிற்புனைந்தனளொருபெண்மணிக்கோவை. ()

பாயும்வெண்டிரைக்கருங்கடனிலச்சுமைப்பாம்பி
னாயிரம்படங்களுந்திறையிட்டனவனைய
மீயிலங்கொளிவிரிமணிமேகலைவேய்ந்தாண்
மாயைமங்கைதனல்குலினொருதிருமடந்தை. (கசு)

கறையடிக்களியானையின்வரவினைக்கண்டு
மறுகினுற்றவரிரிதரமணிமருங்கிடல்போ
லுறுதவத்தினரறிந்தனரோட்டொண்ணுதற்கு
நறுமலர்ப்பதத்தணிந்தனள்சிலம்பொருநங்கை. (கஎ)

(சந்தனக்குழம்பணிதல்)

கூடைமென்மலர்மணத்தினாலறிந்ததைக்குறுகப்
பாடும்வண்டினஞ்சூழ்தல்போலிளஞர்கண்பரப்பத்
தேடரும்பொருளனையகட்குறுநறுந்தேய்வை
பீடுறுங்குவிமுலைக்கணிந்தனளொருபேதை. (கஅ)

(கண்ணாடி தெரித்தல்)

நின்றன்விம்பமேநினக்கெதிரன்றிவேறில்லை
யென்றுகண்கொளத்தெளிந்தபோதடியொன்றெடுத்தாள்
குன்றெனுங்குவிமுலையவளோதிகொடுங்குழைமேற்
சென்றுசென்றுபாயரிமதர்மழைகட்ணோர்தெரிவை. (௧௧)

(மாயையின் விளக்கம்.)

வீரவேள்வளையாதசெங்கரும்பன்வில்லி
ஞாரிமேவிடாமலாமறுவிலாநகைமதியங்
காருறாதமின்கடற்பிறவாதவினனமுதம
வேரிலாதபூங்கொடியெனவிளங்கினண்மாயை. (௨௰)

(நூலாசிரியர்)

மாதரிவ்வகையணியலுமதுகைநாயகன்றன்
பாததாமரையருச்சனைப்பொருள்கள்பற்பலவு
நீதியாலமைந்தனவினிநீகரிலெம்பிராட்டி
போதுவாயெனவொருமடமாதெதிர்புகன்றாள். (௨௧)

(பூசைக்கிச்செல்லல்)

மயிலெழுந்தெனவெழுந்தனள்கோமகள்வாழ்த்திக்
குயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமடந்தையர்குழாங்க
டுயிலெழுந்தெனவெழுந்தனநூபுரத்துழனி
வெயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமணியணிவிளக்கம். (௨௨)

பொன்னிலங்கியசிவிகைமுன்கொணர்ந்தனர்பொறுப்போர
மன்னியங்கதையேறினண்மதர்விழிமாயை
சின்னம்வெண்பணிலம்பணைதண்ணுமைதிமிலை
முன்னிரைந்தனமதியெழக்கடன்முழங்குதல்போல் (௨௩)

ஆன்றிரட்டுறுங்கண்ணனீவாய்க்குழலி ஃதணிபூண்
மான்றிரட்டுறுமெனக்குழலூதினர்மலர்விற்
கோன்றிரட்டியவமுதனையாண்முனங்குறுகி
மூன்றிரட்டியமுகமுடைமுருகனுமுருக. (௨௪)

வயங்குமாயையங்கரும்பினிற்றாழ்ந்தவர்மாவி
னுயர்ந்தமாதரார்ருற்றிருந்தொழுகுகண்மலரை
நயந்துசூழ்தருமளியினணணினர்பிறர்காலா
வியங்குமாதிருபுடையினுமிடையறவீண்டி. (௨௫)

வேளளித்தனன்றன்குடையெனக்குடைவிதிர்க்கும்
வாளெனப்பிறழ்மதர்நெடுங்கண்ணிபான்மருவக்
காளமொத்தகண்மடந்தையர்பலரிளங்கமுகின்
பாளையொத்தவெண்கவரிவீசினரிருபாலும் (௨௬)

காமவெந்தழன்மூட்டல்போற்கடிமலர்ச்சிவிறி
தாமண்சந்தனபொய்க்கணைசொரிந்துவிற்றடக்கைக்
கோமகன்றிருந்திழையுளமறிதல்போற்குறுகிப்
பூமடந்தையையென்றவர்பூமழைபொழிந்தார். (௨௭)

பாகுவெள்ளிலைசந்தனங்குங்குமம்பளித
மோகைமான்மதம்வண்டிமிர்நறுமலரொலியல்
பேர்கெழும்பணிப்பெட்டிமென்றுகிலுடைப்பேழை
தோகைமார்பலர்மருங்கினிற்சுமந்துபோயினரால். (௨௮)

கொங்கையங்குவிமுகிழ்விழிக்கயலிதழ்க்குமுத
மங்கையம்புயமுந்தியஞ்சுழியிவையடுத்துப்
பொங்குறுங்கவினீர்பெருகாற்றினைப்புரையு
மங்கலந்திகழ்வுறுமணிமாளிகைமறுகு. (௨௯)

திங்கள்வாணுதன்மடந்தையர்செஞ்சிலம்பொலியுஞ்
சங்கினோடணிகலன்களின்சிற்றொலிதாமுங்
கொங்குலாமலர்த்தொடையளியிசைகளுங்குழுமிப்
பொங்குமாழியிற்பஃறுளிபெருகுதல்போன்று. (௩௦)

துன்றுபெண்படைசூழ்வரமாயையந்தோகை
வென்றியங்கனன்மழவினோன்விழியினால்வேளைக்
கொன்றதென்னெனக்கேட்பமென்றுளவலிகொண்டு
சென்றாறுஞ்செயலென்னவத்தெருவிடைச்சென்றான். (௩௧

சேடியர்களைக்கண்டஆடவர்அறிவழிந்துபுகல்தல்.

வேறு.

அரிமதர்மழைக்கணல்லரிவைதன்புடை
ஒருமடவரலியர்வனப்புக்காண்டலு
மெரிபுரைவிழியரியேறுபோல்பவர்
கரிநுகர்வெள்ளிலங்கனியையொத்தனர். (௩௨)

இடையொருசற்றுவாணுதல்சற்றேழையர்
படைவிழிசற்றுவாய்ப்பவளஞ்சற்றிணைக்
குடமொருசற்றிவண்கொள்ளைகொள்ளநம்
புடைபெயரறிவெலாம்போயிற்றேயென்பார (௩௩)

இனத்தியல்பாமறிவென்பதுண்மையே
மனத்துயர்செயுமயன்மாற்றுநீறுதா
னனிச்சமெல்லடியினார்நுதலடுத்தலும்
பனித்துடல்வெதும்புமால்படுத்தலாலென்பார். (௩௪)

தொல்லைநஞ்சடர்துயர்சொல்லக்காததவன
வல்லிபங்குடையருண்மதுகைநாயகன்
செல்லுமங்கையர்விழிநஞ்சுசெய்வதுஞ்
சொல்லுதுமவனொடுதொழுதுநாமெனபார் (௩௫)

இக்குழமகளிருள்யார்வனப்பினான்
மிக்கவளெனத்தமைவினவினாரெதிர்
முக்கனிகளுட்சுவைமுதிர்ச்சிபெற்றுள
தெக்கனியதனைநீரியம்புவீரென்பார் (௩௬)

கரும்பினுமினியசெங்கயற்கணாரிள
குரும்பையும்பயன்படாக்கோவைதன்னையும
விரும்பினமுலகர்முன்வீணினெஞ்சகம்
வருந்துதனகைதருமடமையேயென்பார். (௩௭)

விடங்குலாமதர்விழிவிளைத்தண்பூங்குழ
லுடங்குநூலிடைப்பிறைநுதற்பொற்கொம்பனார்
குடங்கணூறுமிளங்குவவுக்கொங்கைபோ
லுடம்பெலாமூடினாலுய்யலாமென்பார். (௩௮)

இவ்வணங்கருத்தழிந்திளைஞர்மாழ்குறக்
கொவ்வையங்கனியிதழ்க்கோதைமாரொடு
மௌவலங்குழலெழின்மாயையென்பவ
ளவ்வரன்கோயிலினருகுபோயினள். (௩௯)

(ஆலயமடைந்தமை).

சிவிகையினிழிந்துதன்சென்னிதாங்கிய
குவிகையினொடுபுகாக்கோபுரத்துள்வெண்
கவிகையனெனுமமகாரன்கன்னிகட்
செவிகையினணிபரனெதிர்சென்றுளரோ. (௪௦)

(பூசையின் துவக்கம்)

வேண்டியவனைத்தையுமேவன்மெல்லிய
ராண்டருகுறவமைத்தளிப்பமாயைதான்
காண்டருநுதல்விழிக்கடவுட்கன்புளம்
பூண்டனளருச்சனைபுரிதன்மேயினள். (௪௧)

(நிர்மாலியங்களைதல்)

ஆதியவரன்முறைசெய்தருக்கிய
மாதியகொடுபரனணிந்திருந்தபூ
வாதியகளைந்துமந்திரமறைந்துநம்
மாதியைமஞ்சனமாட்டன்மேயினள். (௪௨)

அபிஷேகமுறைமை.

வேறு.

தயிலமுடனுணிடத்தைந்தையமுதநறுநெய்பாறயிர்செழும்தேன் வயலினெழுகரும்புடைத்துக்கொள்சாறுபழம்பிழிந்தமதுரச்சாறு, புயலளவுதாழையிளநீர்நறுஞ்சந்தனக்குழம்புபோற்றுநூலி னியலினமைதபனமிவையொன்றன்பினென்றுமுறையிறைவற் காட்டி.

(சந்தனம் அட்சதை).

சங்குலவுமென்கைநெடுஞ்சுடரினைவேல்விழிமாயைசாம்பற்பூத்து, மங்கலமாகியமேனிமுழுவதுஞ்சந்தனத்திரளைமலியச்சாத்தித், திங்களெனுமொருசிறுகூன்முதுகிப்பியீன்றதெனச்சினவெள்ளேற்றுன், கங்கைமுடிமீதினில்வெண்ணிலவெறிக்குநித்திலவக்கதையுமிட்டாள். (௪௪)

(மாலை பரிவட்டம் ஆபரணம்)

பிறைதவழுநெடுஞ்சடையெம்பெருமானைச்சார்ந்துசர்ப்பபிராந்திமேவ, நறுமலர்மென்றொடைமாலைபலவனைந்துகூர்ங்கோட்டு நால்வாய்ச்சிற்றக், கறையடியீருரிசுபந்ததிருமேனியழகுறநுண் கலைபுனைந்திட், டிறைவனெலும்டணிநாணவவிர்மணிப்பூண் பற்பலவுமெடுத்தணிந்தாள். (௪௫

(கஸ்தூரி அன்னநிவேதனம் தாம்பூலம்).

நற்றாமங்கமழ்நித்தியகல்யாணிமணாளற்குநானஞ்சாத்திப் பெற்றானங்கடிதலிலாக்கறிமருவுபோனகங்கள்பிச்சையல்லான் மற்றொன்றில்லாதபெருந்தகைக்குநிவேதித்துவண்டுகிண்டி யுற்றாதுங்கடிமலர்மென்குழன்மடவாள்வெள்ளிலையுமுவந்தளித்தாள். (௪௬)

(தூபம்தீபம் உபசாரம் வாத்தியம் தோத்திரம் பிரகாரம்).

நறியபுகைசெழுஞ்சுடர்மென்சிவிறியொடுவெண்கவரிநாடுமாடி நெறிமுறையினெடுங்கடல்போலியமுழங்கநின்றுதவிநிமலன்றன்னைப், பிறைநுதலிவ்வகைபூசைபுரிந்துதுதிபலசெய்துபெருகுமன்பான், மறைபுகலுமஞ்செழுத்துமறைந்துவலம்வந்துமுனம்வணங்கிப்பின்னர். (௪௭)

(நடனசபையை அடைதல்).

அன்பினுளமுருகிவிழிசொரிநீராலெழுதியமையழிந்திருப்பப், பொன்புனையும்வடிமட்ட்ர்பொடிப்பவெயர்வாணுதலின்பொட்டழிந்து, மின்புரையுநெடுஞ்சடிலப்பொன்மலையினணைந்தவெள்ளமூழ்கி, யின்பினடிப்பவளென்னவந்துநடனவிலரங்கதனெய்தினாளால். (௪௮)

(நடன அலங்காரம்).

அரங்கினிடைநடனவிலுஞ்செயற்கேற்பவுடையணிந்திட்டருமமைபவென்ற, குரும்பைமுலையினைவம்புகொண்டணிந்துதவங்களெல்லாங்கொள்ளைகொள்ளுங், கருந்தடங்கண்மலர்க்கோதைசிற்றடியிற்கைபுனையக்கற்றமாதர், சுருமபுமுரன்மல்லிகைமென்போதனையசிறுசதங்கைதுளங்கவார்த்தார். (௪௯)

(தாளம மத்தளம் வீணை).

மாயைமுலைகளிணையெனவென்முன்றானும்வந்ததெனவலக்கைத்தாளம, போயிடைக்கைத்தாளமதைப்பொருமையினாற்றுக்குதல்போற்புடைததொலிப்ப, வாயுமைக்குமொழிபோலததண்ணுமைசெங்கைகளால்வார்த்தைசொல்ல, மேய்கலைப்பெண்விளர்ப்பவெழினமாதரிசைபாடவீணைகொண்டு. (௫௰)

(நூலாசிரியர்)

என்றொருகையோமெற்போர்புரிகவெனநிற்பவள்போலிடையி
ஞேர்கை, மன்னியுறவைதனொருகைநீட்டியரனெதிர்நின்றும்மா
யைவல்லி, கன்னன்மதன்றனேவருகவெனவிளித்தல்போற்றழ
நககக்காற்சதங்கை, பொனனினியவொருபாவைநடிக்கின்றதெ
ன்னநடம்புரியலுற்றாள். (௫௧)

(நடனம்).

வேறு.

தண்ணுமைவிளங்கவுறுதாளமிசையெல்லாம
வண்ணமலாமெல்லடிவழிச்சரியினிற்பக்
கண்ணிணைகொள்பல்வளையகைவழிநடப்பப்
பெண்ணமுதமன்னவள்பெயாந்தனணடித்தாள். (௫௨)

வாயுறைசெய்சொற்பொருண்மலர்க்கரமுரைப்ப
மீயுயர்விசும்பினெழுமென்புனொலியெல்லாம்
பாயொளியபஞ்சுறபதத்துறழிதெறுப்
பேயொடுநடித்தவிறைபிதறுறநடிததாள (௫௩)

(நூலாசிரியா)

அந்தணனிருங்கலையணங்கினையுமிழ்ந்தான்
செந்திருவைநேமியிறைசியெனவெறுத்தா
னிந்திரனருந்சசியையெண்ணிலன்மறந்தான
பைந்தொடிநடிப்பநரர்பட்டதெனுரைப்பாம் (௫௪)

பொன்னெயிலினின்றியபுழைக்குண்முகமவைத்துந்
துன்னிமுனாநின்றவளாதோளிடையிவர்ந்து
மின்னெனநடமபுரிபுமெலலியனமருஙகு
லென்னும்வெளிகாணியவிடாப்படுவாமைந்தர். (௫௫)

பற்றுமனமோடியிருபார்வையினுமெய்தி
மற்றையபுலன்களைமறந்துநடமாடும்
பொற்றொடியைநண்ணவுயர்பொன்மதிலுறுப்பி
னுற்றபொறிபோலசைவொழிந்திளைஞர்நின்றார். (௫௬)

(பிரசாதம் அளிததல்).

இளங்கொடிமருங்குலவளின்னணநடிப்பக்
களங்கனியையென்றமணிகண்டனையருச்சித்
துளங்குளிரருந்தவனுவந்திறையணிந்த
வளங்கெழுமுசந்தமலர்மாலையொடளித்தான். (௫௭)

(அவைஏற்றல்)

வணங்கிமதுகேசனிருமாலியமதேற்றங்
கணங்குமடவாருடனரங்கிடையிருந்தா
னுணங்கிழைமருங்குன்மிகநோமெனவிரைந்து
பிணங்குறுசதங்கையமுபிள்ளையிணடங்க. (௫௮)

(நூலாசிரியர்)

மைத்தடநெடுங்கணிளவல்லிநிகர்மாயை
பத்தியொடருச்சனைபயின்றதையறிந்தா
ணித்தனுலகெங்கணுநிறைந்தவனாதி
முத்தனருளல்லமமுதற்பெயரினானே. (௫௯)

நான்காவது மூயைபூசைகதி முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௨௧௫.

ஐந்தாவது.

பிரபுதேவர்வந்தகதி.

நிரந்தரமடியார்வேண்டுநினைவெலாநிரப்பாநின்ற
பெருந்தகையல்லமையன்பெயர்ந்தொருமனிதனாகி
வருந்துறுமயன்மனத்தால்வந்தனைபுரிந்தாடன்பாற்
பொருந்துறுபவன்போற்செய்தபுணர்ப்பினைப்புகன்றுரைப்பாம

(நூலாசிரியர்).

தாமுறுநுகர்வும்வீடுந்தந்திடவல்லன்றானே
யாமெனவியம்பலாலெம்மல்லமதேவனும்மை
நாமமுமறையவேறோர்நாமமுற்றம்மாயைக்குக்
காமியவினைப்பயன்றான்கடைப்பிடித்தருளவெண்ணி (௨)

(மாயைமயங்க அல்லமன் வடிவுகொள்ளல்).

கதந்தருதிருநுதற்றீக்கண்ணினானீறுபட்ட
மதன்செயல்செய்யவன்னோன்வடிவுதான்கொண்டதென்ன
முதிர்த்தழகொழுகுமாறுமுகங்களுட்சிறந்தவொன்றோ
டெதிர்ந்துளமுருகனென்னவிளமையோடழகுவாய்ப்ப. (௩)

அவிர்சடைமுனிவர்மாதரழுங்குறக்கொண்டகோலங்
கவினும்வடிவங்கொள்ளக்கற்றுமுன்விட்டதென்னக்
குவிமுலைமகளிராவிகூட்டுணுங்கோலமென்னப்
புவியுறுமிரவியென்னப்பொங்கொளியுருவொன்றுற்றான். (௪)

விளிம்புறநடுக்களங்கமவீழ்ந்துசூழ்மதியொன்றுண்டேல்
வளங்கெழுமடமொழுங்குவள்ளல்வாண்முகநிகர்க்குந்
துளங்குறுமுந்திமேற்போய்மார்பிடைததோன்றுரோம
மிளங்கருநளினமுண்டேலேய்க்குமென்றியம்பநின்றான். (௫)

விலைவரம்பறியாவாடைவிரித்துடுத்தனையிலங்க
மலைவருமபுதியசந்தமான்மதங்காதநாறக்
கலைவரம்பறிந்துளோர்தங்கருத்தினுக்கரிதாயென்புன்
றலைவருங்கமலப்பொறருடமபிராணமலியச்சாத்தி. (௬

தளிர்த்ததண்பொழிலிற்றேமாநடஞ்சினைக்குயின்முகம்போற
றுளித்தலைமுகிலகற்றுஞ்சுரிகுழற்சிகழியாத்திட் [ம்
டளிதொடர்மாலைவேய்ந்தவலங்க்னோக்குறுவோர்க்கெல்லா
வெளிற்றுளைப்பொருள்போற்றோன்றம்மனறலைச்சாத்தணிந்து

களத்திடையிருப்பினுண்மைகாண்குவனென்னவாலங்
குளத்திடைவாங்கிவைத்தகொள்கைபோற்றிலதந்தீட்டி
யொளித்தனிமதிநன்பாங்கருரோணியோடொருபெண்கூட்டி
யரித்துறவைத்தென்னவணிமணிசெவிக்கணிந்து. (௮)

விலையில்வெண்டரளக்கோவைவீரசங்கிலிகேயூர
மிலகுசெம்மணிப்பொன்னாழியிவைமுதலாயவெல்லாக்
கலனுமொண்கவினெனுஞ்செங்கனலிற்பெய்நறுநெய்யென்ன
மலைவினங்குருகுகேசன்மெய்யங்குறப்பெலாமணிந்து. (௯)

(மத்தளமேற்றல்)

இந்திரதிருவிற்கேற்றவிலக்கணமுழுதும்வாய்த்த
சுந்தரகுமரற்காவாவிதனைத்தான்சுமப்பதாக
வந்துளதெதுகொலோவென்றெண்ணிமானிடர்மயங்க
நிந்தையின்முதுகின்பாற்றண்ணுமையொன்றுநிகழத்தாங்கி. ()

(மத்தள முழக்கல்).

சென்றருண்மதுகைநாதன்றிருமுன்வான்கூடர்வலஞ்சூழ்
குன்றுறழ்கொடிநெடும்பொற்கோபுரத்தெதிர்போய்நின்று
மன்றிடைநவில்கூத்தாடிமத்தளத்தொழில்கைக்கொண்டா
னென்றுளமருளவெங்கோனெறிந்துதண்ணுமையதிர்த்தான். ()

உரலசைந்திடாதடுக்கியுறியினெய்யெடுத்தயின்றோன்
குரலசைந்தூதுமோர்வேய்ங்குழன்மொழிமாதர்மாழ்கச்
சிரலசைந்தாடாநின்றசிறகர்போன்மத்தளத்தை
விரலசைந்தறைதலன்றிமெய்யசையாமனின்றான். (௧௨)

(மாயைவியப்புற்றுப்புகல்தல்).

சுத்தமெய்ஞ்ஞானந்தரூரியன்கரத்தாலார்க்கு
மத்தளமுகின்முழக்கநடித்தாறுமயில்கேட்டம்ம
வித்தைமணிதர்கையாலெஞ்செவிப்படாதிருந்த
புத்தொலியிதுவென்றுள்ளமவியந்திதுபுகலுமன்றே. (௧௩)

மோட்டிளமுலையீரின்னதண்ணுமைமுழக்கங்காதாற்
கேட்டிலமிவ்வாறுண்டெனறுரைப்பவுங்கேட்டிலேமால்
வேட்டுலகனைத்துநின்றுவியக்குமிவ்விஞ்ஞைகற்றுக்
காட்டியவவன்யார்கொல்லோகூண்கவென்றணங்குரைத்தாள்.

(பாங்கியர்பகர்தல்).

மாதர்வல்விரைந்துசென்றுமத்தளமுழக்கிநின்ற
சோதியைவிழியாற்றுஞ்செய்தொல்லைமாதவத்தாற்கண்டு
காதொடுபொருதுமீளுங்கயனெடுங்கருங்கட்செவ்வாய்க்
கோதைதன்மருங்கின்மீண்டுவந்திதுகூறலுற்றார். (௧௫)

(பாங்கியாமாயையின் முன்அல்லமனைச்சேர்த்தல்).

கற்றதன்விஞ்ஞைபோலக்கவினுநாங்கண்டதில்லை
விற்றொழிலனங்கவேளேமேனிகொண்டடைந்தானென்ன
வுற்றனனெ நவனென்னவொண்டொடிவிளிமினென்றாண்
மற்றவர்விளித்துவந்துமாயைமாதெதிர்விடுத்தார். (௧

(நூலாசிரியர்).

அந்நிலையலமனுமத்தண்ணலைக்கண்டபோதே
செந்நிலமுருநீர்போலச்செல்வீமான்மயமேயாகிப்
பொன்னவிரொருபூம்பாவைபோன்றசைவறவிருந்தாள்
நன்னல்வின்மதவேளெய்துகையிளைத்தருகுநின்றான். (௧௭)

(பாங்கியர்அல்லமனோடுரையாடல்)

மயக்குமென்பதுபோய்மாயைமயங்குமென்றிடவிருப்ப
வியக்குநின்றேயம்யாதுவீரவேளனையாயின்பம்
பயக்குநின்பெயர்யாதெங்குப்பயின்றுறைகுவைசொல்லென்னு
நயக்குமென்மொழியார்கேட்பஞானவாரிதியுரைக்கும். (௧௮)

(அல்லமன்பாங்கியர்க்குப்புகல்தல்).

செல்லுறழ்குழலீர்தேயமோபரதேயஞ்சூளால்
வல்லவனொன்னைவந்தோர்வலிநிலையல்லவென்னு
மல்லமனென்பேனொன்றுமன்புசெய்பவரிடத்திற்
புல்லுவன்ஞேூடர்பிலாபவென்றனன்பொய்ம்மையில்லான். ()

(அல்லமனைப்பாஙகியர்உபசரித்தல்)

உலகுளவிஞ்சையெலலாமுணர்ந்தவெம்பிராட்டிதன்பான்
மலைவறவிஞ்சைகற்றோர்தம்மொடுமருவியப்பாற்
செலவினையொழிந்திருத்திசெல்வமோடையவென்று
விலவிதழமுதமன்ஞரியம்பினரிணக்கும்வண்ணம். (௨௰)

(மாயைமகிழ்வுற்றது)

தன்கனிவாய்திறந்துசாற்றவேண்டியசொல்லெல்லா
மின்குழுவனையமாதர்விளம்பலுமகிழ்வுற்றீது
புன்சடைமதுகைநாதன்பூசனைப்பயனென்றெண்ணி
யின்குழன்மொழிமடந்தையிருந்தனளுரையாடாமல். (௨௧)

(மாயைஅல்லமனுக்குத்தாம்பூலமளித்தல்)

மோகினிதவஞ்செய்தீன்றமுகிழ்முலைமாயைதன்கைப்
பாகுவெள்ளிலையளித்துப்பரிந்தருகுறுமடைப்பைப்
போகியென்பவள்சிறந்தபோகிபோனடித்துநின்ற
யோகிதன்கரத்தளிப்பித்துரியனபலவுஞ்செய்தாள். (௨௨)

(அவையேற்றல்)

அடிக்கமலங்கள்போற்றுமடியவர்வேண்டிற்றெல்லாங்
கொடுத்தருள்கருணைவள்ளல்கொண்டகோலத்திற்கேற்ப
நடிப்பவனுதலாலேநாமவேற்றடங்கண்மாயை
யெடுத்துதவுறுவதனைகையேற்றனனிழிந்துளோன்போல்.

(நூலாசிரியர்)

விடைக்கொடியமலன்றன்னைவிடைகொடுபுறம்போந்தங்கண்
மடக்கொடிமதவேள்வாளிமருமம்பாய்ந்துருகநைந்து
நடக்கரிதாகியப்பொனகையணிச்சிவிகையூர்ந்து
தொடிக்கைநுண்ணிழைமருங்குற்றோழியர்சூழச்சென்றாள். ().

(மாயைஅரசனைத்தன்வசப்படுத்தல்)

நண்ணிவெண்குடைவேந்தன்பானடம்புரிதொழிற்கிசைந்த
தண்ணுமையலமன்றன்சதுருரைத்துடனிருப்பக்
கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங்காவலனிசைவுகொண்டு
பெண்ணமுதனையமாயைபிறங்குதன்மாடம்புக்காள். (௨௫)

(மாயைஅல்லமனோடுரையாடல்)

வலம்புரிவளையனந்தமருங்குசூழ்ந்துறச்சிறந்த
சலஞ்சலமிருப்பதென்னத்தமனியமணிமாடத்திற்
பொலங்குழைமகளிர்சூழப்பூந்தவிசிருந்துவிஞ்சை
நலந்தெரிபவள்போலெங்கணம்பனோடுரைவிளைந்தாள் (௨௬)

(மாதரியற்கைக்குணம்)

நினைவவன்புணர்ச்சிமேற்றுநெடுங்கணோக்கனங்கன்ற
னனிமிகுமழகின்மேற்றுநரவெறுங்கூற்றின்மேற்று
புனைமலர்வணர்வார்கூந்தற்பொற்றொடிக்கிதனாலன்றே
மனமொழிமெய்யொருங்குமங்கையராரியமொன்பார். (௨௭)

(நூலாசிரியர்)

தீதறுகழைக்கரும்பிற்றீஞ்சுவையிரதநீத்துக்
கோதினைவிரும்பிக்கொள்ளுங்கொள்கைபோனாவியின்கட்
போதுறுமதம்விடுத்துப்புன்மலங்கொள்ளுமாபோற்
பேதையெம்பிரானான்முத்திபெறாதுபுன்போகம்வேட்டாள். ()

(இதுவுமது)

ஒன்றிரண்டொழியவாளியுளவெலாமாரன்றூர்த்தான்
குன்றிரண்டனையகொங்கைக்கோமகளாற்றாளாகி
மின்றிரண்டனையமேனிவிமலன்மேற்சாய்ந்துவீழ்வாள்
பொன்றிரண்டனையமாதர்பொருந்தலானாணிநின்றாள். (௨௯)

(மாயைபரவசமடைந்தமை)

தளிரியல்காமத்தீயிற்சருகுபட்டாற்றாளாகி
யுளநிகர்மகளிர்சில்லோருடன்வரவெழுந்துட்போகி
யளிமலரளகஞ்சோரவணிமுலைத்துகில்விலங்க
வளம்லியணையின்மீதுவாயுயிர்ப்பெறிந்துவீழ்ந்தாள் (௩௰)

(மாயைபாங்கியர்க்குத்தன்கருத்துணர்த்தல்)

அள்ளிக்கொளும்பேரழகனருணைமம்புகலுமவாவாலு
முள்ளக்கருத்தையுயிர்போலுமகளிர்க்குணர்த்துமுளததூஉ
மெள்ளப்பவளவாய்திறந்துவீடேதலமண்மேவுதற்குப்
பிள்ளைப்பிறைவாணுதன்மடவீரொன்றுள்பிறைவென்றுளே.

(பாங்கியர்மாயைமனமறிதல்)

இறங்குதுறையினீத்தாயிற்றென்னமாயையிடத்துமயல்
பிறந்தபொழுதேயுயிரளவாய்நினைறதென்னும்பெற்றிமையை
யறிந்துமகளிர்நின்கருத்தையறியவுணர்த்திலல்லமற்குச் [வ
சிறந்தமனையொன்றளிக்குதுமென்றுரைத்துப்பின்னுஞ்செட்

காம்புளைதோன்றிற்றுனக்கென்றெங்கள்கருத்திற்றோன்றிற்று
வாமமணிமேகலைமருங்குல்வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியா
யாமுனைதுநெஞ்சகமுமவேறலேநின்னிதயத்திற்
சேமமதனைநாணுமற்செப்புகென்றார்திருந்திழையார். (௧௩)

(மாயைதன்பெருமைகருதல்)

கன்னித்தன்மையழியுமெனுநாணுமுலகங்காக்குமொரு
மன்னற்குரியமகளென்னுமபெருமைதானுமத்தளிகன்
றன்னைப்புணர்ந்தாளெனறுவருந்தகாதமொழியுந்தன்னுளத்தி
லுன்னிக்கருங்கண்மடமாயையொன்றுமுரையாதிருந்தனளால்

(சகளைவிலாசியைவினாதல்)

இறைவியொன்றுமுரையாமல்வாளாவிருப்பவேவல்புரிக்
குறவினின்றசகளையெனுமாதுபிராட்டியுரையொடுதான்
பிறவுமின்றுவேறுபட்டாளென்னேபெண்ணேயறியேனென்
றறிவுகலங்கியொருவுகலாவிலாசியணங்கைவினவினாள். (௧௫)

(சகளைக்கிவிலாசிபுகல்தல்)

இனியான்மறைப்பதென்கொனுமக்கின்றுவந்தவல்லமனுந்
தனிநாயகன்பேரழகென்னுநறவையுண்டுதெரியாமற்
கனிவாய்மடந்தையுளமழிந்தாளென்றுவிலாசிகட்டுரைக்க
முனியாளியைந்துபுன்னகைகொண்டிருந்தாண்மாயைமுகங்க
விழ்த்து.
(௧௬)

(மாயையின்கருத்தைப்பாங்கியறிந்தமை)

மாயையிடையையுளண்முலையான்மற்றைமாதர்போலென்று
தூயமதிஞானுமதித்துச்சொல்லுமருங்குற்றோகைதான்
வாயினிளவெண்ணகைதோன்றவாளாவிருப்பக்கண்டுமைய
லாயினுடையளெனமாதரறிந்தாரருத்தாபத்தியினால். (கூஎ)

(அல்லமனிடத்தில்மதமானிதூது)

வல்லியுள்ளமறிந்தனமிம்மாயைதனையுமயக்கவல்ல
வல்லமன்றன்கருத்தையினியறியவேண்டுமென்றவர்தாஞ்
சொல்லவொல்லைமதமானியென்பாள்யானத்தோன்றறனை
மெல்லவுள்ளமறிவலெனச்சென்றாள்விஞோதவிமலன்பால். ()

(அல்லமனுமதமானியும்வாய்வலிகூறல்)

மங்கைவருமவ்வரவையறிந்தவளோர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன்
றங்குமனையிற்சென்றிருப்பனுங்கடலைவியெனைத்தேடிற்
றிங்கணுதல்வெண்ணகைக்கருங்கட்செவ்வாய்த்திருவேவெசப்பு
கவென்,றெங்கடலைவனியம்பமதமானியியம்பன்மேயினாள். ()

வீடுபுறநீவேண்டற்கவையவெமதுவிளங்குமணி
மாடநினதேயிவணுறைகவரசர்கோமான்மகளிதய
பீடமதனிலுனைவிடாதிருத்தியிருந்தாள்பிரிவறநீ
கூடவுறையும்விருப்புடையளென்றாள்குறிப்புவெளிப்படவே

[illegible]மில்லேனுனீவிர்மிகவுமுடையீரும்மிறைவி
வென்றியரசர்குலமடந்தைசாதியறியாவிகிர்தன்யா
னன்றிமகளிர்நீவிர்நான்மைந்தனென்றாலடாதம்மா [னன் (சச)
வென்றுமுங்களுடனுறைவென்றெந்தைநகைகொண்டியம்பி

னள்ளாதொழியினன்றியவணட்டாளாயிற்பினைப்பேதங்(டவுனை
கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனிலுயிர்போற்சிறப்பிற்கொண்
டியள்ளாளென்னவேண்டுமோவென்சொலெல்லாமிருந்தறிதி
வள்ளாலெனவின்மொழிபுகன்றாண்மாற்றமறிந்தமதமானி. ()

காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய்நின்சொலெல்லாங்கவர்பொருளைப்
பாரித்திருந்ததேறுகிலேன்பணியொன்றொருவர்பாற்புரிவோர்
தூரத்திருந்துவ்ருங்காலந்துணிந்துவருதறுணிவென்று
ஞரிக்கிணங்குமவன்போலநடித்துவிடுத்துநழுவுவோன்.(சரு)

மன்னர்மன்னன்மகடிருவோலக்கங்காணுமைந்தரோ
டுன்னையுன்னுமவளல்லடலைவனாகவுன்னினளா
லென்னவன்னமனையாய்நுந்தலைவிக்கியற்கையுயர்த்திடுதன்
முன்னமென்னவடங்கியொழுகுறுதலெனக்குமுறையென்றான்.

சொற்போர்செய்துமறைப்பதினியென்னும்யாங்கடொழுமிறை
யாய்,நிற்போய்நின்னையெதிர்ந்தளவேகரியுண்விளவினிறையழி
ந்தாள்,கற்போனின்றவருந்தவருங்காணுமுன்னமுனைக்கண்ட
தற்போனின்றுதடுமாறநினைப்போலிருந்ததலைவியே. (௪௫)

(அல்லமன்மாயைக்குடன்பாடுற்றது)

என்றுமங்கைகூறுதலுந்தலைவியிதயநீப்பறிவை
யன்றியின்றுபுதியன்யானறிவனோவிங்காய்தமாய்
நின்றவுன்றன்மொழிகேட்குமதுவேயெனக்குநெறியென்றான்
குன்றைவென்றகுவிமுலையாள்களிப்பவெமையாட்கொள்ளு
வோன். (௪௬)

(மதமானிமகிழ்வுற்றுமீளல்)

நல்லசகுனமென்னவெதிர்கண்டுவந்தாய்நம்பிநீ
வல்லவசுரர்சுரர்முனிவரொல்லாமயங்குமாயையையோர்
புல்லினெளியளெனப்புல்லநின்றாயெனப்புன்முறுவலொடு
சொல்லிமகிழ்வுகொண்டிறைவிபான்மீண்டனளச்சுடர்த்தொ
டியே. (௪௭)

(மதமானிதூதுசென்றபின்மாயைவருந்துதல்)

அங்குமாயைமதமானிசென்றதறிபினகந்தளர்ந்து
மங்கைவாய்மைகூறியுடம்படுக்குமோமன்மகடனக்குப்
பங்கமாமென்றென்னுயிரைச்சிறியகலப்பண்ணுமோ
விங்குநானென்செய்வனெனவறியேனென்னவிருந்தயர்வாள்.()

என்னோவறிந்துபோயினாள்சந்துபொருந்தாதெய்துமோ
வன்னோவரசன்மகளென்னவஞ்சியழகனகலுமோ
வின்னோரன்னநினைவின்றியெனையேநினைந்திட்டிருக்குமோ
பொன்னோடுறழும்வாண்முகங்கண்டலதுதுயரம்போகாதே. (

(நூலாசிரியர்)

என்னப்பலவுநினைந்துமடமாயையிருப்பவிகுளைமார்
மின்னற்கருங்கணிடனூடக்குறிகணல்லவிளங்குதலாற்
கன்னிக்குவகைகைகூடுமென்னவிருக்குங்காலைதனி
லன்னப்பெடைபோனடந்துமதமாணிகளிப்புற்றடைந்தனளால்

(மதமாணிவரவறிந்தபாங்கிர்வினுவிற்குவிடைபுகல்தல்)

வெண்டாமரைபோன்முகமலர்ந்துவந்தாள்சென்றமதமாணி
கண்டார்மகளிரவனுள்ளங்காயோபழமோகழறென்றார்
தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர்பழமேயென்றுசாற்றினாள்
கொண்டாருவகையவர்மாயையுவகையாரோகூறுவார். (ருக)

(மாயைமகிழ்வுற்றது)

மன்னனறியினென்னாமோவறியோமிதனைமறைமினென
பன்னிமகளிருளத்தடக்கிக்கங்குலிரவுபார்த்திருந்தா
ரன்னமனையாளல்லமன்றனுடம்பாடுணர்த்தவம்மொழியே
கன்னன்மதவேளெய்தபசும்புண்ணின்மருந்தாக்களிப்புற்றாள்

(இரவுக்குறி).

புனலின்விளையாடிருமைந்தர்தமமுனெழுந்துபோயோடிப்
புனலின்விழுவான்போல்விழுந்தொளிஞாயிறுபோயப்புண்
ரியிடைப், புனலின்விழுந்துமூழ்குபுவந்தெழுவான்போலக்கு
ணுதுகடற், புனலின்மிசைவந்தெழுந்ததிருள்பருகிப்புதுவெண்
டிங்களே. (ருஉ)

(செவ்வானம்).

தொக்ககமலம்வாய்மூடக்கள்ளுண்டிடருஞ்சுரும்பினங்கண் [ற்
மொய்க்குநறுமென்குவளைவாய்திறந்தமுகிறுஞ்சிளம்பொழிலி
புக்கமணிநீர்க்கயத்திரைதேர்குருகுவிண்மீன்பூத்தனவாற்
செக்கரெனுஞ்செந்தீயினிடைப்பொரிந்துதெறித்தபொரிபோல

இதுவுமது.

தூயம்சாதிப்பகலவன்போய்மேலைப்புணரிதோய்ந்திடவு
மாயைநாமங்கொண்டிருந்தமணிமென்கலாபமயிலைா
ணுய்கோம்பிகணடுசினந்துடலஞ்சிவப்புற்றடங்கல்போன்
மேயமாலைப்பொழுதிலிருஞ்செக்கர்தோன்றிவீந்ததால். (ருரு)

(நூலாசிரியர்).

காலையரும்பிப்பகலெல்லாம்போதாயிருந்தகாமமலர்
மாலைமலர்ந்துபொருமலொருமாயைநாமமணி ல்லி
மூலையிருந்துபுறம்போந்துவிரிவெண்ணிலாவெனமுற்றத்திற்
பீலிமஞ்ஞையெனவீழ்ந்துமதநோய்மிகவாய்பிதற்றுமால். (௫௬)

(நிலவைப்பழித்தல்).

தாய்வாயடைந்துமிகுந்தலையைமோதிமோதிச்சலித்தலறக்
காய்வாய்நிலவேயுடன்பிறந்தாளிருந்துவாழுங்கடிமனையை
நீவாவெனழுந்துவந்தழிப்பாயென்றாலந்தோநிலையின்றித்
தேய்வாய்நின்னோடியையில்லாவென்னையென்னசெய்யாயே. ()

தக்கன்மகத்திலொருஞான்றுதாளிற்படுநீதலையேறி
மிக்கமுனிவர்மந்திரநீரிறைப்பவினனுமீண்டிலாய்
நக்கன்பவளவாய்ப்பட்டுக்களத்தேயிறங்குநஞ்சுநினை
யொக்குமென்பதறியாமையன்றோவொளிரவெண்மதியமே. ()

அங்கமதினஞ்சிருத்திரேனங்கமல்லாவவிர்சடைமேற்
றங்கநினைவைத்திட்டதுநின்கொடுமைகருதித்தானன்றோ.
பொங்குமமுதகலையென்னநின்னைப்புகறல்வெண்டிங்கா
ளிங்குமணிதர்காராட்டைவெள்ளாடென்பதேய்க்குமால் (௫௯)

உருப்பமிகுவன்றழல்சிவப்புற்றுலகர்காணவொளிதரவு [ன்றோ
நெருப்புவெண்மையென்பதுநன்னியாயுர்நின்னைக்குறித்தன்
பொருப்புநறுஞ்சந்தனச்சேறுபுலர்ந்துபொரியப்பூவணையும்
விருப்பமலருங்கொளுந்தழல்வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள். ()

இன்றோருலகிலெனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய்
நன்றோவுனக்குமதியமேஞாயிறேபோல்வாழாமன்
முன்றோகையர்களியாவரையுமொப்பக்காணுமுயற்சியா
லன்றோதேய்ந்துபோகின்றாயந்தோவதனையறியாயோ. (௬௧)

(தென்றலைப்பழித்தல்). [ய்

கொல்லாநோன்புமுனிமலையிற்றோன்றியென்னைக்கொல்கின்றா
பொல்லாமந்தமாருதமேயென்னோகருணைபூண்டிலாய், சொல்
லாய்திருப்பாற்கடலினிடைத்தோன்றுங்கவிற்றன்குணமே,
யல்லாலமுதகுணமுண்டோநின்னைவெறுப்பதறிவன்றே. ()

(குயிலைப்பழித்தல்).

உயிர்த்தபொழுதேநின்குரல்கேளாமுன்னோடிற்றீன்றதாய்
நயத்தின்வளர்த்ததாய்குரல்கேட்டலுமேநடுங்கத்துரந்ததாற்
பயத்தமல்ர்ப்பூங்காவகத்திலிருந்துபல்காற்கூவினாற்
செயிர்த்துநின்னைக்குயிலேநான்வெறுத்தல்செப்பவேண்டுமோ

(மன்மதனைப்பழித்தல்).

கன்னற்சிலையாயென்மனத்தைக்கலக்குங்காளைகவின்கண்டு
முன்னிற்பதற்குநாணியோவிங்கேநின்றுமுனிகின்றாய்
தன்னிற்பெரியரில்லையெனுமவனைச்சமரிற்றாக்காம
னன்னார்த்தளிரின்மெலியாளையடர்த்தாயாண்மைநன்றரோ. ()

(மதமாணி அல்லமனிடத்தில்மாயையைசசேர்த்தமை)..

என்றுபுலம்பிமயன்முதிர்ந்துமாயையிரங்கியிருந்தயா
மன்றன்மலர்பெய்மெல்லணைப்பூம்பள்ளியறையின்மதமாணி
சென்றுநம்பியல்லமனைமுன்றந்திருத்தித்தேனையூண்
வென்றிமடங்கற்கிடுதல்போலவளைவிடுத்தாளவ்வறையுள். ()

வேறு.

(மாயைஅல்லமனைத்தழுவுதல்).

வேனினண்பகலின்வெய்யபாலையுணீர்வேட்டவனந்நிலத்துறு நீர், தானெதிர்கண்டுபெருகவோடுதல்போற்றண்மலரணைமிசைய மர்ந்த, ஞானநல்விளக்கைவிழியுறக்கண்டுநகையொடுதிருமுகம லர்ந்து, பானலங்கண்ணிபுணர்முலைவிம்மப்பரிந்துமேல்விழுந் துபுல்லினளால். (௬௬)

(அல்லமன்உருவெளிகண்டுமாயைவருந்துதல் .

நாடியவாடிநிழலெனவனைமேனண்ணுறத்தோன்றியவிறையை யோடினள்,விழுந்துதழுவுறத்தழுவவுறாமையாலணைமிசைவிழு ந்தே,யாடியினிழலைபற்றநீட்டியகையாடியிற்றாக்கநின்றழுது வாடுறுமழலைப்பேதையேபோலவருந்தினண்மதர்விழிமாயை.()

சொல்லருமழகன்றிருவுருவிழியிற்றோன்றலான்மீளவுமெழுந் து, "புல்லினண்மலர்மென்கையளால்வெளியைப்புல்லல்போற்சு ல்லத்தனள்வெறுவாய், வல்லியவ்வாறுவெளிமயக்குற்றுவள்ள றன்னைப்படாமையினா, லல்லமன்னலனீதுருவெளியென்னவுயிர் த்தனளுண்மையையன்றே. (௬௭)

(நூலாசிரியர்).

அருந்தவநெடுநோண்முயன்றுதான்பெற்றவமுதைவாய்வைத்திடு
மளவிற், கரந்தவறுதல்போலல்லமதேவன்கட்புலத்துற்றுமென்
றோளிற், பொருந்துறவெளிபோல்வராமையாற்றீயிற்புழுவெ
னப்பதைபதைத்தரிவை, வருந்தினள்காமமல்லமனன்றிவடிவு
ளார்யார்கடந்திடுவார். (௬௯)

(இதுவுமது).

கன்னிகையென்றுமிறைமகளென்றுங்கருதிடாதவாவிளைத்தி
ட்டு, மென்னிணைமுலைநண்மார்புறத்தழுவியிதழ்சுவைத்தணை
மிசைப்புணர்வுற், றின்னலினின்பக்கடலிடைமூழ்கவிவன்றனா
ற்பெற்றிலேனென்று, தன்னகநைந்துவெய்துயிர்ப்பெறிந்தாட
வத்தனையலைத்தவமடந்தை. (௭௦)

(இதுவுமது).

பொழிந்திழிமழையால்வளிநனைந்திடுமேற்புகைந்தெழுமெரியி
ல்வான்வேமேன், முழங்குவெண்டிரைப்பேராழியக்கலயமுனி
வனையழுத்துமேனஞ்ச, மெழுந்தரன்றன்னைவருத்துமேன்மயக்
கமெய்துவனல்லமதேவ, னெழிந்தவர்தம்மையொழிவறமயக்கு
மொருத்தியுமவன்றனைமயக்கும. (௭௧)

(கனவுகாணுதல், சூரியனுதித்தல்).

விண்ணினைக்குத்திக்கையிளைப்பவர்போல்வேனெடுங்கண்ணிய
ங்கிருந்த,வண்ணலைத்தழுவித்தழுவிமெய்வருந்தியவசமுற்றணை
மிசையுறங்கி, யெண்ணுறங்கினைவாலவன்புணர்ந்ததுபோலின்
கனவொன்றுகண்டெழுந்தாள், கண்ணகனிலத்தினிருள்குடிப்
பவனுங்கருங்கடன்முகட்டினிலெழுந்தான். (௭௨)

(மாயைபாங்கியர்க்குக்கனவுகூறல்)

காலையின்மாலைவார்குழன்மாதாகண்டுரைசெய்வளல்லமன்றன்
கோலமென்சொல்வேன்விழியெதிர்தோன்றிக்குறுகிவெண்கை
ப்படானதனாற், சாலவுநைந்துதுயின்றனன்கனவிற்றடமுலைகு
ழைந்திடப்புல்லி, மேலுநல்லருள்செய்துன்னைகாணென்றும்விடு
கிலேனென்றனனென்றனள். (௭௩)

(பாங்கியர்அல்லமன்உண்மைதெளிதல்)

அருந்தவமழிக்குமழகுடையணங்கிற்ககப்படாவிறலினன்யா
ரோ, புரந்தரனயன்மால்சுரர்முனிவராகிம்புருடர்வித்தியாதர
ரென்னப், பரந்தவர்தம்முளலனிவனொருவன்பார்த்திடிற்பராபர
னென்று, திருந்திழைமகளிர்மனத்துள்வியந்துதெரிவையோ
ரைத்தன்மையினரால் (எச)

(பாங்கியர்கனவின்பயன்கூறக்களிப்படைந்தமை)

ஆசைநின்னுளத்தின்மிகவளர்ப்பதற்காயல்லமனிவ்வகைநடித்
தான்,பேசுறுகனவின்பயனுனக்குரைப்பிற்பின்புணைமெய்யுறவ
ணைவன், வாசமென்குழலாயென்றவணமனத்தின்வருத்தமற்றிட
வறிந்துரைத்தார், காசளிமருங்குன்மடநதையர்மாயைகவலைதீர்
ந்துள்ளுளேகளித்தாள் (எரு)

(மாயையைத்தாய்முனிதல்)

இன்னணமாயைமாதிடைங்கழ்ந்தவியல்பிணைமோகினிசிலர்போ
ய்ப், பன்னுறவறிந்துமானமீக்கூரப்பருவரற்கடலிடைப்படிந்து,
தன்றொருமகள்வாழ் மாளிகையெய்தித்தனையைப்பாங்கிமாரொடு
கூ, யென்னிதுசெய்தாயையகோபேதாயென்றுரைநதின்னனபு
கன்றாள். (எசு)

மானமுமுயிருமொருங்குநில்லாதவழியுயிர்தன்னையேவிடுத்துத்
தானுறுபொருளாய் மானமேகொளுமுனரைந்ததன்செவிப்படி
லென்னாம்,பானுவுமறியுமியங்குறுமளவுமபழியிதுவழிவழிவரா
தோ, யானுனைவருந்தியீன்றதுமிதற்கோவென்செய்தாய்பாவி
யென்றிசைப்பாள். (எஎ)

குரவர்தாமியைந்துகொடுத்திலராயிற்குமரிகளனையவரெனி
னு, மருவராகிற்பர்தந்தைதாய்தங்களாணையினொழுகுகன்னியர்
தா, முருவிலாரெனினுங்குரவருண்மகிழ்வுற்றுதவுறினனையவ
ர்தம்மைப், பரவுவான்கடவுளாகவேநினைந்துபண்பொடும்பயி
லுவரன்றே (எஅ)

மணம்புரிவதன்முன்குரவராணையினுமணவினைமுற்றியபின்ன,
ரிணங்குறவருள்செய்கொழுநனாணையினுமிருப்பர்தம்வயமில
ரென்று, மணங்கனையவர்தாமென்பதையறிந்துமடாதவிச்செய
லினைச்செய்தாய், பிணங்குவாரிலையென்றிருந்தனைபோலும்பே
தைநீயென்றுதாய்முனிந்தாள். (எகூ)

(உலகவியல்பு, நூலாசிரியர்).

தான்செயுந்தவறுந்தாய்செயுமுனிவுந்தன்மனந்தனைநனிவருத்த
நான்செய்வதென்னென்றிருநிலநோக்கிநாணிநீர்விழியுகவிருந்
தா, டேன்செய்மென்மொழியாண்மோகினிகண்டுசினந்தவிர்ந்
தகங்கரைந்தின்மேண், மான்செயும்விழியாய்பிழையிலையென்று
ண்மனங்கரைவன்னைபோலுண்டோ. (௮௦)

(மோகினிமுனியப்பாங்கியர்புகல்தல்)

மங்கைமீர்நீவிர்சூழ்ந்தனரிருந்தும்வளைதருவேலியில்பயிர்போ
லெங்கடம்மடந்தைநிறையழிந்தொழியவென்செய்தீர்பாவிகா
ளென்று, ளங்குறுமடவார்சொல்வொம்பிராட்டியருளொடுகே
ண்மதிமதனு, லுங்குலமடந்தையுயிர்விடாதிருந்ததுன்றவமென்
றுநைந்துரைத்தார். (௮௧)

பாங்கியர்பகரச்சினஞ்சிறிதவிந்துபாங்கியர்குழுவினுட்சிறப்புற்,
றோங்கியசகளைதன்முகநோக்கியுரைப்பண்மோகினியெனுமரசி
பூங்கணைமதவேளனையவல்லமனைப்புறத்துநின்றகற்றிடாதெங்க
ளீர்ங்கதிர்முகமெல்லியன்முனம்விடுத்தாயென்கொலோவெனவ
வளுரைப்பாள். (௮௨)

மானிடப்பிறவியரிததிலரசர்மக்களாகுதலரிததனி
லூனுறுப்பமைதலரிததிலரிதாலுணாவொடுபோகங்களுகர்த
ருனெனப்பெரியர்கூறலாலன்னாய்தவம்பலமுயன்றுநீபெற்ற
மீனெனப்பிறழுங்கண்ணியைவெகுண்டுவெறுப்பதுதகாதெனவு
ரைத்தாள். (௮௩)

மோகினிசகளைபுகன்மொழிகேட்டுமுகமலர்ந்தென்றவப்பயனும்
பூவெகனுமொழியாடவறிலள்யாழோர்பயின்மணமரசர்மேற்றெ
ராகலிவளுக்கல்லமன்றுனேயருமணத்தலைவனங்கவன் [ன்ப,
பாற், போகம்வேண்டியவாகொள்கெனப்புகன்றுபுகன்றனள்பி
னனுமோர்மாற்றம். (௮௪)

(மோகினிமாயையினினைவிற்கிணங்கியது)

உலகெலாமறியவதுவைசெய்காறுமுலகமன்னவனறியாமற்
றிலகவாணுதலாளொழுக்கநீர்மறைமின்றேமொழியீரிவடமைநீக்
கலமெலாதுமதேயாதலானுமக்குநான்சொல்வதென்னெனுமகளு
கலகிலாவுவகைசெய்துபோயினடன்னகத்தினுண்முனிவுறவந்
தாள். (௮௫)

(மாயைவினவும் சகளை விடையும்)

என்பிழைபொறு மலன்னையோடென்பாலிருந்தவரோசொலின த
னா,லன்புடையன்னைமுனியுமோவென்னவறைந்தனண் மாயை
கேட்டறைவாள்,பொன்புரை சகளைநங்குருவுனக்குப்புராரியேத
லைவனென்றிருப்பப், பின்பிதுநீசெய்தனையெனின்னைப்பிழை
சொல்வார்மேறபிழையுண்டோ. (அசு)

மானனையாய்நந்தாயறிந்தமையான்மறைநததுநொய்துபட்டன்
றிக், கோனிதையறிவனெனினெளிதாமோகோமளவல்லிநீகே
ண்மோ, போனதுபோகவினியவன்றன்னைப்புறத்தினில்விடுவெ
தேயறிவு, தானெனவுரைத்தாண்மாயைகேட்டயர்ந்துதாங்கரு
ந்துயரமோடிருந்தாள்., (அஎ)

(அல்லமன் அறியான்போன்று சகளையைவினவவிடைபுகல்தல்.)

அல்லமனறிந்துநந்திருமடந்தைக் கடுத்ததென்புகலெனச்சகளை
வல்லிநின்மாயைவலையிடைப்பட்டமறையெலாமிறைமனைநிறை
ந்த,-தொல்லைநல்வினையாலறிந்திலன்வேந்தனொருவனும்யாமுய்
யவேண்டிச், சொல்லுவதொன்றுண்டையநீபுறததோர்சூழலிலி
ருத்தனன்றென்றாள். (அஅ)

(அல்லமன்வருந்துதல்).

மாயையையகன்றனடக்கக்காலெழுமோவாயிடைமாற்றமொ
ன்றுண்டோ, போயொருவிடயமுணமனம்வருமோபொருந்து
றும்பகலிரவுளவோ, காயமுமுயிருங்கலந்துவாழ்வுறுமோகண்ட
னமெனவெனையொருவர், நீயறிவுறவிங்குரைப்பவருளரோநேரி
ழாயென்றனனண்ணல் (அகூ)

(நூலாசிரியர்)

கருத்தினையறியாதவன்மொழிதனக்குக்காட்டியபொருளையே
கொண்டு, விரைத்துணர்மலர்மென்குழலினள்புணரும்விதியுள
தென்னிலெங்கொடியைத், தரித்தெவனொருநீயிருப்பினுமனக்
குத்தருமிதிலையம்வேண்டாவென், றுரைத்தனள்கருணையென்
றுசெய்குவனென்றுழன்றவளண்ணலைநோக்கி. (கூய)

சகளையிவ்வாறுமொழிதரங்காய்சாலவுநன்றுநன்றென்று
நகைமதிதவழுஞ்செஞ்சடைமதுகைநாயகன்றிருமுனஞ்சென்று
முகிழ்முலைநடிக்கும்பொழுதுதன்செயல்செய்முயற்சியினின்றன
ன்றனக்குத், தருமெனவளர்பேரறிவினுற்றன்னைத்தானலாதறி
தரப்படாதான். (கூக)

ஐந்தாவது-பிரபுதேவர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆ திரு-விருத்தம் ௯௱௯.

ஆறாவது

விமலைகதி.

அமலையேவவகனிலத்தெய்துபு
சமலமாயைதனக்கருண்மூர்த்தியா
நிமலனல்லமனீதியையன்பினுல்
விமலைகூறியவண்ணம்விளம்புவாம். (க)

(நூலாசிரியர்)

மதுகைநாதனைநாடொறுமாயைதா
னதிகவந்தனையாற்றிநம்மல்லம
னுதவுமான்மனத்தோங்கவிருந்தன
டிதிகளெண்ணிலசெல்லநிலத்தினே. (உ)

(அம்பிகைஏவுதலால்விமலைமாயையைக்காண்டல்)

ஆயகாலையிலம்பிகைஞாலமேன்
மாயைபோய்நெடுநாளினும்வந்திலள்
போயிராதவட்கொண்டிவண்போதென
வேயினுணல்விமலையையென்பவே. (௩)

கறையில்சோதிக்கயிலையினின்றுநம்
மிறைவியேவவிறைஞ்சிவருமுலைப்
பொறையினல்விழுந்தாளெனப்பூமிசை
மறுவிலாமதிபோல்பவன்வந்தனள். (௪)

வந்துபொன்னெயில்வட்டவனவசை
நந்துபொன்மணிமாடநணுகியே
சந்தமாயைதனெதிர்நின்றனள்
கந்தமென்மலர்க்கற்பகவல்லிபோல். (௫)

(மாயைவிமலைக்கு ஆதனமளித்தல்)

நின்றபோதெதிர்கண்டுநிலவுல
கன்றுபோலுமிவ்வாயிழைவாழிட
மென்றுமாயையெழுந்துதொழுதணை
யொன்றுமேவியிருப்பவுதவினள். (௬)

(பாங்கியரவ்விருவரைவியப்புறுதல்)

அருகிருந்தவணையஃிருவரு
மிருகரங்களுமேந்துமணியென
வுருவமைந்திவணொத்தனவொன்றுசூழ்
புரமடைந்தையர்புந்திவியந்தனர். (௭)

(மாயைவினவிற்குவிமலைபுகல்தல்)

மாயைவந்தமடந்தையைநோக்கியே
நீயிருந்ததெநகுன்பெயர்யாதுநீ
மேயதன்மையென்னென்றுவினவலுந்
தேயுநுண்ணிடைசெப்புதண்மேயினள் (௮)

கயிலையென்னிடநகற்பகவல்லியென்
பெயரியம்பின்விமலைபெருநகுலச்
சயிலமங்கைநின்றன்புடையேவினள்
வியனிலநதனில்வந்துனைமேவினேன். (௯)

என்னமன்மகளெம்பெருமாட்டிதான்
மன்னும்வெந்துயர்மக்கட்பிறப்பினேன்
றன்னையுன்னிநின்றன்னைவிடுததென்
பன்னுகென்னப்பகர்தரன்மேயினள். (௰)

வேறு.

அல்லமன்வலிநிலையறிந்துவாவென
நல்லுமைநினைவிடநன்றென்றெநகைநீ
வல்லமைபேசியிம்மண்ணில்வந்தபின்
சொல்லியநின்பெருஞ்சூண்மறந்தனை. (௧௧)

நின்னையுமறிந்திலைநீயென்றாலிவ
னுன்னுறுமனமொழியுறாதவல்லமன்
றன்னைநீயறிவுறுந்தனமையுண்டுகொல்
கன்னிமாதுமைதமகலையையல்லையோ (௧௨)

ஒடுறமருந்தயின்றுறுகல்போலுனா
யாடியசூண்மறந்தயர்ந்திருத்தலா
ஞடிநின்றனைதரற்கென்னைநல்லுமை
யேடவிழ்மலர்க்குழாலேவிஞளென்றாள். (௧௩)

(நூலாசிரியர்)

கதிரொழுபகலெனக்கண்டிடாதுதண்
மதியெழுமிரவெனமணந்தெளிந்துதன
றிதியொடுநினைவுமோர்சிறிதறிந்தனள்
விதியுணரிறைமகளவிமலைசொல்லிஞல் (௧௪)

மூலகாரணனெனச்சிலர்மொழிந்திடு
மாலுமோர்மானிடப்பிறப்பில்வந்துதன்
சீலமோர்ந்திலனெனிற்சிறியபேதைநான்
ஞாலமேன்மயங்குதனவிறல்வேண்டுமோ (௧௫)

(இதுமுதல் ௬-கவிகளால்விமலைஅல்லமன்சரித்திரம)
மாயைக்குப்புகல்தல்.

அல்லமனியல்பெலாமறியப்பூந்துணர்
வல்லிநின்குமுதவாய்மலர்ந்துகூறெனச்
சொல்லிநின்றிணையடிதொழுதமாதொடு
வில்லுறழ்நறுநுதல்விமலைகூறுவாள். (௧௬)

கயிலையினுமையொடுகண்ணுதற்பிரான்
செயலுறுமல்லமன்செய்திகூறலு
மயலுறவிருந்துநானறிந்துளேனதை
மயிலியல்கேளெனவகுததன்மேயிஞள். (௧௭)

வேறு

படியில்வள்ளிகாவையெனும்பதியிற்றனக்குநிகரில்லா
னொடிவில்கருணைநிராங்காரனென்னுமுண்மைப்பெயரிஞன்
மடிவில்கற்பினவன்றேவிமாசுதீர்ந்தசுஞ்ஞானி
கடிவின்மறையாகமவிதிகள்கண்ணுற்றறியவொழுகுவார். ()

மெய்ம்மைசிவமேயல்லாமல்விரியுமுலகம்பொய்யென்பா
ரிம்மைமறுமைநிலையல்லவென்னநிகழ்ந்தகருத்தினர்
செம்மைநெறியிற்புறமொடகந்திரியுங்கரணங்காமாதி
பொய்ம்மைவினையிலவர்குருநூல்பொருளாய்த்துணிந்து
வீடுவப்பார். (௧௯)

இனையராகியிருக்குநாளில்வாழ்க்கையினின்றிடுதலாற்
றனையரின்மையானெஞ்சந்தளர்வான்போன்றுநிராங்கார
னினையுந்தியானமில்லாதநெஞ்சுஞானமில்லாத
வினையும்போலுமக்களிலாமிக்கவாழ்வென்றியம்பியே. (௨௰)

இந்தவுலகிற்குதவியாயியன்றதொழில்கள்பலசெய்யு
மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்போன்மக்கட்பதடியாகுவா
னந்தவுலகிற்கானினைப்போனறங்கூர்மகனுமத்துவிதா
னந்தமுதவுமகவிருப்போன்ஞானியாகுமென்றெண்ணி (௨௧)

உடம்பைப்பொறியைக்கரணத்தையுயிரைத்தானென்றுழலாம
லடங்கத்துறந்துதனையறிந்துபேதாபேதமென்னுமயல்
கடந்திட்டிருக்கும்பரமுத்திகாட்டும்புதல்வன்வேண்டுமென [ன்
விடும்மைப்பிறவிநோய்தணிப்பவெண்ணுமனத்தானெண்ணிஞ

இரண்டோடிரண்டுமூவிரண்டையிரண்டாறிரண்டுமீமிசை
யெண், ணிரண்டோடிரண்டுகொண்டிருந்தவிதழ்ப்பங்கயங்க
ள்கடந்துபோ, யிருந்தகுளத்தின்மேலோராயிரந்தோட்டமலக
மலமிசை, யிருந்தசோதிதனைக்கண்டெம்மெண்ணமுடிப்பே
மெனவெழுந்து. (௨௩)

வேறுமொருவனுடனிருப்பும்வேண்டாதவத்திற்கென்பதொடு
மாறுய்மனையுங்கொழுநனும்போய்வனத்திற்கமலாசனத்திருந்து
தேறுர்புனல்போற்றெளிந்தமனந்திறந்துந்திறவாவிழியொடு
பேறுமிட்டலிங்கத்திற்பிறழாதமையும்படிவைத்து. (௨௪) [தம்

தறிபோலுடலநேரிருந்துதயங்குமருங்கினிருநாடி
ன்றிபோய்மீளும்வளியதனைநிறுவிநடுநாடியிற்செலுத்தி
யறிவோர்சிறிதுஞ்சலியாமலன்னப்பெயர்மந்திரமாறிக் [ரால்.
குறிபோயிருந்தவொருகுறியைக்குறித்துகொண்டங்கிருந்தன

வாயுநிற்பமனநின்றுமனந்தானிற்பப்பொறிநின்று
பாயபொறிகணிற்பவிடர்படுபுன்புலன்கணின்றனவா
லாயபுலன்கணின்றமையாலகிலந்தோன்றாதுள்ளத்தே
தூயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார். (உசு)

ஒருஙகுமனமோடிணையசிவயோகசமாதிநவதிங்க
ளிரம்பவிருந்தகாலத்துநெற்றிமிசையிற்பரஞ்சோதி
திரண்டுகுழவியுருவாகிச்சென்றுபுறமுற்றிடவதனை
விரும்புமிருவர்தாமுமுடன்விழிகடிறந்துகண்டனரால். (உஎ)

வெம்மையொழிந்துநிலத்திழிந்துவிளங்குகதிரோபணிநீங்கி
யெம்மையாளரொருமதியோவிடுமிந்தனங்களுகராத
செம்மையொளிவான்போழலோதெரியாதென்னவொளிர்ந்ததவ
தம்மையறியாவுவகையுளந்தழைப்பச்சோதிமதலையே. (உஅ)

அலைந்துபிறப்பிலாஙகாரவஞ்ஞானிகளாமாணிடரு
மலிந்தசுரருமுனிவருமற்றையோரும்பெறுவரோ
தொலைந்தமாயைநிராஙகாரசுஞ்ஞானிகள்போன்மலவிருளை
நலிந்துவளர்சச்சிதானந்தநந்தாவிளக்காமதலையையே. (உகூ)

பேரானந்தம்பிள்ளையாப்பெற்றவவர்க்குவிடயத்து
ளோரானந்தம்பெற்றுடனேயொழியுமுலகர்தம்மைநா
ரோவியம்பலாகுமோநிகர்தாந்தம்மிற்றாமென்று
வாராரிளமென்முகிழ்முலைநன்மடவாயுரைப்பதன்றியே. (௩0)

பண்டுபொசந்தபுசிலரும்பரஞ்சோதியைத்தாந்தம்முளே
கண்டுவொழ்வுபெறுநரலாற்கண்ணிற்காட்டுமவரில்லை
தொண்டுபெடுமிங்கிராங்காரசுஞ்ஞானிகடம்முட்கண்டு
கொண்டவொளியையுலகுய்யக்குழவியாக்கிக்காட்டினரால். ()

சஙகுந்தெய்வதுந்துமியுந்தழங்கமலர்மாமழைபொழிந்த
வெஙகுந்திசைகள்விளங்கினகன்றீன்றமலடுதறிதளிர்த்த
பஙகஙகலந்தபுனறெளிந்தபதகர்மனமுந்தெளிந்தவருள்
பொஙகுந்துறவர்மனமகிழ்ந்தபுனிதன்மகவாய்த்தோன்றுநாள்.

நையாமனத்துநிராஙகாரன்ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை
மெய்யாமுளக்கணன்றியுமிவ்விழியுங்காணப்பெற்றனமென்
றெய்யாவுவகைக்கடன்மூழ்கியேறுன்மார்போடுறத்தழுவிக்
கையாலெடுப்பவெஙகுநிறைக்கனவான்கனஙாஞெய்தாகி: (௩௧)

செவ்வாய்ஞானமயில்கொழுநன்செந்தாமரைத்தாள்வணங்குபுந
மிவ்வாய்மகனதியல்புநீயியம்பாயென்னவவனறெறிந்து [ம
சைவாகமமுமாரணமுஞ்சாற்றற்கரியநமமகவை
யெவ்வாறுரைப்பனியான்மடவாயென்றுவியந்துகூறுவான். ()

நாம்பார்க்குழவியாகாமனம்பாற்குழவியாயினான் [ந்
நீமபாற்கடலிற்றுயில்வோனுஞ்செந்தாமரைமேலுறைவோனு
தாம்பார்க்கரியவடிமுடியோன்றானேயையமிதற்கில்லை
காம்பாற்புரிந்ததனையதோட்கனிவாய்த்தடங்கணாயென்றான் ()

ஆன்றமயல்செய்சையோகத்தன்றித்தவயோகத்தினா
லீன்றபொழுதிற்றன்மகனையிருந்துசான்றோனெனக்கேட்டு
தோன்றுமுவகைக்கடற்படிந்தாள்சுஞ்ஞானித்தாய்பசும்பொன்
போன்றுவளர்ந்துமருங்குன்மிடிபோகககவறியாவிளமுலை [மலை,
யாய். (௩௬)

வேறு.

மத்தநெஞ்சகமோடுதம்மதியினொன்றையறைந்திது
மெய்ததுறும்பொருளென்றதைவேதமாகமமோதுமென்
றுத்திகொண்டுரைசெயதெதிரொன்றைநிந்தைசெய்சமயர்தம
பித்தையல்லெனுமல்லமாப்பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். (௩௭)

வினையினாலொருவன்றருமேனியாளனலாதொரு
மனிதனாகிநடித்திடும்வடிவனாதலிலல்லமா
னினையுமாறுதவழ்ந்துபின்னின்றுமெல்லநடந்துபோய்
வனையுமாமணிமாளிகைமறுகினாடல்பயின்றனன் (௩௮)

வருகவெங்கடமாவியேவருகக்கண்ணுகரமுதமே
வருகவெங்குலதீபமேவருககேடறுசெல்வமே
வருகபாசவிநாசனேவருகஞானவிநோதனே
வருகவென்றனையுளமகிழ்ந்திடவந்துமேல்விழுமல்லமன் (௩௯)

மாயையாலுளவாகியவடிவுநாமமழித்துள
தாயவோர்பிரமந்தனையறியுமாற்றிவித்தல்போன்
மேயபேதையர்மணலமைவீடுதாள்கொடழித்தனன்
போயுலாவுவன்மாணிடன்போலவேவிளையாடுவோன். (௪௰)

நானியக்கினியங்குறுஞாலமென்றறிவிதல்போற்
றுனுருட்டுநெல்வீதியிற்றமணியச்சிறுதேரினை
யானடக்கருநெஞ்சகமிதனையொக்குறுமென்பது
போனமக்குயிராயினேன்புதியபம்பரமாமெரால். (சக)

ஆடியொன்றெதிர்கொண்டுதம்மானனந்தெரிவார்கள்போல்
கூடியொண் குருவெதிர்கொடுகொண்டுதன்பெருவிஞ்சைக
ளூடியொண்கலைகற்றல்போனுடகம்பலசெய்தனன்
பீடுறுமபழமறைகளும்பேசருமபுகழாளனே. (சஉ)

தந்தைதாயுளமின்புறத்தனதுபேரருளாலிள
மைந்தனுகியிருந்தொருவாலவிலைநடித்தரு
ளெந்தைதானுலகெங்கணுமெய்திமக்கடமவல்வினை
சிந்துமாறுநினைந்திதுசெப்பன்மேயினனென்பவே. (சங)

உங்கள்பாவனையாருமையாலுருவமாமகனுகினா
னிங்குமேவியிருந்தனனினிநடந்துல்கெங்கணுந்
தங்குமாதவர்முதலியோர்தங்களெண்ணமுடிப்பனென்
றெங்களுதனியம்பவவ்விருவரும்புகல்கின்றனர். (சச)

பிறப்பெனுங்கடலிற்படும்பீழையேமுறுபுணையனுய
துறப்பின்வீடெனுமொண்கரைதுன்னுறுதமிழ்வேமெனு
மறப்பிலாவிருகுரவருமனமுளைந்துமைசெய்திடச
சிறப்பஞானசிகாமணிதெளியுமாறுமையாடினுன். (சரு)

சறறுநும்மையகன்றிடேன்றளரன்மின்மனமென்றுநான்
சொற்றதையமுமக்கெனிற்றுணியுமாகமவேதநூல்
கற்றுளோமாவினுய்கிராங்காரஞானிகடமையிவ
ணுற்றவல்லமனகல்வனேலுமைமினெனுணர்மின்களே (சசு)

என்றுபொன்றுமிவ்வுடன்முதலியாவும்வேறெனநீக்குப
நின்றதம்மில்வேறலனெனுநிலையைநின்றுதாதாண்மிய
மொன்றுறும்பரிசுமைசெயூவுணரும்வண்ணமுணர்த்தினுன்
பின்றலின்றியவல்லமாப்பிரபுவெனுங்குருராயனே. (சஎ)

தநதைதாயிலனுகியதாணுவாகியசங்கரன்
மைந்தனும்மகவில்லெனுமனவருத்தமகற்றவு
முந்துதேசிகனுகிநன்முத்திநல்கவுமெய்தினே
ரிந்தமாதவராலதிலையென்றுமக்கடுதிததனர். (சஅ)

ஆதலாலெழிலல்லமனருளினாலுறுகின்றது
வாதமாறுநன்முத்திதான்மலைதருங்கொடியறிதியென்
றோதினானரனதுபொழுதுடனிருந்தனனென்றவண்
மேதைமாயையறிந்திடவிமலைகூறினளென்பவே (௬௧)

எள்ளிலெண்ணெயெனப்படரிந்தனத்தெரியென்னவாய்
விள்ளுமென்மலர்மணமெனவிரவியெங்கணுநிற்பினும்
வள்ளலல்லமனன்பர்தம்மனமடைந்துவிளங்குவன்
றெள்ளுமின்சுவைவிம்முபாறிரண்முலைக்கணினொழுகல்போல்

ஆறாவது-விமலைகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௩௱௬.

ஏழாவது

மாயைகோலாகலகதி.

நல்லெழில்விமலையின்னணநவின்றிட
முல்லைவெண்ணகைவருமுயற்சியெண்ணியே
புல்லுவனவனையென்றெழுந்தபோதினி
லல்லமனகன்றமையறியக்கூறுவாம். (௧)

(மாயைஅல்லமனைஅடையும்விதம்வினாதல்)

முகிழ்மதியணிபவன்முதல்விக்கோதிய
வகைபெறவிமலைதான்வகுப்பமாயைகேட்
டகநெகிழ்வுற்றுநாமல்லமப்பெருந்
தகைதனையடைவதெவ்வாறுசாற்றென்றாள். (௨)

(இதுமுதல் ௰௪-கவிகளால்விமலைவிடைபுகல்தல்)

மழுவலமுயரியவள்ளல்வந்தனை
யழகுறவியற்றினையாயினல்லமன்
விழியெதிர்தோன்றிநீமனத்துவேண்டிய
தொழிவறநல்குவனுனக்கென்றோதினாள். (௩)

முதல்விநீயுரைசெயுமுன்னமேயருண்
மதுகைநாயகன்றனைவழிபட்டேத்தினே
னதுதரும்பயனிலையறிந்துளேனெனப்
புதுமயன்மூழ்கினாள்புலர்ந்துகூறினாள். (௪)

வெருவறவிவளகவிழியிலாமையாற்
பரசிவபூசனைப்பயனிலென்றனை
ளாரகரவென்றுகாதங்கைவைத்திஃ.
துணைசெயும்விமலைதன்னுளங்கலங்கியே. (௫)

பயனிலையருச்சனைபயின்றுமென்றனை
யயனரிமுதலியவமரர்க்காயினு
நயமொடுசெதூசிவநாதன்பூசனை
முயலுதலன்றியோவொண்ணமுற்றுமோ. (௬)

வாசவனரியயன்வானநாட்டுளோர்
பாசமின்முனிவரர்பலருமண்ணிடைப்
பூசனைவிதிமுறைபுரிந்தவாலயங
காசணியல்குலாய்காண்கிலாய்கொலோ. (௭)

மலைமகள்சூரரமகளிர்பாற்கட
லலைமகண்முனிவரில்லறக்கிழத்தியர்
கலைமகள்விழிநுதற்கடவுட்பூசையா
ணிலைமைகளடந்தமைநினைந்திலாய்கொலோ. (௮)

சித்தியுமாயுளுஞ்சிறப்புங்காமிய
புத்தியரடைவரப்புத்திபோக்கினோ
முத்தியையடைவரோமமுதல்வனபூசையாற்
சத்தியஞ்சத்தியந்தளர்மருங்குலாய் (௯)

பீடுறுமானிடப்பிறப்புவாய்த்துநல்
லேடவிழ்மலரினாலிறையைபபூசியார்
பாடமைநாளெலாம்பாழ்க்கிறைப்பவர்
மூடரையெண்ணுங்கான்முந்திநிற்பரோ. (௧௰)

காம்படுதோளிமுக்கண்ணன்றாண்மலா
தேம்படுமலர்கொடுபூசைசெய்பவர்
பாமபொடுபழகிலாபபரமனென்றவர்
பூம்பதமனமகிழ்ந்துலகம்போற்றுமே. (௧௧)

நோய்ப்பிறப்பிலாதகண்ணுதலைப்பூசியா
வாய்ப்புறததலைக்கொருமதிபெறுநர
னாய்ப்பிறப்புற்றதினறிஞரொள்ளுரு
னாய்ப்பிறப்பாற்றவுநன்றுநன்றரோ. (௧௨)

பொருவிலியாகமம்புகன்றமந்திரக்
கிரியைகள்வழுவறக்கிளக்குநல்லருட்
குருபரனருளினாற்கொண்டுசெய்குநர்
பர்சிவபூசனைப்பயனைநண்ணுவார். (கங)

அண்ணலைம்முகங்களுமருளுமாகம
நண்ணியவிதிமுறைநன்குசெய்யினு
மெண்ணருமன்புளத்தில்லையேயெனிற்
பண்ணியபூசனைபயன்றராதரோ (கச)

பூசைசெய்தன்னையும்பூசிக்கப்படு
மீசனதியல்பையுமிறைவன்பூசைசெய்
யாசறுபொருளையுமறிவறிந்துயர்
தேசிகனருளினாற்றெளியவேண்டுமால் (கரு)

மந்திரதந்திரவழுக்கள் வந்தவோ
சிந்தனைபுறவிடயத்திற்சென்றதோ
பைந்தொடிபூசனைபயனிலென்றுநீ
நிந்தனைசெய்ததென்னிகழ்த்துவாயென்றாள் (கசு)

(நூலாசிரியர்)

என்றுநல்விமலைமாதியம்பப்பூசையால்
வென்றிகொளல்லமன்விழியிற்றோன்றிய
நன்றியையறிந்திலணழுவிநிற்றலால்
வன்றுயர்மனமுறமாயைகூறுவாள். (கஎ)

(மாயைவினாவிற்குவிமலைமனமிரங்கிவிடைபுகலதல)

வேறு.

ஒன்றையுமுணர்கிலேனென்றுகுருவுணர்த்தவாற்றா
லின்றளவிலிங்கபூசையியற்றியும்பயனொன்றில்லை
யென்றனள்பருவமுற்றோர்க்கிருமறையுபதேசிப்ப
தன்றிவன்மனிதர்க்கோதினதுபயன்படுவதுண்டோ (கஅ)

நெறிபலமுறையுணர்த்துநினைந்திலளதனையந்தோ
மறுகுறுமனத்தாளாகிமாயைமால்கொண்டிருந்தா
ளறிவிலர்க்கறிவிப்பார்தாமறிவிலராவரென்று
வெறிமலர்வணர்வார்கூந்தல்விமலைதன்மனந்தளர்ந்து. (கக)

இவண்மனங்கவன்றிருந்ததினைநானறிவலென்று
குவிமுலைவிமலைசொல்வாள்கோற்றொடிமடந்தாய்நின்மே
லவிழ்மலரம்புபட்டதாயிருந்தன்றெனக்கு
நவிலுதிமறையேலன்னைநகமகளாணையென்றாள். (௨௦)

ஆணையைவெருவிமாயையம்பலத்தாடாநின்ற
தாணுவுமுளமவிரும்புந்தண்ணுமைததொழிலான்கண்கட்
கூடணனுமழகின்மிக்கானொருவன்வந்தனனன்னானைக்
காணலுமெனைநான்காணேனென்றனள்கற்றார்போல. (௨௧)

அல்லமனையனுமவன்றனக்கலதென்னெஞ்சக்
கல்லுருகுறாதுமுக்கட்கடவுளுக்கன்றிமேரு
வில்லுருவாவதுண்டோவிளங்கிழாய்நின்னைக்காணு
நல்வினையொன்றிருப்பநானுயிர்தரித்தேனென்றாள். (௨௨)

நீங்கிலல்லமன்வேனெடுங்கண்வாணுதன்மடந்தாய்
நானவிலல்லமன்றானச்சுமுன்றனக்குத்தக்க
மானிடவடிவங்கொண்டுவந்தனனபோலுமன்னோன்
ஞானநல்விழியினன்றிநயந்துதன்னுண்மைகாட்டான். (௨௩)

என்னநல்விமலைகூறவிலங்கிலைநெடுவேற்கண்ணி
தன்னிகரல்லமன்சசிதாநந்தசம்புவென்று
யன்னவனலனிவன்றானமதத்தளவல்லமன்காண்
முன்னொடுபின்மயங்கமொழிந்தனையணங்கேயென்றாள். (௨௪)

வேண்டியவடிவங்கொண்டுவேண்டியவாறுசெய்யு
மாண்டருளல்லமற்கீதாமென்றுமாகாதென்றுங்
கோண்டருநினதுநெஞ்சாற்குறித்திடப்படுவதுண்டோ
பூண்டிகழிளமென்கொங்கைப்பொற்றொடியென்றுசொன்னாள்.

(மாயைவிமலைக்குத்தன்வலிமைபுகல்தல்.)

தருக்கநின்னுடனுரைத்தறக்காதினியரங்கிலென்றன்
கருத்துறுமனையன்றன்னைக்காட்டுவல்கண்டுநீயின்
புனைத்தருளினையனென்னவுணர்ந்தறிவரியனென்று
தெரித்தவனாயினன்னான்றிறலினைக்காண்பலென்றாள். (௨௬)

(மாயைவிமலையோடு ஆலயமடைதல்.)

கண்டுகொண்மணியின் றன்மைகாட்டுதற்கறிந்துளோனைக்
கொண்டுசெல்பவர்போல்வந்தகோதையையுடன்கொண்டேகிப்
பண்டுதன்பூசைக்கெய்துமபரிசுபோன்மகளிர்சூழ்ந்த
தொன்டையங்கனிவாயமாயைசுடர்மணிக்கோயில்புக்காள். ()

அருச்சனைமுன்புபோனன்றுற்றுபுமதுகைநாதன்
திருச்சரணங்கள்போற்றிசசேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்
விரைததுணர்மலாமெனகூந்தல்விமலைமாதோடுமவந்து
நிருத்தமண்டபம்புகுந்தாணிளைவளைதகளிர்க்கைமாயை. (௨௮)

(மாயையாடிததல்.)

அலலமரிவாதாநதாமெனறுறிதரவறிதிராமற்
சொல்லுகவெனடிககுநதோற்றமபோன்மததளததை
வல்லவனறைதலோடுமாயைநெஞ்சுசலாடச்
சில்லரிமணிசசிலம்புசிலமபுறவாடுகினறாள (௨௯)

முன்னுறவிருந்தஞானமூர்த்திமேல்விழியுமார்த்துப
பின்னுறநின்றமோததிமானமிசைப்பெயருநெஞசு
மனனுறவிருததின்னறுமாயைதானடிததாளகணடோா
தனனயனமுமானெஞசுநதனமிசைவநதுவீழ. (௩௰)

(நூலாசிரியா)

அரததமதுறபளிஙகாயரிமதாமழைககணமாயை
கருத்துறுகாமநதனபாற்காணுறததோனறிநின்றுன
வருததுறுசெயல்கொணமாயைமருவியகுணமடுததுப்
பரததிநிற்றேன்றுமென்றுபகர்வதுமுணமையன்றே. (௩௧)

கூத்துக்குப்புகுநதநம்பிகொட்டுகேகுநாணுறுமற
சீர்த்தப்புநடநவின்றுசிநதைதேறுகினறுள
வார்தனைக்குட்படாதஞானவாரியைவாயாற்சொல்ல
மூததுக்குமதியைவெனறமுகததியர்குழாததுணணி. (௩௨)

கையொடுசெல்லாநின்றகடைக்கணன்மாயைகாட்ட
வையனைவிமலைகண்ணுற்றதிசயமுடையளாகி
வையகமதனின்மிககமணிதருளினையனபோல
மெய்யழகுடையான்றன்னைவேறுகண்டிலனென்றெண்ணி. ()

யாறருமலமனேயிவவடிவுகொண்டிவளசெயபூசைப்
பேறருளுதற்குற்றானோபெருந்தவத்தாறபிறநத
வேறொருமகனோவென்றுவிமலையையத்தாளகித
தேறிலணிற்பமாயஞ்செய்துநின்றனனெனுகோமான். (௧௪)

தமமில்வேலையினிற்சேய்மைததடத்தொருவனைக்கண்டனா
னமைவுறவருதல்போதலையமுற்றறியாரபோல
நிமலனைவிகாரியென்றுநிகழ்நிருவிகாரியென்றும்
விமலையேமயஙகுமென்னின்மாயையைவெறுப்பதென்னே. ()

(விமலைமாயைக்குஅல்லமனைதெரித்தல்.)

நீர்நிலைகோலாற்காணுநீர்மைபோலிங்குநின்றோன்
சீர்நிலைமாயைதன்னாற்றெளிவுறவறிவலென்னா
வேர்நிலைவடிவமாயைக்கிணையனையலமனென்று
வார்நிலைமுலைமடந்தைவடிக்கணாற்காட்டினாளால். (௧௬)

(மாயைஅல்லமனையறிதல்.)

கண்ணினாற்கேட்குஞ்சீர்சால்கஙகணத்திறைவன்முன்னர்
கண்ணினாற்குமரர்நெஞ்சக்கட்டவிழ்த்தாடுவாட்குக்
கண்ணினாற்கூறவந்தகயிலைமாதறிந்தாளன்னாள்
கண்ணினாற்கண்டுஞானக்கண்ணினாற்காண்பான்றன்னை (௧௭)

(நூலாசிரியர்)

வல்லிதன்மனத்திற்காமமாய்ந்துவண்கயிலைக்குன்றிற்
சொல்லியசூணெஞ்சத்திறமறோன்றலுஞ்சுழன்றாடிப்போ
யல்லமன்மீதுவீழ்வாளாகமேல்வீழ்ந்துபற்றிப்
புல்லியநினைந்துசென்றாள்புல்லியநெறியினின்றாள். (௧௮)

(அல்லமன்மாயையின்செயலைவெளிப்படுத்தல்)

கண்டனனவள்கருத்தைதக்காரிகைமனத்திற்காம
மண்டலமுணரக்காட்டிவழிக்கொள்வலென்றுளத்திற்
கொண்டுகைதவறிவீழ்ந்தகுடமெனமத்தளந்தான்
விண்டுகெவெறிந்துபோகட்டோடினன்விரைந்துவீரன். (௧௯)

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

(பாங்கியர்வியப்புற்றுவருந்துதல்.)

இத்தனையாட்டமெல்லாமிவட்கிதனுலென்றெண்ணி
மத்தளமதனைவீசிப்போகலபோல்வளளல்போகப்
பித்தடை-ந்தனன்கொலென்றுபித்துறீஇமாதரொல்லாங்
கைத்தளிர்விரன்முடக்கிக்கவுளடிவைத்துநின்ருர். (௪௦)

பறையடித்தின்றுகாறுமறைத்தவிப்பாவைசெய்கை
பறையுடைத்தொழிந்துகாளைபாரொலாமறியச்செய்தான்
கறையடிக்களிநல்யானைக்கருங்கழற்சீற்றத்துப்பி
னிறைமகட்குயிர்கிலாதென்றிருளையர்மனமுளைந்தார். (௪௧)

(மாயைதன்சூள்நழுவவருந்தல்.)

சிலைமதனின்றுசெய்யுஞ்செருவினுக்கன்றிவெள்ளி
மலைதனிலியம்புமாற்றம்வழுவிற்றென்றுளமழிந்தாள்
கலவிசெய்தலைவனீங்கக்கைப்பொருட்கழுதிரங்கு
முலைவிலைமகளிர்போலமுத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு. (௪௨)

(மாயையைப்பாங்கியர்தேற்றல்.)

மாலைவாய்மனையேபோலுமாயைவாண்முகத்தைக்கண்டு
வேலுலாங்கருங்கட்செவ்வாய்விமலைமாதவளுளத்திற்
சாலுமாருரறிந்துதடங்கணுய்தளரோனீநின்
சீலநாயகன்போந்தேயந்தேடிநாமகாண்போமென்ருள். (௪௩)

(நூலாசிரியர்)

சிலைநுதல்விமலைசொல்லாற்றெளிந்துளமிறையைநோக்கிக்
கலைதொடருழைபோன்மாயைகாட்டினிற்ருெடர்ந்துபொருள்
மலர்தொடரளிகள்போலமாயையைத்தொடர்ந்துசென்ருர்
கொலைபடுமயிலமர்த்துக்குழைபொருதடங்கணல்லார். (௪௪)

மெய்த்தவம்பயின்றுபெற்றுவேந்தர்க்குங்கொடாமன்முக்க
ணத்தனுக்கென்றுவாளாவரசன்வைத்திருந்தபாவை
மத்தளிகன்பின்போனுண்மகடனையந்தோவாண்டு
பத்தின்மேல்வைத்திருத்தல்பாவமென்றிகழ்ந்தார்கண்டோர் ()

பாவமும்பழியுநல்கும்பல்வகைப்புகழறங்கள்
யாவையுமழிக்குமெய்துமின்பமுமதனாலெய்து
நோவுநன்மரபுஞ்செய்யுநோன்புநல்லொழுக்கமேன்மை
சாவுமெண்ணுறுமனிற்குந்தயங்குபுன்காமமென்பார். (௪௬)

(மாயைபாலையிற்செல்லல்.)

வேறு.

பஞ்சின்மேன்மிதிப்பினும்பதைபதைக்குமென்பதங்க
ளஞ்சுறாள்பரன்மிதிப்பதைநீருணவவாவாள்
விஞ்சுஞாயிறுமுதிரகதிர்வெதுப்பினைவெருவா
ணெஞ்சியோகிமேலிருத்தியந்நினைவினைசென்றாள். (௪௭)

(பாலைவனச்சிறப்பு.)

காமவெந்தழலாலுடல்வெந்துளங்கரிந்த
கோமடந்தையலாலலைமேல்வருகுளிர்தண்
பூமடந்தையப்பாலையிற்போமெனிற்புனலிற்
றுமிளங்கயல்சுடுமணல்வீழ்ந்தெனத்தளரும். (௪௮)

பானலங்கருங்கண்ணிபோகியகொடும்பாலை
யானைதன்புழைக்கைநிகர்துளியிடைவிடாமல்
வானநின்றுபெய்யினுந்தழற்பட்டவல்லிரும்பின்
மேனகந்தெறிதிவலைபோற்சுவறுறுமவிரைந்து. (௪௯)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராதிப்
பாலையென்றுடனுமிழ்ந்திலனாகின்மெய்பதைத்து
வேலையின்றலைவீழ்ந்ததனாலுமுண்வெண்ணை
யாலுமவெந்தழறணிந்துயிருய்குவனலனே (௫0)

நாயினாவிநீர்சிறுமுயற்குருளைகணக்குந்
தீயபாலையிற்றனைமறந்தவசத்திற்சென்ற
மாயைமாதுபின்றொடர்ந்துசென்மலர்முகமர்தர்
வாயினீரறீஇக்கண்கணீர்சுரந்தனவந்து. (௫௧)

கானனீளெனச்சிறிதிடங்கடிதுசென்றிளைப்பார்
மானனார்சிலர்வாய்க்கடைநாவினால்வருடித்
தானையோரகரமுகத்தெதிரசைத்துமெய்தளர்வார்
வேனிலாகொடிதென்றுதம்விதியினைவெறுப்பார். (௫௨)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபின்வரவெழின்மாயை
பாததாமரைவருந்தினபாலையுணடந்தவ்
வாதிநாயகன்றனைமறித்துதவிசெய்தறன்மெல்
லோதியோடுறவாவமென்றுழைகணமுன்னேறுமே. (௫௩)

கூந்தன்மேல்விரிமுகிறரக்கோபமவாயகாட்ட
செந்துகொங்கையினவடமலையருவியையேய்ப்பக
காந்தளங்கைகடரவருங்காரொனக்கலாபம
வாய்ந்தமஞ்ஞைகண்மகிழவந்தனளபெருவனத்தில். (௫௪)

(மாயைவரவறிந்தமாதவாமனந்தளர்தல்)

சிங்கமுங்கரியுமபணிசெயத்தவஞ்செய்யூ
ஙங்குறுந்தவாமாயைதன்முலையிடையாமா
தங்கமுஞ்சிறுசிங்கமுங்கண்டுளந்தளர்ந்து
பொங்குறுந்துயரோடெழுந்திரிந்துபோயினரால். (௫௫)

(நூலாசிரியர்.)

கொடியவாளரிவேங்கையைக்கண்டமான்குழாம்போ
னெடியவார்சடைமுனிவரர்கலங்குறுநிலையுங்
கொடியுலாவுமென்றோண்மடவார்வருதுயரு
முடியுமாறருள்செயநினைந்தனனருண்மூர்த்தி. (௫௬

மாயைபோகவோர்கணத்தினிற்றுரப்பணீர்மனத்தி
னேபுநீரொனவொருமுனிபோனின்றுநுவன்று
தூயமாதவாக்கருள்செய்துதொல்லைநல்லுருவாய்த்
தேயுநுண்மருங்கணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து. (௫௭)

பொங்குமாரழல்வெஞ்சுரம்புக்கபூவையர்க்குக்
கங்கையாறெதிர்ந்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று
மெங்கணாயகன்றிருவடித்தாமரையிணையைத்
தங்களாகுலந்தீர்ந்துமெய்குளிர்தரச்சார்ந்தார் (௫௮)

(பாங்கியர் அல்லமனைத்தூறுதல்.)

பெருகளற்றினிலழுந்தியங்கெழுபவன்பிடித்த
கரனெகிழ்த்துவிட்டகல்பவன்போலிளங்காளாய்
விரைமலர்க்கணைபட்டுளமையுமெல்லியலை
யருளறத்துறந்தனையென்கொலென்றனரவர்தாம். (௫௯)

(பாஙகியர்க்கு அல்லமன்சமாதானம்.)

பற்றியாயிடைவிடுக்க தாநீயிரோபற்றி
யிற்றைநாளுனை பிடித்திலேனி தனையிவ்வுலக
முற்றமோதுறுந்தமபிழைமொழிகுநருளரோ
குற்றமடியேதிலரிடைகூறுநரல்லால். (௬௦)

(பாஙகியர்அல்லமனைப்பழித்தல்.)

என்னவோதனுமல்லமனேந்திழைமடவார்
மன்னன்மாமகண்மனதகெழுகாமநோய்வளரு
முன்னநீமுனியாதிருந்தின்று தான்முனிந்தா
யென்னையேறவிட்டேணியைவாஙகினையென்றா. (௬௧)

(மாயைக்குமஅல்லமனுககும்வாக்குவாதம்)

தொலலைநின்றிருமேனிபோலுள்ளமுநதூயதாய்
நல்லையென்றுனைநமபினேனவஞ்சகநடிப்பு
வலலையெனபதையறிந்திலேனனெனவன்சொற்
சொல்லிநின்றனண் மாயையெமபிரானிதுசொல்லும (௬௨)

வஞ்சநாடகநடிப்பதுமாயைதன்செயலோ
தஞ்சவலலமனறனசெயலோவெனததடஙகட்
பஞ்சின்மெல்லடியாய்கடவுளாயுமபடிறி
னெஞ்சமாதவாதமையுங்கேட்டறிதிநீயென்றான். (௬௩)

கள்ளன்மஙகையைகசளவுசெய்பொருளினைக்கண்டு
கொள்ளுநன்குறிபுகல்விப்பதொககுமென்கூதைத
தளளருஞ்சுரமுனிவரசற்சொல்விக்குந்தகைமை
வளளலென்றுபுன்னகைகொளீஇயுரைக்குமம்மாயை. ()

நெஞ்சமயாதிருலெனையகன்றிடவரிநினைக்குங்
கஞ்சன்மாயையையிலனெனக்கழறவாயுண்டோ
விஞ்சும்வாணிறைறயென்னையெமமெய்யிருல்விடுவான்
றஞ்சமாயையென்றிகழ்தரததக்கசொற்கற்றேய். (௬௫)

என்னையஞ்சிமாவழங்குகாட்டிருக்குமறுதவொன்
றன்னையென்றிடவல்லரோவல்லவொன்றன்னைப்
பின்னையென்றிடவல்லரியார்பேசுதியென்று
மின்னைவென்றநுண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்பும. ()

என்றனுணையைக்கடப்பவரிலையிலையென்று
வென்றிகூறினையேலவர்நிற்கவேல்விழியாய்
நின்றவாருயிர்முயற்சியாணிகழ்த்தியமாற்ற
மன்றிவாழ்மறையாகமத்தறிதியென்றறைந்தான். (௬௭)

* நாலுவாக்குநீபார்ப்பினுநானவற்றினுக்கு
மூலகாரணமாகுவன்மொழிந்தவிம்மாற்ற
நூலெலாமுரைத்திடுமெனச்செருக்கொடுநுவன்றாண்
மாலெலாம்பிறப்பதற்கிடமாகியமாயை. (௬௮)

ஆட்டுகிற்பனிவ்வகிலமுமென்றனைநின்னை
யாட்டுகிற்பவராரெனவறிந்திலைபேதாய்
கேட்டுநின்னையோர்பொருளெனமூடரோகிளப்பார்
நாட்டுமென்னைநன்கறிந்துயர்ஞானிகணவில்வார். (௬௯)

(நூலாசிரியர்)

ஆரையாரிருந்தாட்டுவோரவதையறியே
மாரவேள்செயுநோய்மறித்ததன்பினென்வாதம்
பாரொனுவியம்பினள்பசிக்கனமிடிற்பசிநோய்
தீருமாமருந்துதவுவனென்பவர்சீர்போல். (௭௰)

காமியாகிநீயருச்சனைகடைப்பிடித்தமையா
னுமவேனெடுங்கண்ணினாய்காமிபோனடித்தேன்
றீமைநெஞ்சினாற்சூணினைந்தனைநினைத்தீண்டேன்
போமினுருடனென்றனன்வன்சொலாற்புனிதன் (௭௧)

(மாயைதன்வலியிழந்துவருந்துதல்).

வேறு.

மண்ணுலகிவிழிகுலமத்தளத்தொழிலோன்றனைவிரும்பிவறிது
மீண்டா, ளண்ணன்மகளெனும்பழியைமாளாமனிறுவிப்போ
யங்கைகொட்டி, விண்ணுலகங்கைசெய்யச்சூண்முடியாதெவ்வா
றுவிமலன்பங்கிற், பெண்ணரசிதன்முகத்தில்விழிப்பலெனமா
றையுளம்பீழையுற்றாள். (௭௨)

---

* நாலுவாக்காவன. பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி. என்பவைகளாம்.

(அல்லமன்மாயையைமுனிதல்.)

அன்பினலன்புபெறற்கெளியனுமெனைச்சூளொன்றறைந்தவ
ந்து, வன்பினற்பெறவேண்டிநின்றழிந்தாயிதுதகுமோமாயை
மாதே, முன்பினுக்கவிதைத்துக்கரும்பாகவேண்டிமிக்குமுயன்
றுநெஞ்சிற், றூன்பராய்த்திரியுமவர்போலென்றுன்மாயைதனைத்
துறக்கவல்லான். (எங)

(மாயைவருந்தவிமலைஅல்லமனுக்குப்புகல்தல்.)

கறைகுறுகவந்தகலங்கவிழ்ந்தநாய்கன்போலக்கலங்கிநின்ற
வளைபுனைமென்முலைமாயைதனைக்கண்டுவிமலையுளமறுகிமாழ்கி
யிரதமுறுகளிம்புமலிசெம்பினியனேக்குருவியல்புபோல
வருள்புரிதியையவிவள்குணநோக்காதென்றுதொழுதஞ்சிச்
சொன்னாள். (எச)

(விமலைக்குஅல்லமன்சமாதானம்.)

இலங்கிலைவேன்மருட்டுமதர்விழிவிமலாய்வறுயவோடிரதந்த
ன்னு, னலங்கிளர்பொன்னுருவாயிலென்னலிம்மாயையின்பினனு
குமென்று, புலங்களறிவரியபரமானந்தசிவயோகிபுகலமாயை,
கலுங்கியெளிபசும்புண்ணிற்செவ்வேல்பட்டெனவழுங்கிக்கழறுகி
ன்றாள். (எரு)

(நூலாசிரியர்.)

நனவொருபுன்கனவாகமயங்கவெனைப்புணர்தலினனுளும்வெ
ன்றி, யெனவெனநின்றுளஞ்செருக்கிமடமாயைகூறுதலுமெங்க
ள்கோமான், கனவினுகர்வுறுமுணவுகுறையுமோபசியதனுற்க
ளைவதுண்டோ, நினைவில்வருகனவொன்றுகண்டிறுமாந்தனை
பேதாய்நீதானென்றான். (எசு)

எவ்வண்ணமுனைவன்மைகொண்டுநீதன்னினுநானின்றுபோ
கேன், கைவண்ணமலர்ப்பற்றிமதனனையாய்நினைத்தழுவிக்கட்டிக்
கொண்டு, செவ்வண்ணனமர்கைலைக்கேகியெஞ்ஞான்றுமுடிப்பவேனு
னச்செருக்கிச்சொன்னாள், மைவண்ணமலர்க்குழலாள்வான்றிர
ட்டிவிழுங்குவலென்மாற்றம்போல். (எஎ)

முடிக்குமலர்க்குழன்மடவாள்சூண் முடிப்பலெனுமொழிக்கு
முறுவல்செய்து, பிடிக்கவலையாயிலெனைப்பிடிநடையாய்பிடியெ
ன்றுபிரான்மறைந்தான், மடக்கொடிதன்விழியினுற்காண்பதும
போய்மதிமயங்கிவறிதுநின்றாள், சுடத்தொடிமென்றேண்மட
வாரின்றிழந்தோமிவளையெனத்துயருழந்தார். (எஅ)

வெண்டிங்கணிலவுவாயிடைப்புகினுஞ்சகோரமென்னுமென்பு
ளன்றி, யுண்டிங்குவாழுமுயிருளதோநம்மல்லமனுமொருவன்
றனும், பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினுமவள்பிடிக்கப்படு
வனோதான், றெண்டன்பின்வழிநின்றுமனமாசுதீர்ந்தபெருந்து
யோர்க்கல்லால். (எகூ)

மாயைதனைவாதித்துத்தள்ளுபுதன்னிலைநின்றுமாயாவாதி
யாயினனல்வீரசைவசிந்தாந்தகுலதீபமாயினனென் [மாற்றற்
றேயுமணநிறுவியிறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனுங்காலமுணரு [ந்தார்.
றூயமுனிவரரொல்லாமல்லமனைத்தொழுதுதவந்தொடங்கிவாழ்

ஏழாவது-மாயைகோலாகலகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௨௬௬.

எட்டாவது.

வசவண்ணர் வந்தகதி.

உசைவிலல்லமற்காயுமைமகற்கலை
வசவதேவன்வலியகணங்கடாங்
கசியுமன்பிற்கயிலையினின்றுதென்
றிசையில்வந்ததிறமுரைசெய்குவாம் (க)

நீங்குகாணுஞ்சிறுவிலைநாட்கடன்
வாங்குமோர்பொருள்போக்கும்வறியர்போ
னீங்கஞானநெடுந்தகைமாயைநின்
றேங்குமாவியியக்கமுமின்றியே. (௨)

(மோகினியுமமகாசனுமாயையைத்தொடர்தல்.)

மத்தளங்கொடுவெந்தவன்றன்றொடு
பொய்த்தநுண்ணிடைபோயினளென்னவே
சித்தநாணுந்துயரமுந்தின்றிடப்
பித்தர்போற்பின்றொடர்ந்தனர்பெற்றவர். (ங)

தக்கதந்தைதாய்சாயப்பழிசெயு
மக்களின்றிமிலைடர்தாமாதலு
மிக்கவன்பிணிமேவலுநல்லவென்
றுக்கநெஞ்சுடனேடினன்மன்னவன். (௪)

காய்பசிக்குக்கவன்றுதசைதின
வாய்பதைக்குமறவர்வலையிடைப்
போய்விழக்குழக்கன்றுபுகுந்தவண்
டாய்பதைப்பதுதன்னெதிர்காணுமோ. (ரு)

கண்டுவார்சிலைக்கானவர்பார்ப்பினைக்
கொண்டுபோகக்குடம்பைகண்டேங்கியே
துண்டமாரிளைசோரப்பறவைகண்
மண்டுநோயின்மறுகுதல்காணுமோ. (சு)

அரின்மிதிட்டதர்படப்பூம்பணை
மரமுறிததுமழைமதக்கைம்முக
வுரலடிப்பிறையொண்மருப்பஞ்செவிக்
கரிநடப்பக்கலங்கியிரியுமோ. (எ)

பரற்கண்மென்பதம்வைத்துப்பதைக்குமோ
சுரத்துமேனிதுவண்டுவெதும்பிநீ
ரிரக்குமோமகளென்செயுமோவெனத்
தரிக்கருந்துயர்தாயடைந்தேகினள். (அ)

பொன்னையன்னபுதல்விபொருட்டிவண்
மன்னர்மன்னன்மனத்தில்வளர்ந்தெழு
மின்னல்காணவுமழொன்றிருந்ததென்
றுன்னிமாழ்கியவ்வூரர்பின்போயினர். (க)

(அரசன்மகளைக்கண்டுபுகல்தல்).

அயர்ந்துநிற்குமரிவையைக்கண்டுநான்
முயன்றுமெய்த்தவமுற்றும்பயின்றுனைப்
பயந்ததற்குப்பயனன்றுதவினை
நயந்தெமக்கெனத்தந்தைநவின்றனன். (௧௦)

(தாய்வருந்தல்)

என்னைநீங்கியிழிதொழில்செய்பவன்
றன்னைநாடித்தலைமையிழந்தனே
கன்னிநீகொடுங்காட்டில்வந்தாயென
வன்னையோவென்றரற்றியழுதனள். (௧௧)

(விமலைஅவ்விருவர்க்கும்உண்மைபுகல்தல்).

மகனுமல்லனவ்வல்லமன்மாயைநும்
மகளுமல்லள்வளைபுனைதோளினா
யிகலும்வாட்கணரசியுநீயுமிந்
நகலுமென்றுவிமலையறைகுவாள். (௧௨)

வினைப்பயன்கொளவேண்டுநோரிடந்
தனைப்பொருந்துறச்சம்பந்தமாதிரத
தெனக்கினரிவரொன்றபிமானமொன்
றனைப்பொருந்தியழிவரறிவிலார். (௧௩)

தனையராகியுந்தந்தைதாயாகியு
முனையுறுதவுயிரிலையாதலா
வினையர்கேளிரினையரயலென
நினைவுறேன்மினிர்நெட்டிலைவேலினாய். (௪௧)

(மாயைமுன்னிகழ்வுகூறிக்கைலாயஞ்சென்றமை).

வேனெடுங்கண்விமலையிவைசொலப்
பானலங்கட்பனிமதிவாண்முகப்
பூநறுங்குழற்பொற்றொடிமாயைமுன்
றானடைந்தமைதந்தைக்குணர்த்தியே. (௧௫)

காவியங்கட்கனியிதழ்மாதுமை
யோவவந்தவென்னெண்ணமுடித்திலன்
போவனங்கிப்புரிகுழலோடுநா
னீவிர்நோவன்மினென்னினைந்தனள். (௧௬)

விரைந்தெழுந்துவிமலையணங்கொடு
வருந்துநெஞ்சகமாயையக்காட்டுளோர்
பிரிந்தழுங்குரல்பின்றொடர்ந்தேகவே
பொருந்தருங்கயிலைத்தடம்போயினாள் (௧௭)

(நூலாசிரியர்)

அழுதுவாயவிட்டரற்றிலனறன்னுடல
புழுதியாடப்புரண்டிலன்மன்னவன்.
பழுதிலாததனபாவைகாணாமையா
லெழுதுமோவியமென்னநின்றனனோ. (௧௮)

(மாயையைநினைந்துதாய்படுந்துன்பம்).

விழுவனமீளவெழுவண்மெலிந்துநைந்
தழுவண்மேனியசைந்துநிலங்கையா
லுழுவள்வாய்நொண்டுயிர்ப்பளிறப்பலென்
றெழுவள்கைநெரித்தேங்குவளன்னையே. (௧௯)

பாடுமாதருமபந்துங்கழங்குநின்
றாடுமாதருமாகுமரிவைய
ரோடுமேவியொருமகள்வாழ்ந்தவம
மாடநாளினிக்கண்டுயிலாவாழ்வனோ (௨௰)

துளிக்கும்வார்மதுச்சோலைபும்வாவியும்
பளிக்குமாடமுமபாழ்படவென்மகள்
களிக்குமாணிருங்காட்டினுளெம்மைவிட்
டொளிக்குமாறொருசற்றுமுணர்ந்திலேன். (௨௧)

என்னைவிட்டிருப்பினும்பொற்றொடி
யுன்னைநான்விட்டுயிர்பிழையேனென
வன்னைவாய்விட்டரற்றினளாயிடை
மின்னனாருங்கதறினர்வேலைபோல். (௨௨)

(ஆசிரியன்அரசனுக்குமகள்பெருமைகூற மனைவியுந்தானு மகிழ்வுற்றிருந்தமை.)

வந்துவேந்தன்வழிமரபாரிய
னுந்தமாமகனேன்மைநுமகருநான்
முந்துகூறிலனோதுயர்மூழ்கினீர்
சிந்தைநோதறகாதெனச்செப்புவான். (உ௩)

அருந்தவம்பலவாற்றுமறிஞரும்
பொருந்தருங்கயிலைக்குமின்போனமை
தெரிந்துநெஞ்சந்தெளியவறிந்துநீர்
வருந்துந்தன்மைமடமைமடமையே (உ௪)

சிலைநுதற்பசுந்தேன்மொழிமாதுமை
கலைநுமக்குக்கவின்மகளாகநீர்
தலைமைபெற்றதுசாலுமுமைமையினி
யுலகினிற்பிறரொப்பவரில்லையே (உ௫)

என்றுகூற குரவனிறைமகன்
மன்றல்வாழ்க்கைமனையொடுநன்போரீஇச்
சென்றுமாடத்திருநகரிற்புகாக்
குன்றமாமதிற்கோயிலினண்ணினன். (உ௬)

வேறு.

(நூலாசிரியர்)

கயிலையில்விமலையோடுகவிரிதழ்மாயைசென்று
வியனிலமதனிற்றனனைவிடுத்தஞான்றென்னவானோ
பயிலவைதன்னிற்புக்குப்பரனையுமிமையமீன்ற
மயிலியறனையும்வாழ்த்திவணங்கியங்கருகுநின்றாள். (உ௭)

(கைலையிற்சென்றமாயைஅம்பிகைக்கித்
தன்செயலுணர்த்தல்)

பொலிவழிவதனங்கண்டபோதேயம்மாயைநெஞ்சின்
மெலிவினையறிந்துமன்னைவினவலுஞ்சூள்கொண்டேகி
மலர்தலையுலகிற்றான்முன்மயங்கியவாறனைத்து
நலியுநாணடவருந்திரவின்றனள்குறிப்பிற்றோன்ற. (உ௮)

(அம்பிகைவருந்தமகாசபையில்சுவாமிநகைத்தல்.)

நன்னகமகள்கேட்டுள்ளநாணுபுமுகங்கவிழ்ந்தாள்
பன்னகசயனனுதிபண்ணவாநெருங்கலைவக்கண்
முன்னகைசெய்துதியமுப்புரமாளச்செய்தான்
புன்னகைபுரிந்தான்பங்கிற்புரிகுழல்செருக்குமாள. (௨௯)

அளியனென்றுனக்குநான்சொலல்லமனரியனேமற்
றெளியனேவுரைத்திநீயென்றிலங்கயிலெறிதலேபோல்
வெளியபுன்முறுவல்செய்யவிமலன்வெண்மதியங்கண்ட
களினமென்மலர்போலென்றாய்நகைமுகமொடுங்கினாளால். (௩௦)

(அம்பிகைவணங்கிப்புகல்தல்.)

போக்கரும்வலிபுகன்றுபோய்வருமாயைசொன்ன
வாக்கினில்வருந்துவேனேவள்ளனீநகைசெய்தெள்ளன்
மூக்கிலிமுகத்தின்முன்னர்முகுரங்காட்டுதல்போன்மென்ன
மீக்கிளரிமையமீன்றமெல்லியன்மெலிந்துசொன்னாள். (௩௧)

(சுவாமி அம்பிகையைத் தேற்றல்).

நடம்பயிலெந்தைமங்கைநாணினால்வருந்தினளென்
றடைந்தருள்சொல்வன்ஞாலமலைக்குமம்மாயைசூளா
னெடுந்தகைமுன்னஞ்சென்றநிலையேநன்றுகொல்வோல
மடங்கன்முன்வெல்வேனென்றுவருதலேயாற்றலன்றே. (௩௨)

அல்லமன்பெருமையெல்லாமனைவருமறிந்துகொள்ள
நல்லெழின்மலைமடந்தாய்நன்குணர்த்தினைநீயென்று
சொல்லுநரன்றிநின்னைநிந்தனைசொல்லவல்லா
ரில்லையென்றியம்பயாவுமீன்றவளியம்புகின்றாள். (௩௩)

(அம்பிகைவினாவும்சுவாமிவிடையும்).

பொறியிலியேன்செய்தீமைபொறுத்தருள்புரிந்துமெய்ம்மை
யறிவருள்குரவனாகுமல்லமன்றன்னைக்காணு
நெறியருள்புரிதியென்னநிரைவளைவணங்கிக்கூற
மறிமழுவமர்ந்திருக்குமலர்க்கைவானவனுரைப்பான். (௩௪)

மத்தமதுறுகுணத்துமாயையைவிடுத்தவாற்றா
னித்தியகுரவன்றன்னைநீயறிந்திலையணங்கே
சத்துவகலைமடந்தைதனையினிவிடுத்தியாயிற்
கைத்தலநெல்லிபோலக்காண்குவையவனையென்றான். (௩௫)

(நூலாசிரியர்).

மிடியடவிறபபவென்றுமேவுமோரிடத்திற்செயபொன்
குடமொடுகெண்டவென்போற்கொலைசெய்காண்டுறந்துவந்து
துடியிடையுமையெம்மானைத்தொழுதுசததுவணங்கைப்
படிமிசையலமற்காண்பான்செல்கெனப்பணித்தாளன்றே. (௩௬)

(நந்திதேவர்அம்பிகைக்குப்புகல்தல்).

அப்பொழுதருகுநின்றவருணந்திதேவனன்னே
யொப்பரும்பத்தியென்னுமஞ்சனமொன்றுண்டாயிற்
செப்பருஞானநந்தவல்லமதேவனென்னும
வைப்பினையெளிதுகாணலாமெனமகிழ்ந்துசொன்னான். (௩௭)

(நூலாசிரியர்)

அழிவருந்தியவைப்பையஞ்சனங்கொண்டுகாணும்
விழியுடையவன்போன்ஞானமெய்க்குரவனைததான்கண்டு
கழிமயலன்பர்காணக்காட்டுவோனிவனென்றெம்மை
வழிவழியடிமைகொள்ளும்வள்ளனந்தியைப்புகழ்ந்து. (௩௮)

சத்தியால்யான்பிணித்ததளைதனைத்தனதுதூய
பத்தியாலவிழ்க்கவல்லோன்பார்க்கினிநந்தியேதா
னித்திறல்விலங்குபூட்டுமிறைவனோவிடுவிப்பானோ
மெய்த்தவாசருளினோன்யார்விளம்புகவென்றுசொல்வான். ( )

(சுவாமிநந்திதேவர்க்குவிடைபுகல்தல்).

அல்லமனென்னுஞானவானையையகப்படுத்த
வல்லவொண்பார்வைநீயேயாதலான்மண்ணிற்போகி
யெல்லையிலன்பர்நெஞ்சத்தின்புருணந்தியென்று
சொல்லினுயிரிற்றோன்றுத்தனையெனவிருக்கும்பெம்மான்.

(சிவகணங்கள்விறவும்சுவாமிவிடையும்.)

அந்திவண்ணதமதங்காமானருளினலின்னகூறச்
சுந்தரிதனக்குமெட்டார்த்தூயவன்றன்னைக்காண
நீந்திவல்லவனோவென்றுநகைசெய்துகணங்கட்குள்
வந்தொருசிலருரைப்பமங்கைபங்காளன்சொல்வான். (௪௧)

நந்தியென் றனையுணர்ந்தாளுனவன் றனையுணர்ந்தேதன்
சிந்தைசெய்தெம்மைநீவிர்தெளிவு றவறிகிலீரென்
றெந்தையெம்பெருமான்கூறவிகழ்ந்துரைசெய்தோரெல்லாம்
வெந்துயர்கொண்டிநின்றார்மீளவும்விமலன்சொல்வான். (சஉ)

மாசறுநந்திபத்திவார்த்தையாலறியீர்நீவிர்
காசினியதனிற்சென்றுகண்களாலமையக்கண்டு
பேசுதிர்பின்னரென்றுபெருந்தகைநந்திதன்றோ
டீசனெண்கணநகட்டிமையேவினனருளினானே. (சங)

(நூலாசிரியர்)

கண்ணுதலருளாலேவுநகணங்களுட்டலைமைபெற்றோர்
மண்ணுலகதனில்வேண்டும்வளமபதிதோறுமவந்து
நணணினருலகர்கண்ணினரர்வடிவாகததோன்ற [ர்.
வெண்ணுறினெழுநூற்றின்மேலெழுபதென்றுரைக்குமெண்ண

நந்தியென்கின்றஞானஞாயிறுநிலத்துதிப்பின்
முந்துறுமபணரென்னுமூடவெல்லிருள்கெட்டோடுஞ்
சந்திரமௌலிசீர்வெண்டாமரைமலருமென்றே
விந்திரன்முதலாயுள்ளவிமையவர்மனமகிழ்ந்தார். (சரு)

எட்டாவது-வசவண்ணர்வந்தகதி - முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-சஅக.

ஒன்பதாவது

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி.

புரஞ்சுடுசிறுநகைப்புனிதன்பாலமர்
கருந்தடங்கண்ணிதன்கலையுந்திய
மருங்கணைநாதருமகனிலத்திடை
வருந்திறமறிந்தவாறுகுத்துக்கூறுவாம். (க)

பெடையொடுசுரும்பினம்பெரிதிரைந்திடக்
கடிதடமன்னுவார்ய்க்காலிஞேடியே
மடையுடைமதுமண்டிமலர்பெய்சோலைசூ
ழுடுதடையெனுநகரொன்றுண்டாயிடை. (உ)

நன்மையென்பனவெலாமுடையனுன்மனைறப்
புன்மையென்பனவெலாம்பொருந்தாறனெனுந்
தன்மைதன்பெயரினாலறியத்தக்கவ
னின்மலனெனவொருநிகரிலானுளன். (௩)

அவனெழின்மனையவளாடகத்தினைச்
சுவணமென்குதலெனச்சுமதியென்பவ
டவநிலைதன்னினுந்தலைமைத்தென்னவே
யுவமையிலில்லறத்தொழுகுநீர்மையாள். (௪)

தூநிருமலனுக்கச்சுமதிதன்னிடைத்
தாவொருமகளெனச்சார்ந்துதோன்றினு
ளானுயர்கொடியினோனங்கைதாங்குறு
மானுறழ்சததுவகலைமடந்தையே. (௫)

(நூலாசிரியர்)

மதிபெறுகடலெனமகளையீன்றவர்
நதிபெறுசடைமுடிநம்பன்பாலுறு
கதிபெறுமதிநுதற்கரும்பைப்பெற்றுநற்
றுதிபெறுமலையெனமகிழ்ச்சிதுன்னினார். (௬)

(பிதாவினால் உபதேசமும் சிவலிங்கதாரணமும்செய்தல்)

நெறிமுறைநிருமலனீறுசாத்தியே
யறிவருமஞ்செழுத்தறைந்துமெய்யுணர்
குறியினைத்தரித்தனன்குழவியாகிய
பொறிநிகருறுமொருபுதல்விக்கென்பவே. (௭)

(நாமகரணம்.)

இந்துவார்சடையினோனிடத்தளேயெனுஞ்
சிந்தையான்மகளைமாதேவியென்றொரு
சந்தநாமங்கொடுதானழைத்தனன்
றந்தையாதற்குநற்றவம்புரிந்தவன். (௮)

(மாதேவியம்மைவளர்ச்சி.)

அறிவருளாதரவடக்கம்வாய்மைமெய்த்
துறவுநல்லொழுக்கமேதூய்மையென்றிவை
யுறவொடுகுழவியாயுடன்வளர்ந்திட
மறுவறுசுமதிதன்மகள்வளர்ந்தனள். (௯)

வாடியமருங்குலம்மாயைதோன்றுநாட்
கோடியசிலைகொடுதவங்குலைப்பவே
யோடியமதனன்மாதேவியோங்குநாள்
வீடியசிலையனாய்வீழ்ந்துமாழ்கினான். (கo)

விழுந்தனகொடியதீவினைப்பரப்பெலா
மெழுந்தனநல்லறம்யாவுந்திங்களங்
கொழுந்தெதனுநிருமலன்குமரியோங்குநாள்
முழங்கினசிவாகமமுற்றுமெங்குமே. (கக)

வேறு.

(நூலாசிரியர்)

எங்குமாதேவியின்னணமிருப்பவெம்பிரானேவியகணங்க டாங்கள்வேண்டியவொண்பதிதொறுமுன்செய்தவத்தர்பானன் மகவாகித், தீங்கிலாச்சித்தராமையன்மாச்சிதேவனென்றிடுபெ யர்முதலா, யோங்குநாமங்கள்வேறுவேறுறக்கொண்டுற்றனர்ந ற்றவமுயன்று. (கஉ)

பயக்குறுமினியசஙகரபூசைபல்வகைநெறிப்படவியற்றிச்[சிறக்க செயற்கருஞ்செய்கைசெய்தவரிருந்தார்தென்றிசைக்கயிலைபோற் மய்க்குறமமணவல்லிருண்மெலியவயிணவமெனுமுடுமழுங்க வியக்குறுசைவமலரநன்னந்திவெய்யவனுதித்தமைவிரிப்பாம்.

வாயின்மண்ணிட்டுக்கொண்டவன்றன்னைமதித்துநன்னுதலி ன்மண்ணிடாமற், பாயும்வெண்டிரையிற்றுயில்பவன்றனக்குப் பரிதியொன்றளித்தருண்முக்க, ணயகன்றனையேகருதிவெண் ணீற்றுனன்னுதல்வீதியையணியுந், தூயநன்மறையோர்தமக்கி டமாகுந்துரிசிலாவிங்குளாபுரியே. (கச)

(நகரச்சிறப்பும்அந்தணரொழுக்கமும்.)

கதிர்விளைச்செந்நெற்காடுசூழ்கரும்புகரும்புசூழ்கதலியங்கதுசூழ் புதுநறும்பாளைக்கமுகதுசூழ்முப்புடைப்பசுங்காயதெங்கதுசூ ழுதிர்கனித்தேமாந்தண்பொழில்பார்ப்பார்க்குயர்வுறுதுயர்மிடி புகாம, லதிர்முரசியம்பும்வீதியந்நகரிற்கணிகள்வைத்திடுபெடை காட்டும். (கரு)

விருந்தினுக்கிடுவாரன்னமந்நகரின்வேதியர்மடந்தையரெல்லாம், பொருந்துமன்னத்திற்கிடுவனவிருந்துபுனல்வயற்செங்கமலங்கள், வருந்துநுண்ணிடைநன்மாதர்கைமலர்க்குவண்டினைகொடுப்பர்பேரின்பந், தருந்தனிநகர்சூழ்தடங்கள்வண்டிற்குத்தாண்மலர்கொடுத்திடுமன்றே. (௧௬)

இந்நகர்வாழுமறையவர்செய்யும்யாகதூமம்படிந்தன்றோ, பொன்னகர்வாழ்நர்நிறைந்தவாயுளராய்ப்பொருந்துதலிந்நகர்மறையோ, ருன்னருமனுவானெருப்பினைவளர்த்திட்டொழுகுநீர்காட்டிறினன்றிப், பின்னொருசெயலாற்கலியுகந்தன்னிற்பெருகுநீர்காணுறப்படுமோ. (௧௭)

இனையமாநகரினந்தணர்க்கெல்லாமிறைமைபூண்டுளனொருமறையோ, னினைவெலாமரன்றாளினுமுறையெல்லாநிருமலன்றுதியினுஞ்செய்யும், வினையெலாமவன்பூசனையினுமவைத்தோன்வேதமுமொழுக்கமும்வல்லான். மனையுளானெனினுந்துறந்தவர்க்கொப்பான்மற்றவனுமமாதரசன். (௧௮)

திருந்தியவனையான்றேவிதன்னுமஞ்செப்பின்மாதாம்பிகையென்
னருந்ததிமுதலாங்கற்பினரியாருமருநிலையூறின்றிமுறற [பார்
நிரந்தரமவளைக்கைகுவித்திறைஞ்சிநினைந்துபின்பாயலிற்படுப்பா
கருந்தடங்கயற்கட்பூங்கொடியனையாள்கற்பினையாவரேபுகல்
வார். (௧௯)

பூங்கொடியனமாதாம்பிகைபெருமைபுனைந்துரையன்றுபட்டாங்கே, யோக்கியவபாசிவனெனவேதமுறைத்திடுமருணந்திவந்தான், றாங்குறவுடன்வயிற்றிடையதனூற்றக்கவர்தகவிலவென்ப, தாங்கவர்பயந்தபுதல்வனூற்றெளியவறிமினென்றறைகுவர்பெரியோர். (௨௰)

ஐந்தொழிலொருவன்றிருவுளமகிழுமறுதொழிலாளன்மாதரசன், பைந்தொடிகொழுநற்றொழுதெழுதொழிலாள்பரிந்துதீவளர்ப்பவன்மறையோன், செந்திருவனையாள்விருந்தினர்வயிற்றித்தீயவிப்பவளிவர்பெருமை, நந்தெழின்மலரோன்சொன்மகளிருக்குநாவினும்புகன்றிடப்படாதே. (௨௧)

(நந்திதேவர்திருவவதாரம்.)

இன்னமாதரசன்றேவிதன்வயிற்றினிவ்வுலகெலாஞ்செய்புண்ணியத்தான், மன்னுமாமணிகள்விருந்துணக்காமர்வல்லியின்மலர்மலர்வதுபோ, லென்னையாளுடையநந்திவானவன்றானெய்திவந்துதித்தனனன்று, சென்னியரமரர்தொழுதுபூமாரிசிந்தினர்துந்துமிமுழங்க. (௨௨)

(நூலாசிரியர்.)

எங்குருநாதும் தானறுநாட்புதுமையென்சொல்வாங்கண்டு மு
ட்டென்னும், வெங்குணவமணருளத்தெரிபழுவோன்வேடங்க
ணடஞ்சலிசெய்ய, வங்கொருநேயமபிறந்ததுதிருமாலடியவரு
ளத்தினிலெங்கள், சங்கரனிறைவனெனவொருஞானஞ்சார்ந்த
துதமையறியாமல். (௨௩)

கொலைகளவழுக்காறவாவொடுவெகுளிகொடுஞ்சொல்பொய்ப
யனிலகூற, னிலையிழிஇயொருவன்செய்நன்றிமறத்தனிந்தனைவ
ஞ்சனைபிறர்தஞ், சிலைநுதன்மடவார்க்கருதலென்றினையதீமைக
ளியாவுமபொயினவா, னலமலிதருமமூர்த்தியாகியநன்னந்திவா
ளவன்புவிவருநாள். (௨௪)

(சிவபெருமானால் வீபூதியும்சிவலிங்கதாரணமும்தரித்தல்)

தாடலைநந்திங்கெம்மையாணந்திதாயகட்டிலுநின்றுதரைமே,
லேடவிழ்மலர்வாண்முகமதுதோன்றவெழுந்தருளுதன்முனங்கு
ருவாய்க், கூடலசங்கமேசன்றுய்க்கொளித்துக்குறுகிநன்னுதலி
னீறணிந்து, வீடருள்பரமசிற்கனலிங்கமெய்யுறத்தரித்தனனம்
மா. (௨௫)

(வசவேசனென்னும்பெயரிட்டமை.)

தரித்தபின்றனதுமேனிதோன்றுமற்றுயெதிர்நின்றிடப்பேர்,
திரித்துநல்லவசவனென்றுபேரிட்டுச்சென்றனன்சிவன்றனைக்கு
ருவா, வொருத்தர்தம்மிடத்திற்பாவனைசெய்கென்றுரைப்பவரு
ளாகெடத்தானே, யருட்குருவடிவாய்வந்தருள்புரிந்தவாலமார்
சூலபாணியனே. (௨௬)

(உலகுளோர்வசவேசனைப்புகழ்தல்)

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளைநன்னுதலிர்பெருகொளிநீறுமொ
ழுங்களததிற், சிறந்துளவயலலிங்கமுமகண்டுசெறிந்தவானைவரு
மவியந்து, மறைந்தரன்குருவாய்வந்திவைபுனைந்துமகவினைவச
வனென்றுருபே, ரறைந்தனனென்னவறிந்தனரயலவறிவுணி
னறறிவிக்கவன்றே. (௨௭)

குறில்வழிவகரந்தனிநிலையாயுங்கூடியதகரமுன்னெழுத்தென் [illegible]
றறிகுறிவடிவந்திரிதல்போனதியடல்விடையெய்திநிந்துறிலூ
நறுமலர்விழியிற்கண்டவெல்லாருந்தியேயென்றுளமகிழ்ந்தார்
பெறுதவமுமன்றவன்னையும்பிதாவும்பெறுமுகவத்தினையாரு
ரைப்பார். (௨௮)

{ சாதகன்மம். உத்தாபனம். நாமகரணம். அன்னப்பிராசனம் }
{ பிரவாசம். பிண்டவிர்த்தி. சவுளம். உபநயனம்." }

(இவ்வெட்டுவகையுமுறையேகூறப்படுவன) புத்திரோற்பத்தியாயகாலத்திற்செய்யுங்கிரியை, அசுத்தமாகிய அறைவீட்டினின்றும்சுத்தமாகியவுயர்ந்தவிடத்திற்குழந்தையைச்சேர்ப்பிக்குங்கிரியை, பேரிடுதலிற்செய்யுங்கிரியை, சோறூட்டுதலிற்செய்யுங்கிரியை, குழந்தையெடுத்துக்கொண்டுஆலயத்திற்குசெல்லுங்கிரியை, சரீரத்தைவிர்த்திசெய்யுங்கிரியை, மயிர்வினைக்குச்செய்யுங்கிரியை, பரசிவத்தைத்தரிசிப்பதற்குச்சமீபமாகியநயநத்தையுண்டாக்குங்கிரியை, இவையாவுமுற்றமுடித்து (சு-வது காண்டோபக்கிரமணமாகியவேதபாகங்களை அத்தியயனம்பண்ணுவித்தல்.)

ஈன்றநாடொடங்கிச்செய்கடன்முற்றுமியற்றினன்மாதிரசன்
றான், றொன்றுமோர்குழவிப்பதங்கடந்தெதங்கோன்சொல்குரு
முன்னுறுங்காலை, யான்றபடிமறைகண்முதலவாய்த்தான்முன்ன
றிந்துளகலையெலாமறிந்தான், சான்றதாமதியமிரவிவந்திறுப்ப
த்தன்கதிர்தானடைகுதல்போல். (௨௧)

(நூலாசிரியர்.)

பரமனையிகழ்ந்துநெறியலாநெறிபோம்பரமதயானையையடக்க,
வரமுறுகூர்மையங்குசமென்னவரனடியாரொனுமாவிற், கொருமழ
விளங்கன்றெனவருள்வசவனெழுகுநாள்வளங்கொள்கல்யாண
புரமுறவமணகுழாத்தொடுமிக்கபுரவலன்விச்சலனிருந்தான். ()

படியில்கல்யாணபுரமெனுந்தூசுபரசிவபத்தியால்விளர்ப்பக்
கொடியபுன்சமணமாசுவர்பிடித்தாங்குவலயத்திருந்திடுமந்நா
ளடியவர்செல்வமெனும்வசவேசனங்குடன்வந்தநாகாம்பை
யுடன்வரவந்தவ்விச்சலலனகரினுற்றனனற்றவர்நெருங்க. (௧௧)

(விச்சலராசன்உட்பகைகொண்டுவசவேசனைத்தன்னிடஞ்சேர்த்தல்.)

வந்தனன்வசவதேவனென்றுணாப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்து
மந்திரியென்றுமறைந்தவுட்பகையைமலிபொடிமூடியதழலை
வெந்தழலென்னவீறிந்திடாதெடுப்பவென்கைநீணுதலெனவெ
திர்போ, யுய்ந்திடவரிதாய்ததன்மதமழியவுடன்கொடுகோயிலு
ட்புகுந்தான். (௧௨)

(நூலாசிரியர்.)

பொருந்துமத்தாணியிடைத்தவிசொன்றுபுறமதகோளரிக்குதவி
யிருந்திறற்சிங்கஞ்சுமா, ருயணைமேலிருந்தனனரசனப்போதி[ர்
லருந்திறற்றுணைகாயவலர்மே ந்தரமைசசாவெண்கவரிகொண்மாத
நெருஙகிநிற்கரியபேரவையிடத்துநிகழ்ந்தமையொன்றெடுத்து
ரைப்பாம். (௯௩)

வேறு.

இந்திரனெதிர்நின்றுடுமேந்திழைகாதிற்செம்பொற்
சுந்தரவோலையொனறுசோாநதெனசசுருணமுடங்க
லந்தரமுகட்டினின்றுமரசன்பேரவையிடத்து
வநதெதிரவிழுநததொன்றுமானிடாமருணடுநோக்க. (௯௪)

நின்றவரெடுத்துவந்துநெடுங்கையிற்கொடுப்பவாங்கி
யெனறிகொண்மடஙகலன்று விரிததனதயெழுததுநோக்கித்
தன்றலையெழுத்தேபெனனதகு வுணாந் லன்மயங்கி
வனறிறலமணகாவலன்மலர்க்கையிறகொடுத்தானன்றே. (௯௫)

வாங்கியமுடஙகனேக்கிவசவநாயகனிவ்வோலை
தாஙகுகினறவிசினக்ழோாதமணியவைப்புணடென்ற
தோஙகியதூணசெய்தோ ராயுனக்குநானகாட்டுவேனென
ருஙகதையகழ்வித்தானப்ரசர்கோனதிசயிபப. (௯௬)

அகழ்ந்திடநிதியமைப்பொனறுடகமலைபிலததிற்
புகுந்திவண்வந்துமெல்லப்புறப்படலபோலததோன்ற
மகிழ்நதனனரசாகோமானவசவனைககண்டபோதே
நிகழ்நதவொண்பயனுணாநதுநெருசசநனிவியந்தான். (௯௭)

பயிலுநல்வினையெமகுருப்பயநதவிவ்வசவதேவன்
கயிலைநன்மலைக்கிரண்டாஙகடவுளேயென்றுசொல்லி
யியலுமைமடநதைபொய்யாளென்பதைதபபுதுக்கினைச்
செயலினைவிழியிற்கண்டோாதெளிந்துநெருசசகழகிழ்ந்தார். ()

(விச்சலன்றன்னரசுரிமையைவசவேசற்களித்தல்).

மந்திரிக்கிழமைநல்கிமரபுளியுரிமையாற்றி
யைந்தனைப்புரக்குந்தாய்போன்மற்றெனைப்புரத்தியென்று
சிந்தனைகளிப்பவின்சொற்செப்பியாயிடையிருப்ப
கந்தியைத்தொடர்புகொண்டானந்தகத்தடக்கைவேநதன். (௯௯)

(நூலாசிரியர்)

(அரசன்வசவேசற்குவிவாகமுடித்தல்).

பெருந்தகைவசவதேவன்பெருமைக்குத்தக்கவாறே
யருங்கடிமணஞ்செய்வித்தானலங்கல்வேண்முருகனன்றன்
றிருந்தியவம்மணத்தின்சிறப்புநாம்விரிப்பதென்கொல்
புரந்தனையன்றுதொட்டுப்புகன்றுகல்யாணமென்றால். (௪௦)

இவ்வகைகல்யாணத்தினிருப்பநாகாம்பையென்னுந்
தவவைவநமவசவதேவன்றன்பிரசாதந்தன்றே
லெவ்வமின்முத்திமெய்யோடிருக்கையினளிக்கும்வீர
சைவநன்னெறிவளர்க்குந்தனையனையீன்றாளம்மா (௪௧)

மைந்தனையீன்றுவந்துவசவநாமம்புனைந்தா
ணிநதையில்கற்புநங்கைநிகழ்திருமுகங்களாறு
* மந்தமிறலங்களாறுயறிவித்தற்குலகில்வந்த
கந்தனெனறுன்னவ்ந்நாகாம்பைதனமகன்வளாந்தான். (௪௨)

வீரமாகேசனென்னுமென்பயிர்வளர்க்கவந்த
மாரிபோனிகரில்செனனவசவதேசிகனிருப்ப
நேரிலாவசவநாமநெடுந்தகைமகவொன்றீன்று
சீருலாஞ்சங்கமேசதேசிகன்பெயர்புனைந்தான. (௪௩)

மொழியிஞனினைவாரேக்கான்முக்கணனடியர்வேண்டிற்
றொழிவிலாதுதவித்தாய்போலோம்பினன்புறமதததோா
வழியெலாம்வழக்குமாறமலிபுகழ்ச்சைவமென்னும்
பழியிலாவழிநடப்பப்பண்ணினன்வசவதேவன். (௪௪)

(கைலையினின்றும்வந்தகணங்கள்கல்யாணபுரிகிச்செல்லுதல்)

அரனடியவர்க்குத்தேனுவாகியவசவன்கீர்த்தி
விரிநிலமுழுதுமபோர்ப்பவெள்ளிவெற்பினையகன்று
தனைமிசைவந்திருநததவரெலாமுணர்ந்துசென்றார்
பொருவில்கல்யாணத்திற்குப்போதல்போர்றகல்யாணத்தில். ()

---

*ஷட்தலங்களாவன - பக்தஸ்தலம், மஹேஸ்வரஸ்தலம், ப்ரசாதிஸ்தலம், ப்ராணலிங்கஸ்தலம், சரணஸ்தலம், ஐக்கியஸ்
தலம்

(வசவேசர்அடியார்களையுபசரித்தல்).

பலரொடுவரினுமெள்ளும்படி தனிவரினுமிக்க
நலமொடுவரினுமேனிநலமறவரினுஞ்சீர்சான்
மலைமகள் கணவன்றொண்டர்வரவுகண் ணுறினெதிர்ந்து
நிலமிசைவணங்கியஞ்சிநின்றுநன்றாற்றுநங்கி (௪௬)

சாதியுங்குறியுநீத்துச்சரணரைச்சிவனேயென்று
பாதபங்கயமிறைஞ்சிப்பத்திசெய்குவளன்னநங்கி
தீதறுசுவைதீங்கண்டாற்செய்தசெங்கரும்பும்வேம்பும்
பேதமொன்றுறுமற்சாதிபெயர்விடுத்தறிதல்போல. (௪௭)

மாதர்கடமையகன்றமலிதுறவினரொண்ணில்லார்
கோதையருடனிருந்துங்கொடுமையிலரொண்ணில்லார்
மேதைகொளருச்சனைக்குவேண்டுவமுழுதுங்கொண்டு
போதுகள்வழாமலீசன்பூசைசெய்பவரொண்ணில்லார். (௪௮)

விரதங்கள்வேறுவேறுமேவிநிற்பவரொண்ணில்லார்
பாரதஞ்செய்மதரரிக்கட்பரத்தையாமனைகடோறுஞ்
சுரதஞ்செய்பவரொண்ணில்லார் நாயகனினைந்திநாம
வரதன்றனன்பின்வாழும்வழுவின்மாகேசரமமா. (௪௯)

தீதுசெய்யமணர்முன்னாச்செயற்கருஞ்செய்கைகாட்டி
வாதுசெயதவர்செருக்குமாய்வுசெய்திமையமீன்ற
கூதுசெய்முலைமடந்தைதுணைவனார்தொண்டர்க்கெல்லாம்
யாதுசெய்குவனென்றேவலியற்றுவன்பசவதேவன். (௫௰)

உளந்தெளிசரணர்சாமமோடிர்புறையொழுகுநாளி
னளந்தறிவரியசோதிபல்லமன்றருநோக்கி
வளங்கெழுதிருக்கல்யாணவளநகர்தனில்வாழ்றோங்கு
மிளம்பயிர்போலிருந்தாளெம்மையாளுடையநங்கி. (௫௧)

ஒன்பதாவது-அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௫௰௨.

பத்தாவது
மாதேவியம்மைதுறவுகதி.

தன்னைக்காணுவேளகணைபாயத்தடுமாறு
மன்னைக்காலுஞ்சோறெனவிட்டருண்மாதேவி
மின்னைப்போலுமல்லமதேவன்விளையாடுங்
கொன்னைக்காணிற்றேடியுடைந்தமைகூறுவாரும. (௧)

(பேதைபெதும்பைநீங்கி மங்கைப்பருவமடைந்தமை.)

கொங்கைப்பொறையைக்கொண்டுமருங்குற்கொடிவாட
வங்கைக்குடநெய்பெய்தழலென்னவழகெய்தி
நங்கைக்கிணைகண்டிலமுலகெங்கணுநாமென்ன
மங்கைப்பருவநண்ணினண்முற்றுணர்மாதேவி (௨)

வாதித்தொன்றோடொன்றழல்போன்முலைவந்துற்றும்
பேதைப்பெண்போற்காமமுளத்திற்பிறவாமற்
பாதிப்பெண்மேனியனெனுமின்பப்புதிதன்னைச்
சாதித்தெய்துஞ்சாதனமோடுதலைப்பட்டாள். (௩)

தன்னையறிந்திடையீடறமுகக்கட்டலைவன்பாற்
பின்னமறும்படிமேவுபெரும்பருவப்பெண்ணை
கன்னனெடுஞ்சிலைமன்மதன்வேரிக்கணைபாயு
மன்னுமிளம்பருவத்தினளென்பர்மறைப்புற்றார் (௪)

வண்டுபடாதலாசண்பகமேயெனமாறாகிப்
பண்டரனோடமாசெய்மதன்வண்டுபடாமேனி
கண்டிடுமொண்சுடரோயெனுமாறுகவின்பொங்க
வொண்டவனின்மலன்மாதமர்நாள்களினோர்நாளில். (௫)

(அமணனாகியகவுசிகராசன்பவனிவருதல்.)

வீரங்குறைவின்மும்மதவேழமிசைகொண்டு
தாருந்தோளும்பொங்கமதிக்குடைதன்மேலா
மாரன்கரிமேல்வந்தனனென்னமணிப்பொற்றே
ரூருந்தெருவிற்கவுசிகமன்னனுலாவந்தான் (௬)

இயங்கடங்கநெடுங்கடலென்னவெழுந்தார்ப்ப
வுயங்குமருங்குன்மடந்தையர்பாடியுடன்போத
வயங்களிவர்ந்திளமைந்தர்மருங்கினுடுத்தேகப்
புயங்களலங்கவிலங்கவிசும்பிறைபோல்வந்தான். (௭)

மானுநெடுங்கரிமீதுபுரந்தனில்வந்தானைக்
காணுமடந்தையரோதுமுணர்ந்திலர்காமத்தா
னாணுமிழந்தனர்தூசுமிழந்தனர்நன்றாகும்
பூணுமிழந்தனராவியிழந்திலர்போனார்கள். (௮)

நல்லமதந்தானெண்கவுளின்பானன்றுண்ணச்
செல்லுசுரும்பேவெங்கரியின்றாழ்செவியூடு
மெல்லநடந்தேபோவென்மெல்லவிளம்பென்று
சொல்லிமறங்கூர்வேலனகண்ணார்துயர்கின்றார். (௯)

(அரசன் மாதேவியம்மையைக் காண்டல்.)

கோதையாமாலாலிவ்வகைநோவக்கொடிமாட
வீதியினூடுவருந்திறன்மன்னன்வினையில்லா
மாதவனுக்கின்மலனுக்கோர்மகளாகுங்
காதொடுகொந்துங்கண்மடமாதைக்கண்டானே. (௧௦)

(அரசன்யானைமீது பரவசமடைந்து புகல்தல்.)

கண்டனனோவிலையோவெனுமுன்னனங்கழைவாங்கி
கொண்டனன்வாளிசொரிந்தனனோடிக்கொடுமார
னுண்டிலையோவெனவாவிதளர்ந்தேயும்பன்மேல்
மண்டலமாளுமன்னனிருந்தான்வசமறவே. (௧௧)

கொங்கைப்பாரத்தான்மலர்வாசங்கூடாம
லிங்கிப்பாரிற்போதுமலர்க்கணெழின்மானோ
மங்கைக்கோலங்கொண்டுநிலத்தில்வருமின்னோ
வங்கைக்காந்தட்பொற்றொடியாரோவறியேனே. (௧௨)

வஞ்சிநடந்தேயென்னெதிர்வந்தேமயல்செய்தா
ணெஞ்சுதளர்ந்தேன்மாவில்விழுந்தேனிலைகாணே
னஞ்சலையென்றேயின்றிணையாளேலனல்காலும்
பஞ்சுபடும்பாடங்கசனம்பாற்படுவேனே. (௧௩)

(அரசன்மாதேவியம்மையைத்தெரிதல்)

என்னநினைந்தேமன்னவனவெந்தீயெழுதாங்கி
முன்னர்மருங்கேநின்றவொருத்தன்முகநோக்கிப்
பொன்னெனவந்தவ்வாயதலின்றுபுறப்பட்ட
கன்னியணங்கார்நீயறிகென்றான்காமுறவே. (௧௪)

ஓடியறிந்தேயன்னவனவந்தங்குரைசெய்ய
வாடுமருங்குன்மங்கையையினனுனைமகளென்று
நீடியவெந்துயர்மன்னனறிந்தெநெறியாலுங்
கூடுவனிந்தவணங்கினையென்றுகுறித்தேகி. (௧௫)

கோயிலின்மேவியிருந்துயாஞானகுறிகூறுந்
தூயவராகியவாரியர்தாமுஞ்சுடர்செம்பொற்
சேயிழையாரும்வலித்துறிலின்புசெயாரொன்று
வாயிலிலலைவேனெனமன்னனமனத்தெண்ணி. (௧௬)

(மாதேவியம்மையைமனைவியராக்க அரசனுல்விடுத்த தூதியர் நிருமலய்யருக்குப்புகல்தல்.)

வேறு.

தூதுவல்லநன்முதுக்குறைமாதரைத்துணிந்து
நீதிவல்லவனிருமலனமகடனைநீவிர
தீதிலெம்மனைகிழத்தியாம்படியுரைசெய்து
போதுமின்களெனறேவினனவியனிலம்புரப்பான் (கஎ)

ஐயவன்னதேசெய்குவமெனப்புகனறகத்திற
பையவந்துநன்னிருமலன்றிருமுகம்பார்த்து
வையமன்னவன்கருத்தினைக்குத்தனர்மறுத்தத
துய்யமங்கைமீரொமக்கடாதிதுவெனச்சொன்னனை. (கஅ)

வேந்தன்மாமனைநும்மகளாயினவவேந்தன்
சார்ந்தவாழ்வெலாநுமவெனவறிகிலீரதானே
போந்தவோர்திருமகளவரவினைப்புறமபோக்கு
மாந்தர்யாருளரொன்றுமங்கையர்சொலலைகுப்பான். (ககூ)

இம்மைசேர்பயன்கருதியேதகாதவரிடத்திற்
கொம்மைவார்முலைமகட்கொடைநேர்ந்தவக்கொடியா
ரம்மையாழ்நிரயத்திடைவீழ்ந்தனரழுந்தித்
தம்மைநோக்குநரொருவருமின்றியேதளர்வா (உ0)

தமக்கடாததுசெய்துயிர்வாழ்வதுசன்னிற்
சுமைக்கடாதமெய்யவிடுத்தலேநன்றெனச்சொலச்
சொமக்கடாததுபுகன்றனிர்மங்கைமீரிச்சொ
னுமக்கடாததென்றியம்பலுமங்கையர்நலல்லா (உக)

உறையில்வாளொடுமொவழங்குறுவனத்தோடி
மறவனோர்பொருட்டருகெனவிரத்தலைமானு
மிறைவன்வாழ்குடிதன்னிலொன்றொருபொருளிரந்த
லறவனுகியநீயிதையறிந்திலையந்தோ. (உஉ)

(நிருமலய்யர்தூதியரைமகளிடத்துய்த்தல் .

என்றுமாதரார்கூறலுநிருமலனெனுங்கண்
மன்றல்வார்குழல்பேதையோவல்லணும்பனத்தைச்
சென்றுகூறுமின்கண்மன்மிகைசந்துரைசெய்யி
னின்றுபோமினென்றியம்பினனவர்மனந்துயந்து. (உங)

மங்கைபாலடைந்தறைகுவர்மதன்வலிமாய்க
கொங்கைமாமுகிழ்ப்பூங்கொடிநீயருள்கூர்ந்தே
யெங்களகோமகனுயிர்சிறுதிணையென்னி
லங்கண்மாநிலத் துயிர்க்கெலாமனையாருவையால். (உச)

(மாதேவியம்மையாவினையதனைக்கருதியிணங்கியது).

என்னவோதலுந்திருமலர்நின்றருளென்றாய்
மன்றன்மனைதுறக்குமோசூழ்ச்சியைமதித்துப்
பொன்னனீரரசெனக்கொருகுரிசிலைப்பொருந்திப்
பண்ணுமாயினீர்பணித்ததுநணறெனப்பகர்ந்தாள (உரு)

(நூலாசிரியர்

நற்றுணையறவர்பொற்றொடிசொல்லியசொல்லாற
காதல்கொண்டனனென்றுளங்கெளிந்துதாங்கருதி
மாதுரின்பெருங்கருணையைவழுத்திக்கண்மன்னன்
பாசறைநீத்தனைப்பதுப்பயத்தங்கலென்ற (உசா)

உள்ளமாரவேமேவிடமட்நகையருணைபய
வள்ளலாகிய மன்னவனமனநனிமசிழ்ந்து
செள்ளமாமுகிழையவளிருந்துழிச்சென்று
னௌளதுகடமநாயகொண்டவனென்செயவிசையான ( )

(அரசன் அழகைநோக்கிப்புகலுதல்).

வலிகொங்கையைப்பொன்மலையெனவேமதியா
ளிலவுறங்குடமாயவேயணிதாறுகலை
வில்லெனுட்படிதனைதனைவெண்டோமயென்றான்
சொல்லுவன்றனக்ககப்படுமடந்தையாயபதுணிந்து (உஅ)

(அரசன் விறைவும் மாதேவியம்மைவிடையும்).

அருள்செய்தென்னைநீயளித்திடுமேதற்குநான்செய்வ
தாசெய்நானதுசெய்வனென்றரசாகோனுரைப்ப
வனைசெய்தோளிநீயென்னைநீவலிந்துபுல்லாமைக் [ங்கி. ()
கொருசொலுண்மைசொல்லென்றனனொருபுடையொது

நூலாசிரியா.

நின்கருத்திசைவாலன்றிநின்னையானாவியே
னென்பதற்கொருகுளுறைக்குமாண்முகிலெழுந்த
மின்கொடிச்சிறுமருங்குலாய்கேளென்விள்ளுற
புன்புகர்க்கருங்கடாக்களிற்றரசர்கோன்புகல்வான். (௩0)

அரசன்சபதம்புகல்தல

வேறு

வந்தநல்விருந்திருப்பமனையினுற்றருந்துவானும்
பந்தியினுணவுவேறுபண்ணுறுபார்த்தனுந்தாயுந்
தந்தையுமுணவுணத்தசழக்கனுமுசிப்போது
மென்றுந்தவாதனைமநோக்காமனுகாந்திடுகொடியன்றானும் (௯௧)

நிந்தைசெய்யுணவினானுநிருமலன்பூசையின்றி
வந்துணவருந்துவானுமற்றதனுக்காவிப்பானுந்
தந்தநலவிளையாறுசெலவஞ்சாரந்தவர்தம்மைக்கண்டு
சிந்தனைபொறாதழுங்கித்தீவினையின்மகிழ்வான்றானும். (௯௨)

கன்றணைவிடாமலான்பால்கறந்துகொள்பவனுஞ்செய்த
நன்றிகொல்பவனுங்கோடிநடுநிலைதவறுவானுங்
கொன்றுயிர்பதைப்பநோக்குங்கொடியனும்போர்க்களத்திற்
றனதுநிலைவிடுத்துச்சாய்ந்துபோமடமையானும் (௯௩)

அடைக்கலமெனவந்தானையளித்திடாதகற்றுவானுங்
கொடுக்குதுமெனவுரைத்துக்கொடானுமொண்கொடைவிலக்கி
விடுக்குமவனும்பாவவினையிடத்துதவியாகி
நடக்குமவனுஞ்சேர்ந்தநட்டபின்வஞ்சிப்பானும் (௯௪)

குரவர்தம்முரைகடக்குங்கொடியனுந்துறந்துளார்தம்
வரவெதிர்கண்டெழாதமறவனுமறிந்தான்போன்று
கரவினிலருநூல்கற்குங்கயவனும்புதியராகி
யிரவினில்வந்தநல்லோர்க்கிடங்கொடாதகற்றுவானும். (௯௫)

முன்புகழ்ந்துரைத்துப்பின்னர்முறுவல்செய்திகழ்வான்றானுந்
தன்பெருங்கிளைநலங்கூர்ந்துதளர்வுறவாழ்கின்றானு
மன்புகொண்டொருவன்வைத்தவரும்பொருள்கவர்கின்றானுந்
துன்புறுந்தொழில்செய்வித்துச்சொல்பொருளிலையென்பானும்

கற்பழிமனைவியோடுகலந்திருப்பவனுமற்றோர்
பொற்புடைமனைவிதன்னைப்புணர்வதற்கெண்ணுவானுஞ்
சொற்பொருளுணர்த்தினானைத்தொழவுளநாணுவானும்
விற்பனவலாதவிற்றுமெய்வளர்த்திழிகுவானும். (௯௭)

நலமலிகையயிலார் நிணந்தனத்தகாலயத்திற
சலம்பல்மொழிபோன்றூந்தனிவழி விலக்குவானும
விலைமொழிபொய்த்துவிற்குபவெய்யவாணிகனுந் தாழ்ந்த
குலமிலி தனக்குற்றேவல் கூலிகொண்டியற்றுவானும .. (௩௮)

நாவுசெய்ததந்தசொல்லையுவாத்தழிக்கூறுவானும
பிறர்பிழைத்தனையேநாடிப்பிறரொடுபேசுவானு
முறைவழுவுறக்கொடுஞ்சொன்முனிவிடைமொழிகுவானு
மறிவிழிமனைவிசொல்லின்வழிநிற்குமறிவிலானும (௩௯)

கலாந்தனத்தைப்பயிற்றுக்கலக்கங்கண்டிடவல்லானும
புலர்ந்தருநூலினில்லாப்பொருளினைக்கூறுவானு
நலந்தனையழுக்காறுய்த்திநகைத்திகழ்கிறபோன்றூறு
மெலிந்தவர்ட்டத்துமிக்கவெகுளியைப்பெருக்குவானும (௪௦)

புண்ணியம்பிறர்பொருட்குப்புரிபவன்றானுமிந்த
மண்ணிடையின்பத்திறகாமறுமைசெய்தொழிலவிடுக்கு
நண்ணியவறிவிலானுந்தவத்தனையிகழ்கிற்பானும
பண்ணியவினையிலென்றும்பாவமேபயில்கின்றானும (௪௧)

(நூலாசிரியர்)

ஆவனுணணை நம்பாதுறைந்தனையதுசெய்தனறி
மேவுகேளுயினென்றுவேளவிருமபழக்கனகூறக
காவிநோவிழிமாதேவிகருத்திசைந்தற்றேயாயிற்
போவமவாவென்றுசொன்னாளபுரவலனுவகைபூத்தான் (௪௨)

கோயிலின்முன்னாசென்றான்கொற்றவன்சிவிகையேற்றி
யாயிழைமடந்தைநல்லாருக்குசூழ்வுற்றுச்செல்லப்
போயினளரசர்கோமான்புக்குழிப்புக்காளோளவேற்
சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்த்திலகவாணுதன்மாதேவி (௪௩)

(அரசன்காமமிகுதியால்மனங்களாந்துளைத்தல்)

மடந்தையைத்தனிக்கண்டங்கிமருவியவரக்கேபோல
வுடைந்துநெக்குருகியாற்றாவுள்ளமோடிளம்பூங்கொம்பே.
கடந்திடற்கரியகாமக்கடல்கடந்தேறக்கொங்கைக்
குடந்தரத்திருவுளத்திற்கோடியென்றரசிறைஞ்ச. (௪௪)

(மாதேவியம்மைநகைத்துப்புகல்தல்.)

காவலன்காமமிக்ககழிபடர்கிளவிகண்டு
பாவைபுன்முறுவல்செய்துபண்பெனுந்தொடரால்யாப்புண்
டோவல்செய்யாதுநிற்குமொருகளிறனையாயான்சொ
லேவல்செய்திட்டபின்னரொன்றொடுபேசுகென்றாள். (௩௫)

(அரசன்தான்செயயுமபணியைவினவமாதேயம்மைபுகல்தல்.)

எதுநான்செய்வதன்னதியற்றுவனறைதியெனன
வோதினனரசனேதவொண்டொடியயனமாறேடுரு
சோதிமாசிவலிங்கததைததூபையாய்க்கரஙீடததிற
போதினலருச்சிதநெதன்னைப்பொருந்துதிபின்னரொனறாள

(அரசன்சிவபூசைக்கிணஙகாமையையேநாக்கிமாதேவியமமை

மறுததல்)

எல்லையில்காமமபொஙகவிளமுலைதெருமுக்கதோளாற
புல்லுவனெனறெழுந்தபுரவலன்றனைததடுத்துச்
சொல்லியதன்னமன்னாள்சுரததுணிரமுகந்துவாயிற்
செல்லுமொணகரததையோடிச்சென்றுபற்றதலையொககும. ()

(நூலாசிரியர்)

முலையிடைமுருகுண்டாயினமுளையிடைவிளைவுணடாய
மகவிடைமதனவினபமவருவதுணடாய்நசைறப்
பகையொடுமருவிநின்றபார்ததிபன்றனதுளததி
னுமிடையமலற்போறறுமொழுக்கமும்வாநதுநண்ணும. (௩௮)

(அரசனுமாதேவியம்மையும்மதவழிநிற்றல்.)

செப்புறுஞ்சூணிலைந்துதீண்டிலனரசனின்று
முப்புரஞ்சீறுமுங்கண்முதல்வன்பூசனைதான்யாங்க
னெப்போழுதுஞ்செய்தக்கதன்றெனவிணையிலாநின்
றுப்புறுதோளும்யாங்கடொடுவதன்றெனப்புகன்றாள். (௩௯)

(மாதேவியம்மைதுறவடைந்தமை).

மட்டவிழ்குழன்மடந்தைதவாயுமாகையுமுவாயுந
ஒட்டியதென்வடக்கிக்காமமிருதனமீறிப்போற்
கெட்டிடவறிதிருந்தான்கிளர்மணித்தூண்செய்தோளா
னொட்டிலையயில்வேற்கண்ணுனைத்தனன்போதவெண்ணி. (௪௦)

துறவெனுமரசுநெஞ்சத்தொன்னகர்கொளவவாவா
மிறைவனதாணையெல்லாமிரிதல்போற்பூண்கள்யாவு
மறுவையுமகற்றியோதியவிழ்த்துவார்மைக்குழம்பின்
மறைவுறுமணிப்பொற்பாவைபோலுடன்மறையவிட்டாள். ()

மருளடைந்தினள்கொலென்றுமருண்டுமன்னவனிருப்பத
தெருளடைந்தங்கைகொண்டசிவலிங்கத்தொடுநினைந்த
பொருளடைந்தெனமகிழ்ச்சிபொங்கமன்னவனைநீங்கி
யருளடைந்தொழுகுகணணுளணிமறுகூடுசென்றாள். (௫௨)

(மேதேவியம்மைபிதாமாதாகளுக்குத்தன்கருத்துணர்த்தல்).

அன்னையும்பிதாவுநகேளாவருமட்கடுத்ததென்னென்
றுன்னிவந்தழுங்கநீவிருமமகளென்றுமாழ்கி
யின்னல்கொண்டிரங்கன்மின்போமென்னைநானறியததேடித
தன்னிருங்கருணைசெய்புஞ்சற்குரவனைசசார்கிறபேன். (௫௩)

(நூலாசிரியர்).

என்றவளவைநோக்காதேதிலர்போலகன்று
சென்றனணிருமலப்போச்செல்வனுஞ்சுமதிதானு
நன்றிவணினைந்ததெதன்றுநம்முடைமரபிற்கெல்லா
நின்றிடுமெபுகழெனவெண்ணிநிறுவினர்தஙகளுமை. (௫௪)

(கண்டோரிரஙகல்).

கணடவரெல்லாநெஞ்சஙகரைநதுகக்கண்ணீர்மல்கத
திண்டிரலரசன்பின்னர்ச்சிவிகையூர்ந்தலர்பூஙசோய் [லங
லொண்டிருமகள்போற்சென்றவொண்டொடியிப்பேய்க்கோ
கொண்டிவண்போகாநின்றகொள்கையேதறியேமென்பார். ()

மஙகையையிவணங்கண்டேம்வெயிறெறிதவழுநன்றே
மிங்கிவடன்னையீன்றவொன்படுவீரோவென்பார்
மங்கலவடிவங்கண்டுமகிழ்நதகண்ணிதுவுங்கண்டு
பொங்குறுதுயரங்கூறப்புரிந்ததெப்பாவமென்பார் (௫௬)

(நூலாசிரியர்).

இன்னணநகரமெல்லாமிரங்கமாதேவியம்மை
தன்னலுமமுதுந்தேனுங்கைப்பப்பேரின்பங்கருதி
தன்னிகர்குருகுகேசன்றன்னையேதேடிச்சென்றாள்
மென்னிழல்விரும்பிமிக்கவெயில்சுட்டுச்செல்வார்போல. (௫௭)

அடவிகடொறுமடைந்துமடுக்கல்கடொறுமிவர்ந்துந
கடிநகர்தொறும்புகுந்துநகாமனைவென்றவல்லி
மடிவருமனத்திலன்புவளர்தரக்கருணையாலெங
குடிமுழுதடிமைகொள்ளுங்குரவனைத்தேடுகின்றாள். (௫௮)

பத்தாவது-மாதேவியம்மைதுறவுகதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫௯௦.

பதினோராவது
கொக்கிதேவர்கதி.

—:0:—

அருள்செயுமல்லமனிமிடப்பெயர்க்
குரவனைமெய்யொடுகலந்துகொண்டுதான்
பரவுறுமடியர்தம்பவந்துறந்துபோய்த்
திரிதருநிலையினைத்தெரிந்துசெப்புவாம். (௧)

(அல்லமன் அடியார்களைநோக்கிசெல்லுதல்).

சீர்நிலையல்லமதேவன்சூல்கொளுங
கார்நினைமயிலெனக்கருதித்தன்னையே
பார்நிலமிசையமர்பத்தர்தம்மையா
ளோர்நினைவொடுநடந்துலாவுகாளினே. (௨)

ஒன்றொருநாளொருதிசையினோங்கருட்
குன்றனையாளொருகோலங்கொண்டுதான
சென்றனனவனெதிர்சிறந்துதோன்றிற்ற
மன்றன்மென்மலரிளவனமொன்றாயிடை (௩)

சிறுபொழுதைந்தினுந்திரிவிலாதபே
ரறுபொழுதினுமிதழவிழ்ந்துதேன்சொரி
நறுமலர்நிறையுமந்நந்தனத்தினைப்
பெறின்மகபதிவளம்பெறவுவாதிடார. (௪)

படிமிசைதவம்பலபயின்றுநொந்தவா
வடதிசைக்கயிலையின்மருவவேண்டலக்
கடிமலர்ப்பொழின்மணங்கலந்ததென்றல்வந
துடன்மிசைதவழ்தரலொன்றுமுன்னியே (௫)

கண்ணுறுமலர்பலகண்டுகண்டுபோ
யுண்ணுறுநறுமதுகொளவுழன்றிடு
மெண்ணறுமளியினமிரையுந்தன்மையாற்
றண்ணுறுநந்தனம்வண்டினசந்தையே (௬)

நறுமலர்நிறையுமந்நந்தனத்தினைக்
குறைவறவளிப்பவன்கொக்கிதேவனென்
றறைதரும்பெயரினனனையனாயிடைத்
திறமுறுசெயுலினைச்செய்துநின்றனன. (௭)

(அல்லமன்நந்தனத்திற்கொக்கிதேவரைக்கண்டுவணங்கல்)

நின்றவன்றனையருணினைந்தநெஞ்சொடு
சென்றநம்மல்லமதேவன்கண்டிவன்
புன்றொழில்விடவரும்பொருளுணர்த்துவ
லென்றருகடந்தையசரணமென்றனன். (௮)

(கொக்கிதேவர் அல்லமனைவணங்கிவினாவல்).

தானெதிரநிமலனைச்சரணென்த்தொழாத்
தேனலாவனத்தனின்செயலியாதுநின
மேனியின்பெயரொதுவிளம்புகென்றலு
ஞானநல்விளக்கனைவிறன்மேயினான். (௯)

(அல்லமன் தன்னுண்மைபுகல்தல்).

பததாதமமனைதொறும்பத்திப்பிச்சைகொண்
டேதந்திறவினையுமின்றிருப்பனல்லம
னுததமவென்பெயர்பெயருனக்கெனென்
றததனும்வினவத்தன்பெயரறைந்தவன். (௰)

(கொக்கிதேவர் அல்லமனைப்புகல்தல்).

அருங்குருலிங்கசங்கமத்திற்காகமெய்
வருந்துறுதொழிலறவறிதிருப்பவ
னருந்துறுபிணமெனவறையுமாற்றநீ
தெரிந்திலையோவெனச்செப்பன்மேயினான். (௧௧)

வேறு.

எய்தற்கரியயாக்கைதனக்கெய்திற்றென்றுலைதுகொண்டு
செய்தற்கரியவறங்கள்பலசெய்துதுயர்கூர்பிறவியினின் [றிந்
றுய்தற்கொருமைபெறவெண்ணாதுழல்வோனுடம்புபொற்கலத்
தெய்தற்குரியபால்கமரிற்பெய்ததொக்குமென்பரால். (௧௨)

மின்போலழியுமுடல்கொடுநல்வினைசெய்தழியாவுடம்பெய்தி
யின்போடமாதலாயிருப்பயாக்கைவருந்துமெனவெறணணி
யன்பொடறஞ்செய்கிளையாமலருந்திவாளாவிருக்குமவன
றன்போனமருளரிலையென்றுனறண்பூம்பொழில்வைத்தளிக
கின்றான் (க௩)

(அலலமனசிரிததுயொககிதேவாககுஞானோபதேசஞ்செயதல)

உரைத்தமொழியையல்லமப்பெருந்தகையான்கேட்டுக்கைகுலைத
துச,சிரித்துவினைநல்லனசெய்துசிந்தையாவின்பம்பெறுவானேல்
வருத்தலுறமுமல்லா களிகோமலமாகியாணவசத்தாலும
பொருத்தமுறு பேரின்பநாமபுணரலாமெனநியமப்பேய. (கச)

நானசெயவினையாலோருடமபெறசாருமின்பமெனறனையவ
வூனசெயுடலமொழியவுடனேயொழிபுமமெய்யழிபாமல
வானசெயபதத்திலிருக்குமெனினமான பதக்தனருகுங, கான
செயமலாநதனஞ்செயதுயருறைதுடைப்பனோனுமோப.

இன்பநனிசெயநலவினையினிரப்பினறப்பவுடம்பினிடைத
துன்பமதுசெயதீயவினைதோன்றுமதத்தீவினைமாயவின
முனபுசெயநலவினையாருமியமுறையாலிரணடுமொறிவரு
மெனபவுலகிலெணபகலுமிரவுமாறிவருதல்போல (கரு)

புறத்துக்கருமபலசெயதுபொருப்பையகழநதிடேலிபிடித்த
கிறப்பசிறியவிண்ணிணபமெயதுமானோமென்றாமன [ம
மறுத்துசசெயல்களனைத்தினையுமவாளாயிருநதுபேரின்பம
பெறத்தக்கவேண்டுமனனயாரபேசுகெனறனன டெனமான)

பொறியிறபுறத்துமனஞ்செலவிறபுலனேசோறியிடுமகத்திற
செறியககரணமபராநதசியம்மேதானறுஞ்சிறநம்தானற
வறிவிறபாநதவிடயமயமாகுமுலகநேகானறுற
பிறவித்துயரக்கடல்கடந்துபேரின்பஞ்சாருவமானறு. (க௭)

கணணறகாணக்காட்டியினகருத்தைத நசகுரோபெனன
வெணணுக்கருணைக்கடலனையானிவணியகழ்திமென்றுரைபப
ண்ணுறைப்பெருமான்றென்றுநவின்றநிலத்தைமகிழ்கின்றான்
பண்ணுறைச்சிறந்தபொழிலின்வண்டுபொடுமலர்ப்பூம்பொழிலுடையான்

(கொக்கிதேவர் அநிமிடனைக்காண்டல்)

தொடலுஞ்செம்பொற்சிகரமொன்றுதோன்றச்செய்யுட்பொருள்போலக், கடிதினகழ்ந்துபுகுந்ததனுட்கண்டார்நிலத்தையகழ்ந்திட்டு, மிடியன்கண்டபொருள்போலவிடையம்புறத்துக்காணுமல், வடிவஞ்சிறிதுமசையாமல்வசமறநிருக்கும்யோகியையே. (உ௦)

கையிற்சிவலிங்கத்தின்மேற்கண்கள்வைத்திட்டெலும்பல்லான்
மெய்யிற்றசையொன்றின்றியேமேவும்புனிதன்றனைநோக்கிச்
செய்யசசெயலிலாதசெயற்சிவயோகியைக்கண்டனையோவென்
றையததடைந்தவனறியவறிவித்துயரல்லமதேவன். (உக)

(கொக்கிதேவர் அல்லமனைக்குருவாகவடையநினைத்தல்.)

கடலின்விழுந்துதுயர்பவர்க்குக்கலமொன்றருகுவந்ததெனக்
கெடலில்பரமகுருவெனக்குக்கிடைத்ததாவாவற்புதமென்
றுடலம்விதிரப்பக்கண்கணீரொழுகவுருகித்தொழுதனனல்
விடலின்மரபிற்குருசீடவிதியைவிளக்கவுளங்கொண்டு. (உஉ)

(அநிமிடன்முத்தியும்-அல்லமன்சிவலிங்கம்பெற்றமையும்)

காந்தங்கண்டவிரும்புபோற்கண்டபொழுதேயநிமிடன்ற
னேந்துஞ்செங்கைச்சிவலிங்கமெங்களபெருமானவகைமலர்
போர்ந்தங்கிருந்தது பொழுநிற்புனிதனசீவகலைதானுஞ்
சார்ந்தங்கிருந்தசிவலிங்கந்தன்னேடவன்பாற்சார்ந்ததால். (உரு)

(நூலாசிரியர்)

வந்துபரமசிவலிங்கமருவப்பெறுமல்லமன்றனையு
மந்தவிமலலிங்கமுடனடைநதஞானகுருவனையும்
கந்தமலர்நல்வனமுடையான்கண்டுமகிழ்வுற்றிவர்பெருமை
சந்தமறைதேர்நான்முகனுஞ்சாற்றீற்கரிதென்றறைகுவான். (

(கொக்கிதேவர் அல்லமனைப்புகழ்ந்துசரியைத்தொழிலைவிட்டு ஞானநிலைநினறுபுகல்தல்.)

நின்றற்கண்டேன்சிவலிங்கநிஷ்டைஞானயோகிதனை
முன்னுட்கருமமனைத்துமினிமுடித்தேன்ஞானநிலைநின்றே
னுன்றற்செய்யப்படுமுதவிக்குதவிவேறுநெடுந்தகா
யென்றற்செய்வதொன்றுளதோவெழிலிக்குதவியார்செய்வார்.

ஐயநினையுநின்கரத்தினடைந்தசிவலிங்கத்தினையும்
பொய்யில்குரவன்றனையுமொருபொருளென்றறிந்தேனின்றெ
செய்யகமலத்திருவடியிற்சென்றுதொழுதல்லமநாம [ன்று
மெய்யனெதிர்நின்றன்பினால்விளம்பும்வணங்காவலனன்றே. ()

என்னையறிவித்ததுபோலிவ்விஷ்டலிங்கமகம்புறமு
மன்னியிருக்குநெறியினைநின்மலர்த்தாள்பரவுமடியார்க்குப்
பன்னியுணர்த்திச்சரமாகிப்பாரிற்சரிப்பாயெனத்தொழுதான்
றன்னினிலத்தினரசெல்லாந்தரும்பேரின்பமபெறநினைந்தான்.()

(அல்லமன்கொக்கிதேவரைத்தழுவிக்கிருபைசெய்தல்.)

கொக்கிதேவனிரந்தமொழிகொண்டுகிளரல்லமதேவன்
றக்கபெரியோர்தமக்கியல்புதாம்பெற்றுள்ளபேறெல்லா
மிக்கவுலகம்பெறுகவென்வேண்டிக்கோடலெனப்புகழ்ந்து
செக்கர்மலர்ப்பூங்கைகளாற்றீண்டித்தழுவியருள்செய்தான். ()

(நூலாசிரியர்.)

அங்கைச்சிவலிங்கத்தினிடையமைத்தநோக்குநெஞ்சகமுந்
தங்கச்சிவயோகத்தினையேசார்ந்தங்கிருந்தானேவியமபோன்
மங்கைக்கிடந்தந்தருளினோன்மலர்த்தாட்கிடுபூவனமாக்கிப் [ன்
பொங்கப்புரந்ததவத்தானமெய்ப்பொருளாசிரியர்கண்ணுற்று

அடியார்வேண்டிற்றேபுரியுமல்லமப்பேரெம்பெருமா
னடியவிழிகளருள்சுரப்பநிமலலிங்கங்கரத்தேந்திப்
படியிலரியதவஞ்செய்யும்பத்தருள்ளங்களிகூர
வடியவிளமாத்தழைப்பவருமந்தாங்கலமபோற்சரிக்கின்றான். ()

பதினோராவது-கொக்கிதேவர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-சுஉ0.

பன்னிரண்டாவது

முத்தாயியம்மைகதி.

கண்டிலேனசகண்ணனையென்றனூர்
கொண்டுவாவீங்கொடியிடையாயொ
விண்டுபோகவினைந்துவந்தல்லமன
பண்டுகூறும்பரிசுவிளம்புவாம். (க)

பொடியணிந்தெழில்பொங்குறுமல்லம
னடியர்தங்களகத்திற்றுயரினை
யுடையிழந்தவொருவன்கரமெனக்
கடிதடைந்துகளைந்தருள்செய்யுநாள். (௨)

அசகணன்முத்தியடைந்தமைநோக்காது
உடன்பிறந்தாள்வருந்துதல்.

மறைத்திருந்தமலிசிவபத்தியைப்
புறத்தறிந்தபொழுதேயுடம்பினை
வெறுத்தகன்றுவெளியுருவாயினு
னறுத்தபந்தவசகணனென்பவே. (௩)

அறைந்ததூயவனங்கவுபாதிபோய்
நிறைந்தநீர்மைநினைந்திலள்போயுயி
ரிறந்துபோயினனென்னத்தளர்ந்துடன்
பிறந்தமாதுபெரிதுளமாழ்கியே. (௪)

(அல்லமனைமுத்தாயியம்மைகண்டழுதல்).

புலம்பிநைந்திருக்கின்றவப்போதினி
லிலிங்கமுங்கரமுந்திகழ்வெய்துற
நலங்கொளல்லமனண்ணினனண்ணலுங்
கலங்கிநின்றவக்காரிகைகண்டனள். (௫)

கண்டபோதசகண்ணனைக்காண்கிலாள்
கொண்டபீழைகுறையவழுதடிப்
புண்டரீகப்புதுமலர்வீழ்ந்துகண்
மண்டுநீருகவாய்விட்டரற்றினள். (௬)

பாவியேன்முகம்பார்க்கவொண்ணாதென
வாவியாமசகண்ணனகன்றுசெய்
நோவெலாமிவனூக்கவருளினன்
மேவினாயெனமீண்டும்வணங்கினள். (௭)

முத்தாயியம்மைக்குஅல்லமன்அசகணன்றன்மையையறிவித்தல்.

வணங்குமாதின்மலர்முகநோக்கியே
யணங்கனாய்நல்லசகணன்றன்மையை
யுணர்ந்திடாமலுளைதலுணர்வுளார்க்
கிணங்குறாததென்றெந்தையியம்புவான். (௮)

அழிவிலானையழிந்தனனென்றுநீ
விழியினான்மிகுவெள்ளம்பெருக்கினை
கழிவிலாதவராகாயங்கழிந்ததென்
றொழிவிலாமலுளமெலிவார்கள்போல். (௯)

சச்சிதானந்தசங்கரனாகவே
யச்சநீங்குபுதன்னையறிந்தவன்
றுச்சமாந்துயர்தோன்மலியாக்கையை
யிச்சியானதையானெனவெண்ணியே. (௧௦)

ஒண்டளைக்கணொழிவிலருளுருக்
கொண்டடுத்தகுருவருளாற்றனைக்
கண்டமெய்த்தவன்காயந்தனையன
முண்டநெட்டிலையொப்பவிடுப்பனால். (௧௧)

படியில்வந்தபரமகுரவனாற்
றடையறும்படிதன்னையறிந்தவ
னுடல்விடும்பொழுதொன்றொருமண்மயக்
கடமுடைந்தவாகாயநிகர்ப்பனால். (௧௨)

பந்தபாசமுழுதும்பரிந்திட
நந்துமோர்சிவஞானிநரர்வினை
சிந்துமாறுசெறிந்தவுடம்புதான்
வெந்ததுசின்விழியெதிர்தோன்றுமே (௧௩)

யாவுமாகியிருக்குஞ்சிவத்தொடு
மேவுஞானவிழியுடையான்றனக்
கோவுமாறிலுறவுபகையெனும்
பாவமோவிலையென்றறிபாவையே. (௧௪)

யாக்கைதாமென்றிருந்தழிகின்றவ
ருக்கிலாவறிவாகியுடம்பொடு
தாக்கிலாதவர்தம்மையுந்தாமென
நோக்குவாரவருண்மையைநோக்குறார். (௧௫)

கூத்தனுடகக்கோலநடிப்பினைப்
பார்த்துவாய்மையென்றெண்ணிலாபாருளா
ரோத்துஞானிதன்யாக்கைநடிப்பினை
*யோர்ததுமாதவருண்மையென்றுன்னுறார் (௧௬)

---

* ஓர்ந்து என்பது ஓர்த்து எனவலித்தல் விகாரம்பெற்றது

அறிந்திடாமலசகணன்றன்மையை
யிறந்துளானென்றிரங்கினையன்னைநீ
மறந்திடாயிம்மதியென்றணல்சொல
நிறைந்தஞானமுத்தாயிநிகழ்த்துவாள். (கஎ)

(முத்தாயியம்மையல்லமனைப்புகழ்ந்துபுகல்தல்).

அரவின்கரீலரவன்றியறிபவர்
தரையினில்லையசகணன்றன்னைநீ
தெரியினன்றிச்சிறியளறிவலோ
பெருமையான்செய்பிழைபொறுப்பாயென்று (கஅ)

வேறு.

பங்கனிருந்தபதிக்கருள்செய்து
கங்கையடைந்தகணக்கெனவென்பீர்
லிங்குறவந்தனையெங்குடியுள்ளார்
தங்கடவந்தருதன்மையினென்று. (க௯)

வந்தனைசெய்துவழுத்திமுனின்று
பந்தமகன்றபதம்பெறுமவண்ண
மெந்தையியம்பியெனக்கருள்செய்யென்
றநதமடந்தையறைந்தனளன்றே. (உ0)

(அல்லமன்முத்தாயியம்மையைப்புகழ்ந்துஉபதேசஞ்செய்தமை.)

தேசிகனல்லமதேவன்மகிழ்ந்து
பாசமகன்றுபரம்பொருள்காணு
நேசமடைந்தனைநின்னைநிகர்ப்பார்
காசினியின்மிசைகண்டிலமென்று. (உக)

பிறப்பொருகோடிபிறந்துபிறந்து
புறக்கருமங்கள்புரிந்திடினும்போய்
மறப்புறுமாணவவல்லிருளின்றிச்
சிறப்புறுமுத்திசெறிந்திடுவாரோ. (உஉ)

மரிப்பொடுதிப்புமறிக்குதுமென்று
கருத்தைவெளிக்கருமத்தின்விடுத்து
விரிக்குதனெய்யைவிடுத்தெரிகின்ற
நெருப்பையவிப்பநினைப்பதையொக்கும். (உ௩)

மட்டறவோமெனத்தைநிறுத்திக்
கட்டுதல்வீடுவிடுதலிடல்கட்டென்
றொட்டியபண்பினுணாத்தலமப்போர்ச்
சிட்டனவட்கருள்செய்தனனன்றே. (உச)

(நூலாசிரியர்)

தத்துவமுற்றுமயக்குவதள்ளி
மெய்த்ததனைப்பெறவேறுகொடுத்தான்
பொய்த்துறுகுப்பைகளைத்தொளிபொங்கு
முத்தையளித்தெனமுத்தைதனக்கு. (உரு)

(முததாயியம்மைஅல்லமனைவணங்கிச்சிதம்பரஞ்சென்றமை).

வீடுவிரும்பிவெறுத்திலன்மெய்யைத்
தாடருமொண்குரவன்றனையெங்கு
நாடியுழன்றிலனுனுயவென்னைத்
தேடியடைந்தருள்செய்தனையென்று. (கூஉ)

அல்லமனென்னுமருட்குரவன்றாள்
புல்லிவணங்குபுபொற்கொடியன்னாள்
செல்லலகன்றுசிதம்பரமெய்தி
யொல்லையிலின்பொடிருந்தனளம்மா. (உஎ)

பன்னிரண்டாவது-முத்தாயியம்மைகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம் கூசஎ.

பதின்மூன்றாவது.

சித்தராமையர்கதி.

காமருசித்த-ராமனிடத்திற்
போமணவுசொற்ற-சீர்மையுரைப்பாம். (க)

செல்லல்களைந்து-நல்லறிவின்பஞ்
சொல்லுவனென்னு-மல்லமனென்பான். (உ)

(அல்லமன்சொன்னலாபுரமடைந்துசித்தராமனையிகழ்தல்).

கருமயோகமுங்-கிரியையாவையும்
மருவிராமன்வாழ்-புரியைமேவினன். (௩)

ராவியாலயங்-காவிராமனு
ரேவ்லாளர்செய்-தோவிலாமையை. (௪)

பார்த்தருளன்னவன்-மூத்தவிராமன்
வார்த்தையறிந்த-கூத்தினனென்றே. (௫)

பேரறிவனீனுன்-சாரவிருந்த
வூரினுமில்லென்-றூரவிகழ்ந்தே. (௬)

இல்லமகன்றிங்-வல்லலடைந்தா
னல்லபசும்பொன்-வல்லியுவந்தான். (௭)

என்றுநினைந்து-நன்றுறவாவி
யொன்றகழ்வார்பாற்-சென்றிதுசொல்வான். (௮)

வேறு

ஒட் றுளத்தினி-விட்டம்யாதுகொலித்தொழின்
முட்டிலாமன்முயன்றனன்-கொட்டிவீழுமிருத்தல்போல். [மை

விழற்கிறைப்பவிடுத்தல்போற்-றொழிற்குளெய்த்துறுதொழினு
யிழைக்கவிட்டதெனென்றிட-ரொழிக்கலுற்றவனேதினன். ()

(நூலாசிரியர்.)

சாந்தனேதியதாழ்மொழி-காய்ந்தவேலிருகாதினும்
போந்தபோன்றுபுகுந்தன-மாந்தராகுலமன்னினர். (௧௧)

(சித்தராமர்எவலரும்அல்லமனும்வாய்வலிகூறிப்பூசல்புரிதல்.)

அறமழித்தனையன்றியு-நெறியறக்குருநிந்தனை
பெறவுரைத்தனைபித்தவென்-றுறவுறுததனரொட்டலர். (௧௨)

ஒட்டனென்றனையும்பருஞ்-சிட்டனென்றுகொள்சித்தனைத்
துட்டவென்றுசுளித்தனர்-வெட்டிருந்தடமேவினோர் (௧௩)

வேறு.

மெய்த்தடமகழ்பவர்வினையையன்றியே
சித்தர்தஞ்செயலொருசிறிதுமின்மையான்
மத்தர்நுஙகுரவனைமண்ணினும்மினு
முத்தமவொட்டனென்றுரைத்துமென்றனன். (௧௪)

நிகழ்ந்துலகிடைநிலைநிற்குநல்லற
முகந்துசெய்பவன்றனையும்பனேயெனப்
புகழ்ந்தவர்புண்ணியர்பொறாமையானிழித
திகழ்ந்தவர்நரகரென்றிசைப்பர்நல்லவர். (௧௫

மறவினையுடையனைமாற்றித்தூயநல்
லறவினையுடையனையறிந்திட்டன்னரோ
டுறவினையடைந்திலையொப்பக்கண்டறத்
துறவினையுளையெனவொட்டர்சொல்லினார். (௧௬)

ஓங்கிருவினைகளுமொப்பக்கண்டவர்
தாங்களென்றனையொருதமரிற்பேணுவ
ராங்கவையிரண்டையுமடைந்துபோயுழ
னீங்களென்றனைபுணர்நெறியிலீரொன்றான். (௧௭)

யுனக்கொருகதியிலென்றுண்மைகூறியே
சினத்தனர்நலனகழ்சிறியர்யாவருந்
தனக்கிணைதானெனுந்தம்பிரானையே. (௧௮)

முற்றியகல்வியின்மூடர்நீவிர்நுங்
கற்றறிமூடனைக்கறைமினன்னவ
னுற்றனனெனிலவனுணர்வுஞ்சொல்லினா
லிற்றெனவுணர்வமென்றெந்தைகூறினான். (௧௯)

சேடனும்புகழ்வுறுஞ்சித்தராமனை
மூடனென்றுரைத்தவம்மொருகயங்தொடாத்
தோடருங்கொட்டினோர்சீற்றத்துப்பெனு
நீடுவெந்தழல்சொரிநெய்நிகர்த்ததால். (௨0)

இறுக்கினரழுக்குடைவெய்யிறுமென்றன
ருறுக்கினரதிர்த்தனருயிர்த்துமீசையை
முறுக்கினர்நகைத்தனர்முருட்டுக்கைகளாற்
பெறுக்கினர்சிலைகளைப்பெருஞ்சினத்தராய், (௨௧

நங்குரவனையிகழ்நயமிலான்றனை
யிங்கொருசிலையினாலெறிந்துகொல்லுதல்
பொங்குறுமறமொடுபுகழுமாகுமென்
றெங்குரவனையவரெதிர்ந்துசூழ்ந்தனர். (௨௨

கட்டுமினடிமினுங்கரத்திற்கொட்டினால்
வெட்டுமினிந்தைசொல்வாயின்வெண்பலைத்
தட்டுமினெறிமின்வன்றலைகுமைந்திடக்
குண்டுமினெனவுளங்கொதித்துக்கூடினார். (௨௩)

(நூலாசிரியர்.)

என்மனவிருளறவெழுந்தவல்லமன்
மின்மலிவுறுதிருமேனிமீதிடிச்
சொன்மலியொட்டலர்சூழ்ந்துகொண்டுவென்
கன்மழைசொரிந்தனர்கைசலிப்பவே. (௨௪)

சாக்கியனெறிதனிக்கலன்றிமெய்
நோக்கிலர்தாமொருநூறுகோடிகன்
மீக்கிளர்சோதிதன்மீதுவீசினுந்
தாக்குறுமோவவைதாக்குறுவரோ. (௨௫)

கொடியவெறிந்தகல்குவிக்குன்றென
முடிமிசைநின்றனன்முத்தனல்லமன்
புடவியினுடனிழல்புதைப்பவந்நிழல்
கடிதினின்மீமிசைகாணுந்தன்மைபோல். (௨௬)

(இச்செயலினைக்கண்டோர்அல்லமனைவியப்புறுதல்.)

ஒறுப்பவனிழிந்தவனொருவன்செய்தநோய்
பொறுப்பவனடுவுளன்பொறுக்குநெஞ்சமு
மறப்பவனுயர்ந்தவனென்றுவாய்மையாற்
சிறப்பவரிம்முறைசெப்புவாரரோ. (௨௭)

தீங்கினையெதிர்நின்றுசெய்தபோதினே
தாங்கிலன்முனிவினைமறந்துதாமரைத்
தேங்கமழ்மலரெனமுகஞ்சிறப்புறீஇ
யிங்குநின்றிடுமிவன்யாண்டுளான்கொலோ. (௨௮)

மலர்மிசைவேதனோமலர்க்கண்மாயனோ
பலர்புகழ்மழவிடைப்பாகனோவெனி
லலனிவன்பிழைசெயுமவரிடத்தினு
நலனுளனென்றுகண்டவர்நவின்றனர். (௨௯)

(நூலாசிரியர்.)

கல்லெறிபடாமையைக்கண்டவொட்டலர்
சொல்லுறினிவனொருசூழ்ச்சிமந்திரம்
வல்லவனிவன்றனைவலிந்துபற்றியே
கொல்லுவமெனவெதிர்குறுகினரோ. (௩௦)

குறுகலுமவன்பலகோலங்கொண்டனா
னிறைபுனற்குடந்தொறுநிலவுதோன்றல்போன்
மறுகினர்நிலனகழ்மனிதற்பற்றுதற்
கறிகிலரினையனென்றமலன்றன்னையே. (௧௧)

(ஏவலர்மயங்கிஅல்லமன்றன்மையைச்சித்தராமர்க்குணர்த்தல்)

மருண்டனர்சித்தராமப்பெருந்தகை
யிருந்தருளிடததுமெய்யிளைப்பவோடியே
திருந்தியவடிமிசைச்சென்றுவீழ்ந்தெழுந்
தரந்தையோடினையனவறைதன்மேயினார். (௧௨)

யாந்தொழில்செயுமிடத்தேதுவின்றியே
போந்தனனொருமகன்புதியனின்புக
ழோர்ந்திலனுரைங்கொணுமொழியுரைத்தனன்
மாய்ந்திலமுடனசைமருவியாங்களே. (௧௩)

(நூலாசிரியர்.)

என்றவரறைதலுமிராமன்சிந்தையிற்
புன்றொழிலகன்றுமெய்ப்போதம்பெற்றிட
வன்றருளல்லமனடிகள்காட்டுறு
மொன்றொருசீற்றம்வந்துதித்தெழுந்ததே. (௧௪)

யாவனென்றன்னையின்றிகழ்ந்துளானவ
னவரிந்திடுவனெனவெழுந்தனன்
மேவுறுந்தவமதவெருளிதானினி
யோவுறுந்தரத்ததன்றொருவரானுமே. (௧௫)

(சித்தராமரும்-அல்லமனும்புகழுதல்போ
லிகழ்ந்துபோர்புரிதல்).

வேறு.

என்னைவைதவன்யாரவனெனமுனிந்தெரிபோன்
முன்னமெய்தினன்சித்தராமப்பெயர்முதல்வ
னன்னையன்னநம்மல்லமனவன்சினமறிந்து
சென்னியொண்கரமசைத்துவெண்ணகைசெய்துசெப்பும். (௧௬

அகழ்கின்றார்தமைத்தாங்குறுமகனிலமென்ன
விகழ்கின்றார்தமைப்பொறுக்குமித்தன்மையெய்தலிறு
னிகழ்கின்றருண்மாதவமுடையோகிநீயென்று
புகழ்கின்றனெனவிகழ்ந்தனன்பின்னரும்புகல்வான். (௧௭

சிறப்புப்பெற்றநல்யோகிதன்மனத்தெழுசினந்த
னறத்தைக்கொன்றிடுமுன்புபஞ்சியிற்புகுமழல்போ
லொறுக்கப்பட்டவன்பவம்பினையொழிதரிடுமதனாற்
பொறுத்தற்கொப்பிலையென்றுநன்றறிந்தனைபோலும். (௩அ)

காலனின்முனம்பொறையுளனுருவன்கடல்சே
ராலநல்லமுதாகுமென்றவன்றவமபுகழ்வான்
போலவைதனனகொடியவனெனும்பொருடோன்றச
சீலநல்குமோர்தொழில்செயுமல்லமதேவன். (௩௯)

பொறையுறும்படியல்லமன்சூழ்ச்சியிற்புகலக்
குறையுறுஞ்சினமிகுந்தனனெருப்பெனகொதித்தே
யறையுறுந்திறன்பந்தெனச்சித்தராமைய
னிறையுறுந்திருவருளுடைப்பிரானைநிகழ்த்தும். (௪0)

குறிப்பில்வைதனைவெளிப்படையிகழ்வினுங்கொடிதாய்
வெறுப்புமுன்செயாவென்னைநீமிகவிகழ்ந்தமையாற்
பொறுப்பனல்லன்யானுதல்விழிதநீயிடைப்பொடிப்ப
வறுப்பனெனறனனிகழ்வினுக்காருளமறுகார். (௪௧)

தன்னைக்கொல்லினுந்தான்பிறிதொன்றினைக்கோறல்
பன்னிற்பாவமென்றறைகுவர்கற்றுணர்பழையோர்
நின்னைச்சொல்லியவறதறினைநிந்தையென்றெண்ணி
யென்னைக்கொல்லுவனென்றநீயறவனேயென்று. (௪௨)

சாதனங்களுணீறுமுந்தியதென்பர்சாற்று
மாதவங்களுளுயிர்செகாமையுமற்றுமதிப்பிற்
பாதகங்களிற்கொலைசிறந்தன்றெனப்பார்தது
நீதெரிந்திலையரக்கனேயென்றனனிமலன். (௪௩)

செருக்கொழிந்திலையென்னெதிர்செவிசுடுதீச்சொ
லுறைத்துநின்றனையுனைவிடுகிலனெனவுருதது
நெருப்பெனுந்திருநுதல்விழிதிறந்தனனினைத்து
மரிப்பினுந்தருவேனுயிரொனறிராமன்றான். (௪௪)

நெற்றித்தீவிழிக்காமனைநீற்றுவதன்றிப்
பற்றிக்காமமில்யோகியைப்படுத்திடவற்றோ
செற்றத்தானுதல்விழியழலல்லமதேவன்
வெற்றித்தாண்மலர்க்கீழ்ச்சென்றுபணிந்ததுவிரைந்து. (௪௫)

பணிந்துமீளுமவ்வழலொருவீரன்மேற்பாயத்
துணிந்துபோயவனுற்றல்கண்டுளவலிதொலைந்து
தணிந்துபேடிமேற்செல்லுமாறலைவனசரன்போ
லணைந்திராமன்வாழ்நகரினைப்பற்றியதன்றே. (சசு)

(நூலாசிரியர்).

கங்கைவார்சடைக்கறைமிடற்றிறைநகைக்கனலம்பாய்த்
துங்கமாமதில்சூழ்தருபுரத்தினைச்சுடல்போ
லெங்களுயகன்மேல்விடுமிராமனன்னுதற்க
ணங்கிபோகியந்நகரினைச்சுட்டதையன்றே. (சஎ)

அணியெரிந்தனமென்றுகிலெரிந்தனவாரத்
துணியெரிந்தனகலவைகளெரிந்தனசுதையின்
பணியெரிந்தனமனைவலமெரிந்தனபகரு
மணியெரிந்தனவெரிந்தனகண்டவர்வயிறு. (சஅ)

சேயெடுப்பவர்விருத்தரையீர்ப்பவர்சேமம்
போயெடுப்பவர்புகவரிதாகிமண்புரண்டு
வாயடிப்பவர்மனையெரியவிப்பவாமறுகிப்
பாயலைக்கடலெனவழுதிரங்கினர்பதைத்து. (சகூ)

உதித்தஞாயிறுபோன்றுசெம்மணியினமொளிரப்
பதித்தமாளிகைமீதுபற்றியவழற்கொழுந்தாற்
கதித்தவாடகச்செங்கமலத்துவான்கங்கை
கொதித்ததாயிடைக்கொதிபொருதன்னங்கள்குழைய. (நிo)

அன்னகாலையிலருக்கடலல்லமதேவன்
சொன்னலாபுரதவர்துயரனைத்தையுந்தொலைப்ப
வுன்னியோர்விழியழலினையிமைப்பினிலொழித்தான்
முன்னமாலமுண்டமரரைக்காத்தருண்முறைபோல். (நிக)

எந்தையல்லமனருளினனுதல்விழியெரியால்
வெந்தவந்நகர்பண்டையின்மும்மடிவிளக்கம
வந்தபல்வளமொடுசிறந்ததுநரர்மகிழ
வுந்துவெவ்வழலிடைவெந்தவாடகமொத்து. (நிஉ)

ஒருத்தன்வந்தவாறுகவியபொற்பணியொன்றைத்
திருத்தவல்லவனழித்ததைச்சிறநதிடச்செயல்போற்
புரத்தைநன்றறவல்லமன்புரிதலும்புரத்தோர்
கருத்தில்வந்தெழுந்தோங்கியதார்வமாக்கடலே. (நிங)

(௫௫௭)

ஒருகணுற்றல்போயொழிந்திடவலியறுமிராம
னிருகணுறுஙகண்டுளச்செருக்கென்பதொன்றின்றிப்
பெருகுநாணெனும்புனல்கொளப்பேரழல்வீழ்ந்து
கருகுநாண்மலரொனமுகங்கரிந்திதுகருதும். (௫௪)

(அல்லமனுண்மைகண்டுவணங்கியசித்தராமற்குஅறிவுறுத்தல்)

வேறு.

என்றொருநுதல்விழித்தீயிவன்றனையிறைஞ்சலாலே
தன்னருளதனுலெனனைத்தடுததுவநதாளவேண்டிப்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபுணர்முலைமடந்தைபாக
னிங்கிலவரைப்பிற்கோலமிதுகொடுவந்தானென்று. (௫௫)

தீயனேனறிவிலாமற்செய்பிழைபொருததாட்கோடி
பேயனுறொருவன்செய்தபிழையினையவனையீன்ற
தாயலூற்பொறுப்பர்யாவர்தாணுவேயென்றிராமன்
போயெனுரமுதின்செந்தாட்போதினைப்பற்றிவீழ்ந்தான். (௫௬)

தன்னினமாமிராமன்சரண்புகிலவன்செய்தீமை
யுன்னுவனலனெனகோமானுடன்றுவீந்திலங்கைகாக்கு
மன்னவனகவின்கூடவெள்ளிமலையெடுததலைததுவந்து
பினனவன்வணஙகிநிற்பப்பிழையுளஙகொண்டதுண்டே ... ()

செய்யதாண்மலரின்வீழ்ந்தசிததனையருளாலனுக்கி
யையநீயெழுகநெஞ்சிலநூசலையென்றுகூறிக்
கையினாலெடுத்தணைத்துககல்வியுந்தவமுமாய்க்கும்
வெய்யதாம்வெகுளிதனனைவிட்டிடென்றெந்தைசொல்வான்.

வலியவனிடத்துமொத்தான்மாட்டினும்வெகுளிகாத்தல்
பொலிவுசெயறமதென்னப்பொருந்துறாதனையர்தம்பா
னலிவுறுவெருளிசெல்லாதாதலானவியலாற்று
மெலியவனிடத்திற்காக்குமவெருளியேயறமதென்பார். (௫௯)

வைதவன்றன்னைநன்றுவாழ்த்தினனெனவுந்தீய
செய்தவன்றன்னைநல்லசெய்தவனெனவுஙகொள்வோன்
கைதவமகன்றமுத்திகண்டவனவ்வாறன்றேன்
பொய்தவனென்பதென்றுபுகன்றனர்புலவரன்றே. (௬0)

பெரியவர்தம்மைக்காய்ந்தான்பிறங்கல்கல்லியகோலொப்பான்
புரிவனபுரியப்பட்டுப்புலம்புவனொத்தார்க்காய்ந்தா
னெரிநரகதனில்வீழ்வனிழிந்தவர்க்காய்ந்தானென்று
லொருவர்... ...ஞ்சீற்றமுறுமையேநன்றுமாதோ. (௬௧)

யாவர்க்குமொப்பநன்றுமென்னினுஞ்சினமிலாமை
மூவர்க்குமரியசெய்யமுனிவர்க்குஞ்சிறந்ததென்று
தேவர்க்குமரியவின்பஞ்சித்தராமப்பேரண்ணன்
மேவற்குவடிவுகொண்டுமேவியவிமலன்சொன்னான். (கூ௨)

(அல்லமன்கூறியஅறிவிற்ககமகிழ்ந்துபுகல்தல்)

அல்லமனறைந்தமாற்றமறிந்துநஞ்சித்தராமன்
சொல்லுவன்முத்தியெய்துந்துணையசாதனங்களெல்லா
மில்லையென்னிடத்திலேனுமென்னைநீவலிந்தாட்கொள்ள
நல்லவனாகச்செய்தநன்மையேநன்மையென்று. (கூ௩)

கருத்தழிகடமிறஙகுகவுட்கரிவலிந்துபற்றித்
திருத்துபுதன்காலேவுஞ்செயல்செயக்கொள்வதன்றி
யொருத்தல்வந்தறிந்துதானேயுறவுகொண்டிடுவதுண்டோ
தெரித்திடிலடியனேனின்றிருவடிக்கத்திறத்தேன். (கூ௪)

அடன்மலிவீரன்வீரமவனெதிர்மலைந்துநின்றோன்
படைமிசைகொண்டுகாணப்படுமதுபோலவுநன்
கடன்மலியருளினாற்றல்கண்டிடப்படுமிஙகென்றன்
கொடுமையின்மிகையாலென்றுகுடந்தம்பட்டழுங்கிக்கூறி. ()

என்குறைநினையாதெந்தாயினித்திருவுளமிரங்கி
நன்குறுமுத்திசேருநன்னெறிகாட்டுகென்று
தன்குறையிரநதுளைந்துதனைநிகர்சித்தராமன்
முன்கரையிறந்தவன்பான்முதல்வனைவணங்கினானால். (கூ௬)

(அல்லமன்சித்தராமர்க்குஞானோபதேசஞ்செய்தல்)

வணஙகியவனைஞானவாரிதியருளானோக்கி
யிணங்கியபருவஙகாணுமிவன்றனககின்பமுத்தி
யிணைந்திடுநெறியீதென்னவறைவமென்றுளத்துட்கொண்டு
பிணஙகுறுபிறவியென்னும்பிணிமருந்தனையான்சொல்வான். ()

பருவமுறறிலர்க்குமுக்கட்பகவனாகமத்தினுண்மைப் [னன்
பெருமையைப்பொருளையெண்ணிப்பெருமிதத்துரைப்பிலனா
குரவரிற்பதடியென்பகுறித்துநற்பருவநோக்கி
யருள்செயிற்குரவசிஙகமவனெனுவறைவனையன். (கூ௮)

உரைசெயிற்பரமஞானமொன்றுமேமுத்திக்கேது
சரிதைநற்கிரியையோகந்தாமொருமூன்றுஞான
மருவுதற்கேதுவென்றுமறைபுகன்றுரைக்குமிந்தக்
கருவியைப்பொருளென்றெண்ணிக்களிப்பவர்கயவரன்றே. ()

கருமமும்யோகந்தானுங்கரணத்தைப்புனிதமாக்கிப்
பொருமிடர்வாயிறூறும்புக்குழல்கறங்குபோலத்
தெருமராதுண்ணிறுத்துந்தெளிந்தவக்கரணந்தன்னா
னிருமலனாகுமீசனித்தனென்றுணர்வுதிக்கும். (௭௰)

நித்தியனிமலனென்னுநினைவுறினநித்தமாகிப்
பொய்த்தழியுடம்புடம்பைப்பொருந்தியபொருள்வெறுத்து
மெய்த்தருள்குரவன்றன்னைவிரும்பினன்சென்றுசார்ந்து
தத்துவமுதறிநின்றதனியறிவினையேகாணும். (௭௧)

புலன்களையொழித்தபோதேபொறிகளும்பூதமைந்துங்
கலங்குறுகரணநான்குங்கலாதியுஞ்சுத்தமைந்தும்
விலங்குறுமடியில்வைத்தவெறுங்குடந்தள்ளின்மேன்மேன்
மலங்குறவொருங்கடுக்குமட்கலம்விழுதலேபோல். (௭௨)

இந்தியமோரொன்றாய்விட்டிடின்மற்றையொன்றுசாரு
முந்தியமனமழிப்பமுற்றும்போமணியபாம்பி
னைந்தலைகளினுமொன்றையரிந்திடின்மற்றொன்றாலஞ்
சிந்திடுமிடரறிந்தாற்றீர்ந்திடுமொருங்குமாதோ. (௭௩)

ஆதலான்மனமடங்கிலங்கலிங்கங்கடம்முட்
பேதமோவபேதமோவென்றழிவுறுபித்துநீங்குந்
தீதிலாயென்றியம்பிச்சித்தராமற்குநாவா
லோதொணாவுணர்விலுண்மையுணர்த்தினன்குருகுகேசன். ()

(நூலாசிரியர்.)

மணிதருளுரகர்சித்தர்வானவர்கணங்கடம்முண்
முனிவருளென்போனின்றன்முழுதருள்பெற்றாரில்லை
யினியெனைநிகர்வார்யாவரொன்றருட்குரவனார்தம்
பணிமலரடியில்வீழ்ந்துபணிந்தனன்சித்தராமன். (௭௫)

இப்பரிசருளினாலேயிராமனுக்குபதேசித்துச்
செப்பருமவன்குற்றேவல்செய்யியவுளமகிழ்ந்து
கைப்படுமமுதமன்னகருணைவாரிதியிருந்தா
றப்புரவமைந்துசீர்சால்சொன்னலாபுரத்துமாதோ. (௭௬)

பதின்மூன்றாவது-சித்தராமையர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௭௨௯.

பதினொன்காவது.

வசவண்ணர்கதி.

சித்தராமனொடாரியனல்லமதேவன்
பத்தராகியபயிர்செய்கல்யாணமாம்பழனத்
துய்த்தநீரெனும்வசவனையுழவரிற்கண்டு
மெய்த்துமாறவமங்கடைந்தமையாமினிவிரிப்பாம். (க)

அன்னமீனுடனிகழ்வறக்கொண்டமையாமற்
செந்நெலார்வயறீப்பசியாற்றுபுசிறந்த
சொன்னலாபுரந்தவஞ்செய்ததென்றுவான்றுதிப்ப
வென்னையாளுடையல்லமனிருந்தருளினில். (௨)

(மார்க்கவாசிகளால்வசவேசர்புகழைஅல்லமனறிந்தமை)

சந்தமேவுகல்யாணமாநந்தனந்தன்னி
னந்திநாண்மலர்ப்புகழ்மணநயந்தசொல்வளியால்
வந்துகாவெதனுநாசியிற்புகமிகமகிழ்ந்த
துந்துவார்திரைக்கருங்கடலுடுத்தபேருலகம். (௩)

முக்கணாயகன்புகழெனுமூரலுண்பதற்குத்
தக்கதீஞ்சுவைக்கறியெனச்சமைந்ததுவசவன்
மிக்கவான்புகழவற்றினைமாதவர்விரவித்
துய்க்குநாவினிற்றுய்த்தனர்பவப்பசிதொலைய. (௪)

(அல்லமன்வசவேசரன்பினைசித்தராமர்க்குணர்த்தநினைத்தல்.)

விலக்குமுற்பவச்சித்தராமற்குமுன்விளம்பு
மிலக்கணத்தினுக்கருணந்தியெனுமிலக்கியத்தைக்
கலக்கமற்றறிந்திடுவதற்குதாரணங்காட்ட
மலக்கமுற்றநம்மல்லமன்றிருவுளம்வலித்தான். (௫)

(அல்லமன்சித்தராமனையுடன்கொண்டுகலியாணபுரம் நோக்கிச்செல்லுதல்.)

அடியவர்க்கெளியானெனுமவனைமதகத்திற்
குடியிருக்குமவ்விராமனையுடன்கொடுகுறிலோர்
நெடிலடுத்தநன்னிறையெனவந்நகர்நீங்கிக்
கொடிமதிற்கலியாணமாநகர்வழிக்கொண்

(வசவேசனைநோக்கிச்செல்லும அடியார்களைக்கண்டு
இருவரும்புகழ்தல்)

நறும்பழஞ்செறிதனியிடமொய்த்திடநண்ணு
மெறும்பெழுநகெனவானடியவர்திரளெழுந்து
மறந்துஞ்வெஞ்சமண்குண்டரையினர்குருவசவ
னுறுமபுரம்புகலிருவருங்கண்டுளமுவந்தார். (எ)

தம்பிரானருள்வசவனுக்கியவறச்சாலைக்
கும்பவாசநீர்முதலியவேண்டுவகொண்டு
வம்புலாமலர்வனத்தயர்வுயிர்த்துநல்வழிசேர்க
தெம்பிரானடியவர்திரளேகுதல்கண்டார். (அ)

பாண்டின்மாவளஞ்சிவிகையூர்ந்தேகுநர்பரிந்து
வேண்டுமாறுகொளவேடத்தர்துறந்தவர்விரத
ரீண்டுமாறுகண்டுவந்துசென்றெழிலலங்கார
காண்டமாமெனுமங்கலபுரத்தினைக்கண்டார். (௯)

(அல்லமன்கலியாணபுரியின்நகர்வளச்சிறப்பைச
சித்தராமர்க்குப்புகன்றுகொண்டேகுதல்.)

கண்டுசெல்லுமப்போதிலந்நகர்வளநகருத்திற
கொண்டவல்லமன்றிருவுளமிகக்களிகூர்ந்து
பண்டைநல்விசைப்புலவர்சொல்லிராமனைப்பார்த்து
மண்டுபல்வளங்காட்டுவென்றனித்தனிவகுத்து. (க0)

(சோலை.)

தனைவிரும்பிவந்தடைந்தவாதம்மைமுன்வெறுத்த
தினகரன்கதிர்விரும்புறச்செயதளித்திரள்க
ணனிவிருந்துணுநகடிமலர்சுமந்துபொன்னகரார்
கனிவிரும்புதண்பொழினிகழ்வதையெதிர்காணாய். (கக)

(வண்டு)

பூவினோடுசெந்தேன்மழையொழிவறப்பொழியுங
காவினோடுவெள்ளிதழவிழ்ந்தொழுகுதேங்கமலு
வாவியோடுநல்லிசைபயிலஞ்சிறைவண்டு
பாவினோடுவெண்குழலெனத்திரிதலைப்பாராய். (க௨)

(வயல்)

கடிமலர்ப்பசுந்தேன்றுளிபிலிற்றுபூங்காவைக்
குடியிருக்குமவ்வனவெனக்கொண்டுவெண்குருகு
மடியடுத்தவொனவிருந்திளநகயல்வரலு
நோடியினிற்கவர்தண்பணைமருதமுநோக்காய். (க௩)

(கதிர்)

குதிரையங்கதிர்மணிக்குடநீர்குடிப்பதுபோ
லதிரிளங்கமஞ்சூல்வளை தவழ்வயலணிநெற்
கதிர்வளைந்துசெந்தாமரைவாயுறக்கவிழ்ந்து
நுதிபொருந்தியவழகையுமையநீநோக்காய். (கச)

(கோட்டை)

இங்குத்தன்னுள்வாழ்பயிற்சியாலிறந்துயிர்போயு
மங்குப்பொன்னெயில்வட்டத்துளிருண்மனத்தமணர்
தங்கற்குன்னுமிப்பொன்னெயில்வட்டமுஞ்சடைமேற்
கங்கைப்பெண்ணமர்பரனடிக்கன்பநீகாணாய் (கரு)

(கோபுரம்)

திறந்துமூடுநின்றுதலிமைவிழியெனச்சேர்ந்து
பிறங்குமாமணிக்கதவிருபுடையினும்பெற்றுச்
சிறந்தகோபுரவாய்தலுமலர்மிசைத்தெய்வம்
பறந்துநாடியமுடியிறைக்கன்பநீபாராய். (கசா)

(சிவனடியார்கள்)

இலங்குநீறெனுங்கவசமிட்டக்கமென்றியம்பு
மலங்கல்வாகைவேய்ந்தஞ்செழுத்தத்திரமடுத்த
நலங்கொள்வீரராம்பத்தர்தமறுகமணரெளார்
கலங்குபாசறைபொன்றெதிர்நிகழ்வதுகாணாய். (கள)

(கொடிகளையுடையமாடங்கள்)

கட்டுவார்சடைக்கண்ணுதல்பூசனைக்கரும
மட்டுமாதவர்தீப்பசியாற்றுறுமறமுள்
ளிட்டுமேற்புறங்கண்டவர்கொடியனவென்னப்
புட்டுமாளிகைபற்பலநிகழ்வனபாராய். (கஅ)

(சித்திரம்)

பொறித்தவாழையின்கனியினைக்கடைத்தலைபொருந்தக்
குறித்திடாதுணவெனக்கறித்தலகுநோய்கொண்டு
நிறுத்துவாழையின்கனியுமச்செய்கையாய்நினைந்து
கறித்திடாதமர்செம்முகப்பசுங்கிளிகாணாய். (ககூ)

(கிள்ளைகள்)

வள்ளனல்பசவன்புகழ்வாயினல்வழுத்தா
தெள்ளும்வல்லமண்குண்டர்தம்பிறப்பினுமிழிப்பில்
புள்ளுநல்லனவெனவிளம்பூவையோடிருந்து
கிள்ளையவ்வசவன்புகழ்சொல்வதுகேளாய். (உ0)

(நூலாசிரியர்)

என்றுகூறியவ்விராமனைமகிழ்வுசெய்தின்ப
மன்றல்வீதியில்வசவநாயகன்றிருமனைமுற்
குன்றுபோலுயர்கோபுரவாய்தலைக்குறுகச்
சென்றுமேவினனெம்மையாளல்லமதேவன். (உக)

(வாசல்வளமும்அடியார்கள்சிறப்பும்)

தொடர்த்துளைக்கைவெண்மருப்புரற்காற்கருந்தோற்றோ
லுடுத்தமெய்ப்பிரன்கொலைகுறித்தெடாமழுவொப்ப
வடைத்தலைக்குறித்திடாதசெம்மணிக்கதவடுத்த
கடைத்தலைக்கண்மாதவர்குழாநெருங்குதல்கண்டார். ()

வேறு.

அறுசுவையடிசிலுண்பானடைகுவாரடிசிலுண்டு
மறுகிடைவருவார்சான்றோர்வைகியவிடங்கணாடிக்
கறியொடுமருவுசோற்றுக்காவடிசுமந்துசெல்வார்
நறுமலர்சுமந்துதண்டநாதன்பூசனைக்குப்போவார். (உ௩)

செஞ்சரணிறைஞ்சிநல்குஞ்செழுந்துகில்கிழித்துக்கீள்கொண்
டெஞ்சியமிகையென்றெண்ணியிட்டவணகன்றுபோவா
ரஞ்சுடர்மணிப்பசும்பொன்னணிதுகிலலங்கல்சாந்தம்
வஞ்சியர்தமக்களிப்பத்தருகெனவாங்கிச்செல்வார். (உ௪)

நிலைதசெய்தெமையெதிர்ந்தநெறியில்புன்சமணர்தங்கண்
மைந்திலையறியச்சொல்வம்வசவனுக்கென்றுசெல்வார்
நந்தியைவணங்கவேறுநகர்தொறுநின்றுபோந்து
சிந்துரம்வயமாவம்பொற்சிவிகைவிட்டிழிந்துசெல்வார். (உ௫)

(நூலாசிரியர்.)

சீர்கெழுவசவற்பாடத்திவவியாழ்கொண்டுசெல்வா
ராகிவின்மதனைவென்றோனடியவர்குழாநெருங்கு
மேர்கெழுமணிப்பசும்பொன்னிருங்கடைநோக்கிநின்ற
ரோகையோடலமனுமத்தொருவனுமிராமன்றானும். (உ௬)

(அப்பணனென்னுமடியார்வசவேசருக்கு இவ்விருவர்
வரவுரைத்தல்.)

ஆயிடைநின்றோர்தம்மையப்பணப்பெயரின்மிக்க
தூயவனெதிர்கண்டோகைசொல்லுவலையற்கென்று
கோயிலுளமலபூசைகுழாத்தொடுசெய்யும்போதிற்
போயினன்வசவனேப்புகழ்ந்திதுபுகலலுற்றான். (உ௭)

மாதவரிருவரையமழைமதர்நெடுங்கண்மங்கை
பாதியனுருவிரண்டுபடைத்துவந்தனனேயென்னச
சோதியதரளக்கோவைத்தோரணமாய்தன்முன்னம
வீதியினின்றுரொன்றுவிளம்பினன்றவததின்மிக்கான். (௨௮)

(வசவேசர்ஏவுதலால்அப்பணன்அவ்விருவரையுமழைத்தல)

எனறவனியம்பநந்தியெனும்பெயர்க்கருணைக்குன்றங
கன்றினைநினைந்துநெஞ்சங்கரைந்துவந்தணையுந்தாய்க்கிங
கொன்றொருதடையுமுண்டோவொல்லைநீதருதியென்னச
சென்றவனமலனோடுசித்தராமனைவணங்கி. (௨௯)

பரசிவலிங்கபூசைபண்ணியபயனேயுங்கள்
வரவெனவுளமகிழ்ந்தான்வசவனீர்வருகவென்ன
வெருவொடுமுளமுளைந்துமெய்த்தவன்விளம்பவெங்கள்
குருபரன்முனிவான்போலக்கூறுகைகொண்டுகூறும (௩௰)

(அல்லமனுரையும் நூலாசிரியரும்).

அரசியலடைந்தார்தம்பாலையமேற்றருந்துகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்றுமறித்துநீபோதியென்று
வுரைசெயவமலனப்பனுளம்வெரீஇக்கடிதுமீண்டு
வரைசெயும்வயிரத்திண்டோள்வசவநாயகற்குச்சொன்னான்

(அப்பணன்வசவேசர்க்குப்புகல்தல்)

அல்லமன்புகன்றமாற்றமப்பணன்சென்றுநின்று
சொல்லலுந்துணுக்கென்றுள்ளஞ்சொற்றளர்ந்துடல்வியர்த்துப
புல்லவந்தணையுந்தாய்முன்பொருது தும்பறுத்திட்டோடு
நல்லிளங்கன்றுபோன்முன்னான்செலாதிருந்தேனென்று. (௩௨)

(வசவேசருக்குமடிவாலமாச்சய்யர்புகல்தல்)

கரைந்துகுமனமுளைந்துகவலைகொண்டழுங்கநந்தி
பெருந்தகைமாச்சிதேவன்பெருங்கடற்பிறந்தசாவா
மருந்துதன்னைதிர்கிடைத்துமற்றதைவாரிக்கையா
லருந்துறவலச்வான்போலாயினைநீயுமென்றான். (௩௩)

(வசவேசர்அடியார்களுடன்வந்துஅல்லமனை
வணங்கிக்குறைபாடுரைத்தல்).

பெருந்தகைமாச்சிதேவன்பேசுசொல்லினக்குத்தூண்டுந்
துரும்பெனவுதவச்செம்பொற்றுணைனுந்தோளரன்மாழ்கி
யிருந்தவப்பிழையென்மேற்றேயென்றடியிறைஞ்சியொய்யென்
றருந்தவரொடுபுறப்பட்டல்லமனருகுவந்தான். (௩௪)

ஏனகுணமறமேயாகியானதிற்றிரிதலில்லை
நின்குணமருளேயென்றுனீயதினிற்றியெந்தாய்
புன்குணமகவின்றீமைபொறுத்தருள்செய்கையென்னுந்
தன்குணம்விடுததொழிக்குந்தாய்வியனுலகிலுண்டோ. (௫௫)

ருத்திரப்பாவையானச்ருத்திரிநீயருட்கண்
பாரதெனைக்குறையகற்றிப்பணிசெயக்கோடியென்று
வாயததநற்குரவன்செந்தாமரையடிமிசைவிழுந்தா
னேத்திமெய்ப்பதிதீத்தமெனப்படும்வசவதேவன். (௫௬)

(சென்னவசவேசர்வணங்குதல்).

ருதுதள்ளினிறுத்துநர்யாவரோதை
னுமாயின்மறிப்பவருளரோவெஙக
ீவையாயிற்றடுப்பவருலகில்யாண்டு
பாலையலையருள்செயெநதாயெனச்சென்னவசவன்றாழ்ந்தான்.

(மடிவாலமாச்சையர்வணங்குதல்).

சொற்றிடுங்குதலைச்சொல்லிற்சொற்றிறந்தெரிதல்போலிச
சிற்றிளங்குமரனன்புசெயவடியிடுமுனேக்கேல்
சற்றுநின்கடைக்கண்வைத்துத்தண்ணளிபுரிகவென்று
நற்றவமாச்சிதேவனங்குரவனைப்பணிந்தான். (௫௮)

(கின்னரப்பிரமன்வணங்குதல்.)

உரைமனமெய்யொருங்கியுன்பணிசெய்யவல்லோன்
றரைமிசையிவனலாதுதாரொருவரையுங்காணே
னருள்செயவேண்டுமென்னவல்லமனடிபணிந்தான்
கிரிமகள்கொழுநற்கன்பன்கின்னரப்பிரமனம்மா. (௫௯)

(அடியார்கள்யாவரும்வணங்க அல்லமன்புகல்தல்.)

எமையெலாமடிமைவேண்டினிவன்பிழைபொறுத்தியென்று
வமையுலாம்பணைமென்றோட்சேயரிமதர்மழைக்கட்செவ்வா
யுமைமணாளனையுவந்தவொண்டவரெலாம்பணிந்தா
சமையுளாருணருமெங்கடம்பிரான்சாற்றலுற்றான். (௬0)

சொல்லியசொற்கள்கற்றீர்சொற்றவங்நெறியினிற்கு
நல்லியலில்லைநும்பானவிறருமாற்றமொன்று
புல்லியசெயலொன்றாகப்பொருந்துநர்தம்மிலார்க்கும்
பல்லியமொடுநடிக்கும்பரதனேபெரியராவார். (௬௧)

ஆதரவிலையேல்வேண்டுமெறத்தினிற்பொருளோர்செம்பொற்
பூதரவளவளித்தும்பொருளழிவளவேயாகு
மாதரவுளதேனல்கும்பொருளணுவளவென்றாலும்
பூதரமெனவளர்ந்துபுண்ணியப்பொருளளிக்கும். (௪௨)

துறவறமனையறஞ்சேர்தூய்மைநற்கல்விநல்லோ
ருறவொடுமெகங்கடானமொண்டவம்விரதம்பூசை
யறிவினையனைத்துமில்லையாதரவில்லையாயிற்
பெற்றவனமெய்வருத்தம்பெரும்பொருளழிவுமாதோ. (௪௩)

ஆதரவுடையான்செய்யுமல்லவுநல்லவாகு
மாதரவிலாதான்செய்யுநல்லவுமல்லவாகு
யாதரவதனுலாவிக்கருந்துணையின்பமுத்தி
யாதரவலாதுவேறென்றளித்திடக்கண்டதுண்டோ. (௪௪)

(நூலாசிரியர்)

ஆதலாலன்பினுஞ்சொல்லகமகிழ்வினைச்செயாவென்
றோதினனடியர்தீமையொழித்தருடொழிலினின்றோன்
காதலொல்வணங்கினோர்நின்கருணையாலன்றியாங்க
ளேதினனல்லராவேமென்றடிதொழுதுநின்றார். (௪௫)

(வசவேசர்பத்திக்குவியந்துசித்தராமர் அல்லமனுக்குப்புகல்தல்.)

காஞ்சிரங்கனிதின்றாங்குக்கடையனேன்பிழைபொறுத்தாய்
தீஞ்சுவையமுதமன்னதிவ்வியகறியிற்குற்ற
மாஞ்சுவையறைதல்போலிவ்வன்பனைச்சீறேலென்று
பூஞ்சரண்மிசைவணங்கிப்போற்றினன்சித்தராமன். (௪௬)

(அல்லமனைவசவேசரும்சென்னவசவேசரும்வணங்குதல்)

கடிக்கமலங்கள்வென்றகான்மிசைமீண்டுந்தாழ்ந்தான்
விடுத்திடேலென்றுசென்னவசவனும்வீழ்ந்திறைஞ்சித்
தொடிக்கரந்தொழுதானன்பர்துதித்தனர்சூழ்ந்துகொண்டு. (௪௭)

(நூலாசிரியர்)

அல்லமனெனுமெங்கோமானருட்கடைக்கண்வைத்தைய
சொல்லுவனெழுதியென்றுதுணைக்கையாலெடுத்தணைத்து
நல்லருள்புரிந்துதண்டநாயகன்றிருமடத்து
ளெல்லையிலடியார்சூழவினிதெழுந்தருளினானல். (௪அ)

பதினென்காவது-வசவண்ணர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௭௪௧.

பதினைந்தாவது

மருளசங்கரதேவர்கதி.

தாணுவினுயர்பிரசாதகுண்டத்திற்
காணருமருளசங்கரனைக்கண்டருட்
பூணணியல்லமன்போதநல்கிய
மாணுறுநெறியினைவகுத்துக்கூறுவாம். (க)

(வசவேசர்அல்லமனைக்கொண்டுதம்மனைக்குட்புகுதல்.)

மாதவரொண்ணிலர்மருங்குசூழ்தர
வாதுலரொதிர்பெர்ருளாகவல்லம
நாதனையறிவறிநந்திகொண்டுத
னேதமின்மனையிடையெய்தன்மேயினன். (உ)

(அல்லமன்பிரசாதகுண்டமடைந்தமை)

அவதைதகள்பலபலவகன்றுமெயபபர
சிவததினையடைபவர்செய்கைபோற்கடை
தவப்பலகடந்துபோய்ச்சாதகுண்டத்தை
யுவப்புடனடைந்தனனுப்பிலல்லமன்.

(அலலமன்மருளசங்கரதேவரைநோக்கஅவர்வணங்கினமை

உயர்பிரசாதகுண்டததிலெணகரை
மயன்மலிபிததரின்மருளசங்கரன்
பயிலுதலகண்ணுறீஇப்பரமயோகிதன்
னியலினையுணர்நதனனெம்பிரானரோ. (ங)

கண்டருளமலனைக்கண்டுதானெதிர்
வெண்டிரையமுதினைமிடியன்மேவியே
யுண்டனனெனமகிழ்ந்தோடிவீழ்ந்தனன்
வணடிருவடிமிசைமருளசங்கரன். (௫)

(அல்லமன்மருளசங்கரதேவர்குணங்களைச்சித்தராமருக
கெடுத்துரைத்தல்.)

மய
யணைந்தெழுமுவகையோடருள்செய்தல்ல
னிணங்குறவருணிலையிராமற்பார்த்தவன்
குணஙகளைவியந்திதுகூறன்மேயினன்.

குண்டமேவுறுபிரசாதங்கொள்ளைகொண்
டுண்டுவாழ்மாதவனுண்மைத்தன்மையைத்
தண்டகாயகன்முதற்சரணர்யாவருங்
கண்டிலர்யாரினிக்காணவல்லவர். (எ)

சரியையொண்கிரியைகாறடுக்கும்யோகமவை
புரிபவர்தம்மையப்புரியுஞ்செய்கையாற்
றெரிதரலாகுமோர்செயலுமின்றிவா
ழரியநன்ஞானியையறியலாகுமோ. (அ)

நலமுறுமோர்சிவஞானியில்லில்வாழ்
நிலையறமாகினுநீத்துநிற்குமோர்
தலையறமாகினுந்தரித்துஞாலமே
விலைமறைகாயெனவிருக்குமென்பவே. (கூ)

வல்லனென்றிருப்பினுமிருக்கும்வன்மையொன்
றில்லனென்றிருப்பினுமிருக்குமெள்ளுறப்
புல்லனென்றிருப்பினுமிருக்குமபுண்ணிய
நல்லனென்றிருப்பினுமிருக்குஞானியே. (க௦)

அறிவெறிஞானியாலன்றிவன்பவ
மறிவுறுகருமியான்மாய்வுறாதுகா
ணெறிகதிரவிவந்கெழுந்கிடாவிடிற
செறியிருளகலுமோசித்தராமனே. (கக)

சஙகசமுனிநிலைதனைக்கண்டாய்கொலென்
றெஙகுருபரன்சொலவிராமன்கைதொழு
திங்கிவன்மருளரிலிருந்ததன்மையென
னங்கணவைறகெனவறைதன்மேயினுன். (கஉ)

வேறு.

தொழிலான்முயன்றுநுகர்வமெனிற்றுயரொன்றுயிாகருவினையு
வொழியாவமலசரமூர்த்தியுண்டமிச்சினுகர்வமெனிற [மௌ
பழியாதுமிலையகனறுபோம்பவமுமென்னப்பிரசாதக்
குழியானதனையகலாமற்கொண்டிங்கிருந்தான்குணமி (கஙு)

பந்தமகன்றசிவபத்தர்பாதம்விளக்கும்புனற்குழியில்
வந்துபிறந்துழெழ்கியதில்வைகும்புழுவின்பெறும்பேறு
முந்துகங்கைமுதலவாமுற்றும்படிந்துதீவினைகள்
சிந்துமந்தணளருமேசேரரொன்றுமறைசாற்றும். (கச)

தாய்க்குவழுவின்மகளிர்க்குத்தந்தைதனக்குப்பசுவிற்குச்
சேய்க்குமறையோர்தமக்கிடர்செய்தீர்வில்கொடியபாதமும்
போக்குமிமைப்பிற்கரணதைப்புனிதமாக்கிச்சிவமாக
வாக்குமரன்றன்பிரசாதமாயினதற்குநிகருண்டோ. (கஇ)

பசிக்குமருந்துமாய்வீடுபெயக்கும்வண்மைசேர்ந்துபவ
மொசிக்குமரன்றன்பிரசாதவூதியந்தானுணர்ந்திங்கு
வசிக்குந்தகைக்கமைசங்கரற்கேவருவதன்றிப்பசிக்குணவு [ன்.()
புசிக்குமனிதர்தமக்கென்றும்பொருந்தாதென்றானெம்பெருமா

(சித்தராமர்அல்லமனைப்புகழ்தல்)

நின்னையறிவன்சங்கரனேநீயேயவனையறிகுவாய்
பின்னையுலகில்யாரறிவார்பேசிற்பாம்பேபாம்பின்கா
றன்னையறியுமெனவலமன்றூட்டாமனையினகீழ்ப்பணிந்தா
னென்னையுடைமையாவுடையவிராமனெனனுமிணையில்லான். ()

(வசவேசர்அல்லமனைவணங்கிப்புகல்தல்.)

அம்பொன்வைப்பின்மீதிருந்துமறியாதல்லற்படுவான்போ
னம்பன்மருளசங்கரனைநானோவறியாதிருந்தழிந்தே
னிம்பர்மருவிநிரஞ்சனநீயெனக்குக்காட்டித்தந்தனையென்
றும்பர்பரவுமல்லமனையுவந்துபணிந்தானருணந்தி. (கஅ

(அல்லமன்வசவேசரைப்புகழ்ந்துபுகல்தல்.)

இணங்குமிக்ககாமிதனக்கின்பமுடல்சரலிங்கம் [ர்த்தற்குக்
பிணங்கன்முத்திகாமிக்குப்பேரின்பென்பதுண [றுளதோநினக்
குணங்கண்மிக்காய்நினைச்சினந்தாங்குறையொன் [கரவின்,
பணங்கொணிலத்திற்பரமசிவபத்திக்குவானீயென்றக்கால். ()

இங்குமருளசங்கரன்போலெண்ணிலார்நின்மனைவாயிற்
கங்குல்பகலுமகலாமற்காப்பனொன்னினின்முன்றில்
பங்கவினையின்வலிகடந்தபலருந்தாஞ்செய்தவப்பயனாற்
றங்குகயிலைமலையன்றோதண்டனாதவெனறமலன். (உ0)

வெம்மையெதன்கணிகழ்ந்திடினும்வெந்தீக்குணமென்பதுபோ
லும்மையுலகின்யாண்டேனுமுளைக்கிற்பத்தியதைநினதென் [ல
றிம்மையுலகமியம்புமெனிலெங்கள்வசவநின்பெருமை
கொம்மையிளமென்முலைமடந்தைகூறனன்றியாரறிவார். (உக)

பத்திக்கடலேகுணக்குன்றேபாசப்பகையேயெம்முறவே
முத்திக்கரசேசிவானந்தமுதலேஞானமணிவிளக்கே
சித்திப்பொருளேயருணந்திதேவேநின்னைத்தொழுமடியார்
புத்திக்கமுதேயாவர்நினைப்போல்வாரவரையறியேமால். (உஉ)

அல்லமன்புகழுதலேற்றவசவேசர்வணங்க
அடியார்மகிழ்வுற்றமை.

என்றுகூறவெமையுடையானெனக்குப்புகன்றநலமெல்லாஞ்
சென்றநாளிலிலைநினதுசெந்தாமரைத்தாடொழப்பெற்ற
வின்றுதொடங்கியுளவாமென்றெந்தைநந்திவணங்கியெழ
நின்றவமலசிவசரணர்நெஞ்சமுவகைபூத்தனரால். (உங)

(மருளசங்கரதேவர்க்குஉபதேசஞ்செய்தல்.)

அருளான்மருளசங்கரனுக்கமரர்தாமுமறிவரிய
பொருளாகியபேரின்பவநுபூதிவிளக்கமருள்செய்தா
னுரையானினைவாலருணோக்கா லுலகருணாவைப்பிணித்தமல
விருளானதனையறமாற்றவெழுந்தஞானசூரியனே. (உச)

பதினைந்தாவது மருளசங்கரதேவர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-எகூரு.

பதினாறாவது
இட்டலிங்ககதி

சிட்டனல்லமதேவனு
நட்டநண்பொடுநெந்தியுணர்வுற
விட்டலிங்கதியல்புபுகன்றமை
கட்டுவெல்வினைக்கட்டறவோதுவாம். (க)

சங்கரற்குத்தனைநிகரின்பவீ
டங்களித்தருளல்லமனந்திதன்
மங்கலத்திருமாளிகைகட்செவிக்
கங்கணற்கினியாரொடுகண்டனன். (உ)

(வசவேசர்அல்லமனுக்குஆதனமளித்துப்புகல்தல்.)

மண்டுபேரொளிமாடத்துநாப்பணந்
தண்டநாதன்றவிசொன்றமைத்திட
வண்டநாயகனல்லமனையிடைக்
கண்டநோக்கங்களிப்பவிருந்தனன். (ங)

ஆதனத்திலமர்ந்தருளல்லமன்
பாதமன்பொடுபெண்மலர்தூயிது
மாதவத்தின்வலியெனத்தாழ்ந்தெழு
காதன்மிக்குக்கரிந்துளநந்திதான். (ச)

அடியனேன்சிவபததியறிந்தமை
படியிலூமன்கனவெனப்பட்டது
முடியுமாறுமொழிந்தருளென்றுபொற்
றொடியுலாங்கைதொழுதுவிளம்பினான். (ரு)

(அல்லமன்வசவேசனைப்புகழத், தான்மனம்வருந்திப்புகல்தல்.)

கேட்டவாரியன்கேடில்சிவநெறிக்
கூட்டமேவுறுகொள்கையினாய்நினைக்
காட்டுவாருளரோசெகதிர்க்கிரு
ளோட்டுசோதியுமுண்டுகொலோவென்றான். (சு)

வள்ளலின்றெனைவந்துபுகழ்ந்தனன்
றெள்ளுதண்புனறேக்குமுளைத்தலைக்
கிள்ளிநின்றெறிகின்றவர்போலெனு
வுள்ளுடைந்திட்டொக்கும்வசவனே. (எ)

வேறு.

இகழ்ந்தெனதுளச்செருக்கினையகற்றிலாய்
புகழ்ந்தனைவிழைபுளிஙகறியிட்டாறுநோய்
மிகுந்தெழவளாத்தல்போலெனவிளம்பியே
தகுங்கழலிறைஞ்சினன்றண்டநாயகன். (அ)

அருளினனினதடியருச்சிக்கும்படி
தெருளிலாவெனக்குரைசெய்தியென்றலு
மருளறுமெனுமொருமதிஞற்கீந்தருள்
பொருளினனினையனபுகறன்மேயினான். (கூ)

(அல்லமன்வசவேசருக்குஉபதேசஞ்செய்தல்.)

புன்மரநெளிபுழுப்புள்விலங்கெனும்
பன்மயறுயர்செயும்பவஙகடப்பியே
வன்மைகொணிலமிசைமக்களாகுத
னன்மைகொளுயிர்க்கலாலரிதுநந்தியே. (கய)

நார்வடிவாயினுநன்மையாற்றுரு
மரபினிலுலகினில்வருதறப்புத
லரிதுநல்லறம்புரிவழியடுப்பினு
மருவுதலரிதறம்வளர்க்குமங்கமே. (கக)

அறத்துறுப்பெய்தினுமன்பினாலறஞ்
சிறப்புறச்செய்தலிங்கரிதுசெய்யினும்
புறச்சமயங்களைப்போக்கியாகம
நெறிச்சமயங்களையரிதுநேர்தலே. (௧௨)

ஆகமம்புகநெறியடைவனாயினுஞ்
சோகமில்சைவநற்றுறையைநன்றெனச்
சேர்குதலரிததுசேர்வனாயினு
மேகலிங்கயிக்யனாகுதலன்றெண்மையே. (௧௩)

புண்ணியமுதிர்வினாற்பொருந்தியங்கையிற்
கண்ணுறநிகழ்வுறுசிவலிங்கத்தினை
யெண்ணியமனமுடனென்றும்வந்தனை
பண்ணியமுயல்பவன்பத்தனென்பவே. (௧௪)

ஆவுறுபிணிகெடவாவின்பால்கறந்
தாவினையூட்டல்போலாணவங்கெட
வாவியுளமலனையங்கைதந்துபின்
னாவியுளமைவுறவாக்குமாரியன். (௧௫)

கருங்கொடியிருவிழிக்கண்ணுமோர்மணி
திரிந்திடுசெயலெனத்திருதலின்றியே
பொருந்துறுமகமொடுபுறமுந்தீர்வற
விருந்திலகுறுமருளிட்டலிங்கமே. (௧௬)

குறிபலபலமுறைகொண்டுபல்வகைப்
பொறிதொறுமருவியொண்புலனுகர்ந்துமாய்ந்
தறிவருநிலையவாதாரமேவியு
நிறைவுறுமங்கையினிகழுமிட்டமே. (௧௭)

அடைந்துளவுருச்சுன——மைதியென்பன
வுடம்பொருமூன்றினுமுற்றடைந்திடுந்
தொடர்ந்துளவினைவலிதொலைத்தியானெனு
மிடும்பையிலின்பருளிட்டலிங்கமே. (௧௮)

என்றறிவுறவுறிந்திட்டலிங்கமா
மொன்றொருபொருளிலேயுறவிழித்தவன்
பொன்றுறுசகமெனப்புணர்ந்தமாயையை
வென்றவனவனெனவிளம்பும்வேதமே. (௧௯)

பொருவில்சற்பத்தியாந்தாரம்பூண்டொரு
வரவயிராகமாம்வத்திரமபுனைந்
தொருவலிலுணர்வெனுஞ்செச்சையொன்றுறப்
பரமனையிருத்துவோன்பத்தனாகுவான். (௨௦)

ஒன்றியொன்றுள்ளுறவுடம்புமூன்றையு
*மன்றநல்லைத்திரமடியதாக்கியே
யென்றுமங்கமவுறவிட்டம்வைப்பனே
லன்றவன்சிவமயமாகுமென்பமே. (௨௧)

அருளெனும்புனலினையாட்டிச்சாந்தமாம்
மணநறுஞ்சந்தொடுமருவவிந்திய
விரைமலர்புனைந்தறிவினையருத்துறிற்
பரமனையவன்சிவபத்தனாகுவான (௨௨)

ஆசறுமணத்தெழுமன்பையன்றியே
பூசனையுவக்கிலென்புராரிசென்னிமேல்
வீசுறுதிரையினுமிக்கதோசொலீர்
பூசல்செய்மனமுடையொருவனுட்டுநீர் (௨௩)

பூப்புனைகையுமெம்புனிதனறனபுகழ்
பாப்புனைநாவுமேபடைத்துளான்றனைச்
சேப்புனைகொடியுடைத்தேவனேயென
நாப்புனைபுகழொடுநாகரோத்துவார். (௨௪)

பூசனைசெயாதகைபுராந்தகன்புகழ்
பேசுதலிலாதவாய்பெற்றுழன்றிடு
நீசரானவர்தமினெடுவனத்திடைக்
கூசுதலிலாதபுன்குரங்குநனறரோ. (௨௫)

குடிப்பனவிழுங்குவகூரொயிற்றினுற்
கடிப்பனநக்குவவனைத்துங்கைம்மல
ரடுத்துளசிவன்றனக்கற்பித்துண்பவவ்
விடுத்தவன்மேல்வரும்வினைகள்யாவுமே. (௨௬)

தானுறுமுடன்மனந்தனமென்றுளளவை
யீனமில்குருசிவசரங்கட்கீந்துதான்
யானெனதென்குதலின்றிவைகுவோன்
மேனிகழ்சிவமொடுவேறலானரோ. (௨௭)

---

* மன்ற-அசைநிலை.

குருசிவசரங்கொளக்கொடுத்தமெய்மனம்
பொருளிவைநமவெனப்புந்திசெய்துகொ
ளொருவனில்வழிமறித்தொறுத்துக்கொள்வன
சூரனனிநல்லன்மெய்தவறிலாமையால். (உஅ)

விடுவெனகாமம்வெவ்வெகுளிமாலிவை
தொடுவெனகுருசிவசரங்கடொல்பவங்
கடுவெனவெருவியகருத்துளார்க்கிவ
ணடுவெனவெனப்புலனட்டவாற்றலாய். (உகூ)

ங்கையினமர்தருமரனைவிட்டொரு
வெங்கடவுளர்தமைவிழைந்துபோற்றுவார்
ங்கையையகன்றுவர்க்கழியின்மூழ்குகர்
ங்களின்வேறலர்தருமமூர்த்தியே. (௩0)

மாகமில்குருசர்முனியின்முன்னுள
தாகியசெயிர்முழுதகன்றுவண்டுறைப்
போகியமடியெனப்புனிதனுகுமேற்
பாகெனுமொழியுமைபாகறகன்பனும். (௩க)

விள்ளருநற்சிவவேடத்தோர்பொருள்
கொள்ளைகொள்கிற்பினுங்குறைகள்கூறினும்
பிள்ளையையறுப்பினும்பிழைகள்செய்யினு
மெள்ளுதலிலனெனிலீசற்கன்பனும். (௩உ)

சங்கமந்தனக்கொருசாதியுன்னினு
னங்கையினமர்தருமரற்குமுன்னினன்
சங்கரனெனுசரந்தம்மில்வேறெனு
மங்கவனறிவருமளற்றழுங்குவான்.

தலைமைகொள்குருசிவசரங்கட்காகவே
யுலைவிடுமெரிசியன்றேங்கன்மத்தெறி
யலையமுதாந்தமக்காகவாக்குறிற்
கொலைசெயுநஞ்சினுங்கொடியதாகுமால். (௩௩)

தனுவுளவளவுமோர்தகுநற்செய்கையு
மனமுளவளவும்பாவனையுஞானமுண்
டெனவுளவளவுஞேயமுமியைந்தவன்
பினையுளவளவுநோய்பிறர்க்ககற்றுமே. (௩௪)

ஈசனையிருத்துறுமிதயத்தோர்பொரு
ளாசையையிருத்துதலந்தனுளர்தாம்
வாசமுற்றிடுமொருமனையிற்புன்செய
னீசனையிருத்துதனிகர்க்குமென்பரால். (௩௫)

சினமுதலியமயறீரமாற்றுபு
வினைதபுவாய்மையாமெழுக்கையன்பெனும்
புனலொடுவிரவியேபூசினல்லது
மனமெனுமனையிடைவராதிலிங்கமே. (கஎ)

காலமுங்கருமமுங்கடந்தகாரணன்
பாலுறும்பரிசறப்பார்மடந்தையர்
கோலமும்பொருளையுங்குறித்துநச்சுநர்
சீலமுமவிரதமுந்தீயவென்பரால். (கஅ)

வெங்கொலைகளவுபொய்வெகுளியாசையென்
றிங்கிவையொடுமரீஇயிருக்கின்றார்தமக்
கங்கையினெல்லிபோலவிர்சடைப்பிரான்
செங்கையிலிருப்பினுஞ்சேயன்சேய்மன. (கக)

பத்தனைப்புகழ்வுறப்பணியவுண்டவர்
வைத்தனகொளவுடன்மருவப்பெற்றவர்
சித்தியுங்கடவுளர்சிறப்பும்வேறொரு
முத்தியும்பொருளெனமுன்னுறார்களால் (௪0)

இன்னணநன்னெறியாவுமாயிடைத்
துன்னியசிவகணந்துணிந்துகொள்ளவே
மன்னவனெனுமருள்வசவநாயகன்
றன்னெடுபுகன்றனன்றலைவனல்லமன். (௪க)

பாடினன்பரவினன்பணிந்தசொல்லுனா
யாடினன்பன்முறையல்லமன்றிருத்
தாடலைபுனைந்தனன்றண்டநாயகன்
மூடியவுவகையின்மூழ்கினனரோ. (௪உ)

திருந்தவிவ்வகையுபதேசித்தெண்ணிலா
வருந்தவர்குழாத்தொடுமருணந்திப்பெயர்ப்
பெருந்தகைமகிழ்வுறப்பிரிவிலாரிய
னிருந்தனன்மலிகலியாணத்தென்பவே. (௪௩)

பதினாறுவது-இட்டலிங்ககதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-௬௩௪.

பதினேழாவது

கதலிவனகதி.

வரையிற்புண்ணியவனத்தினில்வளங்கெழுநதியின்
கரையிற்பன்னெடுநாளருட்குரவனைக்காண்பான
திரிதற்குற்றுலாய்வந்துமாதேவிகல்யாண
புரியிற்கண்டுவந்தேகியமுறையினிப்புகல்வாம் (௧)

(மாதேவியம்மைஅல்லமனைத்தேடிக்காணாது
கலியாணபுரியைஅடைந்தமை).

காட்டினும்பெருங்குன்றினுந்தேடினள்காணாள்
வாட்டுறும்பிறப்பெனும்பிணிமாய்வுறவீட்டிற்
கூட்டுநன்மருந்திருப்பதையறிஞராற்கூறக்
கேட்டுவந்துமாதேவியந்நகரினைக்கிடைத்தாள். (௨)

தலையின்வெண்கலையொன்றுறவெற்றரைசமைந்து
பலிகொளும்படிமனைதொறுமுலகெலாம்பழிச்ச
வலமரும்பரற்கினியவள்வெற்றரையாய்க்கட்
புலன்விருந்துறுங்கடிநகர்வீதியுட்புகுந்தாள். (௩)

நாற்குணங்களுண்முதற்குணமாகியநாணைத
தீர்க்குமிம்மடமுடையவள்யார்கொலோதெரியேம
பார்க்கிலின்னவள்பித்துடையாளெனப்பலரு
நோக்கும்வண்ணம்வந்துற்றனளுலகியனோக்காள். (௪)

(மாதேவியம்மைவசவேசர்மடத்திலுற்றமை)

உலகுளார்தமைப்பேதையென்றுணர்ந்தனளோதா
னுலகுளார்தனைப்பேதையென்றுணர்குவளொன்றோ

னுலகுளார்தொழுந்தண்டநாயகன்மடத்துற்றாள். (௫)

(மாதேவியம்மைஅல்லமனைக்கண்டுவணங்க
சிவகணங்கள் வியப்புற்றது).

தண்டநாயகனொடுபலர்நெருங்குறத்தவிசி
னண்டநாயகனல்லமன்வீற்றிருந்தருளக்
கண்டுபோயருகிறைஞ்சினளாண்டமர்கணங்கள்
பண்டுதாமறியாவியப்படைந்தனர்பார்த்து. (௬)

(மாதேவியம்மைபிறவிநோய்க்குவருந்தியழுதல்).

நெஞ்சமாரழலரக்கெனநெக்குநெக்குருகச்
செஞ்சொல்வாய்தடுமாறவாளவிழிபுனல்சிந்தக்
கஞ்சநாண்மலர்க்கைதொழுதநங்கநோய்காணு
ளஞ்சினேன்பவப்பிணியினிலருள்செயென்றழுதாள. (எ)

(அல்லமன்மாதேவியம்மையின்பக்குவமறிந்தமை)

வீடுவப்பவராணெனப்பெண்ணெனவேறு
வேடலர்க்குழலுமைகலையேயிவளிவள்போ
ஞடுறிற்பருவமபெருமவரிலைஞானங்
கூடுதற்குரியாளெனவல்லமன்குறித்தான்.

தானலாதொருபொருளிலைச்சகமெனவென்று
ஞானமேவலாற்காமவின்பந்தனைநண்ணு
டானலாதரவாற்றனைத்தழுவியின்புறுந
ரேனைமாந்தருளுர்கொலோவென்றனரிருந்தார். (கூ)

அங்குள்ளசிவகணங்கள்மாதேவியம்மையைப்புகழ்தல்).

இன்றுகாமனைவென்றவளினையளாயிழையோ
டொன்றுமேனியனுகியகண்ணுதலொருவன்
வென்றுளானெனவுலகினிலெடுத்தசொன்மெய்ம்மை
யன்றுபோலுமென்றியம்பினர்சிலரவணமர்ந்தோர். (க0)

உடலமானமற்றிவளெனவனைத்தையுமொருங்கு
விடலலார்க்கலாவிளமையுஞ்செல்வமும்விரும்பி
நடலைவாழ்வினில்வெறுப்புறுப்புல்லியநரர்க்குத்
தொடருமாவினைதொலையுமோவெனச்சிலர்சொன்னூர். ()

(அல்லமன்அடியார்கள்தாரதன்மயமறிந்துமாதேவி
யம்மைக்குஉண்மைநிலையுணர்த்துதல்).

சென்றுதேடிநாந்தத்துவமருள்செயுஞ்சீட
ரன்றிஞானதேசிகனுளரேனெனவாய்ந்திட்
டின்றுமேவுமாதேவிபோலிலையெனவெம்மா
னின்றஞானமூலந்தனையுணர்த்துவானினைந்தான். (கஉ)

பூதநீயலைபொறிகளுமலையலைபுந்தி
யேதுநீயலையிவற்றினைமயங்கியானென்னும்
போதநீயலையென்றிவையனைத்தையும்போக்கிச்
சோதியாகியபிரமமேநீயெனச்சொல்லி. (கங)

ஞேயஞானஞாதுருவெனுமிவைபலநிற்கு
மாயின்றேறறுமுத்தியன்றதுசகமாமென்
றேயுமாறிதுவதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்பை
மாயைமாறியதேவிபாலருளினன்வள்ளல். (கச)

(இவ்வாறுணர்த்த-மாதேவியம்மைவணங்குதல்).

தேறுநீயெனவெனதுளந்தெளிந்ததேசிகனேகம்
மாறுகாண்கிலேனுடல்பொருளாவிகண்மதிப்பில்
வேறுபோய்நினவாயினவென்றவள்விழிக
ளூறுநீரொடுமெல்லமன்றொடொழுதுளைந்தாள். (கரு)

(மாதேவியம்மைஅல்லமனிடத்தில்விடைபெற்றுத்
திருப்பருப்பதமடைந்தமை.

அன்னையீயினிக்கதலிமாவனத்தினையடைந்திட்
டென்னைமேவினைகேட்டவிப்பொருளினையெல்லா
நின்னினிதெளிந்துறுதிகொணிருத்தியாசனத்தின்
மன்னுவாயெனவேவினவறக்கொடைவள்ளல். (கசு)

வள்ளறண்மலர்த்திருவடிவணங்கியம்மருங்கிற்
கொள்ளைமாதவர்தாடொழுதருள்விடைகொண்டு
வெள்ளமாகிபவன்புநின்றய்தக்கிடமேவித்
தெள்ளுமாரமுதனையவள்பருப்பதஞ்சேர்ந்தாள். (கஎ)

(அரம்பைவனவளம்).

வசவன்பாலருளல்லமனுற்றெனவானோர்
பசுவின்பானிறைசுனையிடைநழுவிவீழ்பழத்தை
மிசையும்பூங்கிளிமிழற்றொலிகடலெனவிரவ
விசையும்பாசிலைக்கதலியங்காடதிலிலங்கும். (கஅ)

விரிந்தவாழையினெட்டிலைமிசைநிறைமதியம்
பொருந்துமாறுவிண்முழுதையுமளித்தருள்புத்தே
ளருந்தவாய்மடைத்தொழிற்றிறநிரம்பியவடிசில்
சொரிந்ததாமெனமனங்களிகூர்தரத்தோன்றும். (கக)

(நூலாசிரியர்)

இனையவாழையங்காடுகண்டெங்கண்மாதேவி
முனிவர்வானவரியாவருமுறைமுறைபோற்றத்
தனியளாயொருபுறம்பசந்துளச்சுவைதருசெங்
கனியவாவியவுள்ளமோடிருந்தனள்களித்து. (உ0)

பதினேழாவது-கதலிவனகதி-முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-அ௫அ.

பதினெட்டாவது
சாதகாங்கதி.

வினையடுத்தவிழுமந்துடைத்தெமக்
கனையடுத்தவருளுடையல்லமன்
மனனடக்கநீவசவற்குணர்த்துத
றனையெடுத்தினிச்சாற்றுதுநாமரோ. (௧)

காவினீடுங்கதலிவனத்துமா
தேவிபோதத்திருவருளசெய்தவண்
மேவிஞானவிளக்குறவெம்முடை
யாவிபோலும்வசவணனாகுவான். (௨)

(வசவேசர்வணங்கஅல்லமனுபதேசஞ்செய்தல்).

மூத்தவாதமயக்கமிலாதுயர்
முத்திசாதனமொன்றுமொழிந்தரு
ளத்தநீயென்றடிகடொழுதெழப்
பத்திவேண்டுமெபரமன்பகருமால்: (௩)

பரமமுத்திபதம்பெறுமேதுவுட்
கரணசுத்தியதனதுகாரண
மரணெறித்தமலறக்குறித்தநற்
கிரியையித்திறமவேதங்கிளக்குமால். (௪)

மணமிலிங்கமருவிலையேவுட
றணிலிலிங்கந்தரித்துமிலையிலை
யெனவியம்புமினையிலியாகம
நினைவரன்கழனிற்கநிறுத்தினுய் (௫)

தாவிலாதமனமொடுசார்தரா
தோவுமாயினுலகிற்புனலுமொண்
பூவுநாடொறுமபோககுறுபூசனை
யாவிபோகியமாகநிலாகுமால். (௬)

புறம்புகாண்குவன்புல்லியனீசனை
யறிந்தஞானியகமுறக்காண்பனு
லெறும்பிகாணுறிலின்கரும்பேகொளுஞ்
செறிந்தவாடிலைதின்பனவென்பவே. (௭)

கரங்கணல்லகருமஞ்செயாநிற்பத்
திரிந்துசெல்லுஞ்செலாதவிடத்துநெஞ்
சொருங்குறுதவொருமனந்தன்னினும்
பரந்தவல்லற்படுக்கும்பகையிலை. (௮)

துயிலையின்பெனச்சொல்லுதலிந்தியத
தியலுநெஞ்சமிலாமையினாலன்றே
பயிலுநெஞ்சம்பரந்துதிரிதருஞ்
செயலில்லைச்சிறிதுஞ்சுகமரோ. (௯)

மனமொருத்தன்வசப்படுமேலவன்
பினைவருத்தும்பிறப்பையடைந்திடான்
மனமொருததன்வசப்படாதோடுமே
னனிபிறப்பிடைநாளுஞ்சுழலுமே. (௧௦)

அறவினைக்குமரும்பொருளினபொடு
பெறுவதற்கும்பெருங்கல்விகற்றுயர்
விறலினுக்குநல்வீரந்தனக்குமொண்
டுறவினுக்குந்துணைமனமென்பவே (௧௧)

நல்லசெய்துநரரையுயர்த்தவு
மல்லசெய்தங்களற்றிடையாழ்ப்பவும
வல்லதிந்தமனமலதையனே
யில்லையென்னவியமபுமறையெலாம. (௧௨)

நெஞ்சமாதுமைநேசனைநண்ணுமேல்
விஞ்சுபாதகங்கோடிவிளைப்பினு
மஞ்சுறானவனவ்வினையாவையும
பஞ்சுதீயிடைப்பட்டெனமாயுமே (௧௩)

மக்கண்மானிடரென்றுமனததினான்
மிக்கமேன்மைவிளங்கினரில்லெனிற
பொக்கமேவும்பொறிகளோரைந்தினு
லொக்குமாவினையொததுயர்வுற்றிடார். (௧௪)

கெடுக்கவல்லதுங்கெட்டவாதங்களை
யெடுக்கவல்லதுமிமமனமென்றதை
யடக்கவல்லவனையபவக்கடல்
கடக்கவல்லவனாவன்கடிதரோ. (௧௫)

ஆயின்மிக்கோரரியசெயலெலா
நேயமிஃகமனத்தைநிறுத்தல்காண்
வாயுநிற்கமனமுமுடனிற்குந்
தோயநிற்குறினிற்குந்துரும்புமே. (௧௬)

ஓடுமாவைநிறுத்துறினுள்ளுறக்
கோடும்வாய்க்கலினத்தினைக்கொள்ளுவ
நீடுமாமனநிற்கநிறுத்துறி
லோடும்வாயுவையுள்ளுறவீர்ப்பரால் (௧௭)

அடுத்தநாடிகளாங்கொருமூன்றிலும்
விடுத்துமவாங்கியுமேவநிறுத்தியுந்
தடுத்துமவாயுவைத்தன்வசமாக்கில்வாய்
மடுத்திடாதுமனமுமவசப்படும். (கஅ)

ஓடும்பொன்னுமுறவும்பகையுமோர்
கேடுஞ்செல்வமுங்கீர்த்தியுநிந்தையும்
வீடுங்கானமும்வேறறநோக்குதல்
கூடுந்தன்மைகொளுமனநன்மனம். (ககூ)

மன்னுகாமவெகுளிமயக்கமென்
றின்னகூடியெறிவளிமுற்சுட
ரொன்னவாடுமியன்மனந்தீமனந்
தன்னையாருந்தடுக்கத்தகாதரோ. (உ0)

மறிந்திடாதுமனபவனங்கடாஞ்
செறிந்தவாயிற்சிவமயமாகுமா
லறிந்துவாயுவையங்ஙனமெய்தினே
னிறந்திடாதவிலிங்கப்பிராணிநாம. (உக)

இன்னவாறுபலவுமியம்பினு
னன்னைபோலுநமமல்லமதேசிகன்
றன்னைநேர்தருசைவமகளிர்க்குமோர்
மன்னனுகுமவைசவனைநோக்கியே. (உஉ)

(வசவேசர்அல்லமனைப்புகழ்ந்துவணங்குதல்).

நின்னைநோக்கவுநின்னையிறைஞ்சவு
நின்னைவாழ்த்தவுநின்மொழிகேட்கவு
மென்னமாதவஞ்செய்தினரோவெனப்
பன்னிநாதற்பணிநதனனந்தியே (உங)

(அடியார்கள்வணங்குதல்).

சித்தராமனுஞ்சென்னவசவனு
முத்தனுமருண்மாச்சன்முதலிய
பத்தராகும்பலருமென்புனறலை
வைத்தநாதன்மலரடிவாழ்த்தினார். (உச)

ஆனகாலையிலல்லமனாகிய
ஞானவாரிநடந்தலமேகமெனு
மேனமாதவர்க்கின்பமளிக்குமல்
யானனுவுளத்தெண்ணினனென்பவே. (உரு)

பதினெட்டாவது-சாதகாங்கதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-அஅரு.

பத்தொன்பதாவது

கோரக்கர்கதி.

வசவனைமுதலாயுள்ளமாதவர்தமையகன்று
பசுமதிதவழ்குவட்டுப்பருப்பதமலையைநண்ணிக்
குசைசுடுமறையோர்போற்றுங்கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்த
னிசைவுறவுண்மையெந்தையியம்பியவாறுசொல்வாம (௧)

(அல்லமன்னிருககஅடியார்கள்வருந்துதல்.)

பொறிவழிசெலாதுநெஞ்சம்புனிதமாம்வகைபுகன்ற
நெறிமுறைவழாதியற்றிநீவிர்நின்மின்கண்மிக்க
வறவரையுலகிற்கண்டிஙகடைதுமென்றுண்டையோர்கட்
கிறையவனினிதியம்பியெழுந்துமின்னெனமறைந்தான். (௨)

கன்றின்வாய்முலைநெகிழ்த்துக்கறவைவிட்டகன்றதென்னச்
சென்றனனையனென்றுதிசைதொறுநோக்கிமாழ்கி
வன்றழலிழுதுபோலமனமுகக்கண்ணீரமல்கி
நின்றனர்வசவனாதிநிகரில்சற்பததொல்லாம் (௩)

காணுதலொழிகநல்லார்க்காணினஙகவர்பானட்புப
பேணுதலொழிகபேணிற்பிரிவுறலொழிகவுற்றுன்
மாணுயிருடமபில்வாழும்வாழ்க்கைபோயொழிகவென்று
வுணிடுமொருதாய்நீத்தபார்ப்பெனவுளஙகுலைந்தார். (௪)

(சித்தராமர்அல்லமனைநினைந்துதனதிடமடைந்தமை)

தண்டநாயகன்கரத்திற்றம்பிரான்றன்னைக்கண்டு
பண்டுபோலுவகைபூத்துப்பததிசெய்தாஙகிருந்தான்
றெண்டனுகியவிராமனசொன்னலாபுரத்தினெஞ்சிற்
கொண்டவாரியனேடேகிக்கொடுவழிதப்பிநின்றான. (௫)

(நூலாசிரியர்.)

அலலமனறைந்தமாற்றமகஙகொடுபிறருந்தாஞ்செய்
நல்லனபுரிந்துதத்தமிடந்தொறுநணுகிவாழ்ந்தார்
தொல்லைநல்வினையாற்றன்னைத்தொழப்பெறுமடியாதம்பாற்
செல்லுவனென்றுசென்றோன்செயலினிததெரிக்கலுற்றும்.(௬)

எரிபுரைதளிர்தளிர்ப்பவிளமரக்காவிற்றென்றன்
மருவுதல்போலவன்பர்மனமொடுகண்களிப்பத்
திருவுருவொன்றடைந்துசென்றவக்கருணைவள்ளல்
கருமுகிறவழ்பராரைப்பருப்பதங்கண்டுசென்றான். (௭)

அல்லமன்கண்டுசெல்லுமப்பருப்பதத்தின்மேன்மை
சொல்லுதலறியாராகிச்சுரர்முனிவரர்கடம்முள்
வல்லவரொனவிருக்குமறிஞருமயங்கிநிற்பப்
புல்லறிவாண்மைகொண்டுபுகலுவன்சிறிதஞ்சாமல். (௯)

(உதயகிரி-அஸ்தகிரி)

நாடொறுமுதித்தோங்குஞாயிறுதனைச்சுமக்குங்
கோடுறுவரைகுணக்குங்குடக்குமாய்த்திசைததுநிற்பக்
கூடுதல்பிரிதலின்றிக்குறைமதிதலைச்சேர்நதின்பந்
தாடருகதிரைச்சென்னிதரிப்பதக்குன்றமாதோ. (௧)

(திருக்கைலாயம்)

பொன்னற்குன்றெழுவாயாகப்பொருப்பளவிறந்துநிற்பச
சென்னிக்கட்டவழ்வெண்டிங்கட்சிலாதரன்குழவிவெற்புத்
தன்னைககண்டவரையென்றோர்தலைமிசையேற்றுமென்னென்
றின்னற்கட்புடிந்தன்றேவவ்விறைமலைவிளர்த்ததம்மா. (௧0)

(மேருகிரி.)

பரசிவலிங்கமொன்றுபருப்பதமபோற்றரிப்பத்
துரிசறவடைந்தேனில்லையென்னுமச்சோகத்தீயா
லுருகுறுமமையத்தோடியொருமலைகுழைத்தானன்றிக்
குருகமர்தளிரியற்குக்குழைந்தவன்குழைக்குமோதான். (௧௧)

(மைநாகபருவதம்)

பொருப்பிறைமகனெற்குப்பொருந்துறுநீசநாம
நெருபபனையான்சார்ந்தாங்குநிகழ்தொடாமொழியினன்றிப்
பருப்பதமெனவேகூறப்படுமிதுவென்னுநாணுற்
றிரைப்பொலிகடலிற்சென்றுவீழ்ந்ததுசிலமபொன்றம்மா. (௧௨)

(விந்தகிரி-மந்தரகிரி.)

தன்னையோர்கையால்வீழப்பிலத்திடைத்தள்ளிவந்தோன்
சென்னியால்வணஙகியேத்துஞ்சிலம்பினைவிந்தமொக்கு
மென்னலாமென்னலாமோவிணையறுபருப்பதத்தைப்
பின்னுவார்திரையிலிட்டுப்பெயர்த்தபுன்மத்தோவொக்கும். (௧௩)

(சுனையின்மகிமை.)

நகைமதிப்பிள்ளைபோலநரைத்தகூன்கிழவன்சென்றோர்
முகைமலர்ச்சுனையின்மூழ்கிமுருகுகொப்பளிக்குந்தோட்டுப்
பகைமலர்க்குழன்மடந்தைபகர்ந்தவோராணைகாத்து
மகிழ்மனத்*தன்பனேபோல்வந்துமேலெழுவன்றே. (௧௪)

---

* அன்பன் *திருநீலகண்டநாயனர்.

(கோட்டுப்பூ-கொடிப்பூ-நீர்ப்பூ-நிலப்பூவுடையகொடிகள்.)

சினைமலர்புதன்மென்போதுசெழும்புனற்பசுந்தாட்செந்தே
னனைமலர்தமதுதண்பூநண்ணியீர்ங்கொடிகள்குண்டுச்
சுனைமலர்விழிகள்போலத்தோன்றுமப்பராரைக்குன்றிற்
புனைமலர்பலவுங்காட்டும்புரிகுழன்மகளிர்போலும். (கடு)

(அருவியும்-யானையும்).

தூங்கிசையருவிபாயத்துளைக்கைவெண்கோட்டிரற்கா
லீர்ங்கவுணெடுநல்யானையேற்பவெந்தழலலாமற்
றேங்குதண்புனன்மேனோக்காதென்பதுதீர்ச்சென்று
பூங்கதிர்பனிவெண்டிங்களபோன்மெனத்திவலைசெய்யும். (கசு)

(யோகிகள்).

விஞ்சையருளர்நரம்பின்வீணையாறெழுமின்னோசை
குஞ்சரமனையவென்றிக்குன்றனோர்புரத்திலென்றுந்
தஞ்செவிமடுத்துக்கேட்பார்தனிநிலையோகமுற்றா
ரஞ்செவிநிறையவுள்ளேயரியயாழோசைகேட்பார். (கஎ)

(கெர்ப்பகிரகம், ஸ்தூபி).

பீடுறுகருவிநோடுபெயரியவில்லினும்ப
ரோடுறுபசும்பொனாற்செய்தோங்குறுசிகரமொன்று
நீடுறுசிலாதரன்றனெடுந்தலைப்பிள்ளைக்குன்றின்
மோடுறுமுடியின்மீதுகவிழ்த்தபொன்முடியையொக்கும். (கஅ)

(சோதிவிருக்ஷம்).

செங்கதிரவனெழுந்ததிவாவிடைக்குடம்பைதெற்றிப்
பொங்கொளிமரத்திற்சீசால்புள்ளினம்பொறையுயிர்த்துக்
கங்குலினடைகிடப்பக்கருதிவந்தனைக்கண்டு
வெங்கனல்கொளுந்திற்றென்றுமீமிசைச்சுழன்றிரங்கும். (கக)

(மூங்கில்).

நறுமலர்க்குழல்வெண்முத்தநகைமலைமடந்தைதமிக்ட
வறம்வளர்ப்பதற்குநெறசிற்றளவிருநாழியென்று
கறைமிடற்றிறையளப்பவொருபெருங்கருவிதானிவ்
வெறிமலர்க்குடமிக்குன்றின்வேய்களுளொன்றிற்பெற்றான் ()

(திருப்பருப்பதத்தின்மகிமை.)

நெடியவன்குறுகியப்பானின்றுகைதொழுமவ்வெற்பின்
மிடியுண்டயொருவன்விற்கும்விறகினைக்குறித்துச்சென்று
வடிவுடைநவியங்கொண்டோர்மரத்தினைத்துணித்தலோடும்
படியுறுபசும்பொன்னாகும்பரிசுகண்டுவந்துசெல்வான். (உக)

(சோலையும்வானரமும்).

கொண்டலகணமுழவினார்க்குங்கோதைவெள்ளருவிவெற்பில்
வண்டுபாண்முரன்றுஞ்சமலர்கிளைத்துறுசெங்தே
னுண்டுகண்டுயில்பூங்கொம்பருயர்மரத்திவர்ந்திராசி
ஞெண்டுகண்டஞ்சிமந்தினோலெனவிழியுமன்றே. (உஉ)

(பளிங்குமலையும்யானைச்சத்தமும்).

தளிர்க்குளகினைத்தேனரேய்த்துத்தனதுவாய்க்கொடுக்குஞ்
பளிக்கறையதனுட்கண்டுபிரிந்துவேறொன்றினுக்கிங் [ய
களித்ததென்றுளமயங்கியருமபிடியொருகூர்ங்கோட்டுக்
களிற்றினைமுனிந்துசெல்லுங்கமபலையுடைத்தக்குன்றம். (உங)

(குறவர்குறத்தியர்)

[illegible] யின்மானைப்பிடித்துநீநல்குகென்று
வொண்ணுதன்மடந்தைவேண்டவொருகுறமகன்கேட்டன்று
பெண்ணுணாகொண்டிராமன்பிடிப்பதற்கெண்ணுமாபோ
லெண்ணிலனிதற்கென்செய்வேனென்றுளநைந்துநிற்பான். ()

(அருவி).

[illegible]மருமந்தரமேயாதிவெற்பெலாமெனைவெறுப்பச்
[illegible]ரேன்மென்மாட்டேமுக்கட்டம்பிரானெனநினைந்து
[illegible]சருமொன்னலவாயஞ்சிச்சிலம் [illegible]போல
[illegible]ரவெள்ளருவிபாயுமழகினையுடை [illegible]ரதோ. (உ[illegible])

(அல்லமன்கோரக்கரிருக்குமிடம்அடைந்தமை).

இனையனவளமிரு [illegible] வெங்திருச்சயிலந்தன்னை
[illegible]னையினுமினியனெனுங்கோனல்லமன்சென்றுநண்ணித்
[illegible]னியுடல்சித்திபெற்றுததருக்குமக்கோரக்கன்று
[illegible]னியுளமகிழ்ந்திருக்குநல்லிடந்தனையடைந்தான். (உ[illegible])

(கோரக்கர்அல்லமனைக்கண்டுமுகமன்கூறல்).

அத்தனேர்வருதல்கண்ணுற்றப்பெருஞ்சித்தன்றன்னே
டொத்தவோர்சித்தனாகவுன்னுபுதனைவியந்து
நித்தநாண்மலர்த்தாடாழாநின்றுங்கைகுவித்துஞான
சித்தநீவருகவென்றோர்தவிசிடைச்சேர்த்திச்சொல்வான். (உ[illegible]

வேறு.

இரவிவானவனெழுந்ததுமின்றெனக்கதா அன்று
தெரியவாயினகண்களுமின்றுநின்சிறந்த
வரவுநானெதிரின்றுபெற்றமையினினவரவு
பொருவின்மாதவம்புரிந்திடார்க்கெளியதோபுகலின். (௨௮)

முதலையாகியநற்குணஞ்சார்ந்துநல்வாய்மை
சிதைவிலாவடியாரினஞ்சேர்ந்திடாதவன்கண்
ணுதலினானையுஞ்சேர்ந்திடானென்பவெந்நூலு
முதலிலான்பெறுமூதியம்யாதுகொன்மொழியில். (௨௯)

ஒருவிருந்தினர்க்குரைசெயுமுகமனோடொப்பக்
குருபரன்றனக்கினையனவின்மொழிகூறி
வருபெருந்தகையார்கொனீயுரையெனவாழ்த்தி
யருளினங்கடறனைவினாய்நின்றனனன்றே. (௩0)

(கோரக்கர்முகமனுக்கு அல்லமன்புகல்தல்).

செறிந்தமூலவாங்காரத்தின்வேறெனததீர்ந்திட்
டிறந்திடாதுதற்கண்டவனென்னையுங்காண்பான்
மறிந்துபோமுடன்மானியையுரைப்பதென்மதிதெதன்
றறிந்தஞானிகள்வேறறவறிபவனறைந்தான. (௩௧)

(கோரக்கர்காயசித்தியைவியப்புறுதல்).

ஆதிநாதனதருளினாற்குளிகையாதிகளான்
மேதையாமுடல்சித்திபெற்றவனென்றும்விளியா
னாதலாலதுபெறாதவனழியுமென்றறைந்தான்.
பூதமேனியேதானெனப்பொருந்துபுந்தியினான். (௩௨)

(அல்லமன்பழித்தல்).

உடம்புவாழ்தருன்வாழ்தலுமூன்பொதிந்தியற்று
முடம்புசாதருன்சாதலுமாகவேயுரைத்தா
யுடம்புதானுயிரென்னநீயுன்னினைபோலு
முடம்புவேறறியாவுலகாயுதனொத்து. (௩௩)

யாக்கைதானெனிலெனதுடம்பென்பதிங்கென்னை
போக்குமாடைபொன்முதலியபொருளொன்றெனதென்
றாக்குவார்தமிலதனையானென்பவனைய
பார்க்கில்யாருளர்பகர்தியென்றல்லமன்பகர. (௩௪)

(கோரக்கர்)

யானினைந்தனனோடினனென்றியம்புதலாற்
றானெனப்படுகின்றதேதெனக்கது தன்னை
நீநிகழ்த்துகவென்றுகோரக்கனின்றியம்ப
ஞானநற்குருபரினிதுநவின்றனனயந்து (௬௫)

(அல்லமன்)

நானினைந்தனனென்க்கரணத்தினைநண்ணு
மானதன்மையாலுடல்பொறிகரணங்களனைத்துந்
தானெனும்படிவரும்வரததான்பலவதனு
னீநவின்றதத்தியாசமென்றறிகெனநிகழ்த்த. (௬௬)

(கோரக்கர் நூலாசிரியர்)

ஒழியுமென்னுயிரெனுமிடத்தவஞ் யிரொழிய
மொழியவேறுமோருயிருளதோவிதைமொழிதி
பழியினல்லருட்குன்றமேயென்றவன்பகரச்
செழியமென்மலரப்பதத்தெமையாளவன்செப்பும். (௬௭)

(கோரக்கருக்கு அல்லமன் புகல்தல்)

உயிரெனும்பெயரியங்குகாற்கியற்பெயருரைப்பி
லயுலுறுந்தனக்கப்பெயராகுபேராமென்
றியலுணர்ந்தவரியம்புவதொன்றெமக்கிறைவன்
மயலறும்படியுரைத்திஃதுரைத்தனன்மன்னோ. (௬௮)

தன்னைச்சச்சிதானந்தமென்றருமறைசாற்ற
மின்னிற்கெட்டிடுந்தசைநிணமென்புதோன்மேய்ந்த
வின்னற்பொய்க்குடிலாகியவுடம்பினையானென்
றுன்னிக்கெட்டனையென்கொனீயென்றினுமுரைக்கும். (௬௯)

வெருவுறப்படும்பிறவியையொழித்துமெய்வீடு
மருவுதற்குளம்வைத்தவனிம்மலவடிவைத்
தெருவினிற்புனிதம்படாவொன்றனைத்தீண்டி
யருவருப்பவன்போலருவருத்தனையகற்றும் (௭0)

மருந்துகொண்டுநோய்தீர்ப்பவர்போற்சிவமருவி
யிருந்தவிவ்வுடம்பினைப்பெரியவர்விடவெண்ண
மருந்துகொண்டுநோயோடுறமதிப்பவன்போல
விருந்தவிவ்வுடம்போடுறவெண்ணினையென்னோ. (௭௧)

பிறந்தவாகமொன்றிறந்திடாப்பெருமையுமுடைத்தோ
வெறிந்தவான்சிலைவீழ்ந்திடாதிருப்பதிங்கில்லை
செறிந்தகாரியமென்பதொன்றாயினுஞ்சிதையு
மிறந்திடாதுகாரணமெனப்படுமதேயென்றும். (சஉ)

மருந்தினுலுடனித்தமாமென்றுநீவருத்த
திருந்துவாழுநாட்பன்மைகொண்டன்றிவேறில்லை
பொருந்துநீயுடலழிந்திடாதென்பதுபொருந்தா
தருந்தவாவினிவீடுவேண்டென்றனனையன். (சந)

(கோரக்கர்தன்னைவியந்துஅல்லமனுக்குப்புகல்தல்)

ஏதுசொல்லினுமென்னுடலழிவுறாதென்றும்
வாதுசெய்வதென்காட்சியாலுணாத்துவன்வலியின்
றாதினுதனதருளினுலெனறுகோரக்கன்
றீதிலாவருள்வாரியோடுரைததிதுசெய்யும். (சச)

இன்னியஙகளின்முழங்குவெள்ளருவிவெற்பெறிந்த
மன்னவன்படையன்னதோரொளிரயில்வாய்வாட்
டன்னையெம்பிரான்கைக்கொடுததனையனென்றன்னை
நின்னிரும்புயவலியினலெறிகெனநிகழ்த்தி. (சரு)

அத்தவீச்சிறகன்னதோர்தோலறுமேனுஞ
சித்தனனலேனென்றுமுனனின்றனனசெருக்கி
நித்தனயானிவன்கருதியதேசெய்துநெஞ்சின்
வைத்தமாதருகொழிப்பலென்றருளுளம்வலித்தான். (சசு)

(கோரக்கர்செருக்கொழியஅல்லமன்வாளாலெறிதல்)

வாஙகும்வாளினைமின்னெனவிதிர்ததருண்மாரி
யோஙகுவானுருவேறெனவதிர்த்தவனுடம்பிற்
றூங்கமால்வரைமீதெறிந்தானெனததாக்க
வாங்கொரோசைகிண்ணென்றுமேலெழுந்ததையன்றே. (சஎ)

(கோரக்கர்தேகவலிமை)

திருப்பருப்பதங்கெங்கியதவ்விறற்சிற்றத்
தரக்கனுற்றிதுதனையுமின்றெடுத்தனனுமென்
றுரைப்பதற்கரிதாகியவச்சமுற்றோடிப்
பொருப்பிறைக்கொருமகளரன்புயங்கள்புல்லினளால். (சஅ)

விஞ்சைமாதர்தம்யாழொலிகேட்டமாவேட
ரஞ்சிலோதியர்பத்லைகேட்டயரசுணம்போ
னெஞ்சுமாழ்கினர்புள்ளினமெழுந்தகானிமிர்த்துத்
துஞ்சுமாவெழுந்தோடினவான்றுளிதுளித்த. (சகூ)

(கோரக்கர்முன்னினுஞ் செருக்கடைந்தமை)

இன்னவாறொலியெழவுடலூறின்றியிருப்ப
முன்னமேவியசெருக்கினுமுமடங்கெய்தி
யென்னைநேர்பவரிலையெனவவனுளத்தெண்ணித்
தன்னையேநனிவியந்தமையறிந்தனன்றலைவன். (௫௰)

(கோரக்கரை அல்லமன்நகைத்துப்புகல்தல்)

ஒலியெழுந்திடவின்னணநினதுபெருடம்பு
வலியடைந்தநின்னொப்பவரிலைவெளிவழங்கு
முலகிலென்றுகைகுலைத்திளநகைபுரிந்தொருகைம்
மல்ர்பொருந்துவாளவன்கையிற்கொடுத்திதுவகுத்தான். (௫௧)

(அல்லமன்ஏவியவாறேகோரக்கர்செய்தமை).

வாங்குவாளினைநின்வலியொடுநுயிர்வலியுந்
தாங்கியென்னைநீயெறிந்துகாணென்றுநந்தலைவ
னாங்குநின்றனன்சித்தனுமஞ்சிலனாகி
யோங்குவாளினாலெறிந்தனனொப்பிலானுருவை. (௫௨)

(நூலாசிரியர்).

அணு*மயங்குமின்னுழைகதிரெறிந்தவாளாக
வினைமயங்குமெய்ப்படாதுவாள்வழிதுபோயிற்றுப்
பிணைமயங்குதோண்மாயைதன்படாமுலைபடாத
மணமயங்குதண்சோதிமேல்வாள்படவற்றே. (௫௩)

வேறு.

(மகண்டுகோரக்கர்வணங்கிப்புகல்தல்).

வானெறிந்துகையிளைத்தகோரக்கநாதன்மிகமனம்வியந்து,[த்
நானிறைஞ்சும்பரஞ்சுடரோயிவனென்றுமெய்விதிர்ப்பநடுநடுங்கி
தானடைந்தசெருக்கொழிந்துதலையன்பினெறிநடப்பத்தலைப்பட்
டெங்கோன், றேனடைந்தசெழுங்கமலத்திருவடியில்வீழ்ந்தெ
ழுந்துசெப்புகின்றான். (௫௪)

நின்னையறியாதுமதவுண்டவன்போன்மனஞ்செருக்கிநினைந்த
பாவம், பின்னெதிர்நின்றுநினதுணைமறுத்துப்பித்தனெனப்பிதற்
றுந்தீமை, யின்னுயிர்கொன்றுடல்கவருமறவன்போற்செய்தபி
ழையெல்லாமெந்தாய், மன்னியநின்பேரருளாற்றீர்த்தெனையாட்
கோடியெனமறித்துந்தாழ்ந்தான். (௫௫)

---

* அணு-உ௪௲கசாக்கிரகம். அதாவது மயிர் நுனி.

செய்தபிழைபோகவினிப்பிழைசெய்யாதுடம்புநசைதீர்ந்துநின்றன், மெய்தெரியினெனக்குநீயினியனெனப்பெருங்கருணைவெள்ளங்கூற, வுய்தலிலென்பிழைபொறுத்திட்டடித்தரியவானமுதமூட்டுகின்றாய், கைதருசெமமணியனையாயான்செய்வதேதுளதுகைம்மாறென்று. (ருசு)

(கோரக்கர்பக்குவங்கண்டுஅல்லமன்புகல்தல்)

"முற்றுமருள்செய்துநீயானறியவேண்டும்பொருண்மொழிதியென்று, பற்றுடலநசைதீர்ந்துகோரக்கனிற்பவவன்பருவங்கண்டு, கற்றறியுமறிவினலறிவரியபரஞ்சோதிகருணைகொள்ளப், பெற்றதிருவுளமகிழ்வுற்றன்பொடுகேண்மதியென்றுப்பேசலுற்றான்.

(அல்லமன்புகலக்கோரக்கர்புகல்தல்).

இருந்தபடிகுகேசனைநீயறிவையெனினின்பிறவியெனுநோய்தீர்ந்து, பொருந்துறுவைபேர்னபமென்றமலன்கூறவவன்போற்றியெந்தாய், பரிந்தருள்செய்குகேசனெனுமொழிப்பொருளேதுகூறப்படுவான்யாவன், றெரிந்துணரவருள்செய்வாயென்றுதொழுவெம்பெருமான்செப்புகின்றான். (ருஅ)

(இதுவுமது).

குகையிதயமதன்கணமரிறையீசனென்றுபொருள்குறித்துக்கொண்மோ, நிகழிணையகுகேசமொழியுடையன்யான்றனெனவேநிமலன்கூற, வகமகிழுமுகமலர்ந்துநித்தனறைகுவனீயேயாகினுன்றன், முகையவிழ்மென்மலர்க்கரத்திற்சிவலிங்கங்கொண்டதென்கொன்மொழிதியென்றான். (ருக)

(அல்லமன்புகல்தல்).

பிறந்தபயன்பெறவுலகரொனைக்கண்டுகொண்டுமெளம்பிறழ்தலின்றிச், சிறந்தசிவலிங்கமலர்க்கரங்கொண்டுபூசனைதாஞ்செய்யவேண்டி, நிறைந்தவெனதுருவாகுமிக்குறிகைக்கொண்டனன்யானீங்காதென்று, மறிந்துதெளிகுதிமனமென்றருள்செய்தெங்குருதேவனறையலுற்றான். (சுo)

போதகனுகியகுரவனெஞ்ஞான்றுநற்கருமம்புரிகவென்று [லே
வேதமுதலாகியநூன்முழுதுமொருங்கொருவர்தம்விதித்தலா
சாதகனுகியபருவமாணக்கன்பாசவலிதணிக்கவல்லான், [தால்.
மேதினிமேலுடலொடுநற்செயல்விடுவதன்றியிடைவிடலாகா

ணர்த்தியுடம்புநானென்றிருந்தவியல்புபோல, நின்றவெனையுணர்ந்துநீசோகம்பாவனைகொண்டுநிற்பையாயிற், பொன்றலுறுவிடங்கலுழன்றனைநினைப்பப்போதல்போற்போமவிச்சை, நன்றறிதியெனவறிவித்தனனெங்கோன்கோரக்கநாதன்றன்னை, (சு௨)

(கோரக்கர்அல்லமன்வடிவடைந்தமை)

ஞானகுருபிரனருளாற்றனக்குரைத்தமொழிப்பொருளைநன்கறிந்திட், டேனைவடிவென்பதுவிட்டுண்மையலாவனைத்தையுநீத்துண்மைகண்டு, தானதனையடைந்துதானதுவென்னுமருளகன்றுதானேயாகி,வானவருமறிவரியபெரும்புகழ்க்கோரக்கனவண்மன்னினனால். (சுகூ)

பத்தொன்பதாவது-கோரக்கர்கதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கூஅசு.

இருபதாவது

முனிவர்கதி.

பனிவரைமகளொடுபவளவாசடைத்
தனிவரையமர்திருச்சயிலநீங்கியே
துனிவரையல்லயன்சுருதிமெய்ப்பொருண்
முனிவரையுணர்த்தியமுறைமைகூறுவாம். (க)

அருந்தவமுயன்றகோரக்கற்கம்முறை
விரிந்தறிவுருவமாமெய்ம்மைத்தன்மையைப்
பரிந்தருளமலனப்பாலுமுத்தரம்
பொருந்துனர்தமக்கருளபுரியப்போயினன். (௨)

(அல்லமனஇயற்கைக்குணம்).

நல்லனதீயனநாடொறுதுகொள்
வல்லழலெனவருண்மழையெனப்படு
மல்லமனெதிர்ந்தவரறமுளாரற
மில்லவரொனுதறிவியற்றினனரோ. (௩)

யாவருந்தனதருட்கேற்றுளாரெனப்
பாவமன்றனையறப்பரிந்துநன்னெறி
மேவவர்தருள்புரிவிமலனுயிடை
மாவழங்குறுமொருவனத்திற்போயினன். (௪)

(அல்லமன்ஓர்வேடனுக்குமனமிரங்கல்).

அக்கொடுவனத்தெதிரன்பென்கின்றதுட்
புக்கறிகிலாவொருபுளினன்கூன்புறக்
கொக்கெனநாடொறுங்கொலைகுறித்தவன்
கைக்கொடுமரமொடுகடிதுதோன்றினான். (௫)

அன்பனாய்க்கண்ணிடந்தப்பும்வேடனுக்
கின்பமீகுதல்புகழ்க்கேற்றதன்றுநான்
வன்பனாய்த்திரியுமிம்மறவற்காப்பலென்
றென்*பொலாமணிமனமிரங்கிற்றென்பவே. (௬)

(அல்லமன்வேடனைநோக்கஅவன்வணங்கினமை).

நல்லறிவனுளநடுதற்கொப்பிலா
வல்லமன்வினைபறவருட்கண்வைத்தனன்
கொல்லையின்விதையிடக்கொழுப்புகாழுளி
புல்லெரியுறவழற்போகட்டெனனவே. (௭)

மேவுதீவினையெலாம்விளிந்துதூயனாய்ப்
பாவியேனாய்வகைபகர்கிலென்றனன
மாவலாலவழங்குருவனத்தில்வேட்டுவன்
யாவர்தாமிறையருளெய்தினாய்ந்திடார். (௮)

(வேடனுக்குத்துன்பமொழித்துநன்னெறியுணர்த்தல்)

அறிவெனுமவேலினாலைம்புலனகளா
மறியினமருளெனுமலையைததப்புறா
தெறிகுவையெனினினக்கிலலைத்துன்பெனா
நெறியினைவழுவறநிமலன்கூறினான்.

அறிவொடுமனஞ்சிலையம்பதாகநான்
குறியெனவெய்மையேறகுடரந்நறனைப்
பொறிமதிலிலங்கைமுனபுரந்துளான்றலை
பறிபடவெய்தவன்பணியுமெனறுமே, (௰)

(நூலாசிரியர்)

இப்பரிசெறழ்வலியெயினனாய்வகை
செப்பிநன்னிலையருள்செய்திருததியே
யப்புறமருளுடையமலனபோமபொழு
தொப்பறுமவனயொன்றுதோன்றிறறே. (௧௧)

* பொலாமணி = துராமிடாதமணி.

(வுணச்சிறப்பு)

கோட்டைமகரிகளுங்கொடுமடங்கலும்
பாடமைபகைதவிர்பரிசினுனதற்
காடரவொடுமெதியமர்பிரான்சடைக்
காடலதுவமையாங்கண்டதில்லையே. (கஉ)

பெயர்க்குறுகால்கள்கையாகப்பெற்றவு
முயிர்க்குறுநாசிகையாகவுள்ளவு
மயக்கறுதீயினைவளர்த்துவான்புனல்
பயக்குறுமுனிவரர்பணிகள்செய்யுமால்.

மறைபலவோதுநர்மகம்வளர்க்குநர்
கறைமிடற்றுடையநங்கடவுட்பூசனை
முறைவழிபுரிகுநர்மூசசவித்தொரு
தறியெனவசைவறவிருக்குந்தன்மையார் (கச)

வேறு.

ஆயிருகருமருந்தவர்தங்கள்பாற்
போயிவர்க்குறுபோதனையாற்புவ
நோயகற்றுவலென்றுநுவன்றனன்
றூயெனக்கொருதாவெனுமல்லமன். (கரு)

(அல்லமன்முனிவர்களுக்குப்போதித்தல்.)

நோற்றுநோன்புடனெந்துவருந்துவீ
ரகற்றுநீர்மகமாதிவினையினுன்
மாற்றுமாயைமலஞ்செறுவிற்படு
சேற்றினுற்கழுஞ்சேறுநிகர்க்குமால். (கசு)

ஞானங்கொண்டுநெனுகுஞ்சிவபத
மூனங்கொண்டகருமத்துறுவது
வானங்கொண்டுவளர்த்தல்புகையறு
மானங்கொண்டுவளர்த்தலையொக்குமால். (கஎ)

குடுமியங்கிரியொப்பக்குவித்தபுற்
சுடுதல்கோண்டுபிறவிசுடப்படா
தடுபுலன்களறிவெனுமங்கியிற்
சுடுதல்கொண்டுபிறவிசுடப்படும். (கஅ)

போதமாகும்புனிதத்தழலினுட்
பேதபாவனைப்பேரவிபெய்வனே
லாதி§சோவுடைமாசியவனென
வேதம்யாவும்விளங்கவிளம்புமே. (தக)

---

§சோவுடைமாசி-சோமாசிமாறநாயனுர்.

மறையினுள்ளகருமஞ்மனவினை
வறியர்கொள்ளுதல்போலமதியறுஞ்
சிறியர்கொள்வர்தெளிதத்துவமசி
யறிஞர்கொள்வரணிகொளுஞ்செல்வர்போல். (உ0)

(முனிவர்கள் அல்லமனைத்தொழுதுவணங்குதல்.)

என்றுகூறவிருந்தவரன்பொடு
நின்றுஞானநெடுந்தகைதாண்மிசை
யின்றுநீவரவெத்தவஞ்செய்தன
மன்றயாமெனவாழ்த்திவணங்கினார். (உக)

மாயைதோனறியஞான்றுமனத்தினை
மூயமோகமுடிந்திடச்செம்மலர்
வாயினாற்றுருவாசன்சொலப்படுந்
தூயனுமிவனென்று துதித்தனர். (உஉ)

(நூலாசிரியர்)

இன்னவாறியவிருந்தவரின்புற
மன்னுஞானமறைமொழிகூறியே
தன்னைமேவுந்தலைமைபுரிந்தன
னன்னைபோலுநம்மல்லமதேவனே. (உங)

இருபதாவது முனிவர்கதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-கூசுகூ.

இருபத்தோராவது

சூனியசிங்காதனகதி.

அல்லமனையறிதற்கோரறிகருவியாகவுன்னிச்
சொல்லரியவெழுநிலைப்பொற்சூனியசிங்காதனமொன்
றில்லையெனவில்லைபெருமெங்கள்குருவசவேசன்
மல்லலுறவினிதாற்றிமைக்குமுறைவகுத்தனைப்பாம். (க)

(வசவேசர்யோகநிலையடைந்தமை.)

ஒடுக்குமனம்வீட்டினெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து
நடக்குமனநிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென்
றிடக்கர்மனமடக்குமகையெர்பிராணியமபியவா
றடக்கமனமுறநெறியினருணந்திதலைப்பட்டான். (உ)

நில்லாதுபோமனத்தைக்கால்பிடித்துநிறுத்தியே
வில்லாரும்தியமுதம்விருந்திட்டூட்டுநீஇப்
பொல்லாதபுலனுகரப்புறத்துநிலைதமொறிச்
செல்லாமலுடன்கொண்டுசித்திரமொத்திருந்தனனால். (ங)
நின்றமனங்கொண்டுதானித்தமாந்தனையுணர்த்த
வென்றுவருஞானகுருவெனவெழுந்துளர்காத
லொன்றுமொழிவறநிற்பவுவப்பதுலகிற்பொருள்வே
றின்றியருணந்திபிரானெந்தைவரவினைநோக்கி. (௪)
(வசவேசர் அல்லமனையறியுமாறு ஆதனமமைத்தல்.)
எவ்வுருவினுடுவுருமோவெம்பிரான்றெளியகிலேன்
செவ்வியவோர்தவிசமைத்துச்சேர்ந்ததன்மேலிருப்பவனை
யவ்வியமிலல்லமனென்றறிவன்யானென்றுதுணிந்
திவ்வுலகமுளம்வியப்பவிதுசெய்தானருணந்தி. (ரு)
ஆதியாதாரமாதியடுக்கெனப்பன்னிறத்த
சோதியேழ்நிலைகளோங்கச்சூனியபீடமொன்றாப்
போதிறுனுளம்வியப்பப்பொன்மணிபளிங்குகொண்டு
சாதிநான்மறைகள்போற்றுஞ்சைவநாயகன்செய்வித்தான். (சு)
காரணவுபாதியேழ்மேற்கண்டிடுஞானிபோலச்
சீரணிநுதலின்மீதுசென்றுகாண்யோகிபோலப்
பூரணஞானந்தப்போதகனிருப்புக்காண்பா
னோரணிநிலைகளேழ்மேனிகழ்வெளிததவிச்சமைத்தான். (எ)
(ஆதனத்தின்றோற்றம்)
களங்கமின்மதியம்போலக்கண்டவாமனமலர்த்தும்
பளிங்குசெய்நிலைபுள்வந்துபார்ப்பவர்மெய்ந்நிழற்போய்
விளங்குதறன்மேற்றோன்றவெந்தெரிபசும்பொனாற்செய்
துளங்கொளிநிலையைச்சென்னிசுமத்தல்போற்செய்தவொக்கும்
(ஆதனத்துட்புகுந்தமானிடர்மயக்கிப்புகழ்தல்)
திருந்தியபளிங்குகொண்டுசெய்தநந்நிலையின்வாய்தல்
பொருந்துதநெறிகிலாராய்ப்புகுந்துகாண்மனிதரொல்லாங்
கரங்கொடுதடவிக்கண்டுகண்டெரியாிர்கள்போல
வருந்தியமனமகிழ்ந்துவசவனைவியப்பரன்றே. (கூ)
(ஆதனத்தின் அழகைநோக்கித்தேவர்கள்புகழ்தல்)
நினைவினுலொருவன்செய்தநெஞ்சுளாலயமேயன்றி
வினையினுலுலகர்செய்துவிளங்கியமணிகடம்மு
ளினையதோடுவமையாதலில்லையென்றும்பரொல்லாந்
நனையலாவிகரிலாததவிசினைவியந்துநின்றார். (கo)

* ஒருவன்-பூசலநாயனுர்

(ஆதனத்தின்பெருமைநோக்கி அடியார்கள்வசவேசனைப்புகழ்தல்)

அம்பராசனமியன்றவதிசயங்கேளாமுக்கட்
டம்பிரானடியராகத்தனையுளாரெல்லாஞ்சென்று
செம்பொனாலியன்றவந்தச்சீர்கெழுபீடநோக்கி
யெம்பிரான்வசவதேவனிணையடிதொழுதிருந்தார். (கக)

(வசவேசர்ஆதனத்தினியல்புநோக்கி அல்லமன்
வரவுபார்த்திருத்தல்.)

கனையிதுகல்விக்கென்னக்கற்றவர்பலருமேத்தத்
தனைமிசையமர்ந்திருந்தசாரதாபீடமேபோ
லுனைமனமிறந்ததாமிவ்வொருதனிஞானபீட
மருடருகுருகுகேசனன்றியேறிடுதற்காமோ. (கஉ)

இப்பெரும்பீடமேறியிருந்திடவல்லோனென்றும்
வைப்பெனும்படிமறைந்தெம்மனத்திருப்பதற்குவல்ல
வப்பெருங்கருணைக்குன்றமாரூமல்லமனேயென்று
செப்புறுபரிசிலானுய்ச்சிந்தைசெய்திருந்தானந்தி. (கங)

(நூலாசிரியர்)

கனாபொருகங்கையாற்றிற்கண்ணிவைத்தரசவன்னம்
வருதலைநோக்கிநிற்கும்வாறுபோலிருள்விழுங்கிப்
பெருகொளிவிரிக்குஞானபீடமொன்றமையவாக்கிக்
குருபரன்வரவுநோக்கிக்கொண்டிருந்தனனெங்கோமான் (கச

(வசவேசனைநோக்கும்அல்லமனை அடியார்கள்கருதுதல்.)

வட்டினைப்புதுநீராற்றிலெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன்
பாட்டுடைத்தலைவனன்பர்பலருநம்வசவன்றன்னை
நாட்டமுற்றடையுமாசானமக்குமாமென்றிருந்தார்
வீட்டினுக்கேற்றுசோதிவிருந்திற்குமுதவுறூதோ. (கரு)

இருபத்தோராவது-சூனியசிங்காதனகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-கஅச.

இருபத்திரண்டாவது
சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி

பள்ளம்புகுபுனல்போனெறிபடருஞ்சிவனடியா
ருள்ளம்புகுமருணந்தியிவ்வுலகோரறியாமற்
கள்ளங்கொளுமனமோடுசெய்யணேமேலொருகருணை
வெள்ளங்கடிதேறுஞ்செயல்விருப்பாலெடுத்துரைப்பாம். (க)

(அல்லமன்வரவுதலுக்குவசவேசர்பரவசமுறுதல்)

சிரனுற்றுகயலாடல்செய்செய்ந்நாடுடையுழவ
ரானுற்றுமொருகாவிரியறனுற்றுமுறைபோற்
பரனுற்றுமடியார்வினைபரியத்திரிகுரவன்
வரனுற்றுமுருகும்பரவசவன்புறுவசவன். (௨)

(அல்லமன்வரவுதாழ்ப்பவசவேசர்மனம்வருந்துதல்.)

பொன்னணைமைந்திர்வீசணைபுரிந்தீரறுபருவம்
பினனுயினயான்செய்தொழில்பிள்ளைத்தொழிலாயிற்
றெந்நாள்வருமேனியாளுடையெம்மானறியேனென்
றுன்னுவருதுயரோடுளமுளைந்தான்வினைகளைந்தான். (௩)

(வசவேசர்சென்னவசவேருக்குத்தனதுநிமித்தங்கூறுதல்)

இவ்வாறமர்நாளோர்பகலெலமையாளுடைவசவன்
செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவன்வரனேன்றிற்
றவ்வாறதுநிகழ்வுற்றவனூர்வந்தனையொருநா
ளெவ்வாறுனாசெய்வன்பணியிறையுஞ்சொலவரிதால். (௪

வலமாடினவிழிதோளருள்வசவற்கதிதூரஞ்
செலுமாடவன்வருநாள்விழியிடமாடியசெயல்வாய்
குலமாதுளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புநிறைந்து
மலமாயைகடுரக்குஞ்சென்னவசற்கிதுபுகல்வான். (௫)

வேறு.

நற்குறிபலவுமிற்றைநாணிகழ்கின்றவென்பால்
வந்கலைமுனிவர்போற்றும்வசவவந்நிகழ்ச்சியானும்
பிற்பெறுபயன்யாதென்றுபெருந்தகைவினவநின்ற
சிற்பரமுணர்ந்தசென்னவசவதேசிகனுரைப்பான் (௬)

(சென்னவசவேசர்வசவேசருக்குநிமித்தத்தின்பயனுணர்த்தல்)

ஐயவிந்நிமித்தந்தன்னாலல்லமற்காணையின்று
மெய்யுறையிதுகாணென்னுவிடுத்தனன்மருகனெங்கள்
கையுறுமமுதனன்னான்கருதியபடிவிண்ணப்பஞ்
செய்யவுண்மகிழ்வுபூத்துச்செயல்செய்வார்க்குரைக்கலுற்றான்.

(அல்லமன்வரவறிந்தவசவேசர்கலியாணபுரியையலங்கரிக்கச்
செய்தல்)

உடம்பெனும்வனத்தினின்றவுயிரெனுங்கன்னிதன்னைத்
தொடர்ந்திசைமணத்தாற்சேர்ந்ததுணைவனல்லமனின்றெய்து
மடைந்தருள்கல்யாணத்தையணிமினென்றெனைதகூற
நடந்தனர்நன்றென்றன்னார்நகரியோர்க்குணர்த்தினரால். (௮)

(தோரணம்)

அலர்கதிர்ஞாயிறாருமணிநெடுந்தோககொடிஞ்சி
விலகுறவதிற்றுகளாமனமேலளவொருசாணிற்பப்
பலர்புகழ்மணிமாடத்துப்பறக்குமொண்கிளியொழுங்கி
லிலைசெருகியபசும்பூந்தோரணமிசையவார்த்தார். (௯)

(நிலைத்தேர்-கொடி)

போதகக்குருநம்முருட்டுநக்கொடிகட்டனன்றென்
றூதரவொடுமசைத்தாரவிர்கொடிமாடத்தும்பா
சோதிதன்னிரதமென்றஞ்சுழலமேனகுதல்போல
வீதியுளாடியோடுவிளங்குறுநிலைத்தேர்செய்தார் (௰)

(பனிநீரால்வீதிதிருத்தல்)

குங்குமநறியசந்தங்குழைத்ததண்பனிநீர்சிந்திப்
பொங்கெழின்மறுகனைத்துமபுழுதைசெழுஞ்சேறுசெய்தா
மங்கலமனைமுன்பந்தர்மணப்பந்தருண்மையாகக்
கொங்கவிழ்தழ்நறும்பூங்கோதைகடூக்கினரால். (௧௧)

(வாழை-கரும்பு-கமுகு)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்றவாழையுங்கரும்பும்பாளை
யுயரிளங்கமுகுமொன்றோடொன்றுநின்றுசாவித்தாமெல்
லியாருந்தொடைதோள்கண்டமெனுமுறுப்பழகிரக்குஞ்
செயலில்வந்தடைந்தவென்னச்செழுங்கடைத்தலைமுனர்த்தா

(பூரணகும்பம்)

இலையினற்பொலிந்தவாழைதொடையினலெய்தும்பேறு
முலையினறபெறுமென்றுமுன்னிவந்திருத்தல்போலக்
கலையினற்சிறந்தல்குற்கயற்கணார்நிறைகுடங்கள்
விலையினற்சிறந்தசெம்பொன்வேதிகைமீதுவைத்தார் (௧௩)

(தீபம்)

மனத்திருளகற்றுநின்றமணிச்சுடர்வரவுபார்ப்ப
நினைத்துவந்திருத்தல்போலநெடுமணிக்கதவவாய்தன்
முனைத்திருவிளக்குவைத்தார்முகிழ்முலைக்கருநெடுங்கட்
டனிச்சிலைநுதற்பூங்கோதைச்சரிகுழற்றளிர்க்கைநல்லார். (௧௪)

(வசவேசரோடு அல்லமனைக்காணவந்தமாதர்கள்)

அல்லமகுரவன்றன்னையருணங்கியோடுகாணச்
செல்லுவமென்றுசெம்பொற்சீர்கெழுவிமானத்தோடு
மொல்லையினிலத்திழிந்தவும்பர்வாழ்மகளிர்போல
வில்லெனுமருங்குன்மாதரிருந்தனர்நிலைத்தேரேறி. (௧௫)

(நகரத்தின் அலங்காரமகிமை,

திருநகரிதனையின்று திருந்தவேறலங்கரிப்ப
நெருநலுள்ளனகழித்துநீத்தவையமரர்கோமா
ஞெருநகரலங்கரித்தசூரியனவென்னினந்தி
பெருநகரணியினமிககபெருமையாரகூறவல்லார். (கரு)

வசவேசர் அல்லமனைககாண அரண்மனையினின்றுஞ்செல்லுதல்.

இன்னணமலங்கரித்தவெழின்பணிமறுகினூடு
மன்னவர்மன்னனும்மந்திரிக்கிழமைபூணடோன்
றன்னொருகுரவன்றனனைத்தானெதிர்கொள்ளவேண்டிய
பொன்னவிர்கோயிலின்றுமபுறப்படாப்போதலுற்றான். (கஎ)

(சென்னவசவையர்.)

பதியுமப்பதியாற்காணும்பசுவுமப்பசுவின்ஞானம்
பொதியு * மைம்பாசந்தானும்பெருமொனவழகிற்கூறும்
விதியுமப்பாசம்பொய்யாய்வேறறுமவீடுமோதி
மதிமயக்கறுத்தசென்னவசவனுமருங்குசென்றான். (கஅ)

(மடிவாலமாசசையர்.)

எம்மடிமாசுமுக்கணிறையவனடிமைபூண்டோர்
தமமடிமாசுநீக்குந்தன்றொழினெறிவழாத
செம்மடிவாலமாசசேதவனுமன்புதாயின்
மும்மடியாகுநந்திமுதல்வனோடருகுசென்றான். (கக)

(கிங்கரன்-கின்னரப்பிரமன்.)

சங்கரன்சடையிற்பாமபுந்தவழ்ந்தெதிர்கிடந்தபிள்ளைத்
திஙகளுஞ்செய்தவொப்பச்செஙகைமானவசமாகக்
கங்கையுந்திரையடஙகக்கானமுன்பாடியீச
கிஙகரன்றனதுபாங்கர்கின்னரப்பிரமன்சென்றான். (உ0)

(அடியார்பகுப்புகள்)

தண்டினர்கரகக்கையர்சடையருத்திராளனத்தர்
புண்டரநுதலர்கற்றோய்பூந்துகிலுடையர்நீல
கண்டனையகம்புறததுககண்டவர்வினையினீங்கித்
தொண்டுறுநெறியினின்றோர்சூழ்ந்தனரொண்ணிலாரோ. (உக)

---

* ஐம்பாசமாவன-ஆணவம்,கன்மம்,மாயை,வைந்தவம்,திரோத சத்தி.

(வீரர்கள்)

தோள்வலந்துடித்ததின்றுசுடரிலைவேற்புனென்று
கோள்வலங்கொள்ளுஞ்சொம்பொற்குன்றெனுமார்பிற்காண்
வேள்வலங்கொண்டநெற்றிவிழியிறையருளாலென்னும் [போர்
வாள்வலங்கொண்டசேனைமறவாவாரிதிபோர்சூழ்ந்தார். (உ௨)

(குதிரைகள்)

எங்கள்வாழ்வனையநந்தியெழுந்தருண்மறுகினூடு
பங்குல்வானிரவிப்புத்தேண்மணிநெடுந்தோப்பைங்கிள்ளை
தங்கள்காற்றாட்குடைந்துதரிப்பரிதாகியோட
வங்கண்மாஞாலமெல்லாமதிர்தரநடந்தவம்மா. (உ௩)

(யானைகள்)

அரவொடுமண்சுமக்குமடுகளிறெட்டொடுமபோர்
பொரவொருகளிநல்யானைபோதுமென்றெண்ணிலாத
விரவொடுபுனைநிறத்தவீர்ங்கவுட்சிறுகட்டேங்கு
கரவினைவெண்மருப்புக்கடாக்களிறெழுநதவன்றே. (உ௪)

(சேனாதிபதிகள்)

ஆனைமேற்கொண்டும்வாவுமாடல்வெம்பரியிவர்ந்துங்
கூனல்வேய்தொடுத்துஞான்றகுச்சுடைச்சிவிகையூர்ந்துஞ்
சேனைகாவலரெண்ணில்லார்சிலைமதன்கோலமென்ன
மானவேன்மன்னர்மன்னன்மந்திரிமருங்குசென்றார் (உ௫)

(வெண்சாமரம்)

நலங்கிளர்மதன்குடைக்குநகைமணிக்காம்பிலென்ன
விலங்குறுபசும்பொற்காம்போடெண்ணில்வெண்குடையெழுந்த
புலன்களைவென்றவீரன்போகியமறுகிலெங்கும்
விலங்கினையன்றிவந்தவிலங்கின்வாலாடிற்றன்றே. (உ௬)

(மாதர்களீட்டம்)

மாயைதன்றோல்வியெல்லாமாதர்க்கும்வந்ததன்றோ
நாயகன்றன்னைப்பற்றி நாம்வென்றிகொள்வமென்று
போயுறுதன்மைபோலப்புணாமுலைக்கருநெடுங்கட்
டேயுநுண்மருங்குன்மாதர்திரள்பலவெழுந்தவன்றே. (உ௭)

(சேனையின்ஓசை)

பரிகளின்முழக்குமிக்கபல்லியமுழக்கும்பூட்கைக்
கரிகளின்முழக்கும்வீரக்கழலொடுசெல்லும்வெங்கோ
ளரிகளின்முழக்குமாதரணிகளின்முழக்குஞ்செங்கைச்
சரிகளின்முழக்கும்விம்மித்தடங்கடல்போன்றவன்றே. (உ௮)

(சேனையின்சிறப்பு)

ஆடுவகவரியெஙகுமசைவனசிவிறியெங்கு
மூடுவகுடைகளெங்குமுழஙகுவவியங்களெங்கும்
பாடுவவிசைகளெஙகுமபாய்வனகரிகளெஙகு
மோடுவபுரவியெஙகுமுயர்வனதூளியெங்கும். (உக)

(சேனைக்குங்கடலுக்குஞ்சிலேடை)

* கரிகலமசையரிநிறகவரிகணுரைகணமொக்குள்
விரிகுடைமதுகைவீரர்விதிர்கருமவாளுகண்மீன்பாயும்
பரிதிரைமுழக்கமார்க்குமபல்லியமுழக்கமாகப்
பொருகடலெனவெழுந்துபோயதுவசவன்சேனை. (கூ0)

(வசவேசர் அல்லமனைவணங்கச்சேனையோடுசெல்லுதல்)

இன்னவாறெழுந்திரளொடுநந்தியெம்பெருமான்
றன்னைநேர்குருபரனெதிர்சென்றவன்றாளைச்
சென்னியால்வணங்குவனெனுமோகையாற்சென்றான்
றுன்னும்வான்வர்தொகுதியும்வியப்பொடுதுதிப்ப. (கூக)

(புத்தரும்அமணரும்வசவேசர்முதலிய அடியார்களையிகழ்தல்)

அத்திறஞ்செலுஞ்செலவினையகங்குருட்டமணர்
புத்தர்கண்டிவனொன்கொலோவறிதெதிர்போதல்
பித்தனென்றுதம்மிறைவனைச்சொல்லுமிப்பேய
ரொத்திறஞ்செயானெனச்சிவசரணரையிகழ்ந்தார். (கூஉ)

(அமணர்கள்விச்சலராசன்முன்வசவேசரையிகழ்தல்)

மன்னன்விச்சலன்பாலடைந்தருகரெம்மன்ன
நின்னகர்க்கொருபுதுமையொன்றுற்றதுநீகே
ளன்னிமித்தமொன்றெய்தியதேகொடுநந்தி
தன்னிடத்தொருவன்வருமென்றெதிர்சாரும். (கூகூ)

தண்டநாயகன்றோள்வலந்துடித்ததுதன்னைக்
கொண்டுதான்வருங்குருபரனென்றெதிர்கோடல்
கண்டவோர்கனவிற்பெறுமடிசிலைக்கருதி
யுண்டுபோம்விருந்தினர்தமைத்தேடுதலொக்கும். (கூச)

ஒருவன்வந்திடுமெனவெதிர்கடற்படையொருங்கு
பரவிவந்திடச்செலுமிவன்றன்னைநீபார்த்துப்
பொருவின்மந்திரக்கிழமைநல்கியவுனைப்போல்வா
ரரவின்வன்றலைப்படிமிசையிலையெனவுரைத்தார். (கூரு)

---

*யானையும்-கப்பலும்-சாமரமும்-நுரையும்-குமிழியும்குடையும-மீகாமனும்--வீரரும்--வாளும்--மீனும்--குதிரையும்--அலையும் ஓசையும்-வாத்தியமும் என்றுபொருள்கொள்க.

(அரசன் அமணர்களுக்குவசவேசரின்மகிமையையுணர்ந்து புகல்தல்)

அருகர்வாசகங்கேட்டலுமுளம்வியந்தடிகேள்
விரகிஞன்மிகுதண்டநாயகனுமெய்விளைவு
கருதிஞன்கொலோவறிகிலமுடிவுறக்காண்பம்
வருகநீரிருமின்களென்றிருந்தனனமன்னன். (கூசு)

(அமணர்கள்செருக்கழியவசவேசர்முன் அல்லமன்வரநினைத்தல்)

தண்டநாயகன்றனதுளந்தங்குறத்தானத்
தண்டநாயகன்றன்மனந்தங்கியதலைவன்
றண்டநாயகன்றனையிகழ்சமணசெருக்கழியத்
தண்டநாயகனெதிர்செலநினைத்தனனறவிர்த்து. (கூஎ)

(அல்லமன்வேற்றுருவுடைந்துவசவேசாமுன்தோன்றல்)

என்னைக்காண்குவனெவ்வகைசெல்லினுமென்று
துன்னற்கோவணமொடுவிரிகுஞ்சியுந்தோன்ற
தன்னைக்காண்குநர்பித்தனெனறெள்ளவென்றனக்குப்
பொன்னைப்போலுநல்வசவநாயகனெதிர்போனான். (கூஅ)

வேறு. (அவ்வுழிநின்றோர் அல்லமனுக்கஞ்சுதல்)

மருவிநின்றவரிவன்மருளனேயென
விரைவிலிங்ககலகலெனவிலங்கினு
ரொருவருங்கண்டிறையுருவுணர்ந்திலர்
ருருவுகண்டெள்ளுநருணரவல்லரோ. (கூகூ)

(அல்லமன்புரியும்லீலாவினோதம்)

அல்லமனுயிடையாடலுன்னியே
பல்லெழுவாயுடைப்பாலனுகுவன்
கொல்லிளவேறெனக்குமரனுகுவன்
வில்லெனவுடல்வளைவிருத்தனுகுவன். (சு0)

விஞ்சையர்மகிழ்வுறவீணையொன்றுகைக்
கஞ்சமென்மலர்கொடுகொனம்பாடுவ
னஞ்சனவிழிமணியரிச்சிலம்படி
வஞ்சிபாமனமயல்வளரவாடுவன். (சுக)

இந்திரனிவனெனயானைமேற்கொளா
வந்தொருபுடைநரர்மருளத்தோன்றுவன்
பைந்தொடிபெயர்தருபாணிபோலவே
பந்திமுன்முடங்குளைப்பரிநடத்துவன். (சுஉ)

வானிடைக்கண்டனன் மனையிற்கண்டனன்
சேனையுட்கண்டனன் றெருவிற்கண்டனன்
யானெனக்கடிநகரெங்குந்தோன்றுவன்
ஞானநற்கண்ணினாற் காணுநம்பனே. (சங)

ஆடுநர்தம்முடனாடுநல்லிசை
பாடுநர்தம்முடன்பாடுமென்மலர்
சூடுநர்தம்முடன்சூடும்வாள்விதிர்த்
தோடுநர்தம்முடனோடுமல்லமன். (சச)

பொருவிலாவளநகாப்பொருந்துமானிடர்
வரைவிலாவாடலிவ்வகைசெய்கிற்பவ
ரொருவரோபலாகொலோவுணாகிலோமென
வெருவினாரல்லமன்விநோதநோக்கியே. (சரு)

(வசவேசர் அல்லமனையறிந்துவணங்கினமை)

மண்ணிடைப றறவு ரவிதியவவபினைக்
கண்ணனிமெருசனககாரனகாண்கைபோ
னண்ணிடுமுணாவுடைநநதியெபபிரா
னண்ணலையறிந்தனையமினறியே. (சசு)

உடலெலாமுள்ளமாயுருகிக்கண்கணீ
ரடங்குறுதொமுகயெயவிதிரப்பவன்பினுற்
றொடர்நதெலாவுயிரையுநதொண்டுகொணடரு
ளொடுநதகாயருளெனநிலத்திறைஞ்சினர். (சஎ)

(அடியாாகள் வணஙகுதல்)

தண்டநாயகனிலநதணடிற்றாழ்நதெழுத
தொண்டராயரனைதுன்னினொலாங
கண்டுநீர்விழியுகக்கநதவன்பின
லண்டநாயகன்றிருவடியிறைஞ்சினர் (சஅ)

(தேவர்கள்பூமாரிபொழிதல்)

நநதிதனன்பையுநதிபால்வரு
மெந்தைதன்னருளையுமென்சொல்வாமெனச்
சிந்தினர்மலர்மழைதேவாயாவருந்
துந்துமியதிர்த்தனதொணடாரார்ப்பவே (சகூ)

கலியாணபுரமுமங்கையலங்கிரியம

மயலிலாநநருசைவன்வாழ்தந
மியலினல்லமனெனணிவநகருள
செயலினடியவர்திரள்களிததலாற்
கயிலையேயளங்கெழுகல்லியாணமே (ருய)

(அமணர்கள்பொருமையுறுதல்)

தெரியநற்றண்டநாயகன்றன்செய்கையும்
பெரியவக்குருபரன்பெருமைதன்னையுங்
கரியமெய்ச்சமணர்தாங்கண்டுமன்பில
ரரியவற்றரிதழுக்காறுவெல்வதே. (ருக)

(அல்லமன்வசவேசர்மடத்திலுறுதல்)

தந்திரமுடிவெனுஞ்சைவதேசிகன்
வந்தெதிர்தனதுதாள்வணங்கினொரொடு
செந்திருமகளுலாந்தெருவுட்போகியே
நந்திதன்மந்திரநணுகினனரோ. (ருஉ)

(தேவர்களும்வியப்புறும்ஆதனத்தைஅல்லமனேக்குதல்)

தேவருமுனிவருஞ்சித்தராகிய
யாவருமிதனியலின்னதென்றுளத்
தாய்வருநிலையுடையம்பராதன
மூவருமடிதொழுமுதல்வனேக்கினன். (ருங)

(அல்லமனஆதனத்திவர்ந்தமை)

அசைவறுமறிவுருவாகுமல்லமன்
றிசையுறுமணியணைச்செனனிமீமிசை
வசையறுவழிநடைவசவதேசிக
னிசையமருலகிடையேறவேறினன் (ருச)

(அல்லமன்ஆதனத்திவரத்-தானேபூமாரிபொழிதல்)

கூறருமொளியுடைக்குதிரைத்தேரினன்
வேறொருமணிமயவெற்பிவர்ந்தெனத
தேறருமணைமிசைதேசிகோத்தம
னேறலுமலர்மழையிழிந்தவென்பவே. (ருரு)

(வாத்தியமுழக்கமும்-அடியார்கள்தோத்திரமும)

முரசொடுபல்லியமுழக்கெழுந்தன
துரிசறுமடியவர்தொகுதிகைகுவித்
தரகரவெனுமொலியண்டகூடமட்
டொருகணமொடுங்குமுன்னேடிற்றென்பவே. (ரு௬)

(ஆறுதாரமுடிவின்நிட்களசிவம்போல்அல்லமன்
ஆதனத்திருந்தமை) வேறு.

முதனிலைமுதலாமூவிருநிலையின்மூலமாமுதலவாதார
விதழவிழ்கமலப்பொகுட்டினுணின்றவிலிங்கமோராறெனநின்
றதன்மிசையிலகுநிட்களம்போலநுவன்றவேழாநிலையாகு [று
மதன்மிசையமலனல்லமதேவனமர்ந்தனனமரரும்வியப்ப ()

(தூலசூக்குமகாரணமுதலியவுபாதியொழிந்ததுரியனைப்போல
அல்லமனையாவருமறிந்தமை)

உடம்பொடுபொறிநாற்கரணமற்றுயிரொன்றுணைத்திடப்படுமுபா
கடந்துளநிலையிற்சோதியாயிலங்கக்கண்டிடுதுரியனை [திகளைக்,
நெடுந்தவிசமைமயவமைத்தசெம்மணிப்பொனணிலைக [ப்போல,
விடந்தணிவிசும்பெனறல்லமனிருப்ப [ளோரேழையுங்கடவா,
விருந்தவர்யாவருங்கண்டார் (ருஅ)

(அல்லமன்புகழைஅடியார்கள்துதித்தல்)

ஆடினாசிலவரங்கைநன்கொட்டியல்லமனபெரியதோர்புகழைட
பாடினாசிலவர்விழிபொழிவெள்ளம்பாயவுறக்குவித்தகைதலை
சூடினாசிலவர்நிலமிசைவீழ்ந்துதொழுதனாசிலவாமெய் [மேற்
மூடினாசிலவர்பரவினாசிலவர்முகமகிழ்ந்தனடியவரனறே. [ப்புளக,

(அல்லமனஆதனததமரவசவேசாபரவசமடைந்துஆனந்தவாரி
யிற்படிந்தமை)

இந்தியம்விடயங்கரணமெய்யென்னுமியாவையுங்காண்கிலனே
மந்தரவணைமேலிவாந்திருந்தருளுமண்ணலைக்கண்டவப் [ங்கு
முந்தியபரமாநந்தவாரிதியுணமூழ்கினனமூழ்ந்தினன [பொழுதே
தந்திரமெவற்றுஞ்சிறந்ததுசைவதந்திரமெனுமருணநதி. [மமா

(அல்லமனதன்னைப்புறததுக்கண்டவசவேசனைப்புகழ்தல்)

மண்டலமனைத்தைகுணமபிமானமலமிவையனைத்தையுங்கடந்து
கண்டிடுமெண்ணமபுறத்துநீயெமமைக்காண்டியங்மைததவி [ட்
வெண்டிரைசுருட்டுங்கருங்கடலுலகில்வேறுளாசெ [ச்செய்கை
தொண்டர்கடிகுடவசவனைத்துதித்தான்சுர [ய்வதன்றென்று
ரொலாந்துதிக்குமெயபெருமான். (சுக

(வசவேசாபுகழஅல்லமனஆதனததிலிருத்தல்)

உனனருளுளதேற்கமலனமாறெழிலுபொருசிறுதுரும்புசெய்கி
மெனனநலவசவன்புகனறுகைகூடபயிணைவிருபுனலுகவு [ற்கு
தன்னுணாகிலனுய்வசமறநிறபததணகதிாசசெமமணிகு [ருகித்
பொன்னரியணைமேலவிசுமபுறவிருநதானபுல்லருமல்ல [யின்ற
மதேவன். (சுஉ)

இருபத்திரண்டாவது-சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி
முற்றிற்று

ஆக-திருவிருத்தம்-கயசுக

இருபத்துமூன்றாவது

ஆரோகணகதி,

ஒருவருண்ணவொருவர்பசிகெடார்
தனாயிலென்னுஞ்சகுமொழிபொய்த்திட
வருளினல்லமனுறும்பசிகெட
விரவியுண்டமிகுதிவிளம்புவாம். (௧)

தண்ணாந்திங்களிற்றண்ணெனத்தண்கதிர்
வண்ணங்குன்றுஞாயிறுவாசிலைப்
பண்ணங்குன்றுறுபான்மையினாதனத்
தெண்ணாந்தேவனிருந்தருள்காலையின். (௨)

ஈத்துற்றஅல்லமனைக்கண்டவசவேசர்அசைவற்றிருந்தமை

வசவனுள்ளம்வயல்புகுநீரென
விசயநல்லமன்மேனிவடிவமா
யசைவிலன்பிறிதொன்றுமறிந்தில
னிசையுமோவியமென்னவிருந்தனன். (௩)

அல்லமனாகியவமுதத்தைச்சென்னவசவையர்நோக்குதல்;

கழுமணித்தவிசென்னுங்கலத்திடை
யழிவற்றிகழல்லமனாகிய
செழியநற்சுவைசென்னவசவனும்
விழியினுக்குவிருந்திட்டனனரோ. (௪)

(மோளிகைமாறன்மடிவாலமாச்சையர்முனமாகியவண்டினங்கள அல்லமனாகியமலரிடத்துற்றமை)

முனிவினைக்கொறுமோளிகைமாறனும்
வினையினைத்தெறுமெய்மமடிவாலனும்
தனைநிகர்க்குந்தவிசமர்பூவினை
மனமெனப்படுமலவணையுறவிட்டனர். (௫)

(அல்லமனிருந்தஆதனத்தைஅடியார்கள்சூழ்ந்தமை)

முன்னிருந்தமுதுக்குறைவாளரும்
பின்னடைந்தபெரியருமாகிய
மன்னிருந்தமணித்தவிசின்புடைத்
துன்னியெங்கணுஞ்சூழ்ந்தனர்தொண்டரோ. (௬

(ருத்திராக்கமணிபவர்,பஞ்சாக்கரதியானமுடையார்சிலர்)
புண்டரந்திருநெற்றியிற்பூசிமெய்க்
கண்டிகையெனுங்கலனணிவார்சிலர்
பண்டைநான்மறையின்பயனாகவே
கொண்டவஞ்செழுத்துங்குறிப்பார்சிலர். (எ)

(ஆகமவிதிப்படிசிவார்ச்சனைபுரிபவர்சிலர்)
நந்தனந்தருநாண்மலர்மஞ்சனஞ்
சந்தனஞ்சுடர்தண்புகையாதிகொண்
டிந்தியங்களெலாமடங்குள்ளமோ
டந்திவண்ணனையர்ச்சிப்பரோர்சிலர். (அ)

(இந்திரியாயமுடையார்க்கேவல்புரிபவர்சிலர்)
தாவில்பூசனைதாம்புரிகிற்பதிற்
பாரெலாஞ்சொலப்பட்டிமைம்புலக்
காவல்செய்யுங்கருத்துடையார்தமக்
கேவல்செய்தனன்றென்றுசெய்வார்சிலர். (கூ)

(சிவபிரானைத்தோத்திரஞ்செய்பவர்சிலர்)
பூசனைத்தொழில்பூண்பதினெண்மடங்
கீசனைத்துதித்தேத்துதனன்றென
ஆசலொத்தவுளமிலராய்ப்புலத்
துசிகிற்பத்துதிப்பவரோர்சிலர். (க0)

(வேதத்தின்முடிவாகியதத்துவமசியின்பொருளைத்
தியானிப்பவர்சிலர்)
அங்கலிங்கமயிக்கமிதுவென
மங்கலந்தருமாமறையின்முடித்
தங்குறுந்தத்துவமசிதன்பொருள்
பங்கமின்றிப்பகர்பவரோர்சிலர். (கக)

(அல்லமறுகியஆசிரியனிடத்திற்பசுபதிபாசவியல்பைத்
தெளிபவர்சிலர்)
பாசமேதுபசுவெனப்பட்டதே
தீசன்யார்பதியெவ்வகையாருயிர்க்
காசுதீரவருளுமருளுடைத்
தேசிகரவெனத்தேர்பவரோர்சிலர். (க௨)

(மானதபூசையாற்சிவபோதமிழந்தவர்சிலர்)
புறந்தினஞ்செயும்பூசையினன்றெனச்
சிறந்தகஞ்செய்தியானமருவிமெய்
மறந்திருந்தமனஞ்சிவலிங்கமுற்
றிறந்திடுந்திறமெய்தினரோர்சிலர். (கங)

இடகலைபிங்கலைதடுத்துச்சுழிமுனையினிறுத்துனர்சிலா

ஓடிமீளுமுயிர்நின்றிடாதெனி
னீடுமாமனநிற்பதன்றுதலால்
வீடுமேவரிதென்றுவிதிமுறை
நாடிவாயுநலிபவரோராலர். (௧௪)

(அல்லமனிடத்தில்அன்புவைத்தவசவேசனைக்கண்ட
அடியாாகள்மனமவருந்திநீங்கினமை)

இனையராகியிருந்தவக்காலையி
லனையனாகியவல்லமன்றனனிடை
நினைவெலாமுறநின்றுதமதிடை
மனமிலாதவசவனைக்கண்டனர். (௧௫)

வேறு.

பெரியவர்சிறுமையொன்றும்பெற்றிடை
யரவணிகடவுடனடியர்தமமுளே
தெரிபவனெவனவன்சிறியனேயென
விரிவுறுமறையெலாம்விளம்புமென்பவே. (௧௬)

ஆவுரிசதிடினுநீறணியுமன்பனம்
மாவுரித்தவனெனவணங்கத்தக்கவன்
பூவுரித்தவன்பதம்புனையப்போற்றுற
நாவுரித்தெனமறைநான்குமோதுமால். (௧௭)

வந்தவர்வருபவர்வருகின்றார்களா
மந்தமிலடியர்மாட்டாற்றுஞ்செய்கையைச்
சிந்தனைசெய்கிலன்றேசிகனசெயு
மிந்திரசாலமுற்றிருந்துநந்தியே (௧௮)

பத்தியிற்றவறிலேனென்பாலிருந்துநாந்
துய்த்துடற்சுமப்பதிற்றுறததனன்றென
மெய்த்தவக்குழாமெலாமகொண்டுபோயின
வத்தனற்றண்டநாயகனைவிட்டரோ. (௧௯)

(அடியார்கள்நீங்கவசவேசர்மணவினைமுடிந்தமனைபோலிருக்கு
மடத்தைநோக்கினமை)

துன்றியமெய்த்தவர்துறந்துபோயபின்
மன்றல்செய்மற்றைநாண்மனையையொத்தொரு
தன்றனிநற்புரந்தனிப்பக்கண்டன
னன்றறிநற்செயனந்திதேவனே. (௨0)

(அடியார்கள் அமுதருந்தாதொழிந்தமைநோக்கிவசவேசர்மனம வருந்துதல்)

எழுவினனன்புசெயவழியையின்றுநான்
குழுவுறுமடியவர்க்குறிதநுச்செய்தவில்
வொழிவறு பசிஉண்டொழிந்திடா நீரந
தழிவுறுமேயெனவகந்தளர்ந்தனன். (உக)

சங்கமபத்திசெய்தண்டநாதனே
சங்கமபத்திசெய்தகைமைபூண்டுநான்
சங்கமபத்தியிற்றவறினேனென்றுற்
சங்கமபத்திசெய்தன்மையெணமையோ (உஉ)

இழிப்பினுமவெறுப்பினுமில்லினுள்ளன
வழிப்பினுமுடமபினையரிந்துகொல்லினும்
பழிப்பறுசங்கமபத்திசெய்பவ
ரொழிப்பதுபிறவியென்றுலகமோதுமே (உ௩)

(அடியார்கள்பசிநீங்க அல்லமனவசவேசரிடத்தில் அமுதருந்த நினைத்தல்)

இம்முறைசங்கமபத்தியெய்திய
வெம்முடைநந்திதனெண்ணமுற்றுற
வம்மடையடிசிலுண்டலமன்மாதவா
தம்முறுபசியெலாந்தணிப்பவுன்னினன (உ௪)

(சவேசரிடத்தில் அல்லமன் தனதுபசிநோயைவிரைவி லகற்றென்றல்)

ஒருவன்யான்சிறுபசியுடையனசிற்றுணு
வொருவுறவிடுதிநீவேண்டுமாறுபின
பரிவுளவடியவர்பாற்செயென்றனன்
பொருவறுவசவனைநோக்கிப்போதகன் (உரு)

(வசவேசர் அல்லமனையுபசரித்து அமுதுசெய்வித்தல்)

ஐயனுமுனிவுறுதருளும்வண்ணமயான்
செய்யுநல்வினையெனமகிழ்ந்துதேவனைப்
பையவுண்மனையிடைப்பணிந்துகொண்டுபோய்ப்
பெய்யுமென்மலர்மணிப்பீடத்தேற்றினன். (உசு)

ஏற்றியவருள்வசவேசனெம்பிரான்
காற்றுணைமலர்களைக்கந்தமஞ்சன
நாற்றமென்மலர்நறுமபுகைவிளக்கெனட்
போற்றியவிவைகொடுபூசைசெய்தனன். (உஎ)

பூசனைசெய்தபின்போற்றிநின்றுபொற்
பாசனமமைத்தமென்பதம்படைத்துமேல்
யோசனைகைகமழ்நறியுமொள்ளிய
போசனமுறையிடப்புரிந்தநந்தியே. (உஅ)
அருந்துகவெனவடிதொழவுமக்கலந்
திருந்தியமுதுளோரவிழுந்தேசடியா
தருந்தினரெரிமைப்போத்தலைமன்
பொருந்தியவவரிறுபபூதராகவே (உகூ)
பின்னருமமுறைசெய்யவயனவ்
வன்னமுமமுறையநந்திப்பின்னரும்
பின்னருமமுறைபெய்யவுண்டனன்
றன்னுளமகியநதனனறண்டநாயகன். (௩௰)
சிறுச்சிறிதனமிடிருசெய்கையாலரு
ளிறைக்கெழிலுதரமெருப்பெழுந்ததால்
விறற்கனலமுறைவிறகிடககனன
றுறப்பெரிதெனவெழுந்தோங்கல்போலவே. (௩க)
எண்ணியவெண்ணரிபாங்கியற்றுமேவல
ரண்ணலுமவருநெனவழைததுமமனைப்
பணணியபதமெலாமபடைமினென்றலுந்
துண்ணெனவனமிடுநதொழிலொருடங்கினர். (௩உ)

வேறு.

அளவறுமடியர்க்கெல்லாமாக்கியவடிசிற்குன்றங்
கொளவுறக்கூடையோடுகூடைகடாக்கக்கொண்டு
வளமுறுகயிலைக்குன்றமபெயர்த்திவண்வைததலெனத
தளவுறவடிசிலெங்கடம்பிரானெதிர்குவித்தார். (௩௩)
பருப்பொருபொருப்பெனத்தாமபடைததனர்சிலரொடுத்து
விளைப்புதுநெய்கவிழ்த்துவிடுத்தனர்சிலாமணக்கும்
பொரிக்கறிபனிதமபாகுபுளிங்கறிபலவுமெல்லா
நிரைத்தொருசிலர்சொரிந்துநின்றனர்முகில்கள்போல. (௩ச)
வடைபடுதிகிரியாகமாங்கனிகவண்கல்லாக
வுடைபடுகழைக்கரும்பங்கொண்கதையாகக்கொண்டு
கடைபடுமுலகிற்கெல்லாங்காரியகருத்தன்முன்னர்ப்
படைபடையெனச்சொரிந்தார்படைமுகத்திளைஞர்போல. (௩ரு)
குளங்கரையாகவந்தக்குளத்தினுட்பசுவின்றீம்பால்
விளங்குறமமுத்தவேலைவிடுத்தெனவிட்டாரசில்லோ
ருளங்கனிமூவர்செய்யுளொத்தமுக்கனிபுடைமேனோர்
வளங்கெழுதொடர்புபோலுமற்றவையபழமுந்தூர்ததார். (௩சு)

எண்ணிலரிடுவெல்லாமினியனவின்றென்றான்
கண்ணிமையொடுங்குமுன்னங்கடிதயினறுதவுறாமல்
வண்ணமெனமலாகளைவாங்கியறிதிருந்தனனெங்கோனேரற்ப
பண்ணவன்பரிக்குமேடுபள்ளமெனபனவுங்குண்டோ. (ருஎ)

(மடைத்தொழிற்புலவர்வசமேசெருக்குக்குறிப்பறிவித்தல்)

சற்றினுமுண்கவென்றுதமருபசரியாவண்ணஞ்
சுற்றினுமிடுகவென்றுதமபிரானுணர்த்தினான்
மற்றிதுகண்டுநின்றோமட்கலமொழியவேறு
பற்றிலையென்றாநந்திதிருமுகம்பார்த்துச்சொன்னார். (ருஅ)

(அடியார்கள்தங்களில்விளையாடியமுதுகளைக்கொண்டுவந்து
படைத்தல்)

உண்விளையாடல்செய்யுமொருவனைக்கண்டுவெண்மேற்
கண்விளையாடுநெற்றிக்கடவுளையடியாரெல்லாம்
விண்விளையாடுஞ்சோலையயனரிடத்திற்செல்வப
பெண்விளையாடுந்தமிற்பேரன்பினிகறமெணணி. (ருகூ)

பாண்டிமேலேற்றிக்கொண்டுமபானையிற்சுமந்துமந்தும்
வேண்டியபாகமுற்றுவேறுவேறுயரனன
மாண்டகைக்கரனுணணவளவிலாசொரிந்துயர்த்தா
ரூண்டழலவெறுகருமவனையணமூட்டுவெளபார்போல (சுய)

மலையெனவமலஞானவாரிமுனசொரிந்துபாப்பா
ரிலைமலாபசுங்காயந்தமிளநுசொறந்தண்டாற்செய்த
வுலையமைபல்காயபெயொணகறியமுதுவேறு
பலபலமுறைமயங்கப்படைப்பர்செல்விரைந்துவந்து. (சுக)

குய்கமழ்கறிகளிட்டுக்குவிப்பார்சிலரொடுதது
நெய்கவிழ்கையராகிநிற்பர்சிலர்நிரமபப்
பெய்கவிழ்சொரியெனறன்பால்பெய்பவர்சிலரளைந்த
கைகமழ்தயிர்க்குடத்தாற்கவிழ்ப்பவர்சிலரங்கம்மா. (சுஉ)

இட்டவர்மறியவன்னமிடுதற்குவிரைந்துசெல்வார்
முட்டவெதிர்நடந்துமூரல்கைவாங்கிவாங்கிக்
கொட்டுவாடிசிறந்தகூடைகள்கவிழ்த்தெறிந்து
தட்டுவரனம்படைக்குந்தம்பிரானடியரன்றே (சுங)

(அல்லமனுக்குப்பசிநோய்தணியாமையால்பலபண்டங்களா
லொழிக்கநினைத்தல்)

இன்னணம்படைத்தவெல்லாமிமைப்பினிலயின்றுசைவ
மன்னவனவயிற்றின்வெந்தீவளர்த்தினியீயியொல்லா
மென்னநல்லசவதேவனிருந்தபல்பண்டங்கொண்டு
முன்னவன்பசியையாற்றமுன்னிமற்றிதனைச்செய்தான். (சுச)

அவரையும்பயறுமெள்ளுமரிசியுமவலுங்கொள்ளுந்
துவரையுங்கடலையுஞ்செஞ்சோளமுநெல்லும்புல்லுங்
குவரையுங்கயிலையுமபொற்குன்றமுமபோலஞாலத்
தெவரையுங்களிப்புச்செய்யவொருகணுங்குவிப்பித்தானால்

(வசவேசர்மனததாலியற்றஅலலமனிளைவாலயின்றமை
குன்றெனக்குவித்தவெல்லாங்கொள்ளெனக்கொண்டுநம்பனை
மென்றறைக்கணத்துளின்றுமெல்வனகொணர்தியென்ன
வன்றிறற்றண்டநாதன்மனததினலவையியற்றி
நின்றிடத்தம்பிரானுநீனைவினலவையயின்றான். (சக)

(அடியார்கள்வசவேசரியல்பையும்அல்லமனியல்பையுநோக்கிப்
புகனறாணஙகுதல்)

கோக்கினலளித்தவெல்லாநோககினற்றொலைததானந்தி
வாக்கினலளிததவெல்லாமவாக்கினல்வளளலுண்டு
போக்கினனிடுதலுண்ணலென்னுமிப்போரின்கண்ணே
தாக்கினலிருவர்தாமுந்தோல்வியுற்றுடைந்தாரில்லை. (சஉ)

படைத்திடுந்தொழின்முயன்றபததனதியல்புமன்ன
துடைத்திடுந்தொழிவினின்றதூயவனியலுநோக்கி
யடுத்தநற்பத்தரொலலாமனைபவரிருவர்சீரு
மெடுத்துரைத்துளம்வியப்புற்றிறைஞ்சினரொருங்குமாதோ ()

இடுதற்குவல்லானந்தியிடுபொருளைவற்றையுங்கை
தொடுதற்குவல்லானிநதத்தூயவனென்பரிவ்வா
றிடுதற்குவல்லாரில்லையென்பரிவ்வாறுநாஙகை
தொடுதற்குவல்லார்தமமைச்சொல்லவுங்கேளேமெனபார் ()

(அல்லமனுக்கமையுமுணவைவசவேசருக்குச்சென்னவசவை
யர்புகல்தல்)

கண்ணப்பனன்பினனேகநியெனவமைததவூனை
யுண்ணப்பனானினவேறுமுயிருணினமையவனென்று
வண்ணப்பொன்னனையசென்னவசவதேசிகன்வணஙகி
விண்ணப்பஞ்செய்தான்றுங்கவிடைமுகஙகரந்தானோடு (ருo)

(மடிவாலமாச்சையர்புகலவசவேசர்அலலமனுக்குப்பொருந்து
மாறுவமுதருத்துவிததல்) வேறு.

சென்னவசவன்சொல்வியவசசெயலேசெய்யுஞ்செயலென்று
மன்னுமருளின்மடிவாலமாச்சிதேவன்வந்துரைப்ப [து
வென்னையுடையானும்மொழியேயெனதுமனத்தைத்தேற்றும
பின்னேயுளதோ*கதகமலாற்பெருநீர்தெளித்தற்கென்றுரைத்து.

---

* கதம்-தேற்றாங்கொட்டை.

பொறிகளூகரணம்பூதங்கள்புலன்கண்மற்றும்பல்வகைய
கறிகளாகவாருயிரோகலந்துண்பதமாநீயுண்ணப்
பெறுவதிலன்யானெனநின்றுபிறவிபடணிதீர்மருத்துவன்ற
னறியமலர்மெல்லடிபணிநதானமையாளுடையசருணந்தி. ()

(அல்லமன்அடியார்கள்களிக்கவசவேசனைப்புல்லுதல்)

வசவனிலைகண்டருணஞானவள்ளலல்லமப்பெயரான
பசியின்வருதேலனபொருட்குப்படர்காமக்குமநதிலன்யான்
கசியுநினதுமனததனுபுகாணவந்தேனென்றேத்தி
யிசையினமலியுமரனடியார்யாருமகிழவெடுத்தணைத்தான். ()

(வசவேசஅல்லமனைப்புகழ்ந்துவணஙகிநிற்றல்.)

கண்போலுயிர்கள்கண்டறியக்கதிரோபோற்காட்டுமபெருமானே
யுண்போன்யானுவூட்டுமுனக்கூட்டுவேனென்றெழுநதமையா
லெண்போதெனபோற்பேதைமையாரில்லையில்லையென்றனன்
பண்போடமலனெதிர்நின்றுனபதவடிவமாயினன். [பின்,

(அடியார்கள்புகழ்ந்துமகிழ்ந்தமை.)

செம்மைநெறியானருணந்திதேவன்றன்னைப்புகழ்வமோ
பொய்ம்மைதீருமல்லமனைப்புகழ்வமோவிங்கன்றியிவர்
தமமைவிழியாற்காணபதறகுத்தவஞ்செய்துடலமிதுபெற்ற
செம்மைமயாமேபுகழ்வமோவெனநின்றனர்தமபிரானடியார். ()

(அல்லமன்ஏவுதலால்வசவேசர்அடியார்களுக்கமுதருத்திவிக்கச
செல்லுதல்)

பரிந்தநந்திமுகநோக்கிப்பசித்தானொன்றுநீதளரப்
பிரிநதவந்தவடியர்தமைப்பிறங்கலனையநின்மாடத்
தருநதரணர்கிக்கொணர்திியெனவறிவானந்தமயன்கூற [தில்
விரைந்துவிடைகொண்டெழுநதன்புவெள்ளஞ்சென்றதவரிடத

(வசவேசர்அல்லமனருந்தியவுணவுகளியாவுமருந்தியகமகிழ்வுற்
றிருக்குமடியார்களைக்காண்டல்)

சென்றவசவனருட்குரவன்றிருமேனியிற்றுணங்கணிந்த
மன்றன்மலருஞ்சந்தனமும்வடிவிற்றிகழமடிமிர்ந்து
தின்றன்முதலகறிமணக்கத்தேக்குவிடுத்துமுகமலர்ந்து [ல்.
கொன்றைகமழ்வேணியனடியார்குழாங்களிருப்பக்கண்டனன

(வசவேசர்வணங்கிஅழைக்கஅடியார்கள்புகல்தல்)

கண்டநந்தியடிபணிந்துகடையேன்செய்தபிழையெல்லா
முண்டுபொறுமின்வருகவெனவுள்ளங்களிப்புற்றுங்கிருக்க
தொண்டர்வசவநின்பெருமைசொல்லவெளிதோவயிறாரப்
பண்டுபோலவாய்கடொழிற்புடாமலயின்றேயின்றென்று. ()

தேவருண்ணவியுணவுசெந்தீமுகத்திலிடுதல்போ
லோவில்யாங்களெல்லேமுமுணவடிசிலல்லமன்ற
ஞவின்மருவவிடுகினையோர்நாவோபுகழுந்தரத்ததென
வாவியினையகந்திசிரமலனடியார்புகன்றேநதி. (௫௯)

உலகிலொருவன்சிவயோகியுண்டதமமாசராசரமா
மலகிலுயிர்களெலாமுண்டதாகுமென்னமறைகூறு
மிலகுமுறையைக்காட்சியானின்றிங்குணரவுணர்த்திஞன்
கலகவினைகடாக்குமருட்கண்ணன்றிகழல்லமதேவன் (௬௰)

ஆதலாலவ்வல்லமனையருத்தலெமைமயெலாமருத்தல்
பாதமனைப்பணிதலெமைப்பணிதலாகுமெஞ்ஞான்றும்
பேதமில்லைநல்வசவப்பெயரோய்செல்கவென்னமலை
மாதுதழுவக்குழைந்ததோள்வள்ளலடியாரதமைவணங்கி. (௬௧)

(வசவேசர்மீண்டுஅடியார்களியல்பைஅல்லமனுக்குப்புகல்தல்.)

மீண்டுநந்தியல்லமஞமென்பூங்கமலவடியிறைஞ்சி'
யாண்டபெருமானடியார்களனையுண்டவுணவுகரு
வீண்டுமெகவுமுண்ணல்போலெந்தையுண்டவெலாமுண்டு
பூண்டமகிழ்வோடிருந்தனாநீபுனைந்தமலருமபுனைந்தென்றான்.

(உலகோர்புகல்தல்.)

மாறனடித்தவடிபட்டமன்னுமுயிரின்திறமெல்லா
மீறில்புகழ்க்கங்கணவசவனிட்டவடிசிலுணடுபசி
யாறியிருந்தாதலினல்லமன்பூரணனென்னக்
கூறுமொழிமெய்மெய்யென்றகூறியுலகங்களித்ததால். (௬௨)

(அல்லமன்வேதாகமத்தினபொருளைவசவேசருக்குணர்த்த
நினைத்தல்.)

இவ்வாறருந்தியமைதிபெருமெங்கள்பரமயோகிதான்
றெவ்வாகியவைம்புலன்வென்றதிறல்கூர்வசவன்றனைமகிழ்ந்து
சைவாகமமுநான்மறையுஞ்சாற்றுமபொருளையுணர்த்துதற்குச
செவ்வாய்மலராதிருவுள்ளஞ்செய்துதனிவீற்றிருந்தனஞல். ()

இருபத்துமூன்றாவது-ஆரோகணகதி-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௧௧௧௦.

இருபத்துநான்காவது

மனோலயகதி.

மயக்குதலின்றிமனோலயமெய்திற்
சயந்தருமுத்திதலைப்படுமென்று
நயந்தருபல்லமநாதன்விளங்க
வியம்பியவண்ணமியம்புதுமன்றே. (௧)

பத்தர்கடங்கள்பசிக்குணுமையன்
றந்துவநல்குகருத்தொடுதங்க
வத்தலையலபொட்டகங்குழைகின்ற
வித்தகனந்திவிளம்புவனன்றே. (௨)

(வசவேசர் அல்லமனைநோக்கிப்பிரமத்தின்னிலைமையையறியுமா றுணர்தவென்றல்.)

விருப்புவெறுப்புருவாய் விடயத்தேர
டிருககுமயற்சகமென்பதிலாமற்
பரப்பிரமத்தியல்பார்ப்பதெனக்குத்
தெரித்தருளென்றுரைசெய்துதித்தான். (௩)

(அல்லமன்வசவேசருக்குபதேசஞ்செய்தல்.)

அண்ணலுமார்வமடைந்தருணாநதி
யண்ணலுலகோர்தளைமாறபுருஞானக
கண்ணுறுமயாறுடாவினவெனாறு
புண்ணியனேறுபுகன்றிடுகின்றான். (௪)

யானெனதெனவிருந்திடுகோள்
ஞானமுருனதுநணணிலனறிற்
றனிலையாகசநங்கெழ்கிறகுந்
தீனமிலாத்சிவங்கிகழாதே. (௫)

கறங்கெனுமாறுழல்கின்றசகத்துப
பிறந்திறவாதபெருப்பிரமந்தி
கிறந்திடுமயானெனதெனுமகந்தை
மறைந்திடுமன்றிமறைந்திடுமோதான் (௬)

யானிதுசெய்வலெனநினைந்துசெய்வ
னேனையவொன்னவிருந்தகருத்தான்
மேமணிகழ் முதல்விரும்பமிருந்திட்டாற்
பாலுவைமேவுறுபற்றறநீக்கும். (௭)

இருவினைதாமருவியானெனலாலவ்
விருவினையால்வருமின்பொடுதுன்ப
மிருவினையானெனலின்றெனின்இல்லை
யிருவினையிலலெனின்இல்லைபிறப்பே (௮)

மனத்தையடக்கமனந்தனையாகும்
பினைத்துணையின்றதுபெற்றனனுயிர்
றனிசசிவமேயொருதானெனவாழ்வ
னினைத்துமறந்துநிலத்துழலானே. (௯)

வாரணமாகு மனத்தையடக்கிற்
காரணமாயைகளைந்தொழியாத
பூரணமாகியபோதமடைந்திட்
டாரணமோதுமருமபொருளாவான். (க௦)

வேறு.

விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம்விடையமுணரவிரியாம
லொருங்குநெஞ்சங்கருவியாந்தனையுணரவொருங்காமல்
விரிந்தநெஞ்சமுடையவனைவிடாதுபிறவியென்றுணர்க
வொருங்குநெஞ்சமுடையானையுறாதுபிறப்பென்றுணர்கவே. ()

அந்தக்கரணசுத்தியேயறிவையறிதற்சாதனமவ்
வந்தக்கரணசுத்திதனக்கறையுங்கருமமாரணங்க
ளந்தக்கரணசுத்திதானாவதவாவற்றிடுதலே
யந்தக்கரணசுத்தியினாலடைவன்பிண்டப்பெயரன்றே. (கஉ)

ஆசையறுதல்வீட்டினைப்பேறேயடைதற்காரணமா
மாசையறுதலலதில்லைப்பலநூலனைத்துமாய்ந்திடினு
மாசையறுவோனசிவனாதறிண்ணமெனநன்றறிந்திருந்து
மாசையுறுதலென்கொண்டோவந்தோமனிதரறியேமே (கங)

ஆசுதீர்ந்தமனத்தினிடையன்றியுணர்வுதோன்றாது
மாசுதீர்ந்தவாடியிடையன்றிவதனந்தோன்றுமோ
பாசநீங்குபரஞ்சுடரைநினைக்குநினைவாற்பற்றுமனங்
காசநீங்குகண்போலத்தனைக்காணவிளங்குமால். (கச)

வானமல்லேன்வளியல்லேனழனீரல்லேனமண்ணல்லேன
ஞானமல்லேனவினையல்லேனானேசிவமென்றெண்ணினோ
னூனமில்லாவொருசிவமேயாவனிவ்வாறுன்னாதா
னீனமெல்லாமுடையவுடம்பெடுத்துச்சுழலுமெஞ்ஞான்றும். ()

தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவனேயறிஞனான்றனையுண்மையாத
தன்னைச்சிவமென்றறியாதானறியானென்றுந்தனதுண்மை
தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவன்றேதாழ்வாமபாசந்தனைநீப்பன்
றன்னைச்சிவமென்றறியாதான்றனக்குப்பிறப்பேதுணையாகும.

தன்னைப்பேதமாய்க்காண்கைசகத்திற்காணப்பட்டதாந
தன்னைப்பேதமறச்சிவமென்றறிவான்ஞானிதானொருவ
னென்னக்கருதிமறையதுநீயானேயெனவத்துவிதந்
தன்னைப்புகலுங்கண்டதனைச்சாற்றன்மறையின்கருத்தன்றே

தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தாமேசிவமாத்தோன்றுமாற்
றீதாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தெளியவபேதமிகலின்றி
வேதாகமங்கள்விளம்பிடினும்விளங்காதென்றும்வேறென்னும்
வாதாலழிவரவர்மாயைமயக்கமயங்குமதியினர். (கஅ)

நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையினிற்கநிறுத்திவிடயங்க
ளஞ்சுந்துறவாத்துறந்தசிவயோகியொருவனடியிணையிற்
றுஞ்சுந்திருமால்முதலமரருள்ளமவனைத்துதித்திறைஞ்சா
தெஞ்சுந்தவமாமுனிவரிலையெனநான்மறையுமியம்புமால். (கக)

(உபதேசம்பெற்றவசவேசர்அல்லமனைவணங்கஅடியார்களியாவ
ரும்வணங்குதல்.)

என்றுகருணைபொழிவிழியெங்கோமானுண்மையினிதியம்ப
நின்றவசவராயனுளமழல்சேர்மெழுகினெக்குருகிச்
சென்றுகுரவனடிபணிந்தான்சென்னவசவன்முதலாகத்
துன்றுசரணருய்ந்தனம்யாமென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால். ()

(அல்லமன்தனதுதொழிலில்நிற்றல்.)

இவ்வாறருளாற்றனையுணர்த்தியிருந்தஞானவியல்வீர
சைவாசிரியனல்லமனித்தனாயிறபருவந்தலைசிறப்ப
வுய்வானினைந்துதனைநோக்கியுறவடியார்க்குபதேசஞ் [ஞன்.
செய்வானியன்றவடிவொடுசென்றருள்செய்செயல்செய்துலாவி

இருபத்துநான்காவது-மனோலயகதி முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம-கக௭௬.

இருபத்தைந்தாவது.

மான்மியகதி.

வியனிலமேவியவிழுமியோர்க்கெலாஞ்
செயிரறுமல்லமன்செய்தநன்றியைக்
கயிலையினுதல்விழிக்கடவுடன்புடை
மயிலியலொடுசொலுமாறுகூறுவாம. (க)

ஆயிடையருணந்தியாதிமாதவர்
நேயமோடமர்வுறநிறுவியல்லமன்
மாயிருஞாலமேன்மானிடர்க்கெலாம்
போயருள்செயுந்தொழில்பூண்டொளானரோ. (உ)

திருக்கைலாயத்தில்உமாதேவியார்சிவபிரானைவினுதல்.)

இன்னணமல்லமனிருநிலத்துறத்
தன்னிகர்கயிலையிற்சிங்கந்தாங்கிய
பொன்னணைமிசையமர்புராரிதன்னொடு
மின்னணிமுலையுமைவிளம்பன்மேயினாள். (௩)

(சிவபிரான் அம்பிகைக்கிநந்திதேவர்-சத்துவகுணமாயை, சிவ
கணங்கள் ஆகிய இவர்கள் பூவுலகில், அவதாரஞ்செய்துநடத்திய
வியல்பையும் வீரசைவசமயாசாரத்தையும் அச்சமயிகளுக்குப்போ
தகாசிரியனாகிய அல்லமன்பெருமையையும் விரித்துரைத்தல்)

அல்லமனருள்பெறற்கடைந்தநந்தியோ
டெல்லையினின்கணமெனதுநற்கலை
மெல்லியனிலமிசைமேவிச்செய்ததென்
சொல்லுதியெனவுமையிறைவன்சொல்லுவான. (௪)

நந்திநல்வசவனாமங்கொண்டமாந்
தந்தமிலெம்மடியவனாயாமெனப்
புந்திசெய்தவர்விழைபொருளளித்தமண்
சிந்தியநிலமிசைச்சிறப்புற்றனனோ. (௫)

அறஞ்செயுநின்கலையாகுமங்கைபோய்ச்
சிறந்துளவுலகின்மாதேவிப்பேர்பெறீஇ
மறஞ்செயுமதன்வலிமாளமாய்த்தெலாந்
துறந்தனள்குரவனைத்துருவிப்போயினள். (௬)

நண்ணியநநகணநாதர்தாமுமக்
கண்ணகன்ஞாலமுற்றெமமைக்காணிய
வண்ணநல்வினைகள்பல்வகைபுரிந்தவ
ரொண்ணியபலநகரிடத்துவைகினா (௭)

அளக்கரும்விரதராயவரிருந்திடத
துளக்கமினிலையுடைத்தூயனல்லமன
கொளக்குறைபடாதபேரின்பங்கூட்டுண
விளக்கினனுலகினிலவீரசைவமே. (௮)

வேறு.

எவ்வகைச்சமயத்திற்குமிறைவனேயெனினுநேயஞ்
சைவநற்சமயத்துற்றான்சைவ தும்வீரசைவத்
தவ்வவர்பிறவிநீக்குமல்லமன்விருப்பமுள்ளான்
மைவரிக்கயனெடுங்கண்மடவராலென்றான்வள்ளல். (௯)

சமயமெவ்வகையினுநதான்சைவமேலாயதென்கொ
லமையுநல்வீரசைவமதனினுஞ்சிறநததென்கொ
லிமையவர்பரவுமுக்கணெம்பிரானருள்செய்யென்ன
வுமையவள்வினவவேழுரிதததவன்விளம்புமன்றே. (௧௰)

உரைக்குமெச்சமயததிற்குமுத்தரபாகமுசைவந்
தரிக்குமச்சைவததிற்குததரமெனவீரசைவந்
தெரிக்குநற்காமிகாதிசிரத்தினிற்றிகழுங்கண்டா
யரிக்குரற்சிலம்பரற்றுமடிமலர்த்தடங்கணல்லாய். (௧௧)

புறந்தீருசமயம்புக்குப்புறமலாச்சமயத்தெய்தி
யறந்திகழ்சைவமுற்றாங்கதிற்சரிதாதியாற்றிச்
சிறந்துளவீரசைவஞ்சேர்ந்தபின்வீடுநண்ணு
நறுந்தளிர்கவற்றுமேனிநளினமலர்வல்லியன்னாய். (கஉ)

அருமறைமுடியுஞ்சீர்சாலாகமமுடியுமொத்துப்
பொருமறமில்லாமன்முற்றுப்பொருளினைவிளங்கக்காட்டித்
தருமுறையதனால்வீரசைவமேதலைமைத்தாமிவ்
விருமறுவறுநன்னூலுமிதிற்பிரமாணமாகும். (கங)

ஒன்றொருவிடயந்தனையுருசுவைநிறைவென்றாக்கி
யென்றுமெம்முகத்தளித்திட்டெம்பிரசாதங்கொண்டு
துன்றுறுகருமமுன்னாத்தூய்மையிவ்வீரசைவத்
தன்றிவேறொருமார்க்கத்தினடுக்குமோவடுக்கண்மாதே. (கச)

ஆதலால்வீரசைவத்தறிவினையறியச்செய்தான்
மாதர்மாதேவியாமுன்வண்கலைமாதினுக்கும்
மேதையாம்வசவனுதிமெய்யடியவர்க்குஞான
போதகாசிரியனென்னும்பொருவிலல்லமன்வேற்கண்ணாய். ()

பருவபேதத்தாற்பேதப்படும்பொருள்பருவங்கண்டு
திருவின்மாமுனிவர்யோகர்சித்தர்கண்முதலானோர்க்குப்
பொருவிலாவல்லமப்பேர்புண்ணியன்புகன்றாட்கொண்டான்
குரவவார்குழன்மடந்தாயென்றனன்குன்றவில்லி. (கசு)

(அம்பிகை அல்லமன்பெருமையைச்சிவபிரானாற்கூறக்கேட்டு வணங்கினமை.)

அம்மையுண்மகிழ்வுபொங்கவல்லமன்பெருமைகேளா
மமர்செய்தளகலக்குமாயையைக்கடந்தானென்றன்
மெய்மனைவியென்பவளை மாயால்விளம்பநானறிந்தேனென்று
மும்மதில்வலிதொலைத்தமுக்கணையகனைத்தாழ்ந்தாள். (கஎ)

(நூலாசிரியர்.)

அங்குமைமாதினோடுமல்லமன்பெருமைகூறித்
திங்கள்வெண்முகிழ்புனைந்தசெஞ்சடைப்பரமன்மேவ
விங்கருண்மேகமென்னுமிணையிலெங்குருகுகேசன்
மங்கலமுத்தியின்பமவழுங்குமத்தொழிலினின்றான். (கஅ)

மூத்தவரிளைஞர்நோயர்முகிழ்முலைமாதர்நல்ல
சீர்த்தொழிலாளர்பொல்லாத்தீத்தொழிலாளரொன்றும்
பார்த்திலன்யாவர்மாட்டும்பரிந்தருண்மாரிபெய்து
காத்தனனமலஞானகாரணன்குருகுகேசன். (கக)

இன்னவாறருளினனேயிவருறவிவர்வேறென்ன
தன்னைபோலுயிர்கட்கெல்லாமாரருளொருங்குசெய்தே
யென்னையாளெனக்கொண்டாளுமிணையடிக்குருகுகேசன்
மன்னுமாதவர்கணெஞ்சமலர்தொறும்வாழாநின்றான். (உ൬)
எல்லொளியிரவிபோலவிருண்மலமிரிததிலங்கு
மல்லமன்சரிதமோதிலறமபொருளின்பமவீடாம
நல்வினைபயனோர்நான்குநண்ணுவனிதனைக்கேட்க
வல்லநல்வினையினுனுமற்றவைமருவிவாழ்வன. (உ௪)
மதியிலார்மதினராவர்மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர்
நிதியிலார்நிதிபடைப்பர்நிலையிலார்நிலைத்துவாழ்வர்
பதியிலார்பதிகிடைப்பர்பழுதிலிவ்விருபத்தைந்து
கதியினனிரமபுகாதைகற்றவர்கூறக்கேட்பின். (உஉ)
மாசறுமல்லமப்பேர்வள்ளறன்சரிதந்தன்னி
னைசறுஞ்செய்யுளெல்லாமன்புடன்படிப்பார்தம்மை
யேசறுமனிதவொன்னவிசைப்படுதோகரித்தோல்போர்த்த
வீசனென்பதுவேயன்றியேதுமற்றேதுவம்மா. (உ௩)

நூல்செய்தகாலம்.

பார்கெழுசகாத்தமூனை ஞாற்றெழுபானன்காவ
தாகியகரநாமங்கொளாண்டுறுவிடைஞாயிற்றிற்
சீர்கெழுமல்லமன்றன்றிருவிளையாடற்காதை
கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான்கருணைகொண்டியம்பினனே. ()

வாழ்த்து.

புண்ணியருலகில்வாழ்கபுலஞ்செறுநோன்புவாழ்க
பெண்ணொருபாகன்பூசைபேணிவாழடியார்வாழ்க
கண்ணுதலொருவற்சார்ந்தகற்புடைச்சைவம்வாழ்க
வண்ணலல்லமன்சீர்கேட்குமாதரவாளர்வாழ்க. (உ௫)
பொருவரும்பூதிவாழ்கபூதியையணிவோர்வாழ்க
திருவளர்கண்டிவாழ்கசிறந்தவஞ்செழுத்தும்வாழ்க
குருவருள்வாழ்கமெய்மையைக்கூறுநாவோர்கள்வாழ்க
வெருவரும்பிறவிதீர்க்கும்வித்தகர்வாழ்கவாழ்க. (உ௬)
அல்லமன்சரிதச்செய்யுளதனிலோர்செய்யுள்கற்க
வல்லவாருததமோதவல்லவர்வாயவல்லோர்
செல்வமீதென்னவன்பாற்செவிப்புலனிறைக்கவல்லோ.
ரொல்லுவரும்பூமிதிலென்றும்வாழ்ந்திடுகவன்றே. (உஎ)

இருபத்தைந்தாவது-மான்மியகதி-முற்றிற்று.

ஆக - திருவிருத்தம் -ககருஅ.

பிரபுலிங்கலீலை-முற்றிற்று.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் துதி
கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளியற்றியது.

புனையெழில்வடிவினுளோர்பொதுமகட்கண்டமைந்தர்
மனமெனப்புலவர்நெஞ்சமருளுமின்றமிழ்ப்பாமாலை
சினவிடையவற்கேசாற்றுஞ்சிவப்பிரகாசனென்னு
முனைவனெம்மடிகள்பாதமுளரிகள்சென்னிசேர்ப்பாம். (௧)

எவனொருநொடியிலெண்ணுதிசைத்ததோர்செய்யுண்மற்றைக்
கவிகள்பன்னுணிணைந்தகாப்பியங்கட்குமேலா
மெவனிறைமுதனுமத்தோடியைதருவிளக்கப்பேரோ
னவனெடுபிறப்பெமக்கீண்டளித்தபால்வாழ்கமன்னோ. (௨)

சிவப்பிரகாசதேசிகர்திருவடிவாழ்க.

சாலிவாகன சகாப்தம் ௲௭௱எ௪-ல் கரஞு வைகாசிமீ ஆதிவாரத்தில் வேதாந்த சித்தாந்த வீரசைவ சமயாசாரியரா கிய துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தரு ளிய பிரபுதேவர் சரித்திரமாகிய இவ்வரிய நூலின் கவிகளின் கருத்தை எளிதிலறிதற்பொருட்டு உறையூரில் வசிக்கும் தொ ண்டைமண்டல வேளாளர் குலதிலகராகிய மதுரைநாயக முத லியாரவர்கள்குமாரர் சொக்கலிங்கமுதலியாரவர்கள் முன்னிலை யில் திருப்பரங்குன்றம் அருணாசலசரணர் குமாரர் நாராயணசர ணரால் எழுதப்பட்ட அவதாரிகையுடன் ஷை சகாப்தம் ௲௮௱௨௨-ல் சார்வரிஞு சித்திரைமீ ௨௰௳ சுக்கிலபக்ஷம் புதன் வாரம் திரிதிகை-திதி மிருகசீரிட நக்ஷத்திரம் அமிர்தயோகம் இவைகூடியசுபதினத்தில் தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணவிலாச அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இப்புத்தகத்தின் லா பம் ஷை திருப்பரங்குன்றம் சுப்பிரமணியசுவாமி கோவிலில் ஷையூர்இராமலிங்கசரணரவர்களால் நடத்திவரும் கமலபாத்தி ரக்கட்டளைக்கு உபயோகிக்கப்படும்.

வேணும், பெரியநாயகிதுணை.

பிரபுலிங்கலீலை முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௪	௯	௧	மெய்யாகிற்	மெய்யாக
௫	௰௧	௨	முங்கூது	முகந்து
௩௧	௨௯	௩	கவினீர்	கவினீர்
௪௮	௭௫	௪	கா சணி	காசணி
ஷை	௭௯	௩	தனயை	தனையையை [டு
௮௰	௰௯	௩	வண்டிணைகொடு	வண்டிணைக்கொ
௮௭	௰௪	௩	வாய்தவின்று	வாய்தவினின்று
௮௯	௨௫	௨	மன்ஞன்	மன்னஞன்
௯௨		௯	மாதேயம்மை	மாதேவியம்மை
ஷை	௪௮	௪	னுவிடை	னுகைவிடை
ஷை	௫௰	௨	அடக்கி	அடங்கி
௱௪	௨௰	௨	மொரு	மொழி
௱௮	௫௧	௪	மாலமுண்ட	மாலமுண்ட
௱௰௩	௭	௩	இணங்குரு	யிணங்குரு
௱௨௧	௰௫	௨	பாதமும்	பாதகமும்
௱௫௭	௯௨	௨	யிணைவிரு	யிணைவிழி
௱௯௩		௰	ஞள்ள	லுள்ள

உ

சிவமயம்.

திருக்காளத்திப்புராணம்.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
வேலையசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தது.

இஃது

உறையூர்
தி.ம சொக்கலிங்க முதலியாரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு

தஞ்சை
இரத்தினவியாபாரம்
சபாபதி பிள்ளை அவர்கள்
வேண்டுகோளால்

திருப்பரங்குன்றம்
அ. நாராயணசரணரால்

தஞ்சை
"ஸ்ரீ கிருஷ்ணவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்"
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
சோபகிருது-ஊ௫

உ

இப்புத்தகத்தின் ஊதியம் திருப்பரங்குன்றம் சுப்பிரமணியசுவாமி கமலபாதத்திர நிவேதனத்திற்குஉபயோகிக்கப்படும்.

சிவமயம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது
திருக்கைலாயபரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை
ஆதீனத்து
அடியார்குழாத்தொருவராகிய
ஆறுமுகச்சுவாமிகளால்
இயற்றப்பட்டது.

வீங்குகரையெறிந்துவருபுனலெதிருசெலவாளைமீனம்வான்பாய்ந்
தாங்குநிகழ்மீனமினமென்றளவளாவலிதிலைமையத்தோய்ந்தோர்
பாங்குபெறுமெம்போல்வான்படருவரென்றறிவுறுத்தும்பரிசுகா
ட்டுர். தேங்குபுகழ்ப்பாலினதிகோலிவளர்தொண்டைவளத்திரு
நாடோங்கும. (௧)

அத்திருநாடதனினதிபொதிசடிலநம்மான்போலன்புவாய்ந்த
பத்திவடிவாகியநங்கண்ணப்பாதிருப்பதந்தோய்பரிசுபெற்றே
மெத்தியசீரநமபோலெககிரிபடைததவெனச்செருக்குமேன்மை
போல்விண்,குத்தியெழுந்தப்பாற்செல்சிகரமுடைகாளத்திக்கு
ன்றொன்றுண்டால். (௨)

கைலைவரையுறுந்தொண்டர்வாகீசர்போல்வருதல்காணுமற்றெ
ன்,கைலையெனுமத்திருக்காளத்திவரையெளிதுறுவான்கருதிலை,
மைலைநிகரஞ்சாயல்ஞானப்பூங்கோதையொடுமெருவியார்க்கு
மையிலையெனச்செய்தருள்நமபெருமானர்மனமகிழ்ந்துவடித்த
தேன்போல். (௩)

முன்னர்த்தித்திக்கப்பாடும்மூவருந்தமிழ்போலிம்மூவர்பாட்டு
பின்னர்த்திதிக்குமெனத்திருச்செவிகேட்டருள்வவைவரொழிற்பு
ராணங், கன்னலெனுந்தமிழின்மொழிபெயர்த்தணிகள்பலசெறி
த்துக்கணிப்பில்பன்னூற், பன்னலமுந்தெரிந்தோருநன்னலமெ
ன்றதிசயப்பப்பாடல்செய்தார். (௪)

அப்பெருஞ்சீருடையவரையானறையுந்தரமுள்ளதோவகிலமெல்
லா,மெய்ப்பொருளுமோராந்தவரரலெடுத்துரையாநிரோட்டகத்தை
யெளிதுசெய்தோன், துப்புறுசெஞ்சடைப்பெருமான்றிருவடிக்
கேபாமாலைதுலங்கச்செய்தோன, ஒப்பறுநற்றுறவொழுககமோ
ம்ப்சிவப்பிரகாசனெனுமொப்பில்லோன். (௫)

அன்னவன்பிற்றோன்றலெனுங்கலையன்கலைபுலவுமறிந்தோ
னன்னான், பின்னவனுமிளங்கருணைப்பிரகாசக்கலைவல்லோன்பிற
ங்கிடழுவர், முன்னவனசெயயருளைத்துமொருங்கடைந்தார
வர்பெருமைமொழிதற்பாற்றோ,சொன்னவப்புராணமதையச்சி
யற்றியெங்கெங்குந்துலங்கச்செயதான். (௬)

மற்றவன்செவ்வேற்கரத்தெங்கொற்றவன்வாழ்பரங்கிரியின்வாழ்
வான்பன்னூல்,கற்றவனல்வீரசைவமுற்றவன்பெற்றவன்செல்வ
ங்கதிக்குஞ்சீர்த்தி, முற்றவமபோலீட்டருணாசலசரணனிரதய
மெய்மொழியாற்செய்த, நற்றவம்போலுதித்தபெருஞ்சீர்நாரா
யணசரணநாமத்தோனே. (௭)

திருக்குருகூர்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ

ஞானசித்த சுவாமிகளால்

இயற்றப்பட்டது

சீர்கொண்டவுமைபூசைசெய்துகணவனைவளைசேர்செங்கையார
வார்கொண்டமுலைமார்பினழுந்தக்கட்டித்தழுவவளரனபோடு
மேர்கொண்டதவஞ்செயமுனைபேபெரியதவஞ்செய்ததெந்தநாடு
சூர்கொண்டநாமன்றியெனநினைக்குந்தொறுயகிழுந்தொண்டை
நாட்டில் (௧)

திருந்தியபொன்றொடுமுதலெந்நாடுமிந்நகர்நந்திசையினந்தோ
விருந்ததானுற்றோணடைநாட்டுக்குத்தாழ்வோமோவெவர்தா
நம்மை,வருநதவிழிந்தனவென்பாரெனக்கவலைப்படவளவில்வள
ஞ்சால்கீர்த்தி, பொருந்தியதெனகைலையெனுங்காளத்தித்திருத
தலத்தின்புராணந்தனனை (௨)

உலகுண்டநாரணனுதியனையுணவெழும்விடத்தையுண்டுகாத்த
லலகிலாப்பெருங்கருணையாளனடியார்க்கமுதமனையானன்பு
குலவியமெஞ்ஞானப்பூங்கோதையொருபாலுடையகோமான்
செங்கைத், தலமருவுமழுப்படையான்றந்தையுமாயெவ்வுயிர்க்கு
ந்தாயுமானேன். (௩)

கனறுபசியோடிருந்தாய்யான்சகியேன்சகியெனைக்கண்ணப்ப
னன்றேன், அன்றுமதுரக்கனிவாயாற்சுவைபார்த்தூட்டியவூனமுத
மேபோல, நனறுநமக்கிமழவர்பாடலுந்தித்திக்கின்றனவென்று
மேன்மை,யொன்றுபெருங்கருணையொடுமெயன்காணுச்சிரந்துளக்
கியுவகைசெய்ய (௪)

வாய்ந்தபுகழிளங்கருணைப்பிரகாசனெவர்க்குங்கண்மணியேபோ
லவான, ஆய்ந்தபுகழ்க்கல்வியினல்நயகுணத்தான்பேரறிவோ
னவனுமுற்றேன்றி, ஏய்ந்தபுகழ்ப்பெற்றசிவப்பிரகோசமாதவன்
வானிரவிமெய்யிற், றேய்ந்தபொழில்சூழ்துறைமங்கலப்பதியி
லமாந்தருளுந்தூயமேலோன். (௫)

திருமலியுமிலக்கியமுமிலக்கணமுங்கரைகண்டசீர்த்திமிக்கோ
ன, ஒருநொடிக்குளெண்ணுறுகவிபாடுநகனிவாயானெங்குமே
ன்மை, கருகாதவீரசைவசித்தாந்தகுலதீபன்கருணைசான்றோன்,
பருகாதவிடநுகர்ந்தபரமனுக்குப்பாமாலைபலவுஞ்செய்தோன்.()

திரிந்தகைக்குமைவனுமைந்துகளிற்றையுமடக்கிச்செலுத்து
ந்தீரன், விரிந்தகைக்குங்காமாதியாறுசிங்கேற்றையுங்கொன்ற
வெற்றியாளன், புரிந்தபுகழ்நெடுமாலுமலர்த்தவிசுப்புத்தேளும்
பொய்யாமியாங்கள், பரிநதவுடற்சுமையகற்றியாள்கவெனத்து
திக்கவவர்பாற்செல்லாது. (௭)

அளவிலாப்பேரன்பினிட்டலிங்கப்பிரானமர்ந்தவகலத்தான்மெய்
யுளமலியுந்துறவொழுக்கந்தவராதுகாத்தோமபுமுரவோனீற்றி
ன், வளமலிமெய்யோன்ஞானச்செல்வனவன்பிற்றோன்றுமாண்
புமியாரும், விளம்பரியவிதத்தையுஞ்சேர்வேலையசிகாமணிபன்
மேன்மைபூண்டோன். (௮)

இன்னபெருந்தகையோர்மூவருஞ்சாலமகிழ்ந்தையோவெளியநா
மூன், என்னதவஞ்செய்தோமோவிதுவுநமபாக்கியந்தானென்றி
னிமையாகச்,சொன்னயமும்பொருணயமுந்தோன்றவடமொழி
நின்றுதூயகோற்றேன், அன்னசெழுஞ்செந்தமிழின்மொழிபெ
யர்த்துப்பாடினர்தெள்ளமுதனாண. (௯)

அத்தகையபுராணத்தையறிவுடையோரகங்களிப்பவளவில்சீர்த்தி, மெத்தியசீருறைதலொடுதாக்கணங்குநாக்கணங்குமேன்மேலோங்கிப், பத்திபுரியடியவர்கள்சூழ்ந்துறையுமுறையூரிற்பண்பாய்வாழ்வோன், முத்தலமும்புகழ்படைத்தமதுரைநாயகக்குரிசில்முன்செய்பேற்றால். (௰)

வந்துதித்துமலைமகள்தன்மணவாளனடிமறவாவாய்மையோடுமுந்துதித்தவேதமொழிவழிநூலும்புடைநூலுமுற்றுமாய்ந்து இந்துநுதற்றிருவொடுநன்னாமகளையிருவிழிபோலெண்ணினானும், வந்தவர்க்குப்பதங்கல்வியளித்துவளர்சொக்கலிங்கவள்ளல்நோக்கி. (௰௧)

மைப்படியும்விழியுடையநாமகள்தன்மாமியுடன்வளரன்போடுமெய்ப்பொழுதுநடம்புரிந்துவிலகுதஞ்சைநகர்வாழ்வோனெவர்க்குமேலா, யொப்பரியபுகழ்படைத்தசந்திரவள்ளல்செய்தவத்தாலுதித்தசீலன், தப்பறுநான்மறைமொழிபொய்த்தாலுந்தந்நாத்தவராத்தகைமைபூண்டு. (௰௨)

பெருவுடையார்முடிமுதனல்லடிவரையுஞ்சந்தணிந்துபெருமைவாய்ந்து, திருவுடையநவமணியின்றரந்தெரிந்துபொருளீட்டுந்தொழிலிற்றேர்ந்து,பொருவறுநல்லடியவராட்கண்ணப்பன்றனைமறவாப்புகழ்பெற்றோங்கித், தருசீகருங்கரமுடையசபாபதிவேளிந்நூலைத்தயவின்வேண்ட. (௰௩)

பருப்பதத்தின்முகடண்டப்பருமுகட்டைத்தடவியெங்கும்பாவிநிற்குந்,திருப்பரங்கிரியினகரினான்பரமகுருகருணைத்தீம்பாலுண்டோன், தருப்படியுந்தலத்தமரர்புகழருணாசலசரணன்றந்தமைந்தன், விருப்பமெவரோதன்பாலவர்க்காயுள்பெருகவெனவிரதநோற்போன். (௰௪)

அன்னவன்றான்றமிழருமையறிந்தவர்க்குமடியவர்க்குமன்புமிக்கான்,நன்னலமார்பூதியொடுகண்டிகையும்பொருளெனவேநயந்துகொள்வோன், பன்னலமார்திருமுருகாற்றுப்படைபாராயணத்திற்பழகுநாவோன், மன்னுறுநல்லுலகிலுளார்மகிழ்ச்சியுறவச்சியற்றிவழங்கினால் (௰௫)

முற்றிற்று.

உ

திருக்காளத்திப்புராணம்.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

பாயிரம்

விநாயகர் துதி.

தருமஞ்சந்திகழ்தாமரையோன்பதங்
கருமஞ்சந்நிகடிப்பவன்வாழ்பதந்
துருமஞ்சந்திரற்றோய்திருக்காளத்தி
வருமஞ்சந்திமழைமதயானையே.

காளத்திநாதர்.

நீர்கொண்டபொலம்பூங்கொன்றைநெடுஞ்சடைவனத்துடுத்த
சீர்கொண்டபுலித்தோற்கஞ்சிச்சென்றுபுக்கொளிப்பத்தாவு
மேர்கொண்டவுழையிளங்கன்றிலங்கியதிருக்கரத்துக்
கார்கொண்டபொழிற்காளத்திக்கடவுளைமனத்துள்வைப்பாம்.

ஞானப்பூங்கோதையம்மை.

பூமகளிறைஞ்சநெற்றிப்புதுமணித்திலகந்தோய்ந்து
தாமரைநகுமுகததேர்தான்பெறப்பணிகளங்க
மாமதிபுரையுமங்கேழ்வயங்குகிரமலர்த்தாட்குன்றக்
கோமகளருண்ஞானப்பூங்கோதையைவணக்கஞ்செய்வாம். (௨)

விநாயகக்கடவுள்.

தாய்குறங்கேறித்தந்தைசடையிடைமதிகேதுப்போர்க்
காய்சினவரவென்றஞ்சிக்கடுக்கையுட்புகக்கைநீட்டிப்
பாய்புனன்முகந்துநின்றுபழிச்சுநர்வாயிலீனரோர்
வாய்நகைதழைப்பவீசுமழைமதக்களிற்றைத்தாழ்வாம். (௩)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

பன்னிருகமலக்கையும்பற்பலதொழில்விளைப்பத்
தன்னமர்தாய்முலைப்பாருன்கவானிருந்துணனுங்கான்
முன்னவனகலந்தாழ்ந்தமொய்தலைத்தொடைபுரட்டும
பொன்னடியிளையசேயெமபுந்தியிலுலவுமன்றே. (௪)

வளர்செழுங்குருதிச்சூட்டுவாரணம்வலனுயர்த்த
வொளிகெழுபரிதிவைவேலொருபெருங்கருணைமூர்த்தி
களிமகிழ்சிறந்துதான்வாழ்கற்களிறொருகலலெனறு
வெளியவென்மனத்தினுள்ளுமகன்றிலனிருக்குமன்றே (௫)

வீரபத்திரக்கடவுள்.

அருவரைக்குலங்கள்பந்தினடிபெயர்ந்துருளவார்க்கும்
விரிதிரைக்கடல்புரண்டுவியனிலமுழுதுமபோர்ப்பக
குருமலரண்ணலண்டங்குலுங்கிடச்சிறையடிகொள
சரபமாய்நரமடங்கறனையடர்த்தவனைத்தாழ்வாம. (௬)

திருநந்திதேவர்.

செம்பொருளாகமத்திறந்தெரித்தரு
நம்பவமறுத்தநன்னந்திவானவ
னுமபர்தமணிமுடியுரிஞ்சககன்றிய
வம்பவிழ்மலரடிமனத்திருத்துவாம. (௭)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

மேவரும்பரமானந்தவீட்டினுட்
டாவினன்மணங்காணியசாந்தவர்
யாவருமபுகுவித்தருள்செந்தமிழ்ப்
பாவலன்மலர்த்தாணமுதலபற்றுவாம். (௮)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

வேற்றுருக்கொள்விதியறியாவரன்
கீற்றுவெண்பிறைக்கேழ்கிளாசெஞ்சடை
யாற்றுணைச்சுமையேற்றுமருந்தமிழ்
மாற்றருந்தவத்தோனைவழுத்துவாம். (௯)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

மாதரிற்கண்மழுவலத்தேந்திய
வாதியைததிருமாலுமறிகலாப்
பாதமுற்றுஞ்சிவந்திடப்பண்டோர்நா
டோதுவிட்டபுலவற்றொழுவமால். (௧௦)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

வஞ்சிநுண்ணிடைமால்வரைமங்கைபுண்
ணெஞ்சுவெம்முலைத்தொய்யிலெழுதுகைக்
கஞ்சநோககடவுளெழுதுமச்
செஞ்சுவைத்தமிழோனடிசேர்குவாம். (௧௧)

காரைக்காலம்மையார்.

தோற்றமில்பரஞ்சோதிதன்வாய்திறந்
தாற்றவன்புடனம்மையேயென்னுமோர்
பேற்றைமுன்பெறபபேயுருவெய்திய
சாற்றருமபுகழ்த்தாயைவணங்குவாம். (௧௨)

சேரமான்பெருமாணாயனார், காடவர்கோனாயனார்.

வெள்ளியங்குன்றத்துச்சிவீற்றிருந்தருள்வோன்கேட்பத்
தெள்ளமுதனையதீஞ்சொற்றிருவுலாசசெய்யுள்செய்தோன்
றள்ளுடம்பிழித்துமுன்னோன்றலந்தொறும்புனைவெண்பாட்டு
வளளலென்றிவர்கள்செம்பொன்மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம். ( )

தமிழ்த்தெய்வம்.

மறைமுதற்கிளந்தவாயான்மதிமுகிழ்முடித்தவேணி
யிறைவர்தமபெயரைநாட்டியிலக்கணஞ்செய்யப்பெற்றே
யறைகடல்வரைப்பிற்பாடையனைத்தும்வென்றாரியத்தொ
டுழறதருதமிழ்த்தெய்வத்தையுண்ணினைந்தேத்தல்செயவாம்.)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்.

தடவரைமுனிவனீன்றதமிழ்க்கொழுங்குழவிதன்னைப்
படர்வெயிலுமிழுஞ்சங்கப்பலகையாந்தொட்டிலேற்றி
கடைவரவளர்த்துஞாலனனந்தலைமறுகில்விட்ட
மடனறுபுலமையோரைமனத்துயானினைத்துமன்றே. (௧௫)

குருதேவர்.

புனிற்றிளந்திங்கள்வேய்ந்தபுரிவளர்சடையுநெற்றிக்
கனற்றிருவிழியுமானுங்கரந்துவந்தென்னைப்பாச
மனைத்தையுமறுத்தாட்கொண்டவருட்குருதேவனென்னுந்
தனிப்பெருங்கருணைவள்ளல்தன்னடிமனத்துள்வைப்பாம். ()

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

புனையெழில்வடிவினளோராபொதுமகட்கண்டமைந்தர்
மனமெனப்புலவர்நெஞ்சமருளுமின்றமிழ்ப்பாமாலை
யினவிடையவற்கேசாற்றுஞ்சிவப்பிரகாசனென்னு
முனைவனெம்மடிகள்பாதமுளரிகள்சென்னிசேர்ப்பாம். (௧௭)

எவனொருநொடியிலெண்ணூறிசைத்ததோர்செய்யுண்மற்றைக்
கவிகளபன்னூணிணைந்தீகாப்பியங்கட்குமேலா
மௌனிறைமுதநாமத்தோடியைதருவிளக்கப்பேரோ
னவனெடுபிறப்பெமக்கீண்டளித்தபால்வாழ்கமன்றோ. (௧௮)

அவையடக்கம்.

நூற்றுறைபயின்றுபெற்றநுண்ணுணர்வுடையனல்லேன்
சாற்றுமிப்போலிச்செய்யுள்சானறவரிகழ்தல்செய்யார்
மேற்படுமுணர்வின்மூதோர்மென்னடைச்சிறுவர்செவ்வாய்ப்
பாற்கடிகமழுமின்சொற்பழிப்பவருலகிலுண்டோ. (௧௯)

மூரிதிரைக்கங்கைநீத்தமுனையினஞ்சுமிழெயிற்று
வெருவருசினத்தபாமபைவெண்டலைமுழையிற்சேர்க்கும்
புரிசடைக்கடவுள்வாழும்பொருவிறெங்கயிலாயத்தின்
பெருமையிற்சிறிதறிந்தபெற்றிசெந்தமிழாற்சொல்வேன். ()

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௨௧.

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொன்றிகழ்சடிலப்புனிதனெம்பெருமான்புலமலர்க்கோதை யோடமர்ந்த, தென்றிருக்கயிலைப்புகழமுதனைத்தீங்கவித்தாரைபெய்ததுவாற், குன்றலிலிசையார்சிவப்பிரகாசக்கோதிலாத் தமிழ்க்கடன்முகந்தே, யென்றுநின்றுறவேபொழிதருகருணை விளக்கமென்றியம்புமாமுகிலே.

விடசங்கமச்சருக்கம்.

கடலுடைப்பெருமாநிலமடந்தைக்குக்கவின்ற
சுடர்விழிக்கருமணியினுட்பாவையாய்த்தோலா
விடையுயர்த்தவற்குட்புறமாகியவியன்சீ
ரொடிவில்காளத்திநகரணியறிந்தவாறுரைப்பாம். (க)

இதுமுதல் ௩௨ செய்யுள். நகரச்சிறப்பு.

மகரமைக்கடனிலவலயத்திடைவளங்கூர்
துகளில்சீர்த்திருநாட்டினுட்டொண்டைநாடென்னத்
திகழ்மணிக்கணங்குயின்றொளிர்செம்பொனீண்மாட
நகரெவற்றினுஞ்சிறந்ததுகாளத்திநகரம். (உ)

ஒருவில்போகமும்வீடுமென்றிரண்டையுமொருங்கு
தருபெரும்புகழ்க்காளத்திமாநகர்தனக்குப்
பொருவில்வீடொழித்துறழ்வுடைப்போகமொன்றுதவும்
விரிகடுஞ்சுடர்ப்பொன்னகரொக்குமோவிளம்பில். (௩

அகழுமிஞ்சியுமண்டத்தினடிமுடிகாறும்
புகுதுமென்றுதம்மாற்றலான்முரணுபுபுகுதா
விகலுமவெஞ்சினச்சேடனோடிராகுவெனவுறைக்கு
நிகரில்பாமபுகள்செறியிடைக்காண்டலுநின்ற. (௪)

அரசவன்னங்கள்கமலநின்றஞ்சிறைப்பெடையோ
டரியவெந்திறற்கராம்பகுவாயின்வந்தெய்தப்
புரிசையுள்ளினின்றெழுமுடததாழைமுப்புடைக்காய்
கனைபெரும்புனறுளுமபவீழ்கம்பலைததகழி. (௫)

இருநிலத்தவர்கவர்ந்தனநம்பொருளெல்லா
மொருமதிற்சிறையகத்துவந்துற்றனயாம்போய்த்
தருதுமற்றுமென்றறைகடல்வநதுவிண்டடவும்
புரிசைமுற்றியதொக்குமாற்பொருதிரையகழி. (௬)

வெங்களிக்களிறுழக்கலின்விரிதிரையகழிப்
பங்கயத்தமரோதிமம்வெரீஇமிசைப்பறந்து
மங்குலிற்புகுமணிமதின்ஞாயின்மேல்வதிவ
பொங்கொளித்தரளக்குடைநிரைத்தனபோலும். (௭)

தவழ்திரைப்புனலகழியிற்சிலதியர்தம்ம
குவிமுலைததடந்தாமரைமுகிழொடுகுலுங்க
வவிரொளிப்பொலங்குடங்களினலைததுநீர்முகவாச்
சுவன்மிசைக்கொளக்கழன்றுவீழ்பொலங்குழைசுடரும் (அ)

புலவர்மன்னவன்வச்சிரப்படைவெரீஇப்பொருப்பின்
குலமடங்கலுமாரெயில்புகுந்தெனகுளிரவெண
கலைநிரம்பியமதிமுகக்கொடிகளாற்கவின்ற
நிலையபொன்னெடுமாடங்களெண்ணிலநிலவும். (கூ)

மாதர்மேனிலைக்கலவியின்வருந்தியவருத்த
மோதுவெண்டிரையகல்விசும்பியாற்றபொன்முளரித்
தாதளைந்துநுண்டுளியொடுசோரநுழையுஞ்
சீதமென்னடைத்தென்றல்வாண்முகததுலாய்த்தீர்க்கும். (க0)

பரவைவெண்டிரைக்கருங்கடல்குறைபடப்பருகி
யிருவிசும்பெழுந்தெங்கணும்பரந்துநின்றெழிலி
சொரிதரும்பெயற்பருவததினைமுனையின்வான்றோயும்
பொருவில்செம்பொனீண்மாடததின்மேனிலைபுகுவார். (கக)

முட்டிவிண்ணுயர்மாடமேற்புலவியின்முனிந்த
மட்டுநின்றிழிகோதையர்மகிழ்நர்மேற்புழுகால்
விட்டெறிந்திடப்பிழைத்ததுவிரிகதிர்மதிமேற்
பட்டதன்றுகொல்களங்கமென்றுரைப்பதுபகரின். (கஉ)

மாந்தர்யாவருமறைமினென்றினையவாவாய்விட்
டேந்துகாழினரோடமுன்றொடர்கலினெனவான்
றோய்ந்தநித்திலத்தோரணந்துளக்கையாற்பரிந்து
காந்துவெஞ்சினக்களிறுலாய்த்தெருமதங்கமழும். (கங)

மறையவர்வீதி.

புலனடர்ந்தறநூல்வழியொழுகுமுப்புரிநூ
லலைதருந்திருமார்பினருமறைமுதனூற்
பலவுநின்றகலாதவெண்மாளிகைப்பரப்பு
கலைமலிந்ததவெண்டாமரைமலரெனக்கவினும். (கச)

வரையறுமறைநிரயபிமந்திரவேள்விமுற்றிப்
பசுவுடலழித்துமுகக்கட்பதியுடலாகிநின்ற
விசைபடுமந்தணாளரொழுங்கிலைமாடமெல்லா
மிசைநிலையுலகினுள்ளோர்விருந்துணும்படியகளாமால், (௧௬)

நறைவிரியமலர்மேத்தோனிந்நகர்மறையவர்போலன்று
மறைகளுநவிலுறன்றோன்வானமுறைதவிர்ந்தவியலாற்
னுறைபகலவனைமுற்றுவெனமேன்றாந்துணைநதொறுங்குநான்றுந்
குறையறநவிற்றற்கென்றேகொண்டனனென்றுசெவ்வாய், (௧௭)

மன்னவர்வீதி.

ஐங்கணைக்கிழவற்கன்றியருவனைப்பகவெறிந்த
பொங்கொளிவேலினற்குமபுறக்கொடைபெறுதலாகா
வெங்கொலைமடங்கலாற்றலவேந்தர்தமவீதியன்றோ
தங்குழலொலியின்முந்நீர்ததடங்கடனிகாக்குமன்றே. (௧௮)

முழவுறழ்தோளிராமன்முதலியசிலைவலாரிம்
மழைதவழெயிலுடுத்தவளநகர்மன்னராக்கண்டு
குழைசிலைகற்கநன்றாட்கொண்டுகேற்றுலுனாட்பில்
விழியிமையாதமிக்கவீரமெவ்வாறுகற்பார். (௧௯)

வணிகர்வீதி.

பிறவுந்தம்பொருளேபோலப்பேணிவாணிகஞ்செய்நாய்க
ரறநெறமனையின்முற்றத்தாமமேபேதையாகொழிக்கு
மறுவினறிவிளக்குமுத்தமவடதிசைக்கிறைவனகாத
மிறைகொண்டமகளிர்கொம்மையெழின்முலைத்தடத்துமின்றே

வேளாளர்வீதி.

அநலிருவிசும்பியங்குமலகிறாரகையுங்கோளு
முகுதலையடையாவண்ணமொருபெருந்துருவன்றாங்குந்
தகையெனவுலகில்வாழ்நர்த்தாங்குநலனுழவர்மாடம்
வகைபடுபல்லுணவும்வருநர்க்குவழங்குமன்றே. (௨௧)

பரத்தையர்வீதி.

படுகடலுலகமேத்தும்பைங்கிளிப்பெயரினானுங்
கடைதயிர்போலநெஞ்சககலக்குபுதொடருநோக்கின்
வடுவகிரனையவுண்கணவருமுலைபகர்நர்சேரி
யடுசுறவுயரியோனனணிநகரனையதன்றே. (௨௨)

இந்நகரின்மடந்தையர்

முற்றுபொன்மதிலிம்மூதூர்முழுமடந்தையராம்வாட்கட்
சிற்றிடைமகளிர்ச்சுட்டிதெரிந்தரைமகளிரென்று
சொற்றனர்பெயரறிந்தோர்சுடர்செய்விண்மாதரார்க்கு
மற்றதுமரீஇயதன்றேவழங்கரமகளிரென்பேர். (௨௩)

யானைகள்.

அடலயிராவதப்பேரடுகளிறுதியெட்டுக்
கடவுள்வாரணமுமிவ்வூர்க்கண்ணதோர்பிடியினோடேற்
றுடைதலினேடித்திக்கிற்றெளித்துநின்றனவவற்றைத்
தொடுகடலுலகிலுள்ளோர்சொல்பதிக்கயங்களென்றே. (௨௪)

குதிரைகள்.

கொண்டறேய்மணிசெய்மாடக்கோநகரிதனிடத்த
வண்டமாருகச்செல்வவருவிலைப்பரிகடம்பாற்
கண்டவேகத்திற்காற்கூறுடைமையைக்கருதியன்றே
பண்டையோர்காற்றினுக்குப்பகர்ந்தனர்காலெனும்பேர் (௨௫)

இதுமுதல் ௯ செய்யுள் ஆவணவீதி.

வேறு.

மலையினுள்ளனவார்கடலுள்ளன
நிலவுநால்வகைநீணிலத்துள்ளன
பலவுநன்குவிளக்கலிற்பார்புகழ்
புலவர்காப்பியம்போலுமவ்வாவணம். (௨௬)

வேறு.

ஒலிதிரைக்கடலினோடுறழுமாவணங்
கோலமதக்களிறுகந்தடர்த்துக்கூற்றென
மலையெனப்பிளிறுபுவரினுமன்பதை
நிலைபெயர்ந்தடியிடாநெருக்கிற்றென்பவே. (௨௭)

தரளமிங்கிதன்விலைசாற்றுமின்களென்
றரிவையர்வினவுவர்க்கவெயிற்றெழின்
மருள்படமணத்தினைமயக்கவாணிகர்
வரிவளைமணியெனமருண்டிருப்பரால். (௨௮)

வேறு,

அரவுரியனைய நுண்ணூலந் துகின்மறைத்திருந்த
விரைவிரிகமலச்செங்கேழ்மென்முகிழ்விலைவணைந்து
தருநிறொன்றனைத்தனைந்தாதபக்கலர்தொடுக்குநல்லார்
பொருவிலவிளைவுதாயவிண்மேற்பூத்தனவிலையிலென்பார். ( )

தேந்தருசெய்யவாம்பற்றிருமலரொன்றமீண்டி
யாந்தருமவிலைகொண்டொல்லையெமக்களித்திடுமினென்ன
வேக்கெழிலுடையமோதார்மெல்லீர்ங்கமலத்தோடல்லா
ஞாந்தனிபகரோமென்றுநன்னுதன்மகளிர்சொல்வார். (கூ0)

இனையனபலதிறத்தாலெறுழ்வலித்தடந்தோண்மைந்தர்
புனைநறுமலர்மெல்லைவத்துப்புகறருமுன்னற்கேற்பக்
கனைகடலமுதமன்னகட்டுரையெதிர்கொடுக்கும்
வனைகுழன்மகளிர்கூலடறுகிற்குவிளக்கமாவார். (கூக)

இது முதல் உ செய்யுள் கொடிகள்.

மழைகிடந்துகண்படுநெடுஞ்சுடர்செய்பொன்மாடத்
தெழில்செய்பூங்கொடிநுடங்குதலிருநிலங்குளிரப்
பொழிதரும்பனிநிலாமதிமண்டலமபுகுதாக்
கழிபெருங்குளிர்கொண்டுடனடுக்குதல்கடுக்கும். (கூஉ)

திங்கள்வாணுதற்றிருவனார்பயிறலிற்சிறந்த
வங்கண்மாடத்தினெடுங்கொடிவான்முகட்டசைதல்
செங்கையாணிலமடந்தைசெவ்வாய்ப்பெயர்ச்சிறுவன்
பொங்குமாரழலுடம்பினைத்தைவரல்போலும். (கூங)

கதை

இனையபல்வளங்கெழுதிருக்காளத்தியென்னும்
வினையிறுன்னகருமையொடுவீற்றிருந்தருளி
முனிவில்பேரருட்டிறத்தினுன்முத்தொழிலியற்றும்
புனையிளம்பிறைக்கண்ணியஞ்சடைமுடிப்புத்தேள். (கூச)

முன்னோர்ஞான்றறைகடற்படைமுழுமதிக்கவிகை
மன்னுமாபுகழ்யாதவனெனும்பெயர்மன்னன்
றன்னையாட்கொளத்திருவுளங்கொண்டுமென்றடந்தோட்
பொன்னவாஞ்சுணங்கிளமுலைப்பூங்கொடிபுலமப. (கூரு)

நீற்று வெண்டிரிபுண்டரங்கரில் கண்மணிகண்
மாற்றரும்பரசிவலிங்கந்தன்னுருவைங்கச்
சாற்றரும்விடசமகமனுவியசதடந்தோ
ளாற்றன்மன்னனுராயணனெனநகரடைந்தான். (௩௬)

அடைந்தபேரருட்குன்றனைகலிருவிசும்பு
தொடர்ந்தமாமணிமாடத்ததோரணத்தெருவி
னுடங்குநுண்ணிடைமகளிர்நாணருங்கடிநூறி
மடங்கலேறெனச்சென்றனன்கண்டவர்மருள (௩௭)

இலங்குபன்மணிமேகலைவளையுடனிழந்து
பொலஞ்சுணங்கலர்கொய்மையம்புணர்முலைபசந்த
கலங்கொள்கொம்பனாரஞ்சனக்கண்மலர்பரப்பிச்
சிலம்பினெண்மணிபொருதுகக்கடைதொறுஞ்செறிந்தார். ( )

வேறு.

தன்றிருவுருவந்திரிந்துமாநிலத்திற்றனிவிளையாடியகுன்றங், கொன்றவைந்நுதிவேற்பூதலைச் சேவற்கொடியவலனுயர்த்தசெவ்வேளோ, வன்றினல்லன்பர்க்கருளியகடல்சூழகனிலத்தடைந்தசிற்றிளமான், கன்றுகேணிச்சிக்கூர்மபடையெடுத்தகண்ணுதற்கடவுளோவென்பார். (௩௯)

விரிசுடர்ச்செக்கர்வானிறஞ்சமழ்ப்பவிளங்குகற்றேய்த்தபூந்துணை, சுரிவளைததடக்கைதிருமறுமார்பன்றகிலினைக்கடங்குமாலென்பார், பொருமதக்களிற்றின்பிறைமருப்பீர்ந்துபுனைந்தசெந்துகிர்த்திரள்குமிழின், றிருவடிநிலைதொட்டறைகழலார்ப்பச்செல்லுதனமர்ககரிதென்பார். (௪0)

வினையடர்நீறுபூத்தவொண்ணுதலும் விரிசடைக்கடவுள்கண்டந்த, புனைமணிதாளமிடையிடேஉக்கோத்துப்பொலிவடந்துயல்வருமார்புஞ், சினைமலர்தொடுத்தகண்ணிசூழ்ந்தியாத்துச்செவிமிசைதாழ்ந்தகுஞ்சியுநங் கனவினுமேனுமின்னுமோர்நாளிற் காண்டரப்பெறுவமோவென்பார். (௪௧)

மெல்லிளம்பிணையினசெவியெழில்கடந்த வெள்ளிலையடுக்கிடக்கையும், வில்லுமிழ்பசும்பொற்றகடுகொண்டியாத்துவிளங்குபொற்கொடிப்பிரம்பேனை, யல்லியங்கமலக்கையினிற்பிடித்தவழகுமீத்துகில்கிடந்தசையும், கல்லுறழ்தடந்தோளழகுநங்கண்கள்கருத்தொடுகவர்ந்தனவென்பார். (௪௨)

ஊரலொடுப்பக்கலையொடுபொலஞ்செயொளிவளைகவர்ந்துமா
முலைக்கட், பீரலர்விக்குமணிநெடுந்தெருவிற்பெயர்ந்தெமதுளத்
தொடுஞ்செல்லு,மீரமின்மனதத்திம்மாயசங்கமனையெதிர்ப்படினெ
றிபெருந்திரைய, வாகலியுலகமொதனைதயுமயக்குமனங்கனுமய
ங்குமறறென்பார். (சங)

வேறு.

இன்னணங்கிளர்ந்துகாமத்தெரியகமகளிர்நிற்ப
முன்னவன்செல்லுமாறுகண்முழவுதந்தோள்யாதவற்குப்
பொன்னியல்கலந்திருத்தும்பொற்கொடியிறைவன்றளின்
மன்னுமன்புருவமாயமடவரலெதிர்ப்பட்டாளால். (சச)

எதிர்தருமடந்தைபையணியிணையடிக்கமலப்போதின்
மதியிளம்பிள்ளைவினுக்குவண்ணத்திறனுமொப்பப்
புதையிருண்மலரகற்றும்பொடியணிநகலுரிஞ்சத்
தனைதமலாக்கொடிநிலத்திற்றாழ்ந்தெனவிறைஞ்சிநின்றாள். ()

எரிபடுமிழுதின்றன்மைபெய்தியமனத்தினோடு
திருமுகமினிதலர்ந்துசெறிதொடிக்காந்தள்கூப்பி
யருவினைத்தொடரறுத்தவடிகளும்மடிகள்கண்டு
பெரிதுமிவ்வுடம்பெடுத்துப்பெறுபயன்பெற்றேனென்றாள். ()

ஐயநின்கருணைதன்னாலடிச்சியேன்பொருட்டிரங்கிச்
செய்யதாமரைமருட்டுந்திருவடித்தலங்களைப்
பையவென்மனைக்கட்போந்துபரிகலச்சேடமீந்தென்
வெய்யவல்வினையறுத்துவிடுகெனமறித்துந்தாழ்ந்தாள். (சஎ)

அண்ணலுமருளினோக்கியன்பொருவடிவெடுத்து
நண்ணியதென்னநின்றநாமவேற்றடங்கணல்லாய்
கண்ணுதலடியார்க்கன்பர்காண்டிடினின்னொப்பாரின்
றெண்ணுதனினக்குமைப்பதொன்றுளதெனறுசொன்னான். ()

மற்றதனையசெவ்வாய்மலர்ந்தருள்செய்கவென்னப்
பொற்றொடிமயிலேகாமன்போரினுக்குடைந்தயானின்
சிற்றிடைமெலியவீங்குந்திரண்முலையரணஞ்சேர்ந்து
சற்றுமஞ்சாதிருப்பத்தருதியேல்வருவலென்றான். (சக)

என்றலுமுவகைமீதூர்ந்திளகிலாவெறிப்பாகக்குப்
பொன்றுதலியல்பிற்றாகிப்பொள்ளல்யாக்கையினைத்தோய்தற்
குன்றிருவுளத்திற்கொண்டதுகம்பலகழியயான்செய்
குன்றலிறவப்பேறன்றேகுறித்தவாறாகவென்றான். (௫௰)

இசைந்தவன்முனைவன்றன்னையில்வயிற்கொண்டுபுக்குப்
பசும்பொனின்கரகநீரிற்பாதபங்கயம்விளக்கி
யொசிந்தநுண்ணிடைமடந்தையுயர்தவிசிருத்திநெஞ்சங்
கசிந்துநல்லமுதுபொன்னங்கலத்தினுளருத்தினால். (௫௧)

அருத்தியபின்செஞ்சாந்தமாகமுற்றணிந்துபாகுங்
கருப்புரச்சுண்ணந்தீற்றுகாமர்வெள்ளிலையுஞ்செந்தா
மரைத்திருமுகத்தினல்கமாசிலான்கவுளடுத்து
விருப்புடனிருந்துகாமம்வெளிப்படுகுறிகள்செய்தான். (௫௨)

பெண்ணமுதினுக்குக்காமம்பெருகியகுறிப்புநோக்கிக்
கண்ணுதல்கரந்தகள்வன்களித்திறுமாந்துவிம்மி
மண்ணியமணிப்பூண்டாங்கும்வனமுலைநெருங்கப்புல்லி
யெண்ணருங்காமவெள்ளத்திடையவட்படிவித்தானால் (௫௩)

மாதர்மென்கொம்பரன்னாண்மாயசங்கமன்வலைப்பட்
டியாதவன்கடிநகர்க்குற்றேவலைமறந்திருப்பத்
தீதில்செங்கோனடாத்துந்திங்கள்வெண்கவிகைவேந்தன்
கோதிலின்னமுதமுண்ணக்குளிர்புனலாடிப்புக்கான். (௫௪)

புனிதவெண்ணீறுசாத்திப்புரந்தரன்றிக்குநோக்கி
மனனமர்ந்திருந்துதாலம்வைப்பவளின்மைகேட்டுக்
கனல்படக்கண்சிவந்துகைபிணைத்தருகுநின்றோர்க்
கினையவட்டருகவென்றானழற்கடவுளொத்தான். (௫௫)

வெந்திறற்சியமன்னான்வெருவருமாற்றங்கேட்டோர்
சிந்தையிற்கடிதுசென்றுசினத்தொடுகழறிக்கூவக்
கொந்தழலுருமுவீழ்ந்தகுருமணிச்சுடிகைப்பாம்பிற்
பைந்தொடிமனந்துண்ணென்றுபனித்துடலுடனெழுந்தாள் ()

வானிறக்கலிங்கமற்றவரைக்குமாத்திரையுடுத்து
நீனிறப்புயன்மென்கூந்தன்ஞெரேலெனச்செருகிச்செவ்வாய்
தானுயிற்றுடைத்திட்டையதணத்தலென்றிறைக்குரைத்து
மீனெனப்பிறழுங்கண்ணாள்விரைவினிற்புறத்துப்போந்து (௫௭)

வெளிப்படுவெளிப்படென்றுவெருவாமுடுகிநின்று
விளிப்பவர் தாழ்த்தற்கொத்தமென்மொழிபலவுங்கூறிக்
களத்திருண்மறைத்துவந்தகள்வன்மாட்டெழுந்தவன்பு
மளப்பருஞ்செல்வன்றன்மாட்டச்சமுமனத்தையீர்ப்ப. (௫௮)

சேபலையந்தளிர்க்கொற்றுஞ்சிறடிச்சிலம்பாற்ற
வுயவுநுண்ணிடைநடுங்கவொளியுமிழொருகாழ்முத்தந்
தயல்வருகுவவுக்கொங்கைதுளுமபவாணுதல்வியர்ப்பக்
கயல்பொருகண்டுளிப்பக்கடிதடிபெயர்ந்துச்சென்றாள். (௫௯)

யாமினிதிருந்தொழுமிருங்குழல்களையப்பட்டுப்
போமினியென்றுநெஞ்சமபுழுங்குபுகலுழ்தல்போலக்
காமரம்பயில்சுரும்புகதுப்பெழுந்தார்ப்பப்போகிப்
பூமகணிலைஇயகோயிற்புக்குமன்னவன்முன்னின்றாள். (௬0)

நிற்றலுமரசர்கோமானெருப்பெழவிழித்துநோக்கிச்
செற்றிவடன்னையின்னேசீயலரொடுமுடித்த
கற்றையங்குழலைநீவிர்களைவித்துவிடுகென்றேவ
மற்றருதடங்கைதாண்மைந்தர்வார்குழல்களைவித்தாரால். (௬௧)

கடைகுழைந்திருண்டுநெய்த்துக்கார்க்கரும்புயலைநீலச்
சுடர்கெழுமணியைத்தேன்வாய்த்தும்பியைச்சைவலத்தை
மடிதிரையறலைவென்றுமலரொடுபழகிநீண்டு
மிளிர்குழலிழந்துபீலிவீழ்ந்தியமஞ்ஞையொத்தாள். (௬௨).

வேறு.

கண்ணீரொழுக்கிக்கதிர்மாமுலைமலைக்குத்
தெண்ணீரருவியாசசெவ்வாய்மலர்திறந்து
பெண்ணாரமுதமபெரிதழுதுகோறலிற்
பண்ணாரமொழிபார்பலரிரங்கச்சென்றனளால். (௬௩)

கண்டார்களந்தோகலந்திருத்தாத்தப்பினுக்கே
யொண்டாதவிழ்மலாததாரோதிமழிப்பித்தான்
விண்டார்மருங்கறுத்தவேல்வேந்தன்சேறமிகை
யுண்டாயினெவ்வாறொறுக்குமோவெனபாரும். (௬௪)

பூந்துகிலாற்பொன்னாற்பொதியின்மலைப்பிறந்த
சாந்தத்தாற்பண்மணியாற்சாலபுனைந்தாலு
மேந்திழையார்தங்களெழிலெலாநெய்த்திருண்ட
கூந்தலானின்றேற்குறையுங்காணெனபாரும். (௬௫)

உலகமெல்லாமுடையாய்க்கிருப்பவோ
ரிலகுகோயிலெடுப்பவரில்லையோ
தலைவவென்றவன்றுண்முதலேந்தியிந்
நிலைமைநின்பாணிசுழ்த்தியவந்தனம். (௮௨)

நீயலாமணிமிர்சடையெம்பிரான்
கோயில்செய்பவரில்லெனக்கூறினான்
றீயபாம்பணியுஞ்சிறுதிங்களுந்
தூயநீர்ச்சடையுந்துறந்தெய்தினேன். (௮௩)

சொன்னவாசகங்கேட்டுச்சுடர்செய்வேன்
மன்னர்கோமகன்வார்குழல்பெற்றவப்
பொன்னுலாவும்புணாமுலைப்பூங்கொடி
யென்னமாமகிழ்வெய்தினன்கூறுவான். (௮௪)

தீயனேனைத்திருவுளத்தெண்ணிநீ
வாய்மலர்ந்ததென்மாதவமாதலாற்
றூயநின்னருட்சொல்வழிநிற்பதே
நாயினேற்குநலமெனக்கூறியே. (௮௫)

கொன்றையஞ்சடைக்கூத்தப்பிரானயர்
தென்றிசைககயிலாயச்சிறப்பெலா
மின்றெனக்குமனங்கொளவெமபிரான்
மன்றநனறுவகுததனையென்றனன். (௮௬)

என்றசொல்லினைக்கேட்டலுமீறிலான்
பொன்றவில்கயிலாயப்புராணத்தை
வென்றிவேலவகேட்டனையாயிடி
னன்றுசொல்லுதுநாமெனச்சொல்லுவான். (௮௭)

மாசில்காட்சிவசிட்டனகத்தியன்
வாசமாமலர்வந்தோன்சிலந்திபாம்
பாசில்யானைபுளிந்தனருட்சிவ
கோசன்கீரனகுவளைக்கருங்கணார். (௮௮)

ஆதியாகவளவிலருண்டவண்
மேதுநீத்தவரவ்வத்திருக்கதை
யோதவேண்டிலுகம்பலசெல்லுமங்
கோதையுட்சிலநாவலகூறுவேம். (௮௯)

என்றுசங்கமவேடத்தினெம்பிரா
னன்றுகூறினனன்னவனசொற்படி
யின்றியானுமிசைக்கலுற்றேன்வினை
கொன்றகலலவர்கொள்பவென்றெண்ணியே (௯௰)

விடசங்கமச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௧௧.

தென்கைலாயச்சருக்கம்.

இதுமுதல்-௰௧-செய்யுள் தலவிசேடம்.

திங்களங்கண்ணிவேய்ந்தசெஞ்சடைக்கருமிடற்றுச்
சங்கரன்றேவர்தம்முட்டலைவனாமாறுபோல
வங்கண்மாஞாலத்தண்ணலருமபெறல்வீடளிப்பத்
தங்கியதலங்கடம்முட்காளத்திதலைமைத்தாமால். (௧)

கருமிடற்றிறைவன்வாழுங்காளத்திபிறவியென்னும்
பெருமதக்களிற்றினுக்குப்பிறையெயிற்றரிமானேறு
பொருவறுமூத்தியென்னுமபுணர்முலைத்திருமகட்கு
[illegible]ரவிரிகமலச்செங்கேழ்மனையலாககோயிலாமால். (௨)

மதிதவழ்நீலக்குன்றும்வான்மேருதுர்க்கைவெற்பும்
கதிர்முலையாங்கவின்றகாளத்தியணங்கைச்செயபொற்
றிதலையங்குவவுக்கொங்கைச்சேயிழையுமையிற்சலப்
புதுமதிமிலைந்தசென்னிப்புங்கவன்வேட்குமன்றே. (௩)

அருமறைநவின்றநாவினந்தணரிளைஞர்மூத்தோர்
திருநுதன்மகளிர்தீமைபாற்செறுநசலான்படிமத்தோர்க
ளிருமுதுகுரவர்நீத்தோரெனறிவாமுதலினோரை
வெருவரக்கொன்றவர்க்கும்வீட்டுலகளிக்குமம்மா. (௪)

தழைக்கணைநடப்பநிற்பதத்துவபறப்பநீர்வாழ்
வினைவயெலாமங்கண்முகக்கணிறைஞருருவமாகு
யவலுறுபுனல்களெல்லாமகவிருவிசும்பிற்றீர்த்தஞ்
சிவபுரமுலகின்மற்றத்திருத்தலமாகுமாதோ. (௫)

பிறந்தவர்க்காரூர்காணப்பெற்றவர்தமக்குத்தில்லை
யிறந்தவர்தமக்குக்காசியெவ்விடத்தேனுநினைவுறு
மறந்திலர்நினைத்தவர்க்குவான்றருமருணையாகுஞ்
சிறந்திறைவீற்றிருக்குநதெனதுபொற்கயிலைகளுன்றே. (௮)

ஏனையதலங்கடோறுமிருபிறப்பாளர்கொள்ள
வானுயாபசுமபொற்குபவைவழங்கலுநதிருககாளத்தி
மீனுயிாகவருந்தூண்டில்வேடவெனறனககோரூசி
தானுதவுதலுமொப்பாச்சாற்றுவாரிந்தநலலோர். (௯)

கருமிடற்றிறைவன்வாழுங்காளத்தியின்போகொண்ட
வொருவனைவிழிக்குங்காலவ்வொபபிலபேர்செப்புவொரும்
பரிதிவெங்கதிாகடோய்நுணபனியெனப்பாவகோடி
யிரிதரதருசப்பமென்றுலெததலமதற்கொபபமயா.

வேறு.

யாவனொருவன்விளையாட்டினிடத்தாயினுந்தென்கயிலைக்குப்
போவனெனறேரடியிடுவானவனறன்கழற்காற்பூங்கமலந
தேவாமகுடநிரையுரிஞ்சத்திகழ்வனென்றுன்மனமொததுத
தாவில்கயிலைக்கேகுவார்தம்பேறியாவாசாற்றுவார் (௰)

வேறு.

மற்றொருதலத்திற்பன்னுண்மரபுளிநோற்றுநெஞ்சஞ்
செற்றுறைதலுங்காளத்தித்திருநகரதனுள்ளோாநாட்
பொற்றொடிமகளிர்மென்றோள்புணாந்துறைதலுமொப்பென்ப
கற்றவரிதுபட்டாங்குகட்டுரையன்றுவேந்தே. (௧௧)

கடவுண்மாதிருக்காளத்திகயாரணியப்பேர்க்காடாய்
நெடுநிலவரைப்பின்மிக்கநெமியங்கடறிரத்தி
யொடுபெயரியகாடாதியொப்புமைகுடையவோங்கு
மடலரிமானேடொப்பாயாரதனசிறப்புச்சொல்வார்.

இதுமுதல்-௧௭-செய்யுள் மலைச்சிறப்பு.

ஒளிர்மலரசோகந்தேமாவுயர்சினைத்தமாலங்கோளி
சுளையகமுட்புறக்காய்தூங்குகோட்டுயர்வருக்கை
வளரகில்சண்பகய்யாமணங்கமழாரந்தேக்கு
கிளைமுதலியதுவன்றிக்கெடலருங்குளிர்கொண்டன்றே. (௧௨)

முடங்குளையரிமானெண்கான்முழுவலிச்சரபமாமான்
கடம்படுகவுட்கூர்ங்கோட்டுக்களிறுவல்லுளியங்கேழல்
கொடுஞ்சினப்பிறையுகிர்த்தாட்கொடுவரிவேங்கையாதி
மிடைந்துவில்லுழந்துணவாழ்க்கைவேட்டுவக்குடியுடைத்தே.

பூநின்றுபுவனமாக்குமபுங்கவன்புகழிக்காட்டிற்
றீநின்றுசுடவெடித்தசேண்டொடுநெடியவேயின்
வாய்நின்றுதெறித்தமுத்தமவான்பதிந்தவறையன்றே
மீனினறுவிளங்குமீனென்றுலகெலாமவிளம்புமன்றே. (௧௪)

திங்கடன்னருகுமீக்கட்சென்றிடப்பிறையெயிற்று
மங்குலினிறத்தப்பன்றியண்கிளைத்தடியினிற்பப்
பொங்கொளிவிரிக்குஞ்சோதிப்புதுமணிற்றன்மாலும்
[illegible]பத்தவனுந்தேடப்படுதழற்பிழம்பையொக்கும். (௧௫)

வேறு.

மழைசூழ்சோதிமரந்தனதுமருங்கின்விலகியிடைவிட்ட,
தழைசூழ்கொம்பொன்றனையபுனைத்தடங்கொம்பொன்றன்மி
சைககிடப்பக்,கழைசூழ்பொதுமபரிலடங்கிற்றல்களிற்றிஞரிபோ
ரத்தவன்றிருமா, விழைசூழ்கையின்மிசைத்தன்கையேற்றிநின்
றாற்போலுமால். (௧௬)

வேறு.

இருள்படத்தழைந்தவேயினிடைப்படர்சோதிவல்லி
பொருவளிக்கசைந்துமெல்லென்புறந்தழைபெயருந்தோறும்
விரிகதிர்பரப்பித்தோன்றிமிடைதழைமறையுந்தோற்றம்
பெருகொளிமினனுமின்னிபபெயன்மழைமறைதல்போலும். ()

கோணின்றநிலையைமுட்டிக்குனிந்தொருபசியவேய்தன்
றாணின்றநிலையைத்தொட்டுத்தலையிற்றேனொழுகநிற்றல்
சேணின்றவில்லெடுத்துத்தேவர்கோனரிதுபெற்ற
நாணென்றுகொளீஇநிலத்தினட்டுவைத்தனையதம்மா. (௧௮)

வேறு.

முருகுவிரிமலர்க்கொடிகண்மூங்கின்மிசைப்பதிந்துபோய்ப்
பொருவரியதுறக்கத்துப்புகுந்துவளர்கற்பகமா
மரமுழுதும்படர்ந்துலவும்வளர்மதியின்மேலாய
பெரியவளையடைந்தொழுகப்பெறிற்றுறக்கப்புகலரிதோ. (௧௯)

மரகதநன்மணிக்கதிரின்வளர்பசும்புற்கொடிமேய்ந்து
திரைபொருநீர்க்கான்யாற்றுத்தீம்புனலுண்டாமாக்க
ளரிமணல்பாயிளம்புன்னைநிழற்கீழ்வாய்குதட்டிப்
பொரியனையபூவுதிர்ந்துபுறம்புதையக்கிடக்குமால். (௨௰)

மணிமலர்கொள்பலகாயாமருங்குடுத்துச்சினைமுழுது
மணிமலர்கொடுணர்சுமந்தவசோகமொன்றுநடுநிற்றல்
பிணியவிழுநறியசெச்சைப்பிணையருழ்தோண்முருகன்
பணியடருநெடுந்தோகைப்பறவைமிசையிருந்தற்றே. (௨௧)

அறுபதவண்டினங்குறுகியறியாதசண்பகங்க
ணறவொழுகவிதழ்விரியுநறுமலர்பூத்துறுதோற்றங்
குறைபெறுநரடைந்தறியாக்குறையிவறன்மாலையான்
பெறலரியபெருஞ்செல்வம்பெற்றிருத்தல்போலுமால். (௨௨)

வேறு.

பற்பலவகிலழல்படவெழுந்தவிப்
பொற்பமைவனத்திடைப்புகையுண்டன்றுகொல்
கற்பகப்பொலமலர்கமழ்வதன்றெனி
லெற்படுபொன்னிடத்தியாதுநாற்றமே. (௨௩)

வேறு.

தொக்கநன்மரச்சூழலுணிற்குமாற்
றக்கமேலவர்தம்முளெவற்றினு
மிக்ககல்விவெறுக்கையுளொன்றுமின்
மக்கள்போன்மெனவற்றன்மரங்களே. (௨௪)

வேறு.

வளர்கரிநெடுங்கையால்வானந்தோய்சினை
தளர்வொடுள்ளைந்திடுந்தகைமென்கொம்புகள்
களிதருகரிகாலீலையாற்கடி
தெளிதினுட்குழைந்திடலியற்கையன்றுகொல்.

விரிசிறைப்புட்குலவிருந்துசெய்கலா
துருள்பழங்கரிபொரவுதிர்க்கும்வெள்ளில்க
ளிரவலர்க்கீந்திடாவீகைகொண்டுகொல்
லரசர்கள்பெறச்சொரியறிவிலார்கள்போல்,

மக்வுடலொடுக்கியவயிற்றுமந்திக
ளாயண்மலர்க்கொம்பினின்றொழுகுந்தேறல்வான்
றிகழ்தருகங்கையுட்டெய்வத்தாமரை
நிகரறுபொலங்கலநிறைக்குமென்பவே. (௨௭)

வேய்த்தலைவானரம்வேழம்பக்குலக்
கூத்தரினாடியகூத்தரம்பையர்
பார்த்தலைவற்றின்மேற்பரிசின்வீசிய
தூத்திரண்மணிவடஞ்சுடருமெங்குமே. (௨௮)

வேறு. கதை.

இன்னவாரணவனத்திடையெம்பிரான்கண்டு
முன்னமைந்தடர்வசிட்டமாமுனிவினையறுத்து
மன்னுநன்கதியடைந்தமைவகுப்பலென்றெறிநீர்ச்
சென்னியந்தணன்வேந்தனுக்கொருகதைதெரிப்பான். (௨௯)

முந்துமாமறைமுழுதுணர்வசிட்டமாமுனிதான்
றந்தமைந்தர்களூற்றுவர்தாவில்சீர்க்காதி
மைந்தனாலுயிர்துறத்தலின்மனத்தைதீயுள்ளழுத்தி
யுந்துவெந்துயர்க்கடலகத்துணர்வெலாமுகுத்தே. (௩௦)

மருளுநெஞ்சமுந்தானுமோர்வான்றொடுகுடுமி
வரையிலேறிநின்றாய்யெனவிழுந்தனன்மண்ணி
லரிதுபெற்றதம்முடம்பின்மேல்வெறுப்புடையவரு
மொருவரல்லரோமக்கண்மேலுற்றதோர்வேட்கை. (௩௧)

வீழும்வேலையின்மணிகொழித்தெறிதிரைவேலை
சூழுமாநிலமடந்தைதன்றுணைக்கையாலேந்தி
யாழுமாரஞர்க்கடலினின்றகற்றுநற்கேள்வித்
தாழும்வார்சடைமுனிவரநினக்கிதுதகவோ. (௩௨)

மலையிலேறிமண்வீழ்தரின்மாளுமோதுன்பங்
கலைகுறைந்தவெண்மதிமுடிக்கடுக்கையங்கண்ணித்
தலைவனருள்பெறுதியேற்றுன்பமுந்தணப்பை
தொலைவின்முத்தியும்பெறுகுவையாதலாற்றூயோய் (௩௩)

அடியர்வேண்டியவேண்டியாங்கருளிருண்மிடற்றுக்
கடிகொள்கொன்றையஞ்செஞ்சடைக்கடவுளைநோக்கி
யொடிவின்மாதவஞ்செய்தியென்றுரைத்தனன்முனிவ
னெடியவெந்துயரளக்கரினீந்திநன்றென்றான். (௩௪)

கண்ணகன்கடலுடைப்பெருநிலத்திடைக்கவின்ற
புண்ணியத்திருவனத்தினுண்மேலெனப்புகன்றே
தண்ணென்மென்புனல்வேட்டெழுகலையெனத்தரியா
னெண்ணலங்களிற்றடவியையடைந்தனனன்றே. (௩௫)

அடைந்தமாமுனிசிறந்துழியகனமர்ந்திருந்து
கடிபுலப்பகையைந்தையுங்கொன்றுபூங்கடுக்கை
மிடைந்தசெஞ்சடையந்தணன்றிருவடிவிடாது
தொடர்ந்தநெஞ்சினனாகியூண்யாவுந்துறந்தே. (௩௬)

கனலிவெங்கதிர்பெருமழைகுளிர்பனிகடுங்கால்
சினவிலங்கெனவிவற்றினால்வருந்துயர்சிறிது
நினைதலின்றிமூச்சவித்தசைவகன்றுபன்னெடுநாள்
வினைகெடுந்தவமுழந்தனன்யாவருமவியப்ப. (௩௭)

வேறு.

சொன்னவிவ்வகையினோற்குந்தூயவற்கருளல்வேண்டி
முன்னவன்பணைப்பருந்தாணமுத்துறழ்முறுவற்செவ்வா
யன்னமுங்குடவயிற்றினைந்துகைக்களிறுங்கன்றும
பன்னிருதடந்தோட்சேயும்பரிசனகணமுமின்றி (௩௮)

அருமணிச்சுடிகையைவாயாடாவுருவத்தோடு
பரசிவலிங்கமாகிப்படுபுனலிறைவனறிக்குத
திருமுகமாயகத்துத்திமிரமுங்கெடவிளங்கி
விரிசுடர்க்கனலிதன்முன்மின்மினியாகநின்றான். (௩௯)

கண்ணுதலண்ணனிற்பக்காண்டலோடுநெஞ்சந்
துண்ணெனநடுநடுங்கித்தொகுமயிர்சிலிர்த்தெழுந்து
மண்ணிடைவணிபெயர்த்தமரமெனத்தாழ்ந்துமுக்கட்
பண்ணவனெழுகவென்னப்பயமொரீஇயெழுந்துநின்றான். (௪௦)

கையிணையுச்சிகூப்பிக்கண்களினருவிபாய
வெய்யசெந்தழலிற்பட்டமெழுகெனவுருகநெஞ்சம்
பொய்யில்வாய்குழறக்கொன்றைப்பொலமலர்க்கண்ணிவேய்ந்த
செய்யவார்சடிலமுக்கட்செல்வனைப்பழிச்சலுற்றான். (௪௧)

வேறு. இதுமுதல்-ரு-செய்யுள் தோத்திரம்.

இம்மாநிலத்தோர்நின்னுடைவைத்தெண்ணப்பட்டதிருமாலுஞ்
செம்மாமலரினாசிருக்குந்தேவுமறியப்படாயென்று
லமோபிறவிநெடுங்கடல்மாபலமந்தறிவுகெடுந்தாழலு
மெம்மாலறிதற்கெளியாயோவெளியோடாயேபெரியோயே. ()

எல்லாக்கலைக்குமுதலாகியாவுந்தரிக்குமபொய்ப்பொருண்மை,
புல்லாப்பொருளினூறைக்குமபுகழ்தற்கெளிமையயல்லையென்
றூற், கல்லாககழிமாமடனுடையேங்கண்டாங்குவைக்குஞ்சிறு
புன்மைச், சொல்லாற்புகழ்தறகெளியாயோதுறந்தோருளத்திற்
சிறந்தோயே. (சங)

உடம்புமுதலாந்தொடர்பனைத்துமொழித்துப்புலன்கள்கரந்து
மன,மடங்கியருநோன்புகழுந்தவர்க்குமடைதற்கரியையென்றக்
கா,லொடுங்கவில்லாவாககடலுளுய்க்குமபுலததுக்காட்பட்டே
ந,தொடர்ந்துபெறுதற்கெளியாயோதொலையாக்கயிலைமலையோ
யே. (சச)

வேறு.

எனப்பழிச்சவிறைவன்கருணைகூர்ந்
துனககுவேணடிற்றுதவுதுஞ்சொல்கென
மனத்தடக்கருமாமகிழ்வெய்தினன்
சினக்களிறுரிசசெமமற்குமாசெய்வான். (சரு)

பத்திநாறரும்பாறைமனத்தென்மேன்
வைத்தபேரருளாலெளிவந்தவிவ்
வித்தகத்திருமேனியொடென்றுநீ
யித்தலத்திலிருப்பதுவேண்டினேன். (சகு)

தேங்குபேரருட்செலவவதான்றுநீ
யோங்குதத்துவமுள்ளவெலாங்கடந்
தங்குநின்றவகைசவினிலைமைகாண்
வீங்குஞானமுமவேட்டனனெனறனன். (சஎ)

அண்ணலவ்வுரைகேட்டலுமன்பநீ
யெண்ணியாங்காகென்வங்கிருந்துபின்
விண்ணுயர்ந்தவியனசிலையாலடித்
தெண்ணிலாச்சடைத்தென்றிசைமூர்த்தியாய. (சஅ)

வீற்றிருந்துவிரைமலர்தூயடி
போற்றிநின்றபுனிதமாணாக்கனை
யேற்றஞாங்கரிருத்திமனங்கொளச்
சாற்றரும்பொருள்சாற்றுதன்மேயினான். (௪௯)

இதுமுதல்-௫-செய்யுள் ஞானோபதேசம்.

பிறத்தல்சாதல்பெருகல்சுருங்கலே
ஆறத்தல்கூடறுயர்தல்களித்தலே
வெறுத்தல்வேண்டல்வெகுளலுவத்தலே
மறத்தலுள்ளன்மயங்கறெளிதலே. (௫௰)

இனையபல்குணமின்றியியற்கையாய்
வினையினீங்கிவிளங்கியஞானமாய்
நினைவரும்பரமானந்தநித்தமாய்த்
தனையறிந்தவர்தங்கட்கபேதமாய். (௫௧)

பூவினுண்மணம்போலுலகெங்கணு
மேவிநிற்பினும்வேறுயிர்த்தொகைக்
கோவின்மெய்யுமொழிந்தவுந்தக்கவா
றீவதாயொருங்கியாவுமுணர்வதாய் (௫௨)

ஆதிவேதமுஞ்சொல்லற்கரியதோர்
சோதியாய்மனமுந்தொடாததாய்
மீதுயர்ந்ததன்றன்மையுமெய்தனங்
கேதந்தீர்தனதிச்சையினாயதும். (௫௩)

மாயைமூன்றினுமாயிருஞாலமுன்
னாயதத்துவமெல்லாமமைதலுந்
தூயசத்திவிளங்கியதொல்லுயிர்க்
கேயுமுத்தியளிக்குமியற்கையும். (௫௪)

விரித்துநன்குவிளம்பினன்செஞ்சடைக்
கருத்தனவ்வெலாங்காசின்முனிவனுட்
டரித்துஞானந்தலைப்பட்டனனொலா
மிரித்தெழுந்தபேரின்பத்தழுந்தினான். (௫௫)

தந்தைதாண்மலர்தாழ்ந்துவிடைபெறீஇச்
சிந்தையெண்ணியதேயத்தடைந்தன
னந்திவானிறத்தண்ணலுமவ்வுழி
வந்தவன்னவடிவொடுநின்றனன். (௫௬)

வேறு.

அப்பொழுதுமைப்பெயராரிக்கருநெடுங்கட்
செப்பிளமுலைக்கொடிசிவன்பிரிவுதந்த
வெப்பவிரகத்தழல்வெதுப்புதல்பொறுளா
வொப்பிலியிருந்தருளுமொண்கடறடைந்தாள். (௫௭)

ஆங்கோதைநீர்விடமயின்றருள்கடுக்கைத்
தேங்கோதையமார்பனொடுசேர்ந்தினிதிருந்தே
தீங்கோதைநூன்கழைசெறுத்தொளிருஞானப்
பூங்கோதையென்றிசைபோம்பெயர்படைத்தாள். (௫௮)

மழைமதமுகக்குடவயிற்றுமகன்வெருளா
ழியறவறுத்தவருண்மைந்தனடல்வீர
னழிவில்வடுகக்கடவுளையன்விடையண்ணல்
குழுமியவுருத்திரர்கள்கோதில்கணநாதர். (௫௯)

என்றிவர்களாதியர்கள்யாவருமெழுந்து
துன்றியுமையம்மையொடுசோதியுறைகின்ற
மன்றன்மதயானைவனமவல்விரைவினெய்திக்
கொன்றைமுடியண்ணலருள்கொண்டினிதிருந்தார். (௬௰)

வேறு.

விளங்கொளிக்கயிலைக்குன்றம்விரிசடையிறைவன்றன்னைத்
துளங்கலில்குடும்பத்தோடுதுறத்தலிற்பயந்தோர்நீத்த
விளஞ்சிறாரெனக்கலங்கியிலைகயங்குன்றத்தோடு,
வளங்கெழுகளிநல்யானைவனம்புகவெழுந்ததன்றே. (௬௧)

இருணிறவிருவிசும்பினெழுந்துதென்றிக்கிற்செல்லும்
பெருகொளிக்கயிலைவெற்பும்பிறங்கியசெம்பொற்குன்றந்
திரையெறிகடலுங்காற்றின்சேயையுமண்டகோடி
விரல்கொடுதெறிக்குமாற்றல்வீரவாகுவையுமொத்த. (௬௨)

கூற்றுறாழ்வெகுளிவேழங்கொண்டுவிண்படருமேழிக்
காற்றெறிசிறைப்போராற்றற்கண்டபேரண்டப்புட்கள்
போற்றிசையுவரிசூழ்பூம்பொழிலெலாமருளவிண்போயச்
சாற்றருமலையிரண்டுந்தானமாவனத்தடைந்த. (௯௩)

தோடவிழ்கடுக்கைவேய்ந்தசுடர்மணிச்சடிலகையைவா
யாடரவுருவத்தண்ணற்கயிந்திரதிசையினவெள்ளிக்
கோடுயர்வரைநின்றன்றுகுருமணியருவிசூடி
நீடியகுடுமிமேருநின்றதங்கதன்வடக்கே. (௯௪)

அன்றுதொட்டுலகமேத்துமண்ணலங்களிற்றுக்காடு
மன்றறென்கயிலையென்னுமவான்பெயாபெற்றதம்ம
பொன்றலிலதன்சிறப்புப்பொருபுலனரவவேந்து
நின்றதன்னுயுள்காறுநிகழ்த்தினுமுலத்தற்பாற்றே (௯௫)

வியனிலம்போலவிண்ணும்வெள்ளத்துளழுந்துமஞ்ஞான்
றுயர்தருமண்டகோளத்துறநிமிர்கயிலையென்னுமா
பெயருடைப்பரமானந்தப்பெறலருமுத்திவைப்பா
மயலெறிதிருத்தலக்குயறறையதலங்களொப்போ. (௯௬

ஒவில்சீர்த்தெச்சனுதுவெள்ளியோங்கலினுன்குதிக்கும்
காவதவளவுட்பட்டகன்மரமுதலாயுள்ள
தாவரமக்களாதிசங்கமமெல்லாமுக்கட்
சேவுயர்கொடியினுன்றன்றிருவுருவாகுமன்றே. (௯௭)

புலிபுலியதளுடுக்குமபொருகரிகரித்தோல்போர்க்கும்
வலியவானுனேறேறுமளராவரவம்பூணு
மெலியியனமான்மானேந்துமவெந்திறற்சீயஞ்சியத்
தலைபுனைதருந்தென்வெள்ளிச்சயிலத்தினிறகின்மன்றே ()

வேறு.

என்றுதென்கயிலைப்பொருப்பினதியல்பினைத்தையுமெம்பிரா
னன்றுகூறலுநெஞ்சுவந்தொளிர்நாமவெள்ளிலேவெனெடுங்
குன்றிறேழிறழ்ந்திறைமருப்புயர்குஞ்சரப்படையாதவன்
மன்றுநன்கதையின்னுமொன்றுவழங்குகென்றுவணங்கினுன். ()

வேறு.

ஆதியங்கயிலையினடைவு கூறினாந்
தீதில்பொன்முகரியின்செய்தி கூற றும்
யாதவமனனமர்ந்தினி துகேளென
மாதவர்க்கடிவருளவள்ளல்கூறுவான் (௭௰)

தென்கைலாயச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௮௧.

பொன்முகரிச்சருக்கம்.

வேறு.

மணிமிடற்றிறைவன்முன்னம்வாணொருடுபணிக்குன்றத்தி
ணணிநகைப்பணைபபெருந்தோளம்பலைத்தரிபரந்த
பிணையெழிற்கருங்கட்செவ்வாய்ப்பிறைநுதற்சுணங்குபூத்த
புணர்முலைக்கருமென்கூந்தற்புனிதையைவேட்பவந்தான். (௧)

கருடர்கந்தருவர்தாரகணந்தயித்தியர்கள்விச்சா
தரரிராக்கதரோசித்தர்தாபதரசுரரோகிம்
புருடாகின்னரரியககர்பூதர்வேதாளர்தேவ
ருரகாரகாசவாசரொடுபோகபுவியுளாரே (௨)

விரிசடைமுனிவரீட்டம்வெந்திறற்கணேசவெள்ளந்
திருமறுயாரபதசண்ணறிசைமுகத்தலைவனின்றே
ரொருவருமொழிந்திராமலொருதனிக்கடவுளோடும்
மவினாவந்துவிண்டோய்பணிவரைமருங்கிறுத்தார். (௩)

தய்வதவெள்ளமெல்லாந்திரண்டவட்குழீஇயவாற்றல்
மவையகந்தெற்குயர்ந்துவடதலைதாழ்ந்ததாக
மையொளிர்மணிமிடற்றுவானவன்கடத்துவந்த
வையனையருகுவாவென்றழைத்தருளெக்களித்தே. (௪)

மாநிலஞ்செம்மைத்தாகமாதவநீதெற்கேகி
மேனிமிர்மலயவெற்பின்மேவுதல்வேண்டுமன்றே
ஞானவில்புலவாமேலொடிசெலத்தக்கதென்றான்
வானுயர்புகழினானும்வணங்கிவாய்புதைத்துநின்று. (௫)

திருமறுவணிந்தமார்பன்றிசைமுகன்முதலோர்நிற்பக்
கருணையங்கடலேநாயிற்கடையனேன்றன்பால்வைத்த
வருளினாற்பணித்தவேவலாற்றுவலருளினென்று
விரைமலரடியிறாழ்ந்துவிடைபெறீஇவிரைந்துசென்றான். ()

வேறு.

ஆதாரமெய்ப்பொருளறிந்தசிவயோகி
மாதாரவெம்மூலவடுககொளகன்மார்பன்
றாதாரவுண்டளிகள்சாதாரிபாடுங்
கேதாரமென்றுபுகழ்கேடில்வரைகண்டான். (௭)

வேறு.

அருந்திறற்பிறவிமாவிஞவியுண்டுளிக்கோல்சிந்தும்
பெருஞ்சிலையாகிமுத்திப்பிறைநுதற்றிருமகட்கு
மருங்குநின்றிரட்டும்வெண்சாமரைகளாய்விளங்காநிற்குந்
தரங்கவான்கங்கைசூழ்போந்தனியவிமுத்தங்கண்டான். (௮)

இயலியமொன்றனாமத்தியாறுசூழ்முரண்விழிப்பேர்
வியனகர்வடவெழுத்துமெய்களுணடுவுமீறு
முயிர்களுண்முதலயற்றோடுயிர்த்துமுன்னின்றநாமப்
பெயர்நகரொழுவாயானபெரும்பெயர்ப்பதிகள்கண்டான்.

(இதன்பொருள்.) இயல்இயம்ஒன்றன்நாமத்துயாறுசூழ்-அழகுபொருந்திய பலவகைவாத்தியங்களுள் ஓர்வாத்தியத்தின்பெயரையுடையஆற்றினாற்சூழப்பட்ட,-முரண்விழிப்பேர்வியன்நகர்-மாறுபட்டகண்ணின்பெயரைக்கொண்டபெரியபட்டணமும்,—வடவெழுத்துமெய்களுள்-கீர்வாணபாஷையிலுள்ளமுப்பத்தைந்துமெய்களுள்,—நடுவும்ஈறும். (முதற்ககரமுதல்இரண்டாவது தகரம்வரையுமுள்ளமுன்பதினேழுமெய்களும, நான்காவதுதகரமுதல்க்ஷகாரம்வரையுமுள்ள பின்பதினேழு மெய்களுநிற்க) நடுநிற்பதாகியமூன்றாவதுதகரமெய்யும,ஈற்றெழுத்தாகியக்ஷகாரமெய்யும்,--உயிர்களுள்முதல்அயற்றோடுஉயிர்த்து--உயிரெழுத்துக்களுள்முதலெழுத்தாகியஅகாரத்தினதுபக்கத்திருக்கின்றஆகாரவுயிரோடுசேர்ந்து,--முன்னின்றநாமப்பெயர்நகர்-முன்னேநிற்கப்பெற்றநாமமென்னும்பெயரையுடையபட்டணமும்,—எழுவாய்ஆனபெரும்பெயர்பதிகள்கண்டான்—முதலான கீர்த்திபெற்றஅனேகந்திவ்வியதலங்களை அகத்தியமகாமுனிவர்தரிசித்தனர் என்றவாறு.

ஓர் வாத்திய மென்றது ஈண்டுப் பம்பை யென்னும் வாத்தியம்; அப்பெயர்கொண்ட யாறு பம்மையாறு: முரண் என்றது விரூபம், விழியென்றது அக்ஷம்; இப்பெயர் கொண்டபுரம் விரூபாக்ஷபுரம்: எனவே, பம்பையாற்றினாற் சூழப்பட்ட விரூபாக்ஷபுரமெனப் பொருள்கொள்க. விரூபாக்ஷம் மேனோக்கின்கண்.

வடவெழுத்துமெய்களுள் நடுநிற்பதாகிய தகர வொற்றும் ஈற்றெழுத்தாகிய க்ஷகரவொற்றும் ஆகாரவுயிருடன் சேர்ந்து முன்னே நிற்கப்பெற்ற ராமவென்னும பெயரையுடைய நகரெனவே, தாக்ஷாராமபுரமெனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. (௯)

தனதுயர்முடியைக்கண்டோர்தாமரைமுடியைக்கண்ட,
வினையிலர்பெறுமபேறெய்தவேழம்பாய்தேத்திரல்கண்,
டனையதற்கொத்ததிங்களஞ்சுபுநடக்கும்வெற்பாய்ச்,
சினவிடையுயர்த்தோற்றுங்குஞ்சிலாதரன்புதல்வற்கண்டான். .

அறக்கடலிறைவன்றங்குமகனகர்பலவுங்கண்டு,
மறப்படைமறலியாசைவருமுனிக்கெதிர்தோன்றிற்றாற்
பிறப்புவன்றொடராறத்துப்பெறலருங்கதியைக்கண்டோர்,
பெறத்தருதெனாதுவெள்ளிப்பெருவரைக்குமிதானே. (௧௧)

காண்டலுந்தொழுதிறைஞ்சிக்கண்டுளிசொரியமெய்யி
லீண்டியமயிர்பொடிப்பவேத்துபுவடமீன்வென்ற
மாண்டகுகடவுட்கற்பின்மனையொடுகயிலைக்குன்றின்
சேண்டிகழ்சிறப்புக்கூறுத்திருநகரெல்லைபுக்கான். (௧௨)

புக்கவனாப்பாலோடும்புனிற்றிளங்கன்றுபோலச்
செக்கரஞ்சடையினான்றன்றிருமுன்னர்விரைவினெய்தி
நெக்குநெஞ்சுருகக்கண்கணீராறுதொழுகவுச்சிக்
கைக்கமலங்கள்கூப்பிக்கரணங்களடங்கிநின்றான். (௧௩)

நெடும்பொழுதுடறம்பித்துநின்றுபின்னவசநீங்கிக்
கடுங்கதிராழியேந்துங்கரியவன்முதலோர்மௌலி
மிடைந்தொளிர்மணித்தழும்புவிளங்கியகழற்றாற்றெய்வ
மடங்கலைகாத்தழும்பவழுத்தியதொடங்கினானே. (௧௪)

இச்செய்யுள்-௧-தோத்திரம்.
அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பா.

உலகெலாமபடைத்துக்காத்தொழித்துமறைத்தருள்செய்யு
மலகிலாத்திருவிளையாட்டாடுவான்குறிகுணமற
றிலக்குநிலையதுநிற்பவீறிலநளுருவெடுத்துக
கொலைகெழுவேலரிநெடுங்கட்குமுதவாய்க்குவிமுலையம
புலியனையமுகஞானப்பூங்கோதையொடுகயிலை
மலையில்வீற்றிருந்தருளுமதிமுகிழ்நீர்ப்பெருஞ்சடையோய்.

அலங்குளையபரிமாறேவமுதனைபதிருமொழியோ
விலங்குபுகழ்பலவுமெடுத்தேத்துமிகல்வந்திகரோ
கலங்கொளருமறைநான்குநாடரியநிலையாய்கபே.

தரியலராருயிருண்ணுந்தனிக்கணையோகூர்ங்கோட்டு
வரையனையமழவிடையோமலர்சாத்துமடியாறோ
விரிகதிர்மாமணிவண்ணன்வியனுலகமுடையாயக்கே.

சுடர்விழியோவெழிலுடம்போதூச்சிறையோதிமமூர்த்த
கடிமலரோன்செலுத்துநிலக்கண்ணகன்றேருருளேயோ
படரொளியாயிரங்கதிரோன்பல்லுயிரும்படைத்தாய்கபே.

வெருவருங்கூற்றம்வீழ்தரச்சிறிது
விரனிமிர்ந்தன்றுநின்மென்மலர்த்திருடி.
முரணினரரணமூன்றும்வெந்தவிய
வெரிதழலுமிழ்ந்தன்றிறைவநின்னிளநகை.

கனல்படவிழித்துக்காமற்காய்ந்தனை,
மனைவிவேண்டலின்மறித்தவற்றந்தனை,
யருவரைபெயர்த்தவரக்கனைநெரித்தனை,
புரிநரம்பின்னிசைபுகன்றவற்கருளினை,
அழித்தனைசிறுவிதியாக, மசைத்தனைபுடையெனமாக,
முரித்தனைபுகர்முகநாக, முயர்த்தனைமழவிடைமேகம.

புண்ணியமூர்த்தியை, புகலருஞ்சீர்த்தியை,
யெண்ணருஞ்சிறப்பினை, யில்லாப்பிறப்பினை,
யுவாவிலாமனத்தினை, யடற்கரிவனத்தினை,
தவாத்திருவருளினை, தலைமறைப்பொருளினை-எனவாங்கு,
அரும்பெறலொருவநின்றிருந்தடிவணங்குது
மைமபுலவிலக்குவெம்படருறுத்து
மாளுப்பிறவிக்கானங்கடந்து
கருதருமின்பமுத்திப்
பொருவின்மாநகரம்புகுதரற்பொருட்டே. (௧௫)

வேறு

இன்னணநாகலிங்கமேத்தியபின்னராலின்
மன்னியகடவுட்போற்றிவாரணமுகத்தோற்றாழ்ந்து
பன்னிருதடந்தோட்சாமிபணிமலரடிபழிச்சி
யன்னைஞானப்பூங்கோதையடிபணீஇவலம்வந்தானால். (௧௬)

பலமுறைவலஞ்செய்தையற்பணிந்துபின்னரிதினீங்கி
வல்லிகெழுமகிடற்காய்ந்தவருமுலைபணைநகுவாழு
மலைமிசையேறியன்னாண்மணியரிச்சிலம்பாற்று
மிலவிதழெழில்கடந்தவிணையடிதொழுதுமீண்டான். (௧௭)

அவ்வயின்விளங்கித்தோன்றுமதிசயம்பலவுங்கண்டு
செவ்வியமனததன்றெண்ணீர்த்திருநதியினமைகாணூஉ
இவ்வயினதியொன்றின்மைகுறையெனவெண்ணியாமோர்
கவலைகொளிருநீர்யாறுகடிதிவட்டருதுமென்று. (௧௮)

ஐந்தவித்தாண்டுவைகுமருந்தவமுனிவர்பாற்போய்
வெந்துயாப்பிறவிகொன்றமெய்யுணரடிகள்யாறொன்
றிந்தநற்றலத்தழைப்பவெனக்கருளுதியென்றன்னார்
தந்தமுற்றருள்பூண்டுள்ளந்தடாநதிமுயற்சியுந்த. (௧௯)

ஐபதென்கயிலைநீங்கியதற்குநான்கியோசனைத்தில்
வெய்யவாணிருதிதிக்கில்விளங்கொருபொருப்பிலேறிச்
செய்யதாணுவின்மனத்தைச்சிக்கயாததைந்துஞ்செற்று
மெய்தசைகெடவூண்யாதுமவிட்டருநோன்புழந்தான். (௨௦)

முல்லைசான்மனையுலோபாமுத்திரையருகுநீங்கா
தெல்லியும்பகலுநின்றேயேற்றனபணிகள்செய்ய
நல்லியற்புலவர்கோமானதிபெறுதவமுழந்து
செல்லுநாளுள்விதிப்போன்றிருகோட்டுதளிற்சென்றான். (௨௧

இதுமுதல்-௰௨-செய்யுள்.

இளவேனிற்பருவம், முதுவேனிற்பருவம்.

நனந்தலையுலகமெல்லாநலிபனிப்பகையிரிந்து
பொனங்குவட்டிமயத்தேறப்பொருந்துதன்றுணைவனாய
வனங்கவேளாக்கமெய்தவஞ்சிறைக்குயிற்பாண்வாழ
மனங்கவர்வேனில்வேந்துமாநிலத்திறுத்ததன்றே. (௨௨)

முள்ளரை பூருக்குமந்திமுளையிளந்திங்கள்காட்டுங்
கள்ளகமுகிழ்ப்பலாசுய்கடிமலரவிழ்ந்ததோற்றந்
தள்ளவில்சிறப்பின்வேனிறண்பனிப்பகையிருந்த
வொள்ளெழினகரமெல்லாமொருங்கெரியூட்டிறறெக்கும். (உ௩

மருமலர்வாளிவேந்தன்வருமுலையரித்தடங்கட்
டிருநுதலணங்கோடாடத்தென்றலந்தூதன்முன்னி
விரைமலர்த்துணர்களானுமெல்லிளந்தளிர்களானும
பொருகடல்வரைப்பினுள்ளபொழிலெலாமணிவித்தானல். (

மாதர்மென்பொதும்பரெல்லாமணவணிமகளிரொத்த
காதலங்கொழுநர்தம்மைக்கலந்தமாமதிமுகத்துப்
போதரிநெடுங்கணல்லார்பூஞ்சிறைக்குயில்களொத்தார்
கோதையர்துணைதுறந்தார்மடமயிற்குழாத்தையொத்தார். (உ௫)

இங்நிலவரைப்பினுள்ளோர்யாவர்க்குங்கேள்வியின்பந்
தன்னொடுபிறந்தவந்சீரதமிழ்கொடுத்தாங்குவிண்ணோர்
பொன்னகரணவுகோட்டுப்பொதியமீன்குழவிதனைறன்
மன்னியவுயிர்கட்கூற்றின்வருமினபமவிளைததனறே. (உ௬)

மாந்தளிர்க்கவசம்புக்குமணங்கமழ்கைதையந்தோட்
டேங்கெழிலுடைவாள்வீக்கியீர்மமலர்க்கணைபெய்பிண்டிப்
பூந்தளிராவந்தாங்கிப்பொருகழைச்சிலையெடுத்துச
சேர்ந்தவாய்க்கிளிமான்பூண்டதேனறலந்திருத்தேரேறி. (உ௭)

கருங்குயிற்றொழுதியென்னுங்காகளமிரங்கவண்டு
சுரும்புதேன்ஞிமிறென்றெண்ணுந்தொலைவிறற்படையுஞ்சூழ
வருந்துணைவசந்தன்றன்னோடனங்கவேடாதுநண்பேள்
விரிந்திருவிசும்புபோர்ப்பவிரகர்மேற்படையெழுந்தான். ()

இன்னிலவேனில்செல்லவிருங்கடல்சுவறவிண்டோய்
சென்னியங்குன்றமெல்லாந்திசைமுகமழற்றச்செங்கேழ்ப்
பன்னிருசுடருமொன்றாய்ப்பகற்கதிர்பரப்பியாங்கு
மன்னுயிர்த்தொகைவெதுமபவந்ததுமுதியவேனில். (உ௯)

உருகெழுகாலச்செந்தீயுருத்திரன்றலையெடுத்து
வெருவரவிழித்துநோக்கவெந்தழல்கொழுந்துவிட்டுப்
பரவைமாநிலத்தில்வந்துபற்றியதென்னவெய்யோ
னெரிபடுகதிர்பரப்பவிருநிலங்கொதித்ததன்றே. (௩0)

வெந்தழனிலத்துவெண்டேர்வெண்புனலெனமயங்க
விந்திரசாலஞ்செய்தவெறிவளிமரமுந்திய
நந்தலில்பெருஞ்சிறப்புநல்குகண்ணோட்டமில்லாச்
சிந்தையர்கடுஞ்சொல்லென்னத்தீமுகந்திறைத்ததன்றே. (௩௧)

நீடழல்வெஞ்சுரத்துநீரின்றிநாவுலர்ந்து
வாடுபுநிழல்பெறாதுவருந்துபுதிரியுமான்கள்
கோடியகோலனாக்குடிகெடவலைக்குங்கல்லார்க்
கூடியவறனில்வேந்தன்குடைபெறாக்குடிகளொத்த. (௩௨)

நெடுநெறிமரங்களெல்லாநீணிதியோடுசுற்றத்
தொடர்புடையவர்போன்மக்கட்டொகுதியாற்சூழப்பட்ட
தொடுகழல்கிழிக்குங்கூர்ங்கற்சுடுபரலொடுவிராய
வழிதழற்சுரங்களெல்லாமாள்வழக்கற்றவன்றே. (௩௩)

வேறு.

இளையவாயவிருவகைவேனிலு
மனல்செய்நாள்களினாரழலைந்தினுட்
புனலெனுஞ்சொலுமபோக்கித்தளர்விலா
முனிவரோறுமுழுத்தவமாற்றினார். (௩௪)

வேறு,

இதுமுதல்-௰௧-செய்யுள் கார்ப்பருவம். கூதிர்ப்பருவம்.

குயினெலாமன்னமென்னக்குணகடனாடிச்சென்று
வயினிருபுடையும்விம்மவாய்மடுத்துண்டுதோகை
மயில்கள்போற்குன்றநாடிவந்துநீள்சிமயமுற்றி
வியனிருவிசும்பெழுந்துவிரிகடலுமிழ்ந்தமன்றே. (௩௫)

அருவரைக்குலங்களெல்லாமருவியந்தும்பைசூடிக்
கருவிமாமழைத்தோலேந்திக்கடுமின்வாள்விதிர்த்துத்தங்கள்
விரிசிறையறவெறிந்தவிண்ணவன்றன்னோடேற்றுப்
பொருதரமுயலவன்னான்பூஞ்சிலைவளைத்தானன்றே. (௩௬)

தடங்கடல்குறையவுண்டதழங்குரற்கொண்டல்வான,
மடங்கலுங்கவிந்துவிண்டோயடுக்கல்கள்புதையநின்று [யோன்
குடங்கொடுசொரிவதென்னக்குளங்கள்கோடுடையவெய்
சுடுங்கதிருலகம்வேட்பச்சோவெனச்சொரிந்ததன்றே. (௩௭)

கொடிநுடங்கொளிசெய்மின்னுக்கூத்தியர்வாளரங்கத்
திடிமுழாமுழக்கம்விம்மவெழில்படவாடியாடிப்
படுகடல்குறையவுண்டுபொய்புயலெழினியுள்ளாக்
கடிதுபுக்கொளிததன்மௌவலகணடிளமுறுவல்பூத்த. (௩௮)

கருமுகிற்பட்டுடுத்துக்கடுக்கைமாமலர்ப்பொன்பூண்டு
குருதிமெய்க்கோபச்செய்யகுருமணியணிந்துமுல்லைத்
திருநகைக்காந்தளங்கைத்தீமபுனற்குமிழிக்கொங்கைப்
பொருவினற்கார்மடந்தைபுவிக்கொருசெவிலியானாள். (௩௯)

வரைமிசைமேகம்போலமனைகண்மேற்றூமஞ்சூழ்ந்த
வருவியங்குன்றமென்னவானைகணனைந்துநின்ற
பரிதியம்பறவைபோலப்பற்றுடைத்துணைபிரிந்த
குருமலர்நெடுங்கணல்லார்குவிமுலைசுகமிழந்த. (௪௰)

வேறு.

சீதநுண்டுளியெனுந்தீயதண்டமும்
பாதகவடந்தைவன்பாசமுங்கொடு
காதலந்துணையொரீஇக்கலங்குவோர்கண்மேற்
கூதிரென்றொருபெயர்க்கூற்றிறுத்ததே. (௪௧)

வருமுலைமகளிரும்வரைகொண்மார்பரும்
பிரிவெனவுரைத்தற்கும்பெரிதுமுள்ளஞ்சிப்
புரைபடாமுயக்கொடுபொழுதுபோக்கினார்
விரிசிறையன்றிலின்மிதுனமென்னவே. (௪௨)

உடலலைகுளிரினுக்குடைந்தவில்லவர்
தடவினுணெருப்பினைத்தணதலஞ்சினார்
கடவுளர்பசிப்பிணிகளையுமவேள்வியிற்
சுடரழல்பிரிகலாத்தொழுகுலத்தர்போல். (௪௩)

தண்டையஞ்சீறடித்தருணமைந்தரும்
வெண்டயிர்வெணணைமோர்வெறுத்துவேட்டன
ருண்டொறும்வெய்யெனவுணவுநீரிடங்
கொண்டனவுயிர்களுங்குளிர்க்குடைந்தவே. (௪௪)

எரிசுடர்நெருப்பைநீரென்னவேட்டனர்
தருகுளிர்நீரினைத்தழலினஞ்சினா
ரிருசெவிகளுந்துகிலிறுகச்சுற்றுபு
கிரணிமைமறைபடமெய்ப்பைபுக்கனர். (௪௫)

வேறு.

இன்னவாகியகாலமிரண்டினு
நன்னர்நீழனளிர்சுனையுட்புகா
மன்னுமாதவன்வாயளவும்புன
றுன்னநின்றுதுளங்கலனேற்றனன். (௬௬)

வேறு.

இதுமுதல்-௩-செய்யுள் முன்பனிப்பருவம், பின்பனிப்பருவம்

திருமலர்முதலியதிகைப்பப்புன்புலம்
வெருவனபயிர்சிலமகிழவந்தன
விருபனியிருதுவுமயாவர்யாவர்க்கு
மொருநிகர்நடையினருலகிற்றேரினே. (௬௭)

கண்ணகனுலகெலாங்கவைஇயதண்பனி
விண்ணுபர்வரைகளும்வேலைஞாலமு
மண்ணணிடிமயமுமதனைச்சூழ்தரு
மண்ணுமாயினவெனமருளச்செய்ததே. (௬௮)

வளர்பசும்புற்செறிவயின்றெறும்பனித்
துளிசுடரிளங்கதிர்தொடவிளங்குவ
வொளிர்மரகதததகடுறவெழுதிய
நளிகொளசெமமணிகளைநகுதல்செய்யுமே. (௬௯)

வேறு.

இவ்வகையபனிப்பருவமிரண்டினுந்தண்பனிக்குளிர்மெய்
வவ்வுபொழுதலைபுரட்டுமெவானபுனலினின்றுமெல்லின்
வெவ்வெயில்கூரமயத்துவெந்தழலினிடைநின்றுஞ் [ன்
செவ்வியமெய்ப்பொருளுணாந்தோன்றிருந்தியமாதவம்புரிந்தா

வேறு.

இன்னவாறருந்தவஞ்செயவிந்திரன்முதலோ
ரன்னதோமுனிகருத்தெனத்தெருமரலெய்தி
யன்னவூர்தியையடைந்தனரவனவரோடுஞ்
சென்னிவான்றொடுங்கயிலைமால்வரையிடஞ்சேர்ந்தான். (௫௧)

நந்திவானவனருள்பெறீஇக்கோயிலினடவா
வந்திவானிறத்தண்ணறன்பேரவையணுகிச்
சந்தமாமலர்த்திருவடிபலமுறைதாழ்ந்து
முந்துமாரணமொழிகளாற்பழிச்சுதன்முடித்தே. (௫௨)

ஐயவென்கொலோகருதியதினைத்தெனவறியேன்
செய்யவார்சடைக்குறுமுனிநெடும்பகல்செல்ல
வெய்யநோன்புசெய்கின்றனன்மழைமதர்வேற்கட்
டையல்பாகமற்றவற்கருளெனவுரைதந்தான். (௫௩)

தோடலர்ந்ததாமரையினோன்சொல்லுதல்கேட்டுக்
கோடல்வெண்பிறைக்கண்ணியோன்கூறுமற்றொன்று
நாடினனலனகத்தியனமதுதென்கயிலைக்
கோடுநீங்கிவேண்டினனருந்தவமுழக்கும் (௫௪)

வேறு.

விண்பயில்கடவுட்கங்கைவிடுக்குதுமவன்பானீபோய்க்
கண்களிகொள்ளநின்றுகருதியாங்கதனையீதி
தண்கமலததோயென்றுசாற்றினன்விடைகொள்வேதா
வண்சிறையன்னமூர்ந்துவந்தனன்முனிமுன்னினான. (௫௫)

நிற்றலுமெழுந்திறைஞ்சிநீள்சடைமுனிவனைத்தப்
பொற்றடமலரினானீபுகல்பொருளுரைத்தியென்ன
விற்றிரைநதியொன்றைவேண்டினன்கயிலைக்கென்றான்
சொற்றளிரியறன்கேள்வன்சுடர்பயில்விசும்பைப்பார்த்தான். ()

பொலநகர்முனிதவத்துப்பொங்கழல்சுடக்கரைந்து
மலைமிசையொழுகிற்றென்னமணிமிடற்றிறைவன்சென்னி
யலைபுனலிதழிப்பொற்றாதளைந்திழிந்தென்னப்பொன்மை
குலவியநீர்விண்ணின்றுகுன்றின்மேற்குதித்ததாங்கே (௫௭)

ஒலிகெழுநீத்தங்கண்டவுறுதவக்கிழவன்பன்னாண்
மலடிருந்தரிதுநோற்றுமணிமகப்பெற்றதாய்போ
லலகில்பேருவகையானதற்கயன்பொன்மையோடு
கலியுடைமையிற்பேர்பொன்முகரியெனவுரைத்துப்போனான்.

மலைபிளந்தகிறேக்காரம்வழைகழைதிலகம்வேங்கை
பலவுசண்பகமாரஞ்சேப்பனைமுதலியபெயர்த்துக்
கொலைகெழுவிலங்கினீட்டங்கொன்றுபன்மணிவரன்றி
யொலிபடவிழிந்துநீத்தமொழுகியதிருநிலத்தே. (௯௯)

வேறு.

மன்றன்மெய்ப்பொருள்புணர்மனத்தனேற்றலி
னன்றுதொட்டவ்வரையகத்தியாசல
மென்றொருபெரும்பெயரெய்திற்றென்பவாற்
குன்றுறழ்புகர்முகக்கொலைவல்யானையோய் (சு0)

வேறு. இதுமுதல்-௩-செய்யுள் நதி சமுத்திரசங்கமமாதல்.

துடிவயிர்தொண்டகம்வேறொடுகணைவரிவில்லாவங்
கடியுடைப்பார்வைப்பன்மாகளிற்றுவெண்மருப்புலகைகை
யிடிபடுநறுங்காழாரத்தெழிலுரன்முதலவெளவி
வடிமுனைப்பகழிவேடர்வாழிடமழித்ததன்றே. (சுக)

அரிதொருவகையினுய்ந்தவாய்ச்சியர்சுலவிநின்று
வரிவளைக்காந்தளங்கைவருமுலைபுடைத்திரங்க
வெருமலிமறுகினண்டரிடம்படுமணிமிடற்றா
னிரையொழிகவர்ந்துகாட்டுநிலமெலாம்பரந்ததன்றே. (சுஉ)

விரிதலைநிலங்கடந்தோன்வேங்கடத்தருகடைந்து
பரசுராமேச்சுரத்தின்பாலடைந்தெழிற்காளத்தித
திருமகட்காரமென்னச்சிறந்துதீத்திசைதிரும்பிப்
பொருவிலோங்காரமூதூர்புகுந்துபோய்க்கடல்புக்கன்றே. ()

வேறு

இதுமுதல்-எ-செய்யுள் அகத்தியமுனிவரை அங்குள்ள முனிவர்கள் புகழ்தல்.

குறுங்குடமுனிவரன்குன்றிழிந்துநீள
கறங்கலைமாநதிக்கரையிலண்ணறன
சிறந்தநல்லுருவமாஞ்சிவலிங்கமபல
நிறைந்தபேரன்போடுநெறியிற்றாபித்தான். (சுச)

வீழ்துணையொடுநதிவேந்தின்றூயநீர்
மூழ்குபுகயிலையின்முக்கணனடி
தாழ்பவனொருசிலாதலத்திருந்தனன்
சூழ்சடைமுனிவரர்துவன்றியேத்துவார். (சுரு)

ஐந்தழனடுவணின்றரிதுநோற்றிவட்
சிந்தருமபிறவிநோய்தெறுமருந்துநீ
தந்தனையுய்ந்தனந்தமியமாதலா
லெந்தைநின்னருளினுக்கெல்லையுண்டுகொல். (சுசு)

இருசுடர்வழக்கறவெழுந்தவிந்தமாங்
கருவரைபுழுதிமேற்கழலினுழ்த்தினை
முரிதிரைப்பெருங்கடன்முழுதுமுண்டனை
பெருமநின்னாற்றல்யாம்பேசவல்லமோ. (௬௭)

கண்ணுதறனகருந்தன்கணுதிபர்கருமற்
றெண்ணருமியாவர்க்குமினையென்றான்கனை
மண்ணினிலைநிறுத்துதல்வைத்திட்டானெனி
லண்ணனின்பெருமையாமளக்கற்பாலமோ.' (௬௮)

கனவிலுநின்னலாற்கைதொழாதுநின்
னினைவினிலொழுகுமிந்நிகரில்கற்பினா
டனைமனையாப்பெற்றதாவில்சீர்த்தியோய்
மனையறநினைதலானமற்றொன்றுண்டுகொல். (௬௯)

இற்றைநாள்வரையிவணிருந்தநன்மையாற்
பெற்றனங்காண்டாப்பெருமநின்னடி
யுற்றனமுடம்பினாலுறுதியென்றனர்
சொற்றமிழ்முனியவர்த்துதித்தன்மேயினான் (௭௦)

இதுமுதல்-௫-செய்யுள் அகத்தியர் முனிவரைப்புகழ்தல்.

மறைமுடிப்பொருளதுவரம்புகண்டநல்
லறிவுடையடிகளும்மருளினன்றுகொல்
பெறலருநதியிதுபெற்றதன்றெனிற்
சிறியனேறகிதுபெறுதிறமுமுண்டுகோல். (௭௧)

முடிச்சடைமுனிவிர்நீர்முன்னினாகொரு
கடிப்பகையாயினுங்கடவுட்குன்றமா
மடுக்கலுமையவியாருமனைநும
மிடத்தடைந்தரியனுமிறப்பமேம்பட்டேன். (௭௨)

கொன்றையஞ்சடையருட்குன்றந்தெய்வமாத்
தென்றிருக்கயிலைவாழ்தேயமாப்பெற்ற
மின்றிகழ்சடையிர்நுமமேன்மைபல்லுகஞ்
'சென்றிட்வேத்தினுந்தீர்தற்பாலதோ. (௭௩)

இதுமுதல்-௫-செய்யுள் அகத்தியர் நதியின் பெருமை கூறல்.

ஏனவவர்ப்புகழ்ந்துபினிந்தமாநதிப்
புனலினுட்படிந்தவர்புனிதமுத்தியங்
கனைகடலழுந்துவர்கண்ணுதற்பிரான்
றனதருளொழுக்கமேதரங்கமாநதி (௭௪)

பரம்பொருள்யோகியைப்பசுவையீருயிர்க்
கருங்குழன்மகளிரைக்கடவுளேற்றினைப்
பெருங்கொலைபுரிந்தவரேனும்பேணியிவ
விருமபுனற்றோய்வரேலிருப்பர்தேவராய். (௭௫)

சிறந்தவிந்நதித்துறைசென்றுமூழ்குந
ரிந்தபிற்றலையினீரேற்றங்கொளபவிப்
பிரங்குநீர்தோய்ந்தபுட்பெறுமெல்லோதிம
மறங்கெழுகலுழனும்வாகனங்களே. (௭௬)

வேறு.

தன்னிடைமீன்களைத்தலையகன்றவான்
மன்னுமீனாகுமிவ்வயங்குமாநதி
நன்னர்நீர்விடாதுதோய்நலம்பெற்றீர்கணீ
ரன்னதுபாவியேனடைந்திலேனென்றான் (௭௭)

இன்னணமதன்சிறப்பெடுத்துக்கூறியம்
மின்னுறழ்சடையாபால்விடைபெற்றாரமு
தன்னதீநதமிழ்வளரடுக்கலெய்தினான்
கன்னன்மென்மொழியொடுகலசயோனியே. (௭௮)

ஆடகமுகரிதானுணவப்பெயர்
நீடியவழுக்கறநீக்குநீரதாய்ப்
பாடிமிழ்பணிக்கடற்பரவைமாநிலத்
தோடைமாகளிறறினாயொழுகுமென்பவே. (௭௯)

கடவுணற்பதிகளுட்களிற்றுக்காடென
வுடைதிரைக்கடனிலத்தொழுகும்யாற்றினுண்
முடிவில்சீர்க்காஞ்சனமுகரிமிக்கதா
லடையலர்த்தேய்த்தகூரலங்கல்வேலினாய். (௮௦)

இது முதல்-மக-செய்யுள் நதியின் வருணனை.

வேழவெண்மருப்பாதியபுறப்பொருண்மேவிக்
கேழ்கொடாமரைமுதலியவகப்பொருள்கெழுமித்
தாழ்வில்சீர்புணர்நதின்னொலிபடநடைதந்து
வாழிநாவலன்செய்யுளிற்றிகழுமம்மாநீர். (அக)

தாளம்பொன்மணிசந்தனமலரிவைதாங்கி
வளைநறுங்கடல்வயிற்படர்கவெவிசைவானீர்
தெரிதுமபொற்புறவணிந்துதாம்பிறந்துழிநின்று
மருவுங்காதலர்பாற்புகுமகளிரைமானும. (அஉ)

சவரிவெண்மயிர்சுமத்தலினெறிதிரைக்கங்கை
யவிழ்நறுந்துணரசோகலர்விரிதகலினரவத்
தமிழ்பெருந்திரைச்சோணைமென்பீலிகடாலாற்
குவலயமபுகழ்யமுனையாததொழுகுமக்குளிர்நீர். (அங)

திரைகொண்மெல்லுருவளைந்துதன்வாய்நுரைசிந்திப்
பெரிதலைத்திருமுதலையும்வயின்வயிற்பெருக்கி
வரவுகண்டவர்மிகநகமலர்தலையுலகிற்
பொருவில்பொன்முகரிப்பெயர்முதியவள்போந்தாள். (அச)

செய்யகுங்குமத்தான்முலைநிலமெழில்செய்து
வெய்யநித்திலததோடிருமருங்கினுமிளிர
வையபொற்குருகிரங்கமாதரங்கங்களசையத்
தையலாடகமுகரிதானடக்குமித்தலத்து (அரு)

நிறையுடைப்பொலமுகரிதான்செலவினினீங்கா
துறுமுவர்ப்பொடுசிலைத்தலைதன்பதியுடனே
ரிறைவெறுப்புமின்றொழுகுமாணிலைபெயாவில்லாச்
செறிகுலத்துதித்தார்க்கதுபுதுமையோதெரியின். (அசா)

முதிர்கலைப்பெருமதியவெண்குடையுடைமுடியிற்
றதைபசுந்தழைவேய்க்கொடிதழங்கும்வெள்ளருவிப்
புதியநீள்பெருஞ்சாமரையகத்தியப்பொருப்பாஞ்
சிதைவிறோர்க்கொருவடமெனத்திகழும்பொன்முகரி (அஎ)

தத்துவங்கடந்தொளிர்கின்றமுக்கணன்றன்னோ
டொத்தசெந்தமிழ்முனிவரன்பற்பகலுழந்த
மெய்த்தவந்தரவந்தவிவ்வாற்றொடோவேந்த
னூற்றநோன்பிவட்டந்ததோர்கங்கையோவொக்கும். (அஅ)

குடதிசைக்கடலடைந்தொருவழிக்கொடுகுறைது
கடல்வயிற்புகவெழுந்தெனவெழுந்தவிக்கடுநீ
ருடனொருதரனுண்டஞ்செவியொழுகியநீருங்
கொடிகவிழ்ந்தசெந்நீருமோங்கர்ப்பனகூறில் (௮௯

இதுமுதல்-௨-செய்யுள் இந்நதியின் மகத்துவம்.

இடனகன்றவிவ்வாறுதன்கட்படாவிறந்த
முடிவில்வெஞ்சினக்குஞ்சரமுதலியவற்றி
னுடலைவெண்டிரைக்கருங்கடலுய்த்துமனனுயிரைக்
கடவுள்வெள்ளியங்குன்றின்மேலேறிடுங்கடிது (௯௦)

உலகிலெங்கணுமில்லையோரதிசயமொன்றித்
தலைமைகொண்டபொன்முகரியுட்டாழ்ந்தவர்யாருந்
தொலைவிறன்பங்கள்பலதருஞ்சூழ்வினைப்பிறப்பா
மலைநெடுங்கடற்கரைமிசையேறுவரன்றே. (௯௧)

இன்னவாறுபொன்முகரியின்சிறப்பினையிசைத்துக்
கன்னல்வார்சிலைமதற்றெறுகனல்விழிகரந்தோ
னென்னலாதமகசசனிபேறனையசேனுரவோய்
மனனுதீர்த்தமிதனறியுமுளமெனவகுப்பான். (௯௨)

வேறு.

இதுமுதல்-௩-செய்யுள் முன்னுள்ள தீர்த்தவிசேடம்.

இருவினைமலைதொலைக்குமிந்திரதீர்த்தம்பாவ
வரவடர்மயூரதீர்த்தமாரணர்ப்பிறவியென்னு
முருகெழுபரந்தீயூட்டுமுருத்திரதீர்த்தமபேழ்வாய்
வெருவருதழற்கட்கூற்றமவெல்லுமார்க்கண்டதீர்த்தம். (௯௩)

அரகரதீர்த்தம்யாருமவாவுமோகினிதீர்த்தம்வெண்
டிரையெறிதருமாகாளதீர்த்தமென்றிவைமுன்னாய
பரமபுண்ணியதீர்த்தங்கள்பலபடிந்தவரைவிண்ணோ
ரிரைதொழவிருத்தல்செய்துநிலவுமாற்புலவுவேலோய். (௯௪)

இனையதீர்த்தங்கடம்மிலீசையங்கலுழிதன்னிற்
கனலியைமதியைப்பாம்புகவருநாணமுதலாயுள்ள
தினவிசேடத்தின்மூழ்கல்செய்தவர்பெறுபவாலந்
தனலிடைநெடுநாணோற்றுமடைதரப்படாதவின்பம். (௯௫)

என்றுபொன்முகரியாற்றினியல்பொடுமற்றுமுள்ள
மன்றன்மாமலர்த்தீர்த்தங்கள்வகுத்தனனிறைவன்கூற
வென்றிவேற்குரிசிலுள்ளமிகமகிழ்ந்தையவின்னு
மொன்றுநான்கதைதொழுமபற்குரைத்தருளென்னத்தாழ்தான்.

வேறு.

தீதில்பொன்முகரியின்செய்திகூறினும்
வேதியன்கதையினிவிளமபலுற்றனம்
யாதவமனனமர்ந்தினிதுகேளென
மாதவவடிவருள்வள்ளல்கூறுவான். (சுஎ)

பொன்முகரிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-உஎஅ.

நான்முகச்சருக்கம்.

இதுமுதல்-௪-செய்யுள பிரமன் அரசுசெய்தல்

உலகெலாம்படைக்கும்புதேளொருபகற்றனதுலோகத
திலகொளிவிரிக்குஞ்செமபொனெரிமணிகோயிலுள்ளா
லலர்தருமாயிரந்தோட்டாடகமலர்ப்பொகுட்டிற்
பலர்புகழ்நாரதாதிப்படிமத்தர்மருங்குசூழ. (க)

அடல்கெழுகுலிசவைவாளாயிரக்கண்ணன்முன்றங்
கடவுளரிருமருங்குங்கைகட்டிநிரைந்துநிற்ப
வடிவுடையியக்கர்விஞ்சைமன்னரீரிருகூற்றும்பர்
சுடர்மணியுரகர்சித்தர்சுற்றினர்நெருங்கிநிற்ப (உ)

எழிசையுருக்கொண்டன்னவெழில்கொள்கந்தருவவேந்தர்
யாழிசையமுதமூற்றவீர்க்கிடைபுகாதகொங்கைத்
தாழிருங்கூந்தற்செவ்வாய்த்தளிரியன்மகளிர்தீம்பா
லாழிவெண்டிரைமருட்டுமலங்குவெண்கவரிவீச. (ங)

மின்னுறழ்பொற்பிரம்புவிளங்கியகையர்முன்னின்
றின்னரென்றுரைத்துக்காட்டவிறைஞ்சல்செய்குநலாக்காணுத்
தன்னருளவரவர்க்குத்தக்கவாறீந்துநான்கு
சென்னியம்பொற்குன்றென்னச்சிறந்தினிதரசிருந்தான். (௪)

இதுமுதல்-௨-செய்யுள் சரஸ்வதி தன்னாயகனைச் சார்தல்

அவ்வலமயதனார்க்குமலைவிரிகடற்பிறந்த
திவ்வியவமுதூர்திங்கட்செல்வனொண்கலையுங்கூடி
வெவ்வமிலுருக்கொண்டன்னவெழில்கனிந்தொழுகுமேனிக்
கொவ்வையங்கனிவாய்வாட்கட்குவிமுலைப்பனுவலாட்டி: (௫)

இழையிளவெயிலெறிப்பவிணையடிக்கலன்களார்ப்ப
மழைவளரைம்பாற்செய்யவாயமகளிர்சூழ
விழைதருகணவனாதிவெள்குமென்னடையால்வந்து
கொழுநனோடிருந்தாள்செம்பொற்குருமலர்த்தவிசினமீதே. (௬)

இதுமுதல்-௨-செய்யுள் பிரமன் தன்கருத்தறிவித்தல்.

இருந்தவளவயவத்தினெழினலங்கண்களார
வருந்திநெஞ்சடங்காக்காதற்கனைகடலுறவெழுந்தி
மருங்குநின்றவரையெல்லாம்வல்விரைந்தொருங்குநீக்கிக்
கருங்குழல்வெள்ளைமேனிக்கலைமகட்கீனறுரைப்பான். (௭)

எனதுநாவமுதேநின்மேலெழுபெருவேட்கைதீர்த்த
லுனதருவொன்றின்முற்றாதுயிருடையோவமேசெங்
கனியிதழன்னமேயெனகணமணிப்பாவாய்பூவாய்
வனமுலைமயிலேநூறுவயங்குருகொள்ளாயென்றான். (௮)

சரஸ்வதி நாயனை ஏண்ணமுடிததல்.

பாமகள்கணவன்கேட்டபடியொழுகின்றேனென்னத்
தாமரைமலர்முகத்துத்தளிரியலபொற்குன்றன்ன
மார்முலைபரித்தடங்கண்மழையொடுமுரணுமைம்பால்
வாயமேகலையணங்குவடிவொருநூறெடுத்தாள். (௯)

இதுமுதல்-௰௯-செய்யுள் பிரமன் லீலாவினோதம் புரிதல்.

பாரதிபதிற்றுப்பத்துப்படிவமுநாவிரண்டு
கூர்விழிகொடுநோக்கிப்பொற்குடத்தினைவறுமையுற்றோன்
யாருமிறணியிடத்திலெதிர்ந்தெனக்களிசிறந்து
தார்மலிகுழலினாளைத்தனித்தனித்தழுவிக்கொண்டான். (௰)

ஆலிங்கனம்.

ஒருத்திபான்முலையாலிங்கனங்கொள்ளுமொருத்திபாற்றொ
டைத்தழாலடையு, மொருத்திப்பாற்சகனாலிங்கனமேவுமொரு
த்திபானுதன்முயக்கெய்து, மொருத்திபாற்றிலதண்டுலமெனக்
கலக்குமொருத்திபாற்பாலினீர்செய்யு, மொருத்தியான்மரஞ்சு
ழ்வல்லியிற்புல்லுமொருத்திபாற்குதிரையேற்றுறுமால், (௧௧)

சும்பனம்.

ஒருகொடியிதழ்மற்றோர்கொம்பொளிநுதலோர்மான்கண்க
ளொருகிளிநாவோர்மஞ்ஞையொண்கவுளோர்மின்கண்ட
மொருபிடிமார்போரன்னங்கையடியோர்பொன்கொங்கை
யொருகரும்பல்குலோர்தேனுந்திதந்தளிக்கவுண்ணும். (கஉ)

இதுமுதல்-உ-செய்யுள் நகக்குறி.

விளங்கிழையொருத்திபொம்மல்வெம்முலையினுமிடற்று
மிளமபிறைபுலிநகத்தோடிருத்துமோர்பொன்னம்பாவை
வளர்ந்துயர்நிதம்பதின்கணமண்டலநிறுத்துமோர்மா
துளங்கவர்முலைப்பொருப்பினுருததுமான்மயூரபாதம். (கங)

ஒருகிளிமழலைபாடன்ஞெளிர்சுணங்கணிந்தகொம்மைத்
திருமுலைமுகட்டிற்றீட்டுஞ்சிறுமுயலடிபொருத்தி
பெருமுலையினுமொருத்திபிற்புறதினுமொருத்தி
யுருவளர்கடிதடத்துமுற்பலதளமபூப்பிக்கும். (கச)

இதுமுதல்-ங-செய்யுள் பற்குறி.

இலங்கிழையொருத்திசெய்யவிதழின்மூடகமுமற்றோர்
பொலங்கொடிக்கவுளினூற்சூனகமுமோர்பூங்கொம்பன்னா
ளலங்கெழிற்கபோலத்தங்கணந்துகிர்மணியுமவேறோர்
சிலம்படிமயிலிதழ்க்கட்சிறந்தவிந்துவுஞ்செய்கிற்கும. (கரு)

பண்ணமர்மொழியினாளோர்பாவைதன்கைமூலதது
நுண்ணிடையொருத்திதிங்கணுதலினுமொருவடிக்க
ணொண்ணுதறுடையின்கண்ணுமொருமணிவிளக்கினெஞ்சின்
கணணுநனகணியுமிக்ககவினமணிமாலைதானே. (கசா)

இருடுன்னியகருமென்குழலேவன்னகட்கனிவா
யொருபைந்தொடிதுடிநுண்ணிடையொடியப்புடைவிம்முந்
தரளந்துயல்வருபொன்னுாதனையொத்தொளிர்திதலை
வருகொமமைவெம்முலையிற்கருமாவின்கடிசெய்யும். (கஎ)

கரணபேதமும் புட்குரல் எட்டும்.

ஒருவர்கட்செய்தவொன்றையொருவர்கண்மீதுசெய்யா
துரைதருகரணபேதமுள்ளனவெல்லாஞ்செய்யு
மரிகுயின்மஞ்ஞைசெம்போத்தனம்புறாக்காடைகோழிக்
குரலெனவொலிசெய்வித்துக்கூடுமுள்ளின்பமோங்க. (கஅ)

அமுதநிலையறிதல் தொயிலெழுதல்.

அமுதங்கொண் டிருக்குமங்கமறிந்ததன்றெழிலியற்றங்
குமுதங்கொள்வாய்கதுப்புக்குவளையங்கண் கண்முதத
வளைவென்றதோள்கபோலமணிமுலையிவெற்றிற்கன்னல்
கமலஞ்செஙகயல்கள்போலக்கவின்பெறத்தொய்யிறீட்டும், (௧௯)

அலங்கரித்தல்.

அஞ்சனமெழுதுஙகண்கட்கலரொடு குழன்முடிக்கும்
பஞ்சிமெல்லடிகட்கூட்டிக்கிண்கிணிபாடகம்பொற்
செஞ்சிலம்பணியுமம்பொற்றிரு'மணிக்கலாபஞ்சூழும்
பிஞ்சிளமதிநுதற்குப்பிறங்கெழிற்றிலகந்தீட்டும. (௨௦)

வேறு.

இதுமுதல்-௮-செய்யுள் உளடித்தழுவுதல்.

தன்னுடனுடிழித்தன்னலாதொரு
பொன்னனையாணமுகம்புகன்றுநோக்கலிற்
கொன்னவில்படைவிழிசிவந்துகொவ்வைவாய்
யின்னிசைமொழிகொடாதிருக்கின்றாளையும் (௨௧)

உற்றதென்னினக்கெனவுறவிலாதுநெஞ்
சிற்றுறைகின்றனமெமைத்தொடேலெனப்
பற்றியமலர்க்கைகையைப்பறித்துப்பேரொலி
சிற்றடியணிதரச்செல்கின்றாளையும. (௨௨)

தொண்டையங்கனியிதழ்சுவைப்பவூக்கலுங்
தண்டளிர்க்கையினான்முகத்தைத்தள்ளிநின்
றொண்டொடியாருவயானொருத்தியல்லனப்
பெண்டிர்பாற்செல்கெனப்பெயர்கின்றாளையும் (௨௩)

ஆடமைத்தோளியோரணங்கின்வெம்முலைக்
கோடுழுதழியுரக்குங்குமதொடுங்
கூடியவிளழந்துதற்குறுகநெஞ்சழன்
-ரிநெடுங்கண்முத்துகுக்கின்றாளையும். (௨௪)

இழைவளர்தன்முலைக்கெழுதுதொய்யிலிற்
குழன்மொழியொருத்திதன்குவவுக்கொஙகைமே
லெழுதியதழகுவாய்த்திலஙகக்கண்டுதன்
னழகுசெய்தொய்யிலைப்பழி..கின்றாளையும. (௨௫)

புலந்தனளாடகப்பொன்செய்முததரிச்
சிலம்பொடுதவளைவாய்ச்செபபொறகிண்கிணி
கலந்தொலியெழவடிக்கமலங்கனறநீ
ளுலம்பொருதடம்புயத்துணைதகினளுளையும். (௨௬)

கூரயில்கவற்றியகுவளைக்கண்சிவந்
தார்கலிமுகந்தகாரனுக்குமீங்குழற்
றாபலசிதறபுதளாவில்கொங்கைமுத்
தேர்கிளர்வடம்பரித்தெறிகின்றளையும். (௨௭)

இளந்தளிர்ச்சீறடியிறைஞ்சித்தைவந்திட்
டிளநகொளப்பொய்த்திறமுரைத்துச்சூள்பல
கிளந்தினிதுணர்த்தினனகிளைமென்றோடீஇ
விளம்பருமபேரின்பவெள்ளத்தாழ்ந்தனன். (௨௮)

பொலமலர்த்தவிசினோன்பொன்னம்பாவைபோ
லிலங்கிழைநூற்றுவரிடத்துஞ்சொற்படாத்
தொலைவறுமருமபெறவின்பந்துய்த்தனன்
மலர்பலவற்றினுமணங்கொள்வணடுபோல் (௨௯)

காலமுங்கருதிலன்காண்டற்கொத்ததோர்
வேலையின்றமாருமவெய்துயிர்ப்பொடு
கோலநீள்கடைத்தலைக்குழீஇயுணங்கத்தன்
வாலிழைமடந்தையர்வலைப்பட்டானரோ (௩0)

ஒருமுதற்கடவுளென்றலகமேததுமப்
பெருகறிவார்மலாப்பிராற்குயபெணமய
லொருவல்கூடாதெனினுலகர்யாவரே
யரிமதாநெடுங்கணாராசைமாற்றுவார். (௩௧)

வஞ்சித்துறை.

இவ்வாறயன்வே, ளெவ்வாவின்பந்
துவ்வாவிளையா, டவ்வேலையினே. (௩௨)

வேறு

இதுமுதல்-௨-செய்யுள் அகாலப்புணர்ச்சி யாற்றோன்றும் புதல்வர்களியல்பு.

வாளொடுபலகையேந்திமலைகிளைத்தன்னகையர்
நீளெரியிணரினன்னநெறித்தகுஞ்சியர்புலிக்கக்
கேன்பயிற்சுழல்செங்கண்ணர்கிளர்பிறைகொடுங்கூர்ம்பல்லர்
மூள்சினமுருக்கொண்டன்னார்முடியிருவிசும்புதோய்வார். ()

உருமிடிக்குரலாழியுண்டெழுபருவக்கொண்மூப்,
புரைகருநிறத்தாசெமபொற்பொருப்பினையெடுக்குமாற்றல்
வெருவருமரக்கர்மூப்பாளுயிராவெய்யகூற்றும்
பெரிதுடனடுக்கங்கொள்ளப்பிறந்தனரொருங்குமன்றே. (௬௪)

இதுமுதல்-௫-செய்யுள் பிதாவினிடத்துத்தன் குணம் வெளிப்படுத்தல்.

பிறந்தநீயர்பெருந்தகைதாண்மல
ரிறைஞ்சியையமற்றேழ்பெருநதிவமுஞ்
சிறந்ததீபபசிதீர்தரவுண்குமோ
கறங்குமோரேழ்கடலுங்குடித்துமோ. (௬௫)

மருவாதியவெற்பம்மனைகளா
வரிவாரதொடாடுதுமோசுடர்த்
தாரகைக்குலமெல்லாந்தடக்கையால்
வாரிவாரியெம்வாயிடைப்பெய்துமோ. (௬௬)

காலநாகங்களெட்டொடுகோழரற்
காலநாகங்கலக்கிழுதற்றிசா
பாலனாகருமபாழ்செய்துமோவிழிப்
பாலனாகமவெணபந்தெனக்கோடுமோ. (௬௭)

அரிதனைமலைத்துமோவழறேலைத்துமோ
தருமனையொறுத்துமோதருவாககோறுமோ
வருணனைப்படுத்துமோவளிகெடுத்துமோ
விருந்திதேய்த்துமோவீசற்சாய்த்துமோ. (௬௮)

இதுமுதல்-௨செயயுள் பிதாபுத்திரரால் மனநொந்து விடைகொடுததல்.

எந்தைகுற்றேவலொன்றெமக்குச்சொல்கெனக்
கந்தநாண்மலரினோனகாலமன்றியிக்
கொந்தலரோதியாக்கூடலாலிவர்
வந்தனரிவணெனமனததிலெண்ணினான். (௬௯)

எண்ணியகமலயோனியெறூழ்வலிவரைத்தடந்தோட்,
கண்ணழற்புதல்வர்தம்மைக்கண்மலர்பரப்பிநோக்கி,
விண்ணகடணவுகோட்டுவிந்தத்திவிருமினென்றான்,
புண்ணுறுவாட்கையாரப்பொருப்பின்மேற்றெக்கிருந்தார். ()

இதுமுதல்-எ-செய்யுள் அசுரர்கள் அரசாட்சி கூறல்.

விண்முழுதளிக்குநூறுவேள்வியங்கடவுளாதி,
யெண்மருமிரியப்போரினேற்றவர்பணிந்துதந்த,
வொண்மணிக்குப்பைசெயபொனுறுசினக்களிறுவாமான்,
றிண்மணிப்பொலந்தேர்மூன்றுந்திறைகள்பெற்றினிதிருந்தார்.

தடையிலாதுலகமெல்லாந்தமதுபேராணைசெல்லக்
கடவுளரியக்காபூதர்கருடர்கந்தருவர்நாகர்
மிடலுடையசுரர்சித்தர்விஞ்சையர்கின்னரோச
ரடிதொழுதேவல்கேட்பவரக்கராண்டரசிருந்தார். (௪௨)

படர்சடைமுனிவர்நோன்பைப்பல்லுகக்கவுள்புடைத்தார்
மடவரன்மகளிர்கற்பின்வாயிடைமண்ணடித்தார்
வடுவிலந்தணர்யாகத்தைமரபொழிந்திடவுதைத்தார்
கடவுளர்சிறப்பையெல்லாங்காட்டிடைபுகத்துரந்தார். (௪௩)

கடிகையொன்றினிலோர்வைகற்கடனெலாங்கடிதியற்றிச்
சடைகுலைந்தாடவோடித்தனித்தனியரக்கர்பாற்போய்க்
கெடலருஞ்செல்வமேனமேற்கிளர்கெனவாயின்வாழ்த்தி
மடனறுங்காட்சியையர்வைகலுந்திரிபவன்றே. (௪௪)

அவரவர்செவ்விநோக்கியவரவர்வயிற்போய்வேந்தன்
சிவனடிவணங்குமாபோற்சேணிடைவணங்கியென்ன
தவறியனேற்றிநம்மைத்தழல்படச்சிவப்பரோவென்
றுவமனில்வெருக்கொடுந்தீயுள்சுடவொடுங்கிநிற்பான். (௪௫)

தனித்தனியரக்கர்கேட்டுத்தமைவிடுமளவும்யாழும்
வனப்பமைமிடறுமொன்றாய்மனங்கொளப்பாடிப்பாடிக்
கனைத்துவண்டிமிர்தார்ச்சேடிகாவலரயர்வுயிர்க்கத்
தினைத்துணைப்பொழுதுமின்றித்திரிபவன்மிடறுகம்மி ( )

பூத்தொசிபொலங்கொம்பன்னபோதரிநெடுங்கட்டெய்வக்
கூத்தியர்பாட்டினானுங்கூத்தினும்புணர்ச்சியானுந்
தீத்தொழிலவர்கைபட்டுத்தீர்ப்பரும்வருத்தங்கொண்டார்
காத்திரிசிறுகுரங்கின்கைப்பட்டமாலைபோல, (௪௭)

இந்திரன் அசுரரிடுக்கம் அயனுக்குரைத்தல்.

இவ்வகையும்பர்துன்பமெய்தவாளரக்கர்வாழத்
தெவ்வடுகுலிசவைவேற்றேவர்கோனொருநாட்கஞ்சச
செவ்வலரமர்ந்தபுத்தேடிருவடியடைந்துபோற்றி
வெவ்வலியரக்கர்தந்தமிகுதுயரனைத்துஞ்சொன்னான். (௪௮)

இதுமுதல்-௨-செய்யுள் அசுரரைக்கொல்ல அனுமதிகொடுத்தல்

கேட்டலுங்கமலத்தண்ணல்கிளர்ந்தெழுவடவையென்ன
வாட்டிறற்புதல்வர்தம்மேன்மாற்றருஞ்சீற்றங்கொண்டான்
ரூட்டலராயகல்விண்ணோர்துயர்கெடவுக்கிரப்பேர்ச்
சேட்டிளஞ்சிங்கமேவறசசிற்றததினெழுந்ததன்றே. (௪௯)

அன்னவன்றன்னைநோக்கியருந்திறலரக்கர்தம்மை
முன்னவொன்றுநெஞ்சின்முன்னலைதுனைவிற்போந்து
றன்னுயிரவைவௌவிவானவர்க்காததியென்று
துணரிமான்றேர்தெய்வசசுடாப்படைகொடுததுவிட்டான். ()

இதுமுதல்-௪-செய்யுள் உக்கிரன் அமருக்கேகல்.

தந்தைதாய்மறைமலர்த்தாடலையினால்வணங்கிப்பூதது
பிநதிராதியாகளேதுதவிர்ஞ்சடைமுனிவர்வாழ்தத
வெந்திறலரிமான்றேரில்விணடொடுமுதய்ததுசசி
வநதெழுபரிதியெனனவேறினனவலவனுயததான். (௫௧)

தன்னிடையிருக்குந்தேவர்தமக்கிடர்பலவியற்றுங்
கொன்னவில்படையரக்காகுழுவினுககிடங்கொடுத்த
மின்னுடைமுகிறேயகோட்டுவிந்ததோடமர்குறித்துப்
பொன்னகமவருதலபோலபபொருப்பினையடுததததேர் (௫௨)

தூற்றிதழ்க்கமலக்கோயினான்மகள்கணவன்மைந்த
னாற்றல்சால்பொலந்தேரீககுமலங்குளையரியொழுங்கு [ம்
ம்தாற்றமிக்குயர்ந்தசெமபொற்சுடாசெய்மால்வரையீர்ததெய்து
பாற்றிரையெறியுந்தெய்வப்படுபுனற்கங்கைபோலும. (௫௩)

ஆயிரமரிமான்பூண்டவரவத்தேர்க்காலிற்றோன்றி
மீயுயருலகமெலலாமவிழுங்கியதுகளினீட்டம
பாயொளிமணிசெய்மாடப்பசுமபொனீளுலகமெல்லா
மாயிருநெடுநீாசூழ்ந்தமண்ணுலகாக்கிறறனறே. (௫௪)

வேறு.

இதுமுதல்-௪-செய்யுள ஒற்றர்கள் தூதுரைத்தல்.

சுரும்பிமிர்தும்பையந்தொடையலுக்கிரன்
வருந்திறமனைத்தையுமவழாமலொற்றிய
வருஞ்செயலொற்றர்களாடல்வாட்படைக்
கருங்கழலரக்கர்பாற்காலினோடினார். (௫௫)

கடிதடிவணங்கினார்கறைகொள்வேலினீர
முடியுடையமரர்போய்முறையிட்டார்களாற்
றடமலர்நுந்தையோர்தனயற்றந்தனை
மிடலுடையவனைநும்மேல்விட்டானரோ. (௫௬)

பீடுடையவன்பெயர்பேசிலுங்கிர
ணுடகவாயுறவாடுந்தோளினு
னீடியசினமெனுநெருப்புநெஞ்சினன்
பாடிமிழ்கழலினன்பரிதிவேலினான. (௫௭)

கந்தடுபுகர்முகக்களிற்றின்வெம்பகைப்
பந்திபூண்டர்க்குமோர்பையமபொற்றேரின
ணந்தரத்தவாகுழாமனைத்துஞ்சூழ்தர
வந்தனனிவனெனவகுத்துக்கூறினார். (௫௮)

வேறு.

இதுமுதல்-௭-செய்யுள் அசுரர்கள் பராக்கிரமமுஞ்
சேனையும கூறல்.

சொல்லியவொற்றர்மாற்றஞ்செவிப்புலந்துன்னுமுன்ன
மெல்லையில்சினத்தீயுண்ணின்றெழுந்தெனக்கண்சிவந்த
வில்லுறழ்புருவநெற்றிமேற்சென்றவிதழ்துடித்த
பல்லிதழ்கறித்தவாளோர்பகைஞர்கட்குடறுடித்த. (௫௯)

இளையவனொருவனம்மேலெழுந்தனனமருக்கென்று
லெளியவர்காமலாதிவ்விருநிலத்தியாவரென்று
துளிமுகிலுருமினக்குத்தொடியுடைமுன்கைகௌவிக்
குளிறுறுங்கடலினார்த்துக்கொம்மெனவெழுந்தாரன்றே. (௬௦)

மணங்கமழ்தும்பைவேய்ந்துமருங்குடைவாளசைத்திட்
டிணங்கியகோதைகட்டியெறுழ்விரற்புட்டிலிட்டு
வணங்கியவரிவில்லேந்திவடிக்கணைத்தூணிதாங்கிக்
கணங்கொணாற்படையினோடுங்கதுமெனநிலத்திழிந்தார். (௬௧)

வேறு.

விண்ணுரிஞ்சுயர்விந்தமால்வரைவேந்துதன்கணரக்கர்பா
னண்ணுமவன்றுணையாகவிட்டநடக்குமால்வரைபோல்வன
கண்ணகன்றிணாபாழியொத்தகறங்குமாழியசாரதி
யெண்ணமேயுருவாயமாவினவெங்குமோடுவதேர்களே. (௬௨)

பிளிறொலியிடியாப்பெருமதமழையாப்பிறைக்கோட்டி
னொளிறணிமினலாவுய்த்திடுபாகேயுறுகாலாத்
தளிதருபுயலாயினநிழலசுளிவதறுகணனை
வளாயினபுனைகையினகறையடியமதயானை. (௬௩)

மண்ணுமழல்வானின்றியோர்வங்கூழ்கொடுகமலந்
தண்ணாமலரோனறந்தனதனாயிற்செலன்முனிவ
கண்ணுடரும்வேகத்தினகதியைந்தினசெம்பொற்
பண்ணார்ந்தனநுனாவாயபல்பனைகவென்றனகுதிரை. (௬௪)

அசிபிணர்ந்த்வடுவிளங்குமாரமாயமார்பர்செந்
தசைப்பொதிந்தவுடன்முனிந்துதாவில்கீதத்தியாக்கைமே
னசைபுரிந்தகுமரர்நெஞ்சுநாட்புவேணடிவாடினோர்
விசயமங்கைகுடியிருந்தவேலர்கோலர்வீரரே. (௬௫)

இதுமுதல்-௫-செய்யுள் அசுரர்கள் உக்கிரனை
வளைந்து கொள்ளல்

இனையவாகியநாற்பெரும்படையினோடெரிகால்
சினவுவேற்படையுருமிடித்தன்னசொற்றீயோர்
புனையும்வார்கழலுக்கிரன்றனக்கெதிர்புகுந்தார்
கனலியானபதமுதலியதூளியாற்கரப்ப. (௬௬)

அண்டரண்டாதமபடைத்துகட்படலமவிண்ணளவு
மணடிமேலெழுந்தமருலகனைத்தையுமறைத்துக்
கொண்டபேரொளிகெடுத்ததோகுடிவழியவர்க்கவ்
வெண்டகுங்குடிக்குணமவரலபுதுமையோவெண்ணின். (௬௭)

பிடிகளார்த்தனவார்த்தனபிறைமருப்பொருத்தல்
கொடிகளார்த்தனவார்த்தனகொய்யுளைப்புரவி
துடிகளார்த்தனவார்த்தனதுளைபடுவளைக
ளிடிகளார்த்தனவார்த்தனபல்லியமெவைகும். (௬௮)

ஆழியேழுமொன்றுயெழுந்தன்னவாளரக்கர்ச்
சூழும்வெம்படைதொகுதியுமெரிவிழிச்சுடர்வேற்
பாழியுக்கிரன்றனிமையும்பார்த்துளமபனைத்தா
ரேழைவிண்ணவரென்கொலோவிளைவதென்றெண்ணி. (௬௯)

தோமரம்பரசெழுவுமுற்கரந்தொடுசுடர்வா
ளுமமுத்தலைபிண்டிபாலங்கனைதகைவே
னேமிவெசிராமுதலியபடைகொடுகிருதர்
மாமலர்த்தவிசுறையிறைபுதல்வனைவளைந்தார். ௭௦

இது முதல்-௩-செய்யுள் உக்கிரன வலிமையும் அசுரர்கள் அழிவுகாலமுங்கூறல்.

வளைதல்கண்டுக்கிரனவரிசிலைவணங்கித்
தளரவிலொண்குணமொலிபடத்தெறித்தனன்சமரம்
விளையநின்றதாரவ்வொலிக்குடைந்ததுவிசும்பிற்
குளிறுதீயுருமேற்றினுக்குடையராகுழுப்போல். (௭௧)

அலகையீட்டங்களுணவுபெற்றனமெனவாட
விலகுவாட்படையரக்கராருயிருணவேககற்
றுலையுநாமவேறகூற்றத்தினவேணவாவொழியப்
பலசிலீமுகமெய்தனனொருதொடைப்படுத்தி. (௭௨)

எய்தவம்பினிற்சுடுதலாற்றேனினமிரியுஞ்
செய்தியாமெனவிரிந்தனதூசியச்செய்தி
கைதயங்குவிற்றிவர்ந்தகனைனபனைகண்டு
மொய்தழைந்ததோளுக்கிரற்கெதிர்ந்தனன்மொழிவான். (௭௩)

அசுரர்கள் தங்கள் வன்மையை உக்கிரனுக்குரைத்தல்.

அண்டகோடிகளடுக்குபோராற்றலம்பலர்யாங்
கொண்டதோள்வலியில்லைநீதமியையெங்குற்றாய்
தொண்டர்தமபொருட்டெடமொடிவ்வாறமர்தொடுத்தே
பண்டையூழ்வழியிறக்கவந்தாயெனப்பகர்ந்தான். (௭௪)

உக்கிரன் மறுமொழிகூறல்.

மாற்றமஃதுகேட்டலுமுக்கிரனமடவோ
யாற்றலிற்புலியொன்றினுக்காற்றன்மான்கணங்க
டோற்றலகண்டிலைபோலுநீயிதுநிற்கதுனைவி
னேற்றருஞ்சமருழத்திநீவல்லையேலென்றான். (௭௫)

இது முதல்-௩௩-செய்யுள் போர்ச்சிறப்பு

என்றவாசகங்கேட்டவனெரிபடக்கொதித்துத்
தனறவாவலிவில்வளைஇச்சரம்பலதொடுத்தான்
குனறவாம்புயத்ததுக்கிரனெய்தவைகுறைத்துத்
துன்றவாயிரங்கோடிதொடுத்தவனுடறுளைத்தான். (௭௬)

குருதிபாய்ந்திழியுடம்பினனனையன்மேற்கோல்கள்
வரையின்மேற்சொரிமழையெனச்சொரிந்தனன்மற்றப்
பொருசினைக்குலம்பட்டகாலையுமதேபோன்ற
பரிதிவேலவனவன்சிலையிருதுணிபடுத்தான். (௭௭)

மற்றுமோர்சிலைவளைத்தவனோர்கணைதொடுப்ப
வெற்றிவேள்சிலைகுழையவீரதொருகணைவிடுத்தான்
கொற்றவாட்படைநிருதனுருயிரையக்கொடுங்கோ
லற்றநோக்குவெங்கூற்றினுக்கருத்தியதன்றே. (௭௮)

அவனிறத்தலுஞ்சயோத்துங்கனென்னுமோரரக்கன்
கனைவாம்பரிதூந்தேர்கடாய்ப்போர்முகங்கலந்து
தவலருஞ்சிலைவளைத்தனன்சரம்பரம்பனையாப்
புவனமியாவையும்படைத்தவன்புதல்வன்மேற்றொடுத்தான். ()

ஐயனங்கவையறுத்தவனடற்சிலைபிடித்த
கையறும்படியடுகணைவிடுத்தனன்கயவன்
மெய்யகொடிண்கதையாலெறிந்தானதைமுருக்கிச்
செய்யகோதொடுத்தண்ணலங்கவனுயிர்செகுத்தான். (௮௦)

அக்கணத்துலோகனுமடுதிறலரக்க
னுக்கிரத்தனிவீரனோடெதிர்ந்தனனுருத்துத்
தொகுகவெங்கணைமுறைமுறைதொடுத்தவைதொலைத்துச்
சக்கரப்படையொன்றுவிட்டானுளந்தருக்கி. (௮௧)

நீண்டதண்டினாலாழியைநெடுந்தகையடித்தான்
மீண்டுசென்றவன்சென்னிவீழ்த்தியதுவிசையான்
மாண்டுபோகுமுமுற்றதேனபருவலாபடைகள்
வேண்டுமோதனதடுபடையடாதுகொல்வினைவின். (௮௨)

அலகைபூண்டதேர்ச்சமரகேசரியெனுமரக்கன்
மலரினோனமகனறனையொருகடிகையில்வானோர்
குலமனுங்கவெலகுவெனசகுளபலகூறிப்
புலவுநாறுவெங்கணைமழைபொழிந்தெதிர்புகுந்தான். (௮௩)

வீரனவ்வெலாநிலம்படவீழ்த்தினன்வினையோன
மாரியிற்பலசொரிந்தனனவனவைமாற்றிக்
கூர்முகக்கணைபலதொடுத்துக்கிரணகொடிஞ்சித்
தேருண்டிரண்டியோசனைபின்னிடச்செய்தான். (௮௪)

சேவகன்றடந்தேரினைமுன்னுறச்செலுத்தி
மேவலன்கொள்பேய்த்தேரதுவேனில்வாய்ப்பேய்த்தேர்
வீவதாமெனவீதரக்கணைபலதொடுத்தான
றேவரார்த்தனரரக்கரோடினர்களெண்டிசையும் (௮௫)

தேரழிந்தெனக்கனல்படச்சீறுபுசண்ட
மாருதமபுகுந்தெனப்புகுந்தாளிதசோவாவிப்
போர்செயுகிரன்றேணமிசைததண்டினாற்புடைத்தான்
வீரனக்கணமரக்கனைவெட்டிமண்வீழ்த்தான. (௮௬)

ஆபவேலையிலெரிசினந்தலைக்கொளாவழற்கட்
சீயமன்னவன்முடங்குளைமடங்கலந்திணடேர்
காயழறபடையரக்கர்தந்தானையுட்கடவிப்
போயதிரத்தனன்மான்குழாத்தகவயிற்புலிபோல். (௮௭)

அதிர்த்தவவ்வொலியாலுருமேற்றிலுக்கரவம்
பதைக்குமாறெனநிலத்திடைப்பற்பலர்பதைததார்
சிதைசுகுழூழிவெங்காலின்முற்பூளையந்திரளபோ
லெதிரததுநின்றவர்சிலாதிசைதொறும்பலரிரிந்தார். (௮௮)

வேறு.

பாழித்திரள்புயவெற்றிசெய்பிடையுக்கிரவுரவோ
ஞழிப்பொலிதேரிற்செறியாளித்திரளகாணுத்
தாழ்கைப்புகர்முகமிக்கிழிதானக்கவுணெடுநல்
வேழககணமிரிவுற்றனவெருவித்திசைதோறும். (௮௯)

தூரகம்பலமிதிபட்டனதொடையென்புகளொடிய
விரதம்பலசிதைபட்டனவெரிசிந்துறுகணிசா
சரரும்பலாதுகள்பட்டனாதழல்வெம்படையுடனே
கரடமபொழிமதகுஞ்சரகணமோடியவழியில் (௯௰)

அக்காலையொரடல்வேலனெரிலுண்டவனென்பான்
புக்கான்மலரிறைவன்றருபுதல்வன்முனமவினாவிற்
கைக்கார்முகம்வளைததேயங்கணைமாரிசொரிந்தான்
மைக்கார்கடைநாளிறபொழிமழைபோன்மெனவன்றே. (௯௧)

அரவங்கழலடலுக்கிரனவைமுற்றையுமழியா
விரைமைக்குழல்விசயத்திருவிழைபப்பினம்விட்டா
னுரவுத்திரையெரிக்கடலுருவத்தவனுருடேர்
துரகதொடுதுவசதொடுதுகளபட்டதுதுனைவில் (௯௨)

தேரிற்றலுமவன்மற்றொருதேர்புகவொருகோடி
வார்வைததலையம்புக்கிரன்வையத்தரிபலவுஞ்
சோரக்கடிதேய்தானுறுதூவற்கணைபலதூய்த்
தார்மற்டயனமபோயெர்சாபத்தையொடித்தான். (௯௩)

சிலையிறறலுமவன்மிக்கெழுசீற்றத்தினனாகிக்
கொலையிறகொடுங்கூற்றனைதோகூடவாட்படைகொண்டு
நிலனுற்றெதிர்வரவுகண்டனெடுந்தேர்விடுதெரிகால்
புலவுச்சுடர்வாள்கொண்டெதிர்புலிபோத்தெனப்புகுந்தான்.
பலகைதிண்டோளொலிபடப்புடைத்தன
ரிலகுமின்வாள்விதிர்த்திருவர்வீரரும்
வலிகெழுமிறுதிநாள்வளியிற்கொட்புறு
மலையினவட்டணைமுறைவருதன்மையினார். (௯௫)

உறுவலிப்பலகையுளுருவொடுங்கிநின்
றெறிபடைதடுத்தெதிரெறிவர்சூளபல
வரைகுவருருவெனவதிர்ப்பாதம்முனே
முறைமுறைவியப்பர்கண்முடிவிலாற்றலார். (௯௬)

இன்னணம்பொலங்கழலிலங்குமே–டைத்
தன்னிகாசாமியுந்தகுவாவேந்தனு
மென்னவாளடுசமரியற்றினாரோ
மின்னுவாள்போழ்ந்தபுண்மிடைந்தமெய்யினார் (௯௭)

ஒருவரினொருவர்மிக்குடற்றும்போர்வயி
னெரிசினந்தலைக்கொளீஇயிலங்குவாளினாற்
கரியவனசெய்யவன்கையிற்கேடக
மிருதுணிபடுத்தினனேங்கவின்னுளோர். (௯௮)

அங்கணத்தூழிநாளனலிற்சீறின
னுக்கிரன்செய்யவனுடலமெம்பிரான்
மிக்கொளிர்வேலினால்வெற்புபோழ்ந்தெனக்
கைக்கதிர்வாளினாற்கடிதுபோழ்ந்திட்டான். (௯௯)

போழ்ந்தவவ்வேலையிற்புலவர்பூமழை
யீழ்ந்ததுசிசரவெள்ளமோடிற்றுற
ருழ்ந்தனராயினுந்தானைகாவலர்
சூழ்ந்ததம்மானததாற்றெருக்குமுன்னின்றார். (௱)

நிறறலுமுக்கிரனிருதர்தங்குல
மிற்றிடமுடித்துமென்றெண்ணித்தங்கைபாற்
பெற்றவாநகிரத்தினைப்பேணிவிட்டனன்
மற்றவவ்வரக்கனைவதைத்தன்மையிற்றே. (௱௧)

கொட்டும்பதலைகள் கோடுகளூதஞ்சிலபேய்கள்
கட்டும்புண்ணீரோரிகளிற்றூற்சிலபேய்கண்
முட்டும்யானைமொய்தலையூடேசிலபேய்க
ளொட்டுங்கையாலிரதமுருட்டுஞ்சிலபேய்கள். (௧௧௮)

பொங்குதீப்பசிபோக்கியபேய்க்கண
மங்கைகொட்டியுமாடியும்பாடியுந்
தங்களுக்கினமாய்த்தமைச்சூழ்தர
வெங்குமாடினவெண்ணில்கவந்தமே. (௧௧௯)

நிறைசெழுங்குருதிப்புனனீண்டகைப்
பிறையிகழ்ந்தகோட்டியானைப்பிணமெலா
மெறிதரங்கத்திருங்கடலுய்த்ததா
லுறுதிமிங்கிலமுண்டுகளிக்கவே. (௧௨௦)

காமர்தாமரைகாம்பிலபெரற்குடை
யாமைதோற்பரமைங்கதிமாக்களின்
சாமரைகுலஞ்சைவல்மாக்கறை
காமநீணதிநன்றுசிறந்ததே. (௧௨௧)

சிறைவிரித்தகல்சேணினெருங்கிய
பறவைவாய்க்கொள்பசுங்குடர்நால்வது
விறன்மகட்குவிதானம்விரித்துமே
னறுமலர்த்தொடைநாற்றியதொத்ததே. (௧௨௨)

காகநாய்நரிபாறுகழுகினம்
பேய்களென்றிவற்றூர்ப்புப்பெருகியே
வேகமேழமிடைந்தபறந்தலை
பாகசாதனற்கும்பயஞ்செய்யுமே. (௧௨௩)

இதுமுதல் ௯௯-செய்யுள் கதை.

இன்னசெங்களத்தெல்லையிகந்துபோய்த்
துன்னும்வானவரோத்தினர்சூழ்வரப்
பொன்னிறுடுபுகுந்தடலுக்கிரன்
றன்னைசேவடித்தாமரைதாழ்ந்தெழா. (௧௨௪)

எந்தைநீபணித்தாங்கவர்யாரையு
நந்துவித்தனனென்னவங்கான்முகன்
மைந்தர்மாண்டதுயரான்மனங்கொதித்
துந்துசீற்றத்தினுக்கிரற்பார்த்தனன். (௧௨௫)

பார்த்தகாலைப்பரிதிவேலுக்கிறன்
போர்த்தகால்வாய்ப்பொருகளிற்றுரிக்
திர்த்தவாசடைச்செம்மலவிழித்தநாட்
டுத்தலைமகனையானெனப்பொன்றிறான். (௧௨௬)

பொன்றல்கண்டவன்புத்திரர்யானையுங்
கொன்றுநின்றகொடுமையுமன்றியீங்
நின்றமைந்தனையும்முயிர்நீக்கினே
னென்றுநெஞ்சதந்தெழுந்துயரெய்தினான். (௧௨௭)

அக்கடுந்துயரோர்வகையாறியச்
செககர்மென்மலரோனுளந்தேறபு
மக்களின்மையுமக்கட்கொலையினு
மிக்கபாவமுந்தீர்த்திடல்வேண்டியே. (௧௨௮)

அண்ணருமைமனைத்தினுமேலதா
வெண்ணுதென்கயிலைப்பொருப்பெய்துய
புண்ணியப்புனலாடிப்புரிசடைக்
கண்ணுதற்பிரார்க்கண்டுவணங்கினான். (௧௨௯)

பின்புதென்கயிலாயப்பெருவரை
பொன்பரந்தொளிபொங்குயர்நீலவெற்
பென்பவற்றினிடையிருந்தேவினைத்
துணபசீக்குநன்றேன்புதுடங்கினான். (௧௩௦)

பொறிகளைந்தையும்புல்லாதுளத்தினைக்
கறைமிடற்றிறைகாலிலடக்கிவாக்
கிறைவிநோன்பினுக்கேற்றனசெய்துதன்
குறிவழிப்படக்கூர்தவமாற்றினான். (௧௩௧)

அரியநோன்பிற்கருள்செயல்வேண்டினன்
கருணையேயுருவாயனங்கண்ணுதல்
வரதனவ்வுழிமால்விடையூர்திமேற்
சுரிகருங்குழலோடெதிர்தோன்றினான். (௧௩௨)

தோன்றல்காண்டலுந்துண்ணெனவேபெழுந்
தான்றமெய்ப்புளகத்தனருவிநீர்
கான்றகண்ணன்கரைந்துகுநெஞ்சினான்
றேன்றயங்கலர்ச்சேவடிதாழ்ந்திட்டான். (௧௩௩)

ஏழுந்துகைதலையேற்றிமுகிழ்த்துநாத
தழும்பவேததினன்றண்ணிலவெண்மதிச
கொழுந்தணிந்தவிற்குன்றினனென்னைநீ
விழைந்ததென்னவிரிஞ்சிவிளம்புவான். (௧௩௪)

கருணைவள்ளல்யான்காலம்விசாரியா
தரிமதர்க்கணரிவைதோடோய்தலான்
முரணுமாற்றலர்முப்பதினுயிர
ருருதருழிநெருப்பெனத்தோன்றினார். (௧௩௫)

அன்னர்யாவரும்விந்தத்தடைந்திருந்
தின்னல்செய்தனரிவ்வுலகுக்கெலா
மன்னும்வானவர்மற்றச்செயலெலாந்
துன்னியென்னொடுசொல்லியிரங்கினா. (௧௩௬)

அந்தவேலையழல்படுவெஞ்சினம்
வந்ததென்வயின்மற்றதனோடொரு
மைந்தனுக்கிரனென்பவன்வந்தியான
றந்தவேவறலைக்கொடுபோகியே. (௧௩௭)

விந்தமால்வரைவெய்யனைக்கொன்றவன்
வந்துநின்றன்மக்களிறத்தலா
னொந்தசிந்தையினோக்கினன்பாவியேன்
வெந்தொழிந்தனன்மற்றவ்விடலையே. (௧௩௮)

முக்கணல்லறனூர்த்திமற்றுதலான்
மக்களின்மையுமக்கட்கொலையுமா
மிக்கபாவம்விளைந்தனவுற்றவை
செக்கர்வேணியதீர்த்திடல்வேண்டினேன். (௧௩௯)

என்றுவேதனியம்பலுமெம்பிரான்
றென்றிருக்கையிலாயச்சிகரநீ
நன்றுகண்டனையாதலினான்முக
கொன்றபாதகங்கொன்றனைமன்றவே. (௧௪௦)

நமதுதென்கயிலாயநகத்துயர்
சிமயம்யாவர்கண்டாரவர்தீவினை
கமலனுந்தன்கனைக்கிர்காண்டருந்
திமிரமென்னச்சிதையுஞ்சிதையுமே. (௧௪௧)

எனவின்சத்துமற்றெறங்கைதபினுஞ்சொலுந
தனையன்வேணுதியாயிற்சராசரம
வனையுநான்முகமாசிமகத்துநாட்
கனலிகீழ்பாாகடற்படிகாலையில். (க௪௨)

அந்தண்பொன்முகரிப்புனலாடியிங்
நநதொளிச்சிவிலிங்கத்தைநண்ணியே
முந்துநூற்றெருடெட்டாருமுறைவலம
வநதிறைஞசலுமற்றத்துணைசெயா. (க௪௩)

ஐந்தெழுதலையுமத்துணையோதியே
மைந்தநீமறுமாசிமகததினகா
நிந்தநல்விரதத்தையியற்றிஞற்
சிநதும்வல்வினைசசேயைப்பெறுதியால். (க௪௪)

பிரமனின்னள்வன்றிதீப்பெற்றியே
திரிதலின்றிவணசெயதவர்யாரு
மருமகப்பேறடைவரெனசசொலிக
கருணைவள்ளல்கரந்தனனென்பவே. (க௪௫)

விரதமவ்வகைவேதியனுற்றலும்
பொருவின்ஞானயோகத்திற்புரரிதன்
னருளிஞற்பேரறிவுடையோர்மகன்
வரிநெடுங்கணுமங்கைகட்டோன்றிஞள். (க௪௬)

மல்லன்மைந்தனைவாணியு
மல்லிமென்மலரையனு
மெல்லெனுச்சிவிருமபிமோந்
தெல்லையின்மகிழ்வெய்திஞர். (க௪௭)

அரிவைபாகனுமவ்வுழித்
தெரியவந்துசிறந்ததா
மரையினனபெறுமைந்தனுக்
கிரிபுவென்பெயரிட்டனன. (க௪௮)

அணியுமாடரவானவற்
கிணையின்மாமறையீறுசொல்
புணர்தனுதொருபூரண
முணருமெய்யுணர்வுதவினுன். (க௪௯)

எந்தையேயினையிளையவ
னுந்தைதாயடிதாழ்ந்தனன்
சிந்தையின்மகிழ்செய்தவா
தந்திடும்விடைதான்பெறு. (௧௫௰)

வளமுழும்யாறுநல்வளாபுரம்
புனிதநல்லிடம்போயிராச
சனகனாதியர்தங்களுக
கனகமெய்யுணர்வருளினான். (௧௫௧)

மனநகொடாமறைவானவ
னணங்கராவணியண்ணலருள்
வணங்கிநண்ணிடைவாணியே
டிணங்குதன்னுலகெய்தினான். (௧௫௨)

பகவன்வாழுமிப்பதிமிகப்
புகழும்புண்ணியப்பூமியுண்
மிகவுயர்ந்ததால்வேந்திது
முகமனென்றுநீமுன்னலை. (௧௫௩)

என்றுருக்கரநதெய்திறை
கன்றுகூறலுநாமவேற்
குன்றனான்மகிழ்கொண்டவன்
றன்றுணைக்கழறாழ்ந்தனன். (௧௫௪)

ஐயவின்னுநின்னருளினான்
மையில்வாரணவனத்திறை
செய்யகாதைகள்செப்பென
வெய்யவேலவன்வேண்டினான். (௧௫௫)

ஆதிநான்முகன்கதையறைந்திட்டோமினி
யோதுதுஞ்சிலந்திபாம்பொருத்தலின்கதை
யாதவமன்னமர்க்கினிதுகேளென
மாதவவடிவருள்வள்ளல்கூறுவான். (௧௫௬)

நான்முகச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௨௱௪.

சிகாளத்திச்சருக்கம்.

இதுமுதல் ௯-செய்யுள் சிலந்திப்பூச்சியின் கதை.

மணியிமைக்குமார்பவெழுவாயுகத்திலொருசிலம்பி
புணருமுதற்பிறப்புணர்வாற்பொன்முகரிப்புனன்மூழ்கி
யிணையிறிருக்கயிலாயத்திறையைவழிபடவெண்ணித்
தணிவிலன்பிற்கோயிறன்வாய்த்தந்துவினூற்சமைத்தன்றே.

மாமதிலுங்கோபுரமுமண்டபமுமாளிகையுந்
தோமில்கருப்பெயர்ததலமுஞ்சூளிகையுமுதலாய
காமர்திருக்கோயிலெலாங்களிச்சுரும்புவிளையாடுந்
தேமலர்த்தாரகன்மார்பசெய்ததாற்சிறுசிலந்தி. (௨)

இருந்தொர்தினையளவேனுமிளைப்பாறப்பொழுதின்றிப்
பரிந்தொழிந்தவிடமெல்லாம்பண்டுபோனூலிழைத்து
வருந்திநெடுநாளாகவழுவாதுபயிலுநாட்
சுருங்கலிலாவதனன்புசோதித்தற்கெம்பெருமான். (௩)

முன்னெரியுந்திருவிளக்கைமுழங்கிமேலெழச்செய்தான்
மென்னூலின்றிருக்கோயில்வெந்தொழிந்தொருகோடியிற்
பொன்றோடைமால்யானைப்புகழ்வேந்தவதுகண்டு
தன்றாவியிழந்ததுபோற்றளைப்பட்டதச்சிலந்தி. (௪)

அன்றேவித்திருக்கோயிலழல்பற்றியவிந்ததுதான்
முன்றாளில்யானூற்றுமுடிவிறீவினைச்செயலோ
வென்றாவிக்கொருதுணையாமெம்பிரான்றனக்கிந்த
புன்னூலின்றிருக்கோயில்பொருந்தாமையோவறியேன். (௫)

ஆயிரநாளுடல்வருந்தியனையிருளுந்துயிலாது
வாயினெய்வயிற்றிருந்து வளர்நூல்கள்பலவிழைத்துத்
தீயினலழிந்திடற்கோசெய்தேனித்திருக்கோயி
ருயனையான்றிருவுருளுந்தமியேன்பாலிவ்வளவோ. (௬)

என்றுபலதவவிரங்கியெம்பெருமானமர்கோயில்
பொன்றியதுகண்டுமுயிர்போக்காமைபொல்லாதென்
றொன்றியவன்புடைச்சிலந்தியொளிவிளக்கின்வீழ்ந்திறப்
பென்றெழுந்ததிதுகண்டானடியர்துயர்பொறுக்கறியான். (௭)

வெளிநின்று திருக்கையால்விளக்கில்லிழாவகைவிலக்கி
யளவின்றியெழுசம்பாலன்புடையசிலந்திநீ
யுளமொன்றுவேட்கையினையுளைதருதுநாமென்று
ஞெளிநின்றநின்னடிக்கீழுறுவிப்பாயென்றதே. (அ)

மறையீறுநன்குணர்ந்துமாதவத்தின்றுறைநின்ற
கறைதீர்ந்தபெரியவர்க்குங்கிடையாதகாற்கமலத்
தறவாழியந்தணன்றனமர்வித்தான்மற்றவன்றன்
குறையாதவருட்பெருமையயாவரேகூறவல்லார். (கூ)

நூலாசிரியர். இதுசிலந்தியின்
கதைகடும்பணி
மதவெறுமபியின்
கதைவிளம்புதும். (௰)

இதுமுதல் கூ-செய்யுள் யானையும் பாம்பும் பூசித்துவருந்தல்.

அரவொன்றிரண்டாமுகத்தீற்றிலருமாமணிகளகொடுவந்து
விரியும்புகழ்த்தென்கயிலைக ளைவிமலற்பூசித்தொழுகிடவவ்
வரதன்றன்னைப்பூசிப்பவனைபோனெடுங்கைப்பிறைக்கோட்டு
முரண்வெங்களிறொன்றடைந்தவன்மூன்றுமுகத்தின்றொடக்
கததே. (கக)

முழங்குதிரைப்பொன்முகரிநீர்மூழ்கிக்கையாற்புனன்முகந்து
குழர்தைமதியமுடித்தபிராற்குறுகிப்பாம்புபுனைந்தமணி
விழுந்துசிதறத்தள்ளியங்ஙீர்விழைவினாட்டிக்கூவிளத்தின்
செழுமபல்லவங்கள்கொடுவந்துசென்னிமேலிட்டேகிற்றால். ( )

மறுநாளிரவியெழும்பொழுதுவந்துபாம்புதிருமுடியி, [றி
னுறுகூவிளத்தின்பசுந்தழைகண்டொளிகான்மணிகள்விழச்சித
யிறையோன்முடியினிலைக்குப்பையேற்றினர்மற்றியார்கொல்
வறியேனன்றேவெனவிரங்கியமலற்பூசித்தகன்றதுவே. [லோ

பின்னேரெங்கைக்களிறடைந்துபெருமான்முடியிற்பன்மணி
டென்றருயிரின்றிருமுடிமேலிட்டபசுமென்றளிரகற்றிக் [கண்
கொன்னேபலகல்லிட்டுவைத்தகொடியர்யாரோவறிகிலே
னன்றேவன்றேவெனவிரங்கியனகற்பூசித்தகன்றதுவே. (கச)

மற்றைஞான்றுபாம்புவந்துவரதன்முடிமேற்பசுந்தழைக
ளூற்றவாறுகாண்டலுமேயுருமேறுண்டதெனக்கலங்கிச்
சற்றுமெண்ணுதொளிர்மணிகடள்ளிப்பெருமான்முடிமேலென்
பற்றல்ரோயிதுசெய்தார்பாவியேன்மேற்பகைமையினால். (கரு)

இதுசெய்தகனுரூர்தமைக்காணினிலங்குகடுமுள்ளெயிறழுந்தக்
கதழ்வெஞ்சினததாலுறக்கவ்விக்கவ்வியாவிதுடியேனோ
டொதுலன்றனககிப்பிழைசெய்துமாவாவுய்ந்துபோயினமோ
முதல்வன்றனக்கீதுடம்பாடோவெனப்பற்பலவுமொழிந்திரங்கி.

நாளையெல்லாங்காண்டுமெனநம்பிரானைப்பூசித்துக்
காளமகன்றதொருத்தல்வந்துகடவுண்முடிமேற்கற்கள்கண்டு
நீளஞ்சனவெற்பெனவீழ்ந்துநிலத்துநெடுங்கையுறவடித்து
மூளுந்துயராலலைபுரட்டுமுந்நீரொன்னவரற்றியதே (௧௭)

எந்தாய்நினக்குத்திருவுளமோவிதுபன்னிறத்த கற்கடமைச்
செந்தாமரையுங்குவளையுமென்செழுங்கூவிளத்தின்றளிருமு
நந்தாச்சுடரோகொண்டனையோநறுமாமலருஞ்செழுந்தளிரு
மந்தோவகற்றிக்கற்கடமையையாயாங்ஙனபொறுததிருந்தாய். ()

ஆவாவிறையும்பகைவர்பாலாளுற்றனையாரினியெனக்கு
மேவார்தமையுங்காண்கிலேனவினையேனென்றுபலவிரங்கித்
தாவாப்பகையைநாளைநான்சாய்த்தலொன்றுசாதலொன்றென்
றோவாவன்பிற்பிராற்பூசித்துவாப்போயிற்றுற்றன்னுழையே. ()

இதுமுதல் எ-செய்யுள் இரவுக்குறி.

பிறங்குசெங்கதிர்மண்டலமத்தமாம்பெயரிற்
சிறந்தமால்வரைமருங்கடைதரலினச்சிலம்பிற்
செறிந்தசெம்மணிசமீசெயொளிபாய்ந்தெனச்சிவந்து
கறங்கலைக்குடகடற்குளித்தனனொளிகரப்ப (௨௰)

விரவுமேற்கடல்செங்கடலாகவெற்பேறிப்
பரிதிவானவன்விழுதலுந்துளும்பிமேற்பரந்த
குருதியேயிதுவெனக்குடகடல்கிழிததெழுந்த
வெரிமடங்கலந்தீயெனவெழுந்ததுசெக்கர். (௨௧)

துணைவரைப்பிரிந்துறையிளந்தோகையர்முகமு
மணம்விரிந்தசெந்தாமரைமலர்களுமொத்த
கணவரைப்புணர்மடந்தையர்கருநெடுங்கண்ணு
மணிமலர்ச்செழுங்குவளையுமொத்தனவன்றே. (௨௨)

இரவிநாயகனிறத்தலுஞ்செய்யமெல்லிதழிற்
கருமைகூரரிதிகழ்மழைக்கட்செழுங்கமல
வரிவையன்னமுசீத்தணிவண்டினமகற்றி
புருவொடுங்கினள்கட்புனலிடையறுதொழுக்கி. (௨௩)

அண்டர்காடுதோய்செக்கர்மால்யானையினழகு
கொண்டவொற்றைவெண்மருப்பெனவெழுபிறைக்கொழுந்தை
வெண்டிரைத்தடந்தலையங்கண்மலர்விழித்துக
கண்டுவெப்பொடுமுகிழ்த்தனதாமரைக்கைகள். (௨௪)

மீனினந்திகழ்நீனிறவானமிவ்விரிநீர்
கானிலத்திலுந்தனதுபேராணையேநடத்தும்
வேனில்வேந்தனுக்கிரவெனுமொருவன்மேல்விரித்த
நீனிறத்தவெண்முத்தணிமேற்கட்டிநிகர்க்கும். (௨௫)

சாலுநல்லருட்சங்கரன்றிருவடிதரியா
மாலுநெஞ்செனவிருண்டதுமலர்தலைவான
மாலுமண்புடைத்துணைபிரிந்தவருமாதலத்த
தோலுநாகமுமன்றிமற்றுயிரெலாந்துயின்ற. (௨௬)

யானையும் பாம்பும் இரவில் நித்திரையின்றி வருந்துதல்.

உண்ணுநூலுமாருயிரினுமகாதலித்தொழும்
பெண்ணின்போகமுமறந்துநமபெரும்பகைபெயர்க்கும்
வண்ணமிவ்விருள்புலர்வதெப்போதெனமனத்தி
னெண்ணியெண்ணிநொந்திருந்தவவ்விடத்திலவ்விரண்டும். (

இதுமுதல் ச-செய்யுள் பகற்குறி.

உலகமெங்குமோர்திகிரியையுருட்டுபுவிளக்கு
மிலகுசேயொளிமன்னவன்வருதலையெழிற்பூத்
தலையவாரணவொற்றராலுணர்ந்துளஞ்செருக்கு
நிலைகுலைந்ததுகருமைகூர்நீடிருட்குறும்பு. (௨௮)

அடர்திரைக்கடற்றலைமகன்சென்னியிலணிந்த
சுடர்விரிந்தொளிர்செம்மணிமுடியெனத்தோன்றிக்
கடலெலாஞ்செழுங்கதிர்க்கொடிபடர்ந்தெனக்கதிர்கள்
படரவந்தெழுந்தனன்சேயொளியிளம்பரிதி. (௨௯)

வரைக்குலக்கருமுத்தெறிமறிதிரைக்கடலின்
முளைத்தசேயொளிஞாயிறுமணிநிறமுகுத்த
விளைத்தநுண்ணிடைத்திருமகளேரிளமுலைக்கட்
டிளைக்குமார்பிடைக்கவுத்துவமணியினைச்சிவணும். (௩௰)

தூங்குபேராசைமாறுவுறுசுடர்த்தலைவன்றன்னை
நீங்கலின்வாட்டமுற்றுநின்றசெங்கமலவல்லி
வீங்கெழில்சிறந்துவாட்டம்வீடியுள்ளலர்ந்துவாழப்
பூங்கதிர்க்கைகளாற்புல்லிமெல்லெனத்தைவந்தான். (௩௧)

பாம்பு தனது பகைவனாக்காணச் சிவலிங்கத்தின் முடியில் ஒளிந்திருந்தமை.

இன்னணமச்செஞ்ஞாயிறெழுவதன்முன்னமெய்தித்
தன்னமர்கடவுட்பூசைதனக்கிகல்செய்வார்க்காண
வுன்னியோர்சிற்றருக்கொண்டுமாபதிமுடிமேலிட்ட
மென்னறுந்துணரிறபுக்குவெவ்வரவொளித்ததன்றே. (கூஉ)

யானை தான் பூசித்த நிர்மாலியம் அவ்வாறிருக்கக்களிப்படைந்து பூசைக்கு ஆரம்பித்தமை.

ஒருத்தலுமவ்வாறெண்ணியெய்யெனவெய்தியண்ண
றிருத்தகுமுடிமேலிட்டதேமலாதவிர்கவிட்டாங்
கிருத்தல்கண்டுள்ளந்தண்ணென்றெம்பிரானைப்பூசைக்குக்
கருத்துவந்தானகோவென்றகளையலப்பேருவகைமூழ்கி. (கூங)

இதுமுதல்-எ-செய்யுள் பாம்பும்யானையும் முத்தியடைந்தமை.

பின்னருச்சனைசெய்வான்போய்ப்பிறங்குபொன்முகரியென்னு
நன்னதிப்புனன்முகந்துநனிவிரைந்தெய்திவையன்
றன்னெழின்முடியிற்போதுந்தவிருந்தன்கையாற்றள்ளப்
பன்னகமேந்துசீறிப்பனைக்கையினுழைபுக்கன்றே. (கூச)

விடமொடுங்கெயிற்றுவெய்யவியாளமத்தகம்புகுந்து
குடையுமம்மதத்தநால்வாய்க்குஞ்சரமூழிநாளி
லிடியெனப்பிளிறியோடியின்புனமொண்டுமொண்டு
கடிவிசைவீசிவீசிக்கையயர்ந்ததன்பின்மாதோ. (கூரு)

நிலத்திடைக்கையடித்துநின்றெழுந்தருகிசோர
வுலத்தென மத்தகத்தையுரிஞ்சியுமனைன்றுய்க்கோட்டுப்
பிலத்துறுவேர்மரங்களபெயர்த்திடத்தலையிற்பாய்ந்துங்
குலக்கடுவெகுளிநாகங்குடைதரானமதன்னால். (கூசு)

நம்முடைப்பகையுங்கொன்றநாமுமிங்கிறந்ததுமென்று
மும்மதக்களிநல்யானைமுனைறுபுவெகுளிபொங்கிக்
கொம்மெனப்பின்பெயர்ந்துகுழனெடுங்கைமுடக்கி
யம்மலைநேர்போதஞாலமதிர்தரப்பாய்ந்ததன்றே. (கூஎ)

பாய்தருமுழக்கங்கேட்டுப்பண்ணவர்மனந்துண்ணென்றார்
தாதவிழ்பூமங்காயுமுகுத்தனதருக்களெல்லாஞ்
சீதநீர்நதியெல்லாஞ்சிதறினபறவையீட்டம்
மீதெழுந்தும்பர்தாருவியன்சினைபுக்கவன்றே. (கூஅ)

முழையிடையிருந்துநோற்குமுனிவருநனிமருண்டார்
குழன்மொழிமடவாரஞ்சிக்கொண்டதம்புலவிநீங்கி
யிழைபுணர்நுசுப்புவாட்டுமிளமுலைமுகடழுந்தத்
தழுவுநல்விஞ்சைவேந்தர்தணிப்பருமகிழ்ச்சிகொண்டார். (௩௯)

நாளவொண்மணிகள்சிந்தத்தலைபிளந்தும்பல்வீழ்ந்த
நாரவுமெய்நுறுங்கிற்றங்கணழறிரித்தன்னவேணிப்
பெரியவன்றேவியோடும்பெருந்திறல்விடைமேற்றோன்றிப்
பொருவிறன்னுருவநல்கிப்புரிந்துடன்கொண்டுசென்றான். (௪௰)

இத்தலத்திற்கு ஸ்ரீகாளத்தியென்னும் பேர்பெற்ற காரணம்.

பாயலைநெடுநீர்வேணிப்பண்ணவன்கயிலாயக்குச
ஸ்ரீயொடுகாளமத்தியெனும்பெயர்ச்சிலந்திபாம்பு
மாயிருங்களிறிம்மூன்றும்பரகதிபெற்றவாற்ற
லாயதுஸ்ரீகாளத்தியெனும்பெயரன்றுதொட்டே. (௪௧)

வேறு.

சின்னமதியங்குலவுமீர்ஞ்சடைமறைத்தோன்
சொன்னவகைகேட்டுமகிழ்தூங்கியுடல்வெள்வேன்
மன்னவனருட்கடலின்மாணடிபணிந்தா
னின்னுமொருநற்கதையிசைத்தருள்கவென்ற. (௪௨)

வேறு

ஓதினஞ்சிலந்திபாம்பொருத்தலின்கதை
காதுவில்வேட்டுவன்கதைவிளம்புதும்
யாதவமனமமர்ந்தினிதுகேளென
மாதவனருள்வன்பால்கூறுவான். (௪௩)

இச்சருக்கம் ௯-ம் கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீகாளத்திச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௯-க்கு கூடிய திருவிருத்தம் -௪௱௭.

உ
சிவசண்முகன் றுணை.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

கண்ணப்பச்சருக்கம்.

நாட்டுச்சிறப்பு.

மதியின்மானிளம்பகன் றினைவரிசிலைக்குறவர்க்
குதலைமென்மொழிப்பேதையாபச்சிளங்கொடிப்புல்
பதுமமென்கையானீட்டுபுபரிவுடனழைக்கும
புதுமைகொண்டவெற்புநேததுபோததப்பிநாடு. (௧)

இதுமுதல் ௫-செய்யுள் நகரச்சிறப்பு.

நாவிலத்திருநாட்டசீறூர்களிற்றலைமை
மேவிநீணறுஞ்சந்தனநிரைத்துவெண்கவரி
மாவின்மென்மயிர்கற்றைவேய்சிற்றில்கள்வயங்கி
யோவில்சீருடுப்பூரெனக்குறிச்சியொன்றுண்டால். (௨)

வேடர்மங்கையர்முன்றிலினின்றபூவேங்கை
யாடுகொம்பரிறநெறிந்தபூந்தொடடிலினமர்ந்து
தேடருங்பசுங்குழவிதாலாட்டுசெவ்வழியின்
பாடல்கேட்டுமாமயிலுறங்குவயலைப்பக்கம். (௩)

இரும்பிற்செய்தகைதிண்புபத்திறவுளர்மைந்தர்
விரும்பப்பின்றிரிந்திளமபுலிகற்குமால்வீரம்
பெருங்கைச்செம்புகர்முகததிளமபிடியினம்பிணைபோற்
கருங்கட்செய்யவாய்க்குறத்தியரணிநடைகற்கும். (௪)

வென்றிக்குஞ்சரமத்தகமுத்தமும்வேயிற்
பன்றிக்கோட்டிடைவருமொளிமுத்தமும்பரப்பி
முன்றிற்பற்பலசிற்றில்கள்செய்யுமான்முனியாக்
குன்றிச்செம்மணியணியுடைப்பேதையர்குலமே. (௫)

நெடியசந்தனக்காற்கரிமருப்பிதணின்று
கடிகொள்பைந்தினைகவர்பசுங்கிளியினங்கடியு
மடநல்லாரிசைகேட்டலுமாடகநல்யாழ்
தடவல்விட்டுவிச்சாதரர்செவித்துணைதாழ்ப்பார். (௬)

இது முதல் ௬-செய்யுள்-நாகனுந்தத்தையும் மகவின்மையால் வருந்துதல்.

இனையபற்பலபெருவளமெய்துமவ்வூரிற்
குனியுநோன்சிலைக்குறவர்தங்குஞ்சிதோய்கழற்கால்
வனசராதிபனாகனென்பானிகல்வாட்கண்
மனைவிதத்தையென்பாளொடுவாழ்ந்தினிதிருந்தான். (௭)

வாழுநாளின்மென்மழலையஞ்சொன்மகவின்மைத்
தாழ்வினானனிமனங்கவன்றிறவுளர்தலைவன்
வீழிவாய்க்கயலரிமதர்நெடுங்கணவேய்மென்றோ
ளேழைநுண்ணிடைமனைவியோடின்னணமெண்ணும். (௮)

கண்ணில்யாக்கையுந்திங்களில்கங்குலுங்கண்போ
லண்ணன்மந்திரியில்லரசாட்சியுமருளி
றிண்ணெஞ்சமும்புலவரிலவையுமொண்டீம்பால்
வண்ணவாயிளமக்களில்வாழ்வுமொப்பாமால். (௯)

சேறளைந்தமென்சிறடித்தளிரோடுதீம்பாற்
சோறளைந்தகைத்தாமரையோடுசெந்துகிர்வா
யூறுநீர்நனைமார்பினோடிளமகாருந்தி
யேறுமின்பமுள்ளதனையேயுடம்பெனவிசைப்பார். (௧௦)

அரிகொள்பொன்புனைகிண்கிணிதண்டையோடணிந்த
தருணமென்றளிர்ச்சிறடித்தளர்நடைச்சிறுவர்
மருவுறுதசெவ்வாம்பல்வாய்மழலையாரமுதம்
பருகிலாச்செவிபாவையின்செவியெனப்படுமால். (௧௧)

இம்மையின்பொடுமறுமையினின்பமென்றிரண்டு
மம்மென்மைந்தரையில்லவர்க்கில்லைமற்றதனா
லெம்மையாளுடைமுருகவேளடிமலரிறைஞ்சிச்
செம்மைநன்மகற்பெறுகுவமெனச்சிந்தைசெய்தான். (௧௨)

இது முதல் ௪-செய்யுள் முருகக்கடவுளுக்குச் சிறப்புச்செய்து குழந்தைக்கு வரம்பெற்றமை.

சிந்தைசெய்தவன்வரைபகவெறிசுடர்ச்செவ்வே
லெந்தைவாழ்வதற்கேற்றதோர்சினகரமியற்றி
நந்துபூசனைநடத்துபுநடிக்குமாமயிலும்
வெந்திறற்கொழுஞ்சூட்டுவாரணங்களும்விடுத்தான். (௧௩)

இரலைதொண்டகந்துடிமுதற்பறையொலியீண்டத்
திருவிழாவயர்ந்திலங்குசெங்காந்தளர்தெரிய
வுருவவேலனைக்கூயகன்களனணியுறுத்து
வெருவருந்தகைவெறியயர்வித்தனன்விழைவாள். (௧௪)

கடிகொளவ்வெறியாட்டிடையாவருங்காணச்
சுடர்செய்வேற்படைக்குரிசிலவ்வேலன்மேற்றோன்றி
யொடிவிலன்பொடுசெய்தவிச்சிறப்பினுக்குவந்தேம
படியெலாம்புகழ்மகற்றருகுவமெனப்பகர்ந்தான். (௧௫)

பகர்ந்தசொல்லமுதந்துணைச்செவிகளாற்பருகி
யுகந்தமாமகிழ்வெய்தியதத்தையுமுவகை
மிகுந்தநாகனுந்திருவடிமலர்மிசைவீழ்ந்து
புகழ்ந்துநின்றனர்மறைந்தனனருட்கடற்புனிதன். (௧௬)

தத்தை-கருப்பமடைந்தமை.

பின்னரவ்வெறியாட்டாளன்பெறப்பெருஞ்சிறப்புச்செய்து
துன்னிநின்றகலாச்சுற்றத்தொகைக்கெலாமகிழ்ச்சிசெய்து
தன்னமர்மனையுந்தானுந்தளிர்த்துளமினிதிருந்தா
ளன்னமன்னவள்சின்னாளிலருட்பெறற்கருப்பமுற்றாள். (௧௭)

இது முதல் உ-செய்யுள் கருப்பக்குறி.

உண்டுகொலென்னுமையமொழிந்ததுமருங்குல்கோங்கின்
வண்டுறுமுகுளமென்னவனமுலைமுகங்கறுத்த
பண்டுவமைக்குடைந்தபசியவேய்க்குலமுவப்பத்
துண்டவெண்மதிநுதற்குத்தோட்டுணைமெலிந்தவன்றே. (௧௮)

மகவுடன்வயிற்றிருந்துவளர்புகழ்பரந்ததென்ன
மிகவுடல்விளர்த்ததுண்டிவெறுப்புவந்ததுபுளிங்கூ
ழகனமர்ந்துண்ணும்வேட்கையடைந்ததுநடையோய்ந்தன்று
தகைமலர்மென்பூங்கோதைதானபெருஞ்சுமையாயிற்றால் (௧௯)

புதல்வன் பிறந்தமை.

இன்னவாறுவயாகலிவெய்திய
கன்னலின்மொழிக்காரிகைபெற்றனள்
மன்னுதங்குலமாசுதுடைத்திடும்
பொன்னினன்னபுதல்வனையென்பவே. (௨௦)

நூலாசிரியர்.

பெறலருஞ்சேய்பிறந்தெனக்கானவ
ரிறைமகிழ்ச்சியிருங்கடன்மூழ்கினான்
பொறையுயிர்த்தவப்பொற்கொடியெய்திய
வுறுமகிழ்ச்சியுரைப்பவர்யாவரோ. (௨௧)

நாகன் முருகக்கடவுளுக்கு சிறப்புசெய்து எண்ணெய்விழா நடாத்துதல்.

நண்ணுமோகையினாகன்பெருஞ்சிறப்
பண்ணல்வேற்படையையனுக்காற்றினான்
பெண்ணுமாணும்பெருமகிழ்வெய்தலா
னெண்ணெயாட்டணிவிழவுநிகழ்ந்ததே. (௨௨)

குழந்தையை நீராட்டித் தொட்டிலேற்றுதல்.

மணியினைமண்ணுறுத்தாங்குவாசவான்புனலாட்டிப்
பணிகொள்குவிமுலையிலிற்றும்பால்பெய்துநிலந்தேய்த்த
வணிதிலகஞ்சிறுநுதலிலணிந்துமுலைப்பாலூட்டி
பிணியில்காப்புருப்பினியவெழிற்றொட்டிலேற்றினார். (௨௩)

நாகன் குழந்தைக்கு நாமகரணஞ்செய்தமை.

பூங்குழல்வேனிலங்கண்ணாள்புனலாட்டிப்புனைந்துதர
வாங்குசிலைமறவர்கோன்மணிமகனைத்தடக்கையாற்
றாங்குபுதிண்ணென்றிருந்ததன்மையாற்றிண்ணனெனத்
தேங்கியபேருவகையொடுந்திருநாமஞ்சாத்தினான். (௨௪)

திண்ணனார் வளர்ச்சிகூறல்.

திண்வளருங்கரிமருப்பாற்செய்தசைபூந்தொட்டிலின்மேல்
விண்வளரும்புனிற்றுநிலாவெண்மதியின்வளர்மைந்தன்
றண்வளரும்பாலாழித்தரங்கமிசைநாகணையிற்
கண்வளருந்துழாயலங்கற்கதிர்மணிவண்ணனைப்போலும். ()

இதுமுதல் ரு-செய்யுள் திண்ணனார் விளையாட்டயர்தல்.

மலயமாருதம்புகுந்தமடுக்கமலமெனநீரிற்
கலைகெழுமாமதியமெனக்கவின்கொடிருமுகமசைய
விலவிதழ்வாயமுதொழுகவெழின்மார்பமிசையெடுத்துச்
சிலைமறவர்குலதிலகஞ்செங்கீரையாடிற்றே. (௨௬)

தருணமதிநிலத்தினிடைத்தவழ்வதெனத்தவழ்தந்து
பொருதிரைவார்கடலாடைப்புவிமகள்செய்புண்ணியத்தாற்
றிருவடிமாமலர்சுமப்பச்சேர்த்திளமென்னடைபயின்றான்
குருதிவடியிலங்கிலைவேற்குகனருளாற்பெறுமைந்தன். (௨௭)

குன்றிவடமணிதயங்கக்கொடுவரிவள்ளுகிர்க்கோவை
நன்றுகழுத்தினிலிலங்கநனந்தலைச்சிறாருழுது
மொன்றுசிறாரொடுசிறுதேருருட்டியும்பேதையரிழைத்த
துன்றுமணிச்சிற்றில்லந்துடைததும்விளையாட்டயர்ந்தான். ( )

ஆரநாரின்றிண்கயிற்றாலமைச்சிறுகோல்வளைத்தவில்லுங்
கூர்வாய்முண்ணுனிபதித்தகோற்கோலுங்கைக்கொண்டு
கார்மேனிமைந்தரொடுகான்புகுந்துகொடுவிலங்கி
னேர்வாய்மென்குருளைபலவெய்தல்செய்தான்விளையாட்டால்.

வாமிளமான்கன்றுகளும்வள்ளுகிர்நோன்றாட்புலியின்
கோமளநற்குருளைகளுங்குடாவடியின்குட்டிகளுந்
தாமிழைத்தமுற்றவைததாற்சவரர்குலத்திபன்பயந்த
மாமகனார்கைப்பட்டுவளர்ந்தவற்றிற்களவில்லை. (௩௦)

இதுமுதல்-௨-செய்யுள் பிதா திண்ணனாருக்கு வில்வித்தை பழக்குதல்

இவ்வகையவிளையாட்டோடிளமைந்தனளருநாட்
கைவவலியசிலைவிஞ்சைகற்பிக்கும்பருவம்வரத்
தெவ்வடுதோட்குன்றவர்கோனேயத்துமறவரொலா
மவ்வழிவந்துறக்கூட்டியடர்சிலையின்விழாநடத்தி. (௩௧)

பின்புசிலையாசாற்குப்பெருஞ்சிறப்புச்செய்தடிக
ளென்பழையகுடிநிறுத்திவ்விளையோற்குச்சிலைக்கல்வி
யன்பினொடுகொடுக்கவென்றனதற்கிசைதொல்லாசிரிய
னன்பகலில்வரன்முறையேநற்சிலைகைப்பிடிப்பித்தான். (௩௨)

இதுமுதல் ௨-செய்யுள் திண்ணனாரை அர்ச்சுனனென்று பொருள்கொள்க.

முற்பிறப்பிற்பல்பெரும்போர்முடித்தசிலைவிஞ்சையெலா
மற்பழுத்தகுலவுத்தோள்ளைசரர்தம்பெருமாற்கு
விற்பிடித்தகாலத்தேவிளங்கியதஞ்சனம்விழியிற்
பொற்பவிட்டபொழுதேகீழ்ப்பொருள்வைப்புக்காண்பதும்போல.

கொள்வலிச்சிலையின்விஞ்சைகுறைவறநிரம்பிக்காளை
முள்ளெயிற்றரவுயர்த்தோன்முரட்படைமுழுதுங்கொன்ற
வெள்வயப்புரவித்திண்டேர்விசயனைவேட்டுவக்குலத்தி
னுள்ளவதரித்தான்கோல்லென்றுரைதரவொழுகுநாளில். (௫௪)

நாகன் குறிப்பறிந்து திண்ணனார் வேடர்களோடு
வேட்டைக்குச் செல்லல்.

சேட்டிளஞ்சிங்கமன்னசெம்மலைத்தந்தைகன்னி
வேட்டமாடுவித்தலாற்றவிழைந்தனனதனைநன்கு
கூட்டிடவனதெய்வங்கள்கொள்பலிகொடுப்பவுன்னிக்
கோட்டுருவரிவில்வேடர்குழுவொடுவனத்திற்புக்கான். (௫௫)

இதுமுதல் ௯-செய்யுள் புனலாடல்.

புக்கவன்குழைசிலைப்புளிநாயாரையு
மைக்கருங்கயல்புரைவாட்கண்ணொடு
தொக்கிருஞ்சுனைப்புனறோய்ந்துவம்மெனு
வக்கணந்தானுநீராடப்போயினான். (௫௬)

குரைகடலின்னுமக்குறியமாதவன்
பருகினும்பருகுமென்றஞ்சிப்பாழிமால்
வரையரண்புகுந்தெனவயங்குபூஞ்சுனை
தெரிவையரொடுமறசெல்வனெய்தினான். (௫௭)

ஒலிவளைக்கையினூற்றபோதிரி
பலவிதப்பறவையின்பறையின்காற்றினான்
மலிசுனைக்குவளைகளசைதன்மாதர்கண்
ணலிபகைக்குடனிநடுங்கல்போலுமே. (௫௮)

மற்றவர்புகுதலின்மணங்கொள்பூவினுட்
டுற்றவண்டிரிதராறாயநீர்ச்சுனை
யற்றைநாள்வளையும்புக்காடுவார்ப்பெரு
துற்றநீள்பழிவிடுத்தோடல்போலுமே. (௫௯)

வேறு.

செய்யதாமரைத்தேமலரன்னலா
ளையவாண்முகத்தோடுறவாடின
மொய்யரும்புகண் மூத்தந்துயலவரும்
வெய்யகொங்கைவிருந்தெதிர்கொண்டவே. (௬௰)

வேறு.

தாமரைமுகத்தர் குவளையங்கண்ணர் சைவலக்கூந்தலர் வள்ளைக்
காமருகுழைபரன்னமென்னடையர் கமலநீள்வளையமென்றோளர்
சேமியம்பறவைக்குவிமுலைத்தடத்தர் நிறையிதழாம்பலம்வாய
ராமடமகளிர் நீரைவிட்டகலாதகனமர்ந்தாடினாரன்றே. (சக)

இவ்வழிமூழ்கிவேறிடத்தெழுவலென்னை நீர்காண்கெனமூழ்கி, யவ்வளைகையெழுந்தசிற்றிடைப்பெருந்தோளணியிழையளகவாண முகத்தைச், சைவலத்தருகுமலர்ந்தசெங்கமலத்தனிமலரென மனத்தெண்ணிக், கொவ்வைவாய்மகளிரெழுந்திலளென்றுகுளிர் புனற்பரப்பெலாம்பார்ப்பார். (சஉ)

வேறு.

முரிதிரைப்புனன்மூழ்கியெழுதரு
மரிமதர்க்கணுளங்கலுழ்வாண்முக
மிரைதிரைக்கடலின்கண்ணெழுதல்செய்
விரிகதிர்க்கலைவெண்மதியொத்ததே. (சங)

அன்னமென்னவந்தீம்புனலாடிய
பொன்னினன்னபொறிசுணங்கம்முலைக்
கன்னலின்மொழியார்கரையேறினார்
துன்னுபைந்தழைத்துசுடுத்தாரரோ. (சச)

இதுமுதல் அ-செய்யுள் பூக்கொய்தல்.

அங்குநின்றகலங்கயற்கண்ணினார்
பங்குல்கண்படுமாமலர்ச்சோலையுட்
பொங்குமோகையிற்போய்க்கடவுட்கலர்
கொங்குநாண்மலர்கொய்யத்தொடங்கினார். (சரு)

தம்மைமஞ்ஞைதழைசிறைமென்குயி
லம்மென்பூவைகிளியென்றறைந்திடன்
மெய்ம்மையாகவிளங்கிழைபார்விலா
விம்முபூந்தருமீமிசையேறினார். (சசு)

கொங்குதங்கியகோங்கலர்கொய்யுமோர்
மங்கைகொம்பின்மறைந்துநின்றாளெழில்
பொங்குவெம்முலைபூமுகிழாமென
வங்கைகொண்டுதொட்டன்மையின்வெள்கினாள். (சஎ)

கிராதர்தங்குலக்கிஞ்சுகவாய்மலர்
விராயவோதியாவெங்கைமேனின்றனர்
குராவலாமற்றுடைந்தளிபாடுபூம்
பராரைவேங்கையும்பாவைகளபூதரென. (௪௮)

மையகண்ணியோர்மங்கையொராடவன்
கையடிக்கவின்காணியமாதுநீ
செய்யவிச்சினைத்தேமலரொட்டுபு
கொய்யவல்லைகொலென்றலுங்கூசினாள். (௪௯)

வீவிலாற்றலோர்மீளியொருநடை
யோவமன்னாளுயர்சினைப்பூப்பெறத்
தாவல்கண்டதைத்தாழ்வித்தனனவ
னாவியன்னவளாய்மலாசிந்தினாள். (௫௦)

மாதர்தம்மடிவைத்தலிற்பற்பல
வீதைதந்தவிதமறிந்தாரல
ரீதசோகநாமேறியபின்மிகப்
போதுகொண்டபுதுமையென்னென்றனர். (௫௧)

வடுவகிர்க்கணாற்றம்மொடுமாறுகொள்
படியினாவிடம்பார்த்துவளைந்தெனக்
கடிகொள்வண்டின்கணங்கண்மணக்கமழ
துடிகொணுண்ணிடைததோகையர்சூழ்ந்தவே. (௫௨)

இதுமுதல் ௫-செய்யுள் திண்ணன் தெய்வத்திற்கு பூசை நடாத்துதல்.

தாதளைந்தளிதாழிசைபாடுதண்
போதுகொய்தபுதுத்தளிர்மேனியார்
காதலன்பிற்கணவரொடெய்தினார்
தீதுதீர்க்குமத்தெய்வநிலயமே. (௫௩)

கந்தமாருக்கடிமலர்ப்பைஞ்சுனை
யந்தணீர்ப்படிந்தவ்வுழியெய்தினான்
மந்தராசலமென்னவளர்ந்ததோ
ணந்துபேரிசைநாகன்கிராதர்கோன். (௫௪)

விரிமலர்த்தொடைகளானும்விளங்குவெண்கவரியானும்
வெருவருதெய்வம்வாழுமவீழுடைவிலங்குநீள்கோட்
டிருள்படத்தழைந்தகோளியெழில்பெறவணிந்துபூசை
புரிபவற்கூவிப்பூசைபுரிவித்தான்வரிவினாகன். (௫௫)

கானகமுழுதும்வாசங்கமழ்தரக்குக்குலத்தி
னீனறுமபுகையெழுப்பிநெடுநிலங்குருதிபாய
நானெனிஞ்செவியகோட்டநண்ணியதிரிமருப்பி
னூனமொன்றுறுமில்லாவுயர்விடைபலபடுத்தான். (௫௬)

தேன்பழங்கிழங்குதொப்பிசெறியமையரிசியட்ட
வான்பதந்தினையின்மாவைவனதின்வாலரிசிநன்மா
வான்பயம்பெய்தமைத்தவல்சிதேக்கிலையிறபெய்து
கான்பயில்கடவுட்கேற்றிக்களித்தனன்றேவராளன். (௫௭)

இதுமுதல் ௭-செய்யுள் கள்ளுண்டல்.

மறவமெல்லணங்கனாரும்வனதெய்வப்பராய்வணங்கி
முறையறிதேவராளனமுழுவிடைக்குருதிதோய்செந
நிறமுறுசேடைசாததெறறியர்தெய்வமுண்ட
வுறுசுவையுண்டியெலலாமுண்டுளங்களித்தாரன்றே. (௫௮)

வெடிகுரற்சிலைகைக்செங்கண்வேடரும்பவளச்செவ்வாய்த
தடமலர்க்கருங்கணாருந்தசும்பினுணிறைத்துவைதத
வடிகொளகட்டேறலங்கைமடக்குபுநிறையவுணடா
ருடைநடைசொற்கள்சோரவொருவர்மேலொருவர்வீழ்ந்தார் (

சிற்றிடையொருத்திதைத்தசேங்கிலைத்தேறலேந்தி
மற்றதனகந்தோனறுந்தனமதிமுகநோக்கியுண்டாள
கற்றையங்கதிரவெண்டிங்கள்களவொடென்வயிறுபுக்கின்
றிற்றதுநிலவுநம்மூரகினியிலையுணமையென்றாள். (௬௦)

களிதருதேறலுண்டுகளித்தியேற்பரிதிச்செல்வ
விளிவினின்வெம்மையாறிவெண்ணிலாத்திங்கள்போலக்
குளிர்கதிர்பெறுவையீவல்கொள்கெனப்பிழியலேந்தி
யிளிமொழியொருத்திவானத்தியல்சுடரழைத்துநின்றாள் (௬௧)

செறிதொடியொருத்தியுண்டதேம்பிழிமயக்கந்தன்னாற்
பிறனொருவனைத்தன்காதற்பிரிகருங்கொழுநனென்றே
யிறுகிளமுலையழுந்தவிறுகுறத்தழுவினாளக்
கறைகெழுவேலினானக்கள்ளினைப்பலபுகழ்ந்தான். (௬௨)

கருங்கணாளொருத்திதன்வாய்க்கடைவழிநுரைவேட்டெய்துஞ்
சுரும்பினைவளைகளார்ப்பத்தோன்றியங்கையாலோச்சி
விரும்புநின்பெண்டிர்பாற்போய்விம்மவாய்பருகென்றாடி
வருந்தலைமகனோடூடிவைதல்போல்வைதுநின்றாள். (௬௩)

மணங்கமழ்மலர்துதைந்தவஞ்சியங்கொடியினைத்தன்
வணங்கிடையவளென்றுன்பூவாயைத்தேனொழுகலஞ்சி
யணங்குநீதிறந்திடாயேலளியனேனுய்வனோவென
றுணங்கியமனத்தாற்றாழாவொருமகன்களிப்புமிக்கான். (௬௪)

ஊசலாடல்

உண்கடுங்கண்மயக்கமொழிந்தபிற்கணவராட்டப்
பண்படுகிளவிநல்லார்படாமுலைவடம்பிணங்கக்
கண்கொளலருநுசுப்புக்கவன்றழநுதல்வியர்ப்ப
விண்பொருசிலையவாலினவீழூசலாடினாரால். (௬௫)

மறவர்கள் மறத்தியரிடத்தில் இன்பநுகர்தல்

பொரிமலரனையபுன்கம்புதுநிழற்புளினந்தோறும்
விரிகதிர்ச்செஞ்ஞாயிற்றின்வெயில்புகாப்பொதும்பர்தோறும்
தருமிலையடுக்கநந்தாறுமதமாலநீளரங்கந்தோறும்
வரிசிலைமறவர்செவ்வாய்மறத்தியர்போகமுண்டார். (௬௬)

சிரமபரிகாரஞ் செய்தல்.

மீமிசைநின்றசைந்துவிழுமணியருவிபார்த்துங்
காமருமணிக்கலாபக்களிமயிலாடல்கண்டுந்
தேமலர்வனத்துலாயுஞ்சிலம்பெதிர்கூயழைத்து
மாமதிமுகத்தினார்தமமகிழ்நரோடாடினாரே. (௬௭)

திண்ணனார் தன்னூருக்கு வந்தமை.

இன்னணமெங்குமாடியெய்தியசிலைவல்லாரு
மின்னிடையழுதிரங்கவீங்கியகுவவுக்கொங்கைப்
பொன்னனார்தாமுஞ்சூழ்ந்துபோதரவனத்தினீங்கித்
தன்னமருடுப்பூர்புக்கானறடக்கையால்யானையன்னான். (௬௮)

இதுமுதல் உ-செய்யுள் நாகன் திண்ணனை ஆசீர்வதித்து
வேட்டையாட அனுமதி கொடுத்தல்.

மற்றைநான்றருகழைத்துமைந்தனையையகேட்டி
யிற்றைநாண்முதலாநீயேயிறவுளர்க்கிறைவனாகிப்
பற்றலர்முனைமுருக்கிப்பகைப்புலங்கவர்ந்துகொற்றம்
பெற்றுமாவேட்டையாடிப்பெரிதுவாழ்ந்திருத்தியென்றே. (௬௯

வழிவழிவந்தவெற்றிவரிசிலைகொடுத்துக்
கழிபெருங்காதறன்னாற்கன்னவிறோணெழுங்கத்
தழுவிநற்கடவுட்செவ்வேடன்னருடுணையாச்சென்று
மழவிடைகன்னிவேட்டம்வாய்த்துடன்வருகவென்றான். (௭௰)

திண்ணனார் பிதாவையும் தாயையும் வணங்க தாய் மகிழ்ச்சியடைந்தமை.

என்றதன்றாதைபொற்றாளிறைஞ்சுபுவிடைகொண்டன்னை
தன்றிருவடிபணிந்தான்றாவெனப்பெற்றதாயே
மன்றலங்களிறேயிங்குவருகெனவெடுத்துப்புல்லிக்
குன்றுறழ்முலைப்பால்சோரக்குழைந்துநெஞ்சுச்சிமோந்தாள்.()

தாய் திண்ணனை ஆசீர்வதித்து விபூதிசாத்தி வேட்டைக்கு அனுப்புதல்.

போகுகானெறிகளெல்லாம்புதுமலர்த்தண்ணென்சோலை
யாகவேபுகுந்துவேட்டமாடிமுட்கிழியுமின்றிச்
சேகுசோன்சிலைபாரோடேந்திரும்புககண்ணேயின்றி
மேகமேயனையாயென்றுவெண்பொடிசாத்தினாளால். (எ௨)

இதுமுதல்-௨-செய்யுள் வேட்டைக்குரியவடிவுகொள்ளல்.

தாயடிமறித்துந்தாழ்ந்துதரும்விடைகொண்டுநீங்கி
மேயநீனிறங்கொள்கச்சைவிசித்துடைவாளும்யாத்திட்
டாயிளந்தளிர்தொடுத்தவலங்கலங்கண்ணிவேய்ந்து
மாயவன்றொடுதோறொட்டுவரிசிலையெடுத்துக்கொண்டான்.

மலர்தலைபுலகில்யார்க்கும்வணங்கிலாக்கொடுமரத்தைக்
குலவரையனையதோளான்குணங்கொளீஇவணக்குவித்தான்
வலிகெழுசிலைகுழைக்கும்வன்மைவான்குடிப்பிறந்தோர்
சிலர்கொடுமரமவணக்கஞ்செயலிறும்பூதுகொல்லோ. (எச)

இதுமுதல் ௰௪-செய்யுள் வேட்டைச்சிறப்பு.

இருமருதுகுரவர்கேளரவீண்டியமயிர்பொடிப்பத்
தருமிசைப்பறவையெல்லாந்தனித்தனிவெருவியோட
வெருள்கொடுவிலங்குனீட்டம்வேறுவேறிரிதல்செய்ய
வரைபொருதோளினன்றைவந்துசாலொலிசெய்தானால். (எ௫)

வில்லினரம்பினர்வெவ்வெடிபடுகுரலர்காலிற்
செல்பவர்மின்னுவாளர்செறிமழைமேகமன்னார்
கொல்லடிபிடிதுரத்துகுத்துவெட்டெறியெய்யென்னுஞ்
சொல்லினர்தணியாச்சீற்றத்துப்பினர்சூழச்சென்றான். (எசு)

கணைபிறகொழியவோடுங்கடுப்பினகொடுங்கூர்ம்பல்ல
தணிவருசினத்தவேட்டந்தனித்தனியாடவல்ல
வணியெயிற்றழவெஞ்சீற்றத்தரியின்மேல்விடினுஞ்சேல்வ
பிணிதொடர்பாசத்தோடுபெருவலிநாய்கள்சென்ற. (எஎ)

வலத்தினுமிடத்துமுன்னும்பின்னருமாறிமாறிக்
கொலைத்தொழிற்சுருள்வானீணுக்கொடுஞ்செவிஞமலிசெல்ல
வுலப்பில்பேராற்றல்வேடரொடுவினைதுவலைக்கணணி
மிலைச்சியவேடர்வேந்தன்வேட்டயங்காடுபுக்கான். (எஅ)

பலபலவிலங்கினீட்டம்பயிலிடமறிந்துசுற்றும்
வலிவலைசூழ்ந்துசேணில்வழியொதுக்கியபின்வேடர்
கலிகெழுதுடிகள்பம்பைகடுங்குரலிரலையாதி
யொலியெழுவித்துமாக்களுறுவலைபுகத்துரந்தார். (எகூ)

புக்கபிற்றும்புக்குப்புகுவழியொடியெறிந்து
மிக்கவல்லுழுவைகேழன்மிடைமயிர்க்கரடிமுன்னாத்
தொக்கபல்விலங்கின்பார்வைசூழ்வலைப்பரப்புள்விட்டார்
மைக்கருஞ்சிலைக்கைவேடர்வயின்வயின்மறைந்துநின்றார். ()

விட்டபார்வையின்விளிவினாலவண்
கிட்டிவந்தமான்கிளையெலாமுடன்
பட்டுவீழ்தரப்பகழிதூவினார்
மட்டிலாவலிவல்வில்வேடரே. (அக)

காலிற்செல்லுநாய்க்கணந்தடுத்தலாற்
சாலச்சீறுபுதடையுட்பட்டமா
நீலக்குன்றொடுநிகர்களிற்றினம்
வேலிற்குத்தினார்சிலவர்வேடரே. (அஉ)

மிடைசெடியிடைமறைமறவர்கள்விடுகணையுடலுருவப்
படுதலுமயலுறுகொடுவரிபாய்தந்ததென்றதனைச்
சுடுதழலடுவெகுளியினொடுதொடர்குடர்சரிதரவெண்
டடமுனைவளர்பிறையெயிறுறத்தாக்கியதொருகருமா. (அங)

பரியனைமரினைமறைவரிபடுசிலைமுரணுரவோர்
பொருவினைசரமுருவியவுடல்பொருவருமொருகருமா
வெரிபுனைதருபெருவெகுளியொடெய்கணைவழிபோயவ்
விருடருமரமுரிதரவுருமெனத்தாக்கியதன்றே. (அச)

எழுவுடனெழின்முழவிழிவுசெய்தெழுபெருவலிகெழுதோண்
முழுமறவரினெழுகியகணைமுழுகியவுடலுழுவை
வழைகுழைகழைவிழைநிழலிடுமழைதவழ்மலையதிரத்
தழைசெவிமழவுழுவைகள்விழத்தாக்கியதுறுவிசையால். (அரு)

வெய்யவர்குலமுய்யவைகவருமெய்யருள்பெறுதிண்ண
னையமிறுணைமொய்வலிசெழுமையயல்லவலசில்லர்
மையொடுவிகர்மெய்யுருவியலையுறுமுனைமுள்ளை
யெய்புதறினவொய்யெனவெதிரெய்யடுகணையென்ன. (௮௬)

கனைமாமழையிடிபோலதிரகுவாய்மனையாமா
வினையாவலியுடைமாகளிறெழுவாய்வனம்வாழ்மா
வனைவார்கழன்மதயானைகண்மலைவார்விடுவார்கோன்
முனைவாளிகளுடன்மூழ்கலின்முளவாயினமாதோ. (௮௭)

திண்ணனார்வேடர்களோடு தனதூருக்குவந்தமை.

இவ்வகைபலவிலங்கினீட்டமுநூழிலாட்டித்
தெவ்வடுவரிசிலைக்கைத்திண்ணனமாவேட்டமுற்றிக்
கௌவைகொள்கானநீங்கிக்கடுந்திறன்மறவரோடு
மெவ்வமிறனதூர்ப்புக்கானின்றவாகுவகைபொங்க. (௮௮)

இதுமுதல் (௯௮) செய்யுள் கதை.

பின்னரும்பலகால்வேட்டம்பெருவழிக்கானையாடி
யன்னையுமத்தனுங்கண்டகமகிழ்பூப்பவைகிக்
கொன்னுனைப்பகழிவேடர்குலதொடும்வாழ்த்தவோர்நாட்
டன்னுளம்வேட்டமூக்கச்சரமபுகாவனம்புகுந்தான். (௮௯)

புகுந்தவன்கானமெங்கும்புக்குலாய்மிகவிளைத்து
மிகுந்தழைமிடைமரத்தில்மென்னிழறனிதுயின்றான்
மீகுந்தனைவாளியாக்கிமுரணினரணம்வேவ
நகுந்தனிமுதல்வனன்றன்கனவிடைநண்ணினானே. (௯0)

பூசியதிருவெண்ணீறும்புலியதளுடையுஞ்செக்கர்
கூசுபொன்சடையுங்கொண்டகோலத்தோடெதிர்நின்றென்று
மேசுதலிலாதமைந்தவிவ்வனவடமூலத்திற்
காசில்பொன்முகரியாற்றங்கரையிலோரிலிங்கமுண்டால். (௯௧)

அதுதுயரனைத்தும்வீட்டியரும்பெறலின்பநல்கு
மதவலியனைதநீசென்றுவணங்குதியென்றுரைத்துக்
கதுமெனமறைந்தானுங்கேகண்விழித்திரும்பூதெய்தி
யெதிரில்போரற்றலான்றிக்கெங்கணுநோக்கிநின்றான். (௯௨)

ஆபகாலையில்வில்வேடரார்ப்பினுலெழுந்துகான்சூழ்
போயவல்வலைபரிந்துபொருகடுங்காலிற்பொங்கி
மாயிருங்கேழலொன்றுமலைபுகப்போதல்கண்டான்
காயழல்வெகுளியான்பின்கையில்வில்லொடுதூரந்தான். (௯௩)

துரந்துபின்செல்லச்செல்லத்துணைவிற்போயெறுழியாற்கீ
ழிருந்தருளிலிங்கத்தின்பாலெய்தலுமறைந்ததண்ணல்
வரம்பில்விம்மிதத்தனாகிமற்றிதுமறைந்ததென்னே
தெரிந்திலமென்றுநினைநூனசிவலிங்கமிருத்தல்கண்டான். (௯௪)

காண்டலுங்கடவுளார்தங்கருணைநோக்கினிதுபெற்று
மாண்டகுமிரதந்தோய்ந்தவல்லிரும்புருவமாறி
யீண்டொளிகெழுபொன்னாவதென்னமுற்குணங்கண்மாறி
யாண்டகையிறைவன்றன்பாலன்பொருவடிவமானான். (௯௫)

நாள்பலபிரிந்திருந்துநண்ணியசிறுசதங்கைத்
தாளிளமகனைக்கண்டதாயெனத்தாழாதோடி
நீளெழுவனையதோள்கண்ணெருங்குறத்தழுவிமோந்து
வாளழலரக்கினன்னமனத்தினன்முத்தங்கொண்டான். (௯௬)

செய்யகண்ணீரரும்பச்செறிமயிர்பொடிப்பவாதன்
கையகப்பட்டதெய்வக்கதிர்விடுமணியினாயேற்
கையன்வந்தகப்பட்டானென்றணியெயிறிலங்கநக்கு
மெய்யெலாமெய்யன்பாயவிடலைமற்றின்னசொல்வான் (௯௭)

யானையும்புலியுமெண்கும்யாளியுமுளவுங்கூர்ங்கோட்
டேனமுந்திரியுங்காட்டுளெந்தைநீதுணையுமின்றிக்
கூனல்விற்றடக்கைவேடர்குலமெனவிருப்பதென்னே
யூனுணவுனக்கியாவருண்கெனத்தருவாரந்தோ. (௯௮)

தேனொடுதினையின்பிண்டிதீம்பழங்காய்கிழங்கு
மானொடுமுயலெய்கேழல்வல்லுடும்பழுங்கிவற்றி
னூனுணவென்றிவ்வெல்லாமுதவுவல்யானேநல்ல
கானவர்துணையுண்டெம்மூர்க்காண்டிவாவென்றுநின்றான். ()

சாமிநீதனியேயீண்டுத்தங்குதறரித்தலாற்றே
னெமதல்லுடுப்பூர்க்கின்னேயென்னொடுவருதல்வேண்டும்
நீமனமிரங்காயெந்தாயெனப்பலநிகழ்த்தினானைக்
கார்மழையனையானற்புக்கடலினுக்கெல்லையுண்டோ. (௧00)

மறுமொழியிறைவனொன்றும்வழங்கலனிருப்பமீளி
யிறைதிருவுளத்தினெண்ணமிவ்வயினிருத்தல்போலுஞ்
சிறியனேனினியித்தெய்வசிகாமணிதன்னைநீங்கி
லுறுவனோவுயிரினோடென்றுரைத்தனனின்றானங்கே. (௧0௧)

அண்ணறன்முடியிற்றாய்நீராட்டுபுமுருகுவிம்மூத்
தண்ணுறுமலர்மாலூரத்தளிர்சூட்டியிருத்தல்காணூஉப்
பண்ணவன்றனக்கீதேற்றபணியெனத்தேறியுள்ள
மண்ணெழுவனையதோளான்மற்றதுகடைப்பிடித்தான். (௧௦௨)

பின்புவேட்டுவர்தங்கோமான்பெரும்பகலாயிற்றன்றோ
வென்பெருந்துணையாய்நின்றவிறைவனார்மிகப்பசித்தா
ரின்சுவையூண்கொணர்ந்திங்கிடல்வேண்டுமென்னநீங்கிற்
கொன்சினவிலங்கினீட்டங்குறுகியென்செயுமோகெட்டேன். ()

என்றுசாலவுமிரங்கியெரிபசிமிகாதமுன்னஞ்
சென்றொருகணத்துட்கொண்டுதிரும்புவலெனத்துணிந்து
குன்றிடையெனக்குவாய்த்தகுலமணிவிளக்கேயெந்தா
யுன்றழற்பசிதணிப்பவுறுசுவையிறைச்சிகோண்டே. (௧௦௪)

உழுந்துருள்பொழுதின்மீள்வேனொருகணமேனுந்தாழேன்
வழங்குறுகொடுவிலங்குவருமெனவஞ்சேலைய
வெழுந்துமேல்வந்ததாயினென்னையோயெனக்கூவென்று
குழைந்தவிற்றடக்கைகூப்பிக்குறவர்கோனரிதினீங்கி. (௧௦௫)

கடிக்கடிமனையுணின்றகன்றகல்புனிற்றுப்போல
வடிக்கடிதிரும்பினின்றேயையர்தந்தனிமைக்கேங்கி
வடிக்கடியம்புபட்டுமழைமுகிலெனக்கிடக்குங்
கொடிக்கடிவேட்டைக்கானங்கிளர்கடுங்காலிற்சென்றான். (௧௦௬)

கொழுந்தசைமோழலொன்றுகுறவர்கோன்றனேயேந்தி
முழங்கலையெறியுநன்னீர்முகரியின்றீரஞ்சார்ந்தோர்
செழுந்தருநிழலின்வைத்துத்தீயரணியினாலாக்கி
யெழுந்துறுமயிர்கடிந்தவ்வெறுழிலையவாளினீர்ந்தான். (௧௦௭)

ஈர்ந்துசெந்தசையுட்சாலவின்சுவையுடையவெல்லாந்
தேர்ந்துவேறெடுத்தெடுத்துத்தேக்கிலையதனுட்பெய்து
கூர்ந்தவாயம்பிற்கோத்துக்கொந்தழல்பதத்திற்காய்ச்சி
யார்ந்தபேரன்பன்வாய்ப்பெய்தருஞ்சுவைபார்க்கலுற்றான். ()

பல்லினான்மெல்லமெல்லப்பன்முறையதுக்கிப்பார்த்து
நல்லனவிறைச்சியெல்லாங்கலையிறேக்கிலையிற்றைத்த
கல்லையுள்வாங்கிவைத்துக்கழிசுவையிலாதவெல்லாம்
வல்லைவெள்ளிடையுமிழ்ந்தான்வருபவக்கடலுமிழ்ந்தான். ()

பூந்தளிரோடுகொய்தபுதுமலர்தலையிற்பெய்து
தாந்திரவிதியின்றூட்டுந்தண்புனல்வாய்முகந்து
தீந்தசையமுதுபெய்ததேக்கிலைத்தளிகையோர்கை [ன்.
யேந்தியம்பொடுவில்லோர்கையெடுத்துவல்விரைவிற்போந்தா

என்னாருயிர்க்குத்துணையாவாரெரிவெம்பசியாலிளைத்தாரோ
வன்னேகொடியவிலங்கினத்தாலச்சுற்றாரோவெனப்பதைததுத்
தன்னாதரவிற்பார்ப்பருந்தத்தாழாதோடும்பறவையென
முன்னாமனமும்பின்னாகமுதல்வன்றன்பாலோடினான். (ககக)

சென்றுகுறுகியெம்பெருமான்றீயோன்வரவுதாழ்த்தலினாற்
கன்றுபசியால்வருந்தினையேயென்றுகரைந்துதிருமுடிமேற்
றூன்றுதளிருஞ்செழுமபோதுந்தொடுதோலடியான்மாற்றிவா
யொன்றுநீராற்பிரானுடலோடுளங்குளிரவாட்டினான். (ககஉ)

ஆட்டித்தலையிலிருந்தகம்ழலருந்தளிருமெடுத்திறைஞ்சிச் [த
சூட்டித்திருமுன்னிலைக்கலத்திற்றூயவிறைச்சிப்போனகம்மை
நீட்டற்கரியபெரும்பொருளேயெந்தாயுண்கென்றினியசொலி
யூட்டிப்பிரியாதருகுநின்றானுவகைக்கடற்குக்கரைகாணான். ( )

காலமங்கதில்வேடர்தந்தலைவனைக்காணார்
சாலவச்சுறீஇக்காடெலாந்தேடியத்தடங்கோட்
டாலமூலத்தினிருந்தருளண்ணறன்னருகு
நீலமால்வரைநின்றெனநிற்பவற்கண்டார். (ககச)

அருகுசென்றடைந்தையநீயெங்களையகன்றிப்
பெரியமால்வரையடைந்ததென்பிழைத்தனங்கொல்லோ
பரிதிவானவனண்பகல்கடந்தனன்பசித்தாய்
முருகவிவ்வுழிநிற்பதென்வருகெனமொழிந்தார். (ககரு)

கரைந்தசொற்கெலாமெதிர்மொழிகொடாமையிற்கவன்று
பெருந்தகாயுனக்கெங்கண்மேன்முனிவென்கொல்பேசாய்
வருந்திநீயிவண்வந்தமையறிந்திலம்வள்ளா
லிரங்குவார்கழனின்னடியறியவென்றிசைத்தார். (ககசு)

மற்றதற்குமொன்றுரைத்திலனிற்பவம்மறவர்
கொற்றவில்லுடைக்குரிசினீயுளத்திலென்கொண்டாய்
சற்றுமெம்மிடத்தன்பிலையாயினைதலைவ
குற்றமெம்வயிற்கண்டதுண்டேற்பிறகூறாய். (ககஎ)

என்றுபற்பலதிறத்திறனுரைக்கவுமிளையோ
ஞென்றும்வாய்திறந்தானலனேவியம்போலக்
குன்றவில்லியைநோக்கிநின்றனனவர்குறித்து
மன்றவெஞ்சினமன்றிதுவெனவெனமருண்டார். (௧௧௮)

இங்குநின்றவிதெய்வதமிவனிடத்தேறித
தங்கிநின்றதோவெனவெகாலோவறிகிலந்தமியே
மங்குநமமொழிவருபவனலனிவனந்தோ
நங்கடொல்குலதலைவனாநாகற்கென்னுரைப்போம் (௧௧௯)

தந்தையாகியதந்தையந்தேமொழிதனையன்
மந்தயானைபோலென்மகனெங்கெனின்மறுசொ
லெத்திறத்திறற்சொல்லுதுமெனப்பலவிரங்கி
யெய்ததுநின்றனாவசிககவோருபாயமுமில்லார். (௧௨௦)

குழைகருநோன்சிலைநாகனோடிசசெயல்கூறி
யழைத்துவநதனமெனிலவனெத்திறததாலும்
பிழைக்குமாறியற்றுவனெனத்துணிந்தனர்பெயர்ந்தார்
தழைத்தலைப்புலாஞறும்வாய்ச்செய்யகட்சவரா (௧௨௧)

இதுமுதல்(௨)செய்யுள்இரவுக்குறி.

அன்னகாலையிலாயிரங்கதிர்ச்சுடரரசன்
மன்னுதிண்ணனன்பப்புறத்துலகெலாம்விழுங்கப்
பன்னுவேமெனப்போதல்போற்குடதிசைப்பராரைச
சென்னிவான்றொடுமலைமறைந்தானிருள்செறிய. (௧௨௨)

அரவுமிழ்ந்தசெம்மணிக்கணமிமைத்தலினலரி
யிரைதிரைக்கடன்மூழ்கியுங்கங்குலங்கில்லை
யிருள்கெடச்சுடர்விரிதருவிலைவரம்பில்லா
வுருவமாமணிபலவுளவிடத்திரவுணடோ. (௧௨௩)

அண்ணலைக்கொடுவிலங்கினங்குறுகுதலஞ்சி
ச ண்ணுதிக்கணைதொடுத்தகூன்வில்லொடுமறந்தும்
கண்ணிமைத்திலனுகியேவைகறைகாறு
மண்ணெழுப்புரைதோளனின்றனிறைமருங்கு. (௧௨௪)

அன்பரன்பினுக்ககப்படுபேரருளாழிக்
கின்பநூன்றிருவமுதமாக்கியவுளதெண்ணி
வன்பெருஞ்சிலைத்தடக்கையான்வைகறைப்போது
பொன்பரந்தொளிர்மால்வரைச்சாரலிற்போந்தான, (௧௨௫)

சூரியனுதித்தல்.

வீட்டவாவுடையார்க்கருடருமொருவிமல
னாட்டமாகியதான்கொளபுண்ணாற்றிநம்பி
மேவட்டமாடுதல்காணியவிரும்பிவந்தென்னக்
கோட்டவார்திரைக்கடலெழுந்தான்சுடர்க்கோமான் (௧௨௬)

இதுமுதல்(௫)செய்யுள்சிவகோசாரியார்மகிமைகூறல,

பொங்குவெஞ்சினப்புண்கமழ்வாளுகிச
சிங்கமன்னானசெயனிற்கமற்றினிக
கங்கைவாசசடைக்கண்ணுதருண்முத
றங்குநெஞ்சத்தவன்செயல்சாற்றுவாம. (௧௨௭)

அருளுமானுப்பொறையுமறிவொடு
தெருளுநோன்புஞ்சிவனிடத்தன்பினோ
டிருளிற்றீரவாவின்மையுங்கல்விய
மருளின்மெய்ம்மையுமானுருவாயினான். (௧௨௮)

வெறுப்பில்சந்தனமெய்யெலாம்பூசிநின்
றிறப்பவின்பமியற்றுநர்தங்கணுங்
கறுதவெழுந்தெதிர்காயழற்பெயறுதன்
புறத்தூறுவார்கணுமொத்தவுளத்தினான். (௧௨௯)

நீடுநகார்க்குழனீளறிவாள்விழி
வாடுஞ்சிற்றிடைமாதர்கள்புல்லினு
நாடுந்தன்னுளந்தாயெனநண்ணுவா
னோடும்பொன்னுமொருங்கொநோக்குவான். (௧௩௰)

ஈசனார்தம்மிணையடித்தாமரைப்
பூசைசெய்தொழிலாப்பூண்டுசெய்திடு
மாசைமேல்கொண்டருமனத்தான்சிவ
கோசனென்னுங்குணப்பெருங்குன்றனான். (௧௩௧)

இதுமுதல்(௨)செய்யுள்சிவகோசாரியார்பூசைக்குச்செல்லல்,

இரவிவந்தெழுமுன்னமெழுந்துபோய்
முரிதிரைப்புனன்மூழ்கிவிதிமுறை
வினைசெய்போதொடுமென்புனலுங்கொடு
புரிசடைப்பிராற்பூசிப்பமெய்தினான். (௧௩௨)

தலைமிசைத்திருமஞ்சனந்தாங்குபு
மலர்பெய்கூடையுமேந்துபுவலக்கினை
விலகுமணணறனைனுமமவிளமபுபு
புலவனையன்றிருமுனபுபோயினான். (க௯௩)

இதுமுதல்(௫)செய்யுள் சிவபெருமானுக்குமுன்சிந்தியவூன்களைக்கண்டுசிவகோசாரியாரமனநொந்துவருந்துதல்.

தேன்குலதொடுசெவ்வழிவண்டுளர்
கான்கடுக்கையங்கண்ணியன்முன்பெலா
மூன்கிடத்தல்கண்டுள்ளநடுங்கியே
தான்குறித்தயலோடினன்றாழ்விலான். (க௯௪)

மேவார்வந்தடிபணியும்விண்ணோர்கண்முடிமணிக
ளோவாதுகிடந்தொளிருமுடையபிரான்றிருமுன்ன
ராவாவிக்கொடும்பாவமார்செய்தாரிதுசெய்யத
தேவாதிதேவனார்திருவுள்ளமிசைந்தாரோ. (க௯௫)

கொல்லாமையறியாமைக்குணமாகக்கொண்டொழுகும்
பொல்லாதசிலைவேடப்புலைஞரோயிதுசெய்வா
ரொல்லாதசெயலிதையன்புடையோர்கள்கண்டக்கா
ணில்லாமலிறந்திடுவர்நிற்கின்றேன்கொடுவினையேன். (க௯௬)

இதுமுதல்(௪)செய்யுள் ஆலயத்தைக்கோமயத்தால்சுத்திசெய்துபூசைமுடித்தல்.

என்றுபலபலகூறியிணையிலானழுதிரங்கிக்
கன்றுமிடற்றிறைபூசாகாலமிகத்தாழ்க்கநா
னின்றதனாற்பயனென்னேயெனநினைந்துபுலவெல்லாந்
துன்றுமலகாலகலத்துடைத்தாப்பிநீர்தெளித்தான். (க௯௭)

பின்னரடைந்தலைபுரட்டும்பெருந்தீர்த்தம்படிந்தாடிச்
சொன்னமறைமந்திரத்தாற்றூய்தன்மைகடிந்ததற்பின்
மன்னுருத்திரசமகநமகத்தால்வானவர்கோன்
சென்னிமிசைப்புனலாட்டித்திருமலர்கொண்டருச்சித்தான். ()

முன்னர்நின்றுகைதலைமேன்முகிழ்த்திருகண்ணீர்பாயத்
துன்னியமெய்ம்மயிர்பொடிப்பச்சுடுதழல்வாய்ப்பட்டவரக்
கென்னமனநனியுருகியிளகமிகநாத்தழும்ப
மன்னுமனனொடுசாமமறைக்கீதம்பாடினான். (க௯௯)

பற்பலகால்வலஞ்செய்துபணிந்தரிதுநீங்கிப்போய்ச்
சிற்பரனூரடிமறவாச்சிந்தையன்றனனிடத்தடைந்தான்
முற்பகலவேடர்களேற்றமுழுநோனபாலவதரித்த
விறபுகொர்மழையனனவிடலைசெயல்விளம்புவாம். (௧௪௰)

இதுமுதல்(௨)செய்யுள்திண்ணனார்வேட்டையாடிச்
சிவபெருமானைமுன்போற்பூசித்ததுநீங்காதுநின்றமை.

எழுவினங்கவற்றுதோளானேறுகாற்பன்றிசெல்லும்
வழியறிந்தொளிநின்றெய்துமான்றுயிலிடனறிந்து
குழைநெடுஞ்சிலையிற்பூட்டுகோலுடலுருவவெய்து
முழுவலன்புடையானமுன்போலுறுசுவையமுதமைத்தான்.

பின்புகோற்றேனிரம்பப்பெய்துகொண்டிறைபசிக்கு
மென்பதாற்றுன்றொடுத்தவேவெனவிரைவினோடி
முன்புபோற்பூசைமுற்றிமுனிவிலின்னமுதருத்தி
யன்பினாற்கடலினன்னனருகுநீங்காதுநின்றான். (௧௪௨)

திண்ணனார்செய்தியைநாகனுந்தத்தையுந்தெரிந்துவசப்படுத்
தற்குமுடியாதுநீங்கினமை.

அந்தவேலையில்வில்லோராலரும்பெறற்புதல்வன்செய்தி
தந்தையுந்தாயுங்கேட்டுத்தணிப்பருங்கலுழ்ச்சிகொண்டு
வந்துபற்பலதிறத்தால்வசிப்பவுமவசமாகானாச்
சிந்தைநொந்தினியென்னென்றுசென்றனாமகனிற்றீர்ந்தே.

திண்ணனார்தாய்தந்தையர்வந்தமையறியாதுசிவபெருமா
னிடத்தில்அன்புசெலுத்தியிருந்தமை.

அன்னவரடைந்தவாறுமகன்றதுமறியாதண்ண
றன்னொடுபிணித்தநெஞ்சிற்சவரர்கோன்பகற்போதெல்லாங்
கொன்னவில்விலங்கினீட்டங்கொன்றிறைக்கமுதருத்தித்
துன்னிருட்காலந்துஞ்சான்றொண்டுசெய்தொழுகாநிற்ப ()

சிவகோசாரியார்முன்போலூனைக்கண்டஞ்சிசுத்திசெய்து
பூசித்துத்துன்பத்திலாழ்ந்தமை

வழுவறுமுனியும்வந்துவைகலுந்திருமுனூன்கண்
டழுதழுதிரங்கியேங்கியகற்றுபுபுனிதஞ்செய்து
பழுதிடையவற்பூசித்துமனந்துயர்க்கடலினாழ்த்தி
யொழுகிடமற்றவன்பாலுறுதுயரொழித்தல்வேண்டி. (௧௪௫)

இதுமுதல்(௮)செய்யுள்சிவபெருமான்ஐந்தாநாளிரவில்
சிவகோசாரியார்க்குத்திண்ணனார்பெருமைகூறல்.

கங்குலந்தாவதன்கண்கனவிடைத்திருக்காளத்திச்
சங்கரன்வந்துசொல்லுந்தவத்துறைபயின்றமேலோ
யிங்குநீநம்முன்கண்டதிறைச்சியென்றினையல்வாழி
யங்கதுநாமருந்துமரும்பெறலமுதங்கண்டாய். (௧௪௬)

அதுநமக்கிடுவோன்செய்தியறைகுதுமம்மதெய்வ
நதிபலபடிந்துநோற்றநவையிருணங்களசெய்தும்
விதிபுறங்கண்டுபெற்றமெல்லெழின்மகன்மேற்றாய்க்குப்
புதியவன்பெனைத்தனைத்தப்புண்ணியற்கென்மேலன்பு. (௧௪௭)

மற்றவன்செருப்புக்காலான்மணங்கமழ்நமதுசென்னி
யுற்றபூமாற்றுங்காலத்துடம்பெலாமயிர்பொடிப்பச்
சிற்றிளமகன்பூங்கையாற்றிருமுலைவருடப்பெற்ற
பெற்றதாயென்னநெஞ்சம்பெரிதுருகுதுமாலன்ப. (௧௪௮)

ஞர்தடர்முனிவநம்மேலவனுமிழ்கின்றதியாற்றுட்
டநதநீராயினன்றேதாழ்சடைமுனிவராட்டு
நநதுமந்திரநன்னீரினனியினிதெனலாமுண்ணின்
றுநதிமேலெழுந்துபொங்கியொழுகியபேரன்பாமால். (௧௪௯

எள்ளுகிருழுவைநோன்றாண்மாதவக்கிழவன்முன்னே
றோரளியவாழ்ந்ததுநாமமோராயிரமுனைத்துச்சாத்துவ
கள்ளவிழ்மலரினனான்கழுத்துறவளைந்துசூட்டு
மென்னாறுமயிர்கள்சூழ்ந்தவீரம்மலமெமக்குநல்ல. (௧௫௦)

இந்திரன்முதலோர்செம்பொனெரிபணிக்கலத்திலேந்து
மந்தரவரையினாழிமதித்தவாரமுதமெல்லா
முந்துதன்வாய்ப்பெய்தாய்ந்தமுழுச்சுவைச்சூட்டிறைச்சி
வெந்திறற்றந்தபின்னர்வேம்பொடுகவுமான. (௧௫௧)

ஏசுதலிலாவறத்தோயெமக்கவனெமமுனீன்று
மாசில்பேரன்பினால்வாய்திறந்துரைக்குஞ்சொற்போ
லாசகலறிவின்மிக்கவைம்புலப்பகைவர்பாடுங்
காசறுசாமவேதகானமுமினியதன்றே. (௧௫௨)

அவன்மனநமக்குக்கோயிலவனுரைபலவுமோத்தா
மவன்முயன்றொழில்களெல்லாமறத்தொழிலையில்லை
யவனியில்காட்டுகின்றாமன்பநீநாளையேவந்
தவனறியாதவண்ணமயலொளித்திருத்தியென்றான். (௧௫௩)

இதுமுதல்(௧௧)செய்யுள்ஆறுநாள்சிவபூசையின்கதை.

இன்னணபலவுங்கூறியினித்துயரொழிதியென்று
பொன்னிறம்பழுத்தகொன்றைப்புதுநறுங்கண்ணிவேய்ந்த
சென்னியந்தணன்மறைந்தான்சிவகோசமுனியெழுந்து
முனனவன்கருணையாற்சொன்மொழிநினைந்ததிசயித்தே. ()

ஞாயிறுகுணதுகுன்றநண்ணுதன்முன்னமேபோய்ப்
பாயலைமுகரிநன்னீர்ப்படிந்துநித்தியநிரப்பி
யாயிரம்பெயரினான்றனருச்சனைமுடித்துமற்றத்
தூயநல்லிலிங்கத்தின்பின்றோன்றிடாதொளித்திருந்தான். ()

முனிவருமுன்னம்வேட்டமுன்னுபுசென்றவென்றிக்
குனிசிலைமறவர்த்தாங்குங்கோமகன்வேட்டமாடிப்
புனிதனுக்கமுதங்கொண்டுபொருகெனமீண்டானங்கட்
பனிதருதுன்பங்காட்டும்பற்பலநிமித்தங்கண்டான். (௧௫௬)

வழியிடைநிமித்தமென்னமற்றியான்கண்டவெல்லாம்
பழிபடுநிமித்தமென்னைபாலஞ்சோர்குருதிகாட்டு
கழிசுவையமுதமுதங்கண்மணியுயிரெனக்கா
மழகனெம்பெருமானென்னுற்றனன்கொலோவறிதறேற்றேன்.

எனமனங்கலங்கியொய்யென்றெறுழ்வலிக்காலைசெல்லச்
சினவிடைக்கலனுயர்த்தசெக்கரீர்ஞ்சடைநுதற்கட்
புனிதன்மற்றவனன்பெல்லாம்புண்ணியமுனிக்குக்காட்ட
நினைபுதன்வலக்கண்செம்புண்ணீருறநின்றான்கண்டான். ()

காண்டலும்வாய்நீர்சிந்தக்கையிலூன்சிதறவம்புங்
கோண்டருசிலையும்வீழக்குஞ்சிப்பூவிறையவாட்டு
நாண்டொடரற்றகாலைநாடகப்பாவைபோலத்
தூண்டருதடந்தோட்காளைதுண்ணெனநிலத்துவீழ்ந்தான். ()

நெடும்பொழுதுள்ளுயிர்ப்புநின்றுயிருலந்தாரென்னக்
கிடந்துபின்கையாறெய்தக்கெடுநினைவடைந்தெழுந்தே
யொடுங்கலிறுயராநெஞ்சமுன்னப்பட்டுருமேறுண்ட
மடங்கலேறென்னநம்பிவாய்விட்டான்கண்ணீர்வார. (௧௬௦)

முழுவலித்தடக்கையாற்றன்முகமெலாங்குருதிபொங்கி
யொழுகியவடித்துக்கொண்டானுறுகண்ணீரவெள்ளம்போர்த்த
வெழில்கனிமார்புவீங்கவெற்றினான்றலைபிளக்கக்
கழிதுயர்க்கடலினாழ்ந்தான்கல்லொடுமோதினானால். (௧௬௧)

ஓடுவன்மீள்வன்வீழ்வனுருள்குவனெழுந்துவிம்ம
னீடுவனந்தோவென்பனெட்டுயிர்ப்பெறிவனெஞ்சம்
வாடுவன்பொங்கிப்பொங்கிவாய்விடுமுகத்தழுதகையோன்
மூடுவனெழுவன்கைக்கண்மோதுவனறைகளோடே. (க௯உ)

எவ்வமிலெந்தையார்க்கிங்கிதுவந்ததெனக்கொன்றோராம்
வெவ்வலியழற்சீற்றத்துமேட்டியரோவன்றி
யிவ்வனைவிலங்கின்றீங்கோயாதெனவறிந்தேற்றறமேற
னைவுறுதெய்வத்தைக்காணிலாவிகூடுணிலேன்றே. (க௯ங)

மலையிடையெனக்குவாய்த்தமரகதமணியேசெப்பொ
னிலகொளிக்குன்றேயெந்தாயெம்பிரானின்கண்புண்ணீர்
கலுழ்சரற்கென்னேகொல்லோகாரணந்திருவாய்சாற்று
பலாவிலையென்கொலென்றுவிசோர்ந்துசென்றான். ()

கையினிற்றுடைத்தான்பல்காற்றாலுசறவிராதாக
கையனைத்தழுவிக்கொண்டானலறினனெமையோதெல்லாம்
பையெனவிழ்த்துப்பட்டைபுரசிலைப்பிரிந்துதந்து
பெய்யிஞ்ஞாய்த்ருவென்றுபெயர்ந்தனன்மருந்துகொய்ய. (க௯ரு)

கானெலாம்புகுந்துசென்றுகண்டனவெல்லாங்கொய்து
கூனுலாஞ்சிலைக்கைமேட்டோர்காமகன்றனைவிறப்போந்து
வேனிலாற்காய்ந்ததேவின்விழியிடைப்பெய்தான்சோரி
தூனிலாவண்ணங்கண்டானலறலையனுபறுவிசோர்ந்தான். ()

யானினியிதற்கென்செய்வனெனவெண்ணினிற்பவுறுக்
கூனிடல்வெண்டுமெனறுமுறைகண்டுதன்கண்ணொராங்கி
லானவன்றடங்கணிட்டானைமாறுமென்றவலித்துக்
கானவர்பெருமான்றன்கண்கணையினாலிடந்திட்டானால். (க௯எ)

இடந்ததன்கண்ணையண்ணலிறைகண்ணிலப்பச்சோரி
மடந்தையோர்பங்கனெங்கோமாறநின்றதனைக்கண்டா
னடங்கருமகிழ்ச்சியென்னுமாழ்கடலதனுட்டாழ்ந்து
முடங்குளைமடங்கலன்னான்முழவுதம்தோள்கொட்டியார்த்தான்.

ஓடினான்றிசைகளெல்லாமுடம்பெலாங்குலுங்கநக்கான்
பாடினான்வாயில்வந்தபடியெலாங்கைகள்கொட்டி
யாடினான்றுள்ளித்துள்ளியாரவாரித்தானின்று
நாடினான்செய்தசெய்கைநன்றுநன்றெனவியந்தான். (க௯௯)

இன்னணமுகமைவெள்ளத்திடையவனுலாவும்வேலை
முன்னவன்பின்னுமன்னூன்முதிரந்தபேரனபுகாட்டச
செந்நிறக்குருதிமற்றைததிருவிழியிலுஞ்சோரவித்தா
னன்னதுமைந்தனூர்வவாகவிகுடிததததன்றே. (கஎ0)

எரிகிாயத்துணின்றுமேறுபுதுறக்கம்புக்கா
ஞெருவன்மற்றதனுட்பின்னுமவீழ்ந்தெனவுவகைமாறிக்
கரையிலாத்துன்பவெள்ளக்கடலினுளழுந்தியேங்கி
வரைபுரைதோளான்பின்னுமருந்துடைமையிறநெளிந்தான். ()

இன்னுமோர்கண்ணெனக்குண்டாதலினிதற்கஞ்சேனென்
றன்னதுகளைந்தகாலையையாகண்ணறிதற்காகத
தன்னொருசெருப்புக்காலைத்தம்பிரான்கண்ணிலூன்றிப்
பின்னகணைகண்வைத்தானபிரானதுபொருக்கலாற்றான். ()

திண்ணனூர்க்குக்கண்ணப்பனென்னுநாமகரணமபெற்றமை.

மறைமொழிபிறந்ததம்வாய்மலர்திறந்தருட்பேராழி
யிறைவர்கண்ணப்பநிற்கவெனமுகமனமொழிந்துகொண்டே
கறையணற்கணகணத்தகையினூற்பிடித்தாசெங்கை
யுறுகறைப்பொலமபூமாரியுமபாமண்புகைதயபவெய்தார். (கஎ௩)

கண்ணப்பனூயனூசிவபெருமானைவணங்கசிவகோசாரியா
ருமவணங்கினமை.

குன்றவர்பெருமான்கையிற்கூர்ஙகணைவிட்டெறிந்து
கன்றினமடமானேந்துங்கணனுதலடிபழுங்கஞ்சந
தன்றலைமிசைபுனைந்தானசைவனைவதிகனிறுமபூ
தொன்றியவுளத்தனூகியொருதனிமுதல்வைறூழ்ந்தான். (கஎ௪)

சிவபெருமான் அவ்விருவரையுந்திருவுருவிற்
கலந்துகொணடமை

மைதிகழ்மணிமிடற்றுவார்சடையெம்பிரானக்
கைதவமிலாமைமிக்ககருணைபங்கண்ணனேகி
மெய்தழனமெணின்றுவிரிவறமனமொடுகிச்
செய்தவர்தமக்குங்கிட்டாத்திருவுருக்கலந்துகொண்டான் ()

நூலாசிரியர்.

அற்றைநாண்முதலாவையமண்ணல்கண்ணப்பவென்று
சொற்றதேபெயராச்சொல்லுஞ்சுடாமதிக்காந்தம்வேடர்
சிற்றிடைலார்முகத்தைததிஙகளெனவெருமுக்குக்தெண்ணீ
ருற்றருவிகளாய்த்தாழுமுயர்மலைகாவலற்கே. (கஎசு)

...ன்னத்திங்கள்வேணியமறைத்தவிறைவான்றோய்
சென்னிக்குனறுவாழ்நர்களசோமான்செயல்கூற
மன்னுட்களிகொண்டையலடித்தாமரைசூடிப்
பன்னறகினியதோர்கதையினுமபகர்கென்றான். (௧௭௭)

தீதறவுரைத்தனஞசிலைவல்கண்ணப்பன்
காதைநக்கீரனார்கதைவிளம்புதும்
யாதவமனையாந்தினிதுகேளென
மாதவவடிவருள்வள்ளல்கூறுவான். (௧௭௮)

கண்ணப்பச்சருக்க முற்றிற்று.
ஆகதிருவிருத்தம-௯௫௫.

நக்கீரச்சருக்கம்.

இதுமுதல்(௨௰) செய்யுள் பாண்டிநாட்டுச்சிறப்பு.

அமுதுறழ்தமிழொண்முத்தமைச்சந்தனமெல்வாசங்
கமழ்தளிர்தெனறலென்றுகரையருபொருள்படாம [த்
விமிழ்கடல்வளைப்பெலாந்தோனறெண்பொருள்படுநாடெள்ளி
தமிழ்முதல்பிறக்குநாடாய்த்தயங்குமாற்பாண்டிநாடு. (௧)

மலை

தன்கால்சுமக்குமுறுப்பிலான்றனனேவலராணிலைகலங்கிப்
பொன்காறிதலைமுலைமடவார்ப்பொருத்துதுணையாமாநிலத்து
வன்காறரியாதுழல்வாரைததலையாற்சுமக்குமலையைக்கு
மின்கார்மழைதோய்முடிமலயவிலங்கலுடைத்தத்திருநாடு.

(இ-ள்) தன்காலினாற்சுமக்கப்பட்ட அனங்கனாகிய மன்மதனது-பாணமாகியமலாகளாற்றமதுநிலைகலங்கியசுந்தரமூர்த்திநாயனாரை - பொன்னொளியைவீசுகின்றதேமல்படர்ந்ததனங்களையுடைய பரவைநாச்சியார் சங்கிலிநாச்சியாரென்னு மிருவரிடத்தும்-சேர்க்குந்தூதாக-பெரியபூமியின்கண்வலியகால்தங்காமலுழன்றவராகியசிவபெருமானை - முடியினாற்சுமக்கின்றகைலைமலையைப்பழிக்கும்-மின்னலையுடையகரியமேகங்கள்படிகின்றசிகரத்தையுடையபொதியமலையைஅப்பாண்டிநாடுடையது-எ-று. (௨)

நதி.

வானோரமுதஞ்சாபத்தான்மண்ணிற்புனலாயொழுகியது
தானோநிலத்தினியல்பாற்றன்றன்மைதிரியாவரயபெற்ற
மானீரோமற்றிதுவென்னமதுரங்குடிகொண்டெஞ்ஞான்று
மானுதொழுகும்பொருநையாற்றரசுமுடைத்த்திருநாடு. (௩)

குறிஞ்சிநிலச்சிறப்பு.

கறங்குபன்மணியருவியைத்துளியொடுகலந்து
நிறங்கொண்மாமணிசேணிடைச்சிதறிடநெடுங்கைப்
பிறங்குவெண்பிறைக்கோட்டியானைகண்மதப்பெருநீ
ரிறங்குமாமுகத்தேற்பனகுறிஞ்சியினிடங்கள். (௪)

இதுமுதல் ௩ செய்யுள் முல்லைநிலச்சிறப்பு.

கொன்றைபூத்துழைதன்னிடங்கொண்டுகூர்ங்கோட்டு
வென்றிமேறுபெற்றண்டரைத்தாங்குபுவியா
தென்றும்யாறுதன்றலைக்கொடுமுககணெம்மிறைபோற்
றுன்றுபல்பசுச்சேரிடமாய்முல்லைதோன்றும். (௫)

குழலினோசையுந்தயிர்கடையொலியுங்கொல்லேறு
தழுவுமாப்புமானினமணியரவமுந்தண்ணென்
செழுமலர்க்கொன்றைபடுசுரும்பிசையுமவெஞ்சினத்த
மழவிடைக்குலம்வாய்விடுமுழக்கமுமாரு. (௬)

போர்விடைக்குலமுயர்ந்தெழுபுற்றுமண்சிதறக்
கூர்மருப்பினாற்குத்துபுதுகளேழக்குளம்பா
லாரழற்சினத்தொடுநிலந்தொட்டிமிலசைய
வூரிவாய்விடுமுழக்கம்விண்ணேற்றொருடுமுரணும். (௭)

இதுமுதல் ௯ செய்யுள் மருதநிலச்சிறப்பு.

தாமரைக்குவளையாம்பல்சங்குசைவலமீனன்ன
மாமைவண்டாமரைபகன்றல்கமுகமென்றவைநிறைந்து
காமருமருதமாதாகவினுறப்புனைமைப்போனவ்வத்
தோமினமாதிரிகையெல்லாந்தொகுத்தோரிடத்தையொக்கும்.

அன்னமங்கலாரணிநடைகற்கவேட்டனையர்
பின்னுழன்றுழன்றடிசிவந்தும்பெருமையினான்
மன்னுமெய்விளர்த்ததுபெறவனத்தினுட்பதும
மென்னுமாதனத்திடையிருந்திருந்தவமியற்றும். (௯)

கழனியுட்புகுந்துறுவலிப்பகட்டினேர்கடவி
யுழுநரோதையால்வெரீஇயெழுந்தும்பரிற்பறக்கு
மழகின்மென்சிறையோதிமத்தணிசிறையடித்த
லொழுகுவான்கங்கைவண்டினையெறிந்திடலொக்கும். (௧௦)

சேல்களுண்டடார்த்தியமென்சிறைச்செய்ய
காலவோதிமஞ்சிறுதினையசைக்குமென்கமலக்
கோலநாண்மலர்ச்சேக்கையிற்பெடைதழீஇக்கொண்டு
சாலும்வண்டிசைகேட்டுறங்குவமலர்த்தடங்கள். (௧௧)

மாமலர்க்கணையோன்சிலையாயுயிர்வருத்துந்
தீமையின்பயனுறவெனமள்ளராறசெய்ய
காமர்தீங்கரும்பாலையாடப்படுங்கவ்வை
தாமரைக்கணெற்போர்கடாவிடுமொலிதாழ்க்கும். (௧௨)

யாழுழத்தியர்காற்கிணையாயிழிபெய்தத்
தாழுலைத்தடமிடறெருங்கிகாததுயர்தருகுச்
சாழுருக்குதுமெனத்தெங்கினகாய்விழத்தாக்கிக்
காமாராகிளய்கமுகொடிப்பனவராற்கணங்கள். (௧௩)

வளைகளொப்பனபோரொழுக்கியபுரிவளையி
னருவியொப்பனசுற்றுபாகம்புனைகயலைசூழ்
கருமுகிற்குலமொப்பனதீங்கழைகரும்பின்
றிளவற்றினைச்சூழ்ந்தகாடொப்பனசெறிந்து. (௧௪)

நிரந்தமஞ்சள்கள்வாழையின்குலைதொடுநெடிய
வரம்பைபாளைவாய்க்கமுகெழிற்குலையினையடுக்கு
முரிஞ்சுமற்றவைசெங்கினெறுகுலையையவ்வுயர்ந்த
குரும்பைநெட்டிலைத்தாழைதெருமுகிற்குலத்தை. (௧௫)

கருந்திண்கோட்டனகுவிமுலைசசெய்யகட்காரா
னிருந்தண்பன்மலரிலஞ்சிபுண்பேய்தகிடுமிளைஞர்
பெருந்தண்மாம்பழமெறிகருடபின்குணில்பிறங்கு
சுரும்புண்டாமரைத்தடத்துவீழ்ந்தனக்குழாந்துரக்கும். (௧௬)

நெய்தனிலச்சிறப்பு.

குளிர்கொண்முத்தொடுமுகையிறசெய்சிற்றிலிற்குழிசி
வளையுமிப்பியுங்கொண்டனத்துவிமேல்வயங்கு
மொளிகொள்செந்துகிர்ப்பாவையையிருத்திமற்றுள்ளங்
களிகொள்பேதையராடுவபுன்னையங்கானல். (௧௭)

இதுமுதல்(௩)செய்யுளதிணைமயக்கம்.

ஒழுகுதீம்புனற்கொழுங்கயலொடுவாரால்கொடுத்துக்
கழியுநுண்ணிடைக்கொடிச்சியர்கொடிச்சியர்கையிற்
பழுதிலின்சுவைக்குறிஞ்சித்தேன்சுடர்கெழுபசும்பொற்
குழைகடந்தகட்கடைச்சியர்கடைச்சியர்கொள்வார். (௧௮)

முருங்கெயிற்றியரெயிற்றியர்கருங்குழன்முல்லை
யரும்புவிழ்ந்தபூமுடிப்பர்களணிமுலைபாகும்
பெருங்குடத்தியர்குடத்தியர்பிறங்குகோங்கரும்பு
விரிந்தபூவினுட்பொற்றுகள்பூசுவர்மெய்யில். (௧௯)

கொம்பரொத்தசிற்றிடையுழத்தியர்கள்கட்கொண்டு
பம்பரத்தியலாடவர்மனம்படப்பார்த்த
சம்பரத்தியமூலப்பரத்தியர்தளர்மருங்கு
லம்பரத்தியர்பரத்தியர்விலைமுத்தமளப்பார். (௨0)

இதுமுதல் (ங)செய்யுள்மதுரைமாநகரின்சிறப்பு.

இன்னதன்மையவளங்கெழுபாண்டிநாடென்னு
மன்னமன்னவடிருமுகமண்டலமாகி
ரன்னும்விண்ணவர்பொன்னகரத்தினைமறக்கும்
பொன்னினன்மணிமாமதின்மதுரையம்புரமே. (௨௧)

தேடிநான்முகன்செங்கண்மால்காண்கிலான்றிங்கள்
சூடினனடியார்மனத்தான்மறைத்தொகுதி
பாடினனருளாலறுபத்துநாலாட
லாடினனதிலெனினதன்பெருமையாரறைவார்.. (௨௨)

வைகைநதியும்-திருவாலவாயும்.

மொய்வம்பார்மலர்மிகநனிபோர்த்திசைமுழுதுஞ்
செய்வண்டார்த்திடவொழுகுறும்வைகைவிண்செல்லு
மைவந்தாடொளிர்மணிசெய்பொன்மாடமாமதுரை
தெய்வஞ்சாத்தியபன்மலர்மாலையிற்றிகழும். (௨௩)

நிலைபெயர்ந்தயல்செல்கலாத்தாரகைநிரையி
னிலகிவம்பலரிவையியங்காவகையென்னென்
றலகில்விம்மிதமுறச்செயுமந்தரத்தகடு
தலையுரிஞ்சுயர்கோபுரத்துறுசுடர்ச்சாலம். (௨௪)

அங்கண்மாடத்தின்மேற்பயின்மடந்தையரனம்வான்
கங்கையங்கமலத்திரள்வளையவூண்கருதிப்
பொங்குமாசையிற்புகவதிலுறுமனமிவைக
டங்கடொல்குலமன்மையிற்றனித்தனியிரியும். (௨௫)

மெலிநுசுப்பினர்களிமயின்மாடத்தின்மேற்றங்
கலிபகைப்பெரும்பாம்புகள்வைகலுநடுங்க
வுலவலாலிருசுடர்களுநனியுளமுவந்து
மலிபொன்மாடத்திற்றமகதிர்வேறுருவழங்கும். (௨௬)

விண்டொடர்ந்தவேரங்கடம்மேற்புறத்தாடும்
பண்டருங்குதலைப்பசுங்கிளிகடம்பணைதோட்
டொண்டைவாயினர்விழைதலிற்பிடித்திடத்தொடரும்
வண்டில்பூங்கண்ணிவிஞ்சையர்சூழ்தரவயங்கும். (௨௭)

விண்ணகட்டினைத்தொடுமுடியேறுதல்வேட்ட
வெண்ணிறப்புறாப்பறந்தருகேசெலவிளங்கு
மண்ணுறாதநியசெம்மமணிவேரமாமலரி
னெண்ணிறத்தனங்தேடழற்றாணுவையொக்கும்.　(உ௮)

நெடியவெண்சுதைமாடத்தின்விரிந்தவெண்ணிலவுங்
கடவுள்வான்கங்கைவெள்ளமும்வேற்றுமைகாணப்
படுகலாமையிற்கங்கைவேட்டெய்தியபரிதி
வடிவமென்சிறைப்புட்களோடன்னங்கண்மருளும்.　(உ௯)

இருவிசும்புதோய்மாடமேற்சுருங்கையிலிருந்து
திருவிளங்குமாநகரணிபார்த்திடுஞ்செய்ய
வரிநெடுங்கணார்தோட்கிளிகொதுதலின்வளர்ந்த
வுருவிளங்கமுகின்குலைசெழும்பழமுதிர்க்கும்.　(௩௦)

இதுமுதல்(௰உ)செய்யுள்வழங்கியசூடாமணியென்னும்
டாண்டியராசன்சிறப்பு.

இனையவாம்பெருவளம்பலசிறந்தவவ்விணையி
லனகமாநகர்வெண்குடைச்செய்யகோலரசன்
புனிதவானவன்றலைக்கொளத்திங்களாடபுத்தே
டனதுதொல்குலவிளக்கமோர்வழுதிடைந்தாரான்.　(௩௧)

நடுக்குஞ்சரதனமாமுடிநாகத்திறைவனவாழ்
வெடுக்குஞ்சரவணமைந்தனொடிணைவான்முகப்புகர
மூடுக்குஞ்சரமலையான்மலையுறழ்தேர்பலவுடையான்
றொடுக்குஞ்சரமழைபாற்பகைசுடுதீப்பலவவித்தான்.

(இ-ள்) கூட்டமாகிய அரதனங்களைப்பதித்தபெரியமுடியை யுடையவிண்ணுலகத்திற்கிறைவனாகிய இந்திரனுடையவாழ்வுகளனைத்தையுங்காத்தருளியமுருகக்கடவுளோடொப்பவன் - முகத்திலே புள்ளிகளாகிய நக்ஷத்திரங்களைப்பெற்ற யானைமலையையுடையவன் - மலைகளையொத்தபற்பலவாகியதேர்களையுடையவன் - பிரயோகிக்கப்படுகின்ற பாணங்களாகிய மழையினால் பலபகைகளாகியசுடுகின்றநெருப்பைத்தணித்தவன், எ-று　(௩உ)

வரையாகத்தான்வளர்தோளான்செவ்
வரையாகத்தான்மதிபோல்குடையா
னரிமானனையாரணியேந்தல்பெறு
வரிமானனையாரலர்மாலையினான்.

(இ-ள்) மலையைப்போலும்வளராநின்றபுயங்களையுடையவன் - உத்தமவிலக்கணமாகியசிவந்தமூன்றுவரியையுடையமார்பையுடையவன் - சிங்கவேறுபோன்ற அரசர்களுக்கு அழகியதலைவன் - வண்டுகள்மயக்கத்தை விளைக்குமதேனைப்பெற்றுஉண்கின்றமலர்களாற்றொடுக்கப்பட்டமாலையையுடையவன்.எ-று (௩௩)

மாமாலைவண்டுபண்ணின்வகைபாடுந்துழாய்மாலை
மாமாலைவணடுபணணிமதில்களொருமூன்றுமெய்த
காமாரியீகைப்பூங்கழன்மறவாக்கருத்தினனீங்
காமாரியீகைப்பூங்கரதலத்தான்கடற்படையான்.

(இ-ள்) கரியவண்டுகள்ஒழுங்குபெறநின்றுபண்ணின்விகற்பங்களைப்பாடுகின்றதுளசிமாலையையணிந்தபெருமைபொருந்தியவிட்டுணுமூர்த்தியை அம்பாகச்செய்துஒருமூம்மதில்களையுமஅழித்தசிவபெருமானது பொன்மயமாகியமலர்போலுந்திருவடிகளைமறவாதஉள்ளத்தையுடையவன் - (கைமாறுகருதாது)நீக்கமின்றிப்பொழிகின்றமேகத்தையொத்த கொடையையுடையபொலிவாகியகைத்தலத்தையுடையவன்-சமுத்திரம்போலுமசேனைகளையுடையவன்-எ-று. (௩௪)

புயவலி-நாவு-மார்பு.

ஆடலந்திருவொடுநிலமகள்விளையாடு
நீடுசெய்குன்றமாந்தடந்தோளினனிலவும்
பாடனங்கையாடரங்கமாநாவினன்பதும
வீடுறுநுண்ணிடைமடந்தையத்தாணியாமார்பன். (௩௫)

மறையவர்க்குத்தானம.

கலசயோனியாமுனிவரன்குடித்தவக்கார்கோ
ளலைபெரும்புனன்மறிந்தும்விட்டானென்பரதுபொய்
புலமையந்தணர்பெறத்தருபொருளொடப்பொன்மா
மலையனான்பொழிதானநீர்நிறைந்தன்றுமன்றே. (௩௬)

பொய்புகல்தல்-ஒருபொருளைஏற்றல்

திரைநெடுங்கடற்றானையவ்வரசர்கோனசெந்நா
வரிநெடுங்கணார்புலவியாற்பொய்ம்மையுமறியும்
பெரியவந்தணர்மந்திரசேடையாற்பிறங்கு
மெரிமணிப்பொலந்தொடிக்கைகளேற்றலுமறியும். (௩௭)

கீர்த்தி

உலவிலண்டமாம்புதாருஆற்றிருந்தொழுகு
மலரினோன்வினைபொற்குடநிறைந்துமேல்வழியப்
புலவராமெகினக்குழாநனிதவப்புரியு
நிலவுதன்பெரும்புகழெனும்பாலினைநிறைத்தான். (௩௮)

பிரதாபம்அஃதாவதுபிரகாசம்

நிலையகன்கடலிடத்துறந்துகிர்க்கொடிசேண்டோய்
வரைகளுக்கொளிசெந்நிறத்தாதுமாதிரத்தெண்
கரிகளுக்கெழிற்சிந்தூரமாகுமக்கழற்கா
லரசாதயபிராணறனதடறறோன்றொளியன்றே (௩௯)

கொலை

வெற்றிவேற்படையவன்பிரதாபமாம்வெய்யோ
னுற்றவார்திரைப்பெரும்புனற்குவலயமுவப்ப
மற்றவன்றரியாரவசையிருளொடுவெயங்கும்
பற்றுநீக்கதிர்ச்சுடரொடுமறுதலைப்பட்டு (௪0)

தனதுஆளுகையின்எல்லை.

இத்தகைப்பெரும்பெயர்முடிவேந்தர்கோனிலங்கு
நித்திலத்தனிகதுவிகையானிலமெலாநிழற்றி
மெய்த்தசெய்யகோறடையறநடாய்த்திசைமேவு
மத்தவாரணமுகங்களிற்கயற்பொறிவரைந்து. (௪௧)

வேற்றரசர்திறையளித்தல்.

குருமணிக்குவால்பொற்குவைவிலையிலபூண்குவவு
முரணமணிப்பொலந்தோத்திரணபனததினுமுந்தும்
பரியணிக்குழாம்பிறைமருப்பீங்கவுட்பரூஉத்தா,
ளருவரைக்களிற்றினத்திறையரசர்களளக்க. (௪௨)

இதுமுதல்(௩)செய்யுள்மந்திரிகள்-சங்கப்புலவர்கள்சிறப்பு.

வெளிறினுண்புலமந்திரிக்கிளையொடுமேவி
யளவில்போகந்துய்த்தினிதுவீற்றிருந்தனனந்நா
ணளிதிரைக்கடலுலகெலாந்தமபுகழ்நிறீஇய
தளர்வில்கேள்விநக்கீரனார்முதலியசான்றோர். (௪௩)

அன்பொண்ணியவெண்ணியாங்கந்நிலையளிக்கும்
பின்புதாழ்சடைப்பெருந்தகையருளினற்பெற்ற
பொன்பிறங்கியதெய்வதப்பலகைதாம்புலமை
வன்பறிந்திடந்தரவதிலிருந்துளமகிழ்ந்து. (௪௪)

யாக்கைபெற்றவர்க்குறுதியாமறம்பொருளின்பம்
போக்கினுண்பொருளரிலறப்புதுமொழிபுணர்த்துத்
தூக்கினம்பலபலபுனைந்தெறிதிரைசருட்டு
மாக்கருங்கடலுலகிடைத்தமிழினைவளர்த்தே. (௪௫)

சிவபெருமான்சங்கப்புலவருள் ஒருவராயமர்ந்தமை.

வெள்ளைத்தாமரைச்செல்வி தன்பெண்மையைவிடுத்திட்
டெள்ளற்பாடிலாணுருவெடுத்தெனமுடியேந்துமு
பிள்ளைப்பான்மதியானை றமிழொருவனுப்பெருஞ்சீர்
வள்ளற்பாண்டியற்காருயிர்த்துணைவராய்வாழ்ந்தார். (சசு)

இதுமுதல்(ச)செய்யுள்கதை.

இன்னவாறவர்வாழுநாளோர்பகலெரிகான்
மின்னுவாட்படைச்சேல்வலனுயர்த்ததார்வேந்தன்
பொன்னின்மாடத்தின்மேனிலைக்குழையடர்பூங்க
ணன்னமன்னவளோடினிதேறினனமர்ந்தான். (சஎ)

ஆயகாலையின்மந்தமாருதத்தொடுமெரிக்கண்
வேயைவென்றதோளணங்கின்வார்குழன்மணம்வீசச்
சேயனன்குவிமுகிழ்முலைச்செய்யவாய்த்தேவி
மாயிருங்குழலின்மணமாமெனமதித்தான். (சஅ)

மதித்தகாவலனதுமனங்கொண்டுதன்மனத்திற்
றதைத்தநுண்பொருடரவொருசெய்யுள்செய்புலவ
ரிதைக்கொள்கென்றுபொன்னாயிரமொருகிழியியற்றி
யதைப்பொற்சங்கமண்டபத்தின்முற்றூக்கினனன்றே. (சகூ)

புலவர்யாவருந்தாங்கண்டவாறுபாப்புனைந்து
தலைவன்முன்புபோய்ச்சாற்றியவனைத்தையுந்தண்டார்
மலைகொடோளினன்மறுத்தலின்வறிதகன்றனரவ்
விலகுபொற்கிழியிருந்ததங்கறுப்பவரின்றி. (ருo)

இதுமுதல்(எ)செய்யுள்பஞ்சகாலச்சிறப்பு.

காலமங்கதிலுரோணியிற்கரியவன்புகுத
வாலவெவ்வரவடுத்தவிருவாவினுமழன்று
கோலவெஞ்சுடர்தண்சுடரிரண்டுமவாய்க்கொள்ள
ஞாலமைந்தனும்வெள்ளியுமிகல்படாநடந்தார். (ருக)

காலைதண்பனிசொரிதலுநண்பகற்கால
நீலவான்புதைமுகிலனபெய்வபோனின்று
மாலைதோன்றுமுன்மலர்தலைவான்கழுவியது
போலுநீங்கலுநிகழ்ந்தனமழைவளம்பொன்ற. (ருஉ)

பெயல்வறந்தபைங்கூழெலாம்பீளொடுகரிந்த
பயம்வறந்தனமரங்களுமலைகளும்பனிநீர்க்
கயம்வறந்தனகள்ளியுமபெண்ணையுங்கதிரின்
வெயிலின்வெந்துதம்பசுமைபோயுலர்ந்தனமிகவும். (௫௩)

உண்பதின்பனநனிமிகக்குறைந்தனவொருங்கு
வெண்கலங்களுமவெள்ளியுஞ்செம்பொனும்விளங்கு
மண்கொளொண்பதுவகையநன்மணிகளுமலிந்த
வெண்பதம்பெறலரியதாயிற்றுமன்யார்க்கும். (௫௪)

நீடுநிந்தீப்பசியாற்குடர்கொளுந்தியநிலத்தோ
ராடுங்கின்கலவடகுதின்றனர்நிலனகழ்ந்து
வாடும்பல்வகைக்கந்தமுந்தின்றனர்மக்கள்
காடுங்குன்றமுநிரம்பினர்தினபனகருதி. (௫௫)

சிறுவர்கையுணாதாயர்தாம்பறித்தனர்தின்றார்
முறுகுதீப்பசிபொறுக்கலாற்மக்களுமுதலா
வுறுபசுந்தசையாவையுந்தின்றனருலந்த
தசைபழஞ்சொலைப்புதுக்கினர்மானமாண்பற்றார். (௫௬)

வழியெங்கும்பிணமிடறுமிவ்வாக்கடற்கப்பாற்
பொழிலினங்கணுமுற்றுலாயதாநாற்றநீள்போழ்வாய்
முழைவெங்கூறறுயிருண்டறவெறுத்ததுமுள்வாய்க்
கழுகுங்காக்கையுஞ்பலியுநரிகளுங்களித்த. (௫௭)

இதுமுதல்(௰௩)செய்யுள்கதை.

சிலர்பிழைத்தவவ்வற்கடதிறையையர்ச்சிக்குந்
தலைமைபெற்றபன்றருமியென்பவனுடறளர்நதிங்
கிலையுயிராக்கரணினிநடந்தெதத்திசையேனு
மலிவிலைத்துநாடெய்துவவெனமனம்வலித்தான். (௫௮)

கோயில்சென்றடைந்தருட்பெருங்கடலினைக்குறுகித்
தாயிலன்புடையாயிவணுறிலினிச்சாவேன்
றேயமுய்வதற்கேற்றதுபுகுந்துநீஇச்செழுமைந்
யாயபின்பிவணடைகுவலெனத்தொழுதழுதான். (௫௯)

குழவியந்திங்கள்வேணிக்குரிசின்மற்றதனைக்கேளா
வழுதகந்துழையல்வாழியன்பவொன்றறைவல்கேட்டி
யெழுதிதூக்கினனோர்பாத்தன்மனங்கொளவுரைத்தோர்க்கென்று
[illegible]யதாயிரம்பொன்சங்கக்கிளர்மணிமண்டபத்தே. (௬௰)

அங்கதையிப்பாவேந்தற்கறைந்தனைபெறுதியென்று
கொங்குதேர்வாழ்க்கையென்னுங்கோதிறாககீந்துவிட்டான்
பொங்கியகளிப்பினானும்போய்தொடாயமுதந்தன்னைத்
திங்களவெண்குடையினான்றன்செவிப்புலத்தூற்றினானல். ()

மற்றதுகேட்டுத்திங்கண்மருகன்றானினைந்தவண்ணந்
சொற்றவிளினிதுனைந்துதொகுசங்கத்தவாபாற்போயிப்
பொற்றபாட்டிசைவியென்றானபொருக்கெனத்தருமிசென்று
கற்றவரவைமுனசொனானகவிகள்கேட்டலுமுவந்தார். (௬௨)

ஆங்கவர்தம்முட்கீரனருமபெறற்கல்விச்செல்வந்
தோங்கியசருக்கினானிவ்வுரைத்தயாக்குற்றமென்றான்
றாங்கியவுரைகேசிந்கிதத்தருமிதானறனைவிற்போந்து
தேங்கமழ்கடுக்கைவேணிசெலவந்தெடுத்தனைச்சொன்னான். ()

கேட்டலுமங்கையற்கட்கிளியுழ்கிளவிபங்கன்
பாட்டியற்புலவனாகிப்பா லர்தமபாற்போயெங்
கோட்டமில்கவிகசக்குற்றங்கூறினரியாவொன்று
ஞட்டியபுகழ்நக்கீரனென்னதருமிச்சொனான். (௬௪)

சொல்லலுங்குற்றமியாதுசொல்லெனச்செங்கணல்லார்
சில்லிருக்குழற்குநாற்றஞ்செயற்கையனறிபாகையுண்டோ
யில்லதுகூறல்மன்றறிதுகுற்றமென்றானானன்
மல்லல்விண்மகளிர்கூந்தனமணமியல்பானறேவென்றான். ()

என்றலுமரமையர்க்குமிருங்குழனறியநாற்ற
மின்றெனவுரைத்தானைபன்னிறைவியெனறுலகமேத்துங்
குன்றிறைபயந்தசெல்விகூந்தலெற்றெனறானகீரன்
றன்றனித்தருக்காலமைதனதுகூந்தலுமறறென்றான். (௬௬)

எற்றினானெற்றிகண்ணுமெரிமருள்சடையுங்காட்ட
மாற்றருமருட்சியான்கணமடிவெலாங்காட்டினலுங் [ண்டாங்
சாற்றியசெய்யுள்குற்றஞ்சடைகொண்டுவெருட்டல்வே [வான்.
தோற்றிலனிதனுக்கெனறான்றனைவிலான்வெகுண்டுசொல்

எம்மொடுமுரணிவான்றேயிமயமால்வரைப்பூங்கொம்பின்
மைம்மலிமறைசொல்லானுமணங்கமழ்குழல்பழித்த
செம்மைகொளறிவிலாய்நீதீர்ப்பருங்குட்டநோய்கொண்
டிம்மையிலலையவென்றானிறப்பநக்கீரனஞ்சி. (௬௮)

நக்கீரச்சருக்கம்.

மூழுமெய்ம்பனித்திரங்கிமுருகலர்கமலம்வென்ற
கழலடிவீழ்ந்திறைஞ்சிக்கருணைக்கடலேயெந்தா
யிழிபுடைநாயினனேனிலங்கறிவிலாதுசெய்த
பிழைபொறுத்தருளிச்சாபப்பிணிகெடவருளவாயென்றான். ()

என்றலுங்கருணைவள்ளலெரிசினந்தணிந்துகீர
சென்றநீகயிலைகாணிற்றீருமிக்கொடுநோயென்று
குன்றுறழ்புரிசைவிண்டோய்கோயிலிற்புகுந்தொளித்தான்
றென்றலமபொதியவெற்பிற்றென்னனர்கோனதிசயித்தான ()

இதுமுதல்(௫௫)செய்யுள்பஞ்சகாலத்தெளிவும்
நக்கீரர்சங்கத்தினின்றுநீங்கிக்கைலைக்கேகுதல்.

பொற்குவைதருமியேற்றுப்பொலிந்தினிதிருந்தானவெய்ய
வறகடந்தீரநெருங்குமழைவளஞ்சுரந்ததிப்பாற
சிற்குணனருந்தீசாபத்தீப்பிணியுடலம்போர்ப்ப
நற்கவினிகந்துகீரநாவலன்சிந்தைசெய்வான். (௭௧)

விரணிரையழுகினைந்துவீழ்ந்துகால்குறையாமுன்ன
மிருகையுமவிரல்குறைந்திட்டெரிபுகுதுபபொய்வாமு
னுருவினுண்புழுக்கள்சோரவொழுகுசீநாறச்சேணில
வருதல்கண்டவருமிழ்ந்துவழிவிலகினாசெலலாமுன. (௭௨)

பலப்பலநாடிறந்துபடரொளிக்கயிலையென்று
முலப்பில்குணரெய்தியிந்நோயொழிக்குவமெனத்துணிந்தான
விலககருநண்பினோரைவிட்டகற்குநெஞ்சங்
கலககமுற்றழுதிரங்கிக்கரையிலபேரருளாழ்ந்தான். (௭௩)

தடையில்பேரறிஞாதமமைநதனித்தனிவிளித்துநமமோ
டுடனுறைவாழ்வுநீங்குமொருபெருமபாவியேனை
மடனறுநமரங்காணீமறவனமினென்றுதன்மெய்ப்
படுபிணிநோக்கிமாபமபடததமுவாதுநின்றான. (௭௪)

நாவலரதையறிந்துநண்ணிமாபிறுகப்புல்லி
யோவில்கண்ணருவிபாயவுளங்குழைந்தழுதுநல்லோய்
மேவருநின்னைநீத்துவெறுவியமிருப்பதின்ற
வாவல்வல்வினையுளார்யாமல்லதிவ்வுலகத்தியாரே. (௭௫)

என்றனாிரங்கமேலோனெதிர்தழீஇத்தழுவியாறிக்
குன்றனீாசிறியற்காகக்குழைந்தழறமியேனசெல்வல்
பொனறலினட்பினுக்குப்புணாவொடுபழகல்வேண்டா
நின்றநல்லுணர்ச்சிதானேநிறைக்குமெனறுணாந்தநலலீா (௭௬)

என்றுபஃறிறத்தாற்கூறியிணையிலானரிதினீங்கிச்
சென்றனன்புலவர்கண்ணுஞ்சிந்தையுந்தொடர்ந்துசெல்லத்
தன்றிரைக்கையான்மோதிததான்றியங்குலேயுதிர்க்கு
மன்றலம்புதுநீர்வைகைவடகரைகடந்துமன்னோ. (எஎ)

என்றினிமதுரைகாண்பேமெப்பகல்சவுந்தரேசன்
றன்றிருவடிகள்காணபேந்தாயையெஞ்ஞான்றுகாண்பேம்
வென்றிவேற்றருமவேந்தாவேந்தனையெனறுட்காண்பே [ம்.
மொன்றுயிர்த்துணையாஞ்சங்கத்துறவையெப்பொழுதுகாண்பே

நணங்குமாணறிவின்மிக்கநூல்வலார்மறப்பர்கொல்லோ
வணங்குந்தார்த்தானைமன்னர்மணிமுடியுழுகழற்கா
லண்ணங்குடையரிமான்றப்பினரசர்கோனிளையான்கொல்லோ
விணங்குநூற்புலவர்நாற்பானெழுவரொன்றுரைக்குங்கொல்லோ.

இனித்தமிழினிமையாவர்க்கெடுத்திசைத்திடுவமென்றே
யவனப்பலபலவுமெண்ணியினைந்துநெஞ்சுறமிறந்து
புனற்றிருநாடுபுக்குப்பொருப்பிறைப்பெணணொடு
தனைக்கடந்தண்பாலித்தண்ணடைகண்டுசென்றான். (அ0)

அரவணைச்செல்வன்வாழுமந்தமிழ்நிலத்திநெல்லைத்
திருமலைகண்டுகண்டோசெறிவினைதொடரறுக்கும்
பெருவரைகண்டிறைஞ்சிப்பிறங்குவெள்ளருவிதாழும்
பொருவருமேமகூடப்பொருப்பினையினிதுகண்டான். (அக)

அருணெடுங்கடலாநந்தியடிகள்வந்தவதரித்து
முரணுறுசமணகுறும்புமுருக்குபுசைவமென்னுந்
திருநிலமுழுதுமாண்டுசெலவமோடினிதிருந்த
பொருவில்கல்பாணமென்னும்பொன்மதினகரங்கண்டான். ()

உலாபெயர்பலதேயங்களொருபொழுதிருந்தவ்வூர்பின்
னொருபொழுதிராமற்சென்றேயொளிவளைமணிகொழிக்கு
மிரைதிரைக்கங்கையாடியிறந்தவர்பிறவாவினபந்
தருதிருநகரிறைஞ்சித்தடவரைநாடுபுக்கான். (அங)

கண்ணுதறிருக்கேதாரங்கண்டுதண்பனிபுதைத்த
விண்ணகடணவுகோட்டுவியனெடுங்குன்றத்தாறவ்
வெண்ணருளாறுப்போற்றலாற்சென்றனனறேற்
பண்ணவர்தமக்குஞ்சேறற்பாலவோபனிமாக்குன்றம். (அச)

படங்கமெல்லெண் குழைபன்றிவாரணமுளவுள்ளிட்ட
கொம்ஞ்சினமாக ழங்குகுணறமுருசெறிமுட்காடு
முடபபுறபிணிர ருத்தவுள்ளங்காவலெள்ளென்பாகக்
கடந்துசெல்வழிகண்டானுற்கடல்புரைதடமொன்றம்பா. ()

இதுமுதல்(எ)செய்யுள் தடாகத்தின்சிறப்பு.

இச்செய்யுள (௫) முறையேநான்குவருணத்தார்க்குஞ்சிலேடை.

சிறந்தவாங்கலைவிளங்கிததெளிநருமெவாழுகச்செவ்வாய்ச்
செறிந்தசெந்தாமரைததண்டேடமலர்மாலைதாங்கிப்
பிறந்தநாட்டொடங்கியானுப்பிறங்குநன்னீர்புணர்ந்திட்
டறந்தவாமறைவலாளரனையதததடந்தானன்றே. (௮௬)

மண்டவாரணத்தோடரசியலோதியந்திரிவளப்பெரிதமைந்தே, யீணடியேயெழுந்துவந்தமேவலர்தமமினங்கலதளாந்திடவலைத்துக், காண்டகவிளங்கியுயிர்த்தொகைபுரந்துகளியளியுளாகறந்தண்டார்த், தூண்டருதடந்தோட்புலவுவேற்றடக்கைச்சடர்முடிவேந்தரபோற்றேறனறும். (௮௭)

வளரிளவளையவெள்ளியும்பொருட்மொசறுசெய்பொனுந்துய்பி, யுளர்கமழ்பதுமப்பதுமராகமுந்தேனுறுநறுநீலநீலமுமடச,சிலவடையொளிசெய்மரகதமணியுமெங்ஙனிழற்காறகொழுந்துகிரு, மொளிகிளாவளைவெண்டாமரையணியுமுடைமையின வணிகரேயொக்கும். (௮௮)

பூமிமங்கையைப்போற்புறத்திப்பல
வேமவன்னந்தருமேரவளமபெருக்
காயர்பூவிளைவித்தலினக்கடக்
கோமில்பின்னவர்போன்மெனததோன்றுமே. (௮௯)

இரததினக்கம்பளத்திற்குந்தடாகத்திற்குஞ்சிலேடை.

வெளியசெய்யகரியவொள்வீபொருட்
டிளையபாசடையென்றினை துன்னிய
தெளிபுனறடஞ்செய்யவடானம
ரொளிகொள்சித்திரக்கம்பலமொக்குமே. (௯௦)

சாலவூடியதன்பெடைமீன்கொளற்
காலுமொண்சிறல்வீழொலியர்சுற
மாலுமன்னமவ்வச்சமேவாயிலாக
கோலமென்சிறகாற்றழீஇக்கொள்ளுமே.

மைத்தவண்டிசைவண்சிறைப்புள்ளிசை
தத்துபஃறவளைக்குரல்சங்கொலி
முத்தவெண்மருப்பியானைநீரொள்கலி
யித்திறத்தினார்ப்பெனறுமுடைத்தரோ. (௧௨)

இதுமுதல்(௫)செய்யுள் ஆலவிருட்சத்தின்சிறப்பு.

பொருவிலாவகன்பூந்தடத்தின்கரை
மரகதக்குவடொப்பதுவான்றிசை
விரிவளகுமவியன்சினைததூன்றும்வீழ்த்
திரளதோரற்றிருமாணிகர்க்குமால். (௧௩)

காற்றழங்குகழற்கமலத்தினாற்
சாற்றுமீரேழ்தலமுமளந்தவவ்
வாற்றன்மாயனறிதுயில்கொள்ளுதற்
கேற்றபைந்தளிரீட்டமுடைத்தரோ. (௧௪)

திசையினின்றதெற்றுசினவாரண
மசைதடக்கையினான்முரித்தாரழற்
பசிகெடத்தினும்பாசிலைமென்சினை
யொசிவினீள்பணைக்கோடியுடையதால் (௧௫)

தூங்குவீழ்நுனித்தொத்திவருமுலை
வாங்குநுண்ணிடைச்சூரரமாதர்தாங்
தாங்குமூசலினாழித்தடமுடி
யோங்குவெற்பிலுதைந்துதைந்தாடுவோர். (௧௬)

வேட்டுமெய்குளிர்மென்னிழனின்றமாத்
தாட்டடக்கைத்தழைசெவியானைமேற்
கோட்டினமபொற்குடம்புரைசெங்கனி
கூட்டுணும்புட்குலங்களுதிர்க்குமே. (௧௭)

இவ்விருட்சத்தின்மகிமை.

நீரில்வீழ்ந்தனநீர்பயின்மீன்களாம்
பாரில்வீழ்ந்தபறவைகளாங்கதிர்த
தேரின்மேற்செல்சினைப்பஃறலையரா
வூரில்வேரூன்றயராவிலையெலாம். (௧௮)

இதுமுதல்(௧௬)செய்யுள கதை.

அனையவாற்கீழருந்தமிழ்நாவலன்
பனனமர்ந்துவதிந்தனனாங்கொரு
சினையினீங்கிலைபாதிதிரைப்புன
லனையவீழ்ந்ததுநன்புனற்றீரமே. (௧௯)

வீழ்ந்ததுபறவையுமீனுமாகியங்
காழ்ந்திடுபுனலினுமகன்கரைக்கணுஞ்
சூழ்ந்திடுமுலகினுந்துறவின்பாலினா
தாழ்ந்திடுமனமெனத்தம்மிலீர்ந்ததவே. (௧௦௦)

அனையதோர்புதுமைகண்டதிசயத்தனாய்த்
தனியொருதானவண்டரித்துரைகிறு
னினைவறுகுறுமுனியிலக்கணம்பெறப்
புனைதருமிலக்கியப்புலவர்சிங்கமே. (௧௦௧)

இதுமுதல்(௩)செய்யுள்பூதத்தின்வலிமை.

பரிதியந்தகன்றனைப்பயந்தபின்னர்செல்
லிருணுகர்ந்தனையவனிளவலாமெனக்
கருவிருந்தீன்றனகாட்சித்தாகிய
வொருபெருமபூதமங்குடன்றுவந்ததே. (௧௦௨)

வாரியைவயிற்றுறும்வடவையோடொரு
பாரியவுருவுசெய்தென்னப்பார்மிசைக்
காரினையிடியொடுகவர்ந்துபங்கய
னொருருவமைதெனவுருவமிக்கதே. (௧௦௩)

இருளறியாதவல்லிரவியும்பெறு
தெருளறியாதவாணவமுந்தீர்தலின்
மருளறியாததோர்சிவமுமானவே
யருளறியாததனகமெஞ்ஞான்றுமே. (௧௦௪)

அடுதிறலுடையவப்பூதமாயிடை
வடநிழலமர்தரும்வள்ளற்கீரனை
நடைதளருழையிளங்கன்றுநசியோர்
கொடுவரிகவர்ந்தெனக்கொண்டுசென்றதே. (௧௦௫)

இதுமுதல்(௨)செய்யுள்குகையின்இருள்விசேடம்.

ஆங்கொருமலைமுழையவிர்சடைப்பிரான்
பூங்கழலடிநிழல்பொருந்தினோர்தமை
நீங்கியவாணவசத்திந்தமா
யீங்குறுமெனநனியிருளொடொன்றுமால். (௧௦௬)

பகலிடைமெலிதலும்பரந்தவல்லிடை
மிகுதலுமிலையிருள்வெற்பினம்முழை
மகிழ்வுசெய்வாழ்வினும்வறுமையின்கணுந்
தகுதியாமனமொருதன்மைத்தாதல்போல். (௧௦௭)

உண்ணிறை யிருண் முழையோன் றில்பத்து நூ
றெண்ணூறு தொகையரா யிருந்துளோ ருட
னண்ணலைப் புள்புகவடைத்துப் பூதநீர்க்
கண்ணியவுள மொடுகயத்திற் போயிற்றே. (௧0அ)

போயின காலையிற் புலவர் ரோடெண்
மேயினரினைவுறீ இவிளம் பண் மேயினோர்
நீயி ரெண்ணரு தலாற்குறை நிரம்பியே
யாயிரமெனுங் கணித்தராயினோம். (௧0௯)

இனிப்புயிர் செகுத்து நம்யாக்கை யால்வயிற்
றனலினை யவிக்குமாங் கதுவென் றுள்ளுடை
நினைவொடு முனைத்தனர் நிரம்பு தங்கணல்
வினைவழி புலவன்வந் தமைவிளம் பிலார். (௧௧0)

கீரனங்கவர் மொழி கேட்டு மாழ்கில
னாரணொய் தலுமார்வ மெய் தலு
மோருடலியற்கை யென்றுள்ளி யாங்குளார்
பேரிடர கற்றுமோர் பெற்றியெண்ணினான். (௧௧௧)

வேறு.

வரைபுணர் குறிஞ்சி மன்னன் வரைபக வெறிந்த செவ்வேண் [த்
டுருகலர லங்கற்றிண் டோண் முருகனென் றவன் பொற்றண்டை
திருவடி மலரிறைஞ்சிற்றீ வினைச் செல்லன் முற்றும்
பரிதியங் கடவுட் கண்ட பனியென வகன்று போமால். (௧௧௨)

ஆறிரு தடந்தோளண்ணலா றெழுத்தினையுமோதில்
வேறொரு பிணிபோமென்கை வியப்பதோ பிறவியென்னு
மாறரு மறுகி நோயுமாறி வேதாகமங்கள்
கூறருமினப வீட்டிற் குடிபுகுந்திருப்பான்றே. (௧௧௩)

ஐம்பெரும் பூதவாயின கப்படு முயிரை மீட்டுச்
செம்பொனஞ் சிறு சதங்கைத் திருவடி நிழலில்வைக்கு
நம்பிநங் குமரவேட்கின் றாளொரு சிறுபூ தத்தா
லிம்பரிக் குறுநோய் தீர்த்தலெளிதல லரியதன்றே. ()

இன்னன நினைந்து கீரனிலங்கிலை நெடுவேற் செம்மல்
பன்னிரு செவியுமாரப் பருகமு தாகிப்போதி
லுன்னரியவுன்னி யாங்கிங் குதவுவ தாகிப்பாவுண்
மன்னுறவங் கதிர்க் கதிருகாற் றுப்படை மொழிந்தான். (௧௧௫)

பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபுணர்முலைச்சுருங்கண்வள்ளி
கன்னலுமமுதுந்தேனுநகைக்குமின்றீஞ்சொன்மாற்றித
தன்னிகர்பலவன்கூறுந்தமிழ்ச்செவிதாழ்த்துகேளா
வந்நிலையனையகளிப்புற்றறுமுகம்படைத்தகோமான். (௧௧௬)

தூயின்மலிதிருமால்வீழ்ந்துதனுக்கெனவெழுந்துநிற்ப
வெய்யன்மணியுமிழாடகருவெய்ந்நிமிர்ந்தோடவொடு
மயினமிசையிலையிறசேன்றமவளரிளம்பரிதிப்புதத்தே
ளியன்மலியுருவந்தோன்றவிவாந்தறுமுகமிலங்க. (௧௧௭)

பன்னிருசுடருந்தோன்றும்பன்னிருமலைகள்போலு
மின்னவிர்குழைகடாழ்ந்துவிளங்குறுசெவித்துணைதோட்
பொன்னரிமாலைதாழப்பொலங்கழல்புனைந்துவந்தென
சென்னியின்மலர்ந்தகஞ்சந்திகழ்தரவந்துதோன்றி. (௧௧௮)

பூதநாதனுக்க[illegible]காமப்புலவனைப்பூதமூன்றுங்
காதலானனுகுமபோதோர்கதையிலுலகிலண்ட
மோதிறனனைவமோதிமுடிதகர்த்ததலைவிட்ட
மேதையாம்புலவரோடும்விடுத்தனன்முழையுளோரை. (௧௧௯)

பாரிடம்விழுங்கப்பட்டபலரையுமாய்சிறந்திங்
கோரிடம்விடுப்பாந்தசெதாதத்தவணிருந்தோரெல்லாம்
போரிடமலைசெல்போற்றபுலவனையடுத்தவாறுற்
கீரிடமெனுமபராணைகன்முழைநின்றுமபோந்தார். (௧௨௰)

பெரியவர்சங்கமெய்தப்பெற்றிடவன்மையென்ன
வுரைசெயப்பட்டவற்றாளொன்றுமெய்தாததில்லை
புரைதருமவினைகடமமுட்போயுகாவினையமற்றே
வரையுறழ்துவவுதிண்டோண்மழைமதயானைவேந்தே (௧௨௧)

மணிமுடியரசர்மொழ்வுமக்கட்பேறுதிகல்கிப்
பிணிமிடிபகைபிரிக்கணபேயிரங்கனவுகள்வர்
பணிவிடமொழிக்குமாற்றப்படைமொழிபுலவர்சிங்க
மணிகிளரலங்கற்றிணடோளறுமுகற்றொழுதுசொல்வான். ( )

அடியனேன்செருக்காலையுலவாயமலனென்றன்
வடிவேலங்கரைமிந்நோய்வரப்புகன்றனையானஞ்சிக்
கொடியனேன்பிழைபொறுத்தாட்கோடியெனறனனிநின்று
கடிவிலாக்கயிலைகாணினென்றனகருணைவள்ளல் (௧௨௩)

ஆதலாற்கயிலைகாண்பானடைந்திலனிருந்தகாலைப்
பூதமாரருளிழைப்பப்போற்றினோக்குதவிசெய்யும
வேதநாயகநீயென்பால்விழுமமிங்கினைத்துந்தீர்த்தாய்
சோதிமாகயிலைகாட்டித்தொலைத்தருளபிணியுமென்றான். ()

செந்தமிழாளியின்னசெப்பலுங்கருணைகூர்ந்து
கந்தவேடிசைபுணர்த்திககயிலையென்றுலகாயி
லெங்கைதகூறுமையாளின்றிலங்குதெனகயிலையானு
முந்துநோய்தீருமென்றுமுன்னினனிதனைசசெய்தான். (௧௨௫)

கரைபொருதிரைநீர்ப்பொய்கைகாட்டியொன்றிதன்கண்மூழ்கில
விரைபடுகொன்றைவேணிவெற்பினைக்காண்பையென்றன
வரைபகவெறிந்தவைவேன்மணிமருளகலாபமஞ்ஞை
குரைகழலறுமுகத்தெங்குடிமுழுதாளுங்கோமான். (௧௨௬)

தன்றலையானடந்ததாய்க்கலாற்கயிலைக்குன்ற
மின்றிருதாளாலெய்தறனக்கெளிதோவல்லாலை
கன்றெறுபிறங்கசிவககருணையாற்பணித்ததொறு
நனறெனவுளங்கொணடங்கணல்லிசைப்புலவனென்பான். ()

முருகனைத்தொழுதுசென்றுமூழ்கினனத்தடத்தி
லிருவினைக்குறுமபுகொல்லுமிலங்குதென்கயிலைதோன்றப்
பொருதிரைக்கங்கைநாணுமபொனமுகரியினெழுந்தான
சுரர்கண்மொய்த்தலர்பூமாரிசொரிந்தனர்விசும்புபோர்ப்ப. ()

அருந்தமிழ்ப்புலவன்பொன்னையாற்றிலிட்டொருகுளத்திற்
பொருந்துவித்தவண்பயந்தபுதல்வனேர்புலவனறன்னோத
திருந்துறக்குளத்தின்மூழ்கச்செய்தொருநதியினெந்து
விரைந்தெழப்புரிந்ததன்மைவியந்திடப்பட்டதன்றே. (௧௨௯)

தாழ்ந்தபொன்முகரிதன்னைச்சார்தலாற்றணந்தென்ன
வாழ்ந்ததெண்கயிலைதன்னைக்காண்கையான்மாய்ந்ததென்னச்
சூழ்ந்ததன்மேனிமாநோய்தொலைந்தெழுந்ததன்மேல்வேலை
வீழ்ந்தவெங்கதிர்குணதுவேலையூடெழுந்ததென்ன. (௧௩௰)

மாசறுமணியைமாசுதீர்த்தரமண்ணியாங்குத்
தேசறுமுருகனுகிததிருந்துபொன்முகரிமூழ்கி
யாசறுகவிதொடுத்தவருமபொருளைதிர்ந்தான்போற்கண்
கூசறுமொளிகொணமேனிக்குமரன்றாதையையெதிர்ந்தான். ()

நெஞ்சக்குளமன்பெனும்புனலாணிறைந்துகடைவிட்டெனவிழி
விஞ்சக்கரங்கடலைகூப்பிவிளங்குதிருக்காளத்திமலை [நீா
நஞ்சககரியமிடற்றமுனைதஞானக்கொழுந்தைததொழுதிறைஞ்சி
யஞ்சக்கரமுமனதெண்ணியமையாவன்புமயமாகி. (௧௯௨)

கயிலைவேறுகாளத்திவேறென்றெண்ணுங்கருத்திலனாய்க்
கயிலைபாதிகாளத்திபாதியாகக்கலந்துறழ்ந்து
மயிலில்கரும்பாமொழிபாகன்மகிழவெணபாவந்தாதி
மயிலில்வருவோன்பேரருளால்வந்தபுலவன்பாடினான். (௧௯௩)

பாடும்புலவன்றனக்கொருதான்பரிசுகொடுப்பத்திருவுளங்கொண்
டாடுமெபெருமானெதிர்நினறேயறைதிவேண்டிற்றெனவுடம்பு
கூடுமெபிணியிங்கொழித்தவருட்குனறேயென்றும்போறிவை
மூடும்பிணியுங்களைந்துனதுமுளரிததாட்கீழிருதமென்றான். ()

நக்கீரர்முத்தியடைந்தமை.

அந்தமாதியிலாக்கயிலையமர்ந்தபெருமானந்தாதிச்
சந்தமாலைப்புலவனதுசத்திபாதத்துயர்ச்சியாற்
பந்தபாசமறமாற்றிப்பனறியுருவாய்க்காண்பதற்கு
வந்தமாலுமறியாதமலர்ததாணிழலிலிருத்தினான். (௧௯௫)

என்றுதிருக்காளத்தியலையெழுந்தஞானச்செழுஞ்சுடரிற
சென்றுபுகுந்தகீரனாசெய்தியனைததங்கையிளமான
கனறுகரந்தபரன்கூறக்சழறகால்வேந்தன்கதையினனு [தான்.
மொன்றுகருணைப்பெருங்கடலேயுரையாயடியேற்கெனததாழ்ந்

தீதறுகவிஞரன்செயலுரைத்தனங்
கோதையர்கயிலைசோகொளகைகூறுதும்
யாதவனனைமாந்தினிதுகேளென
மாதவனடியருள்வள்ளல்கூறுவான். (௧௯௭)

நக்கீரச்சருக்கம் முற்றிற்று-

ஆகத்திருவிருத்தம்-௭௯௨.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

வேலையசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

கன்னியர்ச்சருக்கம்.

காப்பு.

பின்னவனுமுன்னவனும்பேசுகதைசிரப்பத்
தன்னைநிகர்காளத்திதன்னில்வாழ் — முன்னவனென்
னெஞ்சந்தியங்காமனீயென்னுளத்திருந்தே
யஞ்சந்தியானேயருள்.

இச்செய்யுள்-அவையடக்கம்.

கல்வியற்புலவராகுநவையறுகாட்சியுளோர்
சொல்லியதொடர்பினோடென்சொற்குறைக்கவியுமேவுஞ்
செல்விதன்னிடத்தோர்கூடச்சேயிழைப்படைநல்லாரு
மெல்லிதழ்க்கமலப்போதின்மேவுபுல்லியுமேபோன்று. (௨)

திருவாலவாய்ச்சிறப்பு.

மல்லன்ஞாலமோர்முடிமிசைக்கிடத்தலைமறந்த
தொல்லைநாகமொன்றழுகியசொக்கனாருள
வெல்லைகாணியசூழ்கிடந்தனையவிஞ்சியின்மே
லல்லுலாமதிதவழ்திருவாலவாயதன்கண். (௩)

இதுமுதல்(௭)செய்யுள்பரத்தையர்வீதி.

திங்கள்வான்குடைக்கீழுலகாணையிற்செலுத்துந்
துங்கமாமதனறறவெனும்பகைகெடத்துரப்பான்
றங்குபாசறையெனவுலகாயதசமய
மெங்களவாழ்பதியெனக்கணிகையர்மறுகிலங்கும். (௪)

சிற்றரும்புபோதரும்புநாண்மலரொடுசெம்மல்
பெற்றிடுந்தடமெனப்பருவங்களாற்பேத
முற்றிடுந்தெரிவையரொடுபேடுமறுகுண்ண
முற்றிடுங்களிவண்டினுடனர்குழாமொய்க்கும். (௫)

வீதியாயிடையரசிளங்குமரர்தம்வேழ
மாதரார்முலையெழிலிரவலில்வாங்கக்
காதலானம்மனங்களீர்ந்துசோம்பொடுதலைக்கடைமுன்
சேர்தலாற்பெயர்தூங்கலென்றுலகுரைசெய்யும். (௬)

கரியநீலவொண்கட்பொதுமாதரைக்கண்ணுற்
றரியமாதவவேடமவிட்டணைந்தவரனேக
ருரியமாநிதியனைத்துமீந்திரப்பதற்குன்னிப்
பரியுமாதவவேடமுற்றகன்றவர்பலரோ. (௭)

பரிந்தவாடவர்பொன்னெலாமொருங்ககப்படுக்கப்
பொருந்துபார்வைபோலுறுப்பெலாஞ்செய்யபொன்புனைந்துட்
காந்துமான்விழிநோககுனர்பொற்படாங்கரக்குங்
குரும்பைமாமுலைமடந்தையர்குழாத்தினுறைசிறக்கும். (௮)

பொன்னுளார்பெறுகுவர்கழைக்கரும்பிடைப்பூந்தே
னென்னவாடகமிலாரகலைத்தண்மதியேந்துஞ்
சென்னிமால்வரைவிடாகத்தமைந்தபைந்தேன்போ
லந்நலார்தமைப்பெறுகிலர்நோக்கிநெஞ்சழிவார். (௯)

தெளித்தவொண்கலைப்பொருளினைத்தெளிதரச்சிந்தை
களித்துவந்த[illegible]தியளவுறைந்துமேற்காட்டா
தெளித்திடுங்குருபரனெனவிளங்குமொள்ளிழையா
ரளித்திடும்பொருளளவறிந்தன்புசெய்குவரால். (௰)

இதுமுதல்(௩)செய்யுள மாணிக்கவல்லிசிறப்பு.

உரைத்ததெருமுலைவிலைமாதருளொருத்தி
நிரைத்தமுத்தவெண்ணகைத்துவர்வாய்க்கருநீலம்
வருத்துமைக்கண்மாணிக்கவல்லிப்பெயர்மாது
திருத்தமிக்கபெண்ணரசெனவுலகாஞ்சிறப்பாள் (௧௧)

கொங்கைமாந்தியாசைபோன்றவளிடைகொடுப்போர்
தங்கண்மீதுசெய்பன்புபோன்றவளிளந்தளிர்க்கைக்
சங்குதல்வார்குழற்கயன்மருட்டரிமழைக்கருங்கட்
டிங்கள்வாணமுகப்புளவாய்மடந்தையர்திலகம. (௧௨)

குனித்தவிற்றிறலரசிளங்குமரராங்குடத்தை
யணிச்சமெல்லடிகருவிளமுலையவளழகாந்
தனிக்கயிற்றினிறபூட்டிவிட்டனுதினந்தாழ்ந்த
மனைக்கிணற்றினிறபொருட்சலமறந்திடமுகப்பாள். (௧௩)

மாணிக்கவல்லிகருப்பமடைந்தமை.

இனையளாகியமாணிக்கவல்லிபுண்ணியநல்
வினையினாலிளமுலைமுகங்கறுப்பமெய்விளர்ப்ப
நினைவெலாமறத்தெழுகுறிநல்லனநிகழத்
தனையவாலினியனையிலாக்கருப்பமுட்டரித்தாள். (௧௪)

நூலாசிரியர்.

தீமைக்கொலைசெய்வாளிரதந்தீண்டச்செம்பொனாயதுபோற்
காமக்கிழத்திமெய்ஞ்ஞானக்கருப்பமடைந்ததன்மையாற்
றூய்மைக்குணத்தியாயினளொல்லைமரபோரொல்லோரு
மேமப்பதஞ்சென்றடைவனிலிவடானின்பம்பெறலரிதோ.()

இது முதல்(௨)செய்யுள் உயர்வுடையோர்கள்குழந்தைகளியல்பு
கண்டுமனமகிழ்ந்தமை.

செல்வமாதுங்கலைமாதுஞ்சிவமெய்ஞ்ஞானமாதரா
யல்லறீரவிருநிலத்திலடைந்தாலென்னமாணிக்க
வல்லிபூத்தவிரட்டைமணிமலரோவெனவேதாகமங்கள்
சொல்லுஞானமலையாமற்சொல்வானிவண்வந்தனவென்ன. ()

உலகமுவப்பமதனவேளுள்ளத்தருக்குநிலைகுலையக் [குற்
கலகவிழிச்செங்குமுதவாய்க்கழையென்றேட்டைபைங்கொடியருக்
திலகநுதற்பெண்மகவிரண்டுசெல்லறீரப்பயந்துவந்தாள்
குலகுமரற்பூத்தெடுத்தவொருகொற்றவேந்தன்மனையவள்போல்

இது முதல்(௨)செய்யுள்குழந்தைகளைவளர்த்தமை.

அழகின்முளைபோன்றேரியலாவமைந்துசமைவுற்றொரு
குதவக், குழவியிரண்டுபயந்தாண்முன்கொள்ளைத்தவத்தின்பய
னுமென், றிழையமுகிழ்மென்முலைபகர்வாரொல்லாம்வியப்பமணி
கொடிதான், விழைவினிருகணமணியும்போல்விழுமந்துடை
த்துஙனிபுரந்தாள். (கஅ

நாமங்குறியின்றுயர்ந்தசிவஞானமுடையோர்தமைக்கண்டு
காமமபுரிந்ததாலணிக்கவிழ்தல்போலச்சாய்ந்தமுலை
தாமங்கமழுங்குழன்மடவாடமுவியூட்டிவளர்த்தனளாற்
பூமங்கையுமாணவாவுமெழிற்புதுமென்முளைகளிரண்டையுமே

பேதைப்பருவநீங்கிப்பெதும்பைப்பருவமடைந்தமை.

மெள்ளக்கவிழ்ந்துநிலத்திருந்துவிலங்கித்தவழ்ந்துநடந்தோடிப்
பிள்ளைப்பிறைபோல்வளருமிவர்பேதைப்பருவங்கடந்துமுகி
ழௌனத்தமைப்போலொன்றுபடுமிளமென்முலைகண்மார்பின்
றோன்றக், கொள்ளப்பெதும்பைப்பருவமுறீஇக்குழலுமவிழமுடி
க்கலால். (௨௰

இதுமுதல் ௭ செய்யுள் மாணிக்கவல்லி பெண்கள்பருவங்கண்டு சயனக்கிரகமலங்கரித்தல்.

கண்டுசெம்மணிவல்லிகவிரிதழ்க
கண்டுமென்மொழியார்கலவித்தொழிலை
கண்டுகொண்டதுகறகும்பாயமுட
கண்டுநெஞ்சங்களித்திதுசெய்குவாள். (௨௧)

அண்ணலங்கணையம்புகக்குழீஇப்
பெண்ணினல்லவர்பெய்வளைமேகலை
வண்ணமென்றுகினமானங்கழன்றுரா
பண்ணுகென்றுபணிபவராகவும். (௨௨)

கலைகவர்ந்திடுகண்ணன்மரச்சினைத்
தலையிவாந்துறதனையலாகையினு
மலையினுற்றநசமயத்தமறைத்துமா
நிலைதளர்ந்தவணிற்பவராகவும். (௨௩)

செங்கையொன்றுசெழுந்தரளப்பெருங்
கொங்கையொன்றைககுழைப்பவொருகையான்
மங்கைதன்புறமபுல்லினன்வாயமு
தங்கருந்துறுமாணடையாகவும். (௨௪)

மாறில்காதலனவந்திசைவண்டின
மேறுநாண்மலர்த்தாணமுனிறைஞ்சவும்
வேறுமாதைவிரும்பினையென்றுளஞ்
சீறியேகுந்திருநிழையாகவும். (௨௫)

இருந்தநின்றுங்கிடந்துமெதிர்தழீஇப்
பரந்தமென்மலாப்பஞ்சணைப்பள்ளியிற
குரும்பையமென்முலைக்கோதையர்தங்களைப்
பொருந்துமாறுபுணர்பவராகவும். (௨௬)

ஓவியங்களொளிர்மணிமாளிகை
மேவுறும்படிதான்வைவித்தனள்
காவியங்கட்கதிர்மணிப்பூண்முலை
வாவியம்புயவாண்முகவல்லியே. (௨௭)

இதுமுதல்(௨)செய்யுள்சங்கீதம்பயில்வித்தல்.

தோகைமாமயிறாவைசப்பருமுதற்
போகவோசைபயிற்றறுபுட்களும்
பாகலாமொழிப்பாவையர்கற்பன
வாகயாழ்முதலாயவுமீட்டினாள். (௨௮)

காமக்கல்வியுஞ்ஞானத்திறங்களும்
வாமச்செய்மணிவல்லிபயிற்றினு
ளீமத்தாடியிடத்தெழுமண்பினைச்
[illegible]த்துள்ளநற்சிந்தைமகளிரை. (௨௯)

நூலாசிரியர்.

இன்னவாறுபயிற்றினுமேந்திழைக்
கன்னியார்வறுங்காமமபயின்றிலர்
துன்னுபேரிருளோடுசுடரன்
றன்னையாவர்பயிற்றிடத்தக்கவர்.

பெண்களுக்குசிவபெருமான்ஞானநிலை
யுணர்வின்றுணர்த்தியது.

சிந்தைநின்றசிவபெருமான்சிவ
தந்திரப்பெயர்த்தக்கவபரமும்
பந்தபாசம்பரியும்பரமுமா
மூன்றுஞானமுழுதுமளித்தனன். (௩௧)

இதுமுதல்(௫)செய்யுள்பெண்களதுஇயற்கைக்குணம்.

கண்ணிற்காண்பனகேட்பக்கருத்தினி
லெண்ணப்பட்டனயாவுஞ்சிவமென
நண்ணப்பட்டனர்நங்கையர்மாயையாற்
பண்ணப்பட்டபலவுமெதிர்ந்திலார். (௩௨)

தேடித்தேடித்திசைதொறுமெய்ச்சிவ
வேடத்தார்தம்விழியெதிரப்பெறிற்
பாடிப்பாடிப்பரவிப்பதமலர்
சூடிச்சூடித்தொழுஞ்செயன்மிக்குளார். (௩௩)

விழியறிந்திலவேட்கைக்குறிப்பினை
மொழியறிந்திலவஞ்சமொழியினைப்
பழியறிந்திலநெஞ்சம்பவநடை
வழியறிந்திலமற்றவர்கால்களே. (௩௪)

ஊமையாவருலகுரைக்கங்கண
ளுமவாய்மையினுங்களாகுவர்
காமியாவர்கருணைக்கடலினுக்
காமையாகுவரைந்துமடக்கலால். (௩௫)

பேதைபாலர்பெதும்பையராகியு
மாதராரிவ்வுலகவழக்கினி
லாதியானையறியுமறிவினி
லோதுபேரிளம்பெண்ணெனவோங்குவார். (௩௬)

இதுமுதல்(௪)செய்யுள்நக்கீரதேவர்காளத்திக்குசென்றுகைலை
பாதிகாளத்திபாதியந்தாதிகூறிமுத்தியடைந்தமையைஅடி
யார்களாற்கேள்வியுற்றுத்தாங்களுங்காளத்தியைத்
தரிசிக்கக்கவலையுற்றிருந்தமை.

மங்கைமாரிவர்தங்கள்வளநகர்ச்
சங்கமேவுதமிழ்ப்பெருநாவலன்
றிங்கள்வேணிதன்றென்கயிலாயமுற்
றங்குஞானவந்தாதியறைந்ததும். (௩௭)

காதலார்திருக்காளத்திவாழ்பரஞ்
சோதியோடுகலந்ததுந்தொண்டராற்
கீதவாய்மொழிக்கன்னியர்கேட்டுளத்
தோதொணுத்தவுவகையுற்றாரரோ. (௩

சென்றுவானுயர்தென்கயிலாயம்யா
மென்றுகாண்குவமென்னுங்கருத்தொடு
நின்றுஞானவந்தாதிநியமமா
மன்றநாடொறுமங்கையரோதுவார். (௩௯)

கண்ணிற்காணுமக்கண்ணப்பனுமொன
வண்ணத்தோகையர்காளத்திமால்கொடங்
குண்ணப்பூசவுடுப்பநினைகலா
வெண்ணத்தாற்பித்தளைவுற்றிருந்தனர். (௪0)

இதுமுதல்(௧௫)செய்யுள்தாய்புத்திபோதித்தல்.

சாதிநீதிதணந்ததுமாதுமை
பாதிபாலுறுபற்றுமறிந்தனை
காதிமாதரைக்கள்ளுணிகள்ளுணர்க்
கோதுமாறெனவோதுதன்மேயினாள். (௪௧)

தாளுழவர்கொல்லையொருதண்மழைபொழிந்த
வேளையதுகண்டுவிதைவிதைத்திடுதலேபோற்
காளையர்கள்வந்துகவிகாலைபொருள்கொள்ளீர
நாளைவருமோவிளமைநங்கையீர்நமக்கே. (௪௨)

என்றுவளர்வீர்முலைகளென்பெறுவிர்சீ
ரொன்றுபயில்வீர்கலைகளொண்டிசைகள்கற்பீ
ரொன்றுதவுவீரொளவிருந்துகவல்வுறவேற
வென்றுதவுவீருதவியவ்வளவதேயோ. (௪௩)

சீரிளைஞர்மார்புபொருசெய்கையறியாநும்
பாரமுலையீசையிலிபாணிலையபொன்னும
பேராவையையஞ்சுமொருபேதைபெறநூலும்
வீரமறுபேடிகையில்வேலுமிகவாமால். (௪௪)

காணிலுனைவாழுமுயிர்கண்டிலனெனிற்போ
மாணையுனதெனறுவிழியாறுறவொழுகி
நீணிதிகொளாடவரைநேயமருவிக்கு
மாணறிவிலாதொருமரப்பொறிகடத்தீர். (௪௫)

வந்துசருவுற்றெனதுவாயிடைமண்ணிட்டோ
முந்துறவுதிததழகுமுற்றையுமழித்தீர்
மைந்தரைமயக்கியவர்மாநிதிகவர்ந்து
தந்துமையளித்ததுதனக்குறுதிசெய்யீர். (௪௬)

மந்திரமருந்துமணிமற்றுமுளவாய
வெந்திரமெனப்படுமிவற்றுளமடுத்து
மைந்தர்பொருள்வவ்வில்வருமாதவர்தமக்குந்
தந்தியதளாடையர்தமக்குமுதவாதோ. (௪௭)

செல்வமுறுநாளுறவுசெல்லலுறவாழா
நல்குரவின்வந்துகிளைநண்ணுமவரோபோ
லொல்குறுமருங்குலுறவொண்முலைவிழுந்தாற்
கல்விமடவீரிளைஞர்காமுறுவரோதான். (௪௮)

ஓரழகிலாதவருமொள்ளணியணிந்து
கூரழகுசெய்துசிலர்கொள்ளமயல்செய்வார்
பேரழகினுலகுபித்தலைதல்செய்து
நீரழகிலார்களெனநிற்பதறிவன்றே. (௪௯)

இல்லைபிழையாயினுமியைத்தொர்பிழைதன்னைச்
சொல்லியனையாதெதிர்துனித்தழுதுதைத்து
மெல்லுணவொழிந்துசிலர்வேண்டுறவிருந்து
நல்லிளைஞர்கொள்ளமடனங்கையர்களிப்பார். (௫௦)

ஆடவர்முன்னுடையையவிழ்த்தனருநித்தும்
கூடுமூலைதூசொடுகுலுங்குறநடந்து
நாடகநடித்துமிசைநலலனபயின்றும
வீடலரிதாயமயல்வேலையுளமிழ்ப்பார். (ருக)

மாளரியசெல்வமதனைமந்தவொனுப்பேழு
நீளுமுகிரய்க்குநமுறுததினாங்றுத்தித
தோளொனுமிருநதொடாதொடக்கிநமயொல்லா
நாளும்வளர்கொங்கையெனுநற்றறிபிணிப்பார். (ருஉ)

என்றினையதன்றருமமாப்பலவிசைக்குங்
கனறுமொழியாவுமொர்கவிழ்த்தகுடமீது
நின்றுபொழிமையமுகிலினீரொனநிலாமற்
சென்றொழியமாசுதபுசிக்தையுறுநாப்பார். (ருங)

இதுமுதல் (கரு) செய்யுள்பெண்கள்தாய்க்குக்கூறல்.

மின்னினமாயுடம்பினைவளர்த்தலேவேண்டியே
யன்னைநீவிழுமியவண்ணுத்தல்செய்தலா
வினைல்கூறநீயம்புக்கினைக்குந்தீவினை
தன்னையாஞ்செய்திடச்சாற்றலாகுமோ (ருச)

இப்பியிற்பிறந்தமுத்திப்பிக்கென்செபு
மெய்ப்பணிபவர்தம்மைமேவியே
யப்பரிசன்றனங்கியாமுமாயினந்
துப்புறழ்சடிலமெய்ச்சோதிசேர்துமே. (ருரு)

சந்திரமௌலியையழைத்துத்தந்தரு
ளாதிருவனுசெழுததறையுமெயகளவாய்
நந்தரும்வினையுடைநரயையுய்ந்திடு
மந்திரமறைகிலமறப்புற்றேனுமே. (ருசா)

ஆயிரங்கலனுடம்பினைத்தாந்தாங்கினு
மாயிருமபொறையலாலொருவனுணடுமொர
றுபகனவிழிமணியொனவொர்நாளுடன
மீயணிந்திடில்வினையாவும்வீயுமே. (ருஎ)

புழுகுசெஞ்சாந்திலைபுனைந்துபுன்மல
மொழுகுமொன்பானறளையுடமடையெனு
யழகுசெய்திடின்மலமகலுமோபரன்
முழுகுவெண்ணீறிடின்முற்றுமாயுமே, (ருஅ)

இளம்பிறைதவழ்முடியிறையிருக்குமெம்
முளம்புகுமோவுணர்வொழிக்குங்காமநோய்
துளங்கொளிவளர்செழுஞ்சுடரிலங்குறும்
வளங்கெழுமனைபுகவல்லதோவிருள். (௫௯)

தத்துவமகன்றதோர்தனியிடத்தினிற்
பைத்தலைபரவணிபதியைப்புல்லிய
மெய்த்துறுமின்பினைவிடயவின்பினை
பொய்த்தழிமனிதரைப்புணர்ந்துகொள்வமோ. (௬௦)

சங்கரதருமமேசார்ந்துளோமினி
யுன்குலதருமமுற்றொழுகுவேங்கொலோ
வெங்களியானையைவிருப்பியேறுந
ரிங்கொருகரமிவர்ந்திடநினைப்பரோ. (௬௧)

இம்மையுமறுமையுமின்பநல்குறூஉங்
கொம்மைவெம்முலையொருகூறரபோற்றுவே
மும்மைவெந்துயர்பெறுமூடவேந்தரைப்
பொய்ம்மையப்பொருளினாற்புகழ்வமோசொலாய். (௬௨)

உணுஞ்சுவையமுதையுமுயர்வொழித்திடும்
பிணம்படுமுடம்பினைப்பேணித்தீதொழி
விணங்குபுகிரிதருமிழுதைமாந்தரைப்
பணிந்திடின்மக்களிற்பதடியென்பரால். (௬௩)

திருந்தறமிளமையிற்செயாமலாடவர்ப்
பொருந்தினைநிலையறுபொருளையீட்டிநூற்
குரங்கெனவுடலமுட்கூனுநாளினிற்
புரிந்திடுசெயலெதுபுகறியெங்கட்கே. (௬௪)

உன்னுறவிலாவெளியுறவுசெய்துதான்
றென்னுறுமினோர்தந்திருவெலாங்கவர்ந்
தென்னுறுநரகினுமிடுதலால்வெறுங்
கள்ளரிற்கொடியவர்கணிகைமாதரோ. (௬௫)

நடிக்குறுமுங்கள்பொய்ந்நாடகத்தினை
வடிக்குறுமொழியினைமறத்தியுங்கள்வெங்
குடிக்குணமருவிலங்குடம்பையொன்றில்வாழ்
கொடிக்குலம்பயிலுமோகோகிலமகளே. (௬௬)

இது முதல் (௨) செய்யுள் பெண்களுக்குத்தாய்வருந்திக்கூறல்.

என்றினையனபலவிகழ்ந்துகூறலுந்
தன்றளர்முலையெனத்தலைவளைந்துதாழ்
புன்றொழிலன்னைதன்புந்திவெந்துயா
தின்றிடமகளிரைச்சிறிதுகூறுவாள். (௬௭)

வந்தியுமாயிலேன்மக்கட்பேற்றினாற்
சிந்தைநன்மகிழ்வுறாஉந்திருவுமாயிலேன்
முந்துநல்வினைப்பயன்முற்றினோரலாற்
றந்ததம்புதல்வராலுதவிசார்வரோ. (௬௮)

தாய்பெண்களைத்தீயவழியிற்புகுத்தமுயன்றமை.

மந்திரமருந்துநன்மணிகளாலிவர்
சிந்தையைதெளிவுறதெருட்டிக்காமமேற்
புந்தியைமீட்டுமாபொருடராமலே
செந்திருவனையவர்ச்சேர்கவென்றனள் (௬௯)

பெண்கள்தாய்கருத்தறிந்துகவலையுற்றிருந்தமை.

அன்னைதன்கருத்தினையறிந்துஞானமாக்
கன்னியொன்றுதென்கயிலைகாணகுது
மென்னவவ்வுழியிருந்தெண்ணிநைந்தனர்
பன்னகவாயிடைப்பட்டதேரைபோல். (௭௦)

இது முதல் (௩) செய்யுள் திருட்டுச்சந்நியாசிகள் பெண்களை
இதங்கூறிவீட்டினின்றும்வெளிப்படுத்தினமை.

அனைபதோர்காலத்தோதியரிவையர்திருக்காளத்தி
நினைவொடுமீன்றட்டப்பிரிங்குவானிருந்தவாறு
வினைமிகுமிருவர்கள்வர்விளங்குறவறிந்திட்டன்றோர்
புனையிழைகவருஞ்சூழ்ச்சியீதுவெனப்புந்திசெய்து. (௭௧)

நான்மறைபரவுமீசனற்றவவேடம்புக்குப்
பான்மறைவிடமுமின்றிமபழமறைபுழுவுஞ்செய்ய
வூன்மறைதுணடிற்பொன்னுமவிலங்கினமுயிர்செகுப்பான்
கான்மறைமறவருமபோற்கள்வர்தாமறைந்துசென்று. (௭௨)

கன்னியரமர்ந்தவில்லிற்காளத்திகாக்கநும்மை
யென்னுநன்மொழியோடெய்தவாய்மொழிகேட்டசேய்போற்
பன்னருமுவகைபூசதுப்பசுமபொன்மாளிகையினுய்த்துத்
தன்னிகர்சிறப்புச்செய்துதையலர்சாற்றலுற்றார். (௭௩)

யாண்டுளீர்யாண்டுச்செல்வீரடிகணீரியம்புமென்ன
வேண்டினர்வேண்டியாங்குவிளைந்தருள்பரனிடங்கள்
காண்டாவுலகிற்சூழ்வோமகாளத்திகாணுடவேட்கை
பூண்டனஞ்செல்கின்றேமயங்கென்றனர்பொருளவிழைந்தார் ( )

என்றலுமடியில்வீழாயாங்களுங்கயிலைகாண்பா
னின்றனமெமைநும்மோடுநீவிர்கொண்டேகுவீரோ
லொன்றொருகைம்மாறுண்டோவுமக்கெனவுரைப்பவன்னோர்
நன்றெனவுளங்களித்துநங்கையர்க்குச்சொல்வார். (௭௫)

கதிர்மணிவிளக்கலாமற்கனல்கெழூமொருவிளக்குப்
புதிதுறுபனையிற்சென்றுபுகினுமெய்வெதும்பிநீங்கு
மதிறுதுன்மடவீர்புக்குவருந்துநர்விழியினன்றி
யெதிர்புனலறுசுரத்தையெங்ஙனங்கடக்கவல்லீர். (௭௬)

அன்றியுமுலகங்கூறுமவ்வொழுதனையுநம்மை
மூன்றவபனைததுமாற்றிமுறறியபயனுமின்றுள்
கன்றினையிழந்ததாய்போற்கலங்குமெம்பதையுமஞ்சா
நின்றனமினனுமொன்றுநிகழ்த்துவதுளதுகேண்மின். (௭௭)

காளத்திகாணப்பெற்றகண்களேகண்களென்றுங்
காளத்திநகரிற்கேகுங்கால்களேகால்களென்றுங்
காளத்திபுகுங்கருத்தேகருத்தென்றுங்கயிலைநாமக்
காளத்திபுகழுநாவேநாவெனறுங்கற்றோர்சொல்வர். (௭௮)

நரவடிவொடுசென்றெய்தநண்ணுதென்கயிலைப்போக்கை
யொருவர்தம்மாடலின்கணுணைப்பினுங்கயிலைசேர்வா
விரவுதம்மாடலாலச்செலவினைவிலக்கினோரு
மிரவியுமதியும்வாழுளிருப்பாவெங்கிளையமெய்தி. (௭௯)

ஆதலாலன்னைமீர்நும்மணிகிளர்திருக்காளத்திக்
காதல்கூர்செலவிங்கெம்மாற்கடிந்திடப்படுவதன்றென்
றோதினாரவர்மனத்தோடுணைத்திலரெனினுமச்சொன்
மாதராரதமக்குநன்குவாய்மையாவாய்ததவன்றே. (௮௰)

அனையவர்மொழிகேட்டப்பொன்னணியிழைமகளிர்முக்கட்
கனியினையடையப்பெற்றாற்கதிரிளம்பரிதிமுன்னர்ப்
புனிநிகருடலம்யாதுபடினுமென்னுலகமெல்லா
மினையவொன்றிகழிலென்மற்றிகழ்ந்திலர்புகழ்ந்தாலென்கொல். ( )

எம்மையெவ்வகையினானுமிறைவன்றென்கயிலைசேர்ப்பா
னும்மையின்றிரங்கினனீரென்றுரைவெதிரிறைஞ்சு
வம்மறவர்கணன்றெனாருவினையறியாமலவ்வில்
வமமினையபின்னமொனமுராமகிழ்ந்துளமிருவாதாரும். (அ௨)

இருவர்தநிழலும்போன்றவிருவர்க்குற்றேறவன்மாதர்
பொருவருமவுளஞ்சுமதுபோதரக்கள்வாதம்பா
லணையிருள்யாமத்தெய்தியதரிடையிருகாதத்திற்
பாலையின்முகடடெழுந்தபரிதியானவனைக்கண்டார். (அ௩)

இதுமுதல்(௬)செய்யுள்யாத்திரைபோதல்

வெயின்முதிராளவுமேகிவியன்பதியொன்றிற்றங்கிக்
கயன்மலிவிழியார்சின்னாள்செலவொருகரகநீரால்
வயன்மலிசெங்கேலாநகிவளர்வளநாடுகண்ணுற்
றயன்மலிதலங்களிற்புக்கமலனைவணங்கியேகி. (அ௪)

காவிரியொழுகுவல்லிகால்கனோரண்கினையகற்றின்
மேவியசிறுகால்காம்புவிளைவயறம்பூர்கள்போன்ற
பூவிரியிளந்தண்சோலைப்புகழ்வளநாட்டினுக்கோர்
கோவெனவிளங்காநின்றகுடந்தைமாநகரங்கண்டார். (அ௫)

பன்னிருபருவத்தோர்காற்பவந்தெறுகங்கையெய்துந்
தன்னிகாதடங்கோறற்குச்சார்வினையிலரோயாயும
பொன்னனையவர்தாமூழ்கிப்புராரியையிடங்கடோறுஞ்
சென்னியின்வணங்கிவைகிச்சென்றனர்தில்லைநோக்கி. (அ௬)

பிறைதவழ்மவுலியெம்மான்பிறபதிகளும்வணங்கி
மறுவறுமதிமுகத்துமங்கைநல்லவரடைந்து
குறைவறுபரமானந்தக்கோதில்செந்தேனடிக்கப்
பெறுநகரொல்லையிற்றூழ்ந்தெய்தினாபெரிதுவந்து. (அ௭)

வேலையிற்சுருதியார்க்கும்வீதியைவலஞ்சூழ்ந்தேகி
யாலயத்தெதிர்வணங்கியணிவலம்புரிவுற்றால
மூலநற்பொருளையேதகிமும்முறைவணங்கிச்சென்று
மாலயற்கரியானும்மெனவெதிர்சென்றுபுக்கார. (அ௮)

வேறு.

சிறப்புலியுங்கோட்புலியுஞ்செழுமலர்தாயர்ச்சனையேசெய்
யாநின்ற, வறப்புலிபுகழ்கண்டுகொளும்பெருமானைக்கண்டுமிரு
மன்பாலோடி, மறப்புலியினதண்மருங்கினசைததருளும்பெருங்
கருணைவள்ளால்யாங்கள், பெறப்புலியூர்மன்றினடம்புரிந்தாயெ
ன்றிறைஞ்சியுளம்பெரிதுவந்தார். (அ௯)

பெண்படைத்த வொருபாகனைத்தொழுது டகவமுதப்பே ணித்தாபதர்கள், கண்படைத்தபயன்பெறக்கண்டுவந்துமீண்டங்க ரிநவளித்துச்சென்றா ர, பண்படைத்தமொழிமடவாரிருந்துசிவ கங்கைய்டுமபடிந்நாமைறில், வைபடைத்தவரவணியோற்றொ ழுதுடலாடுதற்குவழிக்கொண்டாரால் (௬௰)

இந்திரனையருசிமுனைப்புக்கொளித்துங்கிடந்தமலையிருஞ்சு ரமீன், எந்தருகுமுட்புதையவடிப்பமகபதிவயிரவாட்டாக்கெ ளற, சிந்தைகலல்வுறவெழுந்துசெந்துகிர்கண்டுதிரமெனத்திய ங்கிழ்கு, முந்துதிரைவாரிதிகண்டதினமூழ்கிமகளிரமகிழ்வுற் றுமீண்டு. (௬௧)

தில்லைநகர்மணிமன்றத் தெய்ப்பெருமான்றனைமறித்துஞ்செ ன்றுதாழ்ந்து, முல்லைநகைமடமாதாதென்கயிலைகாணுமவாமுந் தவப்பாற், செல்லமிடைகருங்காட்டிலுடன்போதுகள்வரரு செய்யாவண்ணந், தொல்லைமறைபுகழ்பரமனருளினாற்பலர்வந் துசூழ்வரன்றே. (௬௨)

இதுமுதல்(௨)செய்யுள்பெண்கள்சந்நியாசிகளின்இடையூறுக்கு த்தப்பிசிவபெருமானுதவியால்காளகிரியென்னுந தலத்தைச்சார்ந்தமை.

கங்குறுறுந்தங்குமிடங்களில்வந்துமாதவராய்க்கலந்துசூழ் வன், சங்கரனின்னணமாதருட்பகைஞராந்தவராற்றப்பியேகி, மங்கையுமைதவம்புரியுங்காஞ்சியா நகரிறையைவணங்கியேத் தித, திங்கண்முடியமர்ந்ததிருக்காளகிரிகண்டுவந்துசென்றுசே ர்ந்தார். (௬௩)

சுத்தமுடலுயிர்பெறச்செய்தருளுநதிப் புனன்மூழ்கித்தூய நெஞ்சச், சித்தகணந்தொழுதேத்துமருட்சித்திடுகெனடிசென்று தாழ்ந்து, புத்தியொடுமுத்திதருசிவலிங்கந்தனைவணங்கிப்புறத்து நந்து, மெய்த்தவொருபுராணிதனையத்தலத்தின்பெருமையெலா ம்வினவிநின்றார். (௬௪)

இதுமுதல்(௨௪)-செய்யுட்களால் புராணிகர் பெண்களுக்குக் காளகிரித்தலத்தின் வரலாறுகூறல்.

வினவிநின்றவிளங்கிழைமாதரை
மனமகிழ்ந்துமறையவன்றோக்கியே
வனைதருமபுகழித்தலமானமியந்
தனையியம்புவலயானெனச்சாற்றினான். (௬௫)

முன்னனேந்துமுழுவலிவாலிதான்
றன்னிலிங்கமித்தன்கயந்திலின்கரை
மன்னுறும்படிவைத்தருச்சித்தனன்
பன்னருந்துதிபாடினனாடினன். (௬௬)

முடித்தருச்சனைமுன்பெனப்பெட்டகத்
தெடுத்திருத்திடவெண்ணிப்பொதித்தனை
னெடுத்தவத்தவரைந்திலனறுதலாற
பிடித்தெடுத்தனன்போதிருகையினும். (௬௭)

பின்னுமெய்க்கைதபெயர்ந்திலன்றனாரு
டன்னையன்றித்தனிதம்தார்துருமமபு
மன்னிநின்றவளியுமைந்தரி
தென்னினமபனையாவரைசப்பவா. (௬௮)

கண்டுவெகுளிகலங்குபுவாலிதாற்
றண்டநான்மதிமேனியர்கூறிநான்
கொண்டுகோலிறருணித்துகைபூனறிநின்
றண்டகூடமளவுநிமிர்ந்தனன். (௬௯)

இன்னவாறியகெடுப்பவும்மெதிலன்
முன்னமாதுமுலைதழும்புற்றருண
மன்னனமேனியில்வாற்றழும்புறற
பின்னர்வால்விட்டுயிர்த்திதுபேசினான். (௧00)

வேறு.

நீயேகருணைநினைந்துவந்தாலன்றியுனைப்
பேயேனெலிதிறம்பெறுதற்கெளிமையோ
தாயேநினமேனிதழும்புபடத்தீங்கிழைத்தேன்
நீயேயென்செய்வேனெனசெய்வேனென்றுள்ளுடைந்து. (௧0௧)

ஆராவிளமகவையன்னைகருங்காட்டிடு
மேவாவருளால்விடுத்ததகைபோலக்
காவாதடியேனைக்கைவிட்டிவணிருந்தாய்
தேவாதிதேவயான்செய்தபிழையுளதோ. (௧0௨)

என்னுயிர்நீயென்றனைநீயென்னுடையவாழ்வுநீ
யனையுநீயத்தனுநீயாரியுநீயென்றனக்குப்
பொன்னனையவேணிப்பொருப்பேயருட்கடலே
நின்னையலதாவிலலாதுநிலலாதே. (௧0௩)

என்றபலமுறையுமேத்தியவனிரப்பக்
கொன்றைமலர்புனையுங்கூத்தபிரானெதிர்தா
னின்றுயணிபுனையிங்கீர்த்தடத்தின்காட்டிருப்பை
நன்றுமனம்விழைந்தோதாமெனவிதுபுகன்றான். (௧0௪)

உள்ளமதிலென்றுமுவந்திருந்துநின்பூசை
கொள்ளுமியல்பேங்குழைந்திடேலென்றுரைத்துத்
துள்ளுமிளமான்சுமந்ததிருக்கையுடைய
தெள்ளமுதமனனான்சிவலிங்கத்துற்றொளித்தான். (௧0௫)

வேறு.

கங்கையாறுதன்முடிமிசைக்கரந்துகொண்டதிலோ
ரங்கணீர்சொரிபவர்க்குமேலுலகினையளிக்கும
பொங்குநீர்நசையாளிபாததடங்கணைபொருந்தி
யங்கேசழாவுளமகிழ்ந்தனனவாலியெனபவனே. (௧0௬)

ராசனுரொனைவிடுத்தவணிருந்ததித்தடத்தி
லுசையாலலதிலையிதையழிப்பலெனறதிர்த்துத்
தேசுலாமதிதவழ்பெருங்குமிரஞ்சிலயபொன
றேசிலாமிகுவீரனங்கெடுத்தெழுந்திட்டான். (௧0௭)

எடுத்துவாலியென்பவன்பெருவலியினாலிட்ட
வடுக்கல்வீழ்தலுந்தடத்தினிலெழுந்தபோரரவம்
பிடிக்குமாறுபினுறாடர்ந்தனவெழுந்தொருபிரமன்
படைக்கும்வான்முடியளவுமுற்றனதுளிபலவும. (௧0௮)

சென்றுவான்மிசைநுண்டுளியுடப்பெலாந்தெறிப்ப
நின்றவான்முகில்கீழுறநீர்சொரிகினற
தனறிமேல்வரப்பெயவதுமுளதகொலறியே
மென்றுவானவரியாவருமருணடனரிருந்து. (௧0௯)

விலங்குவீழ்ந்தனபுட்பறந்தோடினவிசும்பிற்
கலங்கிவிணையர்திசைதொறுமிரிந்தனர்கடிதி
லிலங்குமாமணியருவிகள்சிதறினவெங்குங்
குலுங்குபாதபமலருதிர்ந்தனகுலைகுலைந்தே (௧௧0)

மருந்துமாமலையுள்ளனசிதர்ந்திடமண்ணி
லருந்தைநோயினர்புண்ணினாலடுவினாசைதீர்ந்
தொருங்குவாழ்ந்தனர்மரித்தவருயிர்பெறீஇயுய்ந்தார்
கருந்துழாய்ப்பினர்காளையராயினர்மன்றே. (௧௧௧)

இனையவாறதுவீழ்தலும்வாலிமுன்னெடுத்த
புனிதன்வாழ்வதினைமற்றுமாகநியதாய்ப்பொங்கி
யனையவாலிவெற்பிழைத்ததீங்கரசனுக்குரையு
மனைவிரோடல்போலோடியதினைத்துமுந்நீரில். (கக௨)

வாலிதூர்த்திடப்புகுந்தொராறியற்றினன்வாலி
பாலவபாதியன்றிருவருளேற்றிடப்பட்டான்
மேவுதீத்தொழில்வழியினுாணமையாமவிலங்கி
ருவினைற்றொழில்வழியினுந்தீமைசார்தருமால். (கக௩)

மண்டுநீர்த்தடமாறதாய்முற்றியவண்ணங்
கண்டுவாலியெம்பிரானைகருதுதிதுவெனிற்கருதிக்
கொண்டுநான்செய்வதெனவெனவனைக்கலைகுலைவுற்
றண்டர்நாயகன்றனைப்பணிந்தேகினனன்றே. (கக௪)

இந்தநீர்முழுகுநர்பவக்கடற்கரையேறி
வந்துவீடடைகுவருண்மையுண்மையவ்வாலி
தந்தமாகதியிதுபெருமறையெலாந்தளரு
நிந்தைமாவினைமயறகுநோவடிவமானெருப்பு. (கக௫)

வாலிநாதனைக்கண்டொருநாளடிவணங்கி
னுாவிறெலாழிவுனைத்திடப்படாதனநூறு
மூலமாகியபாதகமாயினுமுருக்கிச்
சூலபாணிதனுலகடைந்தின்பமேதுய்ப்பார். (கக௬)

கயிலைபோலவிம்மலையிசைக்கண்ணுறுதற்கடவுள்
சயிலமாதொடுகணங்களேததெடுப்பவாழ்தருவன்
பயிலுமாதவாசிதர்விரதியாதரர்பலரு
மயலிலாவிதனமருங்குவிட்டகன்றிடார்யன்றோ. (கக௭)

இத்தலத்தியம்பிது னவர்சணனியம்ப
சித்திலத்திருநாநாடொர னெந்தக்
கைத்தலத்தலர்கொண்டடியிணைவ்னர்கண்ணோன்
முத்தலைப்படையொருவனேபதிந்தவர்முறைபோல். (கக௮)

இதுமுதல் ௨ செய்யுள் இரவுக்குறி.

கரிலையங்கிறபூட்டைப்படைக்கொண்டமிழ
மேலெழுந்துசெங்கின்றதோகுடையெனமேலை
வேலைவெங்கதிரமிழ்ந்தமுஞ்ஞெகிலிண்ணின்
பாலெழுந்ததுவிரிதிருலவுலாம்பரப்பி (கக௯)

குளிர்செய்கின்றசெவ்வந்திமாலையைத்தலைக்கொண்டு
களிசெய்கஙகுலமபெண்வரவாலிமுன்கண்ட
வொளிசெய்நமபனையிறைஞ்சினர்சென்றகமொன்றிற்
றெளிசெயநெஞசகமஙகையர்தஙகினாசிறந்து. (௧௨0)

சூரியனுதித்தல்.

திருந்துமாடகமுகரியென்கின்றகட்செவியின்
விரிந்தவேலையமபடததிடையிருளெலாம்விழுங்கிப்
பொருந்துமாமணியென்னவந்தெழுந்ததுபுட்க
ளாருந்துவாரிசமலர்முகமலர்ந்திடவலரி. (௧௨௧)

இதுமுதல்(ம)செய்யுள்கதை.

மாயைமாயிருள்கழிந்துநின்றிலகுகண்மாத
ராயகாலையிலெழுந்துகாளத்தியையடுக்கு
நேயமோடுசெனறனவொருபதியிடைநின்று
போயினர்மற்றைஞானறுதெனகயிலையைப்பொருந்த. (௧௨௨)

ஓனிநகர்குறுகிற்றப்பாலிலைநமக்கிடனிக்காட்டிற்
றனியதரிடையிமமாதர்தமையெலாமுயிாசெகுததுப்
புனையிழைகவர்துமெனறுபொதிநதுமுன்வைததபொல்லா
நினைவினைவெளிப்படுததுங்னறனாதொடாநதகள்வர். (௧௨௩)

கொடியவர்நிலைகண்டுள்ளங்குலைகுலைந்திளையாணம்மை
முடிவுசெய்வதனுக்கினறோர்முயன்றனவொன்னமூததாள
கடிகமழ்மலர்ததணசோலைக்காளததியண்ணல்காப்பன
விடுபவனல்லனெங்காய்வெருவனீவெருவலென்றாள. (௧௨௪)

துணையிலையென்றுதீயர்துணிந்துசெல்பொழுதிறஞன்றுத
துணையெனுந்திருககாளததிதேதானறலைக்கணடநவலாா
பணமலியரவினவாயிறபட்டமென்றேனாபோலக
கனைபுனாகளவாலகபபட்டிருபபினுஙகவனறுரல்லர். (௧௨௫)

அரவின்வாய்ததேனா தன்னையகற்றிநின்றளிப்பான்போலக
காவரினின றுநீககி ககனணியாதமமைக்காக்கத்
திருவுளஙகொணடுமிக்கதென்கயிலாயததெமமான்
விரைவொடுமலாகொயதொணடாவேடமுறறடைநதானன்றே.

கனணியர்பொருளவிழைந்தகள்ளவேடததரந்த
கனணியாதமைவிழைந்தகளளவேடததறகணடு
கன்னியர்தமமைவிட்டுககதுமெனவிரிந்துபோனார்
கனனியரருகுவந்தான்கறைமிடறுளிததுநின்றான். (௧௨௭)

மாதவவடிவங்கொண்டுவந்தருள்வள்ளறன்னை
யாதுலர்க்கியைப்பையெதிர்ந்தெனவெதிர்ந்துபோற்றிப்
பாதபங்கயமிறைஞ்சிப்பரிவொடுநிற்பவையன
கோதையீரெங்குவந்தீர்கூறுமினெனச்சொல்வார். (கஉஅ)

திங்கள்வெண்கண்ணிவேய்ந்தசெஞ்சடைச்சினமாந்த
மங்குறோய்மதிலுடுத்தமதுரைமாநகர்வந்தின்றோ
கங்கைசூடிறைவன்வாழுங்காளத்திநகரிற்சென்றே
புங்கனைவிடுபோமெனவுறுதியாமொழிமொழிந்தார். (கஉகூ)

ஆதலினடிச்சியேமின்னவருடனடைந்தேமிங்ஙன்
றீதிழைத்தெமைப்பொலங்கொண்டேகிடச்செறிந்தகாலைப்
பூதரவில்லிக்கன்புபொருந்துநீரிவண்வந்தெய்தப்
போதலுமவர்பயந்தேபோயினராயவென்றார். (கஙo)

மாதர்சொல்வினவிக்கள்ளவடிவுடைவள்ளலாரும்
கோதையீருமைக்காளத்திகொணர்ந்துபோய்விடுதுமென்றுப்
பாதபங்கயமவருத்திப்பார்மகடவத்தினாலே
யேதமிலவரைக்கொண்டேயேகினரெம்பிரானார் (கஙக)

இதுமுதல்(கூ)செய்யுள்சிவபெருமான்பெண்களோடுகாளத்திக்
கிச்செல்லுகையில்வழியிலுள்ளசோலைவளங்கூறல்.

அதரிடையவர்நடக்கவவ்வனத்தருக்களெல்லா
முதிருமன்புடையர்போலமுகிழ்பெறுநகையவாகித்
ததைமலர்க்கண்ணீர்மல்கத்தாழ்ந்துபூப்பதத்திற்பெய்து
மதகரியுடைபுனைந்தவள்ளலைப்பணிந்தவன்றே. (கஙஉ)

புன்னைமாயவன்போன்றனபூத்தொளிர்
கன்னிகாரங்கடுத்தகமலனை
மன்னுபூவைமகபதியொத்தன
வென்னையாளிறைசெல்லுமிடத்தினே. (கஙங)

கரியவின்குயில்காகளமார்த்தன
வரியநன்மயிலாடவரிக்கணம்
பிரியமோடிசைபெட்பவிசைத்தன
கரியதாடைக்கடவுளைக்கண்டரோ. (கஙச)

நாவலூர்வருநம்பியோர்நாரிபா
லேவவேகியவெந்தையிவணிரு
பூவைமாருடன்போந்தனன்காணென்று
தாவிலாக்கிளிதன்பெடைக்கோதுமால. (கஙரு)

சோலைக்குயவெண்ணுக்குஞ்சிலைலடை

மாந்தளிரடியாதாகமர்றதன்மேகைகணையான
வேழச்செறிக்கொங்கைகோங்காவிணைகரங்காந்தள்காட்டப்
பூந்துகிலாமணவாடைபுனைந்துபொற்புடைக்கொம்மாது
சேந்துவளிசிதறிப்பூத்துயசிறப்பொடணிந்தன்றாள. (௧௩௬)

வெள்ளில்பூங்கொன்றையாததிவிளாமலர்மெய்கைசேவல்
வள்ளிலைமருதிரத்திறைகைபுனனாகநாவல்
கள்ளவிழ் மலர்க்குருந்துகாலசப்பூகடம்புகோளி
யுள்ளவெவ்வனத்திறச்சென்றேறயாப்பிறெனகயிலைக்குற்றான். ()

இதுமுதல்(௯)செய்யுள்கதை

புரத்தயலடைந்தெயப்பெம்மான்பொன்னனார்தம்மைநோக்கி
வரக்கிரியிதுவேவெள்ளிமலையதுதூக்கைவெற்பு
பருத்தமயமலைதானிலப்பருப்பதமணிநீராறு
தெரிதரபொன்முகரியீதுசிறந்திடும்பூரதீர்த்தம். (௧௩௮)

என்றமற்றளவுங்கூறியிறைமறைந்தேகநின்ற
பொன்னாரிகழ்மணியாருமபொன்னனைதிசைகணோக்கி
யினறிவணவிடுத்துச்சென்றாரிறையெனத்தெளிந்துசால
நன்றாநன்றெமக்கிரங்கினனுகியதென்றுவைகந்தார். (௧௩௯)

ஆமிழ்சினுமினியமூவரருந்தமிழுவந்தவெம்மான்
கமழ்தலையமலைசூழிக்காளத்திகரினினறு
தமிழ்சங்கமரயங்ர்தார்தமயருட்பெருக்காமலென்று
குமிழ்செறிதடங்கணல்லார்குறைவிலாவியப்புமுற்றார். (௧௪௦)

மாமணிபெற்றிழந்தவறிஞனுமருந்தைக்கையாற்
பூமலோற்றலறிவீழ்த்தபுத்தியிலவனுநேணு
மேவமாளர்கறப்பத்தனையெய்தியும்பயனகொளாத
தீமையொள்பவருமொத்தோமெனறுபின்மனந்தெளிந்தார். ()

அருட்பெருவாரியாயவண்ணலார்தாமிவ்வூரிற்
பொருட்பொருட்பெறவுணாத்திப்போயினர்நமக்கென்றாழ்வெண்
றிருட்செறிமிடற்றோன்றமமுனனெய்தியதெண்ணிமெயணணி
மருட்கொடுமபிறவிநீக்குமாறில்பொன்முகரியுற்றார். (௧௪௨)

சிதநீர்மூழ்கிப்பின்னர்த்திருவெண்ணீறணிந்துசால
நாதாகணமணிபுனைந்துநவினறிறையஞ்செழுத்தும்
மோதிலந்தாதிதன்னைகொள்கையினேநிச்செனறார்
மாதொருபாகனறனபானமறிவிழியடநல்லாரே. (௧௪௩)

கவிப்பொலிகையிலார்க்குக்களிப்பொருகைகொங்செய்த
வுளதகிலானந்தமுற்றிபுடலொளியுடன்விளங்கக்
களத்தினஞ்சுடையமெய்மையானசந்நிதிநடிசடைந்தா
ரளப்பருமனையிறைலேயாடினர்பாடினரால். (கசச)

அன்னவர்தமக்கவ் வண்ணலருவிலிங்கத்தின்கண்ணே
தனதொருபாகமுற்றசங்கரியுடன்விளங்கி
யுன்னருமொளியிரண்டாயொன்றுபட்டிருக்கக்கண்டு
கன்னியரடைந்தவனைபையிற்றெனக்கழுறலாமோ. (கசரு)

வையகமுழுதுமுள்ளமாமணியொளிக்கும்பச்சைத்
துய்யகன்மரகதத்தின்சோதியுளளைவக்குமேலாம்
பொய்யில்காரணமாய்த்தோன்றுமபுநலருமவடிவைநோக்கித்
தையலரிருவருந்தாழ்ந்தெழுந்தொளிதனமுனைனின்றார். (கசசு)

சிவபெருமான்பெண்களைஉட்கொண்டுமுத்தியளித்தமை.

நின்றிடுமணங்களோசிருமலனருளினாலே
தனறனிமெயாளியினூடேதயங்கிடத்தானுட்கொண்டான்
பொன்றிகழ்மணிமாபுள்ளபுகைவன்முதலோபோற்றக்
கன்றணிகரதசெம்மன்னைக்கன்மகளுணவன்றே. (கசஎ)

பின்வந்ததாதிமார்கள்பெண்களைத்தேடுதல்.

இறைமெயாளியுருவடக்கியிலிங்கதல்வடிவாயுற்றான்
பிறைநுதற்றையலார்தம்பின்வருந்தாதிமார்கள்
கறைமிடற்றிறைவன்பாற்போகன்னியர்வந்தாரில்லை
யுறைவிடமெதுவென்றெண்ணிமெய்யெனத்துருவினரால். ()

இதுமுதல்(உ)செய்யுள்சிவபெருமான்தாதியர்க்கு
அசரீரியளித்தல்

ஏசஞெரிடமுநாடியெங்கணுநாடிநாடிக்
காசணிபல்தலாமைக்கணாடிலோமெனக்கலங்கத்
கேசரதொலியன்றோர்மன்கிடைக்தனர்முத்திநீவிர்
பாசமதகற்றிலிங்கம்பதிட்டியுமவர்களபேரால். (கசகூ)

என்னவிண்வாணிகூறவெழின்மடவார்போயுற்றுப்
பின்னிரண்டிலிங்கநாட்டிப்பெயாளையினர்பேரிட்டார்
கன்னிலவேந்தவென்றுநவின்றுசங்கரிருப்ப
வத்திலைபாதமன்றானதிசயமுடன்களித்தான். (கருo)

ஒளிமணிப்பொலம்பூண்மார்பனொப்பில்சங்கமனைத்தாழ்ந்திங்
களிபெறுமடிகளினனுமடியனேனுய்யுமாற்றான்
மூளிபுதறசிலந்திமுன்னமுறபிறப்புணர்ததுகென்னக்
களிபெறுமனததானெற்றிககண்கரந்தவனியம்பும. (௧௫௧)

கோதையர்கதைநலங்கூறினோமினி
யேதமிலுலண்டின்முறகதையியம்புதும
யாதவமனமாநதினிதுகேளென
மாதவவடிவருளவளளல்கூறுவான். (௧௫௨)

கன்னியர்ச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூ௪௪.

சிலந்திமுதலியோர்கதைச்சருக்கம்.

இதுமுதல் (கூ) செய்யுள் சிலந்திப்பூச்சியின் பூர்வகதை.

தண்ணந்தாமரைசார்ந்துறைநான்முக
னண்ணுறுந்தோற்றநவிற்றியிருக்கவும்
விண்ணினமேவகிலத்தொழில்வீறுளான
கண்ணில்வந்திகொதல்செய்கான்முனை. (௧)

ஏற்றமாதவவூறனெனப்பெயர்
பெற்றவன்னயனோடுமுரணுபு
சற்றுமெண்ணிலனாய்ச்சகந்தந்திடச்
செற்றமோடயன்சிந்தையிலெண்ணினான். (௨)

அன்னவூர்தியழைத்ததறிந்தவன்
முன்னரவந்துறமுற்றவெகுண்டுநீ
சின்னநூல்செய்சிலந்தியதாகென
வினனவெய்தினனேத்தியிறைஞ்சினான். (௩)

கமலநான்முகன்கண்டுவெருவலீ
விமலன்மேவியவேழனத்திடை
யமலுமவில்லனத்திலடைந்ததி
லமைமவிலாவுலண்டாயவண்ணைகியே. (௪)

தேவதேவனைத்தென்கயிலாயனை
யாவலோமெருச்சித்தருவகதி
மேவுவாயெனவெண்ணிறவாணியை
நாவின்வைத்திடுநான்முகன்கூறினன். (௫)

அனையபான்மையினன்றேன்சிலம்பியாயத்
தனைநிகாத்திடுதற்பரனபூசையால்
வினையகற்றுபுவீடடைந்தானென
வனைநிகாக்குமருந்தவனோதினன். (௬)

இதுமுதல்(௰௪)செய்யுள்திருக்கைலாயச்சிறப்பு.

பாம்பின்முற்பிறப்போதுதும்பார்த்திப
வேமபலோடினிக்கேளென்றிறைசொல்வான்
கூம்பிலாதகொடுமுடிகொண்டுயர்ந்
தோமபூதமுடைத்தங்கயிலையே. (௭)

வேறு.

பதியெனப்படுமிறைபண்டுகொண்டிடு
மதிசயசத்துவமகன்றுயர்ந்தொளி
கதுவிடநின்றிடுகாட்சியென்னவு
மதிபலகோடியோர்வடிவுற்றனையும். (௮)

ஔவொளிதேங்கியேவொப்பிலாதொளிர்
வெள்ளியதுருவெனவிளங்கித்தோன்றுமா
வெள்ளவிலிருந்தயரிதயத்தெய்திய
வள்ளலோடிருந்திடும்வளங்கொளமலை. (௯)

ஆழியங்கிரியினையங்கையிட்டுயர்
பாழிமாமேருவைப்பறித்துமார்பணிந்
தூழியோர்கணமெனவுன்னுவெங்கணஞ்
சூழ்தருங்கயிலையைத்துன்னுகாவலாய். (௧௦)

நதிபலகோடிகணண்ணுறாநண்ணுநர்
பதிபலகோடிகளபாங்கருற்றிடு
மதிசயவனங்களுமனந்தகோடியாம்
புதுமதிமிலைந்தவன்பொற்றைமீதரோ. (௧௧)

கற்பகமரங்களுங்காமவல்லியும்
பொற்புறுபுதாகளும்புணர்ந்தடைந்தவ
ருற்பவமுதலியவோட்டுமென்றிடில்
வெற்பதுவளந்தனைவிளம்பவேண்டுமோ. (௧௨)

கள்ளிடைச்சிலபுராணுகுமன்னதைக்
களைவிழ்கமலாற்றடவுளகூறிய
வெள்ளூதலிலையெனைப்போலுமேழைய
ருள்ளினுமவசையலாலுயர்வுண்டாகுமோ. (௧௩)

அப்பெருமபுராமதுவாதனைத்திரு
லோப்பில்பொனவெளியாலுணற்றமாடம்ப
டைப்பிய திகில்கள்செய்துன்றமேகபுர
மிபடிதொகையளவினறிமியாங்குமால். (௧௪)

அன்னதினமேவணைம்பிராணுக்காலய
மின்னதனமையமேதனவொருங்கூறோ
துன்னதவுயர்ச்சியாயொப்பினமாபலரி
தன்றெம்மையைந்தொளிதங்கியோங்குமால். (௧௫)

அதின்மறைமுடிவெனவன்பருள்ளென
விதுவுருவிதுகுணமெனவுணைத்தாள
மதுமலர்க்குழலுமையருளமன்னனைய
பதியெனவியம்பவும்பட்டிருப்பனால். (௧௬)

அவ்வழியமரருமருங்கணங்களுந்
திவவியமுனிவருஞ்சிறந்தபூசரு
மெவ்வமில்சருடருமியககாநாகரும்
பவ்வமதாவெனபடர்ந்துபோற்றுவார். (௧௭)

இதுமுதல்(௩) செய்யுள்பாயபினபூர்வகதை

ஒன்றொருதினந்தனிலொப்பிலாதவ
னன்றிகொளரியணைநாதனெண்ணியே
தன்றிருமேனியிற்சாதனமாடைகள
குன்றலிலணிபெறப்புனைந்துகொண்டபின. (௧௮)

ஆயிரமணிமுடியனந்தனேமுத
மாயிருமபணிபணியாகவைகிடக்
காய்பெருமகாமநோய்கனற்றகாளமே
ராயணிமகளிராபாலடைந்துவைகினன். (௧௯)

வாளணியானையும்மனைந்துவள்ளலுங்
காளனைக்காண்கிலன்சருதுமேலயி
னீள்பெருமகாமநோய்நெஞ்சிர்கொண்டுபோ
யாளணிமகளிர்பாலடைந்ததன்மையை. (௨௰)

வேறு.

உயிர்த்தொகையனைத்துமுற்றவொருவனுமுணர்ந்தழைத்துச
செயிர்த்திலனகாயநேயமாறுசினத்தைக்கலக்கிச்சென்றாய்
கயப்பெயரடவிமேவிக்காளகாயபாகனாறு
பெயததுடாரருளினுலேபிறைமுடிக்கடவுள்கூறும்.   (௨௧)

தென்கயிலாயந்தன்னிற்செறிந்துபாம்புருவாய்நீதான்
கொன்பயிலிலிங்கந்தன்னைக்குறகியர்ச்சிக்குநாளி
லன்படைநதொருமால்யானையதுவுட்பூசிக்கவெய்து
முன்புநீமுயன்றகொல்லமுடிந்துபின்முத்திசேர்வீர்.   (௨௨)

எனப்புகன்றிறைவனேதொழ்வலிப்பாந்தளேகி
வனத்திலுளயாந்தயானைவைத்திடைப்பாம்பாயிற்றன்
மனத்துயாதொடுகருங்காமமாற்றிடவல்லார்க்கன்றி
யுனறகருமபிறவிசதுணடமொழித்திடற்கெளிதுகொல்லோ   ()

இதுமுதல் ௮ செய்யுள்யானையின்பூர்வகதை.

ஆனைமுற்பிறப்புக்கூறிலண்ணலார்கயிலாயத்தின்
மேனைதனயகளுந்தாமுமவீற்றிருந்தருளவுள்ளி
லீனமில்கணத்துளத்திலுமபெயாததலைவனுற்றி
யானிறைதனபாலேகவிடுவெனவாயில்காப்போர்.   (௨௪)

வேறு.

பவளமேனியிற்பாவவிருடெறுந்
தவளநீறணிசங்கரனைறற்பரனை
றவனுநுணணடைதம்தொகையுந்தானுமா
யுவளகந்தனிலுற்றிருந்தானரோ.   (௨௫)

அங்கணேகலடாதுனக்கையநீ
யிங்கணில்லெனவின்மொழிகூறவுந்
துங்கமேவுகணேசன்றானுங்கெனச்
சங்கரன்னுறுதானநடந்தனன்.   (௨௬)

நடந்தகாலைநகமகள்சீறியிங்
கடைநதவத்திரீயததியாகென்றனண்
மிடைந்தவூழ்வலக்குநருன்டுகோ
லுடம்புநானேனுவுததமரனறியே.   (௨௭)

ஆபகாலையருங்கணநாதனும்
பாயவெம்பயமெய்திப்பரமனே
டாயைவந்தனையாற்றியருளினுற்
பேயனேனசெய்பிழைபொறுபயென்று.   (௨௮)

நோக்குவேன்ம[illegible]லவிறைவனார்
தந்திமாவனத்தருந்திபுருவெய்த
நந்தவெல்லையமாதருநாளகளின்
முந்தியோபணிமுத்திவிளைத்திலே. (௨௯)

அன்புகொண்டருச்சித்திடுமவ்வயின
டனபுரீபுமருச்சித்துப்பேதியா
வினபமாகதியேகுவிரோவென
மின்பிறங்கியவேணிவிளம்பினன். (௩௦)

ஆனதாலவ்வருக்கணநாதனு
மானேயாகியருச்சித்தடைந்தனன்
மானமுத்தியெனமகிழ்ந்தோதினன்
வானநாடுவணங்குமகேசனே (௩௧)

இதுமுதல் (௩௭ செய்யுள்கண்ணப்பநாயனார் அருச்சுனனென
துமசிவபெருமான்தனதாணையால்மாமிசநிவேதனஞ்செய்து
பூசித்துமுத்திபடைவாயென்றதுமுணாக.

தின்னனார்முற்பிறப்பினிச்செப்புதும
வண்ணங்வலவகேட்டுமகிழெனுப்
பண்ணவாமொழிப்பாவையொர்பாகனு
முண்ணிலாவருளொண்டவனோதுவான். (௩௨)

பாண்டுமைந்தருட்பார்த்தன்பகைஞர்மேற
றூண்டிவென்றிடச்சூரப்பகைத்தாதையை
வேண்டியோர்கணைவாங்குதமவெய்தென
மாண்டவிந்திரநீலமலையினமேல். (௩௩)

உற்றோர்கல்லிடமொன்றில்வதிந்ததில்
வறறிலாப்புனலாடிமடியுடுத
தெற்றைஞானறுமிடுந்திருநீறுமெய்
முறறுமேவப்புனைந்துமுடிவினே. (௩௪)

அக்கமாமணியன்பிற்றரித்தபின்
முக்கணெண்டுனுவோதிமுறையினின்
மிக்கவேறிடதெய்திவிழைந்ததிற
றக்கவாதனமொன்றிற்றரித்தரோ. (௩௫)

இயங்கும்வாயுவிடம்வலமெய்திடா
துயங்கவேநடுநாடியுளளோட்டியே
வியங்கொளாறிடமேற்றலைமீச்செல
வயங்குமவ்வொளியினைமனமாற்றினான். (௩௬)

இந்தவாறங்கிருந்துதனஞ்சய
னந்திலாததவமாற்றிநணுகிட
முந்துநாளினைமூகாசுரனெனபவன்
வந்துபன்றிவடிவொடுமேவினான. (௩௭)

அனையகானிலருந்தவர்யாவரு
மினையவேயவவெறுழியியறறலான்
மனநடுங்கியிந்திரதனாலனது
பினையுமோர்பகற்பேதுறவந்ததால். (௩௮)

நீலமாமலைநிகர்த்தவுயிர்பெற்றிக்
[illegible]யெத்தனைவுந
காலனவ்வுருக்கொண்டுகடந்திடக
சாலவேதிரிந்ததெனவுநதககது. (௩௯)

வெந்நரிஞ்சிடும்விண்ணினைமுகட்டினைத
துன்றுயிர்ப்பிறவுளங்குன்கிரியெலா
மின்னகேழலெறுழ்வலிமாறறிடப்
பொன்னைநோசடைப்புயகவனமுன்னினான். (௪௰)

அருட்பெருங்கடலாகியமர்ந்தவ
னிருட்செறிந்தமிடறறினுருவொடா
மருட்கொடுமெபினிமாறறுமலரடி
பொருட்பெறுந்தொடுதோலொடுபொற்புற. (௪௧)

அரைதனிற்றுகிலொன்றனைத்தன்னதிற்
புரையிலாமற்புலியதளவீக்கியோர்
சுரிகைதோனறிடவாரததுதுகளிலா
மருமமீதுகவடியமாலையும. (௪௨)

குன்றிவேய்ந்திடுகோதையுந்தோளள
வன்றிமேவவணிந்துகளமிசைத
துன்றுசங்கமணியுநதுலங்கிட
நன்றிபெற்றசிகழிநலம்பெற. (௪௩)

ஆத்திகொன்றையணையொருவர்மலே
சாத்தியோர்சதுர்த்தகிருழ்ந்திட
வேதமணமலெழில்புனைந்தங்கையின்
மூத்தமூங்கினமுனியுமபிடித்தனன். (௪

மண்டிஞறுதமணிக்கணைமன்னிடும்
பண்டிலாவொருதுணிபரித்துவெந்
நண்டர்நாயகனமபுவலக்கரங்
கொண்டுகோலமிவ்வாறுகொண்டானரோ. (௪

இமையமீன்றருளன்னையுமெம்பிரான
சமையும்வேடவடிவுதனக்குநே
ரமைவுபெற்றிட்டதற்கிசையாகவே
யிமைபொருங்குமுனனெய்தினளெனபவே. (௪

இயன்றகோலமிருவருமெய்தியே
முயன்றமுனைனன்முன்செலாமயிலை
வியன்றகானிலவிரைந்துபின்போயினள்
பயனறுமபரமேசனபணிப்பவே. (௪

இத்திறத்தினிறைவனக்கேழலை
யத்திறத்தினகணிலஞ்சாயத்திடச்
சித்தமீதுனிச்சென்றிடக்கண்டவம்
தத்தனுமொதிரார்த்தங்கடைந்ததே. (௪

மாலெடுத்தவொருழிவடிவன
கோலமுற்றிடக்கோபமிலாதரன்
சாலவாயகிலன்றுநெருநலீலையா
னைலவெய்தனணிணையையொன்றிலல். (௪

கைகொளுங்கணைவந்துபடுதலும
பெய்புராமுகிலலனைப்பெரிதுகூ
யையனேவரீஇயாரனாப்பனறிதா
னெய்யனுறிந்தோடியொளித்ததே. (௫

ஒப்பிலாதலனேறையக்கேழலைத்
தப்புறாமற்றொடாகரச்சயித்தத
வெய்ப்பிலாதமுனிவரிடத்தெய்த
வொப்பவோடினனோய்யெனயாருமே. (௫

மெய்வெயர்த்துவிசயனிருங்கழி
யையர்யாருமடையவனென்றிழுக்
கைவில்லேந்திக்கணைகொடுபோயினன்
சையமாமெனச்சாரந்தவெற்றிமேல (௫௨)

செய்யகோலம்விழிகள்சிவந்திட
மெய்யிலனையமயிரொடுங்குருமிர்ந்தற
வையமீதிடிவந்தெனவந்திட
மையில்வீரன்கடவையினேர்ந்தனன். (௫௩)

வாங்கிவில்லினைவல்லகணைதொடுத்
தோங்கிவீழ்தரவெய்தனனென்னலா
ரோங்கியோடவிருஞ்சமாமுறநிமிர்ந்
திங்கிலாதவிசயனிறலினான். (௫௪)

பன்றிவீழப்பரமனும்வந்துநான்
கொன்றனனிதையென்றுரைகூறலு
முன்றன்வாளியுருவுவதோவிதை
நன்றுகூறினைநன்றியில்வேடனே. (௫௫)

நான்விடுத்திடுமெய்புகனுகவுங்
கானடுத்தகடுந்தொழில்வேட்டுவ
வூனமுற்றிடுமுன்றுரையாடினை
கூனல்விற்கொடுபோவனதுறிசசியில். (௫௬)

என்றுமாதவம்புரிந்திடும்விசயனுமிறையொடும்மிகலெய்தி
னன்றுயிரமாகிநந்திடுசெறுவினைநாரியினைகொளநீக்கிச் [காலைக்
சென்றுமோதினரிருவருஞ்செருச்செயத்தனஞ்சயனது |ன. ()
குன்றவில்லிதனைமுடிமிசைததாகினனகுழகனுமதுகொண்டா

லகனைத்தையுமாக்கிடுமொருவனுமோதிமமமெய்தி
பலகிறந்துவாளாலாதேடியுமறிவதற்கரிதாகி
யிலகுறுந்திருமுடியினிலேற்றனன்விற்றழும்பினையென்று
னலமுறுமடியவர்கருககெளியனைவிற்றிலைம்முகன்றனே. ()

மீண்டுமெற்றொழில்விளைத்தனர்விமலனும்விசயனும்விளையாட்
டாற், பாண்டுமைந்தனும பாலனைக்கிரீடியைப்பரிவொடுகுலமா
கத், தீண்டியாடினனசிவனருட்செயலினையாரேதெரிகிற்பா,
ராணடுதென்னுருககாட்டினனமரருமாகரமெனமாதோ. (௫௯)

மூக்கணெம்பிரான்முதல்வியுந்தானுமாய்மூரிவெள் விடையேறி
சங்கரதரிமுதலிபதேவர்கடனித்தனிபுகழ்ந்தேத்த [ச
மிங்கபேரருட்டலைமையினிற்பதைவிசயனுமிகக்கண்டா
னங்கணாதிலவன்செயலிதுவெனவறைந்திடவார்வல்லார் (௬௰)

மெய்ந்நடுங்கினன்வெயர்த்தனனயர்த்தனன் மிக்கவன்புளரீங்கிச, செப்பநண்வழிபாய்ந்தனவானந்தச்செழுமபுனலாமெருக்க, வையமேல்விழுந்தெழுந்தனன் மயங்கின னுயங்கினன்மனந்தேறி, யையனேயடியேனபிழைபொறுப்பதுன்னருளினுக்கணியென்றான். ()

கார்முகவுழவன்சொன்னகட்டுரையனைத்துங்கேட்டுக்
கூர்முகவயில்வேற்பிள்ளைகூறியதொத்ததஞ்சேல்
பார்முகவரசவேண்டுமெபரிசுசொற்றருதுமென்று
வார்மிகுகொன்றைவேய்ந்தவண்ணலாரருளிச்செய்தார். ()

வேறு.

பத்தியிற்பணிந்துபின்பாண்டுமைந்தனு
மெத்தவெம்பவத்திறுன்மிகவுநொந்தன
னத்தநின்னருளினாலடியனேனுய்ய
முத்தியையருளெனமுதல்வன்கூறிடும். (௬௩)

மாங்குவிற்றடக்கையாய்வாரிசூழ்நிலத்
தோங்கியபுனைகளுரையொறுக்குமாற்றினாற்
றீங்கறுகணைபெறசசிந்தைசெய்தநீ
யோங்கியதவமிகவுஞற்றினைகினாய். (௬௪)

முன்னியபசுழிநீகோடிமுன்னெனத்
தன்னிகர்சங்கரன்றனளித்தெமை
யின்னல்செய்வேடனென்றிகழ்ந்துகூறினை
யன்னதால்வேட்டுவவரசனாகியே. (௬௫)

தென்றிசைக்கயிலையைச்சென்றுசேர்ந்துநீ
குன்றவிலன்புருக்கொண்டெம்மைய
நன்றிகொளிலிங்கபூசனைநற்பத்தியா
லொன்றையுமுணர்ந்திடாதுவந்துசெய்தபோ. (௬௬)

கோலமேமுதலியவிலங்குகொன்றுநீ
சாலவேதசையமுதருத்திச்சாருநா
ளேலவேமுத்தியுமீதுமபோவேனு
னீலமாக்களத்திறைநீங்கினனபோ. (௬௭)

அன்னதன்மையினருச்சுனனும்வேடனாய்
முன்னவன்பூசனைமுயன்றுசெய்துபின்
கன்னிபங்குடையகாளத்திநாதனா
தன்னருளாலுயர்முத்திசார்ந்தனன் (௬௮)

இப்புராணத்துள்ளகதையைவிடசங்கமர்சொல்லயாதவராசன் மனதிற்கொண்டமை.

கட்செவிப்பணிகொள்காளத்திநாதனை
ருட்செறிகருணையாலொப்பில்சங்கமக்
கட்செறிவடிவொடுகெழறுமிக்கதை
புட்செறிவேலிறைபுந்திதாங்கினான். (௬௯)

இதுமுதல் ௨-செய்யுள்-யாதவராசன் விடசங்கமனை வணங்க அவர் காளத்தியில் ஆலயங்கட்டுவிக்கும்படி அநுக்கிரகித்து மறைந்தமை.

என்னையோர்பொருளெனவெண்ணியெம்பிரா
னன்னைபோலருளினாலருளிச்செய்தனை
முன்னையான்முயறவமுளவென்றிறை
பொன்னைநேர்சேவடிபுனைந்துசென்னிமேல். (௭௦)

கைபிணைத்தெதிருறநின்றகாலையின்
மைமிடற்றிறையமர்மாசில்காளத்தி
யெய்தியப்பிறைமுடிக்கியன்றகோயின்முன்
செய்வியென்றியம்பியத்தேவனபோயினான். (௭௧)

நூலாசிரியர்.

மறைந்திடமன்னவன்மண்ணிற்றாழ்ந்தெழுந்
தலறநதிடவரியவாமதிசயத்துடன
பிறந்திடுபயன்மிகப்பெற்றினபமே
நிறைந்தனனவன்செயனிகழ்த்தற்பாலதோ (௭௨)

இதுமுதல்-௨-செய்யுள் யாதவராசன்தனக்குக்கலந்திருத்துந் தொழிலையுடையபெண்ணை தாயாக வணங்கிப் பெருஞ்செல்வத் தைநல்கிபணிவிடையைநீக்கினமை.

தென்பெருங்கயிலைற்றேவனேயிவண்
மன்பெருஞ்சங்கமவடிவந்தாங்கினா
னென்பதையுணர்ந்திடுமிறைவன்சாலவுந்
கொன்புனைதவமுளகொம்பைக்கும்பிடா. (௭௩)

ஆடையுமணிகளும்பனைத்துநல்கினான்
றேடருமன்னனீசெல்வமோடிறீஇ
நீடியபணியினைநீக்கென்றானின்
றாடகமலையனவருந்தவத்தினான். (௭௪)

இதுமுதல்-௫-செய்யுள் அரசனநால்வகைச்சேனைகளுடனே
சென்றுகோயிலும் பட்டினமும்செய்வித்தமை

எல்லையில்களிப்புடனெழுந்துமறைநாள
மல்லையிற்சேனைகள்வருகவென்றனன்
வில்லயிறோமாமவிரைவிற்றூங்கியே
பல்லியமுழங்கிடப்பரந்தசேனையே. (௭௫)

சிவிகையிலேறினன்செல்வமன்னவன்
கவிகையுமபிச்சமுங்கதலிவாக்குமுஞ்
சவிதிகழாதவனறனைமறைத்தன
புவியுயிர்மன்னவன்போதுமெல்லையில். (௭௬)

வேறு.

மேருவொத்துவிளங்கிடுதேர்களுங்
காரையொத்தகடுந்திறல்யானையும்
பாரைமுற்றிடுமவாசிப்பரிகளும்
வீரர்யாவருமவேலைசென்றுலென. (௭௭)

எழுந்துசென்றிடவேந்தனுமேகிவான்
குழைந்தவெண்பிறைசூடுங்குழகனை
றொழுங்கினன்ஞானமலருமையோடுவாழ்
தழைந்தசோலைத்தணிநகர்ச்சார்ந்தனன். (௭௮)

பாசவேரையறுக்கும்பராபரன்
வாசமாமிடமவந்தவணங்கினு
னேசநெஞ்சனிகரிறலத்திடை
யேசிலாவிடத்தெய்தியிருந்தனன். (௭௯)

பொன்பெய்மாரியனையபுரவலன்
மினசெய்செஞ்சடைவேதியன்மேவிடக்
மன்செயுங்கருவிற்கணாமண்டப
முன்செய்மண்டபமுற்றுமியற்றினான். (௮௦)

அருளுமம்பிகைக்கோயிலுமைங்கரத்
தொருபாஞ்சுடருற்றிடுமாலயங்
குருபரன்குகனசெவ்வேள்குமரன்றன்
னரிவைமாரொடமருநிலயமும். (௮௧)

வேறு.

மாலயனிரவியிந்துவயிரவன்றுர்க்கைசண்டி
கோலமாநந்தியின்னோர்கோயில்களபிறவுமாற்றிப்
பாலினோங்கெயிலேகம்பம்பலியிடமீடஞ்செய்து
தூலமாமிலிங்கமென்னுநதுகளில்கோபுரமுயாக்கி. (௮௨)

வையகவையங்கொண்டவானவன்றனக்குந்தேரு
சையமாமிகருக்கேற்றசயந்தனம்பிள்ளையார்க்கு
மையறுமிரதமெங்கள்வள்ளிநாயகற்குச்சீர்சால்
செய்யபொற்சகடஞ்சண்டிசேர்சிறுதேருஞ்செய்தான்." ()

உந்தியையொதுக்கியூருமொப்பிலதெனவியற்றிச்
செந்திருவமரங்காடிதெருவொடுதேருலாவு
யந்தமில்வளமுடைத்தாமயீந்தியுமணியினுக்கி
யிந்திரநகருநாணவியற்றினனிணையிலாதான. (௮௪)

சிவபெருமானுக்குநித்தியநைமித்தியம-விசேஷங்களை மூன்றுறுப்புங்குறைவறநடத்தி அரசு செலுத்து முத்தியடைந்தமை.

நித்தியநைமித்யத்தானிகழ்தருபூசையாற்றி
யத்தனுக்கணிவிழாவுமன்புடனியற்றிமிக்க
பத்திசெய்யாதவனருளபரிவொடுமுலகமாண்டு
முத்தியங்கயிலையிற்போய்முதலுடனயீற்றிருந்தான். (௮௫)

நூற்பயன்.

இணையதாகியதென்கயிலாயமவாழிறைபெரும்புராணத்தை
மனமகிழ்ந்துநனரோதினர்கேட்டவர்மாறில்வணபொருளசொன்
மனையுமைந்தருமாநிதிவளத்தொடுமாநிலந்தனில்வாழ்ந்து [னோ
தனைங்கர்த்திடுமிறைவனவாழ்கயிலையிற்சார்ந்தினிதிருப்பாரால்.

வாழ்த்து.

வையகமுழுதும்வாழ்கமாதமும்மாரிபெய்க
செயயகோலரசன்செய்கதிருவறஞ்செய்வோரோங்க
தையலோர்பாகனன்பர்தாணியினமிகவுமோங்க
வையனுகமநூல்கூறுமருந்தவாவாழ்கமிக்கே. (௮௭)

சிவந்திமுதலியமுற்கதைச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக்சருக்கம்-௰, கூடியதிருவிருத்தம்-கபருக.

வேலையசுவாமிகள் திருவடி வாழ்க.

முதலாவதுவிடசங்கமச்சருக்கம்(௬-வது செய்யுள்)
இவைஅச்சில் தவறிவிட்டது.

பொருபெருந்திரையகழிசூழ்பொன்னெயில்வட்டம்
வரிகருங்கடலுலகினில்விழைபொருளனைத்தும
பெரிதுதுன்றியவொருபருமரக்கலமபெயரா
தொருகயதனிலுணிற்பதுணடேலதையொக்கும். (௬)

யாதவமன்னவாவணக்கம்,

கதியிலிபொற்கல்லாலின்கீழ்வதிந்தகண்ணுதற்கு
மதிதவழ்பொற்கோபுரமுமணிமதிலுமண்டபமு
முதுசுடாமாமாளிகையுமுதலாயமறறெவையும்
விதிமுறைறயேயமைததளித்தயாதவவேந்தினைப்பணிவாம்.

இப்புராணத்துள் நக்கீரச்சருக்கம் (சுக)-வது செய்யுளிற் சுட்டியகொங்குதேர் வாழ்க்கையென்னும்பாசுரமாவன

கொஙகுதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞசெபபாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇயநட்பின்
மயிலியறசெறிபெயிற்றரிவைகூந்தலி
னறியவுமுளவோநீயறியும்பூவே.

(௱௫௫)-வது செய்யுளிற் சுட்டிய முருகாற்றுப்படையென்றது திருமுருகாற்றுப்படையேயாம். இப்பிரபந்தம் திருப்பரங்குன்றததில் செயது முடிததிருந்ததை இஙஙனம் பாராயணஞ்செய்தனரென்று பொருள்கொள்க இவ்வரலாற்றை இதனடியிற்கண்டுகொள்க. நிரமபவழகியதேசிகரால் அருளிச்செய்த திருப்பரங்கிரிப்புராணம. ஒன்பதாவதுநக்கீரச்சருக்கத்திற்கண்டுகொளக, (நக்கீரச்சருக்கம்)

பற்பலதமிழ்களில்வழங்கும்பான்மையும்
பொற்பரங்கிரிக்குகன்புரிந்தலீலையு
நற்புவிவழங்கியநலமுங்கொண்டியா
மற்புதமெழுங்கதையறைகுவாமரோ. (க)

ஊற்றிருந்ததேனருவியொழுகியபூந்துணர்ச்சோலையுடுத்தகூடல,வீற்றிருந்தோனுற்பதுடனெண்பதெனும்புலவருக்குள்விமலனசேர, வாற்றல்பெறுநக்கீரன்றமிழ்க்கடலையளந்து கொண்டவறிவின்மிக்கான், கீற்றெழுந்தமதிச்சடையானுடன்வாதுகூறியருங்கீர்த்திகொண்டான். (உ)

பின்னமலனுபதேசஞ்செவிபுகட்டியறிவுமிகப்பெருகிச்சீர்த்தி
பன்னியிறைக்கன்புபுரிசிலமுளான்பரங்கிரியிற்படர்ந்துநீத்தந்
தன்னிகரிலெழுந்தவொருசரவணப்பூந்தடங்குடைந்துதனதுநீதி
மன்னியமக்கடன்கழித்தேயஞ்செழுத்தையேற்றியபின்மதுரை
சேரவான். (௩)

புங்கவர்களிருள்கிழித்தமணிபதிந்தகோபுரங்கள்பொலிந்த
கூடல், லங்கயற்கண்பாகனன்றிமானிடரில்மாறனன்றியகிலத்தன்
னூட், டெங்கமெழுந்தமிழ்மாலைதொடுப்பதில்லையென்றுகொண்டா
னதுயரேனும், வெங்கொடுமைவருங்காலமறிகுவரோகுமரனரு
ள்மேவிலார்கள். (௪)

இத்தகைய கீரனிசைத் தமிழ்மாலை செய்திலனென்றிதயத்
தெண்ணிக், கொததிருந்தகடம்பணிந்தோன்பக்கமுறைநாரத
னைக்குறித்துநோக்க, வததகைமையறிந்தவனுநக்கீரன்வருசமை
யமறையச்செவ்வேள், மொய்த்தவிறலுக்கிரனண்டாபரணன்ற
னையழைத்துமொழிவதானான். (௫)

நம்படையாமெழுங்குருதிகொப்பளிக்கும்வடிவேலை நாமே
யூன்றி, யம்புவியிலமைத்தசரவணப்பொய்கைகலியுகததிலவனி
காணச், செமபதும மாயிரந்தோடுடைத்திலகுமபுனிதநீரசேர்வான்
கீரன், வெம்புமொரு குறைநயேற்றிமாமலையிற்சிறைபுகுதநிமே
வுகென்றான். (௬)

அப்பணிதஞ்சிரத்தேந்தியப்பணிவோனருள் குமரனருளை
யெண்ணிச், செப்பரியநக்கீரன்சரவணப்பூந்தடங்குடைந்துதிரு
நீறிட்டுக்,கப்பெழுந்ததிருவரசினீழலிலேமருவுபஞ்சாக்கரவெண்
பாறை, யொப்பரியதலனிருந்தே யஞ்செழுத்தை யுருவியற்றியு
றைந்தகாலை. (௭)

திருவரசி னிலைச்சருகுதெண்ணீரில்விழுப்பொழுதுசேல
தாகும், பொருகரையில்விழும்பொழுதுபறவையாமென்றரைரும்
பூதாதேர்ந்து. மரமுடியிற் சருகதனைக்கிள்ளியிடவங்குமிங்கும
ருவிவீழப், பரியகயலொருபுறமும்பறவையுருவொருபுறமும்ப
தைப்பககண்டான். (௮)

அன்றுசிறிதஃறிணைகள் பட்டபெரும்பாடுகண்டேயகதது
ண்முன்னிக், கன்றிமிகனைந்திரங்கிக்கையுகிராற்கிள்ளியிடக்க
யலுமபுள்ளுங், குன்றியுடல் புரண்டுபெரண்டங்காந்துவாய்பிளந்
தக்குருதிககிப், பொன்றிடுங்காற் கண்மூடித்துடித்தயர்ந்துகுப்
புறவேபுலாந்ததம்மா. (௯)

அக்கணத்திலுக்கிரனண்டாபரணன்பற்கடித்தேயழன்றுசீறி
க், கக்குநஞ்சுவருவிதவழ்கடம்பனுமறைபரங்கிரியிற்கடியபாவ
மிக்கொலையாம பாதகஞ்செய்தனையென்றுவெண்ணறைநதுநெரு
கைப்பற்றிப்,புக்கபெருமலையின்மேற்குகையடைத்துப்பாறைகொ
ண்டுபுதைத்தாமனறே (௰)

அந்தநாளரியதமிட்டெரிபுலவனெட்டியித்தேயயர்ந்துவிம்மிச
சிந்தைமிகளைந்துநைந்துமுகஞ்சுழிததுக்கண்பனிததுததேம்பி
த்தேம்பி, வந்துசிலநாள்கழியமனத்துறுதிபடநினைததான்மயிலே
லேறுங், கந்தனுக்குத் தமிழ்சூட்டாக்காரணமீதென்றுமனக்கரு
த்துட்கொண்டான். (௧௧)

சுவையூறுந் தமிழ்மாலை யுலகமென வெடுத்தோதித்தொன்
னூலேற்றி, னுவலியதுகிழவோனேயெனக்கூறநெடுங்காலநோ
னபுகோடி, புவியிலிளைததறிவரியகுமரவேள்வனகனவுபொரு
ந்தத்தோற்றி,யவனிதனிற்கிழவனெனவரச்சிறிதுநாளாமென்ற
றைந்துபோனான். (௧௨)

அப்பொழுதுநக்கீரன்றமிழ் மாலையிலேயோவெனன்றறைந்து
சூட்டச். செப்பரிய குடமுனிவாக் குபதேசஞ்செலுத்துமொரு
செஞ்சொலாளி,யிப்பொருப்பிலடையாளங்கலியுகத்தோர்கண்டி
டவேவெலறியப்பாறை, யொப்பறநேரேகிழித்தங்கிருபிளவாய்ப்
பிளநதிடவேயுவப்பின்வந்தான். (௧௩)

அந்தரதுந்துமியொலிக்கமன்றலம்பூமழைபொழியவயனே
னோர்கள், வந்துவந்துகரங்கூப்பியிருபாலும்வளைந்துடுப்பமகிழ்ந்
துதெய்வத் தநதியொருபாலிருப்பவுக்கிரனண்டாபரணனசாரந்
துலாவக், கொந்தவிழ்தார பெறுவீரர்சூழ்நதுவர மயிலில்வருங்
கோலங்கண்டான. (௧௪)

குதலைமொழியினித்தினித்துப்புறப்படுத்தக்குறுமூரல்
கொண்டவாயு, மதியெனவமுதொழுகுமலர்முகமுமருளொ
ழுகிவழிந்தகண்ணுஞ், சததளமொத்திமையவர்கண்முடியுழுத
தழும்பிருந்ததணடைக்காலும, பதியவருவடிவழகையிருவிழிக்
குவிருந்தளிததுப்பணிந்துநின்றான். (௧௫)

அக்கணத்துநக்கீரனதிசயித்துத்தலைதுளக்கியருளானந்தங்,
கக்கியகண்பனிக்கவுடல்மயிர்க்கூச்சுப் புளகமொடுகம்பஞ்சேர,
மிக்ககதிர்கோடியர்களொளிவிரிததமதிக் குளிர்மெய்விளங்கு
ஞ்செவ்வேள், தக்கவிருபதம்பணிந்துமும்மைவலஞ்சூழ்ந்துபுக
ழ்சாற்றுவானால் (௧௬)

வேறு.

பனிவரையின்மகளுதவவுண்டருளுஞ் செங்கனிவாய்ப்பா
லாபோற்றி, குனிசிலைவேள்மிகநாணவடிவழகுகொண்டருளு
ங்குமராபோற்றி, வினையமெழுசூர்கிளையைவேரறுக்கவுளத்தில
வைத்தவிருத்தாபோற்றி, முனிவருளங்கனியமிகவர்ங்குலவு
பரங்கிரியினமுருகாபோற்றி (௧௭)

கருதரியவாறுமுகங்கொண்டருள நிறைந்தவருட்கடலே
போற்றி, திரைமருவுந்தலைவர்களுஞ்சோரவுயிர்ச்சாககையிடுஞ்செட்
டிபோற்றி, விரிதருவானகுஞ்சரத்தைக்கணணியிட்டபிடித்த
வெழில்வேடாபோற்றி, குருதியெழும்வேலேந்திவரங்குலவுபர
ங்கிரியிற்குமராபோற்றி. (௧௮)

வேறு.

நஞ்சுபோலெழுமன்வருமந்தகாளுன்றன்
கஞ்சமாம்பதமிரண்டுமொன்றியகருத்தேனு
லஞ்சுமாறசெயயாவகையேழையையளிப்பாய்
மஞ்சுமெட்டிடவளர்பரங்கிரிக்குகபோற்றி. (௧௯)

வேறு.

அப்பொழுதுகூறுமிரும்பனுவலுக்குமகிழ்ந்தனமென்றருளிச
செவவேள, செப்புவரங்கேணமதியென்றனாததிடவேயஞ்சலி
த்துத்திருந்துஞால, மொப்பிலிளையோனெனவேயுனையுனாக்க
வேணடுமியானுளைத்தமாலை, தப்பறவேதுதித்திடுவோர்விருப்
புதவவேண்டுமெனத்தாழ்ந்துநின்றான். (௨௰)

அவ்வரந்தந்தருளியபின்வெள்ளடிவலைகொழித்ததிரையதி
ருங்கங்கை, யுய்வகையானபோய்மூழ்கவிடைதருதியெனக்குமர
னுவப்பிரேனகிப், யிவ்வலசககொடுமுடித்தென்பாற்கங்கைய
ழைப்பவெனயியடபிநோககிற், செவ்வியலற்புதம்விளக்கப்பஞ்ச
வனனதேளிபுலாத்திரியுமெனறான் (௨௧)

அக்காலையெனையாண்டவண்ணன்மறைந்திடலுமவனருளை
முன்னி, மிக்காயவனுக்குமியிடத்தொருசாரகங்கைவரவிளை
ந்ததெண்ணி, மெககாலுங்கலியுகததுமற்புதமாததேளியுலாமெழி
லைநோக்கிப், பொய்க்கானபவந்தெறுநீரகுடைந்துமுருகனைப்போ
றறிப்புலவன்போனான். (௨௨)

இத்தகையபுலவனென்றுஞ்சரவணப்பூந்தடங்குடைந்து
மெழிற்செவ்வேளாம், வித்தகனபாதமபணிந்துகூடல்வதிந்திற
றிலேவீடுபெற்று, னத்தகைமையடருள்வரத்தாற்குமரனிளையோ
னெனவேயறையுஞாலம், புத்தமுதமெனப்பழிச்சுமபுலவனிரு
ந்தகைமையெம்மாறபுகலற்பாற்றே. (௨௫)

வேறு

மட்டுவிரியுங்குழலுமையைவள்ளன்மணக்கவருவித்துப்
குட்டிவிதியைச்சிறைபுகுத்தியகிலமயக்ககோலுவித்தும
பிட்டமதிபோலெயிறுடையபெருஞ்குருடன்கேளவிந்துவிட
நட்டவினமபோறகலாதவுணருணமைபலவுநன்குரைத்தும. ()

கட்டுக்கடமபனமனக்குறிப்பைககளிக்கமுயன்றுவருவித்
துஞ், சிட்டர்பரவும்பரங்கிரியினசிறப்புமொழிநதெண்டிசைவி
ரித்து, மெட்டுமகதவிசையமுதமிட்டுசெசவியைக்குளிர்வித்து
ம, வட்டவுலகிற்கனத்தவர்பான்மகிழுந்தொண்டுபலவிளைத்தும.

இனையபலவாஞ்செயன்முடித்தோனிருதாண்மலரென்மு
டிசுமக்கப், புனையுந்திருநாரணைமகிழ்பொங்கிவிழியின்கருணைத
ந்து, தனதுபக்கத்திருக்கவரந்தந்தானடியார்க்கெளியசெவவே,
ணினையுந்தொருமற்புதமெனக்கேநிறைக்குமுலகோர்க்கெதுவா
மோ. (௨௬)

நக்கீரச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

(௩௫௰௫)-வது செய்யுளிற் சுட்டியகைலைபாதி காளத்திபாதி
யந்தாதியுமதுரையில்சங்கத்திலிருக்கும்பொழுதேபாடியதெ
னறுபொருள்கொள்க இதனை இதனடியிற்கண்டிருக்கும் (திரு
விளையாடற்புராணம) ஐம்பத்தொன்றாவது கீரனைக்கரையேற்
றியபடலம (௰௫) ௰௪) செய்யுட்களாலுணர்க,

போதையாருலகமீன்றபுனிதையார்பரஞானப்பூங்
கோதையாகுழற்குத்தீங்குகூறியகொடியநாவின
தீதைப்பாபொறுப்பரோயோவரன்றித்திருக்காளத்திக்
காதையார்குழையினானைக்காளத்திகைலையென்று. (௧௫)

எடுத்தசொன்மாறிமாறியிசையநேரிசைவெண்பாவாற்
றொடுத்தவந்தாதிசாத்ததுணைசசெவிமடுத்துகோவந்
தடுத்தவன்கையைப்பற்றியகனகரையேற்றினாதான்
கொடுத்தெழுபிறவிவேலைக்கொடுங்கரையேறவல்லார் ()

மேற்கூறிய அந்தாதியை பதினோராந்திருமுறையிற் கண்டு
கொள்க.

உ

சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௮௨௬-க்கு குரோதி வருடம் ஆவணி மீ ௨௮௳ சோமவாரம் திதி-திருதிகை நக்ஷத்திரம்-சித்திரை-யோகம்-சித்தயோகம் இவைகள் கூடிய சுபதினத்தில், துறைமங்கலம், கருணைபிரகாசசுவாமிகள், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், வேலையசுவாமிகள், இம்மூவர்களாலும் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருக்காளத்திப் புராணத்தைத் திருப்பரங்குன்றம் அ. ரு. நாராயணசரணரால் தஞ்சை ஸ்ரீகிருஷ்ணவிலாசபிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இப்புத்தகத்தின் ஊதியம் திருப்பரங்குன்றம் சுப்பிரமணிய சுவாமிக்கு ஷெ ஊர் இராமலிங்கசரணரால் நடத்திவரும் கட்டலபாத்திர நிவேதனத்திற்கு உபயோகிக்கப்படும்.

முற்றிற்று.

பெரியநாயகியம்மை துணை.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
௨௰௮	௪௧	௨	பட்டு	பட்ட
௩௰	௧௫	௧௩	திருடி	திருவடி
௪௰	௭௧	௪	கோல்	கொல்
௪௮	௯௬	௪	தாழ்தான்	தாழ்ந்தான்
௫௰	௧௩	௪	உருத்து	உறுத்து
௫௫	௪௯	௩	தோட்டா	தோட்டலால
௭௨	௨௭	௧	தொழும்	தொழுகும்
௮௫	௭௭	௩	வெயிற்றழ	வெயிற்றழல்
௯௰	௱௧௨	௧	றீயோன்	றீயென்
௯௮	௱௭௨	௪	பொருக்க	பொறுக்க
௱௫	௪௨	௧	மனி	மணி

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY